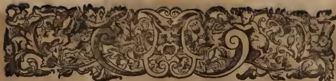
ANNALIUM BENEDICTI-NORUM,

PARS SECUNDA.

ANNALES BENEDICTINI,

Quibus potiora Monachorum ejuſdem Ordinis facta & merita ad compendium referuntur.

PARS SECUNDA.

Authore R. P. F. GABRIELE BVCELINO. ejuſdem Ord. Monacho, Theologo. &c.

PUlcherrimum partis ſecundæ faciunt initium, glorioſiſſimæ nec non prodigioſiſſimæ Admirabilis Archiducis noſtri & Archiſtrategi exercituum Domini BENEDICTI hoc tempore expeditiones. Poſtquã enim tanto iam decurſu ſæculorum, cum per ſe, tum per ſuos, idem ſanctiſſimus Pater & Patriarcha, non in Occidente ſolum, ſed & Oriente innumerabiles planè gentes & populos, aſſidua prædicatione, crebriſque miraculis, Zelo ac merito Apoſtolicis Chriſti Eccleſiæ ac Regno feliciſſimè adjeciſſet, innumera item Monaſteria, Xenodochia, Scholas Baſilicas, diverſis toto orbe provinciis exegiſſet, triumphatæ gentilitaris Trophæa excitaſſet; invaleſcente jam nimium, per Chriſtianorum Principum diſſenſionem Saracenorum Secta, in eam quoque, ſi viſum Numini, evertendam, certè à Fidelium Chriſti cervicibus avertendam, per lectiſſimos ſuæ militiæ Duces totus incubuit, & ut fine partis prioris vidimus duos jam Ordines de Alcantara, & Calatrava, tanquam duos diverſis itineribus exercitus, ad circumveniendos felicius hoſtes direxit, ex hoc vero tempore longe plures, ut videbimus, ſub Regulæ ſuæ auſpiciis, Sacræ militiæ Ordines inſtituit, & immortali prorſus merito Nobilitatem orbis univerſam mirifice excitans, generoſiſſimos quoſuis ad arripienda pro Chriſti honore arma, exponendas liberaliſſimè facultates, objicienda hoſti generoſiſſimè pectora & capita concitavit, redundante incomparabili plane in Eccleſiam Chriſtianam fructu, cũ & innumerabiles deinceps tanto decurſu, ad hæc uſque tempora, ſæculorũ, iidemque juratiſſimi ac potentiſſimi dejicerentur hoſtes, & qui per turpe otium eouſque in omne vitiorum ſe immerſerant cœnum Principes & magnates, non ſolum emergerent, ſed & abſque numero triumphis Martyrum ſempiternis acceſſerentur, poſtquam ſæpius in terris de cælitum hoſtibus triumphaſſent. Cui quidem tam laudabili ſacrorum Militum noſtrorum ſtudio, ne etiam mulieres deeſſent, armillas manibus, collo torques, monilia auribus detraxere, & pro ſuo quiſque Chriſtianus Zelo in medium contulit, unde novæ Benedictinæ militiæ Tyrones non ſolum pro neceſſitate, ſed & pro ſplendore deinceps alerentur, ita ut potentiſſimi deinceps Reg. & Principes iiſdẽ ſe adderent & in nomen ac Regulã Magni Archiducis noſtri jurarent, navarentq; inſignem prorſus operam Reip. Chriſtianæ, donec in hoc ſæculorum fine ab imbellibus nonnullis, nec tam militiam quam opes conſectantibus, pretium Chriſtiani Sanguinis in luxum verius verteretur, quam ex primæno inſtituto, in everſionem converteretur tam immanium uſque hodie latiſſimè graſſantium, nobiſque & ignaviæ noſtræ inſultantium adverſariorum. Sed

quasi faciem Clero induxerunt. Sanè ut plurimos alios taceam, solus Beatus Ortho noster, ex Morimundi Monacho Frisingensium Pontifex, duo sacræ Canonicorum Præmonstratensium familiæ Monasteria, Scheffltlariense & Novæ Cellæ liberalissimè fundavit & condidit, sed & tertium Schlietense Canonicis Regularibus à se restauratum tradidit, iisque haud aliter atque pater filiis consuluit. Decessit hoc ipso anno idē Sanctissimus Pontifex, mortis, Divina revelatione, non ignarus, cum de Ecclesia sua ita meruisset, ut non tam *Instaurator* quam *Fundator* prædicetur. Tantum iterum, uti de plerisque per Germaniam, Galliam, Hispaniam &c. Episcopatibus parte I. meminimus, de sede sua unus noster Pontifex meruit, atque insuper eandem Sanctitatis titulo gloriosiorem reddidit. Fuit Ortho Illustrissimi generis dignissimus surculus: S. Leopoldi Austriæ Marchionis & Magni Turcelaris præstantissimus filius; Henrici IV. Imp. ex Agnete filia nepos, Hērici V sororius, Conradi Regis Rom. frater uterinus, Friderici I. patruus; Henrici I. Ducis Austriæ, Leopoldi Ducis Bavariæ, Conradi Salisburgensis Episcopi, Sophiæ Vngarorum, Gertrudis Boëmorum Reginæ &c. frater germanus, vera tamen humilitatis & perfectionis Monachicæ exemplar; ut non tam Frisingensis solummodo Cathedræ, quam Germaniæ universæ, perinsigne omnino, & merito celebretur ornamentum, meritus insuper, Chronico quod scripserat, quodque Doctorum omnium teritur manibus de omni sæculorum posteritate. *Ex móim. Frising. Joann, Cuspin. Rob. Bellarm. Radero, Montalbo, Manrique, Henriq. &c.*

Obligant seram sæculorum posteritatem, relictis ingenii præstantissimis monimentis, magni è nostris Doctores & scriptores, B. Rupertus Abbas Limburgensis, Hugo Corbeiensis, Adelph⁹ Abbas, Conradus Hirsaugiensis, Eckardus Abbas S. Laurentii, Guilielmus Abbas S. Theodorici, innumeri alii, singuli singulis illustrandis sæculis sufficientes. Legendi *Jepes, Trithem. VVion, Possevin. &c.*

A. C. 1160. *S. P. N.* 680.

GRavissimū rursus in Ecclesia Schisma, fovente id ipsum nō solum sed & suscitante Friderico Imp. Germaniæ vero Episcopis plerisque Cæsarem sequentibus, S. Ebethardus noster ex Abbate Biburgensi Archiepiscopus Salisburgensis, pro Ecclesia strenuè se opponit, Apostolicaque constantia, frequenter licet Imp. Alexandro Papæ fidelissimè adhærens, tam Fridericum; quam idolum ejusdem Octavianū Antipapam ad obitum usque constantissimè execratur. Meruit non hac solum fidelitate de Ecclesia universa B. Eberhardus, sed & multis aliis beneficiis Cathedræ suæ consulens, omnem provinciam æternum sibi obstrinxit ver⁹ *Pauperum pater, & solatium afflictorum* celebratus, idem sempiternum Nobilitatis Germanicæ (fuit Comes de Hipolstein) egregia vitæ sanctitate decus & ornamentum. *Raderus, Jepes, Stengel. Baron. VVig. Hund. &c.*

Extinguitur hoc ipso anno B. VVallenus noster Meilrosensis Abbas, Malcolmi & Guilhelmi Scotiæ Regum avunculus, & ipse de toto Regno, cum aliis meritis, tum admirabili vitæ exemplo meritissimus, qui alia inter beneficia in occurentes collata, famis tempore; modicum frumentum benedicens, ut non Fratribus solum sed & pauperum quatuor millibus, & quidem per tres menses abūdaret, impertivit. Fuit promotor Cultus Mariani præcipu⁹, cumque hora remunerationis appeteret, memorabili prorsus nuncio edoceri meruit, cum Angelus Fratri cuidam Meilrosensi Converso apparens, involucrum quoddam traderet, juberetque VValleno Abbati suo, directum à DEO & DEIpara porrigere. Accepit VVallenus, & explicans, lachrymis infusus, & genuflexus legit hoc tenore: *JESVS Christus, & Maria Mater ejus dilectum suum VVallenum salutant: Scias, quod exaudita est oratio tua; & inter duas festivitates Ioan. Baptistæ venies ad nos perpetuo victurus. Prapara te. Vale.* Ita rei eventus probavit; obiitque 3. Augusti 1160 &c. *Ex Vita & Menol. nostro &c.* Idem post mortem apparens, omnibus suis, se salutem impetrasse affirmavit, *citati.*

A. C. 1161. *S. P. N.* 681.

IMmortale hoc anno m[illegible]ritum Beati Petri nostri, ex Monacho Bonæval[illegible]s Tarentasiensis Archiep[illegible]opi Sedis Apostolicæ Legati, qui gra[illegible] [illegible] dis-

sensionem, in funestissimum bellum exarsutam, duos inter potentissimos Reges, Henricum Angliæ, & Ludovicum Galliæ, felicissimè composuit, eoque nomine amplissima illa Regna æternum obligavit, tum impendentia nō solum mala cladem que & extremas calamitates avertit, sed intolerandas ad bellum exactiones sustulit, pacemque optatissimam reddidit. Idem in Regna eadem summe beneficus, quacunque pertransiit, omnes eorum ad se delatos infirmos, in oculis omnium mirificè sanavit, & quod ad cumulum ingentium meritorum, summum omnino & maximum est: Reges ac provincias illas omnes à Schismate vindicavit, & ab Octaviano avertit, cum non possent non Alexandrum revereri, cujus Legatum intuerentur rantopere ab ipsomet Numine honoratum & commendatum. *Ang. Manriq. Ant. de Iepes. Baron. Henriqu. Annal. nost. Germ. &c.*

Ingens tota Germania concursus ad sepulchrum Beat. Bertholdi Garstensis Abbatis, innumeris prodigiis DEO ipsius sanctitatem & merita contestante, afflictos iuvante, ut merito inter maximos Austriæ Tutelares idem celebretur. *Ex vita & Menol. nost.*

A. C. 1162. *S. P. N* 682.

Iterum strenuè passim agunt nostri, & indefessam Sanct. Matri Ecclesiæ navant operam, nunc in Schismaticos, nūc in Saracenos, nunc in Gentiles, summa Romani Pontificis auctoritate gloriosissimas suscipiendo expeditiones, atq; in omnes exerēdo utrumque gladium: nunc per Sacras militias, rebelles atque obstinatos in scelere occidendo, nunc per Apostolatū & miracula, animas dudum mortuas vivificando. Evincit hoc ipso denique anno obstinatos tamdiu in errore Suecorum animos B. Stephanus noster Upsalensium Archiepiscopus, & aureum illud fanum, Septentrionalium omnium Regnorum ac gentium, unicum Oraculum, abolitis impiis sacris, eversis ac protritis Idolis, vero Numini templum consecrat, incredibili mox fructu prædicationem ejus per illa Regna consequente. *Ex vita & Annal. nost. &c.*

Ingentia protsus & admiranda sanè merita sub hunc ipsum annum S. Hildegardis nostræ, quibus sese Ecclesiæ universæ commendavit: nam præterquā, quod ad ipsam in difficillimis quibusq; maximi Principes & Pontifices pro cōsilio occurrerent, mulier una prælia Domini præliari plus quam virili magnanimitate aggressa, in Catharorū evertendam Hæresim tota insurrexit, eosdem scriptis doctissimis triumphavit & profligavit. Sororem imitatus Egkbertus, frater ejusdem germanus, Abbas Schonaugiæ, præter alia præclari ingenii monimenta, insignem contra eosdem librum edidit. Sed & Berengarianum errorem repullulascentem, felicissimè opprimens, Cardensem quendam subtilitate ingenii, & linguæ volubilitate doctissimis quibusque formidandum, de Sacramento Eucharistiæ pessimè sētientem, & errores suos latè spargentē, apud Confluentiam in publico Doctorum Conventu, disputatione non solū convicit, sed & ab errore ad veritatis professionē revocavit. *Ex Trith. Chron. Hirs. Iepes. Annal. nost. Germ.*

Eligitur hoc anno Cantuariensium Archipræsul B. Thomas Becket, multum reluctans deprecatusque, quin & comminatus ac protestatus: fore se adversarium Regis, pro libertate Ecclesiæ, cum Rex summopere promotionem ejus urgeret. Coactus denique à Rom. Pont. Legato, prius admittere noluit, quam se Monachum faceret, quod nemo nisi Monachus impunè sedem illā occupasset. Mox cum cucullo & Regula, nostrorum morem amplexus, Regē adulari nescius, murum pro domo DEI eidem se opposuit, & prælia Domini, insuperabili constantia, contra ambitionem, amantissimi cæteroquin Principis, fortiter gessit. *Ex Vita & Angl. Scrip. Baron. Iepes. &c.*

A. C. 1163. *S. P. N.* 683.

Supremus hic annus B. Raymundo nostro Abbati Fiteriensi, Calatravēsis Ordinis magno Institutori, & multorum deinceps Ordinum Militarium primo Auctori, cum is institutæ à se Militiæ annos sex admirabili cum fructu præstitisset, & fugientes primū nostros revocasset, confirmasset, & Calatravæ oppidum communiens contra hostes fortiter propugnasset. Is plurimis deinceps & admirandis Victoriis à DEO donatus, alter Iudas Machabeus, sem Christianam præclare restituit, ob ingentia

gentia merita *Pater Patriæ* & Liberator salutatus; quem etiam à morte insignibus & frequentissimis miraculis Numē honoravit, & militarem etiam tuendi honoris Christiani & nominis Zelum commendavit. *Ex Vita, Manriq. Menol. nost. &c.*

Eodem anno feliciter extinguitur B. Fastratus, totius sacræ familiæ nostræ Cisterciensis Prior Generalis, toto spectatus in orbe ob vitæ eximiam sanctitatem, quem, honorem illum refugientem, ipsa DEI para persuasit, occurrensque spectabili forma, velut Simeoni Seni, infans Verbum, cum his verbis in ulnas credidit: *Accipe*, ait, *filium meum & serva mihi illum*; cumque dicto disparuit. Adfuere morienti Alexander III. Papa, cum tota Romana Curia, qui & supremum inunxit, ejusque mortem, præsens item Rex Galliarum lugubriter deflevit. Vt quantum de tanto viro Ecclesia & Regnum Galliarum polliceretur facile advertas. *Ex Menol. nostr. Cl. Rob. Manriq. &c.*

Sed & tertium non minus illustre Ordinis sydus extinguitur, cælis inseritur B. Iossio Cælitum Imperatricis cultor præcipuus, & cultus mirificus promotor, monachus S. Bertini, cuius inventione habemus usum illum quinq; Psalmorum, quorum initiales litteræ nomen MARIAE exprimunt, insigni miraculo post mortem ejusdem sancti viri approbatum & commendatum, cū ex capite illius quinque purpureæ rosæ erumperent, una ex ore, duæ ex oculis, totidem ex auribus, in quarum prima aureis inscriptum litteris nomen apparuit. Ita 7. dies inhumatus, mirificum populo concurrenti spectaculum Iossio præbuit, atque etiam à morte cultum B. M. V. felicissimè promovit, magnis deinceps miraculis illustratus. *Ex Vita, Menol. nost. Menardo, VVione &c.*

Memorabili Summæ Sedis reverentia, & honorum despectu S. Thomas Cantuariensis, honorem Archiepiscopalē, quod sæcularis Principis intercessisset auctoritas, à se abdicat, cui Romam venienti omnes Cardinales in occursum Alexander III. misit, & vel nolentem in Pontificatu confirmavit. *Ex Vita, Baronio, Matheu, Harpsf. &c.*

A. C. 1164. S. P. N. 684.

MOritur, ille Virtute, doctrina, & ab his fama & gloria immortalis Gratianus noster Cavonistatum Phœbus. Cui postero ævo hocilli ab Aldobrando Bononiensi positum Epitaphium:

Gratiani Clusini, Cæsarii Iuris & Pontifici Enucleatoris propè Divini, qui Monachus in Martyrum Felicis & Naboris ade, absolutissimum ibidem opus Decretorum, anno Gratiæ 1151. compilavit, monumentum, quod illic cariæ ruderibusque obsurduerat, hic magnificentius renovatum Ioan. Franciscus Aldobrandus Bononiensis 2. Dict. are publico instauravit anno Sal. M. CCCC. IX. XC. Id. Iun. Ioanne Bentivolo 2. Patriæ Patre, Remp. feliciter gubernante.

De ejus laudibus legendus Iepes tomo 7. cent. 7. 1151. Trith. Matr. Weiss. &c.

Approbatus hoc anno Ordo Militū nostrorum Calatravensiū à Rom. Pont. qui quantum deinceps multis sæculis pro Ecclesia præstiterit, quot ejusdem hostes subegerit, quantum sanguinis, purpuræ illius addiderit, volumine integro dignius esset celebrari, quam hic obiret tangi atque observari. *Ex Hist. Mil. Ord. & rer. Hispan. diversis script.*

Cælos triumpho implet, magnus ille & mirificus Ordinis per Gallæciā Reformator S. Ioannes Cyrita Abbas de Tarouca; idem immortaliter de Ecclesia & Regnis Hispaniarum meritus, instituto novo Militum nostrorum de Avis Ordine, quem optimis Legibus instruens, terribilem ac penè insuperabilem Christianæ fidei hostibus reddidit, & cum in vita, tum à morte patrocinio suo mirificè juvit; Ipse etiā, manu siquis, ullus alius, & longe gloriosius Mutio illo Romano fortis, cum à Venere tentatus, dextram gloriosissimè exureret, & mirè triumpharet. Decessit 23. Dec. in Triumphale illud: *Te DEVM laudamus* erumpens, simulque ad triumphos æternos evolans. *Ex Vita & Menol. nost.*

Iterum meretur grandi merito, de amplissimis Sueciæ ac Septentrionis Regnis S. Stephanus noster Vpsalensium Archiepiscopus, Primas Regniatq; Apost. & gliscentia in grave exitiū provinciarū bella feliciter consopit incredibili populorū plausu, pacem ac quietem reddens. *Ex Vita, Ang. Manriq. &c.*

Depugnat inæstimabili merito, spectante cælo & orbe universo, paratissimus pro Ecclesia ejusq; libertate mortem oppetere S. Thomas noster Cantuariensis, de cujus laboribus & perpessis injuriis atque contumeliis fusè Baronius; verum in hoc plurimum aberrans, dum commendans Thomam, in Cistercienses nostros culpam rejicit non exacti denarii S. Petri, à Papa commendato illis negotio, sed timore Regis neglecto; cum contrarium constet ex ipsis Petri Blesensis verbis, disertissimè Ordinem prodentis: *Rex Henricus*, inquir, *adversus duos Priores Ordinis tui inexorabiliter incanduerat &c.* ad quem eumdem: *Tu vero Regularis Canonicus & spiritualis homo, quod in Canonum Epistola legitur, evolvere debuisses &c.* De quo consulendus fusior Ang Manrique. &c.

A. C. 1165. *S. P. N.* 685.

Moritur felicissimè Prophetissa nostra admirabilis, S. Elisabeth Abbatissa Schonaugiensis, postquam Delphici oraculi vice, maximis quibusque viris & Pontificibus, una hæc Virgo paruisset. Sed neque sæculo solum suo consuluit magna hæc Abbatissa, sed & feræ sæculorum omniũ posteritati, scripsitq; Latino sermone, eundem divinitus edocta, ad Ecclesiæ universæ ornamentum atque utilitatem.

Viarum D E I, opus subtilissimum atq; utilissimum, Libris 4.

Revelationum diversarum, Libros 2.

De undecim millibus Virginibus, S. Vrsulæ sociabus, lib. 1.

Ad S. Hildegardam Abbatissam, lib. 1.

Ad fratrem suum Egkbertum Abbatem, lib. 1.

Contra Hæresin Catharorum, lib. 1.

Epistolarum ad diversos. lib. 1.

Quam à morte etiam gravissimis miraculis Numen commendavit & illustravit. *Ex Vita &c.*

Extinguitur eodem anno B. Godefridus, ex Lingonensi Pontifice Claræ-vallensis humilis Monachus, *alter Bernardus* dictus, quo ipso ex nomine, de merito ejusdem omineris. Manrique Henriq. &c.

Hunc ipso item anno ad cælos consequitur B. Petrus Alcobaziæ monachus, Alphonsi I. Lusitaniæ Regis frater, qui postquam magnis meritis patriam demeruisset, & bello felicissimus, multas de Christiani nominis hostibus victorias retulisset, de seipso triumphas, tantus Princeps Fratrum Conversorũ numero adscribi voluit, D E Iparæ in Monasterio adeo devotus, ut dum Angelicam salutationem recitaret, vel solam B. M. V. intueretur, illico in extasim raperetur. *Ex Vita & Menol. nostr. nec non Ephemer. nost. Marianobened. &c.*

Libet tanto Principi fæminam quoq; jungere, Sibyllam Fulconis Regis Hierusalem filiam, Theodorici Flandriæ longe illustrissimi Comitis lectissimam conjugem, quæ dolente plurimum marito, & ægrè admodum annuente Ordinem nostrum in Sanct. Lazari Hierosolymitano Cænobio professa, memorabili celebrata sanctitate, septimo religiosæ professionis anno in cælos evolavit. *Ex Claud. Parad. Iac. Meyero &c.*

A. C. 1166. *S. P. N.* 686.

Magnum denuo terris ex Ordine nostro terris subducitur, cælo infertur B. Ailredus Rievallensis Abbas, vir sanctissimus, idemq; eruditissimus, Theologiam grandi miraculo, suoque ac suorum fructu, uti Doctor Angelicus, divinitus edoctus, & cum penè illiteratus est, scribere jussus, librosque edere, tanti & ipse habitus ut alter Mellifluus Bernardus celebraretur; à scientia infusa planè mirificus. *Ex Vita & Manriq.*

Admiranda constantia, non in Regẽ solum usus S. Thomas noster Cantuar. nec Episcoporum quidẽ, ubi deliquissent, tanti auctoritatem & amorem fecit, quin magnanimiter in eosdem pro æquitate animadverteret. Hoc autem anno Legatione functus Apostolica, Henrici Regis Legatos, jurantes Regis nomine in Conciliabulo Herbipolensi, inhærere Guidoni Schismatico, excõmunicavit. *Ex Vita & rer. Angl. script.*

In Augiensi, Sangallensi, Einudlensi, Weingartensi, Schaffhusano, S. Blasii aliisque Germaniæ superioris Cænobiis, ingens Principum, Comitum & Germaniæ Magnatum numerus, e sæculi intumescentis fluctibus, in Religionis portum emergit, & vilissimis, ultro seaddicens servitiis, mundum admiratione rapit, cælum recreat universum iidemque efficiuntur usque hodie præcipua diversarum familiarum ornamenta, ita ut vix illustris aliqua etiam hoc in præ-

præcipitio ætatum & sæculi superfit, quæ non aliquem, & plurimos sæpe in ordine nostro sanctitatis opinione celebres enituisse glorietur; sibique ac posteris de æterno ejusdem patrocinio gratuletur. *Ex Annal. nost. Germ. Menolog. & Const. Benedict. &c.*

A. C. 1167. *S. P. N.* 687.

Iterum felicissimi militum Ordinis sub Regula S. P. N. BENEDICTI, & instituentibus nostris initia: S. Michaëlis Archangeli sub Auspiciis & Patrocinio, vulgo *de Ala* cognominati; quod præsentissimũ sæpius Magni Michaëlis auxiliũ experti, miras de Mauris Victorias retulissent, cum in oculis frequenter totius exercitus pennatum in aëre brachium, acies nostras præcederet, & potenti gladio atque invincibili hostes cum profligaret, tum in fugam cogeret; Numine summopere conatus nostrorum in instituendis ejusmodi militaribus Ordinibus probante, juvante ac remunerante. Ut iterum servatorum Regnorum decus, post DEUM præcipuè ad Monachos pertinere videamus. *Ex rer. Hisp. script.*

Florent, orbique afflictissimo consulunt plurimi Episcopi nostri, eosque inter Theodosius Abbas Casin. S. R. E. Cardinalis Ludovicus de Lierheim ex mon. S. Udalrici Augustanus Pontifex, Bernardus ex monacho Montis Thabor in Palæstina Liddensis Episcopus, Bernardus ex mon. Sanbloncellensi, Sanctonensis, aliique plurimi. In terra Sancta ii nostrorum successus & incrementa, totque Cænobia Cluniacensibus nostris condita, ut etiam sub hæc tempora, dignissimam terra promissionis Congregationem *Montis Thabor* dictam instituerent, extendente se Cluniacensium jure usque in Vallem Josaphat, & Sepulchrum Dominæ nostræ, cui insigne Ordinis nostri Cænobium adjectum, ita ut eodem tempore etiam Domini Sepulchro nostri præessent. *Leg. Epist. Petri. Venerab. Chron. Cluniac. Arn. Duac. &c.* Singulare prorsus Numinis in nostros argumentum benevolentiæ & dilectionis, quibus quod optimum & præstantissimum in terris esset crederetur.

Iterum legatus Apostolicus S. Thomas noster Cantuariensis, eo munere in Anglia præclare fungitur, ut ridenda sanè impudentia Rex, eludens antea omnem Pontificiam Majestatem jam denique ipse, justo DEI judicio, contra Thomam, ad Romanum Pontificem appellaret. *Ex Vita, script. Angl. Symbolis nostr. Eccl. Hist. &c.*

A. C. 1168. *S. P. N.* 688.

Occidit ingenti bonorum dolore sydus Ecclesiæ & Germaniæ maximè nostræ lucidissimum, B. Conradus Salisburgensis Archiepiscopus, robustissimis Reipubl. Christianæ, afflictissimo tempore, columnis merito adnumerandus. De quo ita Bisciola: *Vir fuit Conradus undecunque præstantissimus, genereque nobilissimus; Quippe natus patre Liupoldo Marchione Austriæ, matre Agnete, filia Henrici IV. Imp. germanus fuit Conradi Regis Rom. Friderici vero Imp. patruus, & sororius Henrici V. itidem Imperatoris &c. Idem vero scientia & morum probitate longe clarissimus, postquam ad Saltzburgensem sedem translatus est, cum penè Germania & Italia Prælati, in gratiam Imp. adhærerent Guidoni Antipapæ, & sacramento; ne ab eo recederent, sponte vel coactè se obligarent; ipse palam firmiusque adhærens Alexandro legitimo Pontifici & Catholicis, immobilis extitit columna Veritatis* &c. Vid. cit.

Innovatum hoc ipso tempore, pri scum in Rege Galliæ miraculum, qui se *mediatorem*, ut vocant; inter Regem Angliæ & S. Thomam nostrum constituens, cum Thomas nihil minus quam de constantia remitteret, victus ante ipsum qui impetebatur, Rex Mediator, in Thomam denique ipsius incandruit, & vitæ quoq; congruam sustentationẽ eidẽ subtraxit. Thoma vero nihilominus, invicto permanente, facti pœnitens Rex Christ. eũ rursum ad se vocavit, & corã omnibus ad pedes ejus cũ lachrymis se projiciens, veniam ab eo postulavit, & peccati absolutionẽ, quod dedisset ei consiliũ, ut ad nutum hominis, honorem DEI remitteret. *Vid. Baron.*

Non minore animo se opposuit ipsi Friderico Imp. Conradus noster Lubecensis Episc. frater Geroldi I. Aldeburgensis Episcopi, mon. Reddageshusanus, qui quantumuis alii Episcopi Guidonem sequerentur, constantissimè Alexandro adhærens, nunquam admisit, ut Episcopatum per Virgam ab Henrico Duce reciperet. *Vid. Helmoldus, Crantz. Annal. nost. Arn. Duac. &c.*

A. C. 1169. *S. P. N.* 689.

ADmirandis prorsus Zelo ac fervore, nostri de Calatrava, Alcantara, Avis, & Ala Ordines Militiam suam prosequntur, quibus maximi quique adjuncti Principes ac proceres arma contra hostes fidei animose sumunt, generose gerunt; fuitque videre stupēda sanè generositatis exempla, qualia vix vidit antea orbis Christianus, cum præter viros sacros, soli Domino, in maximo vitæ rigore contra invisibiles hostes & potestates, rem fortiter gerentes, sæculares quivis homines nostrorum opera, religiosam planè vitam sub armis sæculi gererent, & præparati animo ad pugnam, innumeri sanguinem suum Domino consecrarent, sive memorabiles de hostibus Ecclesiæ triumphos referrent. *Ex cit. rer. Hisp. script. &c.*

S. Thomas Cantuariensis, ad miraculum constans atque invictus, pertinacissimo Regi obnititur, & prodigiosa sanè constantia & patientia pergit triumphare, de quo mira leges hoc anno apud Baronium.

In Cluniacensi Archisterio, mira Sāctorum copia, & ii successus, quibus orbis universus, & remotissimæ provinciæ ditarentur. *Ex Chron. Cluniac. Ant. de Iepes &c.*

Moritur Guntherus ab Andlow, S. Blasii in Hercinia egregia virtute & prudentia Antistes, tanta apud Romanum etiam Pontificem existimatione, ut Pontificatu Lugdunensi dignissimus haberetur, & ab eodem donaretur, etsi intrusi, an ambitiosi alii facilè illi præcipetent, qui pridem omnia cucullo posthabuisset. *Ex monim. Can. S. Blasii, Constant. nost. Bened. &c.*

A. C. 1170. *S. P. N.* 690.

OCcumbit hoc denique anno, siquis titulo dignus, de credita sibi Ecclesia, deque libertate Ecclesiastica meritissimi, magnus ille Angliæ Primas, S. Thomas noster Cantuariensium Archiepiscopus; de cujus morte & causa ejusdē cognitissima supersedemus scribere, quod de his fuse Baronius omnesque rerum Britannicarum scriptores egerint, qui consulendi. Quo ipso anno natum S. Dominicum, magnum illum Ordinis Patrum Prædicatorum Institutorem scribens idem Baronius insigne DEI beneficium commemorat, quod tanto sydere occumbente, singulari DEI providentia, aliud oriretur. Tantum vero virum Ordini quoque nostro, post DEVM ipsum, maximè deberi, uti palam est, sic vel maximè facit ad Sancti Dominici nostri de Silos Abbatis commendationem. Ad hunc cum Felicis Guzmanni uxor, Ioanna fæmina ut nobilissima sic religiosissima plurimum afficeretur, ejusque Cænobium ac sepulchrum frequentaret sæpius, & devotissimè coleret, magna magis magisque de tanto Tutelari suo spe cōcepta, cum sterilis esset, multis & assiduis precibus, conceptoque Voto filium sibi donari rogavit atque impetravit; quem beneficii memor à Dominico cognominari Dominicum voluit, atque etiam deinceps eodem in Monasterio educari. Meruit & alium deinceps Ioanna B. Mammertum nostrum, dignum Dominico fratrem, qui S. P. N. BENEDICTO se devovens, S. Petri prope Gumialem Abbas effectus, magnus & ipse evasit. Sed de nostrorum in S. Domiuicum ejusque candidissimum Ordinem beneficiis, Dominicique ad nostros propensione, alias sæpius, ipsa cælorum Augusta, ut suo dicemus loco beneficia illa in nostris agnoscēte, probante, & celebrante. *Ex Ephem. nost. & Chronol. Benedict. Marianis. &c.*

Radiis & splendoribus Sanctorum illuminat percellitque Rhætiam universam, vicinamque Helvetiam, atque egregiè demeretur B. Algottus noster Curiensis Pontifex, plurium Cænobiorum cum Fundator, tum Restitutor, qui & Cathedram suam æternum sibi obligans, Ecclesiam Cathedralem restauravit, tamque Clericos quam Monachos, felicissimè reformavit, ut non tam cælo proxima montium verticibus Rhætia esset, quam pietate ac Religione. *Ex vita, & Annal. nost. Germ. &c.*

A. C. 1171. *S. P. N.* 691.

MAgno cælitum applausu ad eos dē concedit, S. Petrus noster ex Monacho Bonævallis Tarantasiensis Archiepiscopus, de Ecclesia sua non solū meritissimus, quam pessime afflictam reperit, sed & de orbe Vniverso. De quo Gaufridus, & in annotationibus Hatæus, eum solum, vel prope solum ex Metropolitanis palam restitisse sui temporis

... Nihilominus ... ab Imperatore cultum devotis offi... , non minori ... eidem oble... , quam ... vissimo scelere Catholi... persequens. *Ex vita Tepes. Clem. Robert. &c.*

A. C. ... *S. P. N.* 6..

DE pœnitentia Regis Angliæ ... & ex ... ipso D. Thomæ assignando , ob occisum sanctissimũ Cantuariæ Præsulem, de ejusdem item familiaribus , & exilii socius, ad summos Ecclesiæ honores promotus , quorum plerique , si non omnes, nostri professione fuere , fuse Baronius de his postremis subjungens. *Talis erat familia præclarissimi ... ri, non ad oculos serviens, sed plane ea qui corum dominus constantia prædita in perpessione ... am , Viri Apostolici , Viribus Apostolicis ... digni habiti, qui præ cunctis , ad Ecclesiasticos promoverentur honores.* In... ... hæc tempora Ordo Humiliatorum sub Regula ... P. N. BENEDICTI, ... exemplari Vita , & ingenti ... merito Ecclesiam DEI ... nans adju... *Vid. l. i. c. 59. &c.*

A. C. 1173. *S. P. N.* 693.

INgens Ordinis nostri gloria, bonorum omnium applausu S. R. E. Cardinalium unanimi consensu , auditis quæ DEUS in manu potenti & brachio excelso operaretur ingentia & frequentissima miracula, ad Sacrum corpus, novi Martyris Thomæ Cantuariensis, ... cum solemni ritu in numerum Sanctorum Martyrum Alexander Papa III *Vid. Rer. Angl. script. & Baron.*

Constantiæ Benedictinæ aliud exemplum , & Speculum Henricus ex Monacho & Abbate Sanct. Ægidii Brunsvvicensis Episcopus Lubecensis, sed & doctrinæ & meriti ingentis: Is præsente Imperatore Constantinopolitano grandem suscepit disputationem, super processione ... Sanct. in Controversia Latinæ & Græcæ Ecclesiæ , & Græcorum erroribus ... restituit , plura insuper ingenii monumenta posteris reliquit. *Vid. Suppl. Helmoldi , Crantz. Trithemium Vvion &c.*

A. C. 1174. *S. P. N.* 694.

HOC anno in mensis ob rebellionem ... rum , Rex Angliæ Henricus Se... angustatus ærumnis , ob necem Doct. Thomæ illatam , ... fieri , ad ejus sepulchrum ... Antequam autem ... ipsam vidit Metropolitanam Ecclesiam , in qua Martyr requiescit , mox ... dibiliter ... indutus ... pedibus ... corpore , præterquam ... quadam tunica superinduto amictus , & pedes , & nudus sic palam in omnium conspectu civitatem intravit , & per vicos & plateas luteas cum ... & gemitibus incedens, Martyris adiit sepulcrum , & ad illam tota ea adventus sui die , & nocte sequenti , jejunus & pervigil in oratione perstitit, convocatoque Mon... Cathedralium cœtu, a singulis virgæ disciplina ... Ex Heberto. Addit de admiranda Victoria ejusdem Regis , ... pœnitentiam consequuta , ea ... hora , qua nec dum refocillatis ... erat, Rege Scotorum Hosti ... transmarinis paulo post in potestatem ... venientibus , ut videas ... nostrorum preces , & suffragia etiam post mortem pollint. *Vid. Herebert. Roger. Neubrig. Petrus Bles. &c.*

A. C. 1175. *S. P. N.* 695

PRodest consilio, auctoritate, ac Sanctissimæ vitæ exemplis universo Orbi, Sãctissima Hildegardis nostra, cujus consilium summi Orbis Principes, familiarissimis, & demississimis litteris exquisierunt quorum multos recenset Trithemius , nempe: Eugenium III. Anastasium IV. Adrianum IV. Alexandrum III. Romanos Pontifices; Conradum III. Fridericum I. Imperatores. Archiepiscopos Moguntinos, Henricum, Arnoldum, Christianum, Treverenses, Colonienses, Bremensem, Salisburgensem, Magdeburgensem, plures per Italiam imò & Hierosolymitanum ipsum. Episcopos Spirensem, Constantiensem, Bambergensem, VVormaciensem , Virdunensem , Lugdunensem, &c. ut nihil de Abbatibus dicamus , ipsoque Divo , dum viveret, Bernardo Claravallensi aliisque , qui ad Hildegardem, non aliter quam Lydium lapidem , se ipsos suaque examinantes ab eadem velut Delphico olim gentiles oraculo, Dei Voluntatem cognoscere satagebant. *Videndus Chronico Hirsaug. noster Trithem. ex Vita ...*

A. C.

A.C. [illegible] S P N. 696.

O[illegible] Al[illegible] H[illegible] quam [illegible] nostri se [illegible] & [illegible] monoru assidui [illegible] ribus, scribendo, [illegible] utando, con[illegible] excitande contra eosdem æternum operam [illegible] & me[illegible] Ecclesiæ commendan, nonnulli etiam vitam cum sanguine profundentes quos [illegible] nostri Constantiam suam præbas cre, [illegible] St. Sim. Montf. bello Alb[illegible]. &c. Henriq. &c.

[illegible] & stabiles [illegible] Pont. Al[illegible] Hi[illegible] suo Ab[illegible], Rupert' maxime A[illegible] gravius suis even ret [illegible] æquitas fuit. [illegible]

A.C 11[illegible]. S.P N. 6[illegible].

C[illegible] tempora Viri in [illegible] Ab[illegible] Abbas Bonævall[illegible] Richardus [illegible] cujus [illegible] H[illegible] inscri[illegible]. Rupertus Mon. S. Remigi inter [illegible] nomen [illegible] Vrbani II. [illegible] Granfre[illegible] Antisi[illegible], cujus præter Comment. in Apocalypsin [illegible] celebratur cõtra Hæreticum A[illegible]. Ita semper à nostris contra insurgentes un[illegible] Hæreses laboratum & [illegible]atum. De [illegible] *T[illegible]. Gauller. Bellarm. &c.*

B[illegible] Eskillus Lundensis Archiepiscopus, [illegible] Apo[illegible] post[illegible] peratas in causa fidei plurimas calamitates, pluri[illegible] ab [illegible] dole[illegible] vindicatis in libertatem filiorum Dei, pontificatu se abdicans, cucullum induit in Claravalle. *Ibid. Henrique &c. Baronius &c.*

A.C 11-8. S.P.N. 698.

S[illegible]us Z[illegible] Magnus ille Ve[illegible] rum celebratissimus [illegible] & [illegible] ma[illegible], postquam Rempublicam anni[illegible] cum laude [illegible] inter P[illegible] Alexandrum III. & Fride[illegible] Imperat[illegible] pacem com[illegible] A[illegible] abdica[illegible] R[illegible] suæ [illegible] ulta a Romano Pontifice privile[illegible] [illegible]berrimam illam maris [illegible] Ducalis quibus [illegible] tur Duces Veneti Orna[illegible] cessoribus [illegible] trasset [illegible] hermita[illegible] ad Mon[illegible] Ge[illegible], ut [illegible] se rec[illegible], & habitu Reli[illegible] [illegible] bonitate, [illegible] Episcopis V[illegible] recipiente, al[illegible] post eam, [illegible] [illegible] induit, [illegible] immortalitatem [illegible] translatus est. A[illegible] reas Bendulus. [illegible] Henning. Wion. &c.

E[illegible] anno [illegible] S. R. E. Car[illegible] ob eximiam Virtutem Petrus M[illegible] *Sanc*. BENEDICTI de Padolirone, quo eodem tempore ex eodem C[illegible] clarus Theodinus *S. R. E.* Card. Tit. sanct. Vit[illegible] ipso hoc anno cre[illegible] E[illegible] Card. Portuensis, Sedis Apostolicæ Legationibus meritissimus. *I[illegible] on.*

A.C 11-9. S P N 699.

COntra Hæreticos Albigenses fortiter dece[illegible] tat, & æterno [illegible] Dei [illegible] Henricus Abbas Claræ vallen[illegible] memorabilia tradit Chrysost. Henriquez in fasc.

Ipso anno, qui vivus de Ecclesia universa [illegible] Anglia Regno meruerat [illegible] Thomas Cantuariensis, jam mort[illegible] de R[illegible] Gal[illegible] mereri voluit, Philippo Ludovici Franco[illegible] Regis filio ad [illegible] ægrotante, per prodigium re[illegible] ad [illegible] Mar[illegible] noctem invi[illegible], [illegible] filium [illegible] Re[illegible], petita [illegible] ab Anglie Rege Cantuariam [illegible] ex a[illegible] in columem reperi[illegible] post mensem Rhemis [illegible] Regem fecit. *Rogerius in annal. [illegible] &c.*

A. C. 118[illegible] S.P.N [illegible]

I Terum [illegible] or[illegible] nobil[illegible] da erat, [illegible] cui[illegible] B[illegible] Monacho C[illegible] Is Apo[illegible] [illegible] pa [illegible] e [illegible] Gener[illegible]. [illegible] *que. L 2. dist. 3.*

E[illegible]

Eo ipso anno moritur 8. Mainardus noster, Livoniensis item Episcopus, qui eam invectus provinciam cũ mercatoribus, ut populis illis fidem Christi annunciaret, post multos pro Christi perpessos labores, tam in prædicando, quã inbaprizando, vir Apostolicus, cum magna Sanctitatis Opinione ad Apostolicam laureolam percipiendam vocatus est. *Belforestius, Wion.*

A. C. 1181. *S. P. N.* 701.

MOritur circa hæc tempora (quamvis noñulli ceu indubitanter priorem annum assignant) Sanctissima Hildegardis nostra, Abbatissa Bingensis de Summis Orbis Principibus, atque Ecclesia Universa longè meritissima, quã in rebus difficillimis, viri doctissimi, & Sanctissimi consuluere, eiusdemque Orationibus Romanam Ecclesiam, scriptis eam crebrius Visitantes, diversi Pontifices Rom. sollicitè commendavere. Reliquit admiranda scientiæ divinitus infusę, omni posteritati, plurima monimenta, inter quæ ista etiam recensentur. Scivias; id est, de scientia viarum Dei, & hominis, grande volumen, & mirabile opus. l. 1.

De Sacramento Altaris, contra Catharos. l. 1.
In Evangelia Dominical. Homilias. l. 1.
Divinorum Operum. l. 1.
Vitæ meritorum. l. 3.
Triginta quæstionum. l. 1.
In Regulam S. P. N. BENED. l. 1.
Exhortatorium sæcularium. l. 1.
De Vita S. Ruperti Ducis. l. 1.
De Vita S. Disiboti Episcopi. l. 1.
Ad sorores suas O filiæ quæ Vestigia: l. 1.
Ad Monachos Erbacenses Paregoricon. l. 1.
Carminum diversorum. l. 1.
Epistolarum 135. ad diversos. l. 1.
Compositæ Medicinæ. l. 1.
Ad Clerum Coloniensem de futuris periculis. l. 1.
Ad Treverenses de eâdem re. l. 1.

De Pinguia Physicorum, id est de Elementorum, fluminum aliquor Germaniæ, metallorum, leguminum, fructuum, herbarum, arborum, arbustorum, piscium, volatilium, & animantium, terræ naturis & operationibus.

Et quis non intentis unius Virginis meritis, & laboribus, Dei manum miretur, & Virginum Sacrarum ceu immeritarum, & Ecclesiæ inutilium contubernia sacra damnet, seu rideat? *Vid. Trid. Wion. &c.*

A. C. 1182. *S. P. N.* 702.

CLaret egregia Sanctitate B. Bartholdus Montis Angelorum Abbas in Helvetia: cuius extat liber doctissim⁹, insigne ingenii ac pietatis monimentũ, meriti maximi æternum signum, contra Abbatem S. Ioannis in Thuræ, sive Durn Germ. Valle. Is gravem, & perniciosum S. Ecclesiæ, errorem cum acriter defenderet, constantissimè à Bartholdo impugnatus, & ammonitus, rationibus denique convictus, [illegible] nus dedit, & resipuit. Ita sexcentisępe errores a nostris impugnati, & Hæreses oppresæ, antequam aperruin erumperent, & gravi peste ac strage in integra Regna ac provincias bacharentur tanto maiore nostrorum merito, quanto minore Reip. Christianæ damnu sopitæ sunt. Vide de Bartholdo mon. Montis Anglor. de quo nos multis r. 3. Constant. Bened. & Hartm. in Annal. Einsidl.

Claret admiranda sanctitate S. Waltherus noster Abbas Melrosensis ex Regibus Scotiæ, filius David is Regis, qui Episcopatu S. Andreæ repudiato, cucullo plus detulit. Vid. Leslæus. &c.

Celebrantur plurimi Ordinis nostri Episcopi, interque alios B. Alanus Altisiod, & Eskil. Lundinensis.

A. C. 1183. *S. P. N.* 703.

ÆTerno nostri ordinis cum honorẽ Guilhelmus Monachus S. Trinitatis Cavæ, & secundus Abbas S. Mariæ Novæ in monte Regali à Lucio III. sum. Pont. petente Guilielmo Bono Siciliæ Rege creatur primus Archiepiscopus Montis Regalis. Ita rursum celeberrimi Archipontificatus initia nostrorũ primitiis commendanda. Ludovicus Lellus, Wion. &c. De eiusdem Cathedralis templi collegio, à Monachis possesso vid. Yepes tomo 6. aliiq; quos ipse citat.

A. C. 1184. *S. P. N.* 704.

INexplicabili labore contra Albigenses Hæreticos contumacissimos non solum, sed & superbissimos decertant nostri,

nostri, maximè Claraevallenses. vid. Henriq.l.1.Fasc.SS.C stettiens.

Celebratur admiranda sanctitate B. Petrus Abbas, ex Galliae Regum Sanguine procreatus, singulariter à B. Matre Virgine honoratus & amatus. De cuius insignibus meritis legendus idem Henriq.l.2.

A.C. 1185. *S.P.N.* 705.

Claret insigni nominis & Virtutis fama Petrus de Insula Abbas Cassinensis, qui non in Coenobio solum, sed & Ecclesiae Universae non semel operam suam strenuè navavit in Lateranensi in primis concilio, ad quod singulari tunc sane cum honore vocatus, ut eius consilio Summus Pontifex Alexander in re longe gravissima uteretur. Ex diversis.& M.Anto.Scip.&c.

Fridericus Imperator, quantumvis nec ipso Pontifici Romano semper aequus, etiam ipsi quidquam concedere, indignum duceret, admirando sane exemplo, ceu dignius putaret Monachis parem currere, eorum & dici, & esse fratrer exambiit, & quidem ne quis semi fraternitatem seu appellaret, seu vetitatem dimidiaret, plenum Coenobii Ysnensis Fratrem, appellatum, & ex eo titulo, haud parum sibi gratulatum fuisse, ex certis monumentis in tomo 3. nostrae Constantiae Benedictae asserimus.

Ingens ad nostrum ordinem ex omni statu confluxus, ut saluté hoc ipso tempore, innumera quasi multitudo, cucullo post Deum debeat. Vid.Trith.w.ion. Const.Bened.&c.

A.C. 1186. *S.P.N.*706.

Ex splendescit praeclarissimum Ordinis nostri Ornamentum B. Henricus Altaecumbae, dein Claraevallis Abbas. S. R. E. Cardinalis Albanus, cuius infinita pene merita, si numerare conatemur: inter tanta paucissima referimus: Episc pus Tolosanus, ubi maxime Haeresis Albigensium sedem habuit, electus, on ni modo conttaniritur, bellum alias funestissimum Haereticis iisdem illaturus, contra eosdem proin mittitur, contra quos Fideles, provocat, & ad praelium accendit, sed & pari industria crucem contra Mahometanos praedicat; Legatus à latere in Galliam, mox & in Germaniam missus, multa praeclare agit, Urbano, qui Lucio successerat, mortuo, cum sanior pars Car[illegible]um ipsum eligere, Pontificem vellent, [illegible] totis viribus renuens, signoque crucis se muniens affirmavit: se nullum aliud officium assumere, nisi iter Hierosolymotum promovere, & crucem ubique praedicare, ac proin consectato Gregorio id insigniter praestitit, ut suo loco dicemus. Sicq; de aliis alibi. Henriq &c.

A.C. 1187. *S.P.N.*707.

Iterum ex Ordine nostro summus Pontifex deligitur S. Gregorius VIII. qui paucis diebus, quibus praefuit, aeterno merito profuit, & Ordini ingens decus, ut Orbi commodum addidit: cum inprimis pro subsidio terrę sanctę ad universos Christi fideles litteras dedit. Dein alias adiecit, quibus ieiuniū quinquennalis Vniversis indixit, ita ut toto eo tempore cuncti fideles saltem per omnes sextas ferias ieiunium quadragesimale observarent, feria autem quarta a carnibus abstinerent, ipse verò Pontifex & Cardinales secunda quoque feria similiter cum suis familiis ab esu carnium cessarent &c. ab eodem firmissima pax inter omnes Principes ad septennium instituta. Hęc ipsa & plura sane admiratione digna, narrat de Gregorio Baronius: Verum is multo bonorum omnium dolore altero statim mēse extinguitur.

A.C. 1188. *S.P.N.*708.

Laborat fructu ingenti in Ecclesia, Henricus S.R.E. Card. Episcopus Albanus, in cruce inprimis contra infideles prędicanda, adeo ut hoc anno eandem suscipiendam permoverit, summos plane Orbis Principes, Fridericum Barborossam ipsum Imp. Reges dein Francorum atque Anglorum, Principes, Magnatesque innumerabiles ex Germania inprimis atque Gallia Lepidum, quod eidem in itinere accidit: cū exin in Comitatu semper Monachos haberet, & forte ab eorum aliquo sciscitaretur, quisnam ex ipsis foret, qui dignius in medium, de re aliqua sacra quidpiam proferret, & ipse in simplicem fratrem laicum digitum intenderet, iussus is ab Cardinale illico verbum ędificationis proponere, cum excusando nihil proficeret, denique eloquitur Quando mortui fuerimus, & deducti ad Paradysum, occurret nobis S. BENEDI-

NEDICTUS, visis nobis Monachis cucullatis cum gaudio introducet. Viso vero Henrico Episcopo & Cardinali, mirabitur insolatū eum, & dicet. Quis enim es tu? Et ille: Pater, ego sum Monachus Cistercensis Respondebit Sanctus: nequaquam, Monachus non est corniculatus. Tunc Henrico satis pro se allegante, tandem huiusmodi data sententia dicet Ostiariis Sanctus BENEDICTUS: ponite eum supinum, & Stomachum eius scindentes aperite, si inveneritis olera incondita, faba, pisa, lentem, pultes, cibosque regulares cum Monachis intromittatur: Sin autem, scilicet pisces grossos, & cibos sæculares atque delicatos, foris maneat: dein cōversus ad Cardinalem subiicit. Quid illa hora dicturus es pauper Henrice? Commendavit exhortationem Henricus, ne irrisisse putes, & cordi habuit: unde si nulla alia suppeteret laudis materia, nunquam satis ipse commendand⁹. Cæsar. Henriq. &c.

A. C. 1189. *S. P. N.* 709.

RVrsus commendandum ingens meritum eiusdem, dequo iam primum Henrici. Eius nimirum prædicatione, ex contumacissimo, Obedientissimum Romanæ Ecclesiæ filium factum Fridericum Imp. & quos angue peius prius oderat, Monachos nostros, eisdē scelera exprobrantes, eisdem denique propensione addictissimum, inter fratres Cistercienses adscribi voluisse. Supremo verò meminit hoc ipso quoque anno, dum gravi licet morbo afflictissimus, in partes Belgicas deveniens ibidem pacem inter Comitem Flandriæ, & Episcopum Atrebatensium composuit, longa prius & pernitiosissima inter se dissensione dissidentes. Vid. Cæsarius. Henriq. &c.

Clarent plurimi Ordinis nostri S. R. E. Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi, Viri docti, atque genere illustrissimi, Req. Wion. Trith. &c.

A. C. 1190. *S. P. N.* 710.

CLaret admirandus omni posteritati, durante in hodiernam diem merito, B. Joachim Abbas Monasterii Coratii, Congregationis Florensis, à quo ipsa illa congregatio initium & Originem, dignissimo sane & utilissimo instituto, habuit, quem imprudenter nonnulli tanquam Hæreticum damnant. Extant hodieque eius prædictiones, planè admirandæ, & posteris quoque seris profuturæ. Vid. Baronius. Leand. Bonon. Trithe. Wion.

A. C. 1191. *S. P. N.* 711.

IN extinguenda Hæresi Albigensium indefessa nostrorum vigilantia & cura, quod singulis ferè annis exin referendum & laudandum foret. Ex Hist. Albig. Hentiq.

Plures ex ordine S. R. E. Cardinales, Ecclesiæ auctoritate, consilio & navata strenuè opera, plurimum profunt: quos inter eminet Gandulphus ex Monacho Placentino S. Sixti Congregationis Cluniacensis, S. R. E. Cardinalis, Tit. SS. Cosmæ & Damiani: cuius studium insigne fuit, in reperiendo corpore S. Sixti, Divina revelatione de hoc habita. Ut proin ipsi plurimum debeant pro tanto thesauro Placentini; Roffredus etiam ex Monacho Cassinensi S. R. E. Card. Presbyter Tit. SS. Marcelli & Petri: cuius laus non minima, cucullū semper rubeo galero antetulisse, neque inter delicias & pompam motte prævētum, sed pro voto in Cænobio suo Cassinensi mortuum, & conditum fuisse; ex monum. Cass. Panvino, Ciaconio. &c.
Eodem anno moritur Joannes Episcopus Lugdunensis ex Abbate Eligiano ob præclaras dotes ab ipso summo Pontifice ex Cænobio extractus, quo ipso tempore, antecessor eius in Episcopatu ibidem Joannes, egregia claret nominis, & honoris fama Monachus Cluniacensis, cum meritis ingentibus, tres successivè Pontificatus, Pictaviensem, Narbonensem, & Lugdunensem administrasset. Ex Ferr. Locrio partim Cl. Robertto, cui distinguendum fuisset inter duos Joannes, quorum primum illum ob brevitatem forte regiminis non recensuit. Ex diversis. &c.

A. C. 1192. *S. P. N.* 712.

POst partam toto orbe vulgatissimam summi nominis, & gloriæ ac Virtutis rarissimæ famam, stupentibus universis, felicitatem veram, & salutem in cucullo Benedictino quærit Aureus Malipetra, sive Mastropetrus, Dux Venetorum potentissimus: cuius admiranda iam Principatum modestia fuit: quando Dux summa omnium gratulatione electus, hono-

honorem reiecit,&In Sebastianum Ziamum r ranstulit. Verum abdicante, Ziamo, & cucullum exambiente, denuo electus,primus quidem à 40. viris æterna cum gestorum fama Magistratum gessit, & ex innumeris quibus demeruit Remp,meritis,summa industria Pisanos ab Anconitarum amicitia disiunctos in Societatem Venetorum pertraxit,Jaderam,quæ ad Pannoniæ Regem defecerat, exercitu classeque in Dalmatiam misso obsidione cinxit ac expugnavit. Insulas & loca urbi circumiecta, eidem subdidit. Induciis cum Hungarorum Rege factis,classem in Syriam misit, Saladini classem auxilio reliquorum Principum fudit fugavitque,Prolemaidem recepit. Christianam religionem in Syria fortiter defendit, alia multa præclarè egit. Deniq; cælesti afflatu tactus,in S.Crucis de Luprio,Monachum professus, eo in Cænobio bonis operibus plenus diem obiit. Eius in Ducali Palatio imagini hæc addita subscriptio.

Ducatum desero, Monachus fio, Morioque.

Bandulus, Marcellus, Henningius, Wion. &c.

A. C. 1193. *P. P. M.* 713.

ITerum celeberrimi Episcoparus initia in nostro Savanarico,Monacho & Abbate Glasconiensi celebranda, qui Bathoniensis ex Monacho Episcopus, primus hoc anno præesse iuberur Glasconiensis Episcopus, utquamvis Anglia universa, omnium omnino suorum Episcopatuum initia à monachis numeret,postero etiam tempore, non solum in nostris iterur propagata, sed et nocio aliquarum urbius ornamento, institura. Chronograph. Britan. Matthæus. &c.

Moritur S. Amatus ex familia Forma, ex Monacho Montis Virginis,Nulcensis Episcopus,præfuit in omni Sanctitate annis triginta tribus, miraculis clarus; ut videas,quantum tantus Pontifex in confutandis Hæreticis vivus potuerit, cum etiam mortuus contra eosdem miraculis pugnaverit. Vid. Henriquez.Felix Reuda.Thomas Costa. Wion. &c.

Moritur S. Balduinus Devonius, Archiepiscopus Cantuariensis, Vir Sanctissimus,qui ita acuratè à prima adolescentia,liberales artes omnes cum Philosophia imbibit, ut adhuc iuvenis iuventutem docendam, & instituendam susciperet,& publicas Scholas aperiret: Ex Fordensi Monacho & Abbate electus est Cantuariensis Archiepiscopus, eius adhuc Abbatis ingenii partus.

De corpore & Sanguine Domini. l. 1.
De Sacramento altaris alius. l. 1.
De Sacramentis Ecclesiæ. l. 1.
De commendatione fidei. l. 1.
De Orthodoxis dogmatibus. l. 1.
De Sectis Hæreticorum. l. 2.
De vanitate Charitatis. l. 1.
De amore. l. 1.
De Sacerdotio Joannis Hitcani. l. 1.
De erudirione Giraldi. l. 1.
Sermonum triginta trium. l. 1.
Super Hist. Regum. l. 1.
Contra Henricum Wintoniensem. l. 1.
De commendatione Virginitatis. l. 1.
De Angeli nuncio. l. 1.
De Cruce. l. 1.
De Mythologia. l. 1.
Carmen Devotionis. l. 1.
Epistolarum ad diversos. l. 1.

Tantum unus rursum è nostris præstitit, ut colligas inde, quantum plurimi alii hoc ipso tempore doctrina, & Sanctitate florentissimi. vid. Henriquez.

A. C. 1194. *S. P. N.* 714.

CAvensis Cænobii & Congregationis ingens gloria, constat que ex uno illo Cænobio totus Sanctorum cohortes cælo adscriptas, cuius quidem hoc ipso anno Abbas Benincasa ingentibus prodigiis, Ecclesiæ ornamentum insigne addens ad superos abiit. vid. Yepes. Wion. &c. Cuius Monasterii eodemque ipso tempore, aliarum nostri ordinis Congregationum si fructus computetur; ut Cluniacensis, Vallumbrosanæ, Camaldulensis, & recentes etiamnum Cisterciensis in infinitum merita advertes crescere. Leg. Div. Cong. Script.

A. C.

A. C. 1195. S. P. N. 715.

INgentia merita, & relicta posteritati, meritorum momenta & monimenta, B. Ioachimi Abbatis Coratii, de cuius admiranda vita, & vitæ gestis *vid. Wion.* Eius insigne illud, si Græci agnoscere voluissent meritum, eventura iisdem mala omnia, & Turcorum Imperium prædixisse, sed & Præcursoris velut vicem obiisse Sanctissimorum Dominici & Francisci, uti ad gloriam eorundem ordinum est, ita & nostri non postremæ omnium utrinque, summa obligatio est, & quidem non ore solum prædixisse, sed etiam pictura, illud in hodiernam usque diem, inter rarissima & illustrissima Venetorum decora cernitur, & refertur. Eius admirandum æternitati omni opus, pavimẽtum Ecclesiæ Sancti Marci, parietes, fornices, vermiculato opere insolenti plane prodigio, sequuturis etiam sæculis, eventura quælibet prænunciantia. vid. pl. rer. Ben. script. Tantum unus iterum decus è nostris, Venetiarum Serenissimæ Reipub. contulit.

A. C. 1196. S. P. N. 716.

MOntis pessulana, seu Mompeliensis universitas erigitur, quæ nostris inprimis plurimum debet, Vrbano ante omnes, posteris temporibus, eius nominis V. Summo Pontifici, qui collegium ibidem, quod Papæ dicitur, condidit & fundavit. vid. Gaulter. Cattin. Middentorp. &c. Illustre exemplum maximæ, ex summa simplicitate, utilitatis, & singularis in Dei Ecclesia fructus, S. Homobonus noster, de quo in vita: maximè summa vitæ puritate, tantam non inter populares solum, atque finitimos, sed eos etiam omnes acquisivit fidem, ad quos longè lateque celeberrima eius fama pervaserat: ut Hæreticorum etiam plerique ad sanitatem redirent: & qui nullo prudentum Consilio, aut doctissimorum hominum disceptationibus victi, in depravata iam dudum fide obduraverant, eos Homobonus sanctissimis verbis & moribus, miraculorumque frequentia, ab omni errore abductos, ad bene, beateque vivendi rationem traduceret. Ex vitæ gestis & Tab. Humil. &c.

A. C. 1197. S. P. N. 717.

INstitutus magna afflictorum consolatione, & insigni pietatis exemplo Ordo Beatissimæ Trinitatis, de Redemptione Captivorum, dein S. Mariæ dictus, cuius est: pro redemptione captivorum qui apud infideles in Terra sancta detinentur, substantiam suam, hilariter impendere, ac eis totis viribus ministrando subvenire. *Vid. Trith. & alii de origine Ord.*

De restitutis hoc anno Monachis, ad Cathedralem Ecclesiam Conventrensem, seu Cestrensem, pulsis qui per vim introducti, Canonicis, *Vid. Paris. Baron.* Vnde colligas, hoc etiam tempore Monachos Cathedrales viguisse, de quorum in Ecclesia utilitate alibi dignius.

A. C. 1198. S. P. N. 718.

ORigmem sumit à B. Dominico, Sanctissimus ille ordo Patrum Prædicatorum, cuius tanti Ordinis fructus, magna ex parte ad nostros referendus, qui Dominico non solum fautores, & promotores, sed pene authores extitere. De quo fusè in multis sanctorum nostrorum vitis, Henriquez, fasc. Cistert. Sed & illud singulare, à nostris S. Dominicum, non solum præsignatum, prædictum, & depictum, (ut in Ioachimo Abbate superius diximus) sed etiam, dum in matris lateret utero præcognitum, in prima verò iuventute educatum, institutum, imo à nostris etiam Dominici nomen sortitum, à S. Dominico nimirum nostro de Silos, in cuius Cœnobio, adolescens, rudimenta posuit admirandæ sanctitatis. *vid. Antonius de Yepes, &c. Mir. &c.*

A. C. 1199. S. P. N. 719.

MOritur celebris ille & meritissimus de omni posteritate Dodechinus, sive Dudechinus noster, Monachus, & Abbas Cœnobii S. Dissibodi, vir divinis, humanisque litteris exercitatissimus: cuius est Historia, sive Chronologia, post Marianum nostrum continuata. Liber item suæ peregrinationis Hierosolymitanæ: ad diversos in super Epistolarum Liber. *Mir. VVion. &c.*

De copia aliorum è nostris, doctrina celebrium, consulendi *Trith. Gault. VVion. Bell.*

A. C. 1200. *S P. N.* 720.

CONfirmatum hoc anno ordinem Humiliatorum, Gaulterius, aliique tradunt, de quorum sanctissimo vitæ instituto, multis agit Wion. l. *1.* aliique.

Creatur Archiepiscopus Bituniensis S. Wilhelmus noster: Monachus primum Grandimontensis, dein Pontiniacensis, Karoliloci denique Abbas, invitus ad celeberrimam illam Cathedram extractus, qui illico mereri de omnibus omnimodo, totumque se Ecclesiæ impendere cœpit, pro libertate Ecclesiastica Regi Galliæ instanter restitit. Hæreticis undecunque opposuit, multos prædigiosè restituit, incarceratos liberavit, fama atque auctoritate plurimum Ecclesiam exornavit. *vid. Henriquez, in fasc. l. 1. dicti. 20. Clem. Rob. &c.*

Moritur hoc ipso anno cælo natus B. Balduinus de Bocla, Monachus Cœnobii nostri S. Petri Gardavensis, Angelorum consuetudine familiari usus, spiritu Prophetico clarus, & admiranda vitæ sanctitate celeberrimus. vid. id. cit.

A. C. 1201. *S. P. N.* 721.

EX hac vita ad immortalem pergit B. Ioachim Abbas Coratii, prophetiæ Spiritu inclytus, & Florensi institutâ congregatione, Ecclesiæ utilissimus. Ea autem quæ ad æternam posterorum utilitatem composuit, hæc sunt.

De concordia Veteris & Novi Testamenti, libros quinque scripsit iussu Lucii, Vrbani, & Clementis Rom. Pontificum hoc nomine Tertiorum, in quibus de S. Sigillis agens, eximia & arcana Mysteria enodavit, ostenditq; ita utriusque Testamenti tempora concordare, ut nihil in veteri actum sit, quod in novo non pariter geratur, aut gestum, aut futurum sit in novissimis diebus.

In Isaiam Prophetam, l. 1.

In Hieremiam Prophetam Liber unus, plurimis refertus vaticiniis, quorum nonnulla, iam eventu comprobata, certam de reliquis in posterum fidem faciunt.

In Danielem Prophetam. l. 1.

In Evangelium Ioannis. l. 1.

In Apocalypsim eiusdem. l. 8.

Psalterium decem chordarum. l. 3.

De septem sigillis contra Iudæos. l. 1.

De Nahum, Abacuc, Zachariam, & Malachiam. l. 1.

De futuris temporibus. l. 1.

De quindecim Pontificibus. l. 1.

Sententiarum. l. 1.

De consolatione. l. 1.

Epistolarum ad diversos. l. 1.

Plura alia, de quibus consulendi Ioseph Scaliger. Henriq. Wion. aliique.

Claret ex mille aliis, eodem anno, Helinandus Gallus, Monachus Frigidi montis Congregationis Cluniacensis, cuius inter præcipua merita commendatur opus insigne Historicum à principio Mundi, libris Octo supra quadraginta absolutum, liber item de reparatione lapsi, Sermones plures, & liber Epistolarum. *vid. Trith. Wion. &c.*

A. C. 1202. *S. P. N.* 722.

PRincipum plurimorum ac procerum in Religionis portum ingressu, felix annus; quæ felicitas debiliori sexui insigniter opportuna, è Regis etiam liberis haud paucos servavit; hoc anno principum ferè sibi locum vendicant. Constantia Alphonsi IX. Castellæ & Legionis in Hispania filia, & Berengaria Sancii Portugalliæ Regis illa in Cœnobio de las Huelgas, ista in Lovarniensi, ordinem nostrum professa, regio sanè exemplo, toti omnino orbi præfulsere, Didacus Valera, Campan. Wion. &c. Verum ante omnes, pene orbis universi familias, ipsa hâc Deo devotorum felicitate, felicissima Austrasiæ Ducum Lotharingica progenies, suas quasi generationis cuiusque decimas Deo consecravit, hoc ipso tempore unus Princeps, Simon Lotharingiæ Dux, quatuor filias Numini devovit, omnes omnino legibus nostris devinctas. Albidem Coloniensi, Catharinam Toriensi, Agnetem Treverensi, Bertham Fontisvallensi in Cœnobio Ordinem professas. *vid. Geneal. Ducum Austras. VVion. &c.*

Celebrantur à meritis & doctrinæ præstantia Adam, Dorensis Abbas cuius insignis fuit liber contra Giraldum Monachum ritus ac consuetudines scripto proscindentem. Rudimenta item Musices libro uno, aliaque: & B. Gilbertus de Hoilandia. Abbas Suinsetensis, cuius opera recensentur.

In

In Cantica Canticorum. l. 1.
Super Psalterium. l. 1.
Super Matthæi Evangelium.
Super Epistolas D. Pauli. l. 1.
In Apocalypsim S. Ioannis. l. 14.
Theologicarum Sententiarum. l. 1.
De statu animæ. l. 1.
De vita S. Bernardi. l. 1.
Homiliarum diversarum. l. 1.
De casu Diaboli. l. 1.
Epistolarum ad diversos. l. 1.
Videndus Henriq. l. 2. fasci. SS. distinctione vigesima.

A.C. 1203. *S.P.N.* 723.

CLaret Brunvvardus, post Bernonem, sive Brunonem, Primum Suerinensem Episcopum, (cuius Pontificatus initia incertiora certo anno assignare non possumus) secundus eius loci Pontifex, uterque noster, ut rursum præstantissimi Episcopatus initia, nostro ex fonte derivanda. Vid. Crantzius.

A.C. 1204. *S.P.N.* 724.

CReatur Archiepiscopus Tolosanus, B. Fulco noster, ex Abbate Grandis sylvæ, qui illico gregi pessimè seducto, prodesse satagens, nervos omnes, ut eos ab Albigensium erroribus revocaret, intendit, verum nequidquam se laborare conspiciens, admiranda sane magnanimitate, in Tolosanos animadvertens, eosdem sacris interdixit. Mox Legatus Apostolicus contra Albigenses destinatus, incredibile auditu est, quanta pro Ecclesia Dei, quamque invictus semper, hilarisque pertulit; quem proin merito Iacobus de Vitriaco, viventem etiamnum, ipse Cardinalis, totius Ecclesiæ Christi, fortem columnam salutavit. vid. Henriq. &c.

A.C. 1205. *S.P.N.* 725.

MOritur mira sanctitate, & prodigiis celebratissimus S. Benedictus Abbas de Ripolis, de quo legendi auctores Monast. Vallumbros. Obiit & B. Stephanus, ex Abbate Iustinæ, Eremita Sanctissimus in mõte Veneris. *vid. Scardeon. in Hist. Patav.*

Immortale meritum B. Guilielmi nostri, Bituricensium Archipræsulis, qui plurimos Deo animos lucratur, quantumvis innumeris penè insidiis, & adversis appetatur, Albigensium verò Hæresi, pestilentissima lue Aquitaniam universam vastante, ipse, & cruce ipsa signatus, & alios signans, integrum contra eosdem fidelium exercitum colligit. Legendus Auctor vitæ eiusdem, & Henriq.

A.C. 1206. *S.P.N.* 726.

MOritur eximium ordinis nostri decus, Roffredus Abbas Cassinensis, & S.R.E. Cardinalis, ipsa electus die qua Romam venerat, ut Abbas confirmaretur. Meritus de Cænobio non solum; sed de Italia universa, & Romana præcipuè Ecclesia, traducto nimirum in Italiam Henrici Imperatoris (cui erat charissimus) contra Tancredum exercitu, Legatione in Siciliam, Pontificis voluntate perfunctus, urbe Sorâ, aliisque Romanę ditionis oppidis, armorum, animique robore, Innocentio Tertio recuperatis; Vir ratissima iuxta vitæ integritate, & Zelo perfectionis Monachicæ commendatissimus. *Leg. M. Ant. Scipio.*

Ipso anno promeritis quoque extollitur Pelagius noster, ad pacem Cardinalitiam dignitatem Tit. S. Luciæ in septisolio, non multo post Episcopus Cardinalis Albanus renunciatus ab Innocentio III. *Wion. &c.*

A.C. 1207. *S.P.N.* 727.

VItæ temporalis iactura, æternam emit, B. Didacus noster Oxomensis Episcopus, singularis spiritus fortitudine, verbo & exemplo, pro Dei Ecclesia militando, laudem æternam meritus, cuius insigne illud ad Abbates & præsules nonnullos dictum: mihi impossibilem, inquit, rem moliri videtur, qui solis verbis putat homines istos (Albigenses Hæreticos) reduci posse in viam, operibus & exemplis potius revincendi sunt, qui vitæ suæ merita iactant impudenter. *Ex vita.* Qualiter verò quantaque cum patientia, ac Constantia, pedes conficiens longa itinera, se ipsum pro reducendis errantibus, expenderit, & confecerit, legendum ibid. vid. & Abraham Bzovius.

Eidem Didaco nostro, quantum debeat, præstantissimus ille Patrum Prædicatorum Ordo, quantumque orbis universus, pro tanti ordinis institutione promota, quis satis explicet? Cum ipse Theodoricus de Apoldia, Dominica-

nus attestetur, B. Dominicum, à B. Didaco Constitutiones sui ordinis accepisse: Equidem, inquit felicem dixerim electum Dei Dominicum, qui tanti Pontificis, & viri Apostolici, meruerit societate, & amicitia decorari, quo dubium non sit, illum sanctitatis exempla & Religionis institutiones hausisse. vid. idem. & Henriq.

A. C. 1208. *S. P. N.* 728.

FElici rursum in Gallia successu plurimi fidelium, contra Albigensium pestilentissimam Hæresin, Crucem suscipiunt, accendentibus, ac signantibus nostris; Sacra Cisterciensium congregatione, æterno sanè merito, laborem suum Ecclesiæ egregia opera probante. De quibus legendus Petrus Vallissarnensis, editus latinè per Camuzatium Tricassinum. Gaulr. &c,

Moritur insigni sanctitate, & meritis S. Petrus, eius nominis secundus Abbas Sanct Trinitatis Cavæ Leg. Bell. in spec.

A. C. 1209. *S. P. N.* 729.

EXtinguitur felici morte B. Guilielmus noster Archiepiscopus Bituricensis, Galliarum Primas: cuius inæstimabilia sane merita nemo unquam satis explicarit, nedum tantillo compendiolo compræhenderit. Verum in expugnandis Hæreticis felicissimo successu usus, pestem illam ante omnia, omni industria, sed & armata manu, extirpandam atque evertendam censuit, iisque contritis atque eiectis, magno omnium bonorum applausu, Ecclesias passim restituit, Clericos revocavit, cultum Divinum propagavit. Illud Zeli Religionisque perpetuum argumentum, quo iam Læthali morbo morti proximus, ab exhortando tamen populo non destitit, sed frigidissimo tempore detecto capite, loco ventis obnoxio, summo ipse fervore, licet ægerrimus declamavit, Mortuus paulo post in cinere & cilicio, quod nunquam vivens deposuit, plurimis à Deo prodigiis honoratus. Ex vita pet Petrum Abbatem Caroliloci. Joan. Molano. Galesino. Maurolico, Calzolano. &c.

Habetur & colitur Patronus Nationis Franciæ, in Academia Parisiensi (ut videas, nostros in Tutelares etiam Academiarum adoptatos) celebraturque Biturigibus, festum eius ritu solemni sub Officio Cantoris, duplici etiam officio, in Ecclesia Lingonensi, semiduplicis vero honore in Parisiensi & Rotomagensi. *vid. Claud. Robertus, Vincent. Cæsar & supra citati.*

Hoc ipso anno, B. Conradus noster, S. R. E. Cardinalis, Henrici Magni Ducis Bavariæ Saxoniæ inferioris, Hetruriæ &c. Filius, sedis Apostolicæ Legatus, quem non semel mirabili Zelo, ordinem Prædicatorum defenderat, Apostolica auctoritate confirmat & approbat; Agnovit ipsa cæli Imperatrix Virgo Virginum, hoc Conradi studium, & obsequium, quod in filiis Dominicanis receperat, etiam in hac vita rependendum sibi existimavit; ac proin, cum S. Præsul meditationi insisteret, ac orationi vacaret, Angelicis stipata cohortibus, ei se videndam, non solum exhibuit, sed &, quod ordinem sibi dilectum defendendum suscepisset, ipsi gratulata est. vid. Vita apud Henriquez. l. 1. dist. 26.

Ipso anno Gallias nostri suo sanguine feliciter irrigant, B. Stephanus Abbas Alvensis & Ildebrandus conversus. *vid. Henriq.*

A. C. 1210. *S. P. N.* 730.

MOritur admirandæ Sanctitatis, & meritorum ingentium vir Sanctissimus Martinus ex Abbate Hortensi Episcopus, Seguntinus, ex Episcopo rursum Monachus, cuius exemplari vita invitati potentissimi Reges, & Principes, Fratrum Cænobii Hortensis numero adscribi, impensissime exambierunt, & flagitarunt. Valuere inprimis preces eius contra Saracenos, & infideles, ita ut omnes militiæ Duces, & ipse Rex Alphonsus, ac cæteri Principes prælium cum iisdem commissuri, ad Beatum virum confluerent, ut eius benedictione muniti, facilius inimicorum tela superarent; de cuius manu omnes milites, SS. Eucharistiæ Sacramentum sumebant, & si forte occumberent, apud eum sepeliri in claustro capituli eligebant. Eius à morte sanctissimum caput, ex sepulchro auferens Angelus, ne Segũtina Ecclesia, prorsus tanti Præsulis & Patroni fraudaretur reliquiis, Seguntinis rradens,

tradens, illico evanuit, vid. Mariana, Morales, Ricardus in vita &c. plur.

Moritur hoc ipso anno Comes Campanus, Monachus Casinensis S. R. E. Cardinalis, ob vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam ab Innocentio III. creatus. *Wion. Trith. &c.*

A. C. 1211. *S. P. N.* 731.

CLaret multo nomine, à sacrorum inprimis ac prophanarum litterarum scientiis celebratissimus, Joannes Fotdonus, sive de Forda, Abbas Fordensis ob eminentem virtutum perfectionem, ab Joanne Rege, summa in veneratione habitus, & in iis, quæ animum inprimis spectant, ut esset ab intimis electus. Eius ingenii Lucubrationes non paucas periisse, insigniter lamẽtatur Ioannes Lelandus: reliqua magno posteritatis bono.

In cantica Canticorum Commentarius. l. 1.
Homiliarum centum & Viginti. l. 1.
Introductorium Threnorum. l. 1.
In Hieremiæ Threnos. l. 1.
Expositionẽ in Hieremiam Prophetam. l. 1.
De Triplici Cruce. l. 1.
Sermonum duodecim. l. 1.
Vita S. Wolfrici Presbyteri. l. 1.
De contemptoribus Mundi. l. 1.
Acta seu gesta Ioannis Regis. l. 1.
Opusculorum. l. 1.
Joannes Lelandus supra cit. *Chrysost. Henriquez.*

Ipso anno, ob eximia merita Episcopus Cardinalis Albanus creatur Pelagius noster, de quo superius.

A. C. 1212. *S. P. N.* 732.

HOc anno B. Arnaldus noster, Cisterciensis Abbas, Generalis Inquisitionis Hæreticæ pravitatis, invitus licet ac reniteus, ab ipso summo Pontifice, creatur Archiepiscopus Narbonensis. De cuius felicissimis successibus, in subigendis & evertendis Hæreticis legendi Ab. Bzovius, Petrus Vallis Sernaij, Cæsarius, Surius. Triumphavit sanè, de innumera hostium Christi multitudine, & felici omine, de pluribus oppidis urbibusque debellatis, Christo victoriam referens, cum metu gladii, Hæreticorum nonnulli Catholicis se aggregarent. Timens ipse, ne ad perfidiam redirent, *Cadite* inquit, *eos, novit enim Dominus, qui sunt eius.* Leg. cit.

A. C. 1213. *S. P. N.* 733.

PErtulit hoc anno illustre Martyrium, sanè sub hoc tempore B. Petrus de Castronovo, Abbas Fontisfrigidi, Primus Hæreticæ labis corrector, & ante Arnaldum Inquisitor: ut meritò æternum sibi Ordo noster, & congregatio Cisterciensium gratuletur, utilissimum, & summe necessarium Christianæ Rei publicę munus, à suis inexpisse, imo & Sanguine, inter purparatorum decora delatum, insigne ornamentum Ecclesiæ addidisse. *Bern. de Montalbo, Aub. Miræus, Bellovac.*

A. C. 1214. *S. P. N.* 734.

ILlustrem sub hunc annum de Hęreticis reportat Oratione Victoriam, S. Fulco noster Archiepiscopus Tolosanus, de qua in vita, & Hist. Albig. De Orationis eius efficacia, legendus Henriq. Ita nostri, simplices etiam, & nulla in dignitate constituti, ingentes hostium exercitus precibus fudere. Ex diversis.

A. C. 1215. *S. P. N.* 735.

DEbet ęternum ordini nostro illustrissimus Patrum Dominicanorum ordo, munus Inquisitionis dignissimum, & universo utilissimum, quod primus in primum ordinis Prędicatorii Institutorem, Sanctissimum Dominicum derivavit, beatissimus Arnoldus noster, ex Abbate Grandis sylvę Archiepiscopus Narbonensis, & Apostolicus Legatus, ita testante ipso Dominico in formula absolutionis, qua ipse est usus, quamque recitant Ludov. Paramus lib. 2. de origine Inquis. Ferdin. de Castillo. Abrah. Bzovius, aliique, sed & Miræus, paucis idem exprimit: Fuit autem, inquit, totius adversus Albigenses sacrę expeditionis, ac Legationis Çaput, Abbas Cisterciensis, cognomento Arnaldus, ut tradit idem Paramus. Adeo quidem, ut ipse etiam S. Dominicus, à dicto Abbate, suam acceperit, tunc temporis, comissionem.

A. C. 1216. *S. P. N.* 736.

SEd & Fulconi Tolosano ArchiPontifici, plurimum debet Ordo Sanctissimus,

ſimus, Patrum Dominicanorum, iſto inprimis anno, quo S. Dominicus, accepta ab eodem Fulcone, Eccleſia S. Romani, Religionem primum ibidem Prædicatorum inſtituit, ſed & priore, quo B. Fulco, pro approbatione eiusdem pretioſiſſimi Ordinis, admirando ſanè Zelo, apud Innocentium Papam inſtitit, ipſo etiam Bzovio atteſtante; eodem anno (inquit ad annum 1215.) cum celebraretur concilium, Fulconi Toloſano Antiſtiti eò contendenti, S. Dominicus ordinis Prędicatorum conditor, ſe Comitem adhibuit, ut eius & auctoritate, & gratia nixus, Ordinis recens inſtituti Confirmationem ab Innocentio obtineret. Sic & in vita S. Dominici, Theodericus de Apoldia, eos aſſerit, ſimul coram Pontifice comparuiſſe, *cumque*, ait, *ea qua poterat, humilitate & reverentia, ſua vota expoſuiſſent &c.* Porro & poſſeſſione ditaſſe, conditum à ſe Cænobium Dominicanum, Fulconem, ipſe Honorius III. teſtatur in diplomate, quo ordinem Prædicatorum approbavit. *Legend. Henriq.*

A. C. 1217. *S. P. N.* 737.

SUb hoc fere tempus, Legati à Latere poteſtatè, directus in Germaniam S. Conradus noſter, S. R. E. Cardinalis, ea inſigniter utitur, & multa præclarè in utilitatem & honorem Eccleſiæ operatur; digniſſimus omnino, qui ſummo, Maximi Pontificatus honore inſigniretur, niſi pulchriore ipſe exemplo, & omni fortaſſis poſteritati, utiliore, eum à ſe honorem avertiſſet: quando (incertum an priore anno ante electionem nimirum Honorii, in proxime antecedente, ſeu conſequente electione) delata per compromiſſum, ſumma poteſtate Conrado, dignitatem omnino admittere recuſavit. Videndi Henriquez. Bernhard. Britus, Panvinus, Ganfrid. Villar. &c.

Duravit etiamnum propagatus olim à noſtri, toto orbe, cum in Anglia hoc tempore, tum in Germania Pſalterii Marian uſus; & magno quidem apud Germanos fructu, magno quodam & Regii generis ſervato ab interitu æterno Principe, quod ipſe pater Mendacii cacodæmon fateri virtute Divina coactus eſt, & veritatis Mater ſuo à ſecretis Alano Dominicano, viro Sanctiſſimo ſuiſmet dictavit verbis, digniſſimum quod referatur. *Chariſſimus Sponſus meus* (Magna Mater & virgo loquitur) *S. Dominicus, ex urbe per Germaniam iter Pariſios inſtituerat, Fratribus ſex aliis eiuſdem ſecum Inſtituti, ipſum comitantibus. &c.* Pergit dein prolixam narrare ipſa Hiſtoriam, de Principe Regii generis viro, è munitiſſimo quodam caſtro hoſtilia omnia in vicinas provincias exercente, à cuius ſatellitibus capiendum ligandumque Dominicum prædicit, magno capientium emolumento, quorum principes quindecim peſſimè ab inferis eluſos, eousque ſuccubis dæmonibus (auditu horrendum) formam indutis muliebrem cohabitaſſe, recitat. Monet proin craſtina poſtquam celebraſſet corpus Dominicum ſecum deferre, Principi aliisque rem deregere, larvam dæmonibus detrahere, quod ad amuſſim Dominæ ſuæ Dominicus complevir, coactosque verum fateri cacodæmones, cum ex iisdem intellexiſſet, deſtinatum ipſa die Principi & complicibus interitum, cum paratis iam omnibus in hoſtem movere ſtatuiſſent, cum ſciſcitaretur Dominicus: Eccur non expectata hâc die pridem meritos è medio ſuſtuliſſent, in hæc inviti, eiulantesque prorupere: *Heu, heu, falſa illa cantilena Mariæ mulieris Iudaicæ ſemper hoc impedivit. Hi enim omnes iuſſu Principis, omni die ſalutabant illam.* Interrogat Dominicus: Et quantum orabant? *Quantum tu prædicas, Pſalterium inimica noſtra.* Tum ille: Vnde iſtud didicerant? *Noſti; quid quæritas? heu! Per id antiquum eſt oraculum* (NB.) *Orbe toto receptum olim, at arte noſtra penè ſopitum. Tu nunc in perniciem id noſtram inſtauras. Portant id quidem, hodieque ex antiquo geſtant, & demuſſitant multi, verum quid faciant ignorant. Pater iſtius Principis, inimicus noſter, cum à puero garrire id coëgit; unde illi inſuevit, quantis vis facinoribus ſe obſtringeret; nec ullum voluit commilitonem, qui non idem portaret ſecum & oraret.* Pergit deinde profligatis à Dominico nequiſſimis ſpiritibus, converſis Principe & ſatellitibus, quorum converſio & mira liberatio, magnum merito affert momentū, ad Pſalterium idē novo ſtudio poſt tot ſæcula reaſſumendum, ipſa cælorum Auguſta, exemplum adeo dignum

dignum æternitate nobis prodente, & perSanctum Alanum, Novellum Sponsum suum nobis ingerente. *Ex Eiusdem Alani Psalterio, parte 3. cap. 20. apud Coppensteinium, & Michaelem de Torres, &c.*

A. C. 1218. *S. P. N.* 738.

CLaret meritis locuples, Thoraldus, Monachus Rievallensis, Abbas Fontanēsis, quę Lelandus celebrat. Vir omni politiore doctrina apprimè eruditus, in iis, quæ ad Deum sunt, pius, ijs vero quæ ad sæculum cautus; prudens in consultandis, felix in gerendis, dexter in expediendis difficilioribus quibusque negotiis.

Clarent & Sanctorum virorum ac mulierum totæ phalanges, in diversis toto orbe Ordinis nostri Congregationibus, Cluniacensi, Cavensi, Cassinensi, Cistertiensi, Grandimontensi, Humiliatorum, Camaldulensium, Valleumbrosana, Montis Virginis. &c. De quibus legenda earundem familiarum Chronica &c. Miraberis unum quandoque Cænobium, integros cælo manipulos transmisisse, primis quam maximè nascentium harum Congregationum sæculis, ac deinceps, pia & assidua sui concitatione reflorescentium.

A. C. 1219. *S. P. N.* 739.

B. Conradus noster S. R. E. Cardinalis, & Apostolicæ Sedis Legatus, in id totus incumbit, ut Hæreticorum colluvies tota extirpetur, proin militū Christi Cruce signatorum, verbo & exemplo, ad tam Sanctum opus perficiendum, animos iugiter concitabat, & impellebat. Huic enim, inquit Bzovius, ut omnes crucei signati motem gererēt, Honorius impetrarat. Nec minori merito, eodem affirmante Bzovio Hispanias quoque, ac Germania abiens Conradus, pro subsidio terræ sanctæ laborabat; nam ait, ei summus Pontifex iniunxit, ut cruce signatos, ad sacram militiam excitaret, & prædicatores, qui ad factū bellum omnes hortarentur instituerer. Ita in diversis Regnis pro re Christiana, proq; oriente etiam ipso, unus hic sanctissimus præsul laborat. *Ex vita.*

Claret eximia conversatione, inter innumeros proceres, legibus nostris devotos, Malfada Saucii Portugalliæ Regis filia, Henrici primi Castellæ & Legionis, in Hispania uxor, ab ipso iussu Pontificis Maximi ob consanguinitatis propinquitatem separata; ipsa primum nobiliori Sponso semet Christo Domino consectante, in Cænobio Ruthę, à se condita. Ita cucullum denuo mœrorem solari non solum potuit tantę Reginę, sed & beatam fecit. Mariana. aliique.

A. C. 1220. *S. P. N.* 740.

CElebrantur B. B. Etheltedus Wardensis, & Gualterus Morgaviensis Abbates, uterque à vitæ non solum integritate laudatissimus, sed & meritissimus ab relictis posteritati peregregiis ingenii monimentis illius memorantur præcipuè.

Expositiones in quędam Sacrę scripturę loca. l. 1.
De vinculo perfectionis. l. 1.
Homiliarum in S. Lucam. l. 1.
Concionum notabilium. l. 1.
De tribus hominibus. l. 1.
Epistolarum ad diversos. l. 1.

Gualteri vero sequentia.

De animalibus terrestribus. l. 1.
De volucribus. l. 1.
Carminum de diversis. l. 1.

Videndi Trithem. Waldensis, Lelandus. Henriquez &c.

Illustris etiam ipso tempore, meritis pręclaris, Cęsarius Heisterbacensis Monachus, cuius tritissimi omniū manib⁹.

Illustrium miraculorū. Libri duodecim.
In Evangelia Dominicalia. l. 2.
In Evangelia de Sanctis. l. 1.
Sermonum ad Novitios. l. 1.
In Ecclesiasticum Comment. Lib. novem.
De vita S. Engelberti Episcopi Coloniensis. l. 2.

Horum ex innumeris meminisse libuit, de cęteris diversarum Congregationum script, consulendi.

A. C. 1221. *S. P. N.* 741.

MOritur insigne Ordinis nostri decus, B. Walrerno de Traiecto, Abbas celeberrimi Cęnobii Villariensis congregationis Cistertiensis, dono lacbrymarum felicissimus, qui plurimis Monialium Cęnobiis exædificatis, fragilem sexum mirificè iuvit, & deprecatores pro Mundo in cælum pluri-

plurimos præmisit. Illa admiranda etiam, à Numine gratia, ita referente Valcellensi Abbate Roberto, qui ab ore eiusdem exceperat: quod dum meditaretur, aut oraret; per dimidiam, vel integram aliquando diem, in tanta mentis sinceritate, & tranquillitate erat, ut nec una saltem renuissima cogitatione, eius animus pulsaretur. Illud etiam mirum, ocultas aliorum cogitationes deprehendisse. De qua singulari in ipsa DEI gratia, ut & felici eius morte legend. Cæsarius Heisterb. Tho. Cantip. Henriq. &c.

Apud Sublacum claret B. Laurentius de Fanello, inclusorum nostrorum Institutum Sectatus, miraculum rigoris Sacri, Martyr perpetuus, cuius vitam admirandam potius quam imitandam, Cherubinus Mirtius noster acurate descripsit, magnis à Numine miraculis commendatam.

A. C. 1222. * *S P. N.* 742.

Mirandum sui sæculi & Italiæ hoc tempore Episcoporum S. Ranaldus Episcopus Nucerinus motitut ex illustrissimo Vmbriæ Comite, familia de Vicco, Fontis Avellanæ Monachus, à teneris annis voto facto, ad mortem usque custos Virginitatis Solettissimus, ob egregiam vitæ Sanctitatem ad Pontificalem Cathedram evectus, vir Apostolicus verbo & exemplo potentissimus, familiarissimus Seraphico Francisco, & meritissimus de novello eius Sanctissimo Ordine, quem ipsomet præsente Francisco primum Gualdum introduxit. Idem superiore anno memorabili beneficio creditam sibi Nuceriam, ab imminenti clade mirè eripuit, & iam incumbentem agro Nucerino Friderici II. Imp. exercitum, Solâ verbi Divini prædicatione avertit, ob hoc & maxima alia merita, decreto publico, perpetuus Nuceriæ Protector & Patronus consalutatus, cuius Festum magna celebritate, cùm Octava, ut Sacri vocant peragitur, & Sacrum eius corpus confluenti populo ostenditur. Fuit vir per omnia mirabilis, & in multis quam simillimus magno Turonensium Pontifici Martino, mira inprimis in pauperes charitate, quorum uni cum præter vestem nihil habens, istam illico dedisset, & commodato aliam à diacono accipens, breviorem quam ut brachia tegeret, visi inter sacrificandum, dum sacram elevaret hostiam, Angeli, manicis, aureis & argenteis in oculis populi sacra eius brachia cooperire. Super cuius etiam caput, uti Martini, globus igneus apparuit; quem multis & maximis aliis miraculis DEVS honoravit. Pontifex, adeo sui semper similis, ut nunquam ridere, a quoquam sit visus, ut nec contristari. *Lud. Iacobill, Phil. Ferrar Hist. Nucer.*

Ipso anno labores suos illustri coronat Martyrio B. Adam ex Monacho Meilrosensi Cathanesii Episcopus, à suis met, quos pro gravi scelere excommunicaverat, subditis immaniter flagris concisus & in ædibus ac culina propriis, flammis exustus, cuius morte, digna Principe æquitate severissimè ultus est Alexander Rex Scotiæ, quadringentis complicum, lata sententia, interemptis, quorum etiam liberos, ne adeo sceleratorum posteritas, superesset, testiculis privari iussit, & loci Comitem, quod in reos minus inquisivisset & animadvertisset, Comitatu exuit, ipso nihilominus Numine, etiam in exulem gravi vindicta incumbente, cum a suis met famulis interremptus, incensis etiam ædibus crematus fuisset. *Hector Boet. Barn. de Mont. Chrysost. Henr Gasp. Iongel. &c.*

Moriuntur eodem anno Beati Waltherus Baro de Bierbact, Henrici Lovaniensis Principis consanguineus, cultor DEIparæ mirificus, & ab ipsa gratiosissimè redamatus, Heimenrodensis Monachus & Jacobus S. Galgani in Tuscia Monachus, de familia B. M. V. Dominicanâ præclarissimè meritus quem cum Patres Ord. Prædicatorum pro eximia vitæ Sanctitate enixius rogarent, ut pro novello illo, & scelere nonnullorum gravius afflicto Instituto DEUM precari dignaretur, rem magna charitate aggressus, & à DEO ipso ad id ipsum delectus, dictatas divinitus tres Orationes accepit, quibus in Missa uteretur, easdem deinceps a summo Pontifice approbatas. Quæ, aliæque multæ Sanctioris necessitudinis causæ, dilectissimam illam Magnæ Matri Patrum Dominicorum familiam, Benedictinæ perpetuo amicissimam reddidit. Huinbertus de Vitis PP. Prædic. Abrah. Bzovius, Barn. de Mont. Henr. &c.

A. C. 1223. *S.P.N. 743.*

PR[illegible]tibus [illegible]que Patribus Dominicanis im[illegible]ali cum merito, Psalterii Mariani usum, accenditur mirifice fidelium Studium, & juxta illud *Coronæ* quoque ut vocant *Marianæ*, ætatem Virginis Matris Sexaginta tribus Angelicis Salutationibus designatis, ex Petri nostri Ambianensis inventione, gratissimum Deiparæ obsequiū, usu fit frequentissimum, adeo nulus deinceps etiam vulgo usurpatum, ut plurimis etiam hodie in provinciis Europæ, maximè ubi hæreses invalucre, Catholicus esse non censeatur, qui non secum, quacumque pergat in sacco seu manica Coronam circumferat, nonnunquam præ torque collo gestantibus, magna, quia tam publica, Mariani cultus & observantiæ professione. *Chron. Bened. Mariana. Trith. Abb. Stadens. Portacus in Chronol. Polyd. Virg. Ioann. de Pineda, Arn. Duac. &c.*

Clarus eodem tempore magnum Ordinis nostri sydus B. Mammertus Guzman, Sancti. Petri prope Gumielem Abbas lectissimus, Magni Prædicatorum Institutoris Sanct. Dominici, carne & Spiritu frater germanus, qui, uti in aliis virtutibus Sanctissimi fratris pie & strenuè egit æmulum, ita procul dubio, restitutum tanto cæli & terrę plausu Marianum Psalterium, præ omnibus aliis complexus, familiare sibi, commendatisque faciens, & fraternis & propriis meritis DEO ac Deiparæ se plurimum commendavit. *Chrysost. Henr. Barn. de Mont. Chron. Mar. Ben. Menol. nost. &c.*

Insigni Sacræ familiæ nostræ C[illegible]ensis commendatione, ut huic insereretur Archiepiscopatu Cassalensi in Hibernia se abdicat Donatus ô Lanargan, & novem, quibus supererat annis, in omni se humilitate & patientia, non tam Cœnobitis quam Cælitibus egregie probat & commendat. In ejus vero locum, ex eodem Ordine & familia nostra assumitur Marianus o Brien, cujus in gratiam Henricus Rex Angliæ Casseliam eidem & successoribus ab omni jure Regio liberam fecit, ut [illegible] Mariano à posteris debeatur.

A. C. 1224. *S.P.N. 744.*

MOritur B. Christina, vulgo mirabilis, ut agnoscas etiam his temporibus [illegible] admirandum nostrum ordinē fuisse) Monialis ord. nostri, in Sanct. Catharinæ, juxta D. Trudonis, Cœnobio de qua Martyrologium Benedictinum. In Hasbania Cœnobio Sanct. Trudonis, Sanct. Christinæ Virginis, quæ semel, ac secunda mortua, talia stupenda perpetravit, quæ hominis sensum plane exsuperant. *Vid. Petrus Cratipol. Felici. &c.*

Hoc denique anno, cum in Sardinia annos fere ducentos, Ticini quingentos prope, scilicet nono jam sæculo Magni Ecclesiæ Doctoris Augustini, Sacras Corporis exuvias, Summa reverentia, & perpetuis ad tantum thesaurum excubiis, Monachi nostri religiosissime custodissent & coluissent, Sacræ & ferventi tunc maxime sub nomine ejusdem Canonicorum Regularium cesserunt familiæ æterna sane mutuæ necessitudinis, & contestatissimæ tanta donatione Charitatis, obligatione; de quo ipso etiam nunc tantorum Amicorum religiosissimo affectu, non minus quam cum thesauro illo eousque dives esset, ordo sibi noster plurimum gratulatur.

A. C. 1225. *S.P.N. 745.*

INcredibili meritorum multitudine exuberans, hic añus, duo, tria ne quim adnotemur, non possumus. Primum, B. Arnaldi nostri Narbonensis Episcopi, qui paulo ante mortem, parva militum manu, ingentes hostium exercitus, miraculosè profligavit, vocata in auxilium, magna illa Hæreticorum calcatrice Beatissima Matre Virgine, quæ cælo visa, ipsa descendere, & hostium ingentem stragem edere, inter quos ipse Aragonum Rex, etsi Catholicus, sui tamen juris causa Hæreticorum auxiliarius occubuit; alii ignitis globis (dum preces & lachrymas Monachi nostri miscerent) cælo cadentibus interiêre. Ex vita & gestis B. Arnaldi, &c. Secundum B. Conradi S.R.E. Cardinalis est, qui hoc eodem año Concilium Apostolica auctoritate, Moguntiæ celebravit, nec multo post Leodiense, in quibus contra concubinarios clericos digne processit (sic loquuntur) & in S. Engelberti Coloniensis Archiepiscopi occisores, pro sceleris gravitate animadvertit aliaque multa, Cleri reformationem spectantia decernit. Henriquez. Tertium Caducani Britanni est, Episcopi Banchorensis, qui Episcopatus dignissimo honore, à se abdicato, cucullum tiaræ præferens, egregio exemplo, omni posteritati non

[illegible] & Moniales, [illegible] pe[illegible] omnibus consuluit, cele br[illegible], liber Hom[illegible]rum, & alius [illegible] quem inscripsit speculũ Chri [illegible]. Claret Sanctissima Maria & Ad[illegible] potentissima [illegible] apud Deum Advocata, mar[illegible] peccatorum Advocatæ cælorum Augustæ, augustissimo subnixa favore, [illegible] Iuetta a proprio filio, singularissime illis ipsis, quibus Ioannes [illegible] verbis: *Mater* [illegible], *commendata est*, [illegible] *committo tuo nomini* [illegible] *Fr. Menol. nostr. & Chron.* [illegible].

A.C.1226. *S.P.N.746.*

FEliciter ad supera evolat B. Beatrix Atestina, filia Azonis Marchionis Attestini Principis potentissimi, & Leonoræ Sabaudæ, Monialis [illegible] Sal[illegible], de Gemmulæ, de qua ita Martyrologium Benedictinum: Geminulæ Monasterio, depositio B. Beatricis Atestinæ, filiæ Actii Marchionis, humilitate & paupertate celebris. Cum enim aliquando nummus argenteus super altare repertus fuisset, & nullus alius, in toto Monasterio fuisset reliquus, præcepit eum egenis dari, ne [illegible] vaso, dicens, nummus iste, splendidum nomen, perfectissimæ paupertatis obnubilet, quam Deo promisimus, & is avaritiæ principium, & malum propagandæ cupiditatis semen, apporter nobis. Post ejus mortem, per longum temporis spatium observatum est, quod quoties, aliquid novi Estensi familiæ, ex qua orta fuerat, imminneret, toties multis ante diebus, in [illegible] cello ejus, exaudiebatur strepitus prægrandis, & corpus ejus, quod de more supinum, in sepulchro jacebat, in alterum revolutum latus reperiebatur. *Vid. Scardeon. Molan. Baptista Pigna.* Moritur eodem anno Seraphicus Pater, S. Franciscus, ordine ipsius Sanctissimo; nostrorum etiam opera, mirifice propagato, sed &, de quo non minimum gratulamur, primo ipsius Conventu in Ecclesia de Portiuncula, quam D. Franciscus Abbas & Monachi Cassinenses obtulerant [illegible] in quo, & Magnus ille Pater sepeliri voluit. Iuvet posteris eorum temporibus, & fovete, Sanctissimum hoc Patrum Franciscanorum Institutum, perpetuo affectu, nostri, hodieque eosdem summa veneratione, pro eximiis meritis de Ecclesia, amplectuntur, [illegible] San[illegible] P. N. [illegible] ter addictus, ad [illegible] mum speciem, iter [illegible] meremur [illegible], in q[illegible] niosissime circumvolvens, [illegible] vulneratat, veneratur, & exo[illegible] signi prodigio vidit, illico & ardo[illegible] to rosas prod[illegible] erumpere [illegible] florescere. *Fr. Lucas Waldingus* [illegible] De illustri [illegible] modum Victoria Bohemorum de Saxonibus & Moravis ope S. [illegible] strorum Wenceslai, & Adelberti [illegible] his verbis Bartholdus l. b. 1. Bohemiæ [illegible] narrat. Cum Sobieslaus Dux Bohemiæ animadverteret, Otthonem Moraviæ Lotharii Duci Saxoniæ auxilio, q[illegible] es sperabat à Bohæmia ingentes, hostilem irruptionem moliri prope ch[illegible] Sobieslaus collecto exercitu Bohæmiæ, Deo se commendans, contra [illegible] progressus est. Sub illo tempore in som[illegible] vidit S. Adalbertum [illegible] cipientemque, ut vexillum patris sui [illegible] miconis quod in foramine quodam t[illegible] pli Wrbzianensis absconditum in prælio explicarent. quod tandem hastæ Sancti Wenceslai affixum in medio agmine à Sacellano Dobrowiz gestatum est, & ad habitum S. Adelberti canticum. Postea silentio facto, audiverunt in aëre sonitum quasi magnarum campanarum, videruntque aquilam magnam e Bohemorum phalange, clamore magno contra hostem volitantem, atque sub ipso congressu conspexerunt S. Wenceslaum in aere super se, equo albo insidentem, vexillumque gestantem [illegible] una omni voce ad eum clamarunt: adesto nobis hoc die S. Wenceslae Dux noster & Martyr Dei. In hac confidentia quasi planè enervatos occiderunt obtenta Victoria [illegible] gratiisque Deo peractis, & Sobieslaus rumosum templum S. Georgii in monte Ge[illegible] toto restaurari fecit, qui & ipse alias ab hostibus mirabiliter liberatus est. Hucusque Bartholdus, merita nostrorum de Bohæmis æterna commendans. Bohæmiæ [illegible] libro 1.

A.C.1227. *S.P.N.747.*

MOrtuo Honorio tertio [illegible] Gregorius IX. ex ordine nostro [illegible] [illegible] imus, & n[illegible] Ecclesia meritissimus, de quo [illegible] Bzovius, Ciaconius, aliique. [illegible] supremum edit Spiritum, cælo que commendat, B. Conradus noster S.R.E. [illegible]

[illegible] ejus qui [illegible] nis host [illegible] minis clar [illegible] fuat, [illegible] tenebras, [illegible] diem il[illegible] arent. [illegible]

A.C. 1228. *S.P.N.* [illegible]

I [illegible] famæ & virtute [illegible] hus Abbas C[illegible] vir præter [illegible] & doctrin[illegible] laudem, incredibili [illegible] & [illegible] moniæ. [illegible] opera rel[illegible] Additiones ad Rud[illegible] Chronicon terræ Sanctæ [illegible] Super quibusdam [illegible] Sermonum lib. 1. Henriquez. Hoc [illegible] S. Fulcon[illegible] maxime nostri Tolosam Archi episcopi, [illegible] studio, laboribus & orationibus, Albigentium scelestissima Hæresis oppressa [illegible] Tolosanus Comes, Albigensium antesignanus, Parthosque [illegible] ibidem, quam [illegible] Hæresim ejuravit. *Ex vita.*

Felici morti immortalibus jungitur Stephanus Langtonus Archiepiscopus Cantuariensis [illegible] Pontiniacensis, de Angliæ Regno præclare meritus, quod [illegible] ac populo strenue reformavit, cui universus etiam orbis. & fera debet posteritas, Sacræ Scripturæ in capita distributionem: *Nam que*, ait Henriquez [illegible], *cum Novi tum Veteris T[illegible] libro, primus omnium in capita, [illegible] bemus, ad eorum, qui facilis [illegible] litatem, multo cum judicio distribuit [illegible] xit. Quod ante illum, vix quisquam fo[illegible] unquam co[illegible] & in iis post illum, nemo mutandum aliquid [illegible]sit. Quo suo laudabili facto quantum judicium ipse ostenderit, quantum lumen att[illegible]rit, quantum [illegible]rarum litt[illegible] arum stud[illegible] adjumentum suppeditaverit, [illegible] do torum hominum judicium esto, &c.*

Idem [illegible] & singulos Veteris Testamenti libros inque Epistolas S. Pauli dignissimo [illegible] Commentarios edidit, ut nemo satis tantum Archi præsulem admiretur. *Ioann. Pitf. Nicol. Harpsf. Phare. Henriq. Phil. S quin.*

A.C. 1229. *S.P.N.* [illegible]49.

D[illegible] superius, quantum Sanctissimis Dominicanorum ordo, nostris [illegible] commendatus [illegible] protect[illegible] Gallias Cæ[illegible] [illegible] len, S. Thom[illegible] primum [illegible] & [illegible] cum [illegible] susceptum, & [illegible] quem Principe, [illegible] nobio [illegible] affinemsi, [illegible] na virtute Abbas [illegible], S. Thomæ [illegible] puer Thomas, [illegible] N[illegible] B[illegible] ne [illegible], ille etiam quinquennis, [illegible], est de cujus [illegible] & [illegible] [illegible] Mat. Art. Scripto aliqu[illegible] peregre [illegible] Princeps [illegible] cucullo se vestire & servire Christo [illegible] Regula [illegible] Petrus Zi[illegible] Arpa Comes [illegible] regimonis anno 12. cum Cretam Insulam celeberrimam, Venetorum Imperio [illegible] Abdicavit se Magistratu vivere & consentiente charissima & nobili [illegible], Constantia Tancredi Siciliæ Re[illegible], & in C[illegible] nostro D. Ge[illegible] assumpto, non multo post, feliciter obiit. In Ducali Palatio ita [illegible] subtus [illegible] poi[illegible] mihi subditur Insula [illegible] tæ. *Ma[illegible]llus & Monarch. [illegible] l. 25. cap. 8. § 4.*

A.C. 1230. *S.P.N.* [illegible]

INsigni & dignissimo honore ord[illegible] [illegible] cernat, hoc anno creatus Patriarcha Hierosolymitanus G[illegible] nostri Abbas Cluniacensis, non tam vita & honore beatus, quam ipsa etiam morte & sepultura apud sepulchrum nimirum gloriosissimum, Domini sui mortuus & conditus, quæ felicitas nostrorum, dum Christiani Palæstina potirentur, semper fuit, ut Sanctissimus ille locus, ipsis commendaretur, ut in Gerardo item Schafthusano diximus, & [illegible] commemorare potuissemus, & Amalricum, [illegible] helmum, Fulcherium, Stephanum, &c. nostros, omnes item Hierosolymorum Patriarchas, [illegible] conti[illegible] Biblioth. Cluniac. Martyrio illustri hoc anno, S[illegible] illustriat, B. Adam[illegible] Episcopus Cathanensis, post gravissima verbera, in propria [illegible] [illegible] Plus cum eodem Monachus alius quorum Martyrium, ultio Divina [illegible] sequuta est.

Vid. Barnab. de Montalbo, Hector Boetius, Bzovius, Henriq. &c.

A.C. 1231. *S.P.N.* 751.

SAnctissimus Tolosanorum Archiepiscopus Fulco, pace apud Tolosates, & finitimos stabilita, & rebus fidei, ad optatum finem, feliciter perductis, omnium virtutum genere illustris, immensis meritis dives, ad cælestem fælicitatem [illegible] cum exultatione evolat, ipsa die Natalis Domini. *Vid. Bzovius, Anton. Henriq. Clem. Robert. &c.*

Maximo cæli [illegible] excipitur hoc año carne soluta Beatissima Ida nostra [illegible] Nivella, Monialis Deo & Deiparæ charissima, a Numine mirifice illuminata, & admirabili quadam Divinitatis & Sacrosanctæ Trinitatis, quantum fas homini, cognitione eminentissima, quam Deipara familiarius adamans, miro aliquando dignata favore est, cum filium Deum spectabili infantis elegantissimi forma, eidem in amplexus & oscula offerret: *Accipe eum*, inquit, *& collocans in gremio tuo, desideratis amplexibus & osculis, diem festum age cum eo.* Accepit Ida, & inæstimabili stringens affectu, osculari non desiit, assidente Deipara, & cum gratulatione ludum illum spectante, donec exsatiatam, an exhaustam, recepto filio sublevaret, simulque disparerer. *Ex vita per Chrysost. Henriq. edita, &c. Menol. nost. & Chron. Ben. Mar.*

A.C. 1232. *S.P.N.* 752.

MAgno rursum Orbis bono, Ecclesiæ ornamento, alius rursum, sub Regula nostra ordo, sive ordinis nostri Congregatio Sylvestrinorum instituitur, cujus quidem, etiam alii initia, ad sequentem annum referunt. Institutor fuit D. Sylvester Gozolinus, Civis Auximensis, Doctor & Canonicus Religiosissimus, qui Spiritu Divino tactus, apud montem Fanum, prope Fabrianum, Religionis primordia, Christo Domino sacravit. Quis vero inde, quantosque fructus consecutus, expendendum lectori relinquimus, Gaulterius, Azorius, Wion. Moritur eodem anno, B. Balsamus noster Abbas Cavensis, cui successit Sanct. Leonardus, ut facile inde æstimes, dignissimi illius & celeberrimæ [illegible] Cavensis congregationis, fructus & merita, cujus perpetua, ad hæc [illegible] tempora, serie, omnino Abbates, iidem [illegible] Præsides, eximia sanctitate resplenderunt. Et quale inde de subjectis judicium, juxta. Regis ad exemplum, &c.

A.C. 1233. *S.P.N.* 753.

ORdinis Montesiæ initia celebrant, Genebrardus noster, Onuphrius & Gualterius, hoc anno, de cujus [illegible] te, dignitate, & celebritate, integrum potius esset volumen concinnandum, verum sequenti primum sæculo, nova quasi Origine restitutus, exin multo [illegible] splenduit. Ita rursum insigni merito, sur culus ordinis nostri, fructum orbi, & Ecclesiæ ingentem parturiit & edidit.

A.C. 1234. *S.P.N.* 754.

ILlustrat mirifica vitæ sanctitate Hispanias B. Tharasia nostra, sive Therefia [illegible] gionis Regina Alphonsi Regis conjux [illegible] ctissima, Sancii primi Lusitaniæ Regis filia, quæ post trium susceptionem liberorum, ob propinquitatem [illegible] a marito disjuncta, in Monasterio Lorvanensi cucullum pro purpura amplexa est, in omni virtutum genere, regia [illegible], supra omnem majestatem, venerabilis summa animi demissione. Claruit magna miraculorum gratia, quæ [illegible] duos morti jam proximos, solo complexu suo, incolumes reddidit. De anno mortis variant scriptores quam ipsi instare sibi præcognoscens, ad templum de [illegible] voluit, & in conspectu Ven. Sacramenti Eucharistici Sacro Virginum valedicens cœtui flexis genibus, suavissimum semper sibi Cælorum Augustæ Deo prægnantis canticum *Magnificat* cantari rogans, ad versum illum. *Suscepit Israel, &c.* caput super manus inclinans suaviter expiravit. Cujus sacrum corpus, post trecentos & plures a morte annos, repertum est adeo incorruptum, quasi tunc primum terræ fuisset commendatum. *Chrysost. Henri. Ant. Vasconcell. div. rer. Hisp. Script.*

Ipso anno, insignis Ecclesiæ & Pontificatus ornamento ac fructu Geruntinus in Calabria Pontifex [illegible] Matthæus Monachus & Abbas Florensis, Beati & illuminatissimi illius Ioachimi Abbatis & Prophetæ celeberrimi discipulus. *Iacob. Sylanen. Gasp. Iongabinus, &c.*

A. C.

A.C. 1235. S.P.N. 755.

PLurimi ex ordine viri illustres, summis in Ecclesia honoribus perfunguntur; inter alios eminent, Petrus Cameracensis Archiepiscopus, in S.R.E. Cardinalium numero cooptatus ab Honorio III. Ioannes Algrinus, Monachus Cluniacensis, Priorque Abbatis Villæ, ex Magistro Scholæ Theologicæ Parisiis (videri etiam hoc tempore nostros publice in Academiis litteras professos) Archiepiscopus Vesuntiensis; postea Cardinalis Sabinensis à Gregorio nostro IX. assumptus (de cujus scriptis Reg. Wion. &c. Sixtus Senensis, &c. aliique.) Sinibald9 item de Flisco, Comes Lavaniæ, Monachus Sanct. Benigni Fructuariæ S.R.Eccl. Vicecancellarius, dein Card. Tit. S. Laurentii in Lucina. Rainaldus insuper Comes Signiæ S.R.E. Cardinalis Tit. S. Eustachii, dein Card. Episcopus Ostiensis & Veliternus, ut ingentem Archiepiscoporum, Episcoporumque, hoc ipso tempore numerum prætereamus. *Leg. Ciacon. Panvinus, aliiq. cit.*

A.C. 1236. S.P.N. 756.

MOritur hoc anno B. Benignus, Abbas Vallis-umbrosæ; & ordinis sive congregationis ejusdem Generalis, quẽ Martyrologium Benedictinum appellat doctrina & sanctitate admirabilem, ut rursum ex capite, de corporis universi integritate judices. Cujus ingenii monimentum celebratur tractatus de claustro animæ & Corporis, aliaq; vid. script. Vallumb. Iterum potentissimi Episcopatus initia tam sero tempore, & primitiæ, expulsis à Ferdinando Rege Mauris, per nostros, Deo consecrandæ, instituto primo ex ira Cordubensium Episcopo, B. Lupo Fottenensis Cænobii ad Pisoricam Monacho. *Leg. Ioan. Mariana. &c.*

A.C. 1237. S.P.N. 757.

DEo virginum, utilissimum orbi universo in Prædicatori ordinis lumine B. Iordano Iterum novum novi Pontificatus, à nostris (è veteri forte, & destinatione Numinis singulari) initium, recepta ejectis Mauris Corduba à Ferdinando III. Castellæ Rege, cum de erigenda statim sede, & Pontifice deligendo ageretur. Extractus è celebri & feracissimo sanctorum Cænobio Fiteriensi Monach9 & Abbas dignissimus Ven. Lupus, cui nomen, etsi vel maxime volenti, patrocinari non poterat, quo minus pastor eligeretur; magno ovicularum Christi gaudio prim9 Cordubæ tanto post restitutæ Pontifex consalutatus, dignissimę sane urbis, & doctorum non solum virorum, Senecæ utriusque, Lucani Poetæ, Avicennæ & Averrois Medicorum &c. Sed & sanctissimorum virorum parente, quorum præcipui; uti alias meminimus, ex ordine nostro, plurimi Martyrum donati laurea effulsere. *Marian. Iongelin.*

Gallias modo, qui nuper Britanniam insigniter illustrat Ven. Caducanus ex Abbate Landefidensi Bangorensis Episcopus, Superiore anno impetrata Gregorii IX. authoritate, dimittendi Pontificatum licentia Cisterciensis Monachus; Veterum Anglię Regum sanguine oriundus, frater Ottreoli Galveiorum Principis, qui in Dorensi demum Monasterio vitam religiosissimè exegit, & ut de orbe Christiano & posteritate omnį mereretur, insigne ingenii & zeli Apostolici monimentum reliquit; librum, quẽm appellavit Speculum Christianorum. *Anonim. Eccl. Bangor, Phil. Seguin. Gasp. Iongelin.*

A.C. 1238. S.P.N. 758.

MEmorabile omnino, & plurimum faciens ad commendandum orbi universo utilissimum omni tempore sacrarum Deo virginum Institutum; quod hoc anno, cælestibus adjuncto, magno illo ordinis Prædicatorum sydere B. Iordano, contigit. Is vivens etiamnum, suscepta jam amplissimæ & gratiosissimæ illius familiæ, post Dominicum tanti ordinis Principẽ & Authorẽ cura, secundus ejusdem Generalis, cum in id toto pectore incumberet, ut Parentis Sanctissimi Spiritũ & fervorem, in diffusissima jam familia conservaret, suis autem, qua erat animi demissione viribus diffideret; certus; quantum magna illa & Sanctissima Lutgardis nostra Aquiriensis Abbatissa apud Deum posset, enixissimis ab ea precibus contendit, atque obtestationibus deniq; tantum apud eam potuit, ut tametsi multum obnixa, cum Matrem ordinis spiritualem, & Patronam apud Deum agere rogaretur, religioni denique sibi duceret adversari, promittens quidquid tantilla posset, infimarum precum pro religiosissimo ordine contentione. Eo quantum effecerit, illico à morte prodidit Iordanus ipse, visusq; spectabili forma S. Matri, promissi adeo ordini salutaris ipsam commonefaciens

faciens: pergeret deinceps ordinis esse Mater, potenti prece atque exhortatione instituit: ut dubitare non posset Lutgardis, Numinis eam esse voluntatem, de qua adeo diserte à Cælite Iordano edocebatur; tanto deinceps ferventius, in procuranda apud optimum Numen creditorum sibi salute, elaborans, quanto Deũ Deiparamq; potentius demereri sibi videbatur. *Ex Thoma Cantiprat. & div. vitæ script. Menol. nostr. Cult. Marian. Chron. Ben. Mar. &c.*

Moritur Felix Tuamensis in Hibernia Archiepiscopus, è sacra familia nostra Cisterciensi ad id honoris assumptus, de sede illa & provincia benè meritus. Clarent multi Pontifices ex ordine & viri illustres, quos inter Galganus ex Monacho Sanct. Galgani Episcopus Volaterranus, Ven. Siboto Baro de Gundelfingen ex Monacho Cæsareensi Episcopus Augustanus, Ægidius ex monacho Columbæ Pontifex Placentinus, aliique. *Petrus Maria Campus, Vbertus Locatus, Iongelin. &c.*

A.C. 1239. *S.P.N.* 759.

ILlustrissimo sanè exemplo, sum̃ę fortunæ cucullum præfert, & in eodem reperit, compendium veræ felicitatis, sanctitatem ipsam Sancta Beatrix Atestina, Andreæ secundi, cognomento Hierosolymitani, Hungarorum in Pañonia Regis Vxor, insignis formæ & pudicitiæ fæmina, quæ uti erat animo sublimi, cum nollet post mortem viri, ulli alii inferiori tanto Rege nubere, Regum Regi nupsit Christo Domino, ingressaque Monasterium Sanct. Ioannis Baptistæ Gemmulæ, magnâ illic in vitæ sanctitate Christo Domino servivit. *Scardeonius VVion. &c.* Claret etiam cucullo, quam diademate felicior, in Cænobio ad Harisam, Eleonora Theobaldi II. Navarræ Regis Vxor, de qua legendus Mariana.

A.C. 1240. *S.P.N.* 760.

EXsplendescit raro fulgore, ex congregatione Cisterciensi, B. Ioannes Mithelenensis Archiepiscopus, Abbas Clarævallensis, de quo requir. Cisterc. script. Inter iñumeram nobilitatis sobolem memorantur, exemplo contempti fastus præcipuo, præcipuè Isabella Ludovici VIII. Franciæ Regis filia, S. Ludovici Regis Soror, Monialis S. Clodoaldi, & Berengaria filia Ferdinandi III. Castellæ & Legionis, in Hispania Regis, ordinem nostrum in Monasterio Olgis professa. Ita fragile hominum genus, potentiam calcare didicit, & nostro armata cucullo, de sæculi principe triumphare. *Mariana, VVion aliiq.*

A.C. 1241. *S.P.N.* 761.

MOritur, multis in Pontificatu amplissimè gestis, im̃ortaliter de universo meritissimus, B. Gregorius IX. Pontifex Max. cujus primum jussu (& quantum id bonum) campanæ sonitus, cum ad consecrationem, tum ad salutationem Angelicam institutus est, dein per nostros maximè propagatus, ut suo loco dicemus. Idem Fridericum Imp. & sacrum bellum accendit. Petulinos inter se dissidentes composuit. Hannibalinam Hæresim oppressit. Vrbem ad obsequium reduxit, Sanctos Dominicum & Franciscũ (tantum rursus Pontifici nostro debent Religiosissimi Patres Dominicani & Franciscani) B. Antonium item, & B. Elisabetham, inter sanctos retulit. Fridericum Imperat. Imperio spoliavit. Genuenses & Venetos inter se digladiantes composuit; factionibus item Guelphorum & Gibellinorum exortis, pessumeunti Romæ occurrens, gravissima oratione, rebelles ad sacrum potius bellum accendit. *Vid. Bzovius, Franc. Rosiers. Panvinus, Ciacon. &c.* Quæ singula singulis annis referre placuisset, nisi excrescens compendium supra compendium, prohibuisset. Tantum, tantus quidem, sed unus rursum è nostris Pontifex potuit, &c.

A.C. 1242. *S.P.N.* 762.

MIraculum feminei sexus, perditissimo tempore, moritur hoc anno S. Verdiana reclusa nostra, miraculorum gloria & Spiritu prophetico celebratissima, eo nomine, ut ex eo Ecclesiam mereretur, in qua dignissimo sanè, suo nimirũ titulo sepulta est. Vnde rursum supputes velim, quot Basilicarum, & templorum millia, nostri ord. sanctis dedicata, & ob eorundem honorem exstructa, ut ea sileamus, de quibus alibi dictum, à nostris ipsis exædificata, summo universo, & tot provinciarum, totq; mortalium millium bono. Moritur ipso anno ut Verdiana fragili è sexu, sic iste simplici è hominum genere, orbi universo admirandus, & venerandus. Beatus Orlandus Frater Conversus Vallumbrosanus, magnæ in Energumenos virtutis & potestatis. Ita simplicissimi

cissimi ex Monachis, in ipsos inferos prævaluêre. *Leg. script. Vallumb. VVion. &c.*

A. C. 1243. *S.P.N.* 763.

SUmmo rursum Ecclesiæ universæ bono, eligitur ex ordine nostro Pontifex Maximus, Sinibaldus, ex Monacho S. Benigni Fructuariæ S. R. E. Cardinalis; unanimi omniũ Cardinalium consensu Anagniæ electus, & Innocentius cognomine Quartus appellatus, de cujus im̃ortalibus meritis suo loco. Videndi Platina. Vincentius. Sixtus Senensis, Volaterranus, Panvinius, Pingonius, &c. Claret Angelo similior, quam homini, S. Laurentius Sublacensis, ea apud omnes probatissima existimatione, ut Innocentius hic idem, de quo jam primum Pontifex Maximus, sub quo Laurentius vixerat, obieratq; illum à morte quam primũ Canonizare disponeret, nisi & ipse morte præreptus fuisset, ex Wione, & Iulij Mantuani litteris à Wione citatis. Moritur hoc ipso anno, prodigiosissimæ sanctitatis vir, & meritis inæstimabilibus, Pontifex, S. Bernardus Calvonius, ex Monacho SS. Crucium Episcopus Vicensis, & Celsonensis, cujus inter alia rarissima celebratur, insolens planè miraculũ, quo ejus sanctissimis ausis, com̃endatione rarissima, favit Deus, cum collectis fidelium copiis, ex Regno Valentino, Mahometanos omnes ejecisset, & profligasset, ab expeditione ipso revertente, omnes undiq; campanæ, se ipsis, longissimo temporis spatio pulsarentur. *Mariq. Ant. Vincent. Henriq.* Sic iterum Regnum integrum æterna gratitudine nostris obligatum.

A. C. 1244. *S.P.N.* 764.

HOc an sequenti año, dissentientibus Chronologis, sum̃o Ecclesiæ bono celebravit Concilium XIII. Generale Lugdunense I. S. Iñocentius noster IV. summus Pontifex contra Imperatorem Fridericum II. & pro terra sancta, cui ipse interfuit, cumq; Fridericus interesse renueret, dignissima tanto Pontifice magnanimitate, ipsum Regno exuit, & excom̃unicavit. Expeditionis vero caput, constituit S. Ludovicum Regem Galliarum. Quo ipso concilio, instituente Iñocentio nostro, galerum suum rubeum, debent posthac omnes S. R. E. Cardinales, insigne tanti honoris decus, quo commonitos eos voluit, paratos esse debere, ad sanguinem pro Ecclesia fundendum. Idem Innocentius, S. Ludovico titulum Christianissimi concessit, isque exin Regibus perpetuo mansit, quem alias à nostris itein pridem iisdem Regibus datum superius prædicavimus. *Leg. Platina, Onuphr. Beller. Iac. Servitius, Bullar. Gualter. &c.*

A. C. 1245. *S.P.N.* 765.

FAma ludis Equestribus per Gallias, inter Illustriores prodigiosè (& quidem dum etiam abesset Reginæ Cælorum, ope cælesti) comparata celeberrimus, Beatus Theobaldus Baro de Marly, admiratione nunc Regnum implet, mira in cucullo animi demissione, & admirabili vitæ sanctitate, Abbas, etsi diu renitẽs deprecansque Vallium Cernay electus, in quo cum procerum maximorum defixi pro admiratione oculi essent, haud levis inde, apud plurimos est fructus consequutus, accedente insigni miraculorum gratia, quo servum suum & amicum Numen honoravit.

Constantia & zelo Pontificali clarissimus enitet Ven. Odoardus noster Calmensis in Italia, sub Archiepiscopo Capuano, Pontifex, qui hoc ipso anno in Concilio Lugdunensi, contra Imperatorem Fridericum, pro Ecclesia se opponere, ejusque conatus infringere non veritus, dum ad Ecclesiam suam revertitur, à satellitibus ejusdem Imperatoris interceptus, in carceres detrusus, atque illic ut ejus Ecclesiæ referunt tabulæ, pro Ecclesiæ im̃unitate interemptus est. *Vir*, ut ait Iongelinus, *tam sanctioribus, quam doctioribus, sui sæculi viris merito associandus*, minime nomine solo Episcopus, sed opere atque sermone prædicator strenuus, cujus inter dicendum *tanta vis animi, tantus impetus in oculis, vultu, gestu; ut non solum incendere auditores, sed ipse ardere videretur, &c. Abrah. Bzovius, Gasp. Iong. &c.*

A. C. 1246. *S.P.N.* 766.

MOritur Princeps ordinis nostri, hoc sæculo decus, sanctissimus Cantuariæ Archiepiscopus Edmundus, à puero sanctus ex matris utero mundo mortuus, & infantiam vix excedens à Christo Domino apparente, his verbis salutatus: Salve dilecte mi. Ingens gratia! & favor prorsum inauditus. Litteras & Theologiam, summa omnium admiratione, professus Parisiis est, ea verborum efficacia, ut sæpe auditores, viri summa auctoritate, lachrymas cohibere non valentes, codices complicarent.

Cantuariensem ad Cathedram dum raperetur persuaderi non poterat, ut honorem admitteret, quoad audiret, absque reatu peccati mortalis renuere non posse; confestimque admisit. Crucem contra infideles prædicando, verbo plurimum potuit. Propter Ecclesiasticam libertatem, antiquo nostrorum more, & insita animo constantia, plurima pertulit, plura & vivus, & à morte prodigiosè gessit. *Vid. Laurent. Surius, Abrah. Bzovius Petrus Equilinus. &c.*

A.C. 1247. *S.P.N.* 767.

SVpremus hic añus Beatæ Iulianæ Corneliensi moniali, Christi sponsæ lectissimæ, quæ multis præcedentibus revelationibus Festum illud festivissimum & generosissimum *SS. Corporis Christi*, prima omnium instituí impetravit, ad id ipsum potentissimè ab omnipotēte concitata, quem cū rogaret illa, ut per alium potius hominem, authoritate majorem, tantam rem dignaretur promovere, indignitatemque suam atque abjectionem obtenderet, voce de cælo lapsa: *Confiteor tibi Pater cæli & terra, quia abscondisti hæc à sapientibus, & revelasti ea parvulis*, parere denique coacta est, plurimas ob id ipsum vexationes, injurias & contumelias perpessa, quorum tamen malorum omnium initia finemque prædixit. Dignissima sane, quæ maximis magnarum rerum Authoribus atque promotoribus accenseatur, cujus merita post mortem magnis prodigiis & miraculis Deus commendavit. *Barthol. Fisen. Guz. de Silva, Franc. de Bivar. Gileman. Henriq. Bern. Brito, Henriq. &c.*

Illustre meritis nostrorum testimoniū dat hoc anno magnus ille & sanctissimæ memoriæ Toletanæ Ecclesiæ Archiepiscopus Rodericus Ximenius, qui Hortensibus, florentissima disciplina Monachis Bibliothecam suam spectatissimam legans, seipsum quoque donat, eligens inter eosdem sepeliri, quibus potiore sui parte, animo semper convixerat, æmulus per omnia religiosissimi vitæ instituti. *Ex Vita, Ang. Manriq. &c.* Ipso anno moritur insignis ille Aulæ Marianæ in terris Palatinus B. Theobaldus Baro de Matly vallium Cernay Abbas: de quo prolixius *in Menologio nostro, Ephæmer. Mar. & Chronol. Bened. Mar. &c.*

A.C. 1248. *S.P.N.* 768.

EXsplendescit, ex integro sanctorum nostri ordinis firmamento, admirando sanè fulgore Beatus Martinus eo nomine Tertius Prior Generalis Sanctissimę Congregationis Camaldulensis, ut nemo sanè miretur hoc ipso, & aliis temporibus, ex Camaldulensibus tot Ecclesiæ luminaria colluxisse, quando luminare majus, ipsorum nimirum Generales plerique, eximia enituère sanctitate, à qua fieri vix potest, quin radius saltem aliquis, cæteris comunicetur. Vid. Camaldulensium rerum scriptores omnes.

A.C. 1249. *S.P.N.* 769.

GAllias & Germanias splendoribus sanctorum percellit, & in admirationem rapit admirabilis ille eruditione, sanctitate & meritis B. Bonifacius Lausanensis ex Monacho Cameræ B. M. Virg. Episcopus Deiparæ dilectissimus, uti ejus cultus promotor fetventissimus, cui nimio quando Dominę contuendæ desiderio laboranti, ipsa magna circumfusa luce apparuit, ad cujus eum pedes ille quamprimum advolutus, in hęc verba prorumperet: *Sancta Maria sanctifica me*. Mox illa: *Et sanctificavi*, inquit. *& iterum sanctificabo te*. De quo plura alias & mox anno sequente. Ipso anno moritur Marianus Thuamensis in Hibernia Archiepiscop9, magnum patriæ suæ & Ecclesię columen, è sacra familia nostra Cisterciensi ad id honoris assumptus, vir Iuris Pontificii peritissimus, multo nomine bene meritus. Clarent item Petrus de Garces ex Monacho Cænobii de Petra Albarracinensis in Aragonia; Dominicus de Azagra, ex eodem Monasterio Segobricensis in Regno Valentiæ, aliique præstantissimi Episcopi ex ordine nostro, diversas provincias strenue demerentur. Sed ante omnęs Apostolico se zelo comendat B. Odo, ex Monacho Vrsocampensis Sanct. Rom. Eccles. Cardinalis Episc. Tusculanus, Innocentij IV. nuper ad Sanct. Ludovicum Galliarum Regem ad prædicandam Crucem contra Infideles Legatus, qui eumdem Sanctissimum Regem ad Crucem item suscipiendam animavit, cui & Pontifex legationem transmare commisit, dignum qui tanto Regi tantus ipse, in re tanti momenti jungeretur, tanti à Rege factus, *Virum secundum cor suum, morum honestate decorum,*

decorum, litterarum scientia præditum, consilii maturitate præclarum, insigni sane elogio honoraret. Scripsit ad ipsum in orientem profectum multas litteras Pontifex, ubi ipse Apostolico labori totum sededit, & qua corpore non poterat, sese animo exporrexit, aliaque inter Orientalem Tartarorum R[illegible], ad fidem Christi scriptis convertere [illegible]tagens, tres Monachos, & duos Cl[illegible] ad ipsum destinavit; ipse autem in conversione infidelium, prædicando ca[illegible]ndo, disputando, scribendo, multis modis laborando, dignum per o[illegible], eminentissimo Cardinalium honore & munere se exhibuit, æternum speculum & exemplar, Eminentissimæ dignitatis. *Salimbene in Chron. Prædic. S. Antonin. B[illegible]ius, Seguin. longelin. &c.*

A.C 125[illegible] *S.P.N.* 7[illegible].

ADmirando fulgore Gallias illuminat Beatus Bonifacius noster Episcopus Lausanensis, acerrimus Ecclesiæ & Ecclesiasticæ libertatis defensor, nihil Imperatoris minas, ac insidias reveritus, à quo captus, prodigiosè liberatur. De eo, ejusque in Ecclesia utilitate, dum adhuc maternis conditus lateret visceribus, per Angelum edocta Mater his Verbis: Concepisti Partum gloriosum, qui acceptus erit Deo, & Sanctis, & hominibus. Hic erit doctrina magnus, & honoratus. Ut frustra eum nos laudare, ejusque merita commendare satagamus. *Vol. Molan. Rusca, Manrique, VVion. Henriquez. &c.*

Ipso anno Fridericus II. Imperator [illegible] è nostris facta imprimis Cisterciensi famil[ia] adversarios nactus, cum erga eosdem hostiliter se habuisset, aliquosque pr[illegible] etiam Cardinales duos, & B. Bonifacium Cistercii Abbatem in carceres misisset, reatum denique & errorem suum agnoscens, serio pœnitens, ab excommunicatione absolutus, cucullum quod odorat, summe veneratus, [illegible] animæ gratiæ loco petiit, cum supremum decumberet, eodem vestiri, in eodem mori atque sepeliri, uti & meruit. *Ang. Manriq. Mon. Cist. &c.*

Eodem anno B. Aleydis nostra de Scarenbeca Monialis Cameræ B. M. Virg. à planta pedis usque ad verticem capitis, instar Iob multis flagellata annis, patientia nu[illegible] è terris rapitur, ipso Angelorum Rege cum Regina Matre ad ejus transitum occurrente; eamque his verbis compellante: *Bonum certamen certasti, cursum consummasti, fidem servasti, propter quod nunc venio, ut duplici corona, tam Martyris quam Virginis decorata, in æternam requiem introducaris.* Cujus virtutes & merita, visitationes & miracula, ait doctissimus Molanus, non posse ad plenum explicari. *Arn. de Raisse. Ioan. Gileman. de Affligni, Manriq. &c.*

A.C. 1251. *S.P.N.* 7[illegible]1.

MOritur meritissimus Cassinensium Abbas Stephanus eo nomine II. Imperatori Friderico acceptissimus, quod idem Imperio deditus, ubi Stephanus Summo Pontifici addictum, ubique ideo adversum animadvertit, insani furore in Casinum detævit, occupatis Cœnobii dit[illegible] Monachis, octo exceptis, è loco profligatis, thesauro tum facto, tum pretiosi[illegible] tot annis, tot Principum liberalitate, ac Monachorum parsimonia c[illegible] funditus averso. Ecce quantam, pro Ecclesia jacturam passi nostri, nihil tamen minus, quam adulari Principes, in animum induxêre imo glorioso potius contemptu, favorem, & amicitiam, propensissimi alioquin in se Principis ave[illegible] sunt. Richardum exin Hannibaldum Romanum genere, Casinates Monachi Abbatiæ magistratu, Innocentius Pontifex delata Cardinalatus dignitate, certatim cohonestarunt, quo ille utroque gradu licet amplissimo dignissimum se præstitit, insigni pietate atque industria Cœnobium moderatus. *Leg. Marc Ant. Scip. VVion. &c.*

Ipso anno claret Stephanus, natione Anglicus, sed moribus, Claudio Roberto affirmante, vere Angelicus, Abbas Clarævallis, S. Edmundi Cantuariensis dein Episcopi auditor Parisiis. *Vid. mon. Claræval. & Cisterc.*

A.C. 1252. *S.P.N.* 772.

INnumera quasi Innocentii nostri, eo nomine IV. Sum̃i Pontificis merita. Inter potiora, insigne sane & ad dignitatem Pontificiam convenientissimum, quod Regnum Neapolitanum Pontificii Solii Imperio adjecerit. Nec minus ad gloriam tanti Pontificis, quod Natæ Virginis Octavam sic vocant, solemni ritu per Ecclesiam universam celebrari præceperit, proximum est, quod Tartaros ad Christianismum per

[illegible] catorum Religio[illegible] [illegible]tem vocarit. [illegible] [illegible] nem approbavit, [illegible] nensem, Wilhelmum B[illegible] m Cracoviensem [illegible] & Petrum Martyrem, San[illegible] [illegible] nolle modis [illegible] [illegible] *Leo. Ubertus Foscera, [illegible] Vo[illegible] err Pl[illegible] na, Gualter. [illegible] &c.*

[illegible] 1253. S.P.N. 773.

V[illegible] [illegible]cta, ut [illegible] [illegible] Aleyde [illegible] [illegible] tiæ exempl[illegible] [illegible] miraculum proponit, & in [illegible] [illegible] Nuiten. Sanct[illegible] [illegible] nostram [illegible] In[illegible] cl[illegible] rum prof[illegible] [illegible], ut in Regis Martyrem, [illegible] [illegible] & [illegible] corpore, a vertice [illegible] capitis, usque plantam pedis *non erat sani-tas*, cujus carnem [illegible] vermes [illegible], sed & mures impune de[illegible] abant [illegible] a [illegible] dibus [illegible] defin[illegible], donec a Magno Gre[illegible] nostro de [illegible] remunerationis [illegible] a [illegible] laboribus & doloribus feliciter conquiesceret, cujus sacrum corpus a[illegible] eo asseri, cui [illegible] cumbebat repertum est, defluentium ulcerum tabo, ipsisque carnibus a[illegible] tum, ut vix inde [illegible] posset separari, cælesti tamen fragrans Odoriferum, [illegible] int[illegible] rab[illegible] n fœtor fuisset: campanis [illegible] [illegible], [illegible] ad tum[illegible] [illegible] morem manum attollere, ad cujus invocationem [illegible] grandia patrata miracula, & puerum mortuum revixisse. Ipsa u[illegible] hodie grande habetur He[illegible] & subsidium, & ornamentum, magnoque populi conc[illegible] frequentatur. *Ex Vita, Razio, Ferrario, Monim. Cenimianis Menol. nost. &c.*

Meretur immortaliter de Aragoniæ R[illegible] Ven. Andreas Populetanus Abbas, [illegible] Rege ad meliorem frugem re[illegible] [illegible] moribus. Ta[illegible] [illegible] Vidauram, [illegible] strem [illegible], sed Regis peli[illegible] non solum potenter & [illegible] nere[illegible], sed & eamdem [illegible] pœn[illegible] em, in Monasterio Gratiæ Dei, ab e[illegible] Rege, inclusit & cu[illegible] ade[illegible] de[illegible]ceps virtutibus illustrem, ut ma[illegible] Hispani [illegible] us accen[illegible] a morte, [illegible] brod[illegible], & cor[illegible] que h[illegible] per[illegible] q[illegible] in-

A.C. 1254 S.P.N. 774.

MOritur magnum Regni An[illegible], imo Ecclesiæ universæ d[illegible] ctissimus Hugo Eliensis Episcopus, [illegible] his verbis d[illegible] M[illegible] thæus Westmonasteriensis ad hunc [illegible] *[illegible] idus Augusti [illegible] E[illegible] H[illegible], quandoque Abbas [illegible] mundi, qui in uir que [illegible] 4 [illegible] ros [illegible] DEO milit[illegible] c[illegible] corpus cum ma[illegible] na veneratione sepultum [illegible] in Eliensi Ecclesia, in presbyterio novo, quod a fundament[illegible], [illegible] traxerat. In cujus obitu, flos m[illegible] ob[illegible] monachorum [illegible] Abbas [illegible] extiterat & Episcopus [illegible] vit, &c.* Nec minori encomio [illegible] honorans Matth. Paris, post [illegible] *Hic quo[illegible] mens[illegible] spiritua[illegible] de[illegible] exitus aquar[illegible] b[illegible] ocul[illegible], ita in mensa corporal[illegible] dam[illegible] fuit, jucundus & [illegible]* [illegible] [illegible] florum obiit M[illegible], quia sicut Abbas Abba[illegible] t[illegible]erat, ita & Episcopus Ep[illegible] ruf[illegible] vit, &c.

Moritur eodem anno, nunquam [illegible] [illegible] Innocentius [illegible] [illegible] ex [illegible] memorata [illegible], & [illegible] do[illegible] RR. PP. D[illegible] & Franciscano[illegible] favit. Delatus a morte Innocentij rur[illegible] [illegible] Comiti, S.R.E. Cardinali *Leg. Pau[illegible] Pau[illegible] &c.*

A.C. 1255. S.P.N. 775.

DE Ezelino immanissimo Italiæ T[illegible] triumphans è carceribus ad C[illegible] evol[illegible] B[illegible] memoriæ A[illegible] [illegible] næ Pata[illegible] Abbas, è nobili [illegible] Ca[illegible] [illegible], & Regio Com[illegible] L[illegible] dus sanguine, corpore & animo V[illegible] c[illegible] cum lac[illegible] [illegible] post [illegible] tum dieb9, Fratres Min[illegible] ud q[illegible] s[illegible] us erat, transferre vel[illegible] corruptum repererc. *Ex mon[illegible] Ca[illegible] ic. Arnoldo Duac. Fortun. Vincent. M[illegible] no[illegible] &c.*

I[illegible] loa[illegible] fit A[illegible] bas [illegible] do, q[illegible] Beati A[illegible] Conv[illegible] V[illegible]

riosis, [illegible] admirabilis Sanctitatis, & miraculorum gloria [illegible], Canonizationem solemnem, [illegible] de causa deprecatus est atque impedivit; *quam, ne ipsa multitudine Sanctorum [illegible]*, ipse suũ & ordinis honorem, communi Ecclesiæ posthabens utilitati. *Ex monument. Cister-ciens.*

Moritur eodem anno Ven. Garsias Iacobi Aragonum Regis, fortunatissimus quondam exercituum Imperator, Saracenorum gloriosissimus domitor, eruditione non minus, quam genere, & militari omnique virtute illustrissimus, qui mortua conjuge cucullum pro sago militari amplexus, de seipso generosissimè & gloriosissime triumphans, ex Imperatore militum, miles Christi & servus, stupente mundo, omnes calcans honores, spolia & trophæa, Trophæum ipse suæ virtutis extitit, non sine opinione Sanctitatis Triumpho æterno sociatus. *Ex monum. Hortens. Henriq. &c.*

A.C. 1256. *S.P.N. 776.*

SIngulare ornamentum ordinis nostri emicat, Sanctissimus Bonifacius ex Episcopo Lausanensi, Monachus Cameræ B. Virginis [illegible] prodigiis & visionibus admirandis honoratus est à Deo, ipsa etiam Cælitum Regina, eti non semel apparente, & familiariter colloquente, sed & Angelis, eidem in SS. Missæ Sacrificio ministrantibus, & coram ipso inclinantibus: ut inde æstimes, quanti meriti fuerit is, quem ipsi etiam cælestes Spiritus venerati sunt. *Ex Vita.*

A.C. 125[illegible]. *S.P.N. [illegible]7.*

INter maxima sanè, ob admirabilem vitæ sanctitatem, Ordinis Sydera, suspicitur haud imerito B. Beatrix nostra, Monasterii Nazarethani prope Liram Brabantiæ, Priorissa, quæ Octuennis Virginum Sponso in Cœnobio oblata, adeo à teneris annis, Virgineo corpusculo rigidam hostilitatem in[illegible]ixit, ut jam tunc, & in omni vita, jugi probatam Martyrio dixeris. Eam quanti faceret sponsus, stupendis omnino gratiæ argumentis non semel prodidit, afflatus quandoque ipsam his verbis: *Fœdus ineamus, ac de cætero haud dividamur; sed veraciter uniamur*, cui illa: *En paratum cor meum, paratum est cor meum Domine, uniri tibi sic dere[illegible] ardentissime desidero*, corde ejusdem mirificè, ut fassa [illegible] Spirituali Patri suo, se aperiente, & mox recludente, quod alio tempore sponsus ejusdem virginis filio[illegible] jaculo igneo transfigere visus est, & [illegible] quuta vox, quę diceret: *Ipsã inter omnes mundi eo tempore [illegible] creaturas à Domino specialiter delectam, nomenque ejus in libro vitæ designatũ.* Ut facile appareat, quantum pro ordine, pro patria, pro Ecclesia, pro [illegible] universo potuerint congeminati toties Singultus, preces & lachrymæ [illegible]us Beatricis, cui tamen tot millia [illegible]marum eodem tempore virginum nostrarum, tam strenuè apud sponsum suum & Regem, pro salute universi dies noctesque collaborârunt. Sed de Beatrice plura alias, & in *Menol. nostr. Bened[illegible]. Vid. Ioann. de A[illegible]n. Arn. de Raisse, Ioan. Gilem. Aub. Mir. Henriq. &c.*

Fuit eadem tota in Rosariis Deiparæ dies noctesque contexendis, & offerendis, puellula etiamnum clan[illegible]m crebris & molestiis, [illegible] consurgens, [illegible] nulle [illegible], [illegible]us tenerr[illegible] nive mersis nunc al[illegible] mino solitu afflictis, dum *Ave Mari[illegible]* [illegible] o[illegible]ssimum, alterum ex altero, nunquam sociata, congeminaret. Magna deinceps, cum Priorissam ageret, & exemplar Sanctitatis longè latèque innotesceret, promotrix cultus Mariani Singularis. *Ex Vita, & Chron. Ben. Mir. nec non Ephemerid. & Cult. Bened. &c.*

Moritur hoc anno, alterum illustrissimarum fœminarum exemplar lectissimũ, B. Mafalda Castellæ quondam felicissima Regina, inde cælorum Regina in Cœnobio, quod ejus condiderat honori, Ar[illegible]aucæ emancupatissima famula, [illegible] olim, ita æternum cuculli ornamentum facta, cujus Sacrum corpusculum, quadringentis fere post obitum annis, nostra primum ætate, paucis exceptis partibus, repertum est incorruptum, facie ita florida, ac si re[illegible] enter e[illegible]spirasset, cælestem odoris spirans fragrantiam, Angelorum Musica à non[illegible]lis exaudita, multisque concurrentium ægrotorum, prodigiose curatis. Quam, etsi relicto Regno imperare desiisset, certum tamen est, neque usq; hodie desinere, pro suo in Regnum jure, potenter in cælis patrocinari. *Ang. Manriq. Ant. Vasc. Chrys. Henriq. &c.*

Apud Russos, Pontifex An. Ch. 1254. electus, Gerardus ex Abbate Oppatovicensi, præ[illegible] do m[illegible]etur sed & apud diversas gentes, multi ex ordine nostro Episcopi, Apostolico zelo labores suos Ecclesiæ comendant, de quibus alias *Ex libro de Provis. Prælat. Iongelin. & Mar[illegible].*

A.C.

A.C. 1258. *S.P.N. 778.*

B. Thesaurus, ex Abbate, & Generali Vallumbrosano, priore anno S. R. E. Cardinalis electus, hoc anno sedis Apostolicæ legatus, contra Guelphorum & Gebellinorum factionem destinatus, insigni merito vitam suam pro Ecclesia in supremum discrimen conjicit, Florentiamque ad componendas partes profectus, ab iisdem Martyrio coronatus, capitis abscissione, merita sua immortalitati consecrat. *Vgon. Yepes, &c. t. 6.*

A.C. 1259. *S.P.N. 779.*

MOritur æternum de Ecclesia, confirmata hoc anno Sylvestrinorum nostrorum ordine suæ Congregatione, Alexander noster quartus eo nomine Pontifex Maximus, de cujus in rebus præclarissimis conatibus, legendus Abrahamus Bzovius. *Plat. Panvin. Rosiers. &c.*

Moritur eodem año, B. Martinus Generalis Camaldulensium, ea vir sanctitate, ut multos languidos, solo attactu curaret, indeq; æstimes velim, quantum is ordo sanctissimus, sub hoc capite profecerit, orbiq; profuerit. *Ex Camald. script.*

A.C. 1260. *S.P.N. 780.*

ILlustri Martyrio, sanguine suo, agro Dominico ubertatem emunt & Poloniam maxime illustrant. Captunicensis Cœnobij Monachi omnes, hoc anno à Barbaris Tartarorũ populis cæsi, de quib9 consulendus Cromerus, Miræus aliiq;. Ita ut jugiter nostri pulchritudinem Ecclesię purpura insuper sua condecorarent.

A.C. 1261. *S.P.N. 781.*

ALexandro nostro, Papæ ejus nominis IV. añus hic supremus fuit, egregie constanterque gestis immortali. Inter alia Manfredum Siciliæ Regem paterne admonens, nequid contra Ecclesiæ præsumeret libertatem, negligentem sacris interdixit; magnis ab eodem cladibus attrito exercitu Pontificio, nihil tamen de magnanimitate Alexander remisit, verũ pro libertate Ecclesiæ, Tyrannis sese ubiq; opposuit, & persequi eosdem nunquam destitit. Sedatis non nihil Guelphorum ac Gibellinorum turbis, bellum Asiaticum, magnis animo impensisque paravit, prohibitus tamen est Ligurum Venetorumq; nova dissensione, ad quam componendam Viterbium ipse profect9, cum parum proficeret. Ecce q[illegible] di, pace in Christianorum, & [illegible] delibus inferendũ, habuerit [illegible] rore expiravit. Veris pauperum [illegible] de quibus & maxime Religione ipse [illegible]ntissimus, viros etiam doctos, summo in precio habuit, & sacrum purpuratorum Collegium iisdem egregie exornavit. B. Claram Sanctis accensuit, & alia [illegible] pro [illegible]tate & more nostrorum [illegible] *Leg. Bzovius, Ciacon. Nat. Rosiers. &c.*

A.C. 1262. *S.P.N. 782*

CVculla rejecto diademate amplexa, claret hoc anno ac prælucet contemptus dignissimi pulcherrimo exemplo Blanca Alphonsi III. Portugalliæ Regis filia, Sanctimonialis & deinceps omnium Abbatissa Monasterij [illegible] electa, in quo denique religiosis operibus plena, obdormivit & condita est. Vide Marana & alij.

• Nec leviori exemplo, sibi aliisque profuit Beata Beatrix Estensis Ferrariæ in Monasterio S. Antonii ordinem nostrum professa, quæ eum Azoni Ferrariæ, Veronæ ac Verandini D. conjugio copulata, eo mortuo, ad Religionis Asylum confugiens, in filiam S.P.N. Benedicti adoptata, in eximiam paulo post sanctitatem prolecit, ita ut vivens atque mortua mira culis effulserit. *Ioan. Bapt. Girald. Ioan. Bapt. Pigna, &c.* obiit hoc anno.

Implet hoc ipso eodem anno cælum gaudio gratulationeq;, ob felicem transitum suum B. Iuliana Collaltina, ex perillustri Comitum de Collalto familia, prima Abbatissa S. Blasij de Catoldo Venetijs quod ipsa Cœnobium, congregato ibidem virginum Collegio, mirabiliter instauravit, auxit & ornavit: hujus sanctissimum corpus (verba Martyrologii Benedictini sunt) adhuc ibidem visitur, ita integrum ut nihil desit, non secus, quam si his proxime diebus, & vita migrasset; dictu certe mirabile, visu tamen mirabilius. *Vid. Bernard. Scardeonius, & Ioan. Bonifacius, &c.*

A.C. 1263. *S.P.N. 783*

MAgno Fidelium Solatio, fructuque & comodo cultum Deiparæ celeriter promovet, peculiarius eidem dicta & devota Camaldulensium nostrorum lectissima familia, in quibus revera ipsa, se habitare, juxta illud, *In plenitudine Sanctorum detentio mea, Eccl. 24.* m[illegible] p[illegible] giosis

giosis signis declaravit. *Ex Chronic. Marian. Benedict. & diversis Ecclesf. Camald. monim.*

Patribus Purpuratis, S. R. E. Cardinibus accensetur hoc anno Beatæ memoriæ Guido noster Cisterciensis Archisterii Abbas, Candidissimæ illius familiæ nostræ Generalis: qui vir quantus fuerit, Urbani IV. declarat Epistola, de eius promotione scripta Capitulo Generali, in qua præter eminentes eius animi dotes, quas ibi connumerat: *Virum* appellat, *Angelicum, Virtutum ac scientiæ splendoribus illustratum, odoriferum florem, & olivam fructiferam, è venustissimo horto Religionis, in Paradyso, Universalis Ecclesiæ plantatam &c.* Cui quidem elogio, haud video, quid à Romano Pontifice, dum viveret addendum, nisi viventem, quod nequit fieri, Canonizare, ut loquimur, statuisset. *Ferdin. Vghellus in vita Vrban. Iongelinus, Ciacon. &c.*

A. C. 1264. *S. P. N.* 784.

CLaret multo nomine & immortalibus meritis, Sanctissima Camaldulensium nostrorum familia, quæ viris hoc ipso tempore sanctissimis locupletissima, totas deprecatorum, & Patronorum pro mundo cohortes cælo misit: inter alios, legationem eandem obiit B. Compagnus Prior qui quanti fit meriti, quantumq; ex eiusdem precibus, ac interventu sperandum, testatur insigni prodigio DEVS ipse, corpore ipsius in hodiernam usque diem penitus incorrupto. Vid. Scardeonius.

Ipso anno claret Henricus Stero Monachus Altahensis, Chronologia sua de sequuturis sæculis omnibus æternum meritis. *vid. Hen. Canis.*

A. C. 1265. *S.P.N.* 785.

MAgnis se meritis Ecclesiæ commendat, *vir*, non solum, ut ipsum appellavit Vrbanus IV. *Angelicus*, sed revera Zelo fidei & integritatis Apostolicus, B. Guido S. R. E. Cardinalis Sanct Laurentij in Lucina, labore atque industria indefessus, qui sub hunc annum à Clemente IV. in Daniam, Sueciam, Norvvegiam, Saxoniam, & universam etiam Germaniam, Legatus à Latere designatus hoc & sequenti anno, plurimos pro Ecclesia labores exantlavit; & provincias & regna amplissima immortaliter demeruit; neque efferatos scelere Reges veritus, Regem Daniæ & Reginam, Anathemaris fulmine percussit, magnis vitæ exemplis, sed & à verbi, & facundi oris potentia commendatus. *Angel. Manriq. Lib. de Orig. Danorum, Iongelin. &c.*

Admiranda vitæ sanctitate, mirè exsplendescit B. Haseka reclusa prope Monasterium Sichemense, DEIparæ cultrix egregia, magnis à Numine gratiis honorata, favoribus illustrata, cuius speciali etiam designatione, patriæ Tutelaris ipsa concessa est, & commendata, ad quam iure merito, magnâ concives & conterranei confidentia usque hodie, pro potentе apud DEVM suffragio recurrunt. *Ex vita, Polando, divers. rer. Belg. Script. & Menologio nostro.*

A. C. 1266. *S. P. N.* 786.

CLaret præcellentissima fama, insignis Ecclesiæ columna Ioannes de Toleto S.R.E. Cardinalis Episcopus Portuensis, propter magnam vitæ sanctitatem, singularem doctrinam, & eminentem in rebus gerendis prudentiam ad tantum honorem ab Innocentio PP. presbyter, Cardin. ab Vrbano exin IV. Episcopus ordinatus. Leg. Henriquez, Westmonast. Paris. &c.

Nec minori fama celebratus Bernardus Cassinensium Abbas, sacra ipse etiam purpura ab Vrbano decoratus, at Carolo I. Neapolis ac Siciliæ Regi charissimus, quem & itineris comitem voluit, cum Regnum Neapolitanum adiret & suorum participem nō solum sed & moderatorem consiliorum. De cuius laudibus nos plura inferius. *ex. M. Ant. Scipione.*

Nobilitat Ecclesiam sibi creditam proprio sanguine Guido noster Sarsinatensis in Umbria (Plauti Natalibus Illustris uti est) lectissimus Pontifex, pro immunitate Ecclesiastica impiis sese strenuè opponens, donec in proprio Episcopio, à sceleratis parricidis minutatim concisus ad cælos Martyr evolaret. Extat Clementis IV. Pont. Max. ad Philippum Archiepiscopum Ravennatem gravis ac luculenta Epistola, de tam immani facinore perpetrato, quam refert Marinus de Ebulo in Epistol. Volumin. Vid. Abrah. Bzovius Hiero-

nymus, Rubeus, Jongel. &c.

A.C. 1267. *S. P.N.* 787.

Militarium sub sanctissima Regula nostra militantium, haud modica celebrantur incrementa, & meritum ingens de Ecclesia barbarorum libidine fortiter oppressâ, & fastu humiliato, populisque diversarum nationum, & Regnorum, ingenti metu & periculo liberatis. Tantum rursus ordini nostro debent, tot gentes gratissimam, quam vitâ priorem æstimant, patriæ libertatem. *vid. Henr. Hisp. & Ord. Equest. Script.*

Camaldulensium nostrorum perpetua memoria recurreret, nisi sponte excuteremus, de compedio sollicitis quod promisimus. Inter alios excellunt hoc anno defuncti BB. Parisius, Tarvisius, & Ausonius, Peregrinus ideo sic appellatus, quod B. Alexii exemplo duabus sororibus suis monialibus serviens incognitus ad mortem usque permanserit. *vid. Scardeon. Molen. Augustin. Florent. &c.*

Irerum præclarissimè meretur de Rom. & Universali Ecclesia Ven. Guido noster S. R. E. Cardinalis, Legatus à Latere ad Galliarum & Poloniæ Reges & Regna, Vniversæ iam Europæ præclarè gestis commendatissimus, celebratque hoc anno Viennæ Conciliū, Leges constitutionesque dignissimas pro reformatione cleri populique sanciens, quas repeties apud Henricum Canisium *tomo.* I. *Antiq. Lect.* Sed & Synodum apud Uratislaviam convocans, pro subsidio terræ Sanctæ strenuè laborat, & Jubilæi grariam, Crucemque contra Saracenos prædicat. *Ciacon. Iongelin. Monim. Cist. Manriq. &c.*

A.C. 1268. *S.P.N.* 788.

PErpetua Cavensium à prima origine Cænobii & Congregationis merita celebranda, adeo Viris omni Sanctitate & meritorum copia locupletibus abundabat. Hoc anno rariore etiam inter Viros sanctissimos exsplenduit Sanctus Leo II. in tanto numero Sanctorum meritus ob præclarè gesta, ut principe in Basilica loco ante Principem aram eius à morte Sanctissimum corpus condere-tur. Quantum vero sub hoc Abbate & Generali profecerint Cænobitæ, & omnis Cavensium Congregatio, expręparatione aliorum intelligas licet, quatuordecim nimirum antecessorum, ex quibus non nisi tres, ijdemque eximia virtute nomen æternum meriti, inter Sanctos relati sunt, cæteri excellentissimo nomine præstantissimæ sanctitatis, perpetuo successu, magis magisque in grege Monachorum, imitationis studium accendere, ut quintusdecimus hic Generalis, repertos iam antea animos omnium præparatissimos, ad summam virtutum amplissimarum perfectionem eosdem provexerit. Et quantum à tot perfectorum Monachorum laboribus, oporter Mundo universo fructum accrevisse? *vid. Ant. de Tepes t. 6. cent. 6. & Arn. Wion &c. 29. Aug.*

Hoc ipso anno moritur Magna illa & Sanctissima Virgo Beatrix nostra, Nazarethana prope Lyram Priorissa, insigne Brabantiæ, imo ordinis & orbis universi decus, inter Seraphin olim dum viveret evecta, eumdemque quem tunc obtinuerat locum, sibi reservari edocta, admirabili DEI favore & incomparabili beneficio, voluntate sua adeo in Divinam transfusa, ut illa ex toto spoliatam se adverteret. Vidit eadem aliquando, mundum universum, ipsa in excessu mentis posita, quasi rotam sub pedibus suis subiectam, se vero quasi totaliter in Domini spiritu transfusam, totamque cælestem effectam; cuius, stupendo sane eventu, cor naturalem situm deserens, enm nimio sponsi amore ac desiderio effervescetet, ad guttur usque, præter omnem naturæ ordinem ac facultatem, ascendit, per multum temporis spatium illic rremens & palpitans, maxima cum eiusdem exinde debilitate, donec suo loco restitueretur. Nec se continuit ignis ille, qua intus deflagravit, quin ex oculis eiusdem prorumperet, & Sacras DEO Virgines universas mirè percelleret, salubriter autem accenderet atque excitaret, qua quidem nimia claritate impedita Beatrix, cum præsentia nō posset visu discernere, *visibilia tamen & invisibilia, corporalia & spiritualia mirè penetrabat.* Cuius sacrum corpus initio mortuum Belgicorum creditur Angelicis manibus translatū.

Ioan. de Assygniesin vita, Arnoldus de Raysse Aub. Miraus, Chrysostom. Henriquez. &c.

A. C.

A. C. 1269. *S. P. N. 789.*

MEmorabilis hic annus, solemnissima Sanctorum atque Beatorum celeberrimi Monasterii in Clarę-Valle Abbatum, Monachorum, Novitiorum & Conversorum translatione, quorum supra nongenta sacra corpora tunc elevata sunt, & magno cum Religiosorum plausu, non sine maximo sensu & motu animorum, in novum ad idipsum, apparatum sacellum transportata. *Ex Menol. Henriq. & monim. Clar. Vall.* Clarent multi præstanti eruditione, & magnis meritis ex ordine nostro Episcopi: David Maccarvillius Casseliensis in Hibernia Archiepiscopus, qui hoc ipso anno, in suo quod ipse fundaverat Rupe Cashelensi Cœnobio Monasticen complexus est. *Ex lib. de Provisione Præl. longel. &c.*

A. C. 1270. *S. P. N. 790.*

INgens ex ordine nostro, Episcoporum & Archipræsulum copia, quorum omnium, multis, singillatim essent merita recensenda & explicanda. Inter alios qui sponte occurrerunt, excelluere: Odo Archiepiscopus Rotomagensis ex Abbate S. Dionysij Parisiensis, vir doctus & eruditus & Ecclesiæ negotiis aptissimus, nisi gaudium, quod de eius creatione omnes conceperant, paulo post morte abrupisset: Robertus ex Monacho Dunelmensi Archiepiscopus Lindisfarnen. Præsul longe meritissimus; Gulielmus de Ponteisse ex Abbate Cluniacensi, Episcopus Agennensis, Ioan. Episcopus Tornacensis, dein Leodiensis, ex Monacho Stabulensi, Ioannes alius Episcopus Wintoniensis & plurimi alii, summis honoribus dignissimi, suis non solum Ecclesiis, verum Regnis & Provinciis utilissimi, de quibus legendi Episcopatuum Chron. Cl. Rob. Ioan. Buzelinus, Chenu, Chron. Cluniac. Wion, Demochares &c. Minime prætereundus Fennandus Lippiæ Dynasta; is relicto sæculo primum factus est Monachus Mariæfeldensis, dein Abbas, postremo eum desiderio pro Christo peregrinandi tangeretur ereatus Episcopus Lealhensis, à proprio filio Othone Traiectensium Pontifice, consecratus est, qui inde factus est parentis sui pater. Et paulo post ipse pater, cum eodem filio, alium filium Gerardum Archiepiscopum Bremensem consecrarunt. Ita Religiosus pater, religiosos filios in Christo enutriens, familiæ suæ pro testamento, religionem reliquit, non sanguinem. vid. *Reuserus, Henning. Crantzius.*

A. C. 1271. *S. P. N. 791.*

INæstimabile pene est, quantus in sola Cistercienfium amplissima congregatione, virorum genere, doctrinâ, sanctitate illustrium numerus, & quantum ij ipsi, hoc ipso quoque tempore, Ornamentum Ecclesiæ addiderint, bonumque universi promoverint. Unus omnium vice sit, venerabilis Arnulphus Sanctissimi illius Cœnobii Villariensis Abbas in quo uno, monachis quadringentis, eximio vitæ rigore, se pro peccatis Mundi affligentibus, quantum inde accreverit meriti Ecclesiæ thesauro, æquo bonorum judicio relinquimus. *Ex Henriq. l. 2. d. 25.* Claret Iuo de Poiseu Abbas, Cluniaci quem Girardus de Arvernia vocat Angelum incarnatum, plenum misericordiæ liberatissimum & in consiliis prudentem.

Moritur hoc anno Philippus Abbas Claræ-Vallis, pertinacissimus disciplinæ Monachicæ assertor, qui à Roman. Pont. tenunciatus Maclovienfium Episcopus, nullo modo ut admitteret eum honorem persuaderi potuit, id unum rogans, ut in licentiam, quandam declinans Ordo reformaretur. *Ang. Manriq. &c.*

A. C. 1272. *S. P. N. 792.*

MOritur Bernardus, Primus hoc nomine Abbas Cassinensis, & S. R. E. Cardinalis, Ecclesiæ Universæ bono & commodis se totum impendens duabus gravissimi momenti, ac difficultatis Legationibus in Gallias una, altera Constantinopolim, perfunctus, & mittentis summi Pontificis desiderio, & rerum quas tractandas susceperat magnitudini, abunde satisfecit. Xenedochium peramplum, assignatis facultatibus & ampla munerum largitione construxit Ecclesiam item, in D. Germani oppido, Patribus Dominicanis concessit (ut nihil dicamus quam liberales toto passim orbe nostri in Patres Domin. & Francisc. fuerint, plurimos iisdē convētus erigēdo, ope & facultatib⁹ perpetuo juvando &c.) ingenii etiam non panca monimenta reliquit & ordinis Univer-

si bono maximo, Cassinensium antiquum splendorem & Religionem, felicissimo successu suscitavit. M. Anton. Scipio.&c.

Mortalitatem exuit magnus revera atque Eminentissimus meritis & vitæ integritate Beatæ memoriæ Guido Cardinalis, postquam Roman. Ecclesię novem annos, perpetuis ferè in Legationibus, absque ulla pompa atque ostentatione, sed laboribus & industria maximis, in paupertate spiritus, Sancto vitæ exemplo, sese mirificè commendasset, Germaniam, Galliam, Daniam, Sueciam, Norvegiam, Poloniam immortaliter demeruisset, immortuus denique tam gloriosis functionibus, cum iussu Gregorii X. Concilio Generali Lugdunensi interesset. *Alphons. Ciacon. Ericus de Origin. Daniel. Iongelinus. &c.*

A. C. 1273. *S.P.N.* 793.

Alterum Eminentissimi Purpuratorum Ecclesiæ Patrum lumen hoc anno, non minus, illo de quo superiore anno diximus, illustre extinguitur Otthode Castro Rudolphi, sive Odo Episcopus Cardinalis Tusculanus, Apostolico Zelo & spiritu vir, totus, neglecta corporis & sæculi cura, in lucra animarum effusus, Sanct. Ludovici Galliarum Regis amicissimus, & ut ipse est fassus: *Secundum cor eius*. Expeditionis sacræ concitator religiosissimus, in quam se etiam ipsum totum expendit, cum eodem Rege in Palæstinam profectus, solatium ingens Regis, & exercitus Christiani. *De cuius meritis, vide Salimb. S. Antonin. Iongel. Manriq. Henriq. &c.*

A. C. 1274. *S.P.N.* 794.

Inexplicabile rursum de Ecclesia Vniversa meritum, Sanctissimi Petri de Morono, Monachi & Abbatis S. Petri Maiellensis; qui hoc ipso anno, augendæ Religionis cupidus, cum ipsius S. P.N. BENEDICTI familiam, novo aliquo instituto exornare cogitaret, novam Congregationem instituit, quæ exin ab ipsomet, Romano demum Pontifice confirmata Cælestina appellata admirandis incrementis, & fructu atq; utilitate in Ecclesia effloruit. Gebrardus, Azonius, Gualter Walsingham, Westmonast. &c.

Moritur eodem anno Ioannes de Toleto, Sacræ Roman. Eccles. Cardinalis de quo superius, fitque Archiepiscopus Lugdunensis Aymarius de Rossyllon, Monachus Cluniacensis, ipsoque anno creatur ab ipso summo Pontifice, & Concilii Lugdunensis Patribus Episcopus Leodiensis Ioannes de Enghien, ex Monacho Stabulensi Tornacensis Episcopus, ut videas quanti meriti fuerit, quem ipse per Concilii Patres Spiritus Sanctus tanto culmini aptissimum judicavit. Democh. Claud. Adbertus, Wioo. &c.

A. C. 1275. *S.P.N.* 795.

Luctum ex morte tantorum Principum, Ordinis & Ecclesiæ solatur Gregorius Papa, promoto ad bonorem eundem Theobaldo de Ceccano Taracinensi Comite, Fossæ Novæ in Galliis Abbate, cuius Benedictina Hospitalitas, magnum nuper hospitem meruerat, illum Candidissimi atque Illustrissimi PP. Prædicatorum solem S. Thomam Aquinatem, qui uti apud Casinates nostros & Landulphum Abbatem patruum suum, primum educatus est, ita & apud nostros in Cænobio Fossæ Novæ mortuus, in Theobaldi nostri, fessum magnis pro Dei Ecclesia laboribus caput & spiritum deposuit; ut minime dubites, de eodem Spiritu, hospitii mercedem Theobaldum meruisse. *Marc. Ant. Scipio, Caiet. &c.*

Moritur eodem anno B. Margaritha Comitissa Brienii, Theodorici de Bevere coniux, regio Cypri Regum genere oriunda monialis Flinensis. Clarent & illustrant Ecclesiam multi ex ordine eximia vitæ Sanctitate, de quibus fusius in Menol. nost. Bened.

A.C. 1276. *S. P. N.* 796.

Illustri contempti fastus, & Regni exemplo, prodest Principibus & nobilibus sequuturæ ætatis, Iacobus Arragonum Rex, cucullo hoc anno diadema & purpura permutans. Ita gloriosi in Imperio gesta, multo feliciore fine coronans. De reliqua Principum ac magnatum multitudine, hoc ipso anno & tempore, sub cucullo securè degente, supervacaneum recensere, cũ in sola Germania ex Augiẽsi, Sangallensi, Fuldensi,

densi, Einsidlensi Cœnobiis, totq; cohortes, produci possent, quibus omnibus, cucullum salutis quasi tessera fuisse certe fuisse debuit, vid. Marinqus, Mariana &c.

Jacobus Aragonum Rex à felici rerum contra Saracenos successu, cognomento *Expugnator*, quanti nostros faceret, insigni hoc anno argumento prodidit. Cum enim diu Regno quam utilissime, virorum ex ordine Sanctorum usus consilio, & precibus suffultus, præstitisset, & trigenies cum hostibus Crucis felicissime conflixisset, templa autem & Cænobia (res admiratione dignissima) ad duo millia struxisset, Ordinem de Mercede B. M. V. instituisset, regna integra Ecclesiæ adjunxisset, nulli toto orbe Regum Secundus habitus, ultimam de seipso reportans victoriam, Petro filio sponte Regnum cedens, & seipsum Populerano Abbati tradens, Monachum professus, cucullum amplexus, certus ad Populetum deinceps vitam omnem exigere, dum eo ferrur, aggravata ex itinere febri moritur; assistentibus Monachis, quos dudum sibi in fratres cooptaverat. Corpus Populetum delatum, duplici titulo, & Regis & Monachi, inter utrosque accepit sepulturam &c. *Ang. Manriq. Barn. de Mont. &c.*

Moritur eodem anno insigne illud Abbatum speculum B. Arnulphus Villariensis, cuius præter vitæ sanctioris dignissima exempla, vox illa digna æternitate, cum oeconomi subinde iuraræ paupertatis in affluentia redituum minus meminissent: *Scitote*, inquit, *Fratres; meipsum, à quo dependet potissime dispensatio rerum temporalium, non posse conferre panem unum, nisi pro utilitate Monasterii, vel pro indigentia pauperum, quorum bona sunt &c.* Ut ostenderet, non minus ad curaram teneri paupertatem, locupletissimorum Cænobiorum Ascetas, quam Religiosos Mendicantes, ut quibus tanti reditus non alio sint fine assignati & permissi, quam, profola inde sumptâ necessitate, ad augmentum ordinis, pro susceptione Hospitum, pauperum, & peregrinorum; quod egregie Sanctissimus iste Abbas suis inculcavit. *Ex vita per Mon. Villar. Henriq. &c.*

Neque minus Episcopus exemplo, quam Arnulphus Abbatibus & Monachis, sub hoc ipsum tempus Beatæ memoriæ Adam ex Abbate Caroliloceníi Silvanectensium Pontifex, insigniter enituit; Divi Guilhelmi, Bituricensium, ex Abbate Archiepiscopi, suæ demum Sedis Tutelaris, lectissimus discipulus, qui talentum minime abscondens, irrequieto studio totus in lucra animarum se expendit, digno elogio à Seguino honoratus: *Vitam, prædicando, docendo, scribendo exegisse.*

A. C. 1277. *S. P. N.* 797.

MAgna Sanctitatis opinione, non tam populis, quam Galliæ Episcopis, mirè prælucet Robertus ex Monacho Chalisiensi, Sylvanectensis hoc ipso anno post Adamum electus Episcopus, Ecclesia illà, simile Adami exemplar a nostris reperente, qualese revera Robertus exhibuit, *vir*, ut ait Seguinus, *maximæ humilitatis, & Conversationis Sanctissimæ, qui Pontificium munus, quam diu vixit, moribus & scientia, magnificè legitur adornasse &c. Claud. Rob. Iongel. Ioan Chenu. &c.*

Familias Italiæ illustres, egregia viræ Sanctitate plurimum ornat B. Paulinus noster, è familia Comitum Bigazzini di Chiomesi de Collalto, Sanct. Sylvestri nostri illustrissimus discipulus Monachum in Cænobio SS. Marci & Luciæ à Comite Vgolino cognato condito professus, magnis in vita & post morrem miraculis clarus, de quo fusius in Menologio nostro Bened. & apud Lud. Iacobillum. &c,

Ipso anno super candelabrum exponitur Ven. memoriæ Ioannes noster Bitectensis in Regno Neapolitano sub Archiepiscopo Barensi, tenunciatus Pontifex Monachus Sacræ nostræ familiæ Cisterciensis. &c. *Iongelinus, & tabulæ eiusdem Eccles.*

A. C. 1278. *S. P. N.* 798.

NEc minore orbis utilitate Ecclesiæ ornamento, fœmineum etiam fragiliorem sexum fovit & protexit cucullum, quo ornatæ etiam Heroibus fortissimis feliciores, inferos in pugnam provocare ausæ felicissime debellarunt. Solum Gandusheimense Cœnobium, quot Principes è potestate sæculi vindicarit incredibile prorsum est, ut de sexcentis hoc ipso tempore sileamus

mus. Sane eodem hoc anno Euphemia Rudolphi I. Imp. filia in Tulnensi Cœnobio, institutum nostrum quondam complexa, servitio Christi nobilior multò quam summo Imperio, post longos labores, ad præmia æternitatis fœliciter evolavit. *vid. Panvinus Rom. Prin. l. 3. Genealog. Rom. &c.*

A. C. 1279. *S. P. N.* 799.

ILlustre Marlani nominis & amoris Monimentum condit B Magarita à Regibus Cypri oriunda, Flandriæ comitissa, Monasterium B. M. V. Flinense, in quo generoso pomparum sæculi contemptu cucullum amplectitur, & cælorum Augustæ emancupatissimam se famulam devovet, magna opinione Sanctitatis, familiæ Regiæ, & Flandriæ universæ, ingens facta ornamentum. *Ex div. rer. Belg. script.*

In Hybernia nostri se plurimum commendant, & strenuè laborant, è quibus hoc anno Derensis sive Derriensis, in Comitatu Tyrconnelliæ sub Archiepiscopatu Armachano Pontifex eligitur. Nicolaus Cusack. de quo Annal. Hib. consulantur. In Italia claret Theobaldus noster Cervienſis sub Archiepiscopo Ravennate Episcopus, in Anglia Wilhelmus Eboracensis Archipræsul, & Ioannes Abbas Burlensis, qui egregia Annalium Regni scriptione, omnem demeritus est posteritatem. *Ex lib. de provit. Prælat. Edoardo Maihevu, Iongelino &c.*

A. C. 1280. *S. P. N.* 800.

CLaret admiranda sane æternis sæculis sanctitate Divinissima Virgo Gertrudis nostra, generosa Baronum stirpe propagata à prima ætate Rodarslesdorffensis Cænobii Monialis, ac denique Abbatissa, quæ eximiæ Sanctitatis perfectione, Deo & Cælitibus familiatissime coniuncta, & cælestibus revelationibus assueta, ex instinctu spiritus Sancti, à quo fuerat edocta magno Ecclesiæ fructu, plerumque mentium salute, & consolatione, composuit nonnullos libros, qui Latinitate donati sunt à F. Ioanne Landspergio, simul exercitijs spiritualibus eiusdem. Sunt vero Insinuationum spiritualium Libri quinque, & liber exercitiorum spiritualium eiusdem unus. *Sed de Gertrude sæpius vid. Gualt. VVion. Stengel. Blosius. &c.*

A. C. 1281. *S. P. N.* 801.

CArolum primum Siciliæ & Neapolis Regem, grandi & inaudita plane ultione DEVS, & Sanctissimus Patriarcha noster Benedictus persequuntur, cum Cassinates, propagandæ potestatis Regiæ insana ambitione, rerum Capitalium foro, grandi cum iniuria exuisset: meritas quippe sanctissimi Patris BENEDICTI contemptus tam insignis pœnas quam primum defendit (mirum) nam quo die, Cassinates suis exuit iuribus, ac privilegiis: eodem ipse (sceleris supplicium exposcente Numine) Siciliæ Regno spoliatus est: Gallorum quotquot tota Sicilia degebant, condicto inter Siculos Vesperarū signo (inde vulgato illi Siculorum Vesperæ, origo) omnibus miserrimè contrucidatis. Cuius atrocissimæ cladis causam, illatæ potissimum Cassinatibus Monachis à Carolo iniuriæ, disette attribuit Vrbanus V. summus Pontifex, datis hac super re Neapolin ad Ioannam Reginam codicillis. Tam severè ulciscitur DEVS in nostrum ordinem contumeliosos, benigne annuens Benedicto suorum causam ac defensionem studiosissimè commendanti. *Ex Marco Antonio Scipione. &c.*

A. C. 1282. *S. P. N.* 802.

MOritur eximium nostri ordinis decus B. Torellus, quem nequidquam de nostrorum numero detractum nonnullos velle, aliquando demonstrabimus atq; iuxta ostendemus, quam minimè vanum sit nostros subinde, pro unius de congregatione subtractione tam strenuè se opponere. *Phill. Ferrar. VVion. Aliique &c.*

A. C. 1283. *S. P. N.* 803.

ILlustrissima Vitæ Sanctitate Romæ illucescit Beatus Ioannes, cognomento Raynutius Tudertinus S. Pauli ad urbem Monachus, magnum, ob egregiam in pauperes charitatem, *Ioannes Eleemosynarii alterius* nomen consequutus, qui, ut patria quoque illuceret, Tudertum missus, Tudertinos multo nomine demeruit, cum illic Sacris Deo Virginibus in Monasterio S. Margaritæ præfuit, quo multas Sanctorum Reliquias intulit, & Tudertum beavit, ipse magnus & dum

& dum viveret, & post mortem thesauros, tanto habitus in pretio, ut supra maius altare conderetur. *Lud. Iacobillus, Monim. Eccl. Tudert.*

Biturigibus strenuè consulit, ex Monacho Cœnobii Charitatis, plenus charitate Archiepiscopus, Simon de Bello-Loco, reapse, uti nomine Primas Galliarum; quem magnus & dignissimus Encomiastes Martinus Papa, in Chartulario Bituricensi, vocat: *Virum, magnis Scientiarũ dotibus præditum, conversatione laudabilem, honestate decorum, morum elegantia redimitum, variisque gratiis & virtutibus insignitum. vid. Claudest. Rob. Gall. Christ. Ioan. Chenn. Iongel. Henriq. &c.*

A. C. 1284. *S. P. N.* 804.

IN cœlum evolat *B.* Torphinus noster Hamariensis Episcopus, qui eum Ecclesiastica iura, Zelo Domini inflammatus nullam Principum formidans potentiam, contra infractores & contemptores (verba Henriquezij sunt) Sacræ & Ecclesiasticę libertatis defenderet, multas hac de causa tribulationes perpessus, tandem Ecclesiam, & Patriam deserere compulsus, in Cęnobio Dunstano, vitę reliquum sanctissimè transigens, ostendit posteritati omni, quam constanter sę nostri pro iuribus Ecclesię opponerent, quamque ęquo animo, honoribus summis carerent & renunciarent. *vid. Henriq. l.* 2. *Dist.* 10. *cap.* 5.

Ipso anno è nostris rursum expetit, accipitque Archipręsulem Ecclesia Lugdunensis Rodulphum de Torrera, de quo consule. *Lugdunens. Episcoporum & gest. Chronol. &c.*

A. C. 1285. *S. P. N.* 805.

ARchipręsulatu Eboracensi sponte se abdicans Guilielmus Wickvvane Pontiniaci Monachum induit, factus spectaculum & miraculum sui sęculi Pontificum, magnis à Numine miraculis illustratus. *Polyd. Virg. Harpsfeld. Pitseus &c. Iongel. &c.*

Ipso anno, illa olim privatim, religiosissimo cultu adamata, in Cęnobio S. Lamberti illustrissimo, DEIparentis Cellensis imago, dum magnis illustrata miraculis, Austriam non minus & Moravias atque Styriam percellit, insigni condita basilica ab Henrico Marchione Moravię eiusque coniuge Agnete honoratur, cum uterque ex desperato morbo, eadémet quæ Cellæ colitur matrefamilias, invitante & sanante, prodigiosè convaluisset. Ostendit deinceps usque hodie inter nostros sese (ut plurimis tota Europa Cænobiis nostris) signis & beneficiis admirabilem, magno undique confluentium concursu & fructu; pœnitentium inprimis, quorum in hanc usque diem tot millia, expositi illic, in amplexus occurrentium, Patres nostri, offenso Numini per Sacramentum pœnitentiæ, & sacra monita, reconciliarunt. Tantum thesaurum Monacho uni debet, allatum, & conservatum sibi Styria atque Austria, quo non habet, post DEVM ipsum pretiosiorem, ut dolendum maxime sit, Ascetæ tam benè de Divâ ejusque cultoribus meriti, de industria procul dubio eiusdem, non reperiri; etsi in sinu ipse Dominæ suæ requiescat. *Ex Histor. Cellens. &c.*

Immortalibus iungitur eodem anno B. Philippus ex Illustrissimo Antignani Comite, Monachus humillimus Fontis Avellanæ, egregium Illustrissimorũ Italiæ virorum exemplar, & Nobilitatis in tanto sui contemptu ornamentum, qui pro insigni vitæ dignitate è Cænobio extractus, ad Nucerienfem Cathedram Episcopali maiestati, magnum pondus Sanctitatis exemplo addidit.

Sepultus in sua quam condidit S. Agnetis Ecclesia, quę deinceps, magna meritorum eius commendatione, ab ipso etiam BB. Philippi & Agnetis, appellata est. *Ex Monim. Nucer. Ludovic. Iacobillo. &c.*

A. C. 1286. *P. P. N.* 806.

QVanto potius regno & gloria omni sęculi huius, Religiosum sub Regula S. P. N. BENEDICTI institutum esset, pulcherrimo exemplo ostendit, hoc ipso anno Heleonora Henrici III. Angliæ Regis uxor, quæ aliquot à morte mariti annis, cum esset regis uxor, & Regis Mater, tamquàm generosa virago, spreta sæculi pompa, apud Ambresburiam die translationis S. Thomæ, habitum Religionis diu desideratum suscepit, & ibidem aliquot ad mortem usque annis vitam religiosissime traduxit, *Thom. VValsing. Matt. VVestmon.*

A.C. 1287. *S.P.N.* 807.

MEretur etiam à morte, immortali beneficio, de patria sua B. Ioanna nostra Monialis S. Luciæ in suburbio Balnei sanctissimæ familiæ nostræ Camaldulensis gemma pretiosissima, ad cuius potens apud Numen patrocinium, cum Balneenses, invalescente nimium pestilenti lue, magna confidentia confugissent, & Tutelarem, propitiam experti essent, insigni hoc anno solemnitate, sacri eius corporis Elevationem curârunt, factam per Iacobum Castellanum, & Gughelmum Aretinum, Episcopos, & grati animi illustre condentes monimentum, splendido Ioannam Sacello & Sarcophago intulerunt, hâc notato inscriptione.

Diva Ioanna, ob patriam à peste vendicatam
Oppidani, urnam hanc erexerunt, & huc translata iacet.

Cuius sepulchro Petrus Delphinus Generalis Camaldulensium perpetuus ultimus, & ipse celeber opinione Sanctitatis, carmen hoc apposuit:

Virga beata iacet tumulo hoc præstansq; Ioanna.

In corona vero Sacelli legitur.

Pro gratitudine beneficii, Beata Ioanna dicata.

Quo beneficio, vicinos quoque mirificè accendit virgo lectissima, & in spem magnam erexit, auxilii in tempore opportuno. *Augustin. Florent. Arn. Duac. &c.*

E viris Illustribus ordinis effulget Bonaventura Ceensis Episcopus, qui pro libertate Ecclesiæ impijs se opponens, Sede & patria pulsus, benè usus exilio in Claravalle complexus cucullum, cœlestem in terris vitam egit, cuius laudes inculto quidem, attamen digno relatione Epitaphio, viri eiusdem loci religiosissimi, sic celebrarunt:

Hic Bonaventura fama nunquam moritura
Dignus commoritur, subque hoc tumulo sepelitur.
Lombardus genere, cæli fuit incola verè
Et pura mente vixit DEItate favente
Nam se nostrorum rexit norma Monachorum,
Ceensis Præsul, propria de sede fit exul
Ob fidei scutum &c.

Sed de viris Illustribus eruditione, consulendus Trith. Ed. Maihevv; Placidus Rom. Caiet. &c.

A.C. 1288. *S.P.N.* 808.

SOla sufficiens ordini nostro, non unius, sed sæculorum omnium decus, Beatissima virgo Gertrudis nostra, eâ hoc ipso tempore, excelluit sanctitate, ut Christus ipse Dominus testatetur, chariorem in mundo animam se non habere, quamvis hoc ipso tempore sanctitate complures etiam in ordine nostro, & ipsa inprimis admirabilis illa Mechtildis, huius ipsius Gertrudis soror mirandum in modum excellerent, ita Beatæ memoriæ egregius ille Abbas Blosius: Dominus præclara quinque vulnerum suorum stigmata cordi eius sensibiliter impressit, & tam amænam habitationem sibi in ea præparavit, tamque suaviter cor suum erga eam apposuit, ut nisi homines scirent, potentiam & bonitatem eiusdem esse interminam, vix credere possent illum, tantam amicitiæ familiaritatem præcellentissimæ Matri suę demonstrasse in terris, quantam isti demonstravit. Hinc ipse Dominus IESUS, de ea adhuc vivente loquens cuidam Sanctę personæ dixit. Quum nemo hodie vivat, qui per puram intentionem, bonamque voluntatem, & veram fidelitatem, mihi vicinior, atque coniunctior sit, quam illa, ego quoque ad nullam animam in carne degentem, maiori fervore inclinor, quam ad animam illius, unde & nusquam (ô gratiam) convenientius invenire me potes, quam in Sacramento altaris, ac deinde in corde & anima huius sponsæ meæ. Rursum alteri cuidam Dominus: Ego totus sum illius, & eam per amorem, inseparabiliter mihi univi, sicut argentum & aurum per ignem in unum metallum conflantur. Et iterum: Ipsa, inquit, est cunctis cæli civibus dulcisona Harmonia &c: Vt videas quàm de ipsis etiam cęli civibus, in mortali etiamnum degentes corpore, & Sanctimonialium etiam, minimè otiosum otium mererentur. *vid. Ludov. Blosius. & Insinuat Div. piet.*

A.C. 1289. *S.P.N.* 809.

HOc anno iubente Deo ipso libros Insinuationum Divinę pietatis orditur eadem magna Gertrudis nostra,

bono

bono æterno ſęculorum omnium & pio affectu legentium, & evolventium: De quorum utilitate ita Dominus ipſe ad Gertrudem, ſi quis inquit devotus deſiderio ſpiritualis profectus in hoc legere voluerit libro, hunc adeo mihi attraham, adeoque me illi coniungam, ut nō aliter quam inter manus meas hanc ſibi legere videatur, addiditque ubi duo in eadem ſimul paginâ legerint libri, alter alterius flatum ſentiat neceſſe eſt, hoc modo, & ego devotionis ſtudio, ex hoc libro legentis, ſpiritum, deſideriaque traham in me: quo fiat, ut pietatis meę viſcera moveantur ſuper illum: atque rurſus divinitatis meæ tantum eidem inſpirabo afflatum, ut interior eius homo, ſpiritu meo renovetur. Quo verò ex hoc libro, pari ſtudio animoque, quædam exſcripſerit, & quoties id fecerit, totidem illi immittam amoris ſagittas, quæ caſtiſſimas ſuaviſſimasque in anima eius divinitatis meæ pariant delectationes. Audi & fructum lectionis alium, quem æternum Gertrudi noſtræ debet, ſibi relictum, poſterorum ætas, & poſteritas omnis: Divinitatis meæ virtute, ait Dominus hac largior, ut quisquis in hoc libro, ad laudem meam, rectâ intentione, devotione humili, atque gratitudine piâ, propterea quod incipiat ædificari, legerit & venialium obtineat peccatorum remiſſionem & ſpiritualis conſolationis aſſequatur gratiam, & ad gratiam meam idoneus reddatur uberiorem. *vid. lib. Inſin. Div. piet.*

A. C. 1290. *S. P. N.* 810.

GRandibus incrementis proficit Sanctiſſimus Ordo, à S. Petro noſtro de Morono inſtitutus ipſo Petro intra breviſſimum tempus ſex & triginta Monaſteria exædificante. Quot vero exemplo ſane æternis ſæculis admirando, rigoris & perfectionis Monaſticæ, toto orbe cognitiſſimus, à via pravitatis, ad rectam virtutis ſemitam reduxerit, vitæ eiusdem ſcriptor ait nullis verbis explicari poſſe, ut ſuo modo Petrū, dein Cæleſtinum inter præcipuos orbis & ordinis Apoſtolos, merito numeremus. videat. vitę Auctor, apud Surium Lippelonum &c.

A. C. 1291. *S. P. N.* 811.

DUm Sanctus Petrus noſter de Morono familiam à ſe recens conditam ſtrenue curat & dilatat, eidem accenſetur S. Robertus Salentinus, qui mox è cucullo, *pietate & miraculis tanquam cæleſte iubar enituit*, multos exemplo ſuo Chriſto lucratus, de patria preclare meruit, fama miraculorum eius, omnes attonitos reddente, è quibus inſigne illud, cum quendam ſine confeſſione mortuum vitę reſtituit, donec illa ritè expiatus denuo moreretur. Is à puero, ob Sanctitatem, vulgo *Sanctutius*, neque aliter deinceps ab ipſo Sancto Fundatore appellatus eſt. *Ioan. à Boſco, Bibl. Floriacens. Hugo Menardus &c.*

A. C. 1292. *S. P. N.* 812.

COruſcat divini plane fulgoris radiis Sanctiſſima Mechtildis noſtra admirabilis Gertrudis noſtrę ſoror, non carne tantum ſed & ſpiritu & in eodem Cęnobio, profeſſione & convictu, quę ab infantia Domino conſecrata, & ſpiritus, qui ſororem ſuam repleverat particeps effecta, à quo edocta & familiari amicitia Sponſo ſuo cęleſti unita, divinisque revelationibus clara, librum edidit ſuarum revelationum, ſpiritualis gratię divinę dulcedinis multo abundeplenum. vid. Landſpergius & Bloſius. &c.

A. C. 1293. *S. P. N.* 813.

DEmeretur inſigniter Seraphici Patris ſacratiſſimum Ordinem Beata Sancia noſtra Sancij Portugallię Regis filia, ſoror Alphonſi, Monialis poſtea Cellenſis, Sacrę Ciſtercienſis familię noſtrę, vere regium exemplar ſanctitatis, quę prima illum Regno introduxit, Regibus & populo commendavit, materna ſollicitudine fovit, & religioſiſſime coluit, & promovit, quos deinceps alij quoque noſtri Religioſiſſimi quivis Abbates, amantiſſime complexi, tum erudiendis Cęnobijs, tum eleemoſynis & vitę neceſſariis ſubminiſtrandis, liberaliſſime juverunt, & recrearunt, eo ipſo de Eccleſia bene meriti, in cuius adeo Sanctis, & nunquam ſatis celebrandis & colendis, laboratoribus, bonum publicum ſtrenue promoverunt, immortalesque non minus, quam mortales,

les, beneficentiam hanc comprobantes, sibi obstrinxerunt. *Ang. Manr. Barn. de Mont. Ant. Vasc. Menol. nost. &c.*

Moritur hoc anno, non sine opinione Sanctitatis Ven. Theobaldus Cistercij Abbas, totius amplissimæ illius cælo familiæ Generalis, cui succedit Robertus sequenti mox anno, ob insignia merita, è candidatorum nostrorũ albo, inter Purpuratos Patres adscriptus. sub quo floruit magnus ille Alanus, Doctor Vniversalis, pro admirabili erudirione apellatus, cuius laudes & merita, quia referre ad annos certos non licuit, hic obiter placuit delibare: Fuit is cognominatus de Insulis, vir omnium scientiarum genere clarus, humanis sacrisque litteris, nulli suo tempore secundus, Theologus insignis, Philosophus & Poëta celeberrimus. Præfuit longo tempore summa cum omnium admiratione Scholis Parisiensibus, repente ex Magistro & Doctore factus humillimus omnium discipulus, ita se ipsum annihilans, ut nuspiam deinceps, Tantus ille Alanus appareret. Propositurus discipulis difficillimam ac profundissimam dē Mysterio Sanctissimæ Trinitatis quæstionem, cum die indicta, magna animos omnium expectatione suspendisset, pridie ad ripam fluminis deambulans, pari prodigio, quo magnus Aurelius Augustinus olim, nequid nimis auderet, admonitus est, puerum cælitus oblatum contuitus, qui fluvium scrobi ad id factæ inferre non tam laboraret, quam doctior Alano, simularet. Quem cum, affatus per humaniter Alanus: *Et quando sperares exhaurire fluvium?* sciscitaretur; *Citius fecero*, respondit puer, *quam tu tuum de Trinitate propositum expleveris.* Obstupuit dicto hoc Alanus, & sequenti mane in frequentia Vniversitatis conscensa Cathedra, in hoc unum prorumpens: *Sufficiat Alanum conspexisse*, cum dicto inde se proripiens, quanta poterat dissimulatione, clanculum se se Cistercium subduxit, nec tam simulans simplicitatem, quam simplicissimus, nec tam in alienis oculis, quam suimet factus, fratribus Conversis accenseri rogavit & impetravit, pastotque ovium factus, oves Cœnobij multo tempore ad pascua duxit, donec in servitio semel Abbatis Romam ad Concilium Generale pergentis, ipsum comitatus, mira Numinis voluntate, universis innotuit, & Sanctæ Matri Ecclesiæ insigni merito se commendavit. Digna res, quæ etsi simplici descripta stylo ex Matthiæ Bonhomio audiatur: *Tunc Abbas*, (Cistercij) *pergens Romam, duxit secum Alanum. Adveniente die disputationis* (quo cum versutissimi ingenii Hæresiarcha in pleno Patrum consessu disputandum erat) *Abbas voluit intrare locum disputationis, cum quo Alanus voluit intrare. Cui Abbas dixit: Vade ad hospitium, & pensa de equis, quia locum istum non posses intrare, propter Custodes & Clientes hic existentes, qui non sinunt intrare nisi Prælatos, & magnos Clericos, & posses verberari. Cui Alanus dixit; volo verberari ut intrem, & supponens se cappa seu chlamydi sui Magistri, intravit dictum locum, & ipse sedens ad pedes sui Magistri, audivit disputationem, Hæretici vero proponentes quæstionem superaverunt & vicerunt. Quod videns Alanus, exivit latebras, dicens Magistro suo: Iube domne benedicere. Et Abbas stupefactus, dixit Alano: Sile miser; quid vis facere? Tunc Alanus, iteravit dicens, ut prius; Iube Domne benedicere, usque ad tertiam vicem. Quod videns Papa, permisit eum arguere. Et Alanus recitans quæstiones, per dictos Hereticos, motas, arguit, & confudit illos. Quod videns Hæreticus, confusus dixit: Tu es Diabolus, aut Alanus. Cui Alanus: Non sum Diabolus, sed Alanus &c.* Ita Bonhomius. Quanto autem hoc plausu, quanto fructu factum, ipse æstimes velim. Neque hoc solo contentus deinceps tantus Doctor, Scriptis, magnis magni ingenii monimentis, plurimis contra eosdem, & posteræ etiam ætatis, Hæreticos libris, Atheorum, Sacramentariorum, Albigensium, Waldensium, aliorumque plurium dogmata, felicissime confutavit. Sed & Iudæorum errores & deliria confudit & protrivit, & pro variis sibi oblaris dignitatibus, quas constantissimè respuit, id unum petivit gratiæ, ut bini sibi Clerici amanuenses adiungerentur, quibus profunda animi sensa dictaret, sententias Alano dignas, de Hæresibus & inferis, perpetuo triumphaturas.

Ipsi à morte, quæ sequenti anno immortalitatem eidem conduxit, dignum Alano positum est Epitaphium.

Ala-

Alanum brevis hora, brevi tumulo sepelivit

Qui duo, qui septem, qui totum scibile scivit &c.

Ang. Manrique Hattman. Schedelius, Ioannes Trithemius, Barnabas de Montalbo, Aubertus Miræus. Chrysostomus Henriquz. Menologium & Brev. nostr. Histor.

A.C. 1294. *P. P. N. 814.*

OB eximia vitæ merita, & admirandam vitæ Sanctitatem S. Petrus de Morone Abbas Maiellanus Pontifex Maximus renunciatur cum Cardinalibus in electione gravi discordia laborantibus, Latinus denique Ostiensis Episcopus, Petrum de Morone nominasset cæteri stupefacti illico omnes consensissent. Cumque populus universus (verba sunt Petri de Aliaco) de hoc eius honore lætus prosiliret ille incredibili mœrore repletus, indignum se tanti honoris titulo clamabat. Et quia multis obtestationibus ac lachrymis frustra eum à se repellere nitebatur, spem omnem in salutari fuga, quam una cum socio clam meditabatur, constituit. Verum subita populi multitudine circumventus, cum iam evadendi spes non esset, summum illud honoris fastigium vi magis adactus quàm voluntate adscendit &c.

Interfuisse huius Pontificis coronationi plus quam ducenta hominum millia Platina ex Ptolomæo, qui tanti novitati se interfuisse fatetur, auctor est: Divinamque præsentiam non defuisse testatur Matth. Westmonasteriensis in florib. Histor. ad annum 1294. Statim enim ut contractus quidam asello, quem Pontifex humilitatis causa, in solemni inaugurationis pompa ascenderat, impositus fuit, illico pedibus ipse suis institit & incessit. Quia vero in cælis potius quam in terris versaretur Cælestini nomine appellatus, in ipso Pontificatu, nihil à solitis studiis remisit, & ne quid inter quotidianos aulæ strepitus de percepta DEI gratia dependeret, in Augusto Palatio cellam ligneam, augustumque sibi habitaculum construxit; ut inter turbas solitarius, & inter divitias pauper liberius orationi ac contemplationi vacaret, quoad denique vixit in pontificatu exactis quinque mensibus, nequidquam reclamante Carolo Rege, & Neapolitanis, exemplo ad eam diem inaudito, stupentibus Universis Pontificatu Romano se abdicans adque cellulæ suæ quietem se recipiens, manifeste probavit, quam extra ambitionem nostri viverent, quantoque cucullum summis honoribus, in summorum honorum apici anteferrent. Bzovius, Westmon. Platina, &c.

A.C. 1295. *S.P.N. 815.*

VIrorum ex ordine illustrium & de Ecclesia meritissimorum ingens numerus, ex summis post Pontificem maximum orbis & Ecclesiæ Principibus (ut alios sine numero prætereamus) excelluere Ioannes de Crellij ex Episcopo Meldensi Sanct. Roman. Eccl. Cardinalis Tit. Sanct. Marcellini & Petri, Vicecancellarius, cuius inter alia præclarè gestorum in hodiernum diem extat monimentum, Collegium Parisiis ab eo structum, & denominatum, Monachi: le Moine talia nostrorum Innumera penè recenseri possent præstita posteritati beneficia. Nec minori claret fama F. Petrus de Aquila ex Monacho Cassinensi & Archiepiscopo Beneventano Sanct. Rom. Eccles. presbyter Cardin. Tit. Sanct. Marcelli. Sanct. Sabinæ: F. Thomas Aprutius, cum alio eiusdem congregationis novæ Cœlestinæ, omnes quidem isti una creatione à Cælestino Papa ad Cardinalitiam dignitatem assumpti, unde æstimes, quot aliis creationibus ad eundem ordinem cooptati, ex cænobijs nostris bono publico extracti sint; adeo nostrorum laboribus, & industria frui Ecclesia solebat perpetuo, & amabat. vid. Ciacon. Wion. &c.

A.C. 1296. *S.P.N. 816.*

MOritur ex fuga retractus cum ad Sacram eremum suam reperetet Sanctissimus Petrus de Morono noster, Bonifacio successori carceri emancipatus, quod veretetur, Pontificem denuo succlamandum. Dum Romam interceptus duceretur, tantus per omnes urbes vicosque ad viri Sanctissimi miraculum concursus hominum erat, ut cogeretur media solum nocte

iter

itet suscipere, ne denuò ab omnibus Pontifex salutaretur: à quo tamen nomine & honore ipse nimium quantum abhorruit. Suadentibus etiam imo vi rationum quasi adigentibus Pontificatum nimirum ab ipso abdicari non potuisse, constanter respondit, etsi non abdicasset, de cætero abdicaturum certo fuisse. Ita in carceris teterrimi angustiis, quas ferre non poterant absq; nausea non solum sed infirmitate, duo ipsius comites Monachi, libetius quam augustissimo palatio agens, post decimum in eo squalore mensem, duplici carcere, lapideo & carneo, sive potius osseo solutus ad triumphos æternos evolavit, & à morte prodigiosissimis miraculis claruit. *Ex vita.*

A.C. 1297. *S.P.N.* 817.

INter viros religiosa vitæ perfectione, & reconditiore eruditione illustres, enitet, hoc ipso anno, pastorali pro meritis donatus lituo, Venerab. Engelbertus Abbas Admontensis, illustri Dynastarum de Volcketstorff familia, qui præclarissima multa posteritati recondidit sublimis ingenii monimenta, quæ inter, sui in DEIparam studii argumenta admodum illustria reliquit, è quibus Hymnus ille, Casimiro Principi Poloniæ tempore suavis & familiaris, ut præter usum quotidianum, secum consepeliri vellet, à viris doctis & religiosis celebratur.

Omni die, dic MARIAE.

Mea laudes anima &c.

Extat aliquod, pauculis ab Admontensi illustri Cænobio milliaribus, speleum inter arduos montium recessus, quo sese vir tantus, post impensos aliis pro munere suo labores, ut DEO sibique vacaret frequentius recepit, supra omnem montium thesaurum, auro cælesti dives, dum Engelberto suo intra viscera poriretur. *Ex moniment. eiusdem Cænobii, Ephem. nostr. Marinu. &c.*

Clarent & alij viri illustres ven. Malachias Elphinensis in Hibernia Episcopus, ex Abbate Buellensi, Benvenutus Astensis in provincia Pedemontana Pontifex ex Monacho Morimundensi, pluresque, qui sive verbo, sive scriptis & Sancto vitę exemplo multas provincias, omnemque posteritatem, salubriter accenderent. *Monim. dict. Eccl. Gasp. Iong. lib. de provis. Pralat. &c.*

A.C. 1298. *S.P.N.* 878.

NE virorum solum opera & prædicatione fructum universi metiamur, rursum magnæ Gertrudis nostræ in excomia prorumpendum. Ita in ipsis Insinuationum libris DEI ipsius iussu sctiptis: Ipsa namque fortis validissimaque fuit Columna Religionis, ipsa constantissima justitiæ & Sanctitatis propugnatrix. Quare de ea non absurde quoque dici potest, quod in diebus eius emanaverint putei aquarum. Nam revera quo tempore ea vixit, nemo est inventus, à quo Sanctæ eruditionis flumina, profusius, fructuosius, & efficacius manarent quam ab illa. Receperat enim à Domino linguam disertam, acceptam hominibus omnique consolatione, & virtutis efficacia plenam, quæ ad intima cordium usque penetraret, quod in seipsis experti multi sæpenumero testati sunt, affirmantes sanctum in ea habitare & loqui spiritum, unde & corda, & voluntates audientium ad meliora converterentur. Et quid referri dignius etiam dignissimo Apostolo nostro potuisset? Tantum verbo, scriptis & exemplo etiam virgines possunt & potuere *Ex Insin. Div. pret. l. 1.*

A. C. 1299. *S. P. N.* 819.

INnumera virorum doctissimorum ex ordine nostro, singulis penè annis exhibenda hoc sæculo copia fuisset, qui in diversis nostris Congregationibus Casinensi, Cavensi, Cluniacensi, Cisterciensi, Camaldulensi, Conchensi, Vallumbrosiana, Montis Virginis, Cælestinaque aliisque effloruêre, sed crescente in volumen Compendio, vice omnium, quos è præcipuis Nigrorum delegit, selegitque Hieronymus Platus lib. 2. referamus: Octavo inquit, sæculo ab Anno M. CC. ad M. CCC. floruisse accepimus Helmandum Monachum Belvacensem in Divinis scripturis eruditissimum, & in sæcularibus etiam litteris ac multis quoque libris scriptis nobilitatum, eodemque tempore Gulielmum Abbatem Pictaviensem, non solum Theologiæ sed Iuris etiam Civilis scientissimũ; deinde Philippum Pergamũ in Cænobio Paravino egregium virũ tam doctrina quam eloquẽtia; tum etiã Petrum Bertotiũ Monachũ Parisiensẽ, cuius librorũ grandis extat catal. *Ita Plat.*

Claret

Claret contemptu pomparum sæculi dignissimo celebratissima Maria Eduardi IV. Anglorum Regis filia, purpuram cucullo permutans in nostro Amerburdensi Cænobio, de qua leg. Pol. Virg. Th. Walsingh. &c.

A. C. 1300. *S. P. N.* 820.

HÆresum diversarum in Galliarum Regno seminibus ac scintillis glitcentibus sed & in grave quam primum incendium erumpentibus, nostri pro virili, & veteri maiorum consuetudine, se undique pro Ecclesia opponunt, & admiranda constantia, contra Hæreticos insurgunt. Inchoatum hoc sæculum, sive potius finitum hoc ipso anno, illustri plurimorum è nostris Martyrio; ita hæc etiam tempora suo ditare, & inpinguare sanguine, nūquam destinate, parati semper pro Regnis ac Fidelibus vitam, cum Cænobiorum omnium bonis, profundere. In solo B. Mariæ de Firmitate congregationis Cænobio, quinquaginta Monachi cum suo Abbate Martyrio coronam adepti, æternum apud Galliæ fideles nomen & memoriam meruerunt. Nec minor in Bohemiæ quoque Regno Hæreseon scelere invalescente, nostrorum gloria, Cænobiis pleris que ex spoliatis, ac Monachis contrucidatis; laurum cum applausu cælitum omnium cælo inferentibus. Legendi Montalvus, Manrique, Henriquez, Aen. Silvius Paulus Langius &c.

A. C. 1301. *S P. N.* 821.

SÆculi huius initia illustrat magnis magnæ Sanctitatis fulgoribus B. Ioannes de Monte-Mirabili, ex Regum Galliæ descendens sanguine, mundus in ipso mundo à mundi sceleribus, æternum aulæ miraculum, Principum sæculi sydus & ornamentum. Is cùm DEI parentis studio totus, interaulæ etiamnum splendorem, deflagraret; fortè cum aulicis, dum alio intenderet, imaginem quandam Magnæ Matris, equo prætervectus, & respiciens à tergo, recordatus Dominam non salutasse, illico exsiliens sella, reversusque ac in genua provolutus, errati veniam rogavit, adeo facili ad veniam Misericordiæ Matre, ut in imagine etiam sua Ioannem honoraret, averso cæteroquin vultu, prodigiosè ad Principem converso, qui ut totus deinceps virginis esset, in Longi Pontis structo eius nomini Cænobio purpuram cucullo mutans, admirabili vitæ sanctitate enituit. Tantis etiam à morte miraculis illuster, ut quotquot ad sepulchrum ægri convenitent, à quacunque infirmitate sanarentur. *Ex vita, Chrysost. Henriq. &c. Etsi aliqui longè ante vixisse contendant, de quo nihil definimus.*

Dum Hæreticis nostri pro virili se opponunt, haud pauci diversis in Cænobiis oppressi Martyrio coronantur, quorum sub hoc ipsum tempus in solo Firmitatis Burgundiæ Cænobio, quinquaginta trucidati, ad capessendam æternitatis & Martyrum lauream, ad triumphos æternos evecti fuot. *Chrys. Henriq. Ang. Manriq. &c.*

A. C. 1302. *S. P. N.* 822.

MEretur merito immortali de Orbe universo Guielmus de Nangiaco Monachus S. Dionysij Parisiis qui suam duxit Chronologiam, ab initio mundi usque ad hunc præsentem annum, scriptor quod in Historico inprimis commendandum, & posteritati utilissimum à fidelitate commendatissimus. Nec minori laude dignus Abbas eiusdem Guido de Castris, qui grandia satis volumina sequuturis transmisit, de gestis sanctorum, quorum ipse vitas quam diligentissimè conscripsit. Vt plane nostrorum labori & industriæ debeat orbis terrarum universus, tot Sanctorum millium res gestas tanto cum fructu posteris commendatas, ut iij ipsi qui scripsere etiam præter nomen quod plerique pro annata Monachis animi submissione subticuere Apostolatum suum ad sæculorum usque finem felicissime continuaverint. Vid. Clar. Rob. Gault. &c.

A. C. 1303. *S. P. N.* 823.

MAgno merito, contempto & suo, & totius Ordinis periculo, pro Sanct. Rom. Eccles. & summi Pontificis Bonifacii VIII. auctoritate, reformidantibus & cōticescentibus reliquis Philippo Galliarum Regi, in Concilio Parisiensi se opponit Ioannes I. Leo nomine, Sacræ nostræ Cisterciensis familiæ Generalis, & solus tanto Regi resistit, ob quod Parisiis detinetur, qui, nequid sua causa detrimenti Ordo pateretur,

tur, qua dignissimus erat, dignitate sponte se abdicat, nullis artibus vinci se passus, ut malè sentienti Principi adularetur.

Ipso anno moritur Bonifacius Papa, maxima sua in nostros beneficentia verè noster cuius, assertæ à nostris integritatis, post trecentos ab obitu annis, illustre quoque Numen ipsum argumentum dedit, tam diuturnæ in tumulo, miraculo incorruptionis, cum, incertum quâ de causa, Sarcophagus aperiretur.

A.C. 1304. *S.P.N.* 824.

Tirolensem nobilem provinciam, illustriorem Sanguinis purpura reddit B. Hermannus de Schœnstein, equestri ad superas Rheni partes familia editus, ex Monacho Fabariensi Mariamontani in Valle venusta Cænobij Antistes, venustissimus ipse flosculus, ab Athesis ripa in hortum regium & superum veri Salomonis transplantatus. Visus vir Sanctus à morte vivere, & excubitorum pro suis per vigilem agere, pro quibus etiam, & immunitate Ecclesiæ, vitam cum sanguine profuderat, affirmavitque ipse æternum de cætero fore protectorem. Ut tanto post, juxta prisca illa Apostolorum nostrorum merita & Hermannum, & plures alios, Tirolis pro se excubitores è nostris habeat, sæpe nulla montium altitudine, satis tuta, nisi tutelares tanti pro ipsa excubarent, qui & fulmina ipsa irati Numinis, in montium potius, quam capita hominum amolirentur. *Ex Annal. Fab. bar. auth. Illustrissimo Principe Iudoco Loci Abb. mon. Mariamont, Menol. nost. &c.*

Floret plurimum Robertus ex Abbate Cistercij Sanct. Roman. Eccles. Cardinalis, eruditione nō minus quàm pietate commendatus, Philippo Francorum & Carolo Neapolitanorum Regibus præcipuè charus, varijs ad diversos Principes fructus Legationibus, quibus denique gloriose est immortuus, cum pro Philippo Rege sedi Apostolicæ conciliando, in Galliam missus, magnam omnium expectationem morte immatura præverteret. *Ann. Cist. Iongelinus. &c. Ciacon. &c.*

A.C. 1305. *S.P.N.* 825.

Cælestinorum Congregationis novellæ, admiranda felicitas & felicissimæ ubertatis, jugis proventus, confluentibus ad novum tam admiranda sanctitate Pontificis Cælestini Institutum, remotissimis ex provinciis, novæ militiæ candidatis, adeoque ex profundissimo peccatorum luto multis mortalium millibus emergentibus, præsertim quod præter inauditum æternis sæculis exemplum, abdicati Pontificatus maximi apicem & neglectam summę per orbem famæ celebritatem corpus Sanctissimi Institutoris, prodigiosissimis à DEO miraculis honoratum Cælestini, & Cęlestinorum nomen toto orbe summa omnium admiratione, commendaret. *Ex diversis.*

A.C. 1306. *S.P.N.* 826.

Matris dolorosę, viva in terris imago, certè imitatrix, quam fieri à se ulla ratione posset, admodum strenua, B. Elisabeth de Spalbeck nostra, Monialis Herckenrodensis, Christum patientem perpetua meditatione, in vestigijs Matris Virginis prosequuta (contemplativorum exemplar mirificum) doloris gladium quotidie animam suam pertranseuntis, adeo sensibiliter & acerbè sensit, ut nisi divinitus confirmata tanto in Martyrio, vivere non posse videretur. Septenis quippe quotidie horis, cum Christo suo passa, totum passionis diem cum ipso inter immania tormenta decurrebat, cum alioquin ęgra perpetuo movere se non posset, velut à lictoribus per cellam rapta. Eadem sacris stigmatibus, instar Seraphici Francisci insignita, è quibus vulneribus frequenter, & ferijs maximę sextis, sanguinis irriguum defluebat. Eius vitam quę omnem humanam virtutem superare visa est, multi magnę authoritatis viri litteris consignarunt. *Ex ven. Lud. Blosio, Arn. de Raysse, Franc. de Bivar. Ioan. Gileman. Philippo Claravall Menol. &c.*

Iterum egregium de Roman. Ecclesia meritum, & memorabile constantię exemplum Religiosissimorum Patrum nostrorum Cistercienslum, & eorum superiore primum anno electi Abbatis Henrici: quos cum miro amore

ac benevolentia Philippus Rex demereri satageret, & Henricum Fidelem suum sibique dilectum appellans insigni privilegio donaret, ipsi tamen defuncti etiam Bonifacii Papæ honori, contra Regem consulere non prætermiserunt, & Henricus quidem eleganti postea Epistola à Clemente Papa ad Concilium Viennense vocatus, nullo modo territus, quod Sanctæ memoriæ suæ Antecessori evenerat, in ipso Regno contra Regem male sentientem inque publico Concilio asserere defuncti Pontificis honorem non dubitavit. *Ex monim. Cist. & Annalibus Angeli Manriq. Catal. Abb. Cist. &c.*

A.C. 1307. *S.P.N.* 827.

MAgna illa Magnæ Gertrudis soror S. Mechtildis Baronissa de Hackeborn, Monialis Elpediana, Divino illuminatissima Spiritu, non ætatem solum suam, Sanctissimo vitæ exemplo, sed sequuturas omnes scriptis reconditissimi sensus plenissimis, mirifice illuminat, excitat, accenditque. *Ex vita eiusdem & scriptor. Menol. nostr. Blosio, &c.*

Demeretur insigni opere Historico Angliam, Ioannes Castorius, qui & Bevet, Monachus Westmonasteriensis, plurimum à Lelando & Pitsio laudatur, & à veritate ac synceritate, luxta erudutionem commendatus. Scripsit autem: Historiam Britannorum & Anglorum, ab adventu Briti, à quo genti nomen, usque ad sua tempora, sed & librum de rebus sui Cænobij; quod optimos quosque Sanctissimosque Monachos, nulla vana jactantia fecisse, mille exemplis comprobatur, è quibus, tanta posteritati commendata habemus, virtutum exempla, valitura æternum, ad eorum qui successuri in vestigia nostra sunt, utilem excitationem.

A.C. 1308. *S.P.N.* 828.

SUb hæc fere tempora morte absumitur Beata Mechtildis nostra Monialis Helftensis, genere & virtute nobilissima de cuius admirandis visionibus & revelationibus, videndus libet ab ipsa conscriptus, & sæpius typis vulgatus, sub titulo: De spirituali gratia & consolatione, ex quo abunde licebit colligere, Mechtildem, non quod prædicatores & Professores diversarum artium, uni duntaxat provinciæ & sæculo, sed orbi & omni ætati æternum in profuisse, & divinæ gratiæ fluenta summo cum divini nominis honore in legentes, lecturos, & audituros longe lateque & æternitati ipsi commendasse. *videnda etiam Insin. Div. piet.*

A.C. 1309. *S.P.N.* 829.

INcredibilis procerum & nobilium multitudo convolat ad Cænobia nostra, diversis per Germaniam factionibus turbato Imperio, & in partes, Regesque diversos incolis inclinantibus. Proin qui in tutum recipi, & consultum saltem animis vellent cucullum, amplexi, in eo salutem, & requiem optatam invenêre. Tantum rursum Cænobijs etiam posteri debent, maiores suos extremo in discrimine, receptos & servatos cum vix illustrem reperias in Germania familiam, cuius non aliqui si non plurimi Cænobiis recepti, illic vitam feliciorem, quam in serico atque auro exegerint, adeoq; grata memoria seris nepotibus cænobia, vestigia, & cineres suos commendarint. *Ex Const. Ben. & diversis.*

A. C. 1310. *S. P. N.* 830.

EXsplendescit rarissimum sæculi huius Ornamentum & Sydus, Beatissima Aldobrandescha nostra, Congregationis Humiliatorum, virgo Deo sacra, & unice dilecta. De qua in Martyrologio Benedictino 26. Aprilis his verbis agitur Senis depositio B. Aldobrandescę Sanctimonialis tertii ordinis Humiliatorum, admirandæ Sanctitatis & patientiæ feminæ. Hæc ex nobili Ponziorum genere nata & Bindoni Bellanti juveni nobilissimo Matrimonio copulata, exemplo Annæ propheti ssæ, in perpetua virginitate cum viro suo permansit; quo mortuo, habitum Sanctę Religionis assumens de manibus R.P.F. Accursij Tolomei tanta Religione vixit, ut & in vita & post mortem multis miraculis claruerit, Silvan. Razzi &c.

Fuit Aldobrandesca Illustrium familiarum Italię, estque usq; hodie & ęternum decus, filia Petri Francisci de Pontijs & Agnetis Bogherinæ nobilissimorum genere ac virtute parentum. Et vero longe sublimiorem humana revereri in prægnante Agnete visi cælestis aulę ephębi, ipsi magno numero inservierũt,

cælesti lumine illustratâ cellâ, in quâ parturiens morabatur. Enixa puellam Agnes absque dolore est, paulo antequam ederet, his verbis nocte in somnis compellata: *Tene bonam curam, Agnes, istius creaturæ, quia DEVS eam elegit suam.* Refulsit inter Humiliatorum nostrorum stellas obscurissimo sæculo lunæ instar, mirabiles à Numine gratias consequuta, quas inter, mirabili visione, quantum fas homini DEI gratia illuminato SS. Trinitatem, & novem choros Angelorum, quin & orbem terrarum universum & secreta ac longe posita, meruit intueri. Mortua est stans, velut in extasi sæpe visa, sic reperta, in cella solis instar resplendente, inter cælestem odoris fragrantiam, junctis manibus, aperto ore, velut si Crucifixum alloqueretur. *Ex vita, & Menol. nost. Bened. &c.*

Moritur eodem anno S. Humilitas Faventina, de omni item posteritate, & ipsa Ecclesia universa meritissima, quod prima ipsa instituerit Sanctimonialium Vallisumbrosæ ordinem, qui exin plurimum amplificatus, totas Sanctarum Virginum cohortes, ad nuptias illas agni immaculati transmisit, cælo ornamentum certa auxilium opportunè attulit. *Ex tab. Vallum, Wion. &c.*

A. C. 1311. *S. P. N.* 831.

INgens in cælo triumphus ob exspectatissimum adventum Divinissimæ Gertrudis nostræ, de universo meritissimæ. Ita exspectasse Gertrudem cælites omnes, Christus ipse testatus referente Blasio: aliquando Gertrudis, inquit ille, iter faciens præ nimia sui abiectione dixit ad Dominum: ah Domine mi inter præcipua miracula quæ facis istud valde eximium esse arbitror, quod permittis, ut me vilissimam peccatricem terra fetat. Ad quæ verba Dominus benigne respondit: merito se terra tibi calcandam præbet, quandoquidem omnis cælorum dignitatis ineffabili desiderio illam jucundissimam horam exspectat, qua te excipiat & portet.

De mortis genere quis satis explicet? Acceperat quippe, ait Blosius in promissis à Divina & nunquam fallente veritate quod sicut in morte Christi virtus amoris nobilissima separavit animam ipsius Domini IESU à corpore, ita in morte ipsius Virginis Divinus amor deberet omnes vires eius consumere sed & virgini præostensum quanta cum gratia morti proxima suscipienda à Numine ipso & cælitibus esset. Insinu nimitum Domini brachio ipsius sustentata, & caput ipsius Admirabili Matre Virgine cælorum Regina elevante; infinita Angelorum multitudine, dein Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum ac Viduarum occurrentibus choris, singulis Apostolorum singulos annulos aureos, singulari vero ac familiarissimo sibi Ioanne Evangelista, binos offerentibus & aptantibus. &c. Sed de his vid. lib. 9. Insin. Meritum vero superioribus longe excellentius, & æternum ipsius est: quod quisque ante vel post obitum ipsius, considerans aut intelligens quam benigne & familiariter DEVS se illi accinaverit devotè fideliterque laudaret DEVM, vel ei gratias ageret pro beneficiis eidem Gertrudi collatis non migraret de hoc sæculo, nisi prius DEVS alicuius specialis familiaritatis delectationem in anima eius haberet. &c. Tantum DEVs sæculorum omnium posteritati propter unam hanc Virginem, & longe plura reliquit; ut merito inter Principes benefactores Gertrudem orbis habeat, numerare quæ tanta abdicatione sui meruerit, quanta neque per æternitatem omnem rependere sufficiat idem universus. *Ex lib. Insin. &c.*

A. C. 1312. *S. P. N.* 832.

MOritur sub hoc tempus illuminatissima illa virgo S. Mechtilda nostra Cantrix Cænobij Elpediani, DEIparenti addictissima & dilectissima, quâ docente ipsa didicit, & posteritatem omnem docuit, fructuosissimum, & efficacissimum modum *Ave Maria* recitandi, in memoriam Salutationis ab ipsamet SS. Trinitate transmissæ: *Ave* à Patre æterno, *MARIA* à Filio. *Gratia plena* à spiritu Sancto, *Dominus tecum* à SS. Trinitate, quo quidem orandi modo, & religiosa tanti à SS. Trinitate beneficij commemoratione, mirifice affici se cælorum Augusta Mechtildi patefecit, & per hanc merito accendit usq; hodie studia universorum.

Adfuit supremo in agone Mechtildi suæ Magna Mater, & ut collega quædam sanctissima intueri meruit monile quod.

le quoddam illustrissimum eiusdem pectori imposuit virginis filius virginum Sponsus, qui ex meritis Matris suæ, hoc eam privilegio speciali us donavit, ut ad similitudinem quandam Matris suæ, Mater diceretur & virgo: eo quod casto Zelo, memoriam sui, in multorum cordibus genuisset. *Ex Insin. Div. Piet. S. Gertrud. Landsperg. Menol. & Chron. Ben. Mar. &c.*

Mirabili exemplo, extinctus superiore anno B. Adalbertus noster Alraichensis in Bavaria Monachus, Confessarij, Magistri Novitiorum & Prioris exemplar mirabile, tertis quasi redditus, cum pro eximia, qua torus fervebat, proximi charitate, pro fugitivo Monacho prædem se fore dum viveret promisisset, etiam à morte se stitit, & quod promisit præstitit. Sed & patriæ consulens, Bavariam plurimum demeruit, multis, claudis, epilepticis, captivis prodigiosissimè liberatis. *Ex vita, mon. Altaich. Matth. Radero. &c.*

A. C. 1313. S. P. N. 833.

MEmorabilis hic annus, S. Petri nostri de Morono olim Cælestini Papæ dignissimi vereq; Sanctissimi solemni Canonizatione, tantopere paucissimis post obitum annis à Sede Apostolica honorati, quem paulo ante orbis universus viderat, certe audierat, Romani Pontificis jussu, clausum carceribus, in ijsdem expirasse, virum per omnia, sed super omnia, animi demissione, & honorum omnium atque deliciarum horrore admirandum, in vita & post mortem mirificum, de innumeris, ut officium eius habet approbarum, grandi miraculorum beneficentia meritum, cum variis & insanabilibus morbis, prodigiosum remedium sæpe attulisset & mortuos ad vitam revocasset, usq; hodie promptus ac facilis, ad miseros quoscunque efficaciter exaudiendos, quidquid de surditate Sanctorum, nostræ ætatis hæretici, & Pontificum maximè Romanorum osores, impiè comminiscantur. *Ex vita, & Breviario Monast. &c.*

Inter viros Ord. Illustres, emicant meritis Henricus ex Abbate Villariensi, ac dein Henrici VII. Imp. Cancellario Tridentinus Episcopus; Philippus à Razenhausen Eystettensis, ex Abbate Perisiensi Pontifex de Episcopatu præclare meritus; Gulielmus Rishangerus S. Albani Monachus, Regius sub Henrico III. & Eduardo primo atque secundo Regibus Anglorum Chronographus, qui multa præstantis ingenij posteritati reliquit monimenta. *Pitsius, Ed. Maih. &c. & div. rer. Germ. & Angl. script.*

A. C. 1314. S. P. N. 834.

INter purpuratos Patres S. R. Ecclesiæ insignem hoc anno operam, præter superius memoratos pluresque alios eo ex ordine navapr: Petrus Arnaldi Burdegalensis Vasco ex Abbate Monasterij S. Crucis Burdegalis Congregationis Cluniac. Sanct. Rom. Eccles. Presbyter Card. Tit. Sanct. Stephani in Cælio monte, dein ob eximia merita, Vicecancellarius; & Petrus alius Gallus item ex Monacho & Abbate S. R. E. Presbyter Card. Arnaldus item ex Monacho & Abbate Montis frigidi Congreg. Cist. Presbyter Card. Tit. S. Priscæ, ut Archiepiscopos, Episcopos, aliosque sine numero Ecclesiæ Prælatos prætereamus, singulos cæteroquin singulari merito commendandos. Et sane vix deprehendas è nostris paucissimos qui ad Episcopales Cathedras Cænobijs extracti, non immortale reliquerint suæ industriæ Religionisque monimentum. *Ex Panvino Westmonast. &c.*

A. C. 1315. S. P. N. 835.

MOritur insignis ille honoris Pontificij assertor contra Regem Galliarum Henricus Cistercij, de quo superius, Abbas, ob navatam Ecclesiæ tam strenuam operam, merito insignibus privilegijs à Clemente Papa honoratus. Inter illa relatum in corpus Iuris, quod habetur in Clement. *Ad nostrum 2. de censibus, exactionib. & procurat.* Vocatur in Chronico pervetusto Cistet. Henricus:

Mundi contemptor verus Deitatis amator. &c.

Ipsi succedit Guilielmus de Valcellis, multo & ipse nomine, sed à promoto DEIparæ cultu præcipuè celebrandus. *Ang. Manrique, Catal. Abb. Cist. Claud. Robertus, &c.*

A. C. 1316. P. P. N. 836.

INsignis ille & antiquus DEIparæ cultor, S. DEOcatus Abbas Hasenriedanus,

nus,eo ipso, quo Dominam suam tantopere honoraverat loco, & ipse nunc honoratur,& solemniter hoc anno elevatur, pro magnis deinceps meritis, alter à Domina,Ecclesiæ,oppidi,& provinciæ Tutelaris Consalutatus. Ita tanto post deletam beneficiorum memoriam,consulendo Amicis suis, Numen revocat,& novis argumentis vocat incitatque,ad sacra Tutelarium hyspana veneranda. *Ex vita,& docum. Hasenried.*

Florent in ordine viri eruditione & meritis gravissimis spectati plurimi, è quibus Iacobus Richardi PopuletiMonachus plurimum effulsit, & celebrari meruit, qui in expugnandis Arnaldi Villa-novani dogmatibus, & libris expurgandis,cum aliis viris doctis, præfectus legitur: *Apud Eymericum in director, Inquisit.quæst.*11.*l.*1,*c*-13.

A. C, 1317. *S. P. N.* 837.

HOc denique anno Ordo illustrissimus de Montesia Equitum,sub sanctissima Regula nostra DEO & Ecclesiæ militantium nova quasi origine enascitur & summo Christianorum bono, impios infidelium Maurorum exercitus ab Hispaniæ imprimis Regnis atteritavertitque. Inter Magistros autem merito laudatur Iacobus Iacobi Aragonum Regis filius, cui Eleonora Alphonsi Castellæ Regis filia, cum esset desponsata, ea intactâ relictâ militiæ huic nomen dedit,laudatissimeq; præfuit.*Ex Miræo,*Wione,*Henriquez.&c.*

*A. C.*1318. *S. P. N.* 838.

DEmeretur insigniter Cælorum Augustam, omnesque tantæ Augustæ honori & Nomini applaudentes, Ven. Guilielmus Cistercij Abbas,totius sacræ familiæ Generalis,*Commemorationes*, ut vocant, de Beatissima Matre & Virgine, in singulis horis,tam Maioris quam Minoris officij instituens,magno sanè Divinæ benedictionis inter nostros incremento,dum nunquam deficiunt, cultum Dominæ suæ,cum inter se,toto diffusos orbe, tum apud exteros etiam promovere. *Ang. Manriq. Catal. Abb. Cist.&c.*

Ipso eodem anno illustrissimam prodigiosamq; victoriam, & servati Regni honorem debent Bohemi, Sanctissimis Tutelaribus suis, Adalberto & Wenceslao nostris, contra Saxones sub Ioanne Rege mirabiliter defensi. Cum enim illi propè Ciatecium,magno cum exercitu irruerent,terroremq; Bohemis maximum incuterent, eo quod decuplo majores, quam pro defensione Regni aderant, copias adduxissent, Wilhelmus à Waldere, Bohemici exercitus Imperator, in genua procubuus, Deumque pro Victoria contra hostes invocans,missum consestim cælo subsidium expertus est, visusque S. Wenceslaus noster,panoplia aurea, equo candido præcedens,& argenteam vibrans hastam. Alacres proin Bohemi,invocato juxta in subsidium S. Adalberto, cum hostibus congressi, ab hora diei tertia ad Vesperum usq; felicissimè pugnavere,hostibus maxima ex parte trucidatis, cum è suis non nisi duodecim desiderassent.*Ex rer. Boem. Script.&c.*

A. C. 1319. *S. P. N.* 839.

NEc multo post; hoc ipso nimirum anno celeberrimus, nomine, meritis opibusque Ordo Militum IESU Christi,æterno Reip. Christianæ commodo institutus;hodieque in Portugaliç imprimis Regno florentissimus, de quo Henriquez libro 10. fascicculo Sanctorum dist. 18. Ordo hic inquit, Regnû Lusitaniç maxime illustrat. Miror tamen quod provincia tam augusto limite conclusa,ordinem & equites tam opulentos contineat,ut nullus ibi quantumvis magnus & potentissimus princeps sit, qui se esse aliquid credat,nisi militiç hujus nobilitetur.insigni, nullusq; sit Protex in Indiam destinandus, qui non summo sibi ducat honori,si hoc Ordine à Principe suo donetur. Prçcipuum ordinis Monasterium & Domicilium in Castro Marino olim conditum,Tomarium translatum,opulentissimum inter totius orbis numeratur; tanto sumptu, magnificentiaq; extructum,ut nulli omnino, nisi S. Laurentij in Escuriali Ecclesijs merito çquiparetur. Habet Monasterium idem trecentas & octoginta novem prçfecturas, quas commendas vocant, ferturque in censu numerare sexcenta millia ducatorum.*vid,Hier. Rom. Wion.&c.*

Unde colligas, quanti semper fecerint,quantumque ex ordine hoc sperarint,maiores nostri, qui tam profuse omnia sua in eundem congessere.

A. C. 1320. *S. P. N.* 840.

MEretur de posteritate omni Martinus Polonus noster (quem Dominicanum nonnulli fuisse contendunt) Cisterciens. Cong. Monachus, summi Pontificis Pænitentiarius & Archiepiscopus Cosentinus, scripro peregregio Chronico à Mundi origine ad sua usque tempora, edenre Planrino cum annorationibus Suffridi Petri Anno 1574. Ex Bugrano, Wione &c. Ita perpetua nostris circa, Veterum res summa cum diligentia, ac fide ad posteros transmittendi.

Ipso anno admirandus ille sequuturis sæculis omnibus Petrus Boerius Monachus & Abbas Cænobii S. Aniani, vir suo tempore doctissimus ob eximiam doctrinam, sacrorumque Canonum peritiam, fit Episcopus Vrbeventanus, qui omne tempus vitæ suæ dictando & scribendo consumpsisse ex operibus relictis comprobatur *vid. Trith. Boerius ipse, VVion. &c.*

A. C. 1321. *S. P. N.* 841.

VIvere desinit insigne illud Styriç superioris decus, Engelbertus Abbas Admontensis, præco Matris Misericordiæ singularis, qui plura Inter ingenij sui & pietatis præstantissima monimenta, ut præ aliis suis, illustrius aliquod Benedictini spiritus, sui nimirum erga DEIparam, Benedictam ordinis Matrem argumentum ederet, insignem de gratia & virtutibus B. M. V. librum scripsit, in quo, alia inter, *Regni Misericordiæ indivisum cum Filio Imperium*, ipsi tribuit, atque, *Misericordiæ Filii velut thesauri sibi commissi. Dispensatricem. &c.* Vt nemo non amans tantæ Virginis, possit non amare manum Encomiastis tanti, & à montibus æternis, derivata ad illa Styriæ deserta rivos gratiarum demirari, venerari. *Ex monim. celeberrimi Cænobij Admont.*

Extinguitur & magnum Cisterciensis familiæ lumen Ven. Iacobus Pontigniaci Abbas, ea vit Innocentiæ & vitæ puritate, urignara fuci & vanitatis ætas, tantum virum, solemni inscriptione comparare Sanct. Edmundo non veretur.

Sanctus ut Edmundus, fuit absq; libidine mundus.
Istius Ecclesiæ pater, & fons Theologiæ.
Vita norme pia, fervens in amore MARIAE.

Ex monim. Pontigniaci & Catalogo Abbatum apud Angelum Manrique &c.

A. C. 1322. *S. P. N.* 842.

SIngulis pene annis Episcoporum & Doctorum è nostris Syllabus pertexendus, quod ne faciamus revera cogimur, ita promisso conscientiam perurgente, ne huic contraveniamus, inter præcipuos excellunt Henricus Fialtrerius ex Monacho Cluniacensi, ac in curia Romana procuratore Abbas Cluniacens. dein Episcopus Sanct. Flori in Avernia secundus post Raymundum itidem ordinis nostri Monachum (ut intelligas singulari Numinis providentia singulos pene Episcopatus per nostros inchoatos, seu restitutos, etiam his temporibus quasi ex more nostris assignatos, cæpisse efflorescere) quem exin plures è nostris consequuti, ceu à nostris ornandus honor ipse esset, priusquam in aliorum manus deveniret. Henricus ita meritus, ut hodiernam, usque in diem posteris omnibus in statua çnea virtus eiusdem, & imago commendetur. Cl. Rob.

Clarent & Iacobus Episcopus Marsicanus, Guilielmus Episcopus Tornacensis, Philippus Eistettensis. &c.

A. C. 1323. *S. P. N.* 843.

IOannem Pontificem huius nominis XXII. eximia Religio in Sanctissimum Patriarcham BENEDICTVM, & in eos alumnos singularis benevolentia promovit, ut Casinati Cænobio Rectorem darer Episcopi officio, & dignitate conspicuum: tum quia sacro sodalitio idipsum videbatur longe honorificentius, tum quod spirituali iurisdictioni (quæ latissimè patebat) minus abundè prospectum rebatur, nisi pastorem haberet tantæ authoritatis, & dignitatis, quantam in suis præsulibus angustiores diœceses, & inferioris notæ cognoscunt, ac venerantur. Igitur Oddonem ex Archiepiscopo Pisano Patriarcham Alexandrinum Casinalem Abbatem renunciat; quo defuncto maioribus adhuc honorum titulis

locum illum insignire percupiens anno sui Pontificatus sexto, humanæ salutis millesimo trecentesimo vicesimo tertio Casinatem Ecclesiam in Cathedralem Regularium erexit. Episcopi duntaxat dignitate Abbatis officio, ac præfecturæ superaddita: ita ut ab ipso Patrum Conventu (quem Capituli nomine appellati placuerat) ex sacrorum Canonum formula electus Antistes, utroque munere Abbatis scilicet, & Episcopi fungeretur. *vid. Marc. Ant. Scipio ex quo ista descripsimus.*

A. C. 1324. *S. P. N.* 844.

INgens per Imperium universum Germaniam maximè nostrum, nomen & gloria ex virtute & rerum gerendarum dexteritate Matthiæ nostri Comitis à Bucheckt, ex Murbacensi Monacho Archiepiscopi & Sacri Rom. Imperij Electoris Moguntini. Is ea virtute, nec non potentia inter Archipræsules Moguntinos excelluit, ut omnes ferè hos antecessores superaverit. Vitam inter omnia duxit castissimam; dum enim quadam vice, eo ignorante, à Camerarijs suis pulcherrima quædam Virgo in cubiculum suum fuisset intromissa, ut eius sanitati, consilio, ut aiebant, medicorum, continentiam ei obesse affirmantium, consulerent; Virginem quidem blandè à se intactam dimisit, sed Camerariis ne talem rem amplius intentarent, sub interminatione præcepit. vid. Alb. Argent. in Chron. & in gestis Bertholdi à Buchegg Germani eiusdem Arg. Epis. Democh. Brusch. Wion. &c.

A. C. 1325. *S. P. N.* 854.

MOritur hoc anno Beatus Angelus de Gualdo, Conversus Benedictinus, ea Sanctitate vir, ut ex primævo ordinis flore, reservatum posteris pro exemplo censeas, nec posse Annalibus, & censu meritissimorum virorum, fratrē conversum excludi, qui clerum æquè ac populum, supra omnem Oratorum facundiam, exemplo rapiebat, idem, non minus quam illo, etiam verbo potens, sine litteris illuminatus, & doctus scientia infusa, cuius divinitus concessæ sapientiæ, omnibus mira dabat documenta. Eum in vita & post, magnis miraculis Numen commendavit, quæ inter, aquam prodigio in vinum vertit, & rarius illud: cum pro captivo eiusque vita Iudicem rogaret, & hic, prius arentem hyeme arborem cerasa prolaturū diceret, quam reus ille dimitteretur, exorato Numine Angelus, illico effecit, ut recentissimis cerasis arbor fœcundaretur. Eo mortuo, cum prodigiose, apparente qui moveret nemine, campanæ diutissime consonarent; illico clero populoque in mentem venit, Angelum sibi suum ereptum & in cælos translatum esse; uri, concursu ad cellam facto, non sine magno luctu suo experti sunt. DEO tamen hunc non levi gaudio attemperante, dum quacunque funus deducerent, Ianuario mense illico spinæ & dumeta in flores erumperent, baiulorum aliquo, qui sacro funeri cervicem submiserat & humeros, gravi qua laborabat ruptura liberato.

Meruit ut vivus, sic longe magis mortuus de patria Angelus, & quidem de ipsis etiam mortuis, apparente quam primum à morte eius, animâ viri cuiusdam Nobilis, & se cum multis animabus, in gratiam Angeli è purgatricibus eductum flammis prædicante. Cæterum deinceps Angelus patriam demereri nunquam desiit, magno & immortali beneficio, sæpius illam, à bello, peste, & incendiis liberando, magno ob hæc ipsa, & merito in honore habitus, tanquam Patronus patriæ singularis, & alter à proprio illo loci custode, Angelus Tutelaris. *Ex monim. Eccles. & Monasterii S. P. N. Benedicti, Ludov. Iacobillo, &c.*

A. C. 1326. *S. P. N.* 846.

MAgis se magni exempli meritis commendant, & magnum Regno ac Regum Portugalliæ Sanguini decus addit B. Maria Monasterii B. M. V. de Odivelas Monialis, Dionysij Portugalliæ & Algarbiorum Regis filia, Alfonsi IV. Regis, & Constantiæ Castellæ Reginæ soror, quæ in mortali etiamnum corpore Angelico donata animo, anima quasi sub hoc tempus Regni exritit, miraculo parentibus, & germanis facta, in qua nemo non ludentem in omni virtutum genere DEI manum venerabatur. De qua consulendus *Barn. de Montalbo, Chrysost, Henriq. & div. rer. Port. script.*

Inter

Inter viros ordinis eruditione & meritis illustres celebrantur: Thomas S. Marci in citeriore Calabria Episcopus, Robertus Grimus Bardeneiensis, & Richardus Walingfordus Albanensis, in Anglia Monachi, ille Commentariis in quatuor Evangelia scriptis, pie variis ingenii editis monimentis, de omni posteritate meritus; de quo ita ex Pitsio Edoardus noster Maihevv: Richardus Walingfordus, ad Sanct. Albanum primum Monachus, deinde eiusdem Monasterij Abbas, vir in omnibus artibus liberalibus insigniter eruditus, & Mathematicarum scientiarum, teste Pitsio, ad miraculum peritus extitit. Addit, ipsum in Arithmetica, Geometria, & Astronomia, summam peritiam consequutum, subditque plura, in laudem admirabilis Horologij ab ipso fabricati, *quod mirabilis ingenij portentosum inventum, & stupendum artificium* vocat, *cui simile, aut secundum Europa vix, aut ne vix quidem unquam habuisse existimetur*. Reliquit autem posteritati:

- Canones in Albion (sive Horologium suum) librum unum.
- De judiciis Astronomicis librum unum.
- De finibus demonstrativis librum unum.
- De diamerris librum unum.
- De chorda & arcu librum unum.
- De rebus Astronomicis librum unum.
- De Eclypsibus solis & Lunæ librum unum.
- De Rectangulo librum unum.
- De rebus Arithmeticis librum unum.
- Exafrenon librum unum.
- De computo librum unum.

Ut de multis alijs multa de industria prætereamus.

A.C. 1327. *S.P.N.* 847.

EFFulget admirandæ vitæ Sanctitate Beatus Sagalus Clarimatesci in Artesia Abbas, & provinciam illam accendit exemplo Sanctitatis Benedictinæ hospitalitatis & charitatis exemplar singulare. *Videat. rer. Cister. script.*

Sed & B. Thomas seu Thomasius noster Camaldulensis, qui à nonnullis, alter Onuphrius & Paulus, ab aliis alter in deserto Ioannes prædicatur, cultor DEIparentis studiosissimus, & maximis à Numine prodigijs honoratus, cuius sacrum corpus, magno concursu populi colitur, præterque aliam miraculorum multitudinem, gratia singularis in curanda hernia & ruptura celebratur, qui usque hodie mereri non desinit, & patriæ atque afflictis potenter patrocinari. *Ex vita.*

Ipso anno Patrum Purpuratorum sacro Collegio Romę adlegitur Ioannes Vicecomes, Monachus Sanct. Ambrosij Mediolanensis, & multi alij ex ordine diversas cathedras ornant, demerentur Diœcesis &c.

A.C. 1328. *S.P.N.* 848.

PEtri Vrbenati Episcopi ingens gloria, & gloria ac nomine omni maius meritum. Inter eius admiranda prorsus ingenij monimenta: In Regulam Sanctissimi Patris nostri explicatio duplex:

In prima, invento planè novo, confert sententias ipsius Sanctissimæ Regulæ cum sententiis SS. Patrū.

Altera novo item quodam, & inusitato expositionis genere omnia Regulę non solum capitula, sententias, & dogmata, sed etiam, quod amplioris industriæ est, verba, consilia & præcepta iuri Pontificio conferens, mirabili subtilitate Decretalibus, & Canonibus summorum Pontificum & Patrum approbat. Quorum exemplaria explicationum extare apud se Wion. affirmabat.

- In Benedictinam item Benedicti Papæ XII. Commentarij.
- De signis locutionum l. 1.
- In speculum Monachorum liber. 1. &c.

A.C. 1329. *S.P.N.* 849.

MAgnus virorum in ordine eruditorum, numerus, cum vel maxime litterarum amor elanguisse in orbe videretur. In sola sanè Anglia, ne quid de Hispaniis dicam & Gallia, celebrari non sua solum ętate plurimi, sed & ad posteram omnem meruere. Ex quibus, vivūt etiamnum in scriptis suis, & plausum merētur: Thomas Pontius sive Pontin⁹, Cęnobii S. Aug. nostri Anglorū Apost. juxta

juxta Cantuariam Monachus, dein Abbas Romæ etiam pro virtute atque eruditione magno in pretio habitus, & benè etiam de Ecclesia meritus, in profligando gravi quorundam errore latius serpente, asserentium Beatas animas DEI visione frui ante Iudicium extremum non posse, contra quos librum egregium: *De Visione DEI* Thomas hic noster scripsit, inter eruditiores sui sæculi ab Harbsfeldio celebratus, & à Guilielmo Thorneo, & Ioanne Lelando, nec non Pitsio plurimum laudatus.

Dein Ioannes duo, Thanatensis alter Cænobij Salvatoris apud Cantuariam Monachus, alter Evcrisdenus S. Edmundi Cellerarius; ille Mathematicus, Musicus & Historicus insignis, qui librum unum scripsit de officiis Cantuariensis Ecclesiæ, alterum de Vitis quorumdam Sanctorum; posterior autem, *omni humanioris Litteratura*, ut ait Pitsius, *scientia* instructus, & Iuris prudentia excultus scripsit:

Concordantiæ Historiæ Divinæ librum unum.

Concordiam Decretorum librum unum.

Legum medullam, carmine descriptam librum unum.

De Regibus & Episcopis Angliæ librum unnm.

Seriem temporum librum unum.

Sed & Rogerius Hardenus Cestrensis Monachus, vir omni politioris Litteraturæ genere eleganter doctus, Historiam ab origine mundi ad sua usq; tempora, puro, terso, & nitido stylo conscripsit, & hoc titulo insignivit: *Polycratica temporum.* Libris septem distinctum opus, ab Hugone Virleio, in Historiarum figuris, non semel honoris causa citatum. *Ex Edvardo Maihevv, Harpsfeld. Pitsio, Lelando &c.*

A.C. 1330. *S.P.N.* 850.

INter præcipua ordinis universi sydera emicat, eminetque Petrus Rogerij de Malomonte Abbas Fiscanensis, ex Abbate Episcopus Atrabacensis, hoc ipso anno electus Archiepiscopus Rotomagensis, vir in Divinis scripturis eruditus, & in prophanis versatus. Iuris vero Canonici Doctor insignis, Trithemio teste, non minus conversatione quam scientia venerandus; suffragente etiam Hieron. Plato, innumerisque aliis, ingenio acerrimo, eâ dicendi excellens facultate, ut populum quo vellet, concionando impelleret, cuius scripta Trith. libro de script. Eccles. enumerat.

Infinitus penè numerus è diversis Regnis procerum, qui familiæ suæ insignia cucullo post habuere. Inter fæminas non defuere, quæ virili proposito de tribus hostibus, mundo, carne, & dæmone triumpharent: quas inter præcipuo nomine hoc ipso elucescit anno Isabella Caroli Valesij Aragonum & Valentinorum Regis designati, & Margaritæ Caroli II. Regis Neapolitani filiæ, nata, institutum nostrum in Monasterio Fonteverralliorum professa: ibidem denique in Abbatissam electa. Vid. Wion.

A.C. 1331. *S.P.N.* 851.

MIrabile iterum speculum orbi exhibet sacra familia nostra Camaldulensis, B. Paulam Florentinam, totius Hetruriæ rarum, & illustrissimum sanè ornamentum, quæ à Deo ac DEIpara favorem & gratiam meruit incomparabilem, & vere inæstimabilem, cum Magna Mater ipsi cum lactente suo illo virginum Sponso appareret, cuius osculo puerili, lactis Virginei rorem (ô dulcedinem!) Paula degustavit. *Ex vita. Ant. Balingh. &c.*

Clarent viri illustres plurimi, è quibus ad Pontificales evecti Cathedras Fridericus ex Abbate Lanckheimensi Episcopus Aichstadensis in Germania, familia Illustrissimus, ut meritis, ex Landgravijs Sanct. Rom. Imp. Leuchtenbergensibus ortus, Dithmarus ex Monacho Portensi Episcopus Generalensis, multique alii. *De quibus Lib. de Provis. Prælat. &c. Iongelinus, Arnold. Duac. &c.*

A.C. 1332. *S.P.N.* 852.

CLaret meritis ingentibus tertius Floriensis, Floropolensis sive S. Flori Episcopus Archimbaldus, Monachus S. Flori Cathedralis (ne nescias hoc etiam sæculo, nostros non in Anglia solum, sed & Gallia Cathedrales Ecclesias obtinuisse, sed & hanc Sanct. Flori etiam propter, & per nostros conditam) cui in acceptis referant necesse est

est urbis honorem egregiè promotum cives Floropolitani, & victum etiam opesque suas Canonici Collegialis Ecclesiæ Sanct. Mariæ, ab eodem conditæ. Vid. Clem. Rob. Wion. Democh. Belfort.

Inter purpuratos cum dignitate & merito è nostris eminent Iacobus Fornerii Ioannes XXII. ex sorore nepos ex Abbate Fontis frigidi Sanct. Rom. Eccles. presbyter Card. Tit. S. Priscæ. Ioannes item Vicecomes Mediolanensis ex Monacho S. Ambrosij Mediolani Sanct. Roman. Eccles. presbyter Card. alius insuper, quem non nominat Genebrardus, congregationis Cistercienfis, qui bibliothecam Parisiensem egregie exornans, æterno merito, operam Theologiæ dantes sedecim alumnos perpetuos instituit. Vnde cognoscas alumnorum à nostris primum institutorum, seu potius adoptatorum perpetuam erga Monachos obligationem, de quorum collegiis victuque à nostris exstructis & cœptis alibi fusius. Vid. Genebrardus, Panvinus. Clemens Robertus &c.

A. C. 1333. *S. P. N.* 853.

SUb hæc tempora Ordo Montis Oliveti in agro Senensi, ingenti Ecclesiæ Ornamento, fructuque restitutus, sed & ordo seu Congregatio Grandimontensium, opera maximè ac studio Ioannis summi Pontificis, ad primum non solum fervorem revocatus, verum etiam mirifice auctus, propagatus atque exornatus. Ita nostri ubertati domus DEI, graves & multiplices iugiter manipulos adiecere. Ex Ciaconio.

Claret eximia nominis fama Guerricus Abbas noster Igniatensis ab relictis ingenii monimentis celebratissimus. De quo Hieron. Platus, Ciaconius, Trithemius, &c.

A. C. 1334. *S. P. N.* 854.

MIrabili Dei providentia, nec sine miraculo, sursum ex ordine nostro Summus Orbis Pontifex eligitur, F. Iacobus Furnerius, quem ex Abbate Montis frigidi Ioannes XXII. Episcopum Appamiarum primum, dein Mirapicensem, & demum presbyterum Cardinalem Tit. S. Priscæ creaverat. Præsignatus pervisum Pontificatus Iacobi, Episcopo quodam Gallo, qui Furnerio ipsi admiranti, nec expectanti ante electionem significans: patet, inquit, ille qui mihi monstravit faciem vestram, introduxit me in stabulum immundissimum, stercoribus plenum; ubi vidi arcam marmoream, altissimam sed vacuam. Vos estis ille arca, quam debetis in officio vestro virtutibus implere, & signis. Et ô Pastor & stabularie, pergit, Curiam & Sedem Apostolatus, iam immundissimum Stabulum, ab avaritiis, & Simoniacis Stercoribus expurgare, vobisque sanctam Romanam Ecclesiam, & Vrbem commissas habere. Hæc ex Alberto Argentinensi. Sic occulto Dei consilio electus Iacobus noster, mirantibus ipsis qui eum elegerant, quomodo ipsum præter expectationem nominassent, sed multo magis illo obstupescente, & pro sancta animi submissione exclamavit: asinum elegistis. Verum virum sanctissimum & Reip. Christianæ utilissimum elegisse paulo post patuit, cum statim ac diadema Pontificium accepit, Benedictus eo nomine XII. appellatus, se iuxta visionem memoratam ad iuvandam Ecclesiam totum convertit: sed & eidem exornandæ intentus, quinquaginta aureorum millia, ad reparandas S. Petri, Salvatoris, Lateranensem, aliasque Basilicas Romam misit. Pacem quoque totius Ecclesiæ, atque orbis Christiani sibi in animo esse cum dixisset, nuncios ad Ludovicum Bavarum Ecclesiæ hostem (sic vitæ auctor eum appellat) aliquos destinavit, qui obstinatum sententiæ ad pœnitentiam emollirent. Die Nativitatis Dominicę, & reliquis sequentibus profusione Indulgentiarum omnes Christi fideles ad orationes pro felici administratione invitavit, inque sumptus Cardinalium centena millia florenorum dedit. Eâ liberalitate, turpem avaritię luem ex aula nonnihil movit, Patrum animos sibi maiorem in modum devinxit. Tantis beneficiis, & pręclare gestis Pontificatum cępit Benedictus, unde progressus metiaris. Videantur Albert. Argenr. Oldradus in vita. Panvinus, Ciaconius, Bzovius, Dithmarus, Platus. Trithem.

A. C. 1335. *S. P. N.* 855.

ADmiranda rerum mutatio, sed & ex ea mutatione omnium maxima gra-

gratulatio, diversis Germaniæ, Galliæ, Italiæ &c. Pontificibus, metu Benedicti Pontificis ad sedes suas se recipientibus, qui pro libertate atque animi voluptate, antea cura omni liberi, nihil de ovibus anxij vagabantur, statim quippe atque diadema Pontificium Benedictus accepit, 4. Idus Ianuarij in Consistorio, sic vocant, publico omnes Prælatos & Pastores Ecclesiarum, Avinione ex Curia, ad suas reverti Ecclesias à festo Purificationis Deiparentis jussit: cum omnibus & singulis renunciasset, se velle uti juris remediis, contra eos, qui nulla causa legitima, ab ovibus Christi, suæ curæ commissis abessent, neque divino de residentia Prælatorum præcepto satisfacere curarent. Ingens planè meritum, & Ecclesiæ Universæ per quam necessarium, ut nescio, quid dignius tantus agere Pontifex potuisset.

A. C. 1336. S. P. N. 856.

ADmirandus sanè in omnibus Pontificum non solum Romanorum, sed orbis universi Præsulum, speculum Benedictus noster XII. cuius inter alia, dignissimum sanè æterna memoria & imitatione æquitatis & Religionis exemplum: quandoquidem insolenti planè, & nunquam satis laudando decreto, Ecclesiastica beneficia, à prædecessoribus suis per inoportunitatem harpyarum Palatinarum, ad concedendum, se devorandum Titulo Commendatum omnibus collata, in publico consistorio revocavit, neque ullis unquam, exceptis Patribus purpuratis, ea concedere voluit, hoc Titulo. De eodem Benedicto hæc in vita ipsius habet Oldradus. In beneficiis Ecclesiasticis conferendis id potissimum cavit ne indignis darentur, sæpe dicens, nolle se lutum exornare. Indignos enim illis honoribus homines luto comparabat. Sed ante omnia ad utilitatem posteritatis æterno exemplo commendanda Victoria tanti Pontificis de Carne & Sanguine; ita ut neque ex obliquo quidem, Sanguine junctissimis quidquam concederet, sive annueret: agnatos quippe ac consanguineos fingebat sibi ignotos: dignissima & convenientissima Pontificis Maiestati voce asserens: Pontifices Romanos, Consanguineos non habere; Cumque instarent quotidie multi, urgerentque, ut eos promoveret, subintulit illud Davidicum, quod pro insigni argumento gerebat. Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero, & emundabor à delicto maximo. Victus tamen precibus piorum hominum, sororis, an fratris, filium Archiepiscopum Arelatensem esse iussit, eoque excepto, consanguineum vel agnatum neminem agnovit. Mercator quidem Tolosanus dives, Avinionem cum uxore, nepte Pontificis profectus, ad colloquium quidem admissus, magnaque indulgentia ac facilitate tractatus fuit. Cæterum nihil nisi sumptus in itinere factos, & qui domum reversuris necessarij essent obtinuit, atque à Pontifice istud audivit: se quidem, ut Iacobum Furnerium illos agnoscere, at Pontificem renunciatum, consanguineos, & affines non habere. *Ex vita.*

A. C. 1337. S. P. N. 857.

EFflorescit toto terrarum orbe, incredibili & inæstimabili Ecclesiæ universæ ornamento fructuque, immortalique cum merito Beatissimi Pontificis Benedicti XII. Ordo noster, Monachorum nigrorum; quem hoc ipso anno de consilio Sanct. Roman. Eccles. Cardinalium, & multorum doctissimorum Abbatum, felicissimè reformavit, ut ex ipsis Pontificis verbis liquet: Nos tamen, inquit, ob Zelum amplioris Salutis, & maioris prosperitatis eiusdem, intra nostra præcordia, & cum nonnullis ex Fratribus nostris Sanct. Roman. Eccles. Cardinalibus, & dilectis filiis, Petro Cluniacensi, Ioanne Casæ DEI, Gilberto Masiliensi, Raymundo Psalmodiensi, Gulielmo Montis Olivi, & Gregorio Ysidonensi Monasteriorum Abbatibus eiusdem Religionis, Decretorum Doctoribus, diligenti tractatu præhabito, & super eo digestâ deliberatione sequuta, ut eadem Religio in Divini cultus obsequio floreat. &c. Reformatus autem sic Monasticus Nigrorum Ordo, divisus est in Provincias sex & triginta, quam divisionem subiungendam omnino censuimus, unde ordinis, etiam tempore, amplitudinem, indeque merita, tot diversissimis provinciis, DEO servientium metiaris.

1. Rhemensis, & Senonensis pro una provincia.
2. Rothomagensis, & Turonensis cum Monasterio S. Florentii, & membris ipsius, quod nulli Episcopo subest.
3. Bituricensis & Burdegalensis cum Episcopatu Aniciensi.
4. Narbonensis & Tolosana & Auxicana.
5. Cantuariensis & Eboracensis in Anglia.
6. Hispalensis, Campistellæ, & Andaluziæ in Hispaniis.
7. Toletana in Hispania.
8. Bracarensis in Lusitania.
9. Tarraconensis, Cæsaraugustæ, cum Episcopatu Majoricæ in Regno Aragoniæ.
10. Lugdunensis, Bisuntinensis, & Tarantasiensis in Burgundia.
11. Viennensis, Arelatensis, Aquensis, & Ebredunensis in Delphinatu.
12. Romana Provincia, cum septem Episcopis sibi subjectis, & Monasteriis sibi subditis, Sublacensi, & Farfensi, nullius Diœceseos.
13. Rhegiensis, Cosentiæ, Sanctæ Severinæ, Rossanus, Mileti, & Bisignani Episcopatus.
14. Barensis, Sipontinus, Beneventanus, Trojanus, Melphitanus, & Epoli Episcopatus.
15. Consanensis, Acherontinus, Tarentinus, Brundisinus, Otrunti Episcopatus.
16. Neapolitanus, Campuanus, Malphitanus, Salernitanus, Surrentinus, Casinensis, Ravellinus, Aversanus, Episcopatus, simul cum Monasterio S. Vincentii de Vulturno, ab Episcopali potestate exempto.
17. Panormitanus, Messanensis, Montis Regalis, Melitanus Episcopatus, sive Regnum Siciliæ cum Insula Melitensi.
18. Regnum Cypri.
19. Regnum Sardiniæ & Corsicæ.
20. Patriarchatus Aquilegiæ, Grandensis, cum provinciis Iadræ & Ragusij.
21. Provincia Mediolanensis, Genuensis, & Pisana.
22. Ravenna, Ferraria, & Placentia Civitates.
23. Strigoniensis, & Collocensis, sive Regnum Vngariæ.
24. Gneznensis, sive Regnum Poloniæ.
25. Ardinacensis, Dublinensis, Cassalensis, Duaciensis in Hibernia.
26. Regnum Scotiæ.
27. Regnum Bohemiæ.
28. Regnum Daciæ.
29. Regnum Norvegiæ.
30 Regnum Suetiæ.
31. Archiepiscopatus Moguntinus cũ Episcopatu Bambergensi.
32. Archiepiscopatus Coloniensis, & Treverensis.
33. Archiepiscopatus Bremensis, Magburgensis cum Episcopatu Caminensis.
34. Archiepiscopatus Salisburgensis in Bavaria.
35. Archiepiscopatus Rigensis.
36. Provincia item Thebana, Athenienſis, Patras sive Corinthi cũ Patriarchatu Constantinopolitano.

Tam diversis Provinciis, repente lux nova affulsit; & singulari Dei gratia id ordini nostro perpetuum fuit, ut singulis omnino sæculis, velut juventute aquilæ, renovaretur, adeoque sanctitatem, merita, exempla in hodiernam usque diem propagaret, ad finem usque mundi, prædicente ipso Numine, propagaturus, & pro Ecclesia Dei, strenue laboraturus.

Ipso año creatus S.R.E. Cardinalis Petrus Rogerij noster, ex Monacho Fiscanensi & Iuris Canonici eximio professore, Archiepiscopus Rotomagensis. *Vid. Ciaconius.*

A. C. 1338. *S.P.N.* 858.

PRohibet rursus compendium, tantæ materiei amplitudinem, cui imensa volumina minimè sufficerent. Benedictus Pontifex, bono Reipublicæ Christianæ natus, hoc año nervos omnes intendit, & admirabili industria, in eo totus est, ut Ludovicum Bavarum Ex-Imperatorem ad saniora consilia revocet, pacem toto orbe componat, sed & gravissimum Schisma eliminet. Inter Philippum etiam Franciæ, & Eduardum Angliæ Reges, gravissimè dissidentes, quamvis apud pertinaces odio Principes, nihil efficeret, Pontificio tamen oneri & honori cumulatè respondit. Tantæ verò ipse Constantiæ fuit, ut dimoveri à recto vel vi, vel pretio,

vel pollicitationibus nunquam potuerit, bonis omnibus amicꝰ malos aperto odio prosecutus. Insigne etiam meritum fuit: quo Pontificiam antecessoris dignitatem à calumnia Hæresis vindicavit, ejusque opinionem de mortuorum animis, tam dilucidè exposuit, ut nullus super esset dubitandi locus, decretumque ejus opinionis gratia fecit, & eos qui aliter sentirent Hæreticos pronunciavit. Incredibili dein magnanimitate misso in Italiam Legato, Senatui Populoque Romano persuasit, ut Senatoriam dignitatem, quam diu Regio nomine gesserant, suis tandem & Ecclesiæ auspiciis administrarent. *Ex Vita & Ciacon.*

Protulit hic idem annus, insignes Christi Martyres, Ioannem Messiam Abbatem Alnensem, cum socio Monacho, de quorum Martyrio consulendus, *Henriq. l.2. dist 3.q.*

A.C. 1339. *S.P.N.* 859.

BEnedictus Papa peregregio rursꝰ merito, de Ecclesia, & Hispaniæ inprimis Regnis meritissimus, bullam cruciatam, contra Reges Martochionem & Granatæ, Agarenos, scribens, qui cruce signarentur contra eosdem, maximis gratiis donat: Vnde plurimis conscriptis, quamvis impare numero nostri pugnarent, ingens hostium fidei clades consequuta, quippe miraculosa planè victoria, cum Alphonsi Castellæ & Legionis Regis copiæ, quatuordecim millibus equitum, peditum quinque & triginta millibus constarent; Saracenorum tamen exercitum, octaginta quinque minimum equitum, ac sexcenta peditum millia devicere, tanta illata barbaris clade, ut tanto ex exercitu supra quadringenta mortalium millia partim cęderentur, partim caperentur, ex Christianor. copiis, nō nisi quindecim seu viginti desideratis. *Ex Ciacon. & Hisp. script.*

Claret egregia fama, & contempti Regii fastus immortali exemplo Ioannua, Caroli Valesij Aragonum Regis filia, quæ à morte mariti Guilielmi III. Holandiæ & Hannoniæ Comitis Cænobium Fontanellense ingressa, nec multo post meritis suis exposcentibus Abbatiali honore insignita, benè de Religione & Patria sua merita, cum incredibili sanctimonialium suarum mœrore è vivis sublata est. *Vid. Iacobus Meyerus, &c.*

A.C. 1340. *S.P.N.* 860.

RIchardus Stradleius Abbas Herefordiensis celebratur, præter egregiam virtutem à scriptis tanto ingenio dignissimis commendatus. Potiora sunt.

Commentariorum in Evangelia, lib. 4.
In quosdam Sacrę Scripturę textus, lib. 1.
In Orationem Dominicam, lib. 1.
Homiliarum, lib. 1.

Videndus Henriquezius aliique de pluribus nostri ordinis hoc tempore viris genere, doctrina, & sanctitate illustrissimus. Sed Benedicti ante omnia Pontificis maximi merita fuêre Hęresin quippe Fratricellorum, auctoritate Apostolica damnans, contra Simoniacos exin mitanda constantia consurrexit. Sed neque Catholicis parcens, aut adulatus Principibus in delinquentes acerrimè animadvertit, Ioannem Bohemiæ Regem, libertatis Ecclesiasticæ contemptorem, diris percussit. Et Eduardum Angliæ Regem excommunicavit, quod præter decimationem omnium proventuum Ecclesiasticorum, in triennium omnibus Ecclesiis impositam, etiam confiscatione bonorum quorundam Ord. Cistert Monasteriorum, aliarumque ditiorum Religionum, graviter excessisset. Alios item plures pro meritis, sacrorum participatione interdixit. Vt videas, quam constantes, invictique Pontifices nostri, nihil ab homine metuerent, solum Deum reverentur. *Ex Vita & Ciaconio, &c.*

A.C. 1341. *S.P.N.* 861.

OBiter paucissima, ex innumeris Benedicti Pontificis, præclarè gesta numeramus, ita ut obruente illo manum & calamum, cæterorum è nostris cætera omnia sileamus. Quantum verò ad immortalitatem famę fuerit tanti Pontificis, Armeniam, Apostolica planè functione, ad communionem Ecclesiæ excitasse, Legatos & Apostolos ad Tartaros misisse, Ecclesiatum per Italiam, omnium Antistitum electionem sibi reservasse, hocque modo, Ecclesiarum dignitatem, pacemque per Italiam stabilisse, vicarios urbium per Italiam, & citeriorem Galliam instituisse: Palatium denique Pontificium Avenione, sumptu atque opere magnificentissimum construxisse, hæcque alia plura, ponderanda lectori relinquimus. *Ex Ciacon.*

A.C. 1342. *S.P.N.* 862.

SVstulit hic annus, tantum Pontificem, incredibili omnium dolore deploratum:

tum: Ejus ante mortem, ingens meritũ; instituto ordine, qui hodieque observatur, in expeditionibus pœnitentiariæ Apostolicæ, & pretio taxato Bullarum Apostolicarum & Brevium. Restitutoris Ecclesiarum Titulum meritus, & longiore vita dignus, nisi digniorem meliore Deus judicasset, à quo etiam post mortem est miraculis honoratus. *Vid. Ciacon. Henriquez alibique.* Mœrorem comunem, ex tanti Pontificis morte, solata quamprimum Petri Rogerii nostri Fiscanensi Abbate Arelatensis, mox Senonensis, dein Rothomagensis, sacræ denique R. Ecclesf. Cardinalis, ad summum honorem electio, viri literatissimi, & de Ecclesia meritissimi, quem Ioañes XXII. invito quantumvis Rege Galliarum (qui ejus consiliis carere noluerat) pridem cardinalem creare paraverat. Cui quam primum Clementis VI. nomen impositum. Ciaconius.

Ipso anno Helstense Cænobium, eo in prælio, quod Brunswicensis Dux cum Mansfeldensibus Comitibus gerebat, eversum, singulari miraculo, necquidquam efferato milite, contra sacras Deo Virgines, earumque Castitatem molientes precibus utique Magnæ Gertrudis; cujus Dux, eâ vastitate sacras exuvias texit, utique, quod speramus, majori aliquando cum fructu, ac solatio fidelium eruendas, & proponendas. *Ex Lib. Insin. & Tilman.*

A.C. 1343. *S.P.N.* 863.

FRigidissimas illas Septentrionis Regiones, & Regnum inprimis Sueciæ, Divinis excitat, accendit & inflammat ignibus Beatus Gerekinus, Monasterii B. M. V. de Alvastra Monachus, qui quantum orationibus posset & proficeret pro Regnis illis & orbe universo, facile inde patuit, quod paucis legitur sanctorum contigisse: ut sub orationis studio, *novem Angelorum choros, quasi continenter intueretur.* Sed & apud Reginam cæli, orbis Dominam quantum posset, inauditum hujus dignationis exemplum est; cum fortè pro exercitio humilitatis & obedientiæ jussus in pistrino, artis ignarus, laborare, ad imaginem in pariete quodam depictam, sibique cultu familiarem, Dominæ suæ recurreret, & infantili simplicitate sic ipsam alloqueretur: *Domina mea Charissima, Dominus Abbas præcepit, ut cum pistoribus laborem, tu autem scis, me prorsus in ea arte rudem esse. Veruntamen juxta voluntatem tuam facere sum paratus, quod mihi suggesseris.* Stupenda res! Respondit ex imagine virgo: *Fac, quod hucusque feceras* (orationi intentus erat) *& ego pro te serviã in pristino.* Abiit proin ille, ad locum consuetum & orare perrexit, cum interim visa est alia persona pro Gerekino in pistrino, ejus personam vultu referens ministrasse, cum ipse interim defixus in oratione, in Ecclesia deprehenderetur. Sed postquam Gerekini similes Suecia habere desiit, & ipsa refrixit, & multas deinceps provincias perdidit, in quas tanquam pruina & grando incubuit, scaturigo maximarum, quas cominatus non semel Deus est, tempestatum Europæ & calamitatum: *Ioan. Tastov. Revel. S. Gertr. Abr. Bzovius, &c.*

A.C. 1344. *S.P.N.* 864.

APud Tartaros & Armenios missi non ita pridem à Benedicto nostro duodecimo Apostolici zeli & spiritus viri insignes strenuè laborant, & sudores suos Ecclesiæ & cælo consecrant, dispari apud illos & posteriores fructu, cum sanguinarii illi & inhospitales populi, exterorum (quod proprium est barbarorum) osores, & quasi ex condicto hostes, eo ipso incapaces disciplinæ se redderent, in Armenia autem multa adhuc priscæ pietatis insignia se proderent; nec ita difficulter; plantata pridem cum primævo ordinis flore pietas, erroneis nonnullis depravata dogmatibus, ad rectam rationem revocaretur. *Ex Arachielis Armeni relatione & scriptis divers. Communicatis à R.P.D. Mauro Marchesio, Benedicto nostro Redivivo, &c.* Alia plura in Regno Sueciæ clarent luminaria, & tria sub hoc ipsum tempus cælis sydera inferuntur: Beati Petrus, Olaus, & Tordo Alvastrenses Monachi, quorum nomina, aureis scripta characteribus in libro vitæ legit B. Gerekinus, iminentemque felicem eorum transitum prædixit.

A.C. 1345. *S.P.N.* 865.

SVmma Clementis nostri in Ecclesia Majestas, nomen ipsum consequuta, quod ab ingenii, doctrinæ, morumq; excellentiâ decantatissimus, tanto magis in summo Pontificatu suspiceretur, quanto honore illo se digniorem ipse fecisset. Absolutum ante omnia Pontificale Palatium Avenionense, ipsi successores Pontifices debuêre: Rothomagensis vero Ecclesia,

cui ante Pontificatum summum præsederat, eidem æternum obligata, in quam ipse seu Matrem propensior, dignitatem ejus inprimis auxit, & Privilegiis plurimis exornavit, sexdecim insuper presbyteros, Collegii Cathedralis numero addidit, æternis redditibus assignatis, quibus alerentur. Vt intelligas quantum Gallia nostris debeat, cujus pleræque Vrbes & Episcopatus, à nostris tanta liberalitate aucti, quanta Religione primum conditi. *Ex Ciacon. Cl. Rob. Gall. divers. script.*

Moritur eodem anno B. Iacobus Gerius Camaldulensis Congregationis Monachus, ipso felicissimo transitu, Angelorum vocibus exceptus. *Aug. Florent.*

A.C. 1346. *S.P.N.* 866.

MIra magnimitate in obstinatum Ludovicum, vulgo Bavarum, Eximperatorem animadvertens Clemens noster summus Pontifex, denuo eundem sacris interdicit, sed & pro auctoritate potestatis Pontificiæ, alium eligi Imperatorem præcipit; Is opera Clementis creatus Carolus quartus, Bohemiæ Regis filius, præfuit anis triginta duobus, mensibus quinque diebus quatuordecim, auctor Bullæ aureæ, summo in pretio à nostris semper habitæ, ut ejus beneficia ex parte ad Clementem etiam nostrum referantur. *Ex Francisco Rosiers. Ciacon. &c.*

Congregatio nostra Vallumbrosana à Benedicto Clementis antecessore egregiè aucta, & propagata, per magnis incrementis floret, & viris præstantissimis, copiosissimisque meritis Ecclesiam auget & ornat, hoc imprimis anno, quo eximia sanctitate electus est Generalis B. Michael Aretinus. *De quo Tabula Vallumbrosana Vvion. &c.*

A.C. 1347. *S.P.N.* 867.

HOc circiter anno, Clemens VI. ponderatis ingentibus Coronæ Franciæ in S. Sedem meritis, Christianissimo Regi potestatem fecit sub utraque specie, quandocunque id optaret comunicandi. Qua potestate tum ipso die consecrationis suæ, tum in articulo mortis utitur. *Vid. Gloss. l. nost. Henriquez, lib. Euchar. cap. 44. §. 7. Gualter. &c.* Item in nostris debent Galliæ Reges.

Ipso etiam anno S. Iuonem, presbyterum & Confessorem, in sanctorum numerum, idem Clemens reposuit. *Gerebrard. Baron. in Martyrologio, &c.*

Dignissima dein emptione, cum Pontifices Romani eousque alieno in fundo habitassent, Avenionensis Vrbis Dominium ab Ioanna Regina Romanæ Ecclesiæ addidit, auctoritatique Pontificiæ egregiè consuluit. *Ciaconius. &c.*

A.C. 1348. *S.P.N.* 868.

SAnctissimus Bernardus noster Tolomæus, sanctissimum Patriarcham nostrum BENEDICTUM imitatus, inter orationis verba, interque psallentium discipulorum manus, gaudens in Domino, & exultans, beatum spiritum reddidit creatori suo. Is Fundator & Institutor ordinis, sive Congregationis nostræ Monachorum Olivetanorum, de Ecclesia universa, & beatissimis inprimis Parentibus nostris Virgine BENEDICTA & BENEDICTO præclarissimè meruit, cultumque eorundem plurimum promovit. Vir fuit litteratissimus, ut & genere nobilissimus, cumque Philosophiam in publica Academia profiteretur, aliquando repente utroque orbatus lumine, à Deiparente miraculo curatus est, moxque conscenso suggestu, tanta facundia copiaque dicendi ad mundi contemptum, cælestesque divitias complectendas, auditores hortatus est, ut omnes, quotquot aderant, in magnam fuimet confusionem versi sint, & continuo quidam eorum, inter quos Ambrosius Picolomineus, & Patricius ex æquivoca Patricia familia, uterque ut & Bernardus, nobilissimi Senensium Senatores, Bernardo adhærentes, in proximũ Senæ collem se reciperent, eumque de Montis oliveti in Palæstina nomine denominantes, ibidem Religiosum vitæ, summo rigore, institutum amplecterentur. Ad eos pluribus quotidie confluentibus, metuens, felicem malo suo successum inferus; instigavit, qui nomen eorundem ad Romanum Pontificem, ceu novarum auctorum deferrent. Acciti præter expectationem à summo pastore benignissimè accepti, & Guitorio Aretino Episcopo, qui eis probatam traderet Regulam commendati sunt. Verum dum revertentur BENEDICTA Mater, Angelorum stipata cætu, apparens Episcopo, eidemque viros commendans, BENEDICTI Patris Regulam & Candidum habitum, quibus uterentur porrexit. Ex quo deinceps ordine summo Ecclesiæ bono, viri illustrissimi doctrina & sanctitate prodiere. *Sylvanus Razzi, &c.*

Inter Martyrum candidatum exercitum

rum [illegible] ro meritis [illegible] dum Pr[illegible] co[illegible]t E[illegible], n[illegible] [illegible] C[illegible] fue vehementius [illegible] ve [illegible] rum & [illegible] le[illegible] o[illegible] ur[illegible] to[illegible]n f[illegible] e[illegible] pendit [illegible] m[illegible] fi i[illegible] im [illegible], & a[illegible] main expo[illegible] s [illegible], c[illegible] omnibus [illegible] e mo[illegible] cti a an[illegible] sime [illegible] t, [illegible] c [illegible] r[illegible] & ip[illegible] e dece[illegible]eret [illegible] t la[illegible] x[illegible] [illegible] [illegible] v[illegible] t[illegible] n est. [illegible] flo [illegible] [illegible] t[illegible] n. [illegible] ore [illegible] La[illegible] *[illegible] aree cru stare fla[illegible] acti[illegible] n emplo [illegible] r. In [illegible] imdi[illegible] con[illegible] re, ut vita[illegible] nt[illegible] , or[illegible] ribus, nuda humo, culcitr[illegible] m[illegible] ia, nulla plumarum, cu[illegible] rarum, l[illegible] nt orumque cognitione. Precibus nocturn[illegible] exped[illegible] is, somnus habebatur A[illegible] onachorum in[illegible] us, hinc à Matutinis ad Primas or[illegible] ti[illegible] us insistebant. Le[illegible] io Bibliorum[illegible] qua c[illegible] ris hab[illegible] b[illegible] tur, omnium jucun[illegible] ma. [illegible] ib[illegible] sobrie abstinebant, illis non modo feriis, quas [illegible] quat inedia ve[illegible] mater Ecclesia, vel Pater Benedictus, sed etiam al[illegible] is compluribus, pietati[illegible] ardore aestuante, san[illegible] tor[illegible] p[illegible] z[illegible] ilia, verum[illegible] ne Jejunium pane duntaxat, [illegible] aqua tran[illegible] t[illegible]. Imo, paucis[illegible] n[illegible] nt[illegible] is, ardentioris pietatis studio adduct[illegible] t, [illegible] el ab Apostolo illis vocibus admoniti, Bonum est non m[illegible] nducare carnem, & non bibere vinum, Rom. 14. & à S. Benedicto, Monachis vini me[illegible] suram praescribente. (Quamvis vinum omnimodo, l[illegible] s no[illegible] esse Monachorum, cap. 40. commoti, hoc potionis genus omnino rejiciunt, atque nulla detur, sancti hujus propositi perrumpendi occasio, vineas circumjectas recidunt, & vasa omnia sive dolia, ad servandum accommodata, e Monasterio tollunt. Verum fr[illegible] idam haurientes, aliquanto post in morbum [illegible] r[illegible] omnes delapsi, Apostolo auscultare coguntur pr[illegible] pienti: Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere propter stomachum tuum 1. Tim. 5. Vinum propterea men[illegible] a[illegible] [illegible] tur, adeo tamen infuscatũ ut animo nihi[illegible], corporis tamen valetudini non minimum pro[illegible] tium, quod servabatur, popularibus [illegible] ien[illegible] s admirationem, simul & [illegible] as[illegible] sciebat, [illegible] De vestibus nullo modo l[illegible] bor[illegible] b[illegible] [illegible] e[illegible] [illegible] tta em[illegible] vestment[illegible] motr[illegible] entes, ab[illegible] is contenti. Lon[illegible] obedientiam[illegible] qua non tantum Pr[illegible] s, sed etiam

aequ[illegible] vro[illegible] que[illegible] tur commem[illegible] c[illegible] 2. R[illegible] [illegible] e de[illegible] s[illegible] [illegible] [illegible] at[illegible] lius[illegible] me[illegible] se[illegible] on[illegible] in p[illegible] tio[illegible] ut[illegible] [illegible], ab[illegible] r[illegible] aliu[illegible] ex[illegible] [illegible] lac[illegible] u[illegible] born[illegible] dor, [illegible] lin[illegible] [illegible] La[illegible] [illegible] d[illegible] c[illegible]. [illegible] S [illegible] [illegible] ru[illegible] [illegible] D[illegible] q[illegible] l[illegible] c[illegible] x[illegible] c[illegible] il[illegible] pl[illegible] r[illegible] one, & [illegible] n[illegible] florent p[illegible] h[illegible]

[illegible] co[illegible] is q[illegible] is[illegible] le mortal[illegible] us super[illegible] Christia[illegible], ad[illegible] tan[illegible] q; opera C[illegible] m[illegible] ntis nostri summi[illegible] on[illegible] tu[illegible] e[illegible] eos, qui labe[illegible] la[illegible] e[illegible] t, de quibus legen[illegible] e[illegible] s tantam in ta[illegible], & in[illegible] eres[illegible] ac[illegible].

[illegible] 1349. S[illegible]. M[illegible] 6[illegible]

ÆTernum[illegible] t Cl[illegible] [illegible] rentio[illegible], ho[illegible] egr[illegible] eor[illegible] qua[illegible] Theologiam, [illegible] t cult[illegible] docere praecepit [illegible].

[illegible] laret [illegible] te[illegible] c[illegible] A[illegible] p[illegible] ra[illegible] na[illegible] que[illegible] Cl[illegible] a[illegible] l[illegible] r[illegible] h[illegible] ue[illegible] t. S. [illegible] E. [illegible] alem [illegible] S. Mar[illegible] aetr[illegible] s T[illegible] b[illegible] C[illegible] tis opera, & c[illegible] oto[illegible] fl[illegible] c[illegible] tis, quos C[illegible] o[illegible] olecu[illegible] vo[illegible] bus, eo sp[illegible] ad st[illegible] c[illegible] animos mirifice a[illegible] cendit. [illegible] vit[illegible]

A.C. 13[illegible]. [illegible] 8[illegible]

INter omnes vero actione[illegible], quas fe[illegible] C[illegible] e[illegible] s[illegible] m[illegible] n[illegible] [illegible] strior & la[illegible] abil[illegible] ill[illegible], qua[illegible] st B[illegible] ni[illegible] V I[illegible] I[illegible] Pl[illegible] fi[illegible], centesim[illegible] q[illegible] oq; anno [illegible] nstituerat, ip[illegible] e[illegible] L[illegible] at[illegible] v[illegible] aehum[illegible] ps 9 I[illegible] n[illegible] um centesimum ad [illegible] inquagesim[illegible] d[illegible] to in sacris s[illegible] pturis u[illegible] numeroq; ut quod olim carnaliter apud H[illegible] oc in animabus nostris spiri[illegible] ter[illegible] eret. *VVion. Ciacon. &c.*

[illegible] 8 [illegible]

C[illegible] s, A[illegible] s, [illegible] metta [illegible]

[illegible] S. [illegible] 8 [illegible] 2.

M[illegible] quę [illegible]

[illegible] lum [illegible] hoca V[illegible] ab [illegible] m lata est, qu[illegible] Rom [illegible]

[illegible] S P. [illegible]

I[illegible]

[illegible]

[illegible] 8 [illegible] A[illegible] e[illegible] b. [illegible]

I[illegible] V[illegible] us a[illegible] fc[illegible] quærit [illegible] eper [illegible] & v[illegible] gis qua [illegible] o c [illegible] autem.

C[illegible] R[illegible]

C[illegible] Mah[illegible]

C[illegible] ctiones [illegible] dversus P[illegible] C[illegible]

I[illegible] ber [illegible]

[illegible] s in quinq; [illegible] A[illegible] quæ servat [illegible] SS. Io[illegible] Pau[illegible] autem hoc [illegible] &C[illegible] gat[illegible] no[illegible] & [illegible] us [illegible] & qu[illegible] a [illegible] f[illegible] a [illegible] Ro[illegible] le[illegible]

A [illegible]

[illegible] q, facra [illegible]

H ELIS [illegible] Autho ex AMa- [illegible] S. [illegible] Epi[illegible] Vcetuen- [illegible] H[illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible]

I [illegible] a [illegible] W el[illegible] [illegible] A[illegible] quem inter Chron[illegible] [illegible], fac [illegible] la [illegible] noftrorum tot [illegible] ex Bo[illegible] B[illegible] Vit[illegible] [illegible] cri [illegible] onum [illegible]. Neq; m[illegible] [illegible] fe[illegible] cre [illegible] A[illegible] [illegible] Ed[illegible] A[illegible] le [illegible] , plura m[illegible]

[illegible]

C [illegible] Regia [illegible] [illegible] Mo[illegible] [illegible] & P[illegible] [illegible] & [illegible] A[illegible] Eccl [illegible]

E X [illegible] Co[illegible] nisfat [illegible] de Chro[illegible] [illegible] quibus [illegible] & ipl[illegible] [illegible] udim[illegible] [illegible] alent. [illegible] crofo [illegible] etiamnũ ag[illegible] po[illegible] culis comp[illegible]

 furdis

[illegible] ad verba [illegible] ut & cæcis ad [illegible] hominum in [illegible] decret[illegible] resi[illegible] Chri[illegible]sti patrimonium [illegible] re d[illegible] s, & *secure*, [illegible] S[illegible]us, *tran Des* [illegible] *Chry*[illegible] *Henriq. Bern.de* [illegible]

Inter scriptores nostros celeb[illegible] Ioannes [illegible] Roffensis Cænob[illegible] Monachus, & Prior eiusdem d[illegible] pro mer[illegible] Ioannes W[illegible]nus c[illegible] mento Iunior, Westmon[illegible] [illegible] & [illegible] rerum sublimium & cæl[illegible] contemplationi [illegible] deditus, cujus scripta, [illegible] pietatem red[illegible] & a[illegible] rerum contagione per[illegible] alienum demonstrat. *Eduard. Marhevv & Pi*[illegible]

A.C [illegible] *S.P.N.* 880.

INNO[illegible] in Ecclesia fructus ex reflore[illegible] [illegible] nostri ordinis Congregationibus [illegible]dulensi & Va[illegible]umbre[illegible] sed [illegible] magis ex [illegible] & primo servo[illegible]ribus, Olivetana, & G[illegible] [illegible] [illegible]tarius [illegible] per [illegible] ne no[illegible] Congregationum me[illegible] [illegible] agro[illegible] Legendi eorumdem or[illegible]

M[illegible] [illegible]rorum illustrium S. R. E[illegible] [illegible] & Episcop[illegible] numerus, quem studiosè negligimus. *Vid. VVion.* [illegible] *Rob. Ioan. Chanu.* &c.

A.C 1361. *S.P.N.* 881.

ANDR[illegible]us de Roca S. Theol. Magi[illegible] Monachus & [illegible] Cluniacensis, ex Abbate S.R.E. [illegible] Tit. Sanct. Marcel[illegible] clarissimu[illegible] o Ecclesia [illegible] meritissimus effulget, in componenda pace [illegible] & quantum id bonum [illegible] quo nullum est bonum! felicissimus. *VVion.Bern.Con.Ciacon.B* [illegible]

Cel[illegible]ur etiam Simon Elien[illegible] H[illegible]cus [illegible]derborne [illegible] Hugo Le[illegible] vic[illegible] Guilhelmus Carnotensis &c. [illegible] p[illegible] ex ordine nostro [illegible]

A.C 1362. *S.P.N.* 882.

MIranda non solu[illegible] sed prodi[illegible] hoc anno electio B. Vrbani hoc [illegible] mine Quinti Rom. Pontificis. Is Innocentio mortuo, Cas[illegible] forte ago[illegible] loci Religione ac sanctimo[illegible], cú ex una [illegible] [illegible] tus [illegible] servi[illegible] [illegible] cesac[illegible] [illegible] [illegible] deth[illegible] [illegible]ana [illegible] ve[illegible] rat autem [illegible] [illegible] S. V[illegible] Ma[illegible] loc[illegible] at[illegible] um, [illegible] depre[illegible] & pene [illegible] & n[illegible] m[illegible] a Cænob[illegible] [illegible] Ep[illegible] [illegible]tus [illegible] ex v[illegible] [illegible] resideret [illegible] pio Ca[illegible] quibus po[illegible] M[illegible]na[illegible] æstimati[illegible] acres fami[illegible] [illegible] separ[illegible]. M[illegible]rum & vere [illegible]ndum, delati upr[illegible] eumdem [illegible] isse (quamvis Cardinalis non esset) quo Casini votum nuncupa[illegible], ex legatis cognovit, qui ex Italia in Pa[illegible] redeunti, litteras [illegible] ustæ [illegible] tionis nunci[illegible] ab sacro senatu, in Gallijs commorante, ad Vrbem Mediolan[illegible] obviam fa[illegible], detulerunt. Inito postea Mag[illegible]atu confestim summo studio perficere, & [illegible] equi curavit, quæ antea Sancto [illegible] pare[illegible] BENEDICTO promiserat; familia Casinas in tutelam ac patrocinium rec[illegible]: Cænobii regime[illegible] perspectæ fi[illegible] ac [illegible] procurator[illegible]us demandat[illegible] A[illegible] appellatio ac dignitas [illegible] vindicatæ (ecce R[illegible] anum rursus Ponti[illegible] eumdemque Cassinensem Abbatem) idque per annos quatuor & menses aliquot. *Vid. Ciacon. M. Ant. Scipio* &c.

A.C 1363. *S.P.N.* 883.

VT nullam non uspiam novam seu noviter institutam sive etiam reformatā novo fervore familiam, nostri quamprimum tanquam à Numine peculiariter sibi comm[illegible]tam, non a[illegible]lecti, venerari, & modo quocunque [illegible]bili demereri studuerunt, ita & [illegible]mum S[illegible] *vorum B. M. V.* Ordinem, [illegible] pro ipsa tanti nom[illegible]gni[illegible]te & [illegible] ma devotione & reverentia com[illegible] [illegible] & [illegible]ibus [illegible]ius m[illegible], [illegible] & viscera Dominæ suæ vene[illegible]unt. [illegible]de plurimi Abbat[illegible] no[illegible] & [illegible] fices [illegible] illis non tam co[illegible] solo quam manu & toto a[illegible] E quibus Andro[illegible] no[illegible] a R[illegible]

Marianæ familiæ Cluniacensis Archiabbas & Generalis, dein S.R.E. Cardinalis, Protector *Servorum* prædicti ordinis electus, Dominæ suæ & Domesticorum ejus adeo singularium servus humillimus, creditorum sibi rationes diligentissimè promovit, aliaque inter merita, candidissimę Matris virginis sobolem, purpura sacra convestiens, in ipsomet, ut vocant, Titulo Cardinalatus sui, *Servorum B.M.V.* Collegium fundavit, & præfecturam instituit; Sed & in habitu servorum eorumdem, & ipsis consepeliri voluit, etsi nihilominus postea Cluniacensib9 suis à morte redditus, & inter proximos Reginæ Cælorum Palatinos, Sanctos Hugonem, Odonem Majolum & Odilonem reconditus. *Excommunicatis PP. Servorum, Cluniac. monim. Cajetano, &c.*

Meretur sub hoc idem tempus, non minus de cælo, quam terris, de ordine inprimis, & quorum plurimum intererat, & interesset, nisi amicorum Dei hostes esse mallent, quam cultores, de diversis Regnis, Ioannes de Thinmouth noster, S. Albani Monachus; qui ut concivium suorum exemplis totas provincias excitaret atque accenderet, vitas, res gestas, & miracula Sanctorum Anglię, Wallię, Scotiæ, & Hiberniæ, ingenti volumine complexus est, quod Sanctilogium Servorum Dei appellavit; in cujus, & aliorum operum ejus laudem, multa Pitsius commemorat. Scripsit autem teste Bostono Buriensi, præter jam dictum volumen:

- Sanctilogium minus, Supplementum Prioris, librum unum.
- In Genesim, lib.1.
- In Exodum, lib.1.
- In Leviticum, lib.1.
- In Numeros, lib.1.
- In Deuteronomium, lib.1.
- In Iosue, lib.1.
- In Iudices, lib.1.
- In Reges, lib. 4.
- In Apocalypsim, lib.1.
- Lectionarium Ecclesiæ, lib.1.
- Historiam Auream, lib.3.
- Supplementum ejusdem Historiæ, lib.1.
- Appendices Martyrologii, lib.1.

Vir, ut ait Pitsius, omni genere virtutum ornatus, & multiplici melioris eruditionis supellectile instructissimus, sacris scripturis, legendis, meditandis, explicandis impensè deditus, &c. *Videatur Eduardus: Mathevv & citati.* Quo ipso tempore floruit Anonymus quidam, sed merito suo satis cognitus Regno, Monachus Malmesburiensis, qui Magnum op9 Historicum libris quinq; contexuit, quod appellavit: Eulogium Historiarum. *Videantur Capgravius, Mathevv. &c.*

A.C. 1364. *S.P.N.* 884.

QVantum Pontifices Romani & Imperatores, in uno Lamberto nostro Gengenbacensi Abbate repositum haberent, abundè per hæc tempora testati, dignissimis eundem functionibus adhibuêre, sed & Cathedrales præcipuæ per Germaniam Ecclesiæ, cucullum Monachi pia propensione & fiducia vellicantes; eundem sibi præesse exambientes, eundem primo Brixiensem, mox Spirensem, dein Argentinensem, denique Bambergensem in Episcopatum administrare coëgerunt. Vt plane hominis, hoc præsertim tempore, miraculum admiremur. *Vid. dict. Episcop. Chroni. &c.*

A.C. 1365. *S.P.N.* 885.

MEritis prægnantissimus annus, quæ tamen omnia nostrorum, unus nimio splendore obfuscat B. Vrban9 noster summus Pontifex ut nec meminisse quidem aliorum seu velimus, sive possimus, Princeps, & revera maximum est: hoc anno Vrbanum nostrum Pontificiæ Majestatis præsentiam Romæ reddidisse, & ab exilio redeuntem Romanam denique sedem, eousque per Legatos, & sæpe Tyrannos occupatam, summa omnium gratulatione applausuque recepisse; Vaticanum palatium reparasse, hortis & viridariis exornasse, & digno planè consilio, iis excolendis, pauperes Christi adhibuisse, quorum octingentos, & mille aliquando, alere consueverat. Carolus IV. Imp. intellecta Vrbani Romam profectione, eo & ipse, cum uxore & liberis, honoraturus Pontificem, & reditum gratulaturus advolavit, ac stratoris officio Pontifici Romæ exhibito, eidem & in sacris Diaconis ministravit, & Evangelium decantavit. Neq; ea solum, Occidentis Augusti submissione, felix fuit Vrbanus, sed & Orientis Imperator Ioannes Paleologus, non eidem solum se submisit, verum & ipse Romam, venerationis gratia venit, publiceque Catholicam fidem, quam Romana Ecclesia docet, & Spiritum sanctum à Patre filioque procedere, Romanumque Pontificem summum Gregis Dominici pastorē, caput & Magistrum professus est.

A.C.1366. *S.P.N.886.*

INter scriptores sæculi hujus illustrissimos, sydus fulgentissimum elucescit Petrus Berthorij, Monachus & Prior Sanct. Eligij Parisiensis, vir, ut Trithemius asserit, in Divinis scripturis studiosissimus & valdè eruditus, atque in sæcularibus litteris egregiè doctus, in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenii, Philosophus, Historiologus, & Cosmographus insignis: scripsit inter alia magnū & egregium opus tribus voluminibus distinctum ; Dictionarium Prædicatorum appellatum.

Repertorium Morale, lib.3.
Reductorium quoq; Morale, lib. 4.
Inductorium Morale, lib.
Breviarium Historiarū Biblic. lib.1.
Cosmographiæ, lib.1.
Sermonum variorum, lib.1.

A.C.1367. *S.P.N.887.*

LEgatione dignissima, summarum auctoritate fungitur Anglicus noster, ex S.Rufi Monacho, S. R. E. Cardinalis, de *de qua consulend. Henriquez. l.1. d.18.*

Moritur miraculum illud viri Contemplativi Beatus Ero noster Abbas Armentariæ in Hispania, cum aliquamdiu Cænobio suo & Hispaniæ, velut redivivus redditus mirificè illuxisset, ab illo ut diuturno admodum & stupendo, sic brevissimo sibi ducentorum annorum Contemplationis somno (tanto siquidem tempore expers cibi potusque somnum dilectorum Domini gustaverat) ad labores, & tertium jam Monasterij à se olim gubernati sæculū regressus, vir per omnia prodigiosus, cujus in exhortando; post idotij, gratiam & virtutem, atque ab his & vitæ exemplo fructum, ipse omineris. *Ex monim. Arment. Bern. Montalbo Malach. Hortensi, &c.*

A.C.1368. *S.P.N. 888.*

SPectatissimus toto orbe fama sæculi hujus, & gloria, exsplendescit Simon de Laugham, ex Monacho & Abbate Westmonasteriense, Regni Angliæ thesaurus, mox Eliensis Episcopus, exin Archiepiscopus Cantuariensis Cancellarius Regni & primas; S.R.E. denique Cardinalis presbyter Tituli S. Sixti, exin prænestinus Episcopus, & S.R.E. Legatus, ut obstupescat totus, qui unius hominis, tot ac tanta merita audiat, videatque tam diversis negotiis viri unius ingenium, atque industriam sufficisse. Fuit idem ex meritissimis ordinis Carthusiani fautoribus, qui Cænobium S. Mariæ de bono condidit, in eodem denique sepultus, ut videas, quam proprium nostris semper fuerit, alios quoscunque ordines fovendi & promovendi. *Ciacon. Thom. VValsingh. &c.*

A.C.1369. *S.P.N.889.*

ALiud ordinis nostri ex congregatione Cistert. affulget lumen, Adamus Abbas Regiiloci, in celeberrima Oxoniensi Academia SS. Theologiæ Professor nominatissimus. Vir assiduus in librorum lectione, inexhausto labore, indefessa diligentia, insatiabili scientiæ desiderio, qui noctes diesque jugiter studendo ad multiplicem diversarum rerum cognitionem, feliciter pervenit. Ejus inter alia, præcipuè sequentia opera commendantur.

De cavendo ab Hæresi ad Simonem Episcopum, lib.1.
Ad Scotos Dialogus rationis & animæ, lib.1.
Pro ordine Monastico, lib.1.
Defensorium exemptorum, lib.1.
Epistolarum ad diversos, lib.1.

Videatur Chrysostomus Henriquez. fasc. SS. lib.2. dist.26. &c. pl.

B. Vrbani nostri summi Pontificis, innumera in orbem Christianum, & Ecclesiam beneficia, paucissima commemoramus: Illustrissimum planè istud, quo ambitioni nequissimæ frenum imposuit, dum serio edixit: ne quis plura uno, certè pro dignitate virtutis & scientiæ, pauca beneficia Ecclesiastica possideret. Quemque in propria Ecclesia residere coegit: circa cultum corporis externum, & vestium honestatem, multam curam, ac studium impendit, ut ad antiquum morem (dignissima sanè tanto Pontifice sollicitudo) omnia revocaret, habitumque, & vestium pristinum usum induceret, nimiā licentiam edictis ac legibus castigandam, & comprimendam judicavit. Nec minus, quo Italiam universam, maximè Bononiam æterno sibi debito obligavit; quando nimirum Bononiensem celeberrimam toto orbe Academiam longis bellorum turbinibus stratam erexit, & antiquam illi novis concessis privilegiis restituit dignitatem.

Haud

Haud impari beneficio de Galliis meritus, & Academia Parisiensi, præcipiens eandem optimis legibus instaurari: *Vid. Petrarcha, Ciaconius, Panvin. &c.*

A.C. 1370. *S.P.N.* 890.

VRbanus quintus, sive minus commodè Romæ haberet, sive ut alia in Gallia transigeret, Avenionem profectus tertio post mense morbo invalescente feliciter emoritur. Statuit, ut corpus more pauperum sepeliretur, incineratum vero, ad suum D. Victoris Monasterium, ubi quondam fuerat Abbas transferretur. Ita Pontifices nostri plurimi, ad Cœnobia suâ referri, plurimi ibidem mortem expectare voluêre. Felicissimus hic Pontifex Vrbanus, nova & æterna felicitate urbem atque orbem beavit, dum indicto jejunio & processionibus, abscondita pluribus jam sæculis Apostolorum Petri & Pauli capita reperit, fidelibus, eo loco quo hodie cernuntur veneranda reposuit, & intermissum tanto tempore cultum eorumdem summo Romæ splendore revocavit. Idem, æterna fidelium consolatione & benedictione, sacratæ ceræ & S. Chrismate tinctæ, quâ ab imagine Agnū Dei appellant, usum multis item sæculis intermissum, & oblivione incognitum, restituit, sed & Ioanni Imperatori eundem commendans sacratam ceram constantinopolim usque transmisit, qui sacro muneri solemni pompa triumphantis more occurrens, idem inter festos populi applausus, in urbem intulit. Idem ordinem virorum ac virginum B. Brigittæ, ordinem item S. Hieronymi in Hispania, ordinem Iesuatorum, sed & Montis Oliveti confirmavit, & innumeris clarus meritis cum insigni sanctitatis opinione decessit. *Vid. Ciacon. Panvin. VVion. Frusius, &c.*

A.C. 1371. *S.P.N.* 891.

MEmorabili, & fructuoso inprimis pœnitentiæ exemplo, ambitiosi ad honorem Pontificium aditus à se ipso damnati, Orbi & Poloniæ præfert Iaroslaus cognomento Scotnicius, gente Bogorius, Gnesnensis Archiepiscopus, à se ipso ultro ob id ipsum exauctoratus, qui sacræ familiæ nostræ Cisterciensi in Landensi Cænobio se adjungens, cum illic biennium laudabiliter exegisset, tantum in schola humilitatis tantillo tempore profecit, ut non in vita solum pœnitere satis habuerit, sed & à morte cadaver suū, non per Ecclesiæ portas, sed pertuso pariete ad sepulturam deferri jusserit, quasi qui non tanquam pastor, sed ut fur & latro, eamdem olim intrasset exemplo hoc, non tam ad sui solum ævi homines valente, sed merito omnium sæculorum ætatem percellente, nisi qui nundinari hodie honores Ecclesiasticos, exambire, extorquere solent, in omni Simonitarum scelere, nullum depræhenderent, ipso ut aspectu & concupiscentia excœcati, sic insensiles tactu atque adustione.

A.C. 1372. *S.P.N.* 892.

VT nunquam non maximorum æmulos Doctorum Ordo noster habuit, sic obscurissimo hoc sæculo, quo tot hæresum vespertiliones, in publicum prorupêre, magnum sane virum atque illustrissimum protulit, non minus virtute conspicuum quam eruditione, Ioannem à Tinmouth, S. Albani Monachum, qui cum impii sacrum pervertere textum & pro libidine suoque interpretari ingenio non teverentur, ipse sanctissimis atque eruditissimis Commentariis illustravit. Scripsit autem:

In Genesim, lib. 1.
In Leviticum, lib. 1.
In Deuteronomium, lib. 1.
In Iudices, lib. 1.
In Apocalypsim, lib. 1.
In Exodum, lib. 1.
In Numeros, lib. 1.
In Iosue, lib. 1.
In Reges, lib. 1.
Historia Aurea, lib. 1.

Sed & vitas, res gestas & miracula Sanctorum Angliæ, Walliæ, Scotiæ & Hiberniæ ingenti volumine complexus, omni posteritate immortaliter meruit. *De quo Bostonus, Pitsius, Mathev. &c.*

A. C. 1373. *S.P.N,* 893.

INter viros ordinis illustrissimos, claret hoc anno, & pro meritis eligitur ex Abbate Fiscanensi Præses Curiæ Iuvaminū Parisiis Ioannes de Grangia; idem Episcopus Ambianensis, dein Cardinalis Tit. S. Marcelli, postea Episcopus Tusculanus. Vnde facile animadvertas, quid de tanto viro sentiendū, quem ipsi homines maximi ita exambierunt. *Vid. Andreas Quercetanus, Paulus AEmilius, Ciacon. Clem. Robertus &c.*

Moritur eodem año Petrus de Stamno d'Estain, ex Monacho S. Flori Episcopus Floriensis, postea S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Bituricensis, de ordine Prædicatorum meritus, quibus Conventum seu Cœnobium exstruxit. Idem S. R. E. Camerarius, dein Card. Episcopus Ostiensis, & Veliternus, idem Italiæ Legatus, & à Gregorio XI. post Vrbanum ea in dignitate confirmatus. *Vid. Ciacon. Onuphr. &c.*

A.C. 1374. *S.P.N.* 894.

INter Illustriores hujus sæculi viros eximiè rutilat atque exsplendescit, eruditissimus ille ut Religiosissimus Montis Veteris Abbas Arnoldus, qui, memorabili sanè elogio à Manriquezio celebratus; dicitur ab universis Germaniæ Academiis Nominales relegasse, idem strenuus libertatis Ecclesiasticæ propugnator, insigni scripto contra commendas & commendatarios volumine, eoque Pontificis maximi Sixti I V. nomini inscripto, cujus hoc est initium : *Commenda est vipera, sanctæ Matris Ecclesiæ viscera rumpens.* Vt ex principio, de reliquo opere omineris. *Annal. Cist. Manriq. &c.*

A.C. 1375. *S.P.N.* 895.

OMnium oculi in Simone nostro de Langham, ex Archiepiscopo Cantuariensi ad S. R. E. Cardinalatum, Prænestinumque Episcopatum provecto: cujus de Ecclesia dei supra laudem & famam omnem merita fuêre, pro quibus & Archiepiscopatu à Rege privatus est, & conviciis Hæreticorum sceleratissimè proscissus. Is enim primus, qui Vviclevi nequissimi ex Clerico Apostatæ, conatibus contra Monachos occurrit, & honore piani Collegij nequiter exambito deturbavit, *ex ungue* quod ajunt *leonem, & ex cauda draconem cognoscens*, (verba doctissimi Reynerii ponimus) *jam tum illius ferox ingenium prævidit, & ne diutius majori damno venena sua occultando noceret potentius, detexit ut caveretur.* Quam ejus providentiam, si reliqui Episcopi diligentius fuissent æmulati, nec impedivisset Ioannis Lancastrii sequaciumque illius In Clerum invidia, certè Wicleviraanguina soboles, in ipso quod ajunt ovo fuisset extincta. Ita Reinerus.

A.C. 1376. *S.P.N.* 896.

IMmortali nominis, & meriti commendatione, cum jam Principum potentia fretus, nefarius Hæresiarcha Wicleff, cœpisset palam contra Religionis Catholicæ sanctissima secreta facere, validissimos è nostris Monachis sensit antagonistas; E primis, an primus omnino, fuit Gulielmus Bingham, Nordovicensis Monachus, de quo ista Pitsius habet apud Reynerum. Vir pius, inquit ingeniosus, & doctus, zelo etiam Divinæ gloriæ plenus. Hunc in eo sanè felicem merito pronunciârim, quod inter primos inventus, si nõ omnium primus (ut Lelandi verbis utar) antiquorum rituum observantissimus, V vicleffo, novarum rerũ cupido, se constanter opposuit. Nam saltem inter primos erat, qui deprehendit, & aliis detexit (post Simonẽ de Langham, de quo superius) pestilentẽ hominis doctrinam, ejusque perfidas machinationes scripto doctissimo libro refutavit. Oxonii contigerunt ista : nam illic uterque simul studebat. Illic Binghamus perspicaci oculo, vidit lupum venientem, & non fugit ut mercenarius, sed ut bonus pastor strenuè restitit, & ab insidiatoris rabie, Christi gregem, quantum potuit, defendit. Erat vir alioquin modesto, quieto, & tranquillo animo, constanti tamen, & veritatis amantissimo : Scripsit igitur opus, omni sanè eruditione refectum, contra positiones Wicleffi. Hæc Pitsius.

Ipso anno moritur Simon de Langham, ex Archiepisc. Cantuariensi S. R. E. Cardinalis, à Pontifice Gregorio mirificè amatus & honoratus. De ejus diversis in diversos beneficiis, de fundata etiam Carthusia Avenionensi (ita perpetuo ferè nostri, in PP. S. Dominici, S. Francisci, S. Brunonis aliosque liberales, opes suas, insigni planè merito profudêre) aliisque præclarè gestis; legendi scriptores Rerum Angl. & Clemens Reynerus in Apostol. Bened. Sect. 2. f. 219. & 220. &c.

Illustris idem añus, Martyrio nostrorum, Cong. Cistert. in Cœnobio Setichenbeckensi, Abbatis & Monachorum, de quibus legendus *Chrysost. Henriq. l. 2. dist. 39. & Bzovius*, hoc anno.

A.C. 1377. *S.P.N.* 897.

ITerum alius Christi Athleta, fortissimus Ecclesiæ propugnator, producendus Vtredus Boldon, ordinis nostri in Cœnobio Dunelmensi Monachus. De quo etiam Pitsium audiamus, Vtredus Boltonus in Anglia Transabrina, ut Lelandus loquitur, natus ordinis S. BENE-

DICTI,

DICTI, Monachus Dunelmensis, vir cujustum doctrina, tum pietas, suo tempore multum illuxit. Alacritate ingenii, promptus ad studia, affabilitatis gratia, jucundus ad colloquia, suavitate morum aptus ad conciliandam amicitiam, denique felici naturali indole, præclarisq; animi dotibus, dexter ad omnia. Ab omnibus fratribus unice dilectus, Abbati etiā, propter magnam quam de illo conceperat spem, mirè charus; concurrente igitur, cum Monachorum amore Abbatis favore, cōmuni consilio, & unanimi consensu missus est Oxonium ad studia. Vbi labore, industria & ingenii felicitate, ad eam doctrinæ perfectionem tandem pervenit, ut cum eruditissimis sui temporis viris, non immerito conferri potuerit. Infelicia etiam, in quæ incidit tempora, felici hominis ingenio, per occupationes pessimas, exercitium dederunt, & incrementum. Nam divina, ut interpretor, providentia, tum florere, & inter viros doctos eminere cœpit, cum Ioannes Wicleffus pestilens errorum suorum Venenum, & in scholis inter doctos spargere, & in suggestu in concionibus imperitæ multitudini nequiter propinare, & impudenter obtrudere satagebat. Cui se strenuè, constanter, magnanimiter opposuit Vtredus, & de eo tanquam de hoste publico superato, non semel triumphavit. Ita Pitsius: eademque suo rabioso calamo (utcunque rem dissimulans) fatetur Balæus. Sic integra fama, & ob errorum impugnatione celebris, sub finē Regni Eduardi III. (quem alii quartum appellant, & hoc anno mortuum affirmant) in legatione honoratissima Romā missus fuit ad Gregorium XI. ibique perbenignè susceptus, in pretio habitus, injunctum sibi munus strenuè peregisse scribitur.

Moritur eodem anno Petrus de Stagno ex Monacho S. Floridein Episcopo ibidem, Archiepiscopus Bituricensis, denique S.R.E. Cardinalis, de quo uti sexcentis aliis, utinam per compendium plura licuisset. *Vid. Clem. Robert. & ab eodem citati, &c.*

A.C. 1378. *S.P.N.* 898.

OLivetana sacra nostra familia, ubertate pinguescens oleæ, dum, cum annis, aliorum deflorescunt studia, sacrū vitæ rigorem ipsa adauget, & mirè proficit, anuente piorum votis Romano Pontifice, & concedente, ut qui apti essent, & ad solidariam eremi pugnam, fraterna ex acie instructi aspirarent, sublime illud vitæ genus aggrederentur. Ita rursum germinans germinavit, nostrorum opera, solitudo; decor Carmeli datus est ei, & Saron. neque Ioannes, & Ioannis æmuli Petri Damiani, tanto post defuere. *Sec. Lancell. &c.*

Moritur hoc eodem anno alter ille ordinis Brigittini Fundator, legum scriptor, & Magnæ Brigittę Institutor atque animi post Deum præcipuus arbiter B. Petrus noster, Prior Cænobii Alvastrensis, qui & Revelationes ejusdem Divæ Brigittæ, jussu Numinis conscripsit, & orbi ac futuris sæculis memorabili ut merito, sic fructu cōmendavit. Sed & officium Ecclesiasticum pro eodem ordine composuit, quod Pontificia postea auctoritas confirmavit. Vt de tanto rursum viro, ejusq; tantis meritis, sed & amicissima Divę Brigittæ ipsiusmet atque ejusdem clientum relatione merito sibi ordo universus gratuletur. *Ex vita ejusdem Henriq. Vaston. &c.*

A.C. 1379. *S.P.N.* 899.

BOno publico, magnis rursum ingenii monimentis, ex ordine nostro præpræclarè consulunt Stephanus Brikingtonus, Wilhelmus Torneus, Castortonus Norvicensis, quorum hic plures in Sacram Paginam Cōmentarios, illi diversa, at summa digna cōmendatione scripserunt, quo ipso tempore celeberrimus ille totique orbi nonsimus scriptor Matthæus noster Westmonasteriensis floruit, à floribus Historiatum, quos acuratè collegit. Florilegus, & Florilogus appellatus. Ejus laudes diversi celebrant. *Vid. Matth. Parckerus, Harpsfeld. Mathev. Pitsius, &c.*

Claret egregia vitæ sanctitate Beatus Benedictus Sanct. Brigittæ filius, ex Principe Nericiæ humilis Alvastræ Monachus, qui quantus esset, vel pro meritis tantæ Matris facilè æstimare est, neque minus pro meritis quem sibi adlegit Patris, cujus & nomine meruit insigniri, cui & illud quod Patri convenerit, *gratia Benedictus & nomine*; resplendentibus in uno hoc filio diversis splendoribus sanctorum, Brigidæ ac Benedicti. *Ex vita, Annal. Cist. Menol. nostr.*

A.C. 1380. *S.P.N.* 400.

EGregiè & constanter Ecclesiam Dei propugnat, contra impiissimos Wicleffistas, Vtredi, de quo superius, in Oxoniensi quondam Academia condiscipulus, Simon Sonthrarius, Albanensis Monachus. De quo Pitsius loco citato: Erat sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis. Hunc pietas, doctrina, Divinæque gloriæ zelus celebrem in Anglia reddiderunt. Cum per id tempus Wicleffus errores suos spargere inciperet, hic omni qua potuit ratione illi obstitit, & communicato consilio cum quodam Dunelmensis Cænobii Monacho, Doctore etiam Oxoniensi, multum laboravit, & publicis disputationibus, & privatis colloquiis, & libris tandem scriptis contra præfatum Wicleffum, ut impiam eius doctrinam refutaret, & ab Ecclesia Christi periculum Hæresis propulsaret. Ita Pitsius.

A.C. 1381. *S.P.N.* 401.

ITerum orbi spectaculum ingens, factus olim ex Duce, Divionensis in Burgundia nostri ordinis Monachus, Vladislaus, petentibus Regni Polonici proceribus, dispensante, (velut nostri jure loquuntur) sive legibus eum solvente Pontifice Romano, ad sceptrum & diadema Poloniæ è Cænobio evocatur. Verum in itinere morbo correptus, quod sciret, quam expediret in cucullo ac Cænobio mori, quā in purpura & Regno, quamprimum ad suum S. Benigni Monasterium reportari voluit, in quo & sepultus est cum hoc Epitaphio:

> Hic jacet vir illustris & devotus Dominus Boladeslaus quondam Dux Albus Poloniæ, Monachus hujus Monasterij per plures annos existens: postmodum dispensat9 per Papam, pro successione Regni Poloniæ, obiit in Civitate Argentina, hic eligens sepeliri. Anno Domini 1381. Anima ejus requiescat in pace.

Franciscus Belforestius in univers. Cosmograph. & descript. Divionis. Clemens Robertus.

Claret multa nominis & doctrinæ fama Ioannes Fabri ex Monacho Tornusiano & Abbate Atrebatensi Cancellarius Ludovici Andegavensis Siciliæ Regis Episcopus Carnotensis, sed abrumpere, aliosque prætetire oportet. *Clem. Robert. Arnold.*

A.C. 1382. *S.P.N.* 902.

IOannis Wellii nostri Remesceyensis sive Ramseyensis Monachi ingens gloria, & meritum de Ecclesia sempiternum. Hujus quo magis liceat gloriam æstimare, convitium inferente Hæretico Apostata Balæo audiamus: Wellius, inquit Balæus, Ramesiensis Cænobii, quod à divitiis nomen accepit, Monachus, nunc inter scriptores nostros, locū sibi designari poscit non infimum. Exhaustis ille primum ex cōmuni Religionis hoste Aristotele prophanorum dogmatum poculis, Theologistici Doctoratus fastigium Oxonij è magistrorum manibus suscepit. Vnde ut Cedrus Libani altè superbiens, contempto humili Dei verbo, sublimiter gloriabatur in verbis mendacii, piissimos veritatis assertores ferocibus odiis insectando. Nam & hic quoque tanquam canis rabidus, frivolis argutiis vehementer in Wiclevum latrabat, & quosdam ex sui sectatoribus, iniquo dente lethaliter mordebat. Plura protulit aculeata scripta (ac post Catalogum eorum addit.) Pluraque alia in eos (Wiclevistas) inaniter blaterabat, credens in solo Monachatu Baptistico esse Christianæ perfectionem. Claruit ex primis Wiclevi damnatoribus unus, anno incarnati Messiæ 1382. Hæc impurus iste Balæus: quæ non immerito per antiphrasin intelligenda agnovit D. Pitsius ideoque de eodem Wellio dicit; fuisse Hæreticorum omnium, & præsertim Wiclevi suorum sectatorumq; juratum hostē, & unū ex illis duodecim, qui primi omnium & illum, & illius errores damnaverunt. *Ex Reinero, &c.*

A.C. 1383. *S.P.N.* 903.

EGregia spiritus alacritate & zelo innocentiæ ac puritatis sexum atque imbecillitatem muliebrem superans B. Ioanna nostra, Monialis & Abbatissa Sanct. Benedicti de Castro, dum immania militum, in quos inciderat, scelera intueri morte tristius judicat, & magno fervore redarguit, ab impiis pietatis mercedem adepta, immaniter trucidata est, ut triumphis Martyrum sociata. In cujus etiam discipulas, cum nimio furore succensi satellites, pari crudelitate sævire contenderent, & in Cænobium sanctissimæ Martyris imperum facerent, insigni prodigio, cæcitate percussi sunt, & sponsæ CHRISTI mirabiliter præservatæ. *Ex corona*

corona Lucida Henriq. Bernard. Brito, Ang. Manriq.

A.C. 1384. *S.P.N.* 904.

Celebratissimi Wicleffi Antagonistæ in Anglia clarent Ioannes Radinghal, & Henricus VVoodhil, Monachi Cantuarienses, Rectores successivè Collegii Cantuariensis, cujus præfecturam impiissimus VVicleff ambiens, ea detraudatus, virus in Ecclesiam tam pestilens evomuit, de quibus *vid. Patkerus.*

Ipso anno, insigni & extraordinario Numinis, ut apparebit, dono, nascitur perditissimo orbi singulare lumen & columen, B. Francisca nostra, cognomento Romana, ab ipsa infantia jam admiranda, cum à nemine contingi se, nec à parentibus denudari pateretur, uberrimis lachrymis & quib9 poterat signis obnixa, donec tegeretur. *Ex Act. Canonizat &c. Menol. nost. &c.*

A.C. 1385. *S.P.N.* 905.

Mellifluus ille Doctor noster Sanct. Bernardus Claræ vallensis quondam Abbas, tanto post, etiam à morte, benè mereri de Lusitanis non desinens, implorata ope sua, Regem Ioannem & Regnum servat, memorabilemque ipsi de hostibus victoriam impetrat. Proin gratus tanto liberatori idem Rex, quinto post partum triumphum die, supplex Alcobaziam (Princeps ordinis Cænobium) advolat; ubi, *publicè pro corona Regni sui juravit, sensisse se miram Divini auxilii præsentiam, dum in maximo periculo positus, Divi Patris nostri Bernardi nomen & auxilium imploraret; & juxta tentorium Regis Castellanorum, vidisse baculum erectum in aëre, cum rubro paludamento. &c. Ex monum. Alcobaz. Ang. Manriq.*

A.C. 1386. *S.P.N.* 906.

INgens sacrorum Antistitum & Cardinalium Sanct. Rom. Eccles. numerus referendus, quorum singulorum res gestæ singulos annos requirerent: Anglici ante omnes, Sanct. Rom. Eccles. B. Vrbani V. nostri ex fratre nepotis innumera merita numeranda, quæ ut saltem ex honorum prærogativa, ad quos à viris sanctissimis evocatus & coactus est, cognoscas, submetiatisque: præter Avenionensis Præsulatus sedem, quæ tam diu Romanos Pontifices fovit, & altera quasi Roma (juxta illud, ubi Papa ibi Roma) est facta, præterque Cardinalitiam summam in terris post Pontificatum maximum dignitatem, Titulo Eudoxiæ, postea Episcopus Albanus, mox Piceni, Vmbriæ, Hetruriæ, Campaniæ maritimæ legatus, & vicarius Generalis constitutus, diversis legationibus plurima præclarissimè præstitit. *Vid. script. rerum Pontif. &c.*

A.C. 1387. *S.P.N.* 907.

PRo libertate Ecclesiastica, quanta valet auctoritate strenuè se opponit Gerardus sacræ nostræ Cisterciensis familiæ meritissimus Generalis, aliaq; inter facta præclarissimum à se scriptum volumen contra commendans, summo Pontifici dedicat.

Claret Guilielmus Gillinghamus Monachus Cantuariensis, vir eruditione & meritis præstans, qui alia inter, Bibliothecam Benedictinam insignem composuit; hoc est, omnium ordinis Benedictini scriptorum & librorum nomina collegit, & magno labore descripsit, illis ipsis pro insigni studio suo jure merito adscribendus, *de quo plura Pitsius.*

Enitet item Edmundus Bromfeldus Buriensis Monachus, vir eximiè doctus, ordinis Benedictini Procurator in urbe Generalis, & Scholarum Palatii Apostolici in SS. Theologia Professor publicus, idem postea Monasterij Silvæ Majoris in diœcesi Burdegalensi Abbas, Episcopus denique Landavensis. *Goduinus, Harpsfeld. Leland. Baleus, Pitsius, &c.*

A.C. 1388. *S.P.N.* 908.

EGregia nominis celebritate excellit inter sexcentos alios Petrus Aisceliti, sive de Monteacuto, ex Monacho & Priore Sanct. Martini Parisiensis Episcopus Laudunensis, dein Sanct. Rom. Eccl. Cardinalis, cujus inter alia præclara numerandum merito Collegium sui nominis Parisiis ab ipso instauratum, ut mille jam exemplis doçearis, quam nostri de re litteraria benè mereri perpetuo studuerint. Opprimit penè calamum fragilem, tot undiq; se ingerentium è nostris Pontificum gloria, ut consulto subtrahamus. *Ciacon. Cl. Rob. Panvin. Iac. Bru. &c.*

A.C. 1389. *S.P.N.* 909.

INsigne lumen Angliæ extinguitur Thomas Brintonus noster (alias Brampton)

pton) Monachus Cænobii Norvicensis, tanta juvenili etiamnum ætate, fama celeber, ut cum ob virtutis, tum eruditionis nomen Romam honorificè à Pontifice vocaretur, coram quo frequentius perorare rogatus, insigniter nomen suum commendavit, Sedis Apostolicæ Pœnitentiarius, ac deinceps Rossensis Episcopus designatus. Fuit idem de Richardo II. Rege Angliæ optimè meritus, eique à Confessionibus, cujus singulari vigilantia atque industria multa a Regno, dum viveret, mala aversa sunt, invalescentibus deinceps sectis, etsi nostri strenuè obniterentur, multique deinceps Generositatem suam suo sanguine consignarent. *Godvvin. Mathevv. Balæus, &c.* Ipso anno obiit religiosissimè Wichboldus ex Monacho Monasterii de oliva in Prussia Culmensis Episcopus, vir egregiè doctus, & pro justitia multa perpessus, ac demum sede sua pulsus, magno in honore apud Colonienses habitus, quorum curam habuisse, videtur longè lino, & fuisse Archiepiscopi Electoris Suffraganeus, ibidem insigni Epitaphio & Mausolæo honoratus.

A. C. 1390. *S.P.N.* 910.

COnstantissimus R. R. E. propugnator, miles CHRISTI gloriosissimus floret Nicolaus Radeliffus; Ordinis S. BENEDICTI (verba Pitsij ponemus) Monachus ad Sanct. Albanum, & ibidem Archidiaconus. Ioannes Lelandus à piis studiis, & à pietate studiosa admodum laudat, & quidem non immerito. Nam quidquid ingenio, industria, doctrina poterat, id omne ad Dei gloriam, animarum salutem, fidei propagationem, & Hæresum extirpationem totis viribus applicabat. Et quoniam incidit in illa infelicia tempora, quibus Hæresis Wicleffiana cœpit invalescere, nullum non movit lapidem, ut perfidum illud dogma, & impium ejus progressum, perniciosumque Reipub. Christianæ incrementum impediret. Wicleffum igitur in privatis colloquiis, in domesticis exhortationibus, in scholasticis disputationibus, in publicis concionibus, & tandem in libris scriptis, tanquam novarum doctrinarum inventorem, antiquarum desertorem, veritatis oppugnatorem, mendaciorum artificem, & fabricatorem, inimicum crucis Christi, & Ecclesiæ juratum & publicum hostem, semper insectabatur. Scripsit contra eum doctissimos Dialogos de Sanctissima Eucharistia, quod opus inscripsit. Viaticum animæ, &c.

A.C. 1391. *S.P.N.* 911.

HIppolytus Mediolanensis, sacræ familiæ nostræ Olivetanæ Generalis, generaliter meretur, & alter sui ordinis restitutor optimis Constitutionibus, sacrum fervorem fovet ac promovet, magno publici bono, eum ad hæc virorum Religiosorum studia, ipsi etiam sæculares accensi, virus jam latius toto orbe serpens sectariorum, suo calore eluderent, & ad majorem Numinis gratiam animi disponerentur. *Ex Annal. Olivetan. Lancell. &c.*

Afflictissimo Galliarum Regno & Regi præsenti adest è cælis Patrocinio, Sanct. Richardus Abbas noster, & sedulo imploratus, rogatusque qui in peregrinos quosque magnis & prodigiosis beneficiis adeo beneficus esset, domestico quoque & Regi quidem, cujus majores tantopere ipsum honoraverant, adesse ne dedignaretur; memorabili beneficio Carolum eo nomine VI. vulgo Benenatum prodigiosè juvit, simulque mentis & corporis sanitatem eidem impertitus, grandia simul impendentia Regno mala avertit, quæ cum Rex ipse, tum effusi in nimiam licentiam populi meruerant. *Ex vita & rer. Gall. div. script.*

A. C. 1392. *S.P.N.* 912.

PErinsigne ordinis nostri decus, sed præter meritum indigna passus, toto orbe exsplendescit Adamus Estonius, ex Nordovicensi Monacho Episcopus Londoniensis, ac demum Sanct. Rom. Eccles. Cardinalis: quem verbis describemus Balæi, quamvis impij, tamen quia hostis, teste Reinero, Monachorum acerrimus fuit, in hoc negocio fidem facturi, præsertim quia videtur D. Pitsius ejus verba per paraphrasin reddidisse: hic igitur de eo sic scribit. Adamus Eston Benedictinæ Professionis, Ventæ Iævorum, seu Nordovici Monachus, & Oxoniensis Academiæ Doctor, ex singularibus Dei donis in nostro Catalogo locum petit illustrem, licet hic tenui natus sit parentela, vir tamen facundiæ, & solidæ eruditionis fuit, tum præterea tam exactus Philosophus,

losophus, ut ad omne [illegible] ingeniosissimus videretur. [illegible] præter [illegible] linguas, [illegible], Græc[illegible], Latinè peritus; qu[illegible] ætate pro miraculo haberi poterat. Hanc [illegible] rum, ac scientiarum [illegible] autem non educatio, aut natura ipsa, [illegible] labor, & diligenti[illegible]. Vn[illegible] Romam vocatus a Greg[illegible] XI. fit Ec[illegible] Presbyter [illegible] Tit. S. Cæci[illegible]æ. Circa annum vero a Christi nati[illegible] tate [illegible]8 [illegible] Vrbano VI. [illegible] rio [illegible] recce[illegible]it, inc[illegible] minoda fuit [illegible] ta, [illegible] Theodoricus à Niem [illegible] pri[illegible] c. [illegible] cap. 57. testatur G[illegible] æ c[illegible] al[illegible] Pontifex reli[illegible]it. Postea tamen a[illegible] petitionem Ri[illegible] at[illegible] A[illegible] R[illegible]s, & Monachorum q[illegible] pr[illegible] scripserant, è carcere missus, [illegible] us, privatam atque pauperem duxit vitam, usque ad Bonifacium IX. qui in stat[illegible] [illegible]mum ipsum tandem reposuit. Plura Adamus scriptis commendavit, scilicet latina:

- De comm[illegible]tione Idiomatum
- De potestate Ecclesiæ
- De Electione Pontificis
- Defensorium Ecclesiæ
- Perfe[illegible]onem vitæ spiritualis
- Mod[illegible]m conferendi beneficia
- Formam procedendi contra Hæreticos.
- Opus vitæ contra Hæreticos
- Dialogum Regis & Episcopi
- De diversitate translationum
- De veritate Catholica: Græcè.
- Meteora Aristotelis, ex Græco
  - Hebraica vero ejus:
- Alphabetum Iudæorum Hebraicè.
- Textum Hebraicum Bibliorum
- Postillam Hebraicum.
- Psalterium Hebraicum.
- Expositionem Levitici.
- Hebraica Sarraceni
- Hebraica Salomonis Iarchi.

Et plura alia habuisse, & scripsisse dicitur: ferto que Totum Vetus Testamentum ab Hebræo in Latinum illis diebus transtul[illegible]. Hæc Balæus, cujus Testimonium cre[illegible]bile nimis est contra se ipsum, & Hæresim suam cum virum tantum collaudet tam [illegible] præconio, quem non diffitetur sectariorum hostem acerrimum, & Romanæ Eccle[illegible]æ observantissi[illegible] fuisse. Paria Godwinus de eodem refert: quæ nisi ejus opera fuisse homines Hæretici certo cognovi[illegible]sent, nunquam c[illegible] ttc illi tantum [illegible] t[illegible]u[illegible]t, qui passim nostris utpot[illegible] quibus in fidei simplicitate satis fuit Hieron[illegible]mum Hebraice, quod [illegible] it[illegible] Christianis [illegible] scivisse) Hebreæ linguæ [illegible] orantiam passim Monachis otiosit[illegible] tem & i[illegible]aviam (cum aliis nonnullis Hæretico[illegible] dia & mendacia probant[illegible]bus, & sequentibus [illegible] soliti sunt objicere. L[illegible]lla san[illegible] maxima laus est, hujus Monachi nostri, primum fortassis post Hieron[illegible] mi tempora totius Canonis Hebraic[illegible] l[illegible] tos de Hebræa in Latinam linguam vertisse. *Reynerus, &c.*

A. C. 1393. *S.P.N. 913.*

DEcedit è vivis Bernardus de Turre ex Monacho & Abbate Tornusiano Lingonensis Episcop[illegible], vir in difficillimis exequendis negotiis dexterrimus, digna & propria perpetuò nostris legatione, ad pacem componendam cum Ioanne IV Britanniæ Rege, à Carolo VI. Rege Galliarum missus, quem Claudius Robe[illegible]us in Charta Franciscanis Divionensibus data, ait Ducem & Episcopum appellari. *Vid. Froissardus, Guil. Fisinus, &c.*

Celebratur sub hæc quoque tempora, inter mille alios Ioannes Monachus Castellensis, cujus insigne opus copus commendatur.

- Breviarium Bibliot. lib. 1.
- Sed & alia co[illegible]end[illegible]tione digna.
  - Super Regulam S.P.N. B[illegible]NEDICTI lib. 2.
  - De passione Domini sermones, 42.
  - Epistolar[illegible]m ad diversos, lib. 1.
  - Sermon[illegible] de tempore, lib. 2.
  - Sermonum de sanctis, lib. 1. &c.

Claret item Laurentius Anglus Monachus Sanct. Martini de bello Alaphe[illegible]tis Episcopus, antea Summi Pontificis Avenione Pœnitentiarius, *de quo leg. Walsingh.*

A. C. 1394. *S.P.N. 914.*

HOc anno moritur celebratissimus ille S. R. E. Car[illegible]nalis Guilielmus de Chanaco Monachus S. Florentii de S[illegible]timario, de quo ut & plurimis hoc ipso tempore ex ordine nostro in summo honore constitutis, singulis annis, nimis [illegible]uam multa referenda occurrissent. *Vid. Pont. Hist. script. & rerum Gall.*

A.C. 1395. *S.P.N. 915.*

Repetendus Simon Ponthraius noster Sancti Albani Monachus, Hereticæ pravitatis Wicleffi[illegible]arum malleus. Cujus hoc ipso tempore, ingentes pro Ecclesia labores extitere. Scripsit igitur in hac Dei & Ecclesiæ causa librum unum contra eosdem Hæreticos, alium de authoritate Ecclesiæ, & alium de Sacramento Altaris, ut videtur, nullo unquam tempore nostros quievisse, quod partim ex dictis, partim deinceps dicendis manifeste [illegible] deprehenditur, [illegible] convitium huic docto viro ma[illegible] se fecisse putavit excucullatus Balæus, cum de eo sic scribit. in pingui Benedictinorum cucullionum Collegio ad Albani fanum Monachus bene pastus, post subtilia paganorum studia, Theologici nominis Rabbinatum Oxonii inter Magistros acquisivit. Ore rabido sæviebat & hic [illegible]anis atrox, pro tuenda sua Antichristi superbia adversus Christum pauperem, in Ioannem Wiclevum, Evangelicæ doctrinæ restauratorem fidelissimum perfortiter latrans. Arguebat nimirum ille ex Magistro, ac præceptore primo Aristotele magnæ meretricis etiam inebriatus poculo immaculatam filii Dei legem ad hominum salutem non sufficere, sine superadditis Romani Pharaonis decretis, atq; decretalibus, &c. Manifestum hinc fiat necessum est sapienti, quantis laudibus revera attolli mereatur, quem iste rabidus scurra, tot maledictis appetivit, & proscissum voluit.

A.C 1396. *S.P.N. 916.*

Claret illustri admodum ut nomine, sic vitæ exemplo, venerabilis Vincentius noster Ferrerius, Sancti Vincentii Ferrerii, Magni Prædicatorum Patrum Iubaris consanguineus, sed & spiritu atque Amicitia propinquus, pro meritis Populeti Abbas electus, sub quo disciplina Monachica plurimum floruit, & nonnulli eximia vitæ sanctitate celebrati sunt. *Ex Annal. Cist. Manriq. &c.*

Claret illustri item exemplo venerabilis Bla[illegible] de Harcour Galliarum Regis [illegible] uinea Fontis Everardi [illegible] A[illegible] batissa, sub qua mirifice sanctissima illa virginum congregatio floruit, Paradysus revera aureorum Regni Gallici liliorum *De quibus [illegible] lenaa lilia nostra Gall. Claud. Robertus. &c.*

A.C 1397. *S.P.N. 917.*

Moritur eximium ordinis n[illegible] c[illegible]s, Hæreticorum [illegible] victissimus Adamus ex Episcopo [illegible] S. R. E. Cardinalis, qui [illegible] ab Vrbano VI pessime & ind[illegible] habitum dixi[illegible]. Eum Bonif[illegible] ob eximiam vitæ innocentiam & a[illegible] r[illegible] eruditionem, non solum [illegible] honori restituit, sed & intimius d[illegible] fovit, eundem magno Britanniæ [illegible] commendans Regni maximum zelatorem, dignissimo sane titulo, appellat. Obiit Romæ XIII. Cal. Novemb. Epitaphium Ciaconius descripsit.

Artibus iste Pater famosus in omnibus Adam
Theologus summus Cardiquensis erit.
Anglia cui Patriam titulum dedit ista beatæ
Cæciliæque suum morsque suprema polum.

Ejus inter alia longe illustrissimũ meritum, & æternum in Ecclesia [illegible] tum, officium visitationis B.M.V. ab ipso compositum, & à Bonifacio PP. confirmatum. *Vid. Reyner. Ciacon.*

A.C. 1398. *S.P.N. 918.*

Miraculum purissimæ virginis, mi[illegible]cè Romam juvenili ætate ornat, S. Francisca Romana, sola retenta obedientia, quo minus virginitatis votum ederet, Deo nimirum ipsam, virginitatis primũ, dehinc purissimi conjugii, viduitatis postea, vitæ demum Religiosæ mirabile prorsus exemplar volente & designante, in qua nihil non admirandum in omni vita extitit. Fuitque hoc ipso jam tempore, sub patentibus non aliter atque ordinem professa Monachicum, speculum Monachorum & Monialium, orationis & contemplationis studio adeo addicta, ut non tam in terris agere, quam in cælestibus hab[illegible] deretur. Cui Ar[illegible] han[illegible] ve[illegible] ephebus honorarius [illegible] ma pe[illegible] petiuo ad[illegible], cujus [illegible] tibus in omnibus regebatur, adeo [illegible] [illegible]ris per omnia observans, ut [illegible] d[illegible]us, qui inter perfecti[illegible] [illegible] beretur. Neque dubium est [illegible] jam tunc precibus suis [illegible] pendentia, mala averti[illegible] à Numine, ad quantam ipsa [illegible] & ad

& [illegible]antum Reip. Christianæ bonum nata e[illegible]et [illegible] Ecclesiæ imago, gravis ma[illegible]ronæ specie [illegible] objiceretur, ab imn[illegible]ibus g[illegible]us oppugnatæ, pro[illegible] dum ipsa preces fundetet, visi illico [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]rnati sunt, admirabili Franciscæ ad ipsú ele[illegible] suo videbimus loco, schismate sublato quo plurimis annis orbis Christianus pessimé agitabatur. *Ex Actis Canoniz. & vita.*

A.C. 1399. *S.P.N.* 919.

NImius Episcoporum, Archiepiscoporum, [illegible], virtute, doctrina [illegible] numerus facit, ut nihilominus, [illegible] recensendos [illegible] peregregie tactis, seu gestis referamus, adeundum [illegible] Clau[illegible] Robertum suademus, & Catalogos Episcoporum solius Galliç evolvendo, unde speramus lectoribus abunde fote satisfactum.

Ma[illegible] cum eruditionis, [illegible]um virtutis nomine commendatissimus Richardo II. Anglo[illegible] Regi, exsplendescit Tidemannus de Winchomc, ejusdem Regis quo[illegible] Medicus, Monachus dein atque Abbas Bel[illegible]locensis, Landavensis postea & Wi[illegible]niensis demum Pontifex, qui omnes honores illos præclare gessit, cathedramque & populum miré demeruit, inter lectiores hujus ævi Episcopos con[illegible]putandus. Sed & in Hibernia non minus quam Anglia varij ex ordine viri [illegible]ustres exsplendescunt, è quibus Ioannes Rapotensis & Petrus Clonensis Episcopi facem aliis prætuletunt, in eo strenuè operá navantes, ut serpentes longe lateque per Britanniam Hæreses, ab illa sanctorum insula averterent, quo quidem ipso, de Regno & Ecclesia plurimum meruere. *Ex rerum Britann. scriptor. Iongelino, libr. de Provis. Prælat. &c.*

A.C. 1400. *S.P.N.* 920.

INsenti furore in sacros Deo viros virginesque sæviunt impij per Boëmiam H[illegible]etici [illegible]us cum se incredibili ma[illegible] & [illegible] opponerent, & E[illegible] Dei [illegible] defendendâ nostri, con[illegible] Cistercien[illegible] Mon[illegible]chi, susciperent, extrema omnia p[illegible], & integra denique Cœnobia Martyri[illegible]usta sunt, ut prom felicissimo succe[illegible] tertium decimum a Christo nato seculum fine gloriosissimo coronarint, & [illegible]ciote decimum quartum inchoarint. *Ex script. Boëm. dιv. Chrysostom. Henriq. &c.*

A.C. 14[illegible] *S.P.N.* 921.

NOstris plurimum promoventibus, quod Vrbanus VI. eorumdem instantia jam approbaverat, Bonifacius IX. S[illegible]mnitatem & Festum Visitationis B. M.V. confirmat, & per universam Ecclesiam promulgat atque propagat. Cujus officium Ecclesiasticum, paulo ante mortem venerabilis Adamus noster Eastonus S.R.E. Cardinalis, composuerat, insigni rursum nostrorum erga cæli Reginam monimento, quo haud vulgarem, omniū Clientum Marianorum, sed & cæli ipsius amorem meruere. Sed de Festis, aliisque ad honorandam cæli Imperatricem, Monachorum nostrorum gratiosissimis inventionibus fusius agimus, in Chronologia nostra Benedictino-Mariana, sed & cultoribus Deiparæ Benedictinis, tomo singulari.

A.C. 1402. *S.P.N.* 922.

INter plures ex ordine nostro egregios virtute, doctrina, & ab his fama celeberrimos Antistites, excellit hoc tempore Ioannes Canardi ex Monacho S. Dionysij Parisiis, Philippi Burgundionum Ducis, & Artesiæ Comitis Cancellarius, Atrebatensis dein Episcopus, de quo consulendi Nicol. Camuzat. Claud. Robertus, &c. Nec minore nominis celebritate efflore[illegible]it Bartholomæus Raimundus ex Monacho & Abbate S. Felicis Bononiensis Episc. De quo Carolus Sigon. & Wionius. Sed & Ioannes Lincolniensis Episcopus, & Pontifices alii plurimi diversis Regnis celebrantur.

A.C. 1403. *S.P.N.* 923.

DIversas demerentur provincias plurimi ex ordine nostro Episcopi, & invalescentibus passim Hæresibus strenuè obnituntur; Conradus ex sacra familia nostra Soderensis in Mannia a Bonifacio IX. constitutus Episcopus zelum suum exerit, nec minus Ioannes Derensis in Hibernia ex claro fonte accitus, Robertus Tonata Scopien sis in Orcadum Insulis, Conradus Ochlenius Ebronensis multa erudi one conspicuus, Otho ex monacho Walckenriedensi Mersburgensis ad Salam Episcopus, natus Comes ab Honstein, aliique plurimi. *Ex lib. de provis. Prælat.*

A.C. 1404. *S.P.N.* 924.

Singulis jam penè annis, sub initia & incrementa maxime Hæresis Hussitæ per Boëmiam nostrorũ certamina, maximè ex Congregatione Cisterciensi referenda, testante Henriquezio, vix collegium aliquod Monachorum fuisse, quod non ab impuris illis, & impiis eversum, & Monachi victimæ Deo ceciderint. Quæ quia ad finem matiramus compendii, lectori in annos distinguenda, ex diversis Rerum Boemicarum scriptoribus, relinquimus.

A.C. 1405. *S.P.N.* 925.

Illustre sanctioris vitę speculum hoc anno Gallis eripitur, interque sydera collocatur Iacobus, candidissimæ familiæ nostræ Cisterciensis Generalis, multis pro ordine & libertate Ecclesiastica exantlatis laboribus meritissimus, idem ob eximias virtutes insignibus elogiis & Titulis à morte honoratus: *Religionis forma, & Devotionis exemplar* appellatq, qui & *Splendidior Sole*, inter Elogia Abbatum & Generalium, illustrissimo sanè encomio celebratur. *Ex monum. Cist. Ang. Manriq. &c.*

A.C. 1406. *S.P.N.* 926.

Inter illustrissima ordinis nostri sydera, admirando sanè splendore exsplenduit hoc tempore Angelus Corarius eruditione, nec non generis nobilitate, sed eximia super omnia vitæ sanctitate celebratissimq, ac proin tot nominibus omnibus venerandus, summis in Ecclesia honoribus ingenti meritorum commendatione perfunctus; qui hoc ipso anno, multo bonorum plausu ex S.R.E. Cardinale electus Pontifex Maximus, & Gregorii XII. nomine est appellatus. *Cons. Cajet. Gaulter. &c.*

A.C. 1407. *S.P.N.* 927.

Mundo in præceps rapto, cum sacra passim canibus projicerentur, summa se magnanimitate opponunt nostri, & strenue pro libertate Ecclesiæ pugiles agunt, sacra inprimis Cisterciensis familia è qua plurima insignia scribunt eduntque volumina periculumque imminens Ecclesiæ diserte ime pronunciant, cum pro legitimis pastoribus, mercenarii sese undique obtruderent, & veris destitutæ pastoribus oves, solutæ in licentiam, in præceps denique raperentur. Qua ipsa occasione Hæreses impune grassari cœperunt, fictitiis pastoribus commodo suo, non ovium intendentibus, & ut sibi firmarent Hæreditatem Domini, facile Hæresiarchis studiis, & ad ingenium talium Abbatum & Pontificum Monachis & Clerose conformantibus. Quod totum multoties nostri Romanæ Curiæ & Summo orbis Pastori explicare conati, adeo potenter id præstiterunt, ut etiam lachrymas elicerent, prævalente nihilominus malo, ut in violata Ecclesiæ potius jura & sacrilegos incubatores atque usurpatores, tanti originem mali conjicias, quam in illos, qui cum rerum satagere vellent, mille ut vides passi sunt impedimenta. *Ex Annal. Cisterc. Ang. Manriq. Archivis divers. Monast. & efficacissimis ad idipsum scriptis Epistolis.*

A.C. 1408. *S.P.N.* 928.

Dum in oppressione sacrorum ordinum, totus cũ Mundo Infernus connititur & solemne illud impiorum: *Hereditate possideamus sanctuarium Dei*, toto [illegible] assim orbe congeminatur, inter [illegible] securitas, sacra illa Deiparæ, fam[illegible] Olivetana, palmæ juxta oleæ naturam [illegible] duta, altior altiorque consurgit, suoque flore ac vernantia multos percellit atque attrahit. Conditur eidem hoc anno celebre illud B. M. V. de Spasino, Panhormi Cœnobium, pro quo Raphaël de Vrbino miraculum illud imaginis Deiparę Dolorosæ penicillo designat, quo quidem in opere nescias, inquit Lancellotus, *utrum seipsum ille an fortunam superarit*, eo quod Raphaëlis manu, etsi miranda multa, nihil tamen hoc *formosius quidquam, nec admirabilius extiterit.* *Ex Annal. Olivetan. &c.*

Clarent multi præstanti eruditione in ordine viri & in Anglia inprimis contra Wiceleffum strenuè desudant. *Vid. Eduard. Math.*

A.C. 1409. *S.P.N.* 929.

Nobilissimus & decantatissimus ab immortalibus meritis B. Ludovicus Barbus, Sanct. Iustinæ Patavinæ Abbas, creatur à summo Pontifice, ad quem illico egregia nobilitas, abdicato sæculi fastu, Sanct. Patriarchæ nostri le[illegible] anticipari, felicitatis veræ compendium reputar, exambitque. Vnde celeberrima illi congregationi S. Iustinæ de Padua

origo

origo & nomen, à qua, ingens Ecclesiæ universæ ornamentum, gloria ac fructus ordini immensus accessit. De singulari Numinis providentia, signis, eventibusque mirandis hanc reformationem signantibus, præcidentibus, comitantibusque legendus Iacobus Cavacius noster lib. 5. Hist. Cænobij S. Iustinæ. &c.

A.C. 1410. *S.P.N.* 930.

CAlatravensem & Alcantarensem illustrissimos Equitum sub Regula nostra ordines, à veteri disciplina malè & periculosè dilapsos, reformat magno merito, Ioannes Abbas Morimundensis, & leges iisdem promulgat. Clarent in firmamento Pontificum, Matthæus de Luca ex Monacho Fontis vivi Diœcesis Parmensis Anconæ Episcopus, Franciscus ex Monacho S. Galgani Lexiensis in Dalmatia, Robertus Lemulfeldius ex Monacho Melsensi Laonensis in Hibernia, aliique præstanti eruditione & vitæ meritis Episcopi, potentia tamen Principum passim prævalente & indignissimos quoque ad pinguiores cathedras, sive sanguinis, sive quocumq; alio respectu commendante & promovente, ut mirum non sit tantillos tantis prævalere non potuisse.

A.C. 1411. *S.P.N.* 931.

INsigne Ecclesiæ universæ decus addit Sanctissima Congregatio ordinis nostri Humiliatorum, qua viris hoc ipso tempore præstantissimis florentissima, in vinea Domini sedulo operatur. Cujus felicitas, sanctitasq; merito capite & Principe metienda, sanctissimo nimirum, Luca Mazolo, ordinis Generali, quem superioribus annis, statim ab inito Potificatu inter S. R. E. Cardinales Gregorius noster duodecimus, ob rarissimam, præter sanctitatis pretiosissimum, eruditionem cooptavit. *Hieron. Garimbert. VVion. aliique.*

Ipso anno & tempore B. Daniel Camaldulensis à latronibus strangulatur, æterno, ab ipso Numine, ratioris sanctitatis testimonio commendatus, cujus in hodiernam diem incorruptissimum in D. Matthiæ de Maurano visitur coliturque, &c.

A.C. 1412. *S.P.N.* 932.

ITerum viri ex ordine egregii honorem Ecclesiæ vitæ dignitate tuentur, in gradu Pontificio constituti, & dum pessimis exemplis Mercenarii alii, honori Sanctæ Matris pessimè consulunt, ipsi sanctiori exemplo, Vespertilionum Hæreticorum oculos percellunt, iisdem viriliter obnixi. Clarent præ aliis Ioannes ex Monacho Barbellensi Engolismensis in Gallia Episcopus, Dominicus de Anglona ex Monacho SS. Vincentij & Anastasij & Abbate S. Sebastiani in Vrbe Montis Flasconis ad lacum Vulsinium Pontifex, Robertus ex Abbate Vallis Crucis Asaphensis in Anglia & Walliæ Principatu, aliiq; plures Episcopi. *Ex lib. de provis. Prælat. Gasp. Iongel. &c.* Plurima per Italiam Cænobia, insigni omnino fructu, adjunguntur, ad institutam noviter Congregationem S. Iustinæ. *Ex Cavac. &c. Cajet. & dict. Marchesi. &c.*

A.C. 1413. *S.P.N.* 933.

POstquam magnus ille Gratianus noster, de quo superius, hominum studia, immortali & explicabili penè merito, ad jus sacrum suo partim Decreto accendit, mirum dictu est, quam multi, ex eadem maximè S.P.N. BENEDICTI familia Canonici juris, & docendi, & comentariis quoq; illustrandi curam susceperint ut plurimos proin sæculis quibusq; ad annos certos, referre à nostris licuisset pulcherrimo & dignissimo studio, de universo quam meritissimos. Hoc tamen tempore, minimè prætereundus Nicolaus noster siculus, ex Abbate Archiepiscopus Panormitanus, & sacræ domiq; R. Eccl. Cardinalis, qui in hoc studio annis plurimis versatissimus, magna cum nominis sui, tum universi ordinis gloria, & Reipub. utilitate æterna, id consequutus denique est, ut perinsigni Titulo Lucerna Iuris appellaretur. *Ex Matth. VVeiss. Lycer. Bened. &c.*

A.C. 1414. *S.P.N.* 934.

MEmorabili, in præcipiti orbis ruina, exemplo Henricus Quinqueecclesiensis in Vngaria ad Dravum Episcopus, Fontis Regii quondam in Suecia Monachus, honorum pertæsus, ad Monasterii latibula sacra revertitur, & à seipso exauctoratus, positis infulis, sacro se denuo rigori devovet, in Monasterio Bebenhusano, ubi & feliciter in Domino requievit, ante altare S. Stephani inhumatus. In Gallia Wilhelmus ex Abbate Gimontano, Vabrensis, in Italia, Iacobus ex Monacho S. Sebastiani in Vrbe, Miletensis Episcopi celebrantur. In Bohemia Theodoricus Nazarethanus, & Nicolaus Stephani Dionysiensis, & hi quidem postremi Titulares solum Episcopi clarent, adver-

adversum tamen nascentes hæreses pervigiles, veri & legitimi pastores, etiam cũ vitæ dispendio, pro ovibus suis contra lupos pugnaturi, & cum Christo animam pro iisdem posituri. *Ex cit.*

A. C. 1415. *S.P.N.* 935.

PRęclarissimè meritus de Ecclesia, Matthæus Aulæ Regiæ in Bohemia Monachus Congregationis Cisterciensis, celeberrimus fama prædicatur. Is cum Ioanne Huss Pragensi Hæresiarcha sæpe congressus, eum cum Hæreticis sectatoribus sæpissimè devicit: sed post nimiam Hæreseon pullulationem, ex Bohemia in Germaniam, ad Monasterium veteris cellæ, tanquam in portum venit, in quo fratres assidua lectione instruens, reliquit in omnes psalmos scholasticam lecturam. *Vi ion. &c.*

A. C. 1416. *S.P.N.* 936.

RVursum è nostris Cassinensibus quidam, fidem, & fidelitatem Apostolicæ sedi debitam gloriosissima morte Deo consecrat. Is fuit Henricus Thomacellorum Patricia Neapolitana gente, Bonifacii IX. affinis Abbas Casinensis meritissimus. Qui cum Ladislao Regi acceptissimus ab eodem plurimis pro virtute beneficiis coleretur, nequidquam reveritus ejusdem iram, & implacabile post tot in se collata, beneficia odium, quando is Benedicto Pseudopontifici adhærere pertinacius decrevit, iste noster Abbas, dignissima constantia restitit, & impio comunicare detrectavit, ac proin occupatis Cænobii Casinatis ditione, Oppidis, Castellisque, ipse in Spoletanam arcem ad vincula, & compedes relegatus, indigna quidem, sed gloriosa morte æternitatem felicissimam meruit. *M. Ant. Scipio.*

Obiit eodem anno Thomas Siracusanus in Sicilia Episcopus. Sacræ Theologiæ & Decretorum Doctor peritissimus. *De quo Ignat. Zamparan.*

A. C. 1417. *S. P. N.* 937.

SVmma Patrum Concilii Constantiensis celeberrimi consolatione abdicato à se Pontificatu ante biennium Gregorius noster XII. suo exemplo impium Benedictum Antipapam permoturus, ut & ipse, honoris maximi per summum scelus sibi arrogato Titulo renunciaret, adeoq; Ecclesiã diuturno, & perniciosissimo schismate liberaret, de Ecclesia immortaliter meretur, hoc deniq; anno nova electione, rejecto competitore, Patribus Ecclesiæ consulentibus. Tanto magis ęternis sæculis illustrissimo insolentis meriti exemplo commendandus, quanto difficilius erat, quibusdam de abdicatione sibi plausum ab invidentia concitantibus, aliis insuper ut abdicaret urgentibus, hostibus gratum facere, quã propria sponte abdicare. Fuisse virum præter summam eruditionem sanctissimum, sexcenti tradidêre, unde & ante Pontificatum, summis honoribus perfunctus, primum Episcopus Castellanus, post Chalcidensis, dein Patriarcha Constantinopolitanus, dein Legatus à Bonifacio IX. ad componendos motus Neapolitani Regni, mox & Picena legatione ornatus, absensq; Cardinalis Tit. S. Marci renunciatus, demum consiliorum Papæ intimè particeps, & conscius, ab ejus morte, sumo omnium bonorum plausu Pontifex salutatus. Mortuus vero hoc añoGregorius, paulo ante Martini V. electionem; ut neq; vivente quidem ipso, & abdicato, alius Pontifex crearetur. Creatus a. post abdicationem à Concilio S. R. E. Cardinalis Episcopus Tusculanus, collegiique Apostoli Decanus, ac Piceni perpetuus legatus, reliquum vitæ summa quiete, & sanctitate felicius, quam in Potificatu transegit. *Cajet. Onuph. Ciacon. &c.*

A. C. 1418. *S.P.N.* 938.

MIraculum sui temporis Episcoporũ, honorem illum mirificè condecorat, vitæ sanctissimæ illustrissimo exemplo Beatus Ludovicus noster ex Abbate Tornusii Arelatensiũ in Gallia Pontifex, vir per omnia magnus, & qui perditissimo tempore singulari Numinis providentia, propositus sit exemplar non tam gregis, quam ipsorum Episcoporum, etsi pleriq; post carnem currentes, & sæculum, à Monacho quidquam condiscere, præter dignitatem esse status sui reputarent. Mirè effulgent plures ex nostris, finito hoc anno Constantiensi in Germania Concilio à Martino Papa ob navatam strenuè Ecclesiæ operam, publice laudati; è quibus Matthæus de Pillard Claravallis Abbas, Ecclesiæ Gallicanæ, ut vocant, ambasciator, Ioannes de Martiniaco, & plures alij. Ioannes certè in eodem Concilio cum duobus Cardinalibus & uno Episcopo, examinandæ doctrinæ Wiccleffi & Huss, cum plena

potestate

potestate præfectus, multa deinceps & per seipsum & per suos, contra eorumdē sectatores præclare gessit, multoque nomine de Romana Ecclesia præclarè meruit. *Vid. Acta Concilii, Annal. Cist. Angel. Manriq. &c.* Clarent, Ioannes de Curcumro Episcopus Duacensis in Hibernia, Ioannes Argensis in Peloponeso, Hugo Chiensis ex Monacho Flavigniacensi, aliique assumpti cum ex Cisterciensi, tum aliis familiis nostris Episcopi. *Ex libro de Provis. Prælat.*

A.C. 1419. *S.P.N.* 939.

CONsulunt famæ & dignitati ordinis per occasionem Concilii Constantiensis Patres Benedictini ibidem congregati numero 464. hoc anno in festo Sanctiss. Patriarchæ nostri solemni ad Petrusianum Cænobium processione instituta, de quorum præstita in eodem concilio perutili Ecclesiæ opera, in Constantia nostra Benedicta, & Constantia sacra prophana fusius, &c.

Claret scriptis celebris Antonius Parmensis Abbas Vangadiciæ, Congregationis Camaldulensis, Ferrariensis demum Episcopus, cujus maximè Sermonum de Tempore & de Sanctis libri duo commendantur. Moritur eodem año S. Petrus, de bono, de quo Martyrologium Benedictinum primo Non. Iunij in Monasterio Cluniacensi, depositio S. Petri de Bono, qui primum mercator Burgensis, & uxoratus; deinde sæculo & uxore relictis Monachus Cluniacensis, & Sacerdos adeo Religiosus & devotus, ut totum ex integro psalterium quotidie, ultra suæ servituris pensum devotè persolverit; insuper & Horas de Spiritu sancto addiderit: unde in sancto die Pentecostes, ea hora, quā conventus cantabat in Choro: Veni creator spiritus, ad paradysi amœna deductus est.

A.C. 1420. *S.P.N.* 940.

HOc anno alius è sanctissimo illo Cluniacensium Patrum Collegio hoc ipso tempore florentissimo in cælum pro mundo deprecator evolat Sanctus Tonstanus Monachus ibidem & Prior, nepos S. Colletæ Institutricis sanctimonialium Colletarum sub Regula S. Francisci, vir exemplo vitæ, & ceremoniarum Monasticarum observatione venerabilis, in cujus morte signa plurima divinitus apparuerunt. *Biblioth. Cluniac.*

Cælestinorum nostrorum & Vallumbrosanorum felices successus, & incrementa, & ab his redundantia in universum merita commemoranda, sed ad eorundem scriptores lectores remittimus.

A.C. 1421. *S.P.N.* 941.

ORnatissima sanguinis gloriosi purpura, multa frequentia Martyres ex ordine nostro, vestem Ecclesiæ Matris tingunt, per varia imprimis Bohemiæ Cænobia à juratissimis Fidei hostibus Wiclefistis & Hussitis variè cruciati, & inhumaniter interempti. *Ex Annal. Bohem. & div. rer. Cist. script.* Quo ipso anno illustris ille Monachorum Zedtlizensium in eodem Regno cuneus, Martyrum illustri laurea donatus est, *de quo AEneas Sylvius, Ioan. Cochlæus, Paulus Langius, &c.* Claret sanctorum splendoribus illuster, & magna virtutis opinione Venet. Ludovicus Savigniaci Abbas, idem nuper Legatus Concilii Constantiensis ad Scotos, *vir*, ut inquit Hector Boëtius, *multa eruditione & vitæ Sanctimonia insignis, &c.*

A.C. 1422. *S.P.N.* 942.

IN amplissima & nobilissima Senarum Vrbe æterna cum nominis fama, & Senensium gloria libros Decretalium publicè interpretatur Nicolaus noster Panormitanus, tantam inde gloriam consequutus, ut nec quisquam sit Iuris Canonici paulo studiosior, qui aut Panormitani autoritatem ignoret, aut non cum Panormitano errare malit, quam cum multis aliis sapere. Nimirum excocta, matura, & rebus quam verbis plenior est Panormitani doctrina, quantumvis nec ipsa volumina sint exigua. *Matth. VVeiss. Lyc. Bened. &c.*

A.C. 1423. *S.P.N.* 943.

NVtanti orbi egregio sanctitatis exemplo consulit venerandæ memoriæ vir Odo de Pereria, hoc ipso anno Abbas celeberrimi illius Galliæ Cænobii Cluniacensis, & alterius Casini Abbas electus, quod primævo quamprimum flori reddere aggressus, cælo terrisq; mirificè se commendavit, magno statim se fructu prodente, etsi jam tunc sacrilegi multorum oculi, sanctissimum illum locum, ambitione depascerent, Numine ipsum diutiꝰ præservante, dum Odo & Similes Odoni disciplinam illic Monachicam strenuè tuerentur, adeoq; conatꝰ omnes eliderēt inferorum. *Ex Bibl. Clun. & monim. Clun.*

Ipso

Ipso anno ex Abbate Seltzensi diœcesis Argentinensis Monasterio, creatur Basileensis Episcopus & S.R.I. Princeps Ioannes, qui Episcopatum illum strenuè reformare allaboravit. Sed & David Brendogus, Cluanensis in Hibernia Pontifex, à Martino V. designatur. *Ex lib. de provis. Præl. longel. &c.* Claret Wilhelmus noster de Nanton Senonensis Archiepiscopus, sed & alii diversas Cathedras meritis & virtutibus implent, dum nonnulli ad inanes pompas & luxum iisdem & Patrimonio Ecclesiæ, Christi & pauperum pessimè abutuntur. *Claud. Rob. Ioann. Chenu. A. nal. nost. Eccl. &c.*

A.C. 1424. *S.P.N.* 944.

MIrabili Numinis providentia & bonitate sanctissima illa & celeberrima ordinis Reformatio, & Religiosissima Congregatio Montis Sion in Hispania vix orta latius effunditur & Hispanias accendit suo fervore universas, è cujus Fundatoribus & promotoribus præcipuis cũ esset Ven. P. F. Martinus de Logronno, tanta tamen animi demissione enituit; ut Cœnobii ejusdem Prioratum admittere noluerit, donec Abbas & Generalis omnia peccata venialia, quæ ratione illius officii cõmittere poterat, in se susciperet. Vir admirandæ sanctitatis, & innocentiæ penè infantilis, cujus exemplo, mirum omnino est, quantum universi profecerint; visaque quamprimum Hispania primitivæ Ecclesiæ fructibus abundare, cum sanctissima hæc Congregatio, ut Paradysus Domini efflorescerer, & latissimè ramos extendens, fructus ederet *honoris & honestatis.* Congregationi eidem plurimum favêre eamdemq; promovere Martinus V. Pont. Maxim. & Ioannes Castellæ Rex & Legionis, haud modico emolumento, à tantis vitæ exemplis in Regnum & Ecclesiam Christi universam redundante.

A.C. 1425. *S.P.N.* 945.

REligiosissimam Monachorum vitam, sub ipsis etiam sæculi armis complexꝰ sanctissimus Lusitaniæ Princeps Henricus, Regulæ S.P.N. Benedicti, in ordine Equestri *de Christo* se devovens, memorabilia edit specimina, pulcherrimè sic sociatæ utriusque militiæ. Quippe fervore sacræ animosior militiæ, propagandæ fidei zelo, difficillima susceptanavigatione, idem felicissimus Princeps, Gentes & regiones, à Zona torrida (quam falsò veteres exustam penitus & inhabitabilem crediderunt) adusq; Bonæ spei Promontorium, hactenꝰ omnino incognitas aperuit, & ultra Athlantem (qui ad eum diem terminus navigationis fuerat, quadringentas leucas ad montem Leænam progressus, Maderam Insulam, plurimasque alias in vasto oceano detexit, atque ut millia animarum è faucibus inferi præripe-rentur primus author fuit. Idem, Divino, ut scribunt, monitu incitatus, Septam Mauris eripuit, supra omnem fortunam, ab eximia cõmendatus & virginitate & vitæ sanctitate. *Henriq. Aub. Mir. Chronol. Portugall. &c.*

A.C. 1426. *S.P.N.* 946.

INter densissimas orbis tenebras, admirandæ sanctitatis radiis ex splendoluit, S. Francisca Romana, novæ familiæ sub Regula S. P.N. Institutrix, quam familiarissimè ipse zelo descendens eidemque spectabili apparens forma idem magnus Benedictus, in dirigenda eadem sua familia instituit, per cujus absentiam ad eamdem Magnus Gregorius occurrit, & quasi Vicedidascalum agit, eadem magnis Numinis favoribus singulares omnino gratias consequuta, cujus Custodiæ, è quarta Angelorum Hierarchia Angelus assignatus est, ut videas, quantum rursum ab hac amplissimi ordinis gẽma speres, quam Deus ipse tantopere honoravit, & sane tanti fecit, ut per illam tanquam lectissimum suum instrumentum, magna omnino & mira efficeret, in eaque ostenderet & dignationis & charitatis suæ magnalia, eo inprimis tempore, cum ob infanda mundi scelera, ipsum penè deseruisse videretur. *Ex vita Act. Canoniz. Menolog. nost. &c.*

A.C. 1427. *S.P.N.* 947.

ITerum cælo triumphans ex ordine manipulus submittitur, illustris Cellæ Novæ, Monasterii in Silesia, numerus Martyrum, qui ab Hussitis repente oppressi in odium Religionis & Fidei, immanissimè trucidati, ad triumphos æternos translati sunt. *Ex Menol. & Fascic. SS. Henriq. &c.*

A.C. 1428. *S.P.N.* 948.

PLures egregia vitæ sanctitate in Archisterio illo Cluniacensi, facem Galliæ atque orbi præferunt, magno fervore vene-

... vir O... de Pereria ... dem loci Abbatis nequissime concitati, ... qui ... claritudine insignes, novam plane Religionem ... visi sunt induxisse. ... *Bibliotec.* ... *ol.*167. In candelabro ... diversis ... præferunt ... inter orbis tenebras ... ordine Episcopi, Ioannes Thomas ..., ex Priore Sanct. Angeli ..., Nucerinus, Ioannes Epiphanius ex Monacho & Abbate sacræ familiæ nostræ Cisterciensis ... in Regno Neapolitano, Iacobus ex eadem ... Pontifici ... vitæ exemplo, & singulari ... Martino V. Roman. Pontifice ... vigilantissimo ... & ... Dei consulere jussi, quod & præclarè præstitere. *Ex divers. Eccles. monum. lib. de prov. Præl. Gasp. longel. &c.*

A.C. 1429. *S.P.N.* 949.

Singulis annis singula referre ea prohibent, quæ sæpius suggessimus. Hoc passim tempore perpetua etiam sanguinis, & vitæ impensa in juvandum mundum se toti effundunt Monachi nostri. In Bohemia præcipue exquisitissimis tormentis, tota rursum Monachorum Collegia ad H... H... , sed nec quidquam adiguntur, verum æterna fidei Catholicæ gloria, mortem gloriosissimi invicti oppetunt, inter quos celebratissimi Monachi Cænobiorum O..., Nova Cellensis, Grumachinensis, &c. *Videndi Cochlæus, Paulus Langius, Henriquez. &c.*

Moritur hoc anno Ioannes Gerson noster, Cancellarius Parisiensis, Monachus Congregationis Cælestinorum: cujus fama ob eximia merita est immortalis. Exc... haud ita pridem ejus opera universa, cujus inter alia insigniter celebratur Summa Theologica & Canonica in sex libros digesta, Monotessaron item aliaque.

A.C. 1430. *S.P.N.* 950.

Claret admirandæ vitæ ..., Canonicus primum Sanct. Gregorii in Alga, Cælestinam deinde ... in Congregationem transcriptus magnus ille, & ... modus ... Laurentius ... Venetiarum ... pus, ac ... Patriarcha patriam ... tutelaris ... honore ... tatis. Ejus vitam ... Iustinianus ... Florent ... Iarent ... eodem tempore ... ster Aquensis ... Gebennensis, Antonius ... que ... suis Ecclesiis ... Sed ... ipso hoc ... in Concilio ... Abbas Sanct. ... V. D. cujus ... per septem ... liber unus ... secrata ... unus. *Ind. ...*

A.C. 1431. *S.P.N.* 951.

Multi ... exulabat ... Petrus ... ex Monacho Apostata, ... populum ... ex tot ... carceres & in Cænobio ... in ... nuper, non ... Numini ... bus ... opem, ... raCænobii, calcem, ... ferre cogeret, ... mine commendatus. ... *varo Ang... Ianrig.* ... letanus, ... celebris admodum ... ria habetur.

A.C. 1432. *S.P.N.* 952.

Magna rursum ex ordine ... Ecclesiæ utiliter præfulsit ... plurimam illustravit, Berardus ... sive Berardus ex Monacho Cluniacensi Aquensis ..., Guilhelmus ex Abbate S. ... in Antisiodori Senonensis Archiepiscopi, Episcopi ... *Claud. Rob. Ioann. Chenu. ... Duac. lib. de pro...*

In ... diversis ... Benedictinus ... florem Religio ... Austriæ Cœnobio ... Ioannes ... D. ... Monasterio ad ... Abbatis ... gnis ... al-

fer Lambaci Fundator. De quo plura ejus [illegible] Cœnobii monumenta. *Car. [illegible]* *&c.*

A.C. 1433. *S.P.N.* 953.

FLorentissimus & felicissimus ordo seu congregatio nostra Camaldulensis, præsidente per hæc tempora eidem Generalis summo honore B. Ambrosio è P[illegible]do Flamminiæ, cujus ab sanctitate & doctrina nomē celeberrimum, [illegible] vero immortale fuit. Scripsit ut erat sui temporis doctissimus, & in lingua Græca alter quasi Homerus.

De Sacramentis, lib. 1.
Epistolarum lib. 1.
De Spiritu sancto, lib. 1.
Orationum, lib. 1.

Transtulit e Græco in Latinum Sanct. Dionysium Areopagitam, elegantiori & facili stylo. Vitam Sanct. Ioannis Chrysostomi, Basilium de virginitate, Laertium de vita Philosophorum, Chrysostomum ad Stagyrium Monachum: Sanct. Athanasij quædam: Sanct. Ephrem Syri Sermones aliquot. Ioannem Climacum, & alia multa: Epitaphio dignissimo, quod ipsius tumulo Bartholomæus Latomus inscripsit.

> Qui legis hunc tumulum legeres si scripta sepulti,
> Possent hic oculis nuda patere tuis,
> Quam fluit eloquio, quam dulciter afficit, utque
> Nil nisi nectarium quolibet ore sapit.
> Divinus fieres, nec quamlibet ante tenuisses
> Ignorares dictum protinus Ambrosium.

A.C. 1434. *S.P.N.* 954.

F[illegible] Eberhardi limpidissimus splendor, magno Galliæ & Ecclesiæ ornamento, cujus sacræ tam hæ luminaria ex [illegible] hoc [illegible] Illustrissima tamē ut [illegible] sic virtute fœminæ Margarita M[illegible]cia, & Maria de Har[illegible] extinctæ [illegible] modo suffecta, ornamenta [illegible] G[illegible] N[illegible] & [illegible] dem [illegible] e quibus [illegible] tam fœminæ [illegible] sed [illegible] ec [illegible] Deo Sacræ quam [illegible] illustres æterni [illegible] *Mon. & Annal.* [illegible] *Claud. Rob.* [illegible] *Mir.* [illegible] Fuit hic sane admiratione omni di[illegible] quoque [illegible] terni. prolapsus, illud [illegible] instituto, [illegible] industria, & ipsa rerum natura.

A.C. 1435. *S.* [illegible]

INter illustrissimos fa[illegible] doctrina, & gener[illegible] singulis, si per compendium [illegible] nec enumerandos, [illegible] laudem meritus Ioannes [illegible] nij Duci filios, Cl[illegible]acensi M[illegible] omnium suffragijs a morte [illegible] Abbas electus, A[illegible]iciensis [illegible] Episcopus cujus inter alia præclara [illegible] rendum quod æterna fo[illegible] tuerit, triginta quotidie Missæ S[illegible] in Cœnobio suo Num[illegible] off[illegible] jusmodi fundationes pene [illegible] dine nostro ab ejus origine [illegible] hæc usque tempora continuatæ [illegible] tum fidelibus & universo pr[illegible] limum prorsus est explicatu. *Claud. Rob* *&c.*

Moritur hoc anno decimo [illegible] professione Monachatus vita religiosi[illegible] exactæ, meritis locupletissima Le[illegible] Alburquerque Aragonum Regina [illegible] tuo Ferdinando Rege m[illegible] tito sup[illegible] Cœnobium n[illegible]strum Medinæ Camp[illegible] gressa, quod ipsa condiderat, in e[illegible]m coro[illegible]m & purpuram sacro velo perm[illegible]tans. Ita ejusmodi exempla cont[illegible] pti fast[illegible]s gloriosissima nunquam in ordine nostro defecêre. *Vid. Illescas, &c.*

A.C. 1436. *S.P.N* 956

APprobatur hoc anno Sol[illegible] E[illegible]o IV. Summo Pontifice R[illegible] gula Sanct. Franciscæ Romanæ, maj[illegible] ex parte ab ipsomet Divo BENEDIC[illegible] Monachorum Archiparente dictata, [illegible] Franciscam ejusque discipulas spe[illegible] forma dirigere atque informare visus e[illegible] & pro delictis quarum [illegible] m co[illegible] here, qui & professioni ejus solemni [illegible] Paulo Apostolo interfuit & ipsam p[illegible] tuo fovens [illegible] lam, sacram illa[illegible] lam[illegible] promovit, qui idem, [illegible] [illegible] eamdem ut [illegible] bi atque Urbi Divinæ indignationis [illegible] [illegible]lla suos precibus avertere co[illegible] jubet, quæ cum sedulo illa exe[illegible] [illegible] ft[illegible] N[illegible] tellexit, & [illegible] ali sane me[illegible]

[illegible] *vita* [illegible]

[illegible]

Innumeri [illegible] ac [illegible] gravibus [illegible] iucemen [illegible] D Iulianæ R[illegible]io, innumeros [illegible] inter cessores ac [illegible]. Vt videas autem, quam [illegible] hæc sæculo viventi ra[illegible] de-[illegible] *ur iuf* *si omnius corum* [illegible] *de prisscis illis Patribus* [illegible] *tia not u d* [illegible] *ur*, [illegible] *ed tat or* [illegible] *i mul tronea* [illegible] *ant* [illegible] *quent ns.* [illegible] *tium sta-tu horis, inc.* [illegible] *m, sermo* [illegible] *caret de Divinis re* [illegible] *ua ineruditos docerent, & eruditos accende* [illegible] *nt.* [illegible] *u* [illegible] *tra sumptus domestico* [illegible] *rat pauperibus dabatur. Peregrinis ac infirmis inservire totius* [illegible] *re* [illegible] *tionis usque ad æmulationem* [illegible] *um fuit. Nulla præterea cum sæculari* [illegible] *us* [illegible] *ersatio, consanguineorum pro oblivio. Vestes ex panno liburnico cra* [illegible] *ore, interulæ ex eodem instar cilicii. Lectuli ad hominis mensuram, comentata nulla, præter saccos paleis infartos, culcitra villosa, quæ frigus arceret, non delicias ministraret. Linteorum nullus usus, quia ex præcepto Sancti Patris* Benedicti, *omnes v* [illegible] *cubabant. Privata exercitia ad normam veterum Eremitarum, in codicibus scribendis, vel in hortuli a* [illegible] *ujus cura. Doctiores Patres vel in audiendis laicorum sacris confessionibus, vel in exponendis san* [illegible] *au* [illegible] *ibus laborabant. Quot codices, quales interpretationes manuscriptas vidimus? Et nam vel nostra incuria, vel aliorum malitia non deperierint. Apud Cives ea erat de Canobitis* [illegible] *nostri opinio, ut cum quis per urbem incederet* [illegible] *contin* [illegible] *ebat) illum obvius quisque* [illegible] *sanctum venerabatur.* Ita Cavicius lib. 5.

Ipso anno B. Ludovicus Barbus noster Cænobio exti[illegible]us Tarvisinus Episcopus ab E[illegible]io summo Pontifice quantumvis obniteretur, ac quibus posset precibus, eam cu[illegible] deprecaretur, summa populi gratulatione, renunciatus [illegible] sedem ean dem egregia sanctitate, & meritis ingentibus exornavit. Citat.

Ipso anno moritur Pyrrhus Abbas Casinensis [illegible] ex Thomacella familia, antecessoris Nepos, eadem prom[illegible] p[illegible]uus, fortuna [illegible]us, cui successit egregia fama & nobilitate Antonius Caraffa Nea-politanus, de quo [illegible] *Sci-* [illegible]

A. C. 1438. *S. P. N.* 958.

MEmorandi [illegible] Divinæ d[illegible]s exemplo quod male nonnulli ano [illegible] [illegible] 2. [illegible] præ[illegible] [illegible] diligentis Numinis egregio argu[illegible] [illegible] leg[illegible] [illegible] an[illegible] Romanam destinatus S. Thomas Apostolus, monetque: Numinis voluntatẽ [illegible] per ipsum Eugenium Papa comonearur, graviter currere in Ecclesia Schi[illegible] [illegible] & [illegible] Synodi Basileensis decreta, quantum fieri posset rata haberet. Pr[illegible] arb[illegible] [illegible] cisca, [illegible] Lu[illegible] persuasit, apud quã jam [illegible] Mar[illegible] nomen erat [illegible] se [illegible] accommodare, [illegible] [illegible] fructu, [illegible] amplexa [illegible]. *Ex vita & Actis Canonizat.* [illegible]

Nec H[illegible] desunt raræ miracula san[illegible] e quibus venerabilis Bartholomæi [illegible] Po[illegible] nobili ex M[illegible] Regio Monachus, supra o[illegible] vir[illegible]. Medicorum scientia, prodigiose ægris medetur, quin & mortuum grandi [illegible] culo re[illegible]. Idem [illegible] anno, Populeti Abbas electus, quod munus ut admitteret [illegible] suorum, sed neque [illegible] Reginæ ardentissimis precibus evin[illegible] tus, nec co[illegible] Eugenio Papa annuere [illegible]. Vt [illegible] tæ vir[illegible] omineris. *Ex vita, & monum. Popul.* [illegible] *Manriq. &c.*

A. C. 1439. *S. P. N.* 959.

MAgnis meritis celebratur Ioannes [illegible] co nomine VII. Sacræ familiæ nostræ Cisterciensis Generalis, vir undequaque maximus, & maximi ab omnibus habitus, id[illegible] Concilio Basileensi Orator ad Bohemos destinatus, & cum duobus Episcopis Iudex in Causis Fidei de[illegible]tus, idem summopere a Ioanne de R[illegible]sia Dominicano l[illegible], [illegible] sine Elogio monimenta Cisterciensia sic honorant:

Lux Prælatorum Vox & Tuba Conciliorum.

SVb [illegible] alii in eadem sacra familia nostra plurimi excellunt, e quibus [illegible]

Germani Abbates, Eberbacēsis & Lanck hennensis ejusdem Concilij Basileensis nuncii,& Thomas Dundrenensis unus & primus ex triginta duobus, in quos idem Concilium compromisit, rem strenuè contra Hæreticos gessere, suamque fidelem operam in multis R.E comprobavere. Neque minus celebre nomen Ioannis G. husij Abbatis Maulbrunnensis fuit, eo idem solemnibus litteris a Patribus evocati. *Eo quod propter dexteritatem ingenii, & rationum ac rerum experientiam mu... um cogerent ad Concilii Legationes,&c. L. Act. Concil. Annal. Maulbr. & Cist. Ang. Manriq.&c.*

Moritur hoc anno summæ virtutis opinione celeber venerabilis Ambrosius Traversarius SS. Angelorum Florentiæ Monachus, mirus maximorum Magistrorum Ioannis Ravennatis & Ambrosij Gryloloræ discipulus, de quo consulendi Camaldulensium rerum scriptores. Quo ipso anno inter Purpuratos Patres accensetur pro magnis vitæ meritis Guilielmus de Estoutiville. *Vid. Ciacon. Arnold. Duacen. &c.*

A.C. 1440. *S.P.N.* 960.

INgenti meritorum cucullo locupletissimus, cælo triumphum cum applausu Cælitum infert, S. Hieroymus noster, Camaldulensis Congregationis Monachus, vir Sanctiss. Lituanorum Apostolus I. V. D. & Theologus, qui accepta concionandi cum potestate, Episcopali facultate,his temporibus,felicissimæ prędicationis successu, per, etua ordinis nostri gloria, Lituanos ad fidem Christi convertit. Idem Orientales quoque populos Ecclesiæ uniendos suscipiens, contra errores Græcorum doctissime scripsit, sed & Hæreses varias, iisdem armis appetens, egregiè & constanter triumphavit, Inter opera ejusdem præcipua numerantur;

Sermonum Dominicalium, lib.1.
Sermonum de Sanctis, lib.1.
Sermonum Quadragesimalium, lib.1.
Orationum in Conciliis, lib.1.
Contra Hæreticos, lib.1.
Contra errores Græcorum, lib.1.
De Corpore Domini, lib.1.

Ita neque hoc quidem tempore ex ordine nostro egregia sanctitate Apostoli defuere: *leg. script. rer. Camald.*

Moritur eodem anno [illegible] fama de Ecclesia universa Sanct. [illegible] go Romana dicta, Institutrix [illegible] virginum congregatione Mont. Olivetana ut videas quam perpet[illegible] nis nostri non solum viris, sed & [illegible] restituendi, seu verius perpetuo continuandi primi fervoris cura [illegible] quoque fructu is Ecclesiam beavit sed & posteritati disciplinam, & [illegible] commendaverit. Extat passim Franciscæ vita Romæ excusa; digna sane lectu [illegible] solum, sed summa etiam admiratione, quæ videatur,&c.

A.C. 1441. *S.P.N.* 961.

HOc annō perinsigne ordinis nostri decus Nicolaus de Tedeschis I. V. D. Abbas, dein Archiepiscopus Panormitanus & Auditor rotæ, Lucerna Iuris, super eminentissimum Ecclesiæ Cardinalatum positus S. R. E. Cardinalis renunciatur. *Panvin. Trithem. Ciacon.*

Parem in dignitatem plures è nostris elevantur, interque eos Franciscus ex Episcopo Genuensi Sanct. Roman. Eccles. Cardin. Tit. Sanct. Marcelli, & Bernardus ex Archiepiscopo Aquensi Card. Tit. Sacro-Sanct. Nerei & Achillei. Ciac. & Clem. Rob. &c.

A.C. 1442. *S.P.N.* 962.

ITerum magni viri ex ordine in Theatrum & Scenam orbi spectabiles producuntur: Bernardus de quo supra, Aquensis Archiepiscopus nunc inter Roman. Eccles. Cardinales authoritate ut [illegible] conspicuus, Quintinus ex Monacho Flavigniaci Veluntinus Archiepiscopus, Philippus Ioannis de Vienna & Catharinæ Belfortiæ filius ex Monacho Cistercienti Lingonensis in Gallia, Micrus ex Procuratore Ordinis Generali in Vrbe, Siffiniensis in Vngaria Episcopus, Christophorus de Borcheris ex Abbate Sanct. Petri de Aremia, Fulginas Pontifex, aliique cum eruditione tum virtute præstantissimi Heroës, qui decus Sanct. Matris Ecclesiæ contra tot undique enascentes hostes tuerentur. *Ex lib. de Provis. Prælat. Claud. Rob. Ioan. Chenu. Arn. Duacen. Bu... Iongel. &c.*

A.C. 1443. *S.P.N.* 963.

INsigne ordinis equestris Militiæ de Avis sub Regula nostra decus Ferdinan-

dus Ioannes Portugalliæ Regis filius, non sine Martyrii gloria, felicissime in deter rima captivitate moritur, & meritis, meritissimi de Ecclesia ordinis, sed & nobilissimæ Lusitanorum gentis splendori, & Regiæ insuper familiæ decus æternum addit. Ita de eodem Martyrologium Benedictinorum XV. Calend. Iunij. In Hispania Sancti Ferdinandi filij Ioannis Regis Portugalliæ, qui cum esset equitum de Avis Generalis Magister bello captus à Saracenis, apud eos in magna humilitate & patientia vixit, & miraculis clarus quievit in Domino. Admiranda planè ejusdem vita legenda apud Vasconcellum in Regibus Lusitan. Stephan. Lusignan. &c.

A.C. 1444. *S.P.N.* 964.

MEretur æternum de orbe & ordine nostro Beatus Ioannes Bassandus magnus hoc afflictissimo tempore disciplinæ Monasticæ reformator. Is Cælestinæ familiæ cæleste in terris ornamentum, cum & illa cum tempore humanum aliquid pati videretur, Cælesti vitæ rationi ipsam reddidit, & de novo, ex Monachis hominibus cælestes Spiritus fecit; & mirificis exemplis orbem mirè accendit, reformatione ab ipsomet per Galliam, Italiam, Angliam atque Aragoniam felicissime propagata, quem maximi orbis Principes, ob perspectissimam vitæ sanctitatem eximie coluere. *Ex vita, monim. Cælest. Hugone Menardo, &c.*

Ejusdem Bassandi ingens & immortale meritum fuit, cum Caroli VII. Gallorum Regis Legatum agens, Felicem V. Antipontificem magni ponderis oratione aggressus, non sine insigni Numinis gratia zelum ipsius juvante & prosequente effecit, ut persuasus ille tanti viri authoritate & rationibus, Pontificatu Romano, sive arrogato potius sibi nomine, ultro se abdicatet, Ecclesiæque universæ, tamdiu desideratam pacem & tranquillitatem redderet. *Ex cit.*

A.C. 1445. *S.P.N.* 965.

SVpremus hic annus Nicolao Panormitano, viro si quis alio, de Rep. Christiana meritissimo, & immortali nominis gloria æterno; qui cum decennio integro summa cum orbis admiratione Decretalium libros è Cathedra publicè interpretatus fuisset, animum denique ad comentandum, & scribendum adjecit, ea facilitate, ut non tam commentaria, quam jus ipsum scripsisse videretur. Breviter ipse de se: Ego Nicolaus de Tudisco Catanensis Siculus, inter Doctores minimus, ipsius scientiæ Capitis & Auctoris præsidium invoco. Et post. Confisus igitur de implorato auxilio, ad ipsius honorem, cujus res agitur, piissimæ ac devotissimæ Virginis ipsius Genitricis Mariæ gloriosissimæ, Agathæ Patronæ ac compatriotæ, Luciæ præclarissimæ Siculæ, cujus hodie vigiliam celebramus. Non minus Benedicti, cujus a puero habitum gero, ad destinati operis perfectionem, condescendo, &c. *Matth. VI c. 5. & plures alij*

A.C. 1446. *S.P.N.* 96[illegible].

SAcræ purpuræ [illegible] purpurum fœcunditate miraculum emicet beatæ memoriæ Ioannis de Messina Sanct. Rom. Ecclesi. Cardinalis è Monacho & Abbate congregationis tunc florentissimæ Sanct. Iustinæ de Padua ad id honoris assumptus cum Eugenio IV de tantis viri virtutibus innotesceret. [illegible] sum[illegible] & purpuræ, urbis, [illegible] namento, eximia summo in honore modestia, omnem [illegible] ino pompam atque ostentationem, velut in Monasterio exercratus, & sanctissimo, [illegible] conspicua & magnis meritis, cum & rara excelleret eruditione, præclare adhibitus ad negotia maxima tanto visus aptior, quanto magis ab omni ambitione atque avaritia abfuisset. Verum triennium solum supervixit, & clarissimæ vitæ [illegible] exemplo, & retentæ in purpura disciplinæ atque integritatis Monachicæ laude clarus Neapoli decessit, ibidem in florentissimo Sanct. Severini Cænobio [illegible] dilectissimos confratres mortuus & tumulatus, sub A.C. 1448. *Ciacon. Cavac. Belforest. &c.*

Clarent & alij plures è Pontificalibus resplendentes Infulis Ioannes Borbonius è Cluniacensi Monacho Podiensis, Augustinus è Cistercienfi Famaugustanus in Cypro, Nicolaus Caliopolitanus, aliique ex ordine Episcopi, de quibus consulendi. *Ioann. Chenu. Claud. Rob. Iongel. & cit.*

A.C. 1447. *S.P.N.* 967.

INter S. R. E. Cardinales insigni fulgent auctoritate, meritis præstantissimi, clarissimi Ioannes Messanensis Siculus, San-

ctiss. Cœnobij & Congregationis S. Iustinæ Abbas meritissimus, dein jussu Eugenii Papæ Romam Profectus & a Monachis S. Pauli ibidem Abbas electus, cui Cœnobio religiosissime præfuit donec ab eodem Pontifice Cardinalis Titulo Sanct. Sabinæ pronunciatus est. Excellebat (summo nimirum purpuræ, & cuculli, Ecclesiæ, & ordinis nostri ornamento) Ioannes noster sanctitate & eruditione, & quod magis admiramur, etiam negotiis Principum aptus. Triennium in ea dignitate vixit, clarissimus exemplo continentis vitæ, ac retentæ Monachalis disciplinæ, Neapolique defunctus in D. Severini sepelitur. Guilielmus deinde Estontevilla ex Monacho & priore S. Martini de Campis S. R. E. Cardin. vir nunquam satis laudandus, eodem in honore annis plurimis, variis legationibus, ac Titulis honoratissimus, de quo deinceps sæpius narranda occurrent. *Cavacius, Ciaconius, Belforest. Panvius, Clem. Rob.*

A.C. 1448. *S.P.N.* 968.

ITerum alia Reformatio, ut suos nunquam deseruisse Sanctus Pater noster videatur, magno fervore se prodit, & multa Cœnobia, totasque provincias suo fervore accendit, exsuscitante primum flammas atque excitante animos, magnæ sanctitatis viro Beato Eustachio Iardineti Abbate, qui disciplinam Monachicam passim restituens, attonitos vitæ Religiosæ exemplis populos rapit, nec tam Religiosis, quam ipsis etiam secularibus consulit, ipse magnis Gratiis à Numine excultus, & Prophetiæ dono illustratus. *Ex monim. & script. div. Belg.* Ipso anno plures rursum ad diversas cathedras vocati, de quibus prolixius alias suo loco.

A.C. 1449. *S.P.N.* 969.

INter celeberrimos nostri ordinis viros eminet Ludovicus de Vazambone, alias de Palude, Doctor Parisiensis Academiæ, custos conclavis in electione Martini V. in Concilio Constantiensi, Episcopus Maurianensis, & Losanensis administrator creatus ab Antipapa Felici V. Cardinalis, hoc anno ob eximia merita à Nicolao V. confirmatur titulo S. Anastasiæ presbyter Card. Panvin. Trith. Ciac. Cl. Rob.

Obiit eodem anno Ioannes Siculus, de quo superius Sanct. Rom. Eccl. Cardinalis, sacri illius Collegii hoc sæculo, ab egregia sanctitate singulare decus & ornamentum. *Ciacon. Cavac. &c.*

A.C. 1450. *S.P.N.* 970.

IN Germania nostra insigniter laborat pro ordinis reformatione Ioannes Abbas S. Magni in Faucibus. Vir [illegible] De quo in Monasteriologia sua ita scribit Carolus Stengelius: *Ioannes doctrina & Religione valde claruit: nam admiranda fuit abstinentia, jejuniis, exercitiis spiritualibus, & vitæ contemplationi totus deditus, ut interdum visus fuerit in mensa lectioni ita attentus, ut oblitus sit ferculorum, ac quasi in extasim raptus videretur. Interfuit Concilio Basiliensi, & propter doctrinam & zelum Religionis inter cæteros nostri ordinis Abbates Præsidentis officio functus est: multumque laboravit pro reformatione ordinis circa annum Domini* 1450. *Cui successorem in nullo dissimilem fuisse idem Stengelius deprædicat.*

Circa idem tempus ingenti Ecclesiæ ornamento celeberrima illa ordinis nostri Bursfeldensis congregatio, felicissimis incrementis latissime propagatur: ut nullo unquam tempore, sibi videas nostros defuisse, sed bono ordinis atque, orbis maximo prima primum instituti ordinis exempla, & fervorem revocasse, suoque calore Mundi hujus gloriam rupisse & resolvisse.

A.C. 1451. *S.P.N.* 971.

NE Regia quoque deesse pergerent in ordine exempla sanctitatis, decus verè Regium effulget Beata Philippa Ferdinandi Cypri, & Petri Aragonum Regis Soror, Monialis Sanct. Dionysij de Odivelis, præter eximiam vitæ sanctitatem, eruditionis etiam laude, & relictis ingenij monimentis immortalis. *Barnab. de Montal. Chrys. Henr. & nos in Menol. nost. &c.*

Explendescunt ex infulis Pontificalibus, & diversas demerentur Cathedras, Dominicus ex Monacho & Abbate Miniacensi Archiepiscopus Montis Regalis in Sicilia, Ioannes Loffredi Luxoviensi ex Monacho, Atrebatensis in Belgio Episcopus, Dominicus Cisterciensis, Agrigentinus in Italia, *de quibus lib. de provis. Prælat. &c.*

A.C. 1452. *S.P.N.* 972.

IMmortali merito, de Academia orbis præcipua, Parisiensi, meritissimus Guilhelmus noster de Estontevilla, ex Priore S. Martini de Campis Episcopus Marianensis, dein Andegavensis, Biterensis, ac Archiepiscopus Rotomagensis ex S. R. E. presbytero Cardinali pr[illegible] us Episcopus Portuensis, [illegible] tificia

ficia & Regia Auctoritate hoc anno reformat. Vt si[illegible]lari videatur Numinis voluntate per eos restituenda, per quos primum fuerat [illegible]. *Vid. Claud. Rober.*

A.C. 1453. *S.P.N.* 973.

Rursum egregia sanctitate vir venerabilis Pe[illegible]s, cognomento Siis, Dunensis Cœnobi Prior, rarum sæculi hujus ornamentū, magn[illegible] me[illegible] Belgio prodest, & disciplinam Monasticam strenuè reformat, idem Magnus Deiparæ cultor & cultus suo exemplo promotor, tantæ virginis amoribus feliciter immortuus, cum cygni instar suavissimo cantu obitū suum præsignaret cantando mortuus, cum lucta suprema Antiphonam illam ô intemerata solemniter intonans, & gratiosissimo cantu supremum anhelitum exhalans. *Ex vita, & mon. Dun.*

Ne quid Cluniaco tot viris illustribus nitido cederet Regale Sanct. Dionysij Parisiis Monasterium, & ipsum sancta æmulatione totum accenditur: clarent præ aliis Ioannes Chartier, & alter Ioannes, Wilhelmi Archiepiscopi Parisiensis frater, viri digni tanto Cœnobio, & Regiò nomine, utpote, quod difficillimum Regibus ipsis est, sibi ita imperantes, ut ad voluntatem Numinis formati viderentur. *Claud. Rob. monim. Manast. Reg. &c.*

A.C. 1454. *S.P.N.* 974.

Ingens factus ex reformatione ordinis & congregationis Sanct. Iustinæ in Italia, Sicilia, & Neapolitano Regno plurimis ex ordine viris sanctitate, genere & doctrina, efflorescentibus, & strenuam operam, exemplo & prædicatione Ecclesiæ navantibus. *Vid. Cavac. &c.*

A.C. 1455. *S.P.N.* 975.

Infulis Pontificiis non tam ornantur, quam decus atque ornamentum secum ipsi afferunt, populosque atque urbes verbo vitæ atque exemplo demerentur, plurimi iterum ex ordine Episcopi. Quorum Wilhelmus de Tonteville noster Rotomagensem Archiepiscopalem Cathedram meritis implet, & Iacobus Messanæ Archiepiscopus, Siculorum omnium animos rapit. Sic Michael Insulanus, Iacobus Arborensis, aliique Episcopi, tantum scientia merentur, licuo benè usi, magno & Ecclesiæ quisque propriæ commodo, & universalis ornamento, ad insignem eorum confusionem, quos nihil promovit quam vel ambitio propria, vel favores eorum, qui non tam populi quam sua interesse sciverant, quibus pro libidine ipsi sua uterentur, bonis Ecclesiæ abuterentur.

A.C. 1456. *S.P.N.* 976.

Hoc año moritur felicissimè in S. Nicolai de Buschetro Genuensi Cœnobio Beatus Nicolaus prior ibidem, cujus quin referamus paucissima ex innumeris stylo simplici in compendium à quodam Monacho coacta, præterire non possumus. *Hic vir,* inquit ille, *Dominus Nicolaus, magnæ sanctitatis fuit, multisque miraculis in vita & post mortem claruit, &c. Huic beato dum esset sacrista in principio suo conversionis, in Monasterio nostro Sanct. Iustinæ (inde colligat licet, auctorem e Divæ Iustinæ fuisse) ante altare majus apparuit Dominus in ea forma, qua cum suis conversabatur discipulis dixitq., Nicolae sequere me (ex quo haud improbabile deducas, Monachorum vocationem Apostolica haud imparem esse.) Et non multo post cum venetias ad S. Georgium majorem missus fuisset, celebranti iterum in hostia apparere dignatus est. Sequenti tempore ad Monasterium S. Nicolai de Buschetto extra Genuam missus fuit, ubi per triginta & quatuor fere annos commoratus est, ibiq. Divina præunte gratia, multas virtutes operatus est. Obsessum à Dæmone illico liberavit. Cum diabolus ex capitulo ad dormitoriū asportasset, ut per fenestrā eum præcipitaret, affuerunt subito in præsidiū ejus in ipso dormitorio duo chori Angelorū cantantes: Nicolae oramus pro te: in quorum pulchritudine aliquamdiu valde delectatus est. Dum pro quadam tentatione quam patiebatur se commendasset S. Dorothea, statim liberatus est. Existens Prior dicti Monasterii Buschetti, cū ægrè ferret hujusmodi prælatianem, rogassetque per triennium Patres, ut eum ab ipso Prioratu absolverent, nec obtinere posset, dixit undecim millia Pater noster, & totidem Ave Maria, & miraculose absolutus fuit, ut latius patet in vita ejus. Quis vitam ejus virtutibus ac sanctitate plenam sufficit explicare &c. Denique, moriēs hoc ultimum verbū me audiente dixit: Diem hominis nunquam desideravi. Quantū post mortem ejus Dominus miracula fecerit per eum, qui nosse cupit ejus legat vitam. Ad tactū namq, vestimentorum ejus innumeri infirmi, & aliqui à sensu alienati liberati sunt, &c.* Hæc fusius: ex quibus aliorum hujus sæculi ex nostro ordine perfectionem, pari sanctitate celebrium, metiaris. *Vitam fusius scripsit Iulianus noster Genuensis.*

Mortuus eodem año haud impari sanctitate B. Odo de Pereria Abbas Cluniacensis insignis ordinis reformator, Sanct. Odonem primum strenuè imitatus, ut inde facile de subjectorum quoque virtute æstimes, judicesque. A Claudio Roberto vir sanctiss. prædicatur, à silentii maximè nocturni cautissima custodia, & observantiæ Regularis amore, Prophetiæ insuper spiritu, & reformationis studio celebratus. *Vid. Chron. Cluniacense, Clem. Robertus, &c.*

Eodem tempore inter plurimos ex ordine universo spectatissimos in Ecclesia Pontifices haud vulgariter eminuit Carolus Archiepiscopus Mediolanensis ex Monacho S. Celsi ad eam sedem à Calisto PP. III. ob merita promotus. *Vid. Morgia, Galesin. Catalogo Episcop. Mediolanensium.*

A.C. 1457. *S. P. N.* 977.

MOritur sub hunc annum Ioannes Whethanistedus, cognomento Frumentarius, Cænobij S. Albani in Anglia Monachus & Abbas, totius deniq; Congregationis Benedictinæ in Anglia Præses, de ordine suo, sed & Regno meritissimus, cujus opera Rex ipse gravissimis in negotiis usus est, idem ob insignes animi dotes apud Principes & magnates summo in pretio habitus, à quibus Syrenum nova & impia dogmata præ alijs feliciter avertere visus est, & solidioribus argumentis eosdem in Fide Sanct. Roman. Eccles. retinere. Eum fuisse *industriæ mirabilis*, Pitsius ait, *acerrimi ingenii, solidissimi judicii, incredibilis in rebus agendis prudentiæ, &c.* Claruit in Concilijs Senensi & Papiensi, ad quæ orator missus est, inque iisdem solemnes orationes habuit. Reliquit multa præstantis ingenii monimenta, e quibus sequentia extare dicuntur:

Expositionum in Sacram Scripturam, lib. 5.
Commentariorum in varios script. libros, lib. 1.
De vita Amphibaldi, lib. 1.
De situ terræ sanctæ, lib. 1.
Ordinationes suæ Abbatiæ, lib. 1.
De viris illustribus ad Glocestriæ Ducem, lib. 1.
Manipularium Doctorum, lib. 1.
Contra Episcopum Norwicensem, lib. 1.
Defensorium Exemptorum, lib. 1.
De Gestis proprijs, lib. 1.
Iterum ad Glocestriæ Ducem, lib. 1.
Opus Necessariorum, lib. 1.
De omnium hominum officiis, lib. 1.
De Hæreticis & eorum fautoribus lib. 1.
Declamationum variarum, lib. 1.
Epistolarum ad diversos, lib. 2.
Opus quoddam metricum, lib. 1.
Palearium Poetarum, lib. 2.
Declamationes Metricæ, lib. 1.

Floruere & alij in Anglia viri ex ordine illustres Ioannes Talangernus Wigorniensis Monachus, & Ioannes Amundhamus San-Albanensis, de quibus aliisque consulendus Eduardus Mailiew, Pitsius & diversi rerum Angl. script.

Etiam à morte mereri non desinit B. Nicolaus Genuensis Prior de Butchetto, mira sanctitate vir, innumeris ægris, solo etiam vestis ejusdem contactu prodigiosè sanatis, salutem cucullo debentibus. In Gallijs claret Maria de Britannia mirabilis illius & felicissimi Regum Regis Gynecæi Fontis Eduardi meritissima Antesignana. *Ex monim. ejusd. Cænobii, Claud. Rob. Aub. Miræo, &c.*

A.C. 1458. *S.P.N.* 978.

RVrsum è nostris congregationis Camaldulensis Sanctiss. Monachis fuit, qui Ecclesiam purpura sanguinis sui ornaret, & agrum Dominicum impinguaret, B. Angelus de Massacio, insignis verbi Domini prædicator, ideoque Hæreticis invisus prorsus, & religione odium implacabile meritus, à quibus & occisus ingenti triumpho cælum exhilaravit. *Vid. script. rer. Camaldulensium diversi.*

Claret Avianus Monachus S. Winoci, de omni posteritate meritissimus, cujus laudatur Chronicon universale ab origine mundi summa diligentia, & fide scriptum, usque ad sua tempora, opus & volumen ingens, *Vid. Catalog. script. Belgii, & Arnoldus VVion. &c.*

A.C. 1459. *S.P.N.* 979.

NOn minus Bartholomæo, Reges ac Regnum demeretur Michael del Gado, viri sanctissimi in Abbatia Populetana Successor, Nicolao V. & Calixto III. Romanis Pontificibus, dum in Italia pro negotiis

negotiis versaretur ex[illegible] c[illegible]res, [illegible] [illegible] Reg[illegible] [illegible] per[illegible] ab [illegible] ad [illegible] an Pa[illegible] Rom[illegible] Legatus, deinc publicis Regni [illegible] vit per omnia tam[illegible] & Regia [illegible]mnisque poster[illegible] plen[illegible], ex eo dem fu[illegible] [illegible]bus [illegible]meantur, idē Reli[illegible] [illegible], sub quo [illegible] egregia virtute tanti Magistri di[illegible] *Ex A[illegible]m. Popul. Arg. [illegible] &c.*

Clarent, Artus noster B[illegible] in [illegible] Ar[illegible]iepiscopus Barthelomæus Derent[illegible] al[illegible] ex [illegible] præstantibus præstanti[illegible] Pontifices quorum elogia [illegible]. *Ita, Chenu, Robert. &c L[illegible]ovis. &c.*

A.C. 1460. *S.P.N.*980.

MAximorum quorumque ex ordine [illegible] vestro [illegible]rum æmulatus, & assequutus hoc ipso tempore meritis quoque æternis nomen posteri[illegible], D. Ioannes Abbas Nivicellensis, qui cum esset in sacris literis apprime versatus, & scientia Iuris Canonici nemini suo tempore inferior opus præclarum, & insigne, & à nullo alio teste Arnoldo nostro tentatum, Biblior. scilicet, & Canonum concordantiam posteris reliquit, tali principio. In principio creavit Deus, &c. In quo [illegible]pere dilucide ostendit omnem vitæ humanæ perfectionem, e sacris debere sumi litteris, nequidquam in sacris Canonibus ad eam acquirendam positum, quod ab illis non pendeat, scripsit præterea.

Sermonum de Tempore, lib.1.
Sermonum de Sanctis, lib.1.
Epistolarum & quæstionum variarum, lib.1.

Videndi Ioannes Trithemius de scriptoribus Ecclesiasticis. *Arnoldus, I Vionius, &c.*

A.C 1461. *S.P.N.*981

HOc [illegible] no eum celeberrimus ille Pontifex Roman. Pius II. (antea Æneas Sylvius [illegible] Sanctiss. Patriarchæ nostri Bene[illegible] amore, ductus sacram ejus speciu[illegible] & vestigia venerabundus inviseret: Hæc de Sublacensi Cænobio, ejus[illegible]que Monachorum per[illegible] Bzovi[illegible]: Ex oppido Sublacensi ad Monasterium Sublacense iter est duorum [illegible]ium, per abruptas petras, & difficil[illegible] aditus. Hinc ad locum, que[illegible] Specu vocitant, mille passibus ascen[illegible], via difficili & ferro secta adeoque præru[illegible] ut absque horrore adiri nequeat. Hinc profundissima in Avienem descen[illegible]e rupe, iuda altissimo imminente saxo nec accessibus ullo pacto, nisi mo[illegible], modo ad [illegible] varios ag[illegible] is flexus in anguis morem ab imo usque ad [illegible]mmum ducta, & [illegible] locis multo descenta fuisset. Bene[illegible]ictum [illegible] suum fuit discipul[illegible], & cœpta habitari & spelunca. Sicut in altis scopulis nidos videmus hirundinum in crepidine lapidum, ita est Monasterium hoc cer[illegible] affixum sublimi Saxo, ex quo sæde frustra ceciderunt, quæ aut Monachos per[illegible] [illegible] tas ciunt Mela[illegible] sancti viri miracula referunt, & [illegible]tabulam ostendi[illegible], quo diabolus illusisse bonis operibus conatus est. Monachi [illegible] viginti degebant, ut par erat credere, Deo etiam, nunquam [illegible] edebant, vinum [illegible]ulta domabant aqua, jejunia longa producebant. L[illegible]uria erat duo ova comedisse, ol[illegible]us & pane vescebantur, vel leguminibus his epulis mensas onerabant, brevissimum tempus cibo dabant, nec multo majus somno: reliquum in oratione [illegible] ambant. Rem Divinam peragabant summa devotione, psallebant Deo confidenter. Major pars se numerat, q[illegible]orum plerique inoffensa valetudine ad [illegible]gesimum annum pervenerant, [illegible] cres, & alloquio veneral[illegible], qu[illegible] ca cura fuit, dissolvi tandem & [illegible] cum CHRISTO. Prius in utroque [illegible] n & superiori Monasterio rem cor[illegible] Divinam celebrari fecit, & loca omnia, quę fama vulgaverat, corpus Sanctiss. BENEDICTI attigisse exosculatus, ac Monachis spirituales gratias elargitus, oppidum pernoctaturus descendit, &c. In cælum eodem [illegible]o abiit feliciissima morte vitæ æternæ natus D. Ioannes Eustachius Ab[illegible] primus Iardineti Congregationis Cisterciensis, qui plurima per totum Belgium Cænobia, ad Sanctæ Regulæ normam reformans, propter innumera sanctitatis opera, fama longe lateque celebratissimus, & viris Principibus acceptissimus fuit. Prophetiæ etiam spiritu claruit de cujus præclare gestis consulendus Chrys. [illegible]. Henriq. t.1. fasc. Sanctorum Cisterciens. &c.

A.

A.C. 1462 *S.P.N.* 982.

NObilitatis humanæ cœleste decus, mortali etiamnum in corpore exspl[illegible], Beata Margarita nostra Montferratensis Princeps Ludovici Sabaudi Pedemontium & Achaiæ Principis filia, Theodori Paleologi vidua, B. Magdalenæ Albensis Cænobii Monialis, verum humilitatis exemplar monialibus facta, speculum sanctitatis Sabaudiæ universæ, in qua cum Principes intendentes, tum populi, haud modicum visi sunt pietate profic[illegible]re, & universi potens ejusdem apud Dominum pro patria suffragium experiri. *Ex Pingonio, Hug. Menard. I Viemio, &c.*

Moritur eodem anno Guido eo nomine I V Sacræ familiæ nostræ Cisterciensis Generalis, vir præstantissimus & qui fortiter prælia Domini gessit contra Commendatorios, & Sacrilegos rerum Ecclesiasticarum invasores, præfuitque annis quatuor; quo tempore Sanct. Antonius Archiepiscopus Florentinus ad superos migravit, de cujus glorioso ad cælos transitu prima revelatio fratri alicui Converso in Cistercio facta est, idemq; pro Canonizatione ejusdem, est testis requisitus. *Ex monim. Cist. Manriq. &c.*

A.C. 1463. *S.P.N.* 983.

INter præcipua ordinis Sydera, novam orbi facem præfert Humbertus de Lana Sacræ Reformationis Cisterciensis meritissimus Generalis, qui vix adito Magistratu Benedictæ ordinis Matris & virginis honorem promovere aggressus, apud suos primum præcepto, apud alios deinceps consilio & exemplo [illegible]ntum effecit, ut Admirabilis illa Divi Hermanni Contracti nostri, tantopere [illegible]ecta Mellifluo Doctori Antiphona *Salve Regina* Vesperis eousque solummodo seu Completorio subjungi solita, omnibus deinceps Horis Canonicis pro clausula [illegible]ceretur. Immortali procul dubio merito, de quo totum etiam sibi cælum gratuletur. Idem hoc ipso anno ad instantiam Abbatum Romam profectus, adeo acriter & potenter, dict[illegible] procul dubio Numine, contra commendas coram Pontifice & Cardinalibus peroravit, ut [illegible] omnium oculis extorsisse memoretur. Sed lachrymas solas & cautiones a[illegible] impetravit, cum conjurata voluntate Principes: *Hæreditate possideamus [illegible] Dei*, cum Principibus Oreb & Zebee. & Salmana, congeminassent, [illegible] evicisset. *Ex mon. Cisterc.*

A.C. 1464. *S.P.N.* 984.

GErmania tota fervet, dum invalescentibus Hæresibus multæ aliæ provinciæ defervescunt, Bursfeldensi Congregatione, maximo bonorum [illegible] latius sese expandente, cujus hoc ipso primum anno Capitulum Generale solemniter celebratur. Clarent magna ordinis luminaria Wilhelmus S. Bertini Abbas, summo Reipubl. & patriæ bono [illegible]atus, & Huardus Glandate [illegible] ex Monacho & Abbate Lirinensi Episcopus.

Moritur eodem anno Pius II. Pont. Max. Æneas quondam Sylvius vir præstantissimus, cujus ipsa hora animam, tuplici corona redimitam in cælos ab Angelis deportari Beatus Petrus noster, cognomento Teutonicus, Monachus Camaldulensis intuitus est, ejusque obitum Fratribus prænunciavit. *Ex vita, & [illegible] nalibus Camald. &c.*

A.C. 1465. *S.P.N.* 985.

MOritur hoc anno strenuus ille [illegible] quo supra, Montaclucæ di[illegible] Restitutor B. Petrus cognomento S[illegible] ipsa in morte Antiphonam illam: *O Intemerata, &c.* Suaviter occinens & [illegible]nendo moriens, quo ipso tempore, cl[illegible] alter, in superiore Germania Petrus, & ipse Deiparæ amantissimus, Abbas Sancti Petri Salisburgi, Capellanus Beatæ MARIÆ virginis, insigni tanc t[illegible]lo, pro suo eximio erga eamdem cultu, appellatus. De quo R. D. Albertus ejusdem loci Abbas, in suo de Abbatibus Sanct. Petri Tractatu. Ipso anno inter Patres S. R. E. Purpuratos adscribitur Eminentissimus Dominus Ioan. Godefridus Balues, Monachus & Abbas S. Dionysii Parisiensis, &c. *Ciacon. Arn. Duac. Claud. Rob. &c.*

A.C. 1466. *S.P.N.* 986.

IN Cænobio nostro Sanct. Dionysii Parisiensis exsplendescit ex Monachis [illegible]nere & virt. ite nobilis[illegible], [illegible] de Galliarum Regno, & omni [illegible] posteritate Ioannes Ch[illegible] Monachus, & Cantor Cænobii [illegible] lelmi Parisiensis Archiepiscopi [illegible] mi, & Alani Secretarii [illegible] septimi. Scripsit Ioannes noster, Philippo A[illegible]te, Chronica Franciæ tribus voluminibus

b[illegible] Dionysium Ma[illegible]

In Germ[illegible] tres excellent p[illegible] us Sancti Galli Abbas [illegible] acceptissimus; qui a [illegible] tus de po tendo[illegible] ntex inprimis statim [illegible] ne respuens, [illegible] iens; ea animi submissione [illegible] x cucullo dignius quam purpura explendu[illegible]. *Vid. Stumpfius.*

A.C. 1467. *S.P.N.* 987.

CElebri [illegible] Ecclesiæ honori con[illegible] pos [illegible] tat, [illegible] Ro[illegible] adversarios, & exemplo populos [illegible] beatæ memoriæ [illegible] Z[illegible], ex Monacho Populeti Barcinonensis Episcopus, idem eruditionis laude celeberrimus, verbo & opere potentissimus, *de quo consulendi Annal. & script. Cist. nostror*

A.C. 1468. *S.P.N.* 988.

ÆTerna nominis fama claret Nicolaus noster, cognomento de Donis Monachus Richenbachensis Congregationis novæ Bursfeldensis, divinarum scripturarum non ignarus, & Græce atque Latine [illegible] Philosophus, Mathematicus & Cosmographus, nullo [illegible] cum sua vigilantia Ptolomæi tabulas cosmographicas, multis [illegible] deperditas reperisset, sagacitate sua ita eas restauravit, & admirando [illegible] novis tabulis elegantissime ordinavit, sic diligentissime correxit, ut novi operis potius compositor quam reparator existimetur: Quod in septem partes seu libros divisum, Paulo II. Pontifici Maximo dedicavit. Sicque [illegible], ut non Musica tantummodo ait A[illegible]dus noster, Iurisprudentia, Pontificia maximè, aliæque liberales artes a Monachis Benedictinis repertæ, auctæ, & [illegible] meliorem in modum ordinatæ fuerint, verum etiam Cosmographia ipsa, quæ ad Divinam scripturam int[illegible]ndam pernecessaria est, ut nunc [illegible] & Medi[illegible] ac Eloquentia, ut superius diximus, al[illegible] idem [illegible] auctor[illegible] m ma[illegible] quam [illegible] es [illegible] Ejusdem Nicolai præter [illegible] tem de Cosmographia, ce[illegible] [illegible] d[illegible] & de [illegible] proto[illegible] ad diver[illegible] *ad* [illegible]*us*, [illegible]

A.C. 146[illegible]. *P.N.* [illegible]

F[illegible]issime moritur B. F[illegible] sta[illegible] no[illegible] s æter[illegible] n h[illegible] que [illegible] em meritum [illegible] ægris ac d[illegible] bus [illegible] per ejus [illegible] cessionem sanaris. Ita de ea Martyrologium Benedictinum [illegible] P[illegible] Sancti P[illegible] oldocumum [illegible] us B. Eu[illegible] Vi[illegible] [illegible] quæ ex M[illegible] crile [illegible] partu, ut sola ex [illegible] s [illegible] t, & a p[illegible] dæmonio [illegible] vitæ [illegible], invicta animi patientia o[illegible] ave[illegible] ex [illegible] d[illegible] ma aqua status quibusdam [illegible], [illegible] ex [illegible] mortales è [illegible] bus c[illegible] ivalerunt. Tantus [illegible] ne contemptus mundi fuisse legitur, ut cum audiret Venetus Regias [illegible] Catharinæ Corneliæ viri clarissimi sororis Reginæ Cypri maxim[illegible] & omni magnificentiæ ge[illegible] que conviviorum apparat[illegible] pompa chorearum, & tanto vestium [illegible] re, ac gemmarum, & [illegible] muliebris omnis generis, quanto [illegible] unqu[illegible] bi facta [illegible] fuerit, subridens dixerit: ærumnas, luctumque meum, ac dolores, quibus assiduè premor, omnibus iis gaudiis & voluptatibus non commutarem. Pro certo [illegible] se in hac vita malle pro Christo angi gravissimis [illegible] s, quam immensis hujus [illegible] mundi gaudiis, & momentaneis voluptatibus brevi cum aliquo animæ detrimento [illegible] ri. Tanto perfectionis [illegible] postremis seculis Sacræ Deo in ordine nostro virgines universè præ[illegible] ne otiosam, & inutilem urbi multitudinem ejusmodi co[illegible] rum opineris. *Ex Vita.*

A.C. 147[illegible] *S.P.N.* 990.

CLaret Ioannes Bertinensis Abbas, cujus laudatur [illegible] de origine progressu & con[illegible] bus Equitum aurei velleris, qu[illegible] Con[illegible] cellarius perpetuus [illegible] etiam honore, & meritorum de [illegible] ordine co[illegible] ne Abbas S. Bertini Audomarensis pr[illegible] s. Vn de nil [illegible] liquet, quā de omni [illegible] [illegible]dine

[illegible] nostri [illegible] mereri, sed & ho- norem [illegible] cujusque [illegible] volverint *Vid. script. Bel.* [illegible] *& Wion. nost. &c.*

A. C. 1471 *S.P.N.* 991.

SAcrum Clivensium nostram fami- liam, magno sacrarum proventu Oli- vanum moderatur venerabilis Leonar- dus Mezanachius Bononiensis vir i- gnea charitate in proximos toto flagrans, de cujus oculis illa Cantici canticorum usurpari poterant *Oculi tui ut piscinæ Hesebon*, cum instar Magni Arsenii lachry- marum imbre continuo defluerent, & si quem lapsum intelligeret, si vel accusa- ret, vel moneret, sive solaretur, verba ab imo amoris fonte hausta, lachrymis cali- [illegible] consignaret, & propinaret. Is cum Antecessoribus honoratius sepul- chrum molitur Franciscum Ringhle- rium, cui in Generalatu proxime succes- serat, post decimum ab obitu mensem, incorruptissimum reperit, & suaviter [illegible] fragrantem [illegible], & facile de ordine, [illegible] his parentibus omineris. *Ex Hist. Oli- vet. Lancell.*

A.C. 1472. *S.P.N.* 992.

LEonardi immaturè ad superos rapti Generalatum assequitur pro meritis hoc anno Nicolaus Roverellius, vir san- ctitatis opinione clarus, splendore nata- lium & eruditione illustrissimus, qui cum semel iterumque ac tertio ad Epi- scopales infulas expeteretur, constan- tissimè semper rejecit, ob idipsum ne- sciri ab omnibus cupiens, ægre persua- [illegible] ut vel maximè ipsum amanti & de- [illegible] fratri suo germano Bartholo- mæo Roverellio Sanct. Roman. Eccles. Cardinali Romæ supremum decumben- ti adesset, quod retineri metueret, ut erat Sixto IV. Pontif. Maxim. valdè di- lectus & in summa apud [illegible] admira- [illegible] & veneratione, quem contuitus [illegible] quando Papa in illa q[illegible] [illegible] prorupit: *Ecce ver Israë- lita, in quo dolus non est*, quem & alii [illegible] suo me colvere, [illegible] autem [illegible] Monachos plurimi [illegible] [illegible] quorum nonnulli [illegible] tem [illegible] cælo gloria revelata est. [illegible] *Lancell. &c.*

A.C. 1473. *S.P.N.* 993.

INter Germaniæ nostræ Abbates mul- ta nomini [illegible], sed mul[illegible] majore virtute & meritis excellit [illegible] lingensis, prope Ulmam [illegible] nem, Cœnobii Abbas, [illegible] fundator, qui Zelo [illegible] solum Cœnobio disciplinam [illegible] cam restituit, sed & late pro[illegible] suo dignissimo labore [illegible] nobium Wiblingense, insigni plane no- menclatura, sanctum [illegible] fuit annis quatuor supra quadrag[illegible] hoc anno laborum percepturus [illegible] cælum evocatus. Ex Monimentis Bibliothecæ Cœnobii ejusdem.

Eodem anno exting[illegible]itur [illegible] dinis nostri decus Ioannes Iosfredi Mo- nachus Cluniacensis Decretorũ & Theo- logiæ Doctor ex Priore Sanct. MARIÆ [illegible] Sanct. [illegible] de Luxo- vio, post Episcopus Atrebatensis, & Re- ferendarius Apostolicus Sanct. Roman. Eccles. presbyter Cardinalis Tit. Sacro- Sanct. Sylvestri & Martini, Tit. Equitii in montibus. Vir doctrina, ingenio, & memoria præstans, tantoque pluris faciendus, quanto ex obscuriore famu- lia, ad summas dignitates, & a pruden- tissimo & sanctissimo Pontifice Pio II. subvectus est. *Vid. Ciacon. Claudius Rob Hist. Ep. Atrebat.*

A.C. 1474. *S.P.N.* 994.

BEata Beatrix à Sylva, Portalegiæ Co- mitissa, Beati Amedei, & Iacobi à Sylva soror germana, cum ad miracu- lum formæ excelleret pulchritudine ap- parente ipsi cælotum Augusta, ejusdem filio Regum Regi, virginitatem suam consecrat, in Monasterio virginum no- strarum Toletano, quod a Sanct. Domi- nico nostro à Silos nomen habet cucul- lum amplexa magna deinceps novæ familiæ sub nomine Conceptionis im maculatæ Fundatrix futura. *Ex vita, & Menol. nost. Benedict.*

Quo ipso tempore Theobaldus ex il- lustrissimo Comite Sanct. Pauli & Fie- mes, & Duce clarissimo humilis Mo- nachus, Cenomanensis dein creatus Episcopus, mox etiam ad Sanct. Ro- manæ Ecclesiæ eminentissimam purpuram vocatur, sed à cælo præripitur. *Ex dive f. rer. Gall. script. Ioan. Chenu. Claud Rob. &c.*

Ipso anno moritur Antonius Vi[illegible] [illegible] Archiepiscopus ex Abbate S. Pe- tri ibidem. *etc.*

A.C.

A. C. 1476. S. P. N. 995.

JOannes de Granlai sive de Villiers, ... sidera Ordinis nostri, miro ... rutilat, Abbas S. Dionysij Parisiensis, Episcopus dein Lombariensis, Abbas S. Quintini Bellovacensis, Præses c... ævaminum Parisiis, & S. R. E. denique Cardinalis, vir ... ita de co Conventus M... nachorum Sandionysianorum, ... litteris ad ... mum Pontificem) cui amor, Religio, ... honori sapientia, cui bono odo ... itia est, Vas electionis in ... norem, plenum gratiæ & veritatis. &c. *Clem. Robertus. &c.*

A. C. 1476. S. P. N. 996.

MOritur ... ille C... ensium nostrorum ... & Generalis Hime... d... Cel... tor h... nostris & ... Le... ex p... tissimus ac genet... , cui Ioannes succed... a... ulia de Circeio seu Circio, quem: *Massam, omnibus virtutibus, elimatam*, Bonifacius Simoneta appellat. In Galliis alter ex eodem Cænobio Abbas, successor successori, in Archiepiscopatu quoque Viennensi subrogatur, Guido, Sanct. Petri ibidem Monachorum Antistes, ut videas, quantum sit, inter tot ambientium vota, minime ambientes votis prævaluisse. *Claud. Rob. Annal. Vienn. &c.*

Sed ante omnes insignis hoc anno ad sacram purpuram promotio Georgij Costæ Lusitani, qui cum infimo genere natus esset, & humilitate nihilominus semper decrescete contenderet, ob vitæ Sanctimoniam Populeti creatus Abbas, inde quanto magis fugeret, ad honores raptus, Episcopus Albensis, dehinc Archiepiscopus Ulisipponensis, hoc demum anno Presbyter Cardinalis Tit. Sanct. Marcellini creatus, non tàm ornatus purpura est, quam purpuram ornavit, magnis dein pro Ecclesia laboribus strenuè perfunctus. *Ex Garimberto, Bern. Brito, Barn. Montalbo, Gasp. Iongel. &c.*

A. C. 1477. S. P. N. 997.

MAgna gloria sacræ familiæ nostræ Virginum fontis Ebraldi seu Everardi, in qua cælorum Augustæ, Illustrissimæ Galliarum Principes, magno omnium exemplo, ancillas se devovent, quibus mortua sub hunc annum, imo immortalibus pro vitæ meritis juncta Maria Britanniæ Ducissa, hoc anno præest Anna Ducissa Aurelianensis (de Orleans) Ludovici XII. Galliarum Regis (...or, Fuitque admirandum semper, eius sacri Instituti decus, & Sacrum Vitæ rigorem, inter delicatissimas & Regias Virgines, ita sibi semper constitisse, ut idipsum miraculo proximum, si miraculum nolis dicere, fateri cogaris; etiam ... hodie, observantia illa perennante, maxima cum Regni, tum ... Illustrissimarum familiarum, atque ordinis imprimis universi ornamento. *Ex monument. & Annal. Font. Ever. Claud. Robert. &c.*

Sed neque Germaniæ, rapto in præceps mundo tali... de... exempla pietatis, etiam in fœminis, e quibus celebratur hoc ipso tempore Venerabilis Catharina ex Illustrissima Comitum Rheni familia Abbatissa Horrei, & multæ ... Principes Cænobij Gandersh... nsis, ... uedlinburgensis, Es... ... efor... densis &c. Priusquam ... sæculi tempestas ... aquo d... ret, cum nemo iam esset, qui infimo sexui piam manum præberet, auri sacra fames omnia depasceret, & quæ prisca maiorum fundaverat tot sæculis pietas, momento abliguriret.

Sed neque vitotum Sanctitatis opinione illustrium, diversis passim provinciis copia defuit, è quibus B. Ioannes Cælestinus, Viennæ in Gallia, miraculis gloriosus refulsit, Dunis in inferiore Germania B. Iacobus mire enituit, quem sequenti anno ipse Doctor Mellifluus spectabili forma ad patriam cælestem invitavit, quo ipso anno ibidem Ven. Ægidius cognomento de Roya, Abbas quondam Montis Regalis, sanctissime decessit, cuius vita Angelica potius fuisse, quam hominis memoratur. &c. *Ex Menol. nost. Montalbo, Henriq. &c.*

A. C. 1477. S. P. N. 998.

NUnquam satis pro meritis extollendus Guilelmus noster de Estontevilla singulare Eccl. Romanæ, & universalis ornamentū, inter Patres purpu-

ratos eminet, & omnes in sui admirationem convertit, tantis virtutibus ita diversis Pontificibus commendatus, ut in eo ornando extollendoque omnes quasi contenderint. De eodem, & honoribus eius sic Ciaconius: D. Guilelmus de Estontevilla, Normandus, Gallus, decretorum Doctor, Monachus & Prior S. Martini de campis Parisiis Ordinis S. BENEDICTI Congregationis Cluniacensis, Episcopus Marinensis, post Andegavensis, deinde Biterrensis, postremo Archiepiscopus Rothomagensis, & Sanct. Rom. Eccles. presbyter Cardinalis SS. Martini & Sylvestri in Montibus Titulo Equitij, factus postea Episcopus Cardin. Portuensis & Sanct. Rufinę à Nicolao Papa V. & Ostiensis & Veliternus à Pio II. Qui nobilissima & antiquissima ortus familia, Regibus enim Francorum sanguine junctus erat, virtute, doctrina, Religione ita excelluit, ut merito ab Eugenio IV. Cardinalitia dignitate donaretur, apud omnes enim Principes ob familię splendorem, & vitę integritatem plurimum valuit, & maxima in ęstimatione fuit, Religionis maximus cultor, Ecclesiam Sanct. Augustini urbis à fundamentis construxit, & amplissimis dotibus, & vestibus pretiosissimis ornavit, Basilicę etiam S. MARIÆ Maioris multos ad cultum Divinum reliquit proventus, vasa aurea & argentea ingentis valoris donavit &c.

A. C. 1479. *S. P. N.* 999.

PLurimũ demeretur Ecclesiam Venerabilis Gregorius Costa Sanct. Rom. Eccles. Cardinalis, ex Abbate Populetano, idem de Regno Portugalliæ nuper meritissimus, cum Ioannis Regis Confessarium egisset, vir per omnia Sanctus, & quidem eruditionis etiam fama celeberrimus. Fuit idem amantissimus Regię illius & Doctissimę Heroinę S. Catharinę Virg. & Martyris, cuius cum arma gentilitia non haberet, rotam, acutis pręfixam ferris pro insigni accepit eamque in omni vita Religiosissimè coluit, inde etiam Cardinalis à S. Catharina cognominatus. *Ex cit. supra.*

Quo ipso etiam anno Ioannes de Balves noster Episcopus Ambianensis creatus est; Sed & plures alij ex ordine ad diversas Cathedras promoti.

Obijt eodem anno B. Hieronymus de Corsica Conversus Olivetanus, prophetico Spiritu, & aliis insignibus à Numine gratiis adornatus. Cuius vitam scripsit, Andreas Valaterranus. &c.

A. C. 1480. *S. P. N.* 1000.

PLurimus egregiorum ex ordine Pontificum numerus recensendus, quorum res præclarè gestæ ad annos singulos referendæ, quas tamẽ omnes inventu faciles, quia ætati nostræ propiores, brevitatis causa prætermittimus. Ex eo tamen numero quin nominemus saltem, Godofridum Virdunensẽm Monachum, ex Monacho Episcopum Andegavensem (quem nequicquam Arnoldus S. Dionysij Abbatem asserit) ex Episcopo S. R. E. presbyterum Cardinalem, facere non possumus, ex infimâ fortuna ad summam provectum, in ipso etiam summo deinceps honore maioribus titulis ob merita auctum & locupletatũ. Bellforest. Ciacon. Fuit secundum alios etiam Ebroicensis & Virdunensis Episcopus, idem à nonnullis præter meritum pessimè traductus, quem Claudius Roberbus male commendatarium appellat. Vid. Wion. in annotatione ad eiusdem creationem.

Ipso anno claret Cosmus de Milioratis, Visinus, Romanus, Monachus & Abbas Farfensis, Archiepiscopus Travensis S. R. E. Cardi. n Tit. SS. Nerei & Achillei, *Leg. Ciacon, Panv, Sansovin. &c.*

A. C. 1481. *S. P. N.* 1001.

MEretur immortaliter de Augustissima cælorum Imperatrice, eiusq; devotis clientibus Ioannes dę Lannoy Abbas Audomarensis in Belgio, insigni instituto sodalitio, sub nomine & Patrocinio Virginis præsentatę, ad cuius altare primarium, non pauca deinceps evenisse miracula memorantur, DEO ac Deipara optimi Institutoris, & fidelium Clientum suorum, contestatam publicè fidem ac devotionem, publicè item approbante, & sic fovente ac magis magisq; concitante. *Ex Annal. Belg. monim. Audomaropol. &c.*

Ipso anno, maxima fervoris sacri apud alumnos suos concitatione, solemnissima pompa transfertur Sanct. Romualdus Camaldulensium nostrorum magnus Institutor è Valle castri, Fabrianum, ibidemque in S. nct. Blasij

Blasij Basilica summo cum honore reconditur. *Ex August. Fortun. Menol. nost. &c.*

A.C. 1482. *S.P.N.* 1002.

Rursum in amplissimas laudes Guilelmi nostri Totavillani, Sanct. Rom. Eccles. Cardin. Episcopi Ostiensis, & velitetni erumpendum, nisi prohiberet promissum, qui hoc anno post innumera in Ecclesiam Romanam, & Galliæ Regnum, suosque maximè Episcopatus merita, felicissimè in naturæ debitum concessit, Vir pietate insignis & magno animo præditus. *Octav. Pancirola. Panvin. Ciacon. Clem. Robert. Philelphus.*

A.C. 1483. *S.P.N.* 1003.

INsigniter Regium genus & ordinem nostrum in Gallijs illustrat Joannes Barbonius Abbas sanctissimi illius Archisterij Cluniacensis, sub quo multi ibidem Ascetæ magnis emicuere virtutibus, & ad primævam loci, magnis conatibus enixi sunt sanctitatem; Ioanne, quo erat Regio ingenio & pectore, regium in hoc ipso animum præferente, suoque exemplo, non tam de suis solummodo, quam pluribus alijs præclarè merente. *Ex Bibl. Cluniac. Claud. Rob. &c.*

Inter viros eruditione illustriores, eminent Guilelmus Cellingus, Sanct. Servatoris Cantuariæ Asceta, Abbas dein Sanct. Augustini, de Regno Angliæ meritissimus, cuius consilio in rebus Regni maximè arduis Rex usus est, cumque Romam aliquando Legatum & Oratorem destinavit. Fuit Angelo Politiano Bononiæ familiaris, & plura præstantissimi ingenii post se reliquit monimenta; dein Thomas Radburnus, Hidensis iuxta Wintoniam Cænobii Monachus, cuius plura digna æternitate opera extare dicuntur, aliiq; præstantes ingenio viri. *De quibus consulendi diversi rerum Angl. script.*

Ipso annno Severinę in Calabria Archiepiscopus creatur Henricus Abbas Sanct. MARIÆ de Altilia, à Sixto IV. pro vitæ meritis ad id honoris promotus. *Gasp. Iongel.*

A.C. 1484. *S.P.N.* 1004.

NOvo Ecclesiæ, circumamictę diversorum ordinum varietate, ornamento & plurimarum animarum summo instituitur hoc anno Ordo Conceptionis Beatissimæ Virginis; quem primo inchoavit in urbe Toletana B. Beatrix à Sylva, nobilissima Virgo Lusitana, quem post tertium ab hoc, annum sub Regula Serenissimi Patris nostri BENEDICTI confirmavit Innocentius Octavus. *Henriq. &c.*

Eodem anno ad ulteriorem gradum promotus pro meritis noster Godefridus Balves, renunciatur à Sixto IV. Cardinalis Episcopus Albanensis. *Panvin. &c.*

A.C. 1485. *S.P.N.* 1005.

MEmorabili prodigio institutam superiore anno novam à B. Beatrice familiam confirmat & commendat Numen ipsum: Cum enim idem sanctissimum illud Institutum Innocentius VIII. Pont. Max. solemniter confirmasset, & Bulla Confirmationis, magno desiderio à B. Beatrice & novis DEiparæ alumnis, in Hispania expectaretur, contigit navem in qua Bulla advehebatur naufragio interire, super quo recurrens ad Dominum Beatrix, & in orationem effusa, dum ea completa, ad negotia regreditur, res stupenda? Bullam salvam & integram in scrinio quodam suo, alijs admixtam chartis reperit, magno inde gaudio perfusa, adeo spectabili, comprobati ab ipsomet Numine Instituti sui honorata & edocta argumento. *Ex vita, Marietę &c.*

Moritur ipso hoc anno Ioannes Barbonius magnus revera Abbas Cluniacensis, cui Iacobus de Ambosia succedit & ipsi à maximis dotibus commendatus.

Ipso anno, dum Ioannem Aragonium Ferdinandi Aragonum & Neapolis Regis filium, sacri Casinatis montis Abbatem commendatarium & Sanct. Roman. Eccles. Cardinalem cupido cepisset (verbis religiosissimi & disertissimi P. D. Marci Antonii Scipio-

pionis referimus) Sanctissimi Patriarchæ Benedicti, eiusq; sororis Scholasticæ sacra pignora, si qua ratione posset, inveniendi. Iussit igitur sub Ara maxima fabros cæmentarios quaqua versus terram effodere, donec latitantem thesaurum aperirent; Sed crebris tonitruis, & frequenti terræmotu, imbriumque profluentia perterriti, à perquirendo desistere cogitabant. Verum in suscepto animi decreto nihilominus perdurante Cardinali, eumdem laborem vel tertio repetere compelluntur, fremente interim continenter, ac minitante horrendis fragoribus cælo; donec quod erat in votis, tandem aliquando detectum est. Auxit optatissimæ sacrorum pignorum inventionis summam voluptatem, Cristallinus liquor, sepulchrali lapidi porphyre rico abunde superfusus, nec tamen ulla ex parte exundans, Aragonio, satis fuit, Sanctissimi Patriarchæ, eiusque sororis, pretiosas exuvias reperisse ac vidisse: loco moveri easdem, qua reverentia tanti Patris, qua conspecti liquoris religiosa admiratione, non est passus.

Divorum etiam Constantini, Simplicii & Carolomanni Regis & Monachi, sacri cineres, qui eadem opera iuxta pedes SS. Benedicti & Scholasticæ repertì fuerant, in Saerarium translati, ibidem ad annum insequentem jacuere; Sed, ut sunt Divina Iudicia mortalibus incomperta, multæ ingentesque calamitates subinde toto Regno consequutæ sunt, ac bellis præsertim civilibus laboratum est. Quin Ioannes eodem anno Romæ, vi pestilentiæ correptus occubit mense Iunio. Reliquis etiam, qui aliquid operæ in illud opus contulerant, & (quod magis mirere) ipsiusmet Neapolitani Regis filiis omnibus intra biennium extinctis. Demum jussu D. Ioannis Antonii Caraffa, filij Comitis Magdaluni, ac Vice regis Abbatiæ Casinensis, prædicta Divorum corpora ad pedes Sanctorum Benedicti & Scholasticæ, ubi prius reperta fuerant referuntur i ipso eriam altari eum in locum, unde per occasionem effodiendi sepulchri remotum fuerat, restituto. Idque eodem planè mense & die contigit, in quem biennio ante Sacrorum Pignorum Inventio Translatioque inciderant. Divino potius Consilio, quam humana industria; cum istuc ipsum nemo, nisi re perfecta translataque animadverterit: uti ex publico documento Christophori Peroni de Sanct. Germano Imperiali & Abbatiali auctoritate tabellionis, inter cæteras Archivi Casinensis membranas annumerato, & in libellum de vera existentia corporis Sanct. Pat. Benedicti in Sanct. Casinensi Basilica indito, perspicuum habetur & exploratum. *Ita doctissimus & amicissimus noster P. D. Scipio.*

A. C. 1486. *S. P. N.* 1006.

INfanda sacri auri fame sitique, Commendis, ut vocant, pessime commendatis, & Symonia invalescentibus, cum res eo devenisset, ut à magnis etiam Regibus Innocentius Papa, de extinguenda penitus, sacra Cisterciensi familia sollicitaretur, verbo potens & exemplo Ioannes de Circio eiusdem Sacri Instituti meritissimus Generalis, tantis fluctibus, omni destitutus humano subsidio, solus quasi obnixus, ipsa sua integritate atque ob egregiam famam auctoritate, de potentissimis adversariis triumphavit, & contra perniciosissimam Romanæ Ecclesiæ pestem, Commendarum usum seu abusum, verbo & scriptis doctissime disputavit, simulpue ordini & Libertati Ecclesiasticæ generosè consuluit, ob idipsum ab Innocentio magno in pretio habitus, & singulariter adamatus, Ang. Manriq. Moniment. Cist. &c.

Ipso anno Antonius Petrus Monachus Cluniacensis Vabrensium Pontifex renunciatur, & Petrus Frigidi Montis in Gallia Abbas Bellusacensi Episcopo Vicarius adiunctus suffraganeus declaratur & consecratur, verum ipse & Vigilantissimum pastorem agens, invalescente circum late nequitia Hæreticorum.

A. C. 1487. *S. P. N.* 1007.

INgens gloria & fama congregationis S. Iustinæ Monachorum, cui hoc ipso anno præfuit Gaspar Papiensis, Abbas Cænobij Sanctæ Iustinæ Paduani, vir eximiæ Sanctitatis & doctrinæ, ut ex capite facile totius corporis proportionem metiaris. vid. Iac Cavacius. &c.

Nec minor à meritis, & viris perfectis commendatio Congregationis Bursfeldensis, quæ nunc quam maximè florere cæpit, & latissimè propagari. Ita diversis passim provinciis primus Benedictini Spiritus fervor, singulari Numinis providentia resuscitatur, Trith.

A. C. 1488. *S. P. N.* 1008.

IN Hispania etiam invalescente à Commendatariis peste strenuè è nostris rem nonnulli agunt, & de Triennalibus instituendis Abbatibus Consilium ex animi procedit sententia, quo invento multa Cænobia servata sunt.

Sed & reformatio illa Montis Syon plurimos accendit, & filios veros benedictionis Syon effecit, summo bonorum inter tot afflictiones solatio, sed & lucro fidelium maximo, cum nova hàc vitæ Monachicæ ratione, nemo non reperetur & excitaretur, præter illos, quorum Sacrilega sitis, gehennæ iam accensa ignibus, inextinguibili quoque siti miseros vexabat, & lethargo prosternebat exitiosissimo, ita ut bonis Ecclesiasticis incubantes canes, & indormientes, *securè*, ut loquitur doctissimus Sausseius, *præstolarentur iram DEI*.

Claret præ alijs ordinis nostri hoc tempore Episcopis, Godefridus ex Monacho & Abbate Sancti Germanni de Pratis Catalaunensium in Gallia Pontifex, pulcherrimo exemplo *Monasticæ vitæ semper memor, qui regularem disciplinam, ad finem usque indefesse observare studuit*, quæ ipsa, nulla ipsum ambitione promotum sed Divino vocante spiritu, electum, DEO que dilectum comprobarunt. *Arnoldus Duac. & quem citat, Belforest.*

A. C. 1489. *S. P. N.* 1009.

IN Sanct. Rom. Eccles. Cardinalium Collegium cooptatur ab Innocentio Papa VIII. Andreas noster de Espanay ex Monacho & Priore Sancti Martini de Campis, vir plane egregius, & ob raram virtutem à diversissimis Cathedralium Ecclesiarum Collegiis exambitus, Arelatensis, Lugdunensis, Burdegalensis, Archiepiscopus, quem corruptæ de l'espine Lurbæus in Chron. & male Ludovicum Onuphrius & Ciacon. vocant. Fuit Carolo VIII. & Ludovico 12. Regibus inprimis dilectus, fratresq; habuit Robertum Nannetensem, Ioannem Mirapinensem postea Valentinū, & patruum Jacobum Redonensem, Episcopus. Vnde colligas virtutem eorundem, & ex tantis fratribus & cognato, Andreæ nostri principatum metiaris, Clem, Rob. &c. Andreæ inter alia illustre illud, & dignum æternitate Religionis exemplum commendatur, cum comitatus sui amantissimum Carolum Regem ad bellum Neapolitanum occurrentibus Venetorum ac Ludovici Sfortiæ copiis, ac sacerdotibus reliquis, & inprimis Guilhelmo Bussonero Sanct. Rom. Eccles. Cardinale, arma protinus capientibus, & omni militari apparatu ferreo se munientibus, ipse solus tale damnans ac detestatus consilium, arma viro sacerdoti ac Cardinali magis convenientia accepit. Etenim tyara tantum capiti imposita, solaque Sacerdotali Chlamyde indutus, Crucem Dominicam intrepidus, dextera assumpsit: quo confisus gestamine à Caroli latere nunquam discedens armatorum omnium spicula ac tela elusit. *vid Ciacon. Panvin, &c.*

A. C. 1489. *S. P. N.* 1009.

MIraculum orbis ex ordine nostro, Carolus Ferdinandus Brugensis claret, à prima ferè ætate oculis captus, & ob id elementorum quoque ignarus, ea tamen ingenij sagacitate, ut alter sæculi huius Homerus esset, in omni sciētiarum genere versatissimus, adeo ut in celeberrimo orbis Parisiensi Gymnasio publicè doceret. Is contempto eo, quod miraculo omnibus esset Monasterium ordinis nostri Casali-

num S. Vincentij ingressus, cucullum fama omni sanctius & potius habuit, & Apostolica dispensatione Diaconus ordinatus nomen suum perinsignibus ingenii monimentis æternum fecit. Reliquit

Commentariorum lib. 1.
Laudis ordinis Carmelitarum l. 7.
De Conceptione B. Mariæ Virginis l. 1.
Odatum in laudem Christi Domini l. 4.
Carmen Iambicum de virgine Maria. l. 1.
Orationem de eadem l. 1.
De S. Catharina l. 1.
Carmina diversi generis l. 1.
Elegiarum de contemptu mundi l. 1.
Epistolarum ad diversos l. 2.
Speculum disciplinæ Monasticæ l. 4.
Epistolam Paræneticam observationis BENEDICTINÆ. &c.

Inter innumeros genere, & contemptu sæculi illustrissimos Ordinis nostri eminet carissimo exemplo Anna Caroli Valesij filia, Ludovici XII. Galliarum Regis soror Sanctimonialis & Abbatissa Fonteverallorum. Arnoldus. &c.

A. C. 1491. *S. P. N.* 1011.

SUpremus hic annus fuit Godofrido Balves Episcopo Cardinali Albano, perpetuo Marchiæ Legato, Romanis Pontificibus diversis ob virtutem, & merita charissimo, & ad summa provecto. Quo ipso tempore claret egregia Sanctitate & doctrina illustrissimus B. Maphæus Gerardus Congregationis Camaldulensis Monachus S. R. E. Card. Venetiarum Patriarcha, à Garimberto impiè proscissus, quem Ciaconius & alii sequuti, stupidum ac crassæ Minervæ per errorem dixêre, quem ob sanctitatem, eruditionem & rarissimam animi demissionem summopere commendare debuissent. Insolens planè sanctissimæ negligentiæ, si non industriæ exemplum in Maphæo fuit, quod diploma Innocentij Pontificis, quo eius in Collegium purpuratorum Patrum cooptati nuncius perferebatur sive industria, sive quod non æquè magni ista honorum insignia penderet, amiserit. Idcirco à Garimberto, & qui ipsum solum legerunt, pessimè traductus. *vid. Augustin. Florent. Arnoldus. &c.*

A. C. 1492. *S. P. N.* 1012.

INsigni vitæ Sanctimonia honorem ordinis inter tot tempestates procellas & tenebras tuetur Venerabilis Petrus Delphinus Patricius Venetus, Victoris & Luciæ Superantiæ Illustrissimorum parentum filius, lectissimæ familiæ nostræ Camaldulensis Generalis, æternum Sacri & Patricij ordinis decus, qui perditissimo tempore admirabili constantia calamitatibus generose obnixus, meritissimis de ordine Heroibus accenseri meruit. Ipso anno moritur Ioannes de Lannoij Abbas Sanct. Bertini, & ipse, magnis pro vitæ dignitate & meritis, encomiis celebratus.

A. C. 1493. *S. P. N.* 1013.

RElictis omnibus aliis, quin hoc anno meritissimum de ordine nostro, gratissimæ recordationis Arnoldum Wionium, alterum Historici maris (quamvis non sine nonnullis in tanta vastitate erroribus) domitorem, & Columbum audiamus, non possumus: Super Bucilli nostri Archi- & Proto Americæ & Antipodum Apostoli & Patriarchæ ad novum orbem profectione: Benedictus, inquit, DEVS & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali, in cælestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus Sancti & immaculati in conspectu eius in charitate. Quid quæso Ecclesia Sancta DEI protulit ordine Benedictino sanctius? Quid eius institutore immaculatum magis, cuius anima letali vulnere nunquam maculata legitur? Quid charitate Benedictina mirabilius dici potest, & maius? illam enarrare & demonstrare cum hactenus in hoc unum incubuerimus, quid iuvat? Europam, Asiam, Africam, nonne seminibus ejus repletas vidimus? Nonne hæc sua sancta prædicatione Regna, & provincias convertit? sua humilitate superbos Reges vicit: tyrannos sua constantia terruit: idola subvertit suo Zelo: sua doctrina sapientiam huius sæculi confudit; barbariem efferam, mansuetam sua simplicitate reddidit; invia

&in-

& inaccessa, pervia sibi suo labore fecit? Nonne pro hâc quidam in solitudinibus errantes, in montibus & speluncis, & in cavernis terræ inventi: alii ludibria, & verbera experti, insuper & vincula, & carceres; alii lapidibus obruti; alij gladio necati; alij igne consumpti; alij diversis tormentorum generibus affecti sunt? Nec his tamen terminum suis pedibus posuit; magna est enim domus Benedictina, & ingens locus possessionis eius; gentes quos non noverat semen eius hæreditavit, civitates desertas inhabitavit, & non est finis acquisitionis eius: transfretavit mare, & advenit terram prudentia sua, quam præparavit ei DEVS in æterno tempore, ex qua attulit fructum super aurum electũ, ut sit illi in laudem gloriæ eius. Benedicens benedixit ei DEVS, in benedictione tali, quæ omnem benedictionem superat. Antipodas namque, quos veteres ut fabulosos reijciebant, nostra hâc ætate experientia veros repertos, Benedictinorum primitias esse voluit, ut quemadmodum præteritis sæculis Benedictini, voluntariè ex mera charitate, se totos in conversione gentium, ad DEI laudem insumpserant, ita nunc digna pro meritis suis remuneratione, ab ipso ad pium hoc opus eligerentur, ne alij hanc ab eis laudem, quæ ipsis solis debebatur, præriperent. Cum enim Columbo Genuensi Duce anno Domini circiter 1490, India Occidua, quæ Indico nomine Peru, & ab Americo Vespucio Florentino, qui quatuor navigationibus eam operuit, America (quarta pars orbis dicitur) nunquam antehac cognita, imo, ut dixi, pro fabulosa habita, reperta non sine Divina voluntate fuisset, & Ferdinandus ac Isabella Hispaniæ Reges, ab Alexandro Papa VI. anno 1493. IV. Kal. Maij bulla, legitimi ejus Domini constituti, ita tamen ut præcones Evangelii illuc mittere tenerentur, Dominus Bueil Hispanus Catalanus, Monachus Ord. S. BENEDICTI (Monasterij ut arbitror, quamvis illud ab auctoribus non prodatur (imo proditur) S. MARIÆ Montis serrati, quod tunc primum agente D. Garsia à Cisneros illius congregationis Reformatore, uti superius diximus, Sanctitatis suæ radios expandere incipiebat) ob singularem Sanctitatem, & admirabilem doctrinam, primus novi orbis Apostolus electus, & Indiarum Archiepiscopus, & Patriarcha, ac Vicarius Summi Romani Pontificis apud illas Regiones nominatus est. Qui sic electus duodecim sibi sacerdotes, viros Religiosos elegit, & benedictione Pontificali percepta, omnibus ad hanc novam Evangelij prædicationem necessarijs præparatis, ex Hispania discessit, eodem anno 1493. die 25. mensis Septembris. Videndi Honorius Philoponus, Petrus Cieza, Gilbertus Genebrardus. &c,

A.C.1494 *S. P. N.1014.*

Hispanias & Ferdinandum Regem Catholicum strenuè demeretur Ioannes Payus, cognomento Coëllus, patria Zamorensis Monachus & Abbas Hortensis dein Populeti eidem Regi ob eximias animi dotes plurimum & inter paucos dilectus; à quo deputatus negotijs publicis totius Comitatus Barcinonensis, adeo prudenter cuncta administravit, ut idem Rex frequenter dictitaret, nullam ad se querelam delatam esse de factis, cum Populeti Abbas assisteret: si forte abesset, vix decerni quidquam, quod nõ per eum veniret emendandum. Magno sanè elogio, quia à magno Rege; & tanto maius, quãto frequentius ab eodem congeminatum. *Ang. Manrique. Monim. Popul. & Hort. &c.*

A. C. 1495. *S. P. N. 1015.*

HOC & præcedenti anno præclare merentur de Ordinibus per Hispanias Militaribus Cistercienses nostri, Petrus inprimis Clarevallis Abbas, qui magna dexteritate eosdem ad meliora, rem strenuè urgente & promovente Rege Catholico, revocat, præterque restitutas antiquas ordinum leges, novas aliquas & tempori conformes adijcit; ex quo magnus est fructus consequutus, repressa vitia, & grandia inde emergentia scandala & damna sublata. *Ang. Manriq. &c.* E viris eruditione illustribus eminet Thomas Mellingus ex Abbate Westmonasteriensi Herefordensis Episcopus, Eduardo Regi charissimus, qui eius consilio in rebus arduis usus est, cuius primogenitum Principem Eduardum è sacro fonte levavit; Henricus item Bradshaus Cestrensis, & Iacobus Traiectensis ex familia oliveta-

næ Monachus, relictis ingenij monimentis immortales. *Leland. Pitsius, Maiheu, Lancell. &c.*

A.C. 1496. *S.P.N.* 1016.

BErnardinus Gadolus, singulare ordinis nostri lumen emicat, Monachus & Abbas Camaldulensis, vir non minoris Sanctitatis quam doctrinæ. Eius opera celebriora sunt, quibus de omni posteritate præcipuè meruit:

In omnes Sacræ Scripturæ libros Commentaria.

De fugiendo sęculo & Religione amplectenda l.1.

Contra superbiam & ambitionem l.1.

Opera S. Hieronymi in ordinem redegit.

Sermonum qui extant l.1.

Epistolarum l.1.

Nec minori fama celebris, & gloria commendandus, singularis Beatissimæ Virginis amator Conradus de Rodenberg Monachus & prior S. Mariæ Trevorensis, demum Abbas Sanct. Ioannis Baptistæ Rinaugiensis, scripsit in laudem cælitum Imperatricis, sumptis de singulis eius membris materia,

Vineam Domini Sabaoth l.1.

Exercitium Novitiorum l.1.

De præparatione ante Missam l.1.

Orationum variarum l.1.

De alijs diversis ex ordine scriptoribus consulendi Trithem. Wionius, Gault. &c.

A.C. 1497. *S.P.N.* 1017.

ITerum illustris ordinis Reformatio, præcipitante quotidie in deterius mundo, se prodit, & magno statim fructu se exporrigit, suscepta primùm in Monasterio Casalis Benedicti, atque inde cognominata, ex qua multi quamprimum viri illustres prodiêre, è quibus Princeps Gulhelmus extitit eius loci Abbas, & præcipuus promotor reformationis. *Vid. Claud. Rob.*

Ipso anno consecratur Tornacensis in Belgio Episcopus Petrus Kuick, Abbas S. Amandi, professus Monasterij Dunensis, & ordinem fama virtutis atque eruditionis haud leviter illustrat. Sed & inter eminentissimos è sacra effulget purpura Ioannes S. Dionysij Monachus & Abbas, ex Regio Legato & Oratore Presbyter Card. Tit. S. Sabinæ, exsplendescunt & alii è Cathedris amplissimis, Ioannes Cordis Archiepiscopus Bituricensis; Wilhelmus Archiepiscopus Rhemensis, alijque è Monasterijs & Cellis, ad summos honores pro meritis extracti. *Ioan. Chenu. Claud. Rob. lib. de provis. Prælat. &c.*

A.C. 1498. *S.P.N.* 1018.

FLorentissimus Rei Benedictinæ Status, per Congregationem Bursfeldensem in Germania, S. Iustinæ in Italia &c. reformatissimus: In Italia viri Sanctitate præstantissimi plures excellunt, omnes fere omnino Sanctitatis opinione: Bursfeldensem congregationem, postquam felicem & sanctam prędicavit Arnoldus noster, ob plurimos in omni scientiarum genere viros doctos, & Sanctos quos protulit, tunc vero maximè beatam extulit, cum Dominum Ioannem illum Trithemium toto terrarum orbe ex fama notissimum (floruit is hoc ipso tempore, summis Principibus intimè charus & familiaris, & omnibus omnino admirandus) Abbatem Spanheimensem & Herbipolensem edidit: virum, si doctrinam consideres sapientissimum; si Sanctitatem, incomparabilem, & quodammodo, ut ita dicam, Orbis miraculum. Sed de eo pro meritorum copia frequentius.

A.C. 1499. *S.P.N.* 1019.

EOdem quo Germani, Italique Spiritu Domini DEI, iustorumque omnium, quo plenus, Gregorio nostro teste, Sanctissimus Pater, & Patriarcha noster fuit, incitati Hispanorum animi, Garsia inprimis de Cisneros Duce, tota mentis intentione, atque contentione, ad revocandum primorum sæculorum in ordine fervorem convertuntur. Sequutus ingens inde in Hispaniam, sed & Ecclesiam universam fructus, suo tempore pluribus commendandus, & reformatis longè lateque per Hispaniarum Regna Cænobijs, vere Sanctitatis, & profundæ doctrinę invererascenti Mundo exempla dignissima ministrata. *vid. Ant. de Tepes in Monserrat. script. rer. Hispanicarum.*

Ipso eodem tempore floret & propagatur Congregatio Sagiensis de qua Carolus Ferdinandus. Wion. &c. Vnde colli-

colligas, toto passim ordine omni non solum sæculo, de continuando primo fervore laboratum, sed & continuatum proximo inprimis ante hoc nostrum sęculo, quo mundo ipso in tenebris merso, nostri omnimodo emergere, sed & alios juvare studuerunt.

A. C. 1500. *S.P.N.* 1020.

FElicissimi nostrorum successus in America; & quod ad cumulum plenitudinis gloriæ Benedictinæ unicum deerat: omnibus iam Europæ, Asiæ, Africæ, Orientis atque Occidentis provinciis nostrorum sanguine tinctis, atque exornatis, sub hoc ipsum tempus felicissima hac purpura Novus ille orbis excolitur, & initiatur. Trucidari aliquot ex Bucillij socijs, quod indignissimè Gentiles ferrent, sua passim omnia Idola destrui ac comminui, quæ summo ipsi cultu atq; honore observabant: quorum nostri, in una solum Hispaniolæ Insula plus quam centum septuaginta millia confregerant. Erectæ vero diversis Regnis ac provincijs à primo Novo orbis Patriarcha nostro Bucillio Cruces diversæ, quæ paulo post summa in veneratione ab incolis habita, admirandis prodigiis à DEO excultæ sunt. Ex quibus, quam in Hispaniola erexit, ac consecravit Bucillius, ea paulo post celebritate (nequidquam frędentibus, evertere, & cremare satagentibus Idololatris, Divina virtute prohibitis) à novellis Christianis, cultuque perpetuo est frequentata, ut percrebrescente inprimis miraculorum fama, insula deinceps eadem Sanct. Crucis nomine appellaretur. Vid. Honor. Philop. & ab eo cit.

Moritur eodem anno Andreas de Espinay Sanct. Roman. Eccles. Cardinalis vir laudatissimus, de quo superius; atque utinam in eius laudibus immorari licuisset. Ciacon. Clem. Robert. &c.

A.C. 1501. *S.P.N.* 1022.

INcredibili successu Serenissimæ Reformationis dignissimum studium infelicissimo illo, & celebratissimo per orbem terrarum universum Cænobio Montis serrati à viro Serenissimo Garsia de Cisneros nostro perque socios eiusdem Monachos perfectissimos promovetur, atque inæstimabili de orbe terrarum universo, æternoque meriro, abijsdem Deiparentis cælitum Imperatricis cultus augetur, dum ad famam tantæ perfectionis etiam loco honor magis magisque accrescens, infinito quodammodo, omnium orbis Regnorum ac provinciarum bono, ex Europa, Asia, Africa, Orientis atque Occidentis, Regionibus, undique concurritur, & immensitas pene scelerum per Magnæ Virginis filium, perque merita Matris, ac sudores nostrorum expiatur. Vid. Ant. de Yepes, & liber de origine Cænobij Monserrat. &c.

Camaldulensis etiam congregationis ingens gloria, in qua virorum sanctissimorum, in hanc usque diem, multitudo nunquam defuit. Inter alios vero, hoc ipso, de quo agimus tempore egregie excelluit, B. Eusebius Hispanus Monachus S. Michaelis de Murano, de quo ita Martyrologium Benedictinum ad IV. Id. Feb. Venetiis in Monasterio Sanct. Michaelis de Murano depositio B. Eusebij Hispani ordinis Camaldulensis, qui cum oratoris pro Rege Hispaniæ apud Serenissimam Remp. Venetam fungeretur officio, spretis Mundi illecebris, Monasticæ vitę propositum arripuit, & cum in omni vita semper admiranda egerit, illud tamen præcipue commemoratur, quod ante mortem Sexdecim totos dies nihil prorsus edens nec bibens in laudibus DEI permanserit. Aldus Manutius sic eius tumulum inscripsit.

Lector parum per siste, rem miram leges
Hic Eusebij Hispani Monachi corpus situm est,
Vir undecunque qui fuit doctissimus.
Nostræque vitæ exemplar admirabile,
Morbo laborans sexdecim totos dies
Edens, bibens nihil prorsus, & usq; suos movens.
Deum adijt: Hoc scires volebam: abi & vale.

A. C. 1502. *S.P.N.* 1022.

TRithemius ut mundi miraculum, voce ac scriptis omnium prædicatur. Ejus ingentia, & innumeramerita, quibus hoc ipso tempore orbem, ordi-

ordinem, & Germaniam maximè patriam æternum demeruit. Sequuturis omnibus sæculis, solus & unus ipse librorum integram bibliothecam unius ingenii fœcundissimum parrum reliquit: Ordinis vero, bono promovendo intentissimus, Bursfeldensis congregationis stimulus imo animus fuit. Cæterum Germaniæ decus non solum ingens attulit, sed exemplum immortale prætulit, quod omnis posteritas, summa deinceps contentione assequi laboravit: Bibliotheca nimirum instructa, qua præstantiorem Germania tunc nullam habuit:. Ità ipse ad Ioannem Damium, qui sibi à cubiculis olim fuerat. In omni facultate scientiarum, volumina multa comportavimus, non solum impressa, sed etiam pergameno scripta complura pretiosa, & rara, ut confidenter ausim dicere, in tota Germania similem non esse Bibliothecam, in quâ tot rara & pervetusta reperiantur volumina in omni varietate scripturarum, tam Divinarum quàm sæcularium, diversarum quoque linguarum: Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, Chaldaicæ, Arabicæ, Indianæ, Ruthenicæ, Tartaricæ. Taceo reliquas consulto quæ nostris utuntur characteribus, ut Italiæ, Bohemicæ, Gallicæ, & similes &c.

Quantus verò ad Trithemium undique cōcursus esset, ipse Chronici Spanheimensis auctor commemorat: Bibliotheca, inquit, huius Spanheimensis Monasterii (vix quadraginta octo volumina illic primum invenerat) hodie in omni terra prędicatur in tantum, ut multi Principes Episcopi, Doctores, Magistri, Nobiles, viri Clarissimi non solum è vicino, sed etiam è Regionibus longinquis, nomine & fama Ioannis Trithemij Abbatis, & voluminum eius excitati, hunc locum inviserint, quibus antehac nec nomen quidem Cœnobij constabat. Inter quos ut paucos cæteris præstantiores commemorem, fuit Ioannes Dalburgius Episcopus Wormatiensis, Ioannes Capnion Portzensis, Conradus Celter Protutius poëta Laureatus, Franciscus Bononius Reginæ Roman. Secretarius, omnes viri doctissimi, Græcæ quoque & Hebraicæ linguarum peritissimi, Henricus Bunangius Saxoniæ Ducum Secretarius, Ioannes Cuspinianus poëta laureatus & Medicus. Iacobus Winpfelingus Theologus. Aquinus natione Suedus Mathematicus subtilissimus. Ægidius Delphius Theologus Parisiensis, Iason Italus, Iodocus Gallus Rubiacensis Theologus. Gabriel Biel Theologus famosissimus &c. alijque multi, quorum nonnulli ad mensam, quidam ad duos vel tres, alij etiam ad unius anni spatium, solutis expensis, amore litterarum tam Græcarum quam Latinarum, quibus instructus affatim habebatur Trithemius, in hoc mansere Cœnobio. Ita Chron. Spanheimense.

In Hispaniis vix instituta reformatione, ingens quam primum virorum sanctorum numerus accrevit: inter quos meritis enituit Franciscus de Castro Abbas S. Isidori, quem ob eximiam vitæ sanctitatem, viventem etiamnum Franciscum bonum appellavere; de cujus antecessore & successore, ut & plurimis aliis ex ordine viris perfectissimis, legendus in diversis Cœnobiorum fundationibus, & Abbatum Catalogis Antonius de Yepes tomo. 4. 5. 6. 7. &c.

A.C. 1503. *S.P.N.* 1023.

PER insigne ordinis nostri ornamentum tollitur, Godefridus ex Monacho & Abbate S. Germani de Pratis Catalanensis Episcopus, vir teste Belforestio, Wione, aliisque Monasticæ vitæ semper memor, qui regularem vitæ disciplinam ad finem usque indefessè observare studuit.

Ex congregatione Camaldulensium eminet inter alios Theophilus Martini, Balnensis Monachus, ac dein Abbas, demum Episcopus Drivastensis in Creta, *Aug. Flor. &c.*

Claret etiam ex sexcentis, quos negligimus in viti, Sanct. Iustinæ Patavinæ Congregationis Monachis Lucas Bernardus Brixiensis, cui posteritas debet hoc ipso tempore B. Ioannis Chrysostomi Homilias octingentas è Græco in Latinum versas: quæ excusę sunt Basileæ tomis duobus.

A.C. 1504. *S.P.N.* 1024.

INgenti prodigio, & æternis sæculis prędicando restitutę Monachorum deploratę in Casino res, & propensissima Numinis in Monachorum studia voluntas, hoc sęculo manifestissimè com-

comprobata Serenissimum illud Cæ- nobium aliquando commendatarij, eosque inter postremos Ioannes Medicæus Cardinalis habuerant. Ab hoc Iulius Pontifex Maximus Abbatiam enixè contenderat (verbis Scipionis referamus) Consalvi Magni [illegible] suis, ac penè importunis precibus efflagitatus. Hic enim Ferdinandi Regis Hispaniæ copiarum in Italia Imperator cum intra Bandium inclusus, à Gallis semestri iam obsidione acriter adeo premeretur, ut præ victus inopia, quodvis herbarum genus, ac mures ipsi iam cessissent in cibum, nec ulla conteatus & subsidii spes in proximo ostenderetur: tam difficili tempore & loco, ad preces & vota conversus est. Divi BENEDICTI ope ac patricinio, deploratis Hispanorum rebus, suppliciter implorato: nec frustra. Nam insequenti nocte per quietem à suo Tutelari BENEDICTO confirmatus, bono esse animo jubetur, hostem statuto loco, atque hora lacessere ad prælium, ex quo certam Victoriam ac Triumphum esset relaturus: tantum recordaretur, ubi Campaniæ Regno potitus esset, suos Monachos in Casinatis Cænobio liberam professionem asserere. Ex nocturno viso Dux, ac milites erecti capessunt pugnam, tanto animi ardore atque audacia, ut Gallis longè numero superioribus, partim cæsis, partim in fugam coniectis, victoria brevi ad Hispanos inclinaverit; qui temporis ac cœlestis Patrocinij beneficium occupantes, invadere hostium castra, prædas agere, vicinis locis deinceps potiri: donec capta Neapoli (principe Regni Vrbe) reliqua oppida, & urbes, sponte sua deditionem fecere &c. Ex hâc porro serie atq; eventu rerum quivis (opinor) facile animadvertet, Divi BENEDICTI Numen quantopere Hispanorum Regum rationes, atque amplitudinem promoverit: Scilicet providerat Neapolitanum Regnum, haud longo post tempore, ad Austriacos Principes (sui generis sobolem) diffuso per tot provincias ac Regna dominatu, & Catholicorum Regum non titulo magis, quam professione, atque actionibus gloriosissimos, devolutum iri: Quorum in ditione futurum erat, ut plurima sui instituti collegia (Casinas præsertim) Sanctitate atque opibus florerent, gauderentque opima pace, ac Religioso otio, pijssimorum Principum munita patrocinio, libertate cumulata, decorata privilegiis. Ac mihi quidem, illud etiam hâc in re spectasse videtur [illegible]issimus Patriarcha, ut quemadmodum Francorum olim Regibus, per suj ordinis homines, Galliæ sceptrū ac diadema conciliaverat, sic Hispanos Reges, bona Italiæ parte, longeque pulcherrima donandos, haud dissimili beneficio, per se ipse adjuvaret. Ita. M. Antonius Scipio &c. Inter alios ordinis viros illustres morte hoc anno defungitur, Antonius de la Haye Abbas S. Dionysij Parisiis, quem consanguineum, & consiliarium vocabat Ludovicus XII. Francorum Rex. *vid. Clem. Robert.*

A.C. 1505. *S.P.N.* 1025.

HOc anno primus rursum ex sodalitate Casinensi Abbas electus D. Eusebius Murinensis, Congregationis S. Iustinæ Præses, ac caput Religioso centum Monachorum comitatu stipatus Casinum abijt, & unito cum congregatione Iustiniana tanto Cænobio, eadem deinceps, ob reverentiam Congregatio Casinensis, quæ ante S. Iustinæ de Padua appellata, mirandis deinceps incrementis propagata per Italiam sanctorum Monachorum multitudine, eadem Regna juvit, atque exornavit. Rebus quippe ad eum, de quo supra egimus, modum præter expectationem à Consalvo Magno compositis, & subacto Campaniæ Regno, ipse Dux annuente Ferdinando Rege, Regnum idem Proregis dignitate atque Imperio moderabatur. Iamque tam insignis Victoriæ (quam Divi BENEDICTI auxilio retulerat) optimè conscius ac memor, de voto persolvendo religiose cogitabat. Omnes igitur (pergit Scipio) omnium Cænobitarū Antistites (quotquot sanctissimi Patriarchæ Regulam Neapoli profitebantur) ad se accersiri mandat; visurus cuinam sodalitio, Domicilium Casinas ex voti obligatione attribueret. Hos inter simul ac Vincentium Neapolitanum (id temporis ad sancti Severini Abbatem) adspexit, cucullo laxioribus manicis, multiplicique plicatura concinnato, attratum ac gravem, intento in eum digito; hic enim vero, inquit, ille est, qui Casinatem factum

tum cum amplissimo Cænobio retulerit, ex obiecta mihi specie, Divi BENEDICTI habita quam simillimus. Mox cum Ferdinando Rege ac Iulio Papa, summa solicitudine per litteras, ac nuncios agere non destitit, donec Monasterium Casinas, ad eam Congregationem adiungeretur, cui Sancti Severini sodales antea copulatos compererat.

A.C.1506. *S.P.N.* 1025.

RUrsum alii ex ordine nostro Congregationis Camaldulensis Monachi Orientalem versus Indiam, ante biennium, Clementis VIII. Summi Pontificis auctoritate, atque jussu profecti, Apostolico munere immortali cum merito probè perfuncti sunt, qui Persiam, atque finitimos Persiæ Indos Evangelica prædicatione indefesse informarunt. Ita perpetuo sæculorum decursu, nostri intermisso labore, fidem Christianam, & Ecclesiæ atque Romani Pontificis auctoritatem in omnes omnino mundi plagas protulerunt, ac felicissimè propagarunt. *vid. Honorius Philoponus. & cit. &c.*

A. C. 1507. *S. P. N.*1027.

GLiscentibus iam tum diversarum per Germanias Hæresum seminibus, egregio sanè argumento ostendit, quid ijs in apertum erumpentibus facturus erat, si superstes foret, noster Abbas Trithemius, quibus velut præscius futurorum insigni octo quæstionum enodatione occurrit, & lucubrationes illas anno sequente (quo nimirum caput ipsum Imperij adversum technas, & Machinationes impiorum præmuniret) Maximiliano Cæsari consecravit. Fuere autem.

1. De Fide & intellectu.
2. De Fide necessaria ad salutem.
3. De miraculis infidelium.
4. De Scriptura Sacra.
5. De reprobis atque maleficiis: ubi pestem Germaniæ maximam prævidit, annotavit.
6. De potestate maleficarum, ubi de variis Dæmonum generibus.
7. De promissione Divivina.
8. De providentia Dei.

Neque minus providè idem Abbas scripsit.

De quibusdam in Psalterio dubijs lib. 1.

De certis dubiis & quæstionibus in Evangelio secundum Ioannem. lib. 1.

De prænotionibus licitis Christiano & non licitis l. 2.

Variarum quæstionum, orationum & propositionum l. 20.

Inexplicabile vero meritum, quo obstrictam Germaniam universam (utinam impia & diabolica hominum pestis, & colluvies agnosceret) voluit, fuit, quod improbas mortalium invalescentes longe lateque superstitiones, magiam, & cum Infero consuetudinem detestandam, & maleficia omnia fore pro virili laboravit: ac proin.

Contra maleficos, & omnes artes & superstitiones ab Ecclesia prohibitas libros quinq; conscripsit.

His alios duodecim: De Dæmonibus, & artibus profanis, maleficis, & superstitiosis libros addidit, inque ijsdem omnia diabolicarum artium vaframenta, egregiè explosit, confudit, atque evertit. *Ex eius operibus, Duraclusio. Wione. &c.*

Moritur hoc anno Eusebius primus à restitutione Abbas Casinensis, & Congregationis eiusdem celeberrimæ præses, sive Generalis, plurimis, si immorari liceret, virtutibus atque meritis, sed inprimis à mirifico ardore Religiosam disciplinam instaurandi, & indefesso animi studio eam conservandi commendatus: Videndus M. Ant. Scipio, &c.

A. C. 1508. *S.P.N.* 1028.

QVia deinceps Apostolatus nostrorum in America apud Antipodas, resque gestæ eorundem, ut & felix vitæ exitus ad certos referri annos non possunt, vel hoc saltem anno supremum, immortalia eorundem præstita novo orbi beneficia brevissime commemoremus. Illud proinde longe amplissimum ordini nostro, singulari propensissimi Numinis voluntate decretum, ut primum ipse Novi orbis, eousque incogniti, Patriarcham, & Sanctorum Petri & Pauli à Sancta Sede Romana delegatum, ac plenipotentem super Indorum novi orbis Ecclesias Vicarium, et destinaret. Ita præter plurimos alios, ocula-

oculatus testis, vir clarissimus & præstantissimus Ferdinandus Gonsalvus Ovetrensis, qui tunc Romę (quando ea missio adornata Anno 1493.) cum Hispanię Legatis adfuerat &c. Versum fide optima reddamus. In data Bulla Anno 1493. ordinavit Papa per donationem Apostolicam, de curà quã habere debeat de convertendis gentibus Indianis ad Fidem Sanctam, Ad quam ordinavit in secundo itinere cum Columbo certas personas Religiosas, doctas & approbatę vitę. Ad quem effectum electus fuit compti viis Frater Buil Catalonus ex ordine Sancti BENEDICTI: cui Pontifex dedit plenissimam potestatem regendi Ecclesiam ijs in Regionibus Indię. Qua propter iste caput fuit aliorum Religiosorum ac Clericorum, qui Deo in Conversione harum gentium Indicarum inservire, & progredi constituebant. Itaque cruces & calices, & imagines, ac reliqua paramenta necessaria, quibus opus habebant ad Ecclesias constituendas secum portabant. Ita Ferdinandus. Paria Franciscus Lopez, Thomas Botius, Genebrardus &c.

Debent dein Antipodes sive Americæ novi orbis incolæ, Benedictinis Monachis, & primo Patriarchæ suo Buellio, Pontificis Romani Vicario, primos ibidem ordinatos Episcopos, & Ecclesiæ pastores, exstructas Ecclesias, fundata Monachorum ac Clericorum Collegia, Scholas, Seminaria, fidem denique, qua maius, & necessarium magis non est ad salutem sempiternam. De Buellij sanctitate, raris virtute Sanctæ Crucis prodigiis, eversis delubris ab eodem ac Simulachris, *Vidend. Honorius Philoponus, aliyque.*

A. C. 1509. *S. P. N.* 1029.

VAllumbrosanę Gongregationis nostrę, quamvis perpetuã observantia, constantissima viguerit sanctitas & disciplina, alijs tamen atque aliis ex ordine Congregationibus supremam perfectionem, vota ac conatu consequentibus, & ipsa incitata, magis atque magis pio studio atque fervore exarsit. Celebratissimi tarioris opinione Sanctitatis, mortalitati valedixere Sanctus Angelus, Vallisumbrosę Monachus, de quo inter alia fertur, quod in elevatione SacroSanctę Eucharistię meritis B. MARIÆ Virginis, cui erat devotissimus, meruerit gloriam DEI aspicere; & Sanct. Simeon ex eodem Cęnobio, qui varijs corporis infirmitatibus, precibus à Deo impetravit, in hac vita affligi, ne purgatorij ignibus post mortem cruciaretur. Ita, ut alia totius orbis, tot millia Cænobiorum, & reformata in primis Italię, Hispanię, Germaniæ, &c prætereamus, unicum Vallumbrosanum duos eodem anno, pro mundo in cęlum patronos ablegavit. *Ex Martyr. Ben. & Vallumb. gest.*

A. C. 1510. *S. P. N.* 1030.

MOritur præstantissimum sęculi hujus ornamentum B. Garsias à Cisneros Congregationis Hispanicę illustrissimus Auctor, qui immortali sanè & nunquam satis deprędicando merito, posteritati sequuturę ęternum doctrinę & sanctitatis momimentum reliquir duos illos tractatus, de quibus non veretur dicere Arnoldus noster ex ijs, maximè postremo, Reverendos Societatis JESV Patres omnem suę Religionis perfectionem, meditandique modum desumpsisse. Fuere autem,

Directorium Horarum Canonicarum & Exercitatorium vitę spiritualis.

Sed de his ipsis, & sanctitate atque meritis Garsię nostri commendandus Antonius de Yepes noster, tomo quarto. De quadruplici item DEVM in Monte Serrato laudantium genere & ab hoc fructu per eundem instituto consulendus idem ib.

A. C. 1511. *S. P. N.* 1031.

OBservat omnia omnium ferè merita, nimio suorum splendore Trithemius Abbas noster, adeo ut nec meminisse quidem virorum sanctitate & Doctrina clarissimorum libeat, dum miranda & memoranda unius huius viri etiam ad molestiam usque perurgent. At vero nunc tandem unius ingenii partum tam multiplicem, quo orbem universum implevit, & sequutura sęcula beavit, verè sęculi nostri miraculum numeremus.

Chronicon Hiersaugiense l.1.in fol.
Chronicon Monasterij S. Iacobi apud Herbipolim l.1.
Chronicon Spanheimense l. 1.
Chronicon Ducum Bavariæ & Palatinorum Rheni l. 1.
Annales de Origine, Regibus & gestis Francorum & Germanorum, in tres tomos distincti.
Epitome eorundem trium Voluminum l.3.
De origine Regibus ac Ducibus Bavarorum simul & Comitum Palatinorum & Spanheimensium. l.4.
Itinerarium vitæ suæ l.2.
De varijs & diversis Materijs & rebus antiquitatum l.14.
De causis ac Cura morbi Caduci ac maleficorum l.3.
De Origine & Regibus Francorum lib.1.
Hieraticum pro diversis morbis propellendis l.1.
Ad quæstiones Rutgeri Sicambri lib.1.
De Ducibus & Episcopis Francorum Herbipolensium l.1.
De septem Intelligentijs, Orbem movent, l.2.
De laude Scriptorum l. 1.
De laude Carmelitarum l. 2.
De scriptoribus Ecclesiasticis l.1.
De viris Illustribus Ord. S.P.N. BENEDICTI. 4.
De luminaribus Germaniæ l.2.
Epistolarum ad diversos l.2.
Epistolarum Spanheimensium.l.4.
Polygraphiæ ad Maximilianum Cæsarem l.6.
Stenographiæ (opus immensi laboris) l.8.
De certis dubiis & quæstionibus in Evangel. S. Ioan.l.1.
De quibusdam in Psalterio dubijs lib.1.
Octo quæstionum ad Maximil. Cæs. lib.1.
De laudibus studij Divinarum scripturarum l. 1.
De Computo Ecclesiastico l. 1.
Variarum quæstionum, Orationum & propositionum l.20.
De prænotionibus licitis Christiano & non licitis l.1.
Contra Maleficos, & omnes artes & superstitiones ab Ecclesia prohibitas l.5.
De Dæmonibus & artibus profanis, maleficis & superstitiosis l.12.
De Miraculis B.M.V. Dittelbacensis l. 2.
De miraculis eiusdem in urticeto apud Helprunnam l.6.
De sanctissima Anna Rosarium 50. Distinctum articulis, simulque Horariæ preces & Missæ.
Officium de eadem l.1.
Rosaria de SS. Petro, Paulo, Maria Magdalena, collectæ, prosæ, orationes piæ & ejusm. sine numero.
De S. Ioseph. Nutricio Domini simul cum Rosario & officio Missæ l. 1.
De laude S. Annæ Matris Genetricis Domini l.1.
De laudibus Sanct. Andreæ Apostoli lib.1.
De laudibus S.P.N. BENEDICTI lib.1.
Orationes Diversæ ad DEVM & Sanctos l.1.
Sermones in diebus ad populum lib.1.
De vita D. Rabani Archiepiscopi lib. 3.
De ejusdem à Moguntia in Saxoniam translatione l.1.
De vita S. Maximi Episcopi Trevetensis l. 1.
De vita & Herminæ l.1.
Ad requisitionem Ioachimi Principis Electoris plurium sanctorum vitas abbreviavit l. 1.
In Regulam SS. P.N. BENEDICTI lib. 2.
Summulam virtutum l. 2.
De tentationibus Monachorum l. 2.
De miseria vitæ præsentis l.1.
De Vitio proprietatis l.1.
De modo & forma visitationis Claustralium l.1.
De modo & forma celebrandi Synodum ordinis l.1.
Statuta annalis Capituli Patrum de observantia Butsfeld. l.1.
De modo & forma annalis Capituli celebrandi l.1.
Meditationis vitæ Christi l. 2.
Speculum celestis doctrinæ l. 1.
De institutione vitæ Sacerdotalis lib. 1.
De triplici Religione Claustralium lib. 3.

Exet-

Exercitium spirituale Monachorum lib. 1.
Epitome item ipsius Exercitii spiritualis l. 1.
Orationes in Capitulis & alias habitæ. 24.
De miseria Prælatorum Claustralium l. 2.
Contra vitium proprietatis Claustralium l. 1.
De laudibus vitæ Monasticæ l. 1.
De laudibus veræ pœnitentiæ l. 1.
Monologion hominis Deo devoti ad seipsum l. 1.
Sermonum sive exhortationum ad Monachos l. 2.
De ruina ordinis Monastici Panticon. l. 1.
Maximus Abbas de Incarnatione Domini translatus l. 1.

Alia insuper plurima & scripsit ipse, & transtulit, quæ posteritas videre, nedum habere, non meruit. Sed consulendi qui eius opera quæ haberi poterant, ediderunt, in fronte operum eorundem.

A. C. 1512. *S P. N.* 1032.

INter viros Religione & doctrina illustrissimos eminet hoc anno in ordine nostro Paulus ille Orlandinus, relictis ingenij pretiosissimis monimentis celebratissimus, Monachus Angelorum Florentiæ Congregationis Camaldulensis. Inter scripta eiusdem celebrantur inprimis.

De Theologia separata l. 1.
Dialogorum de Theologia l. 3.
De Theologia mixta l. 1.
Disputationum super Epistolam S. Hieronymi ad Paulinum.
quæ incipit: F. Ambrosius 1 Lectiones 24.
Sermones 32.
Et alia nonnulla.

Monachum hoc ipso anno profitetur in celeberrimo illo & sanctissimo Monserratensi Cœnobio nostro Ioannes Cianones Gallus ab egregia sanctitate vitæ, rarissimo vitæ rigore, Orationis, silentij, & humilitatis studio commendatissimus, qui trigesimum jam vitæ annum agens, huic sanctissimo Cœnobio se, conservavit & tot ibidem hoc ipso tempore perfectissimorum Monachorum exemplis, paulo post in tantũ virum adolevit. Sed de eo pluribus suo loco. *Vid. Tepest. 4. cent. 5.*

A. C. 1513. *S. P. N.* 1032.

AEterna sæculi huius, & ordinis nostri amplissimi gloria, Ecclesię vero Catholicæ summo per Italiam inprimis bono seu fructu reformat seu restituit sanctissimum ordinem sive Congregationem nostram Camaldulensem Beatus Paulus Iustinianus Venetus, Illustrissima Iustinianorum gente, Patre Francisco Iustiniano, matre Paula de Maripetris editus, summa omnium admiratione, delicatissimus adolescens summum vitæ rigorem in Cœnobio Camaldulensi professus, in quo rarissima vitæ sanctitate excellens plurimos ad sui imitationem, ex mundi periculis in portum religionis pellexit, & ab interitu vindicavit. Quos inter Petrus Quirinus Patricius Venetus Hebraica, Græca, ac Latina lingua peritissimus, haud vulgaribus ante Monachismum, in Patria legationibus perfunctus. Qui Paulo nostro in ordinis reformatione egregiam etiam operam navavit. Ita rursum novum lumen ex ordine nostro ob perditissimis his temporibus affulsit, & Ordo hic primæ sanctitati redditus exempla æternitati sæculorum omniũ utilissima ministravit. *Lucas Eremita in Romualdinis. &c.*

A. C. 1514. *S. P. N.* 1033.

PLures ex ordine nostro, & Cœnobijs extracti, ob vitæ meritum, hoc ipso tempore, magna provinciarum utilitate, & Ecclesiæ Dei Ornamento, Episcopatus diversos, Sanctissimè ac utilissime administrarunt. Eos inter hoc maximè anno excellunt. F. Antonius Bohier, Austremonij Baronis de Sainct Ciergue, ex Berarda Antonij Cardinalis à Prato sorore filius ex Monacho S. Trinitatis Fiscanensi, Bituricensis Archiepiscopatus & Galliæ primas, idem jam ante, ob insignem virtutis famam, variis honoribus auctus & muneribus amplissimis honoratus. Et F. Ludovicus Mendez, ex Monacho S. Dominici de Silos Episcopus Sidoniæ, & Abbas perpetuus eiusdem sui Cœnobij S. Dominici, meritissimus Sanctissimæ Congregationis Hispanicę propagator. *vid. Claud. Rob. Tepest. 4. Ciacon.*

A. C. 1515. *S. P. N.* 1035.

EXtrahitur Cœnobio alius rursum in Gallia Monachus, & celeberrimæ Claromontanæ Diœcesis Cathedræ præficitur, Iacobus de Ambasia Monachis Gemmaticensis, quem plurimi jam honores pro dignitate & gloria ordinis felicissimè gesti, plurimum omnibus longè lateq; commendavere: quippe Prioratum S. Martini virtute meritus, mox Abbas Gemmeticensis, dein S. Illidij, demum etiam Cluniacensis electus est; Inde evocatus, Claromontanorum Pontifex salutatus, Ecclesiam illam meritis quam plurimis demeritus, ac virtutis fama celebri exornans, inter alia quæ struxit, seu perfecit, Basilicam majorem plumbo texit, & multo nomine subjectis profuit. *vid. rer. Gall. script. & Cl. Rob &c.*

A. C. 1516. *S. P. N.* 1036.

MOritur meritorum copia & felicitate immortalis Abbas noster Trithemius, vir sæculi huius planè ingeniosissimis & meritissimus: Is quantum vis à diversis & maximis Germaniæ Principibus in familiam & familiaritatem etiam ambitiosissimè expeteretur, Monastici tamen Instituti tenacissimus, nec ab ipso quidem Imperatore Maximiliano primo persuaderi potuit, ut aulam Cæsaream, cellulæ suæ præponeret. Vir, quem merito suo, dignis honoribus ac Titulis, nisi respuisset ille, Principes maximi, evectum voluere, & Ioachimus in primis Sanct. Rom. Imp. Elector Brandeburgius extulit, dum in litteris ad ipsum datis, ita denique ipsum compellavit: Vale Germaniæ decus, totiusque arcæ sapientiæ, mei memor ad DEVM, & amans, quia te vehementer amamus &c. Videndi Busæus, Duraclusius &c. Mortuus eodem anno Petrus Gouffier Abbas S. Dionysij Parisiensis, Frater Arturi magni Franciæ Magistri, & Adriani S. R. E. Cardinalis, vir illustrissimus. *Vid. Cl. Rob.*

A. C. 1517. *S. P. N.* 1037.

INter præclarissima Ecclesiæ Sydera referendus Petrus Quirinus, de quo superius, ex Patricio Veneto, Monachus Camaldulensis, propter egregiam vitæ Sanctitatem & doctrinæ eminentiam, ad exornandum Purpuratorũ Patrum Sanctissimum Collegium è Cœnobio extractus & à latere B. Pauli Iustiniani abreptus: S. R. E. Cardinalis renunciatus est, *vid. Romual. Luc. &c.*

Eodem anno ad parem honorem evocatus Antonius Bohetius noster ex Gemmeticensi Monacho Bituricensium Archiepiscopus & primas, Collegiũ idem fama virtutis, & meritis præstanti Ecclesiam insigniter demeruit. *Sript. Franc. & Ciacon. Wion. Cl. Rob. &c.*

A. C. 1518. *S. P. N.* 1038.

INgens virorum Sanctissimorum nec non doctissimorum in Congregatione nostra Hispanica numerus, & mirandum sanè ac penè incredibile videretur si Præsulum in hac Congregatione tam nova, hoc ipso anno viventium Syllabũ. pertexerem, ita cum rariore vitæ Sanctitate, omnes omnino litteris sacris atque humanis exercitatissimi, eruditionem conjunxere: in solo Monserratẽsi Cœnobio, quamvis vix esset, qui Sancti viri nomine atque fama non celebraretur, excelluit ante alios Beatæ memoriæ F. Petrus Munoz. dignissimus Garsiæ de Cisneros Successor, & strenuus novi rigoris, sive potius restitutæ Veteris disciplinæ propagator. F. Franciscus item de Turre. F. Petrus de Burgos. F. Ioannes de Battolina, de quorum singulorum vitæ rationibus, anni integri, imo libri implendi essent. *Vid. Yep. t. 4. &c.*

Ipso hoc anno rursum è nostris, sibi Episcopum Galli expetunt, ac Cœnobio S. Benigni Divionensi evocant Renatum de Brescia, Constantienses in Normannia Cathedrales Canonici, de cuius utilitate atque Religione Galliæ scriptores consulendi.

A. C. 1519. *S. P. N.* 1039.

MIranda exactissimæ Regularis observantiæ exempla, à diversis nostri ordinis Congregationibus Camaldulensi, Cœlestina, Sylvestrina, Vallumbrosana, Hispanica, Cassinensi Butsfeldensi toti mundo præferuntur, ut nullo unquam sæculo, tot restitutæ, atque ad primum fervorem revocatæ sacræ Deo familiæ legantur, sed insolentis & stupendi potius, quam imitandi exempli ob sacrum vitæ rigorem, celebrandi nunc aliqui forent ex Hispanica, Camaldulensi & Vallumbrosana familiis:

cuius postremæ vel unum saltem liceat domesticum producere, sive potius nominare, hoc ipso anno post feliciter in Religione summâ constantia traductam ætatem cælo receptum; Beatum Homodeum domo Ariminensem, qui inter alia pænitentiæ perpetuæ voluntaria tormenta, etiam hoc postremo sæculo senex nonagenarius, Dominici nostri Loricati fortitudinem retulit, & quadraginta ipsos annos, discalceatus incedens, catena ferrea super nudo præcinctus est, ut ex hoc facile cæterum vitæ genus, eiusdem rigorem metiatis. *Consul. Script. Volumbros.*

Sed & parcendum diversorum in Ecclesia ex ordine Pontificum rerum gestarum descriptioni, quorum quo propior ętati nostræ gloria fuit, tanto facilius à quocunque indagabitur. Inter Cassinates excelluit præ alijs Honoratus Hiserniensis, ex familia Fascitella, vir doctus, & Poeta insignis ob virtutem atque eruditionem creatus Episcopus Insulanus in Calabria. *Plac. Rom. Arnold.*

Eodem anno Illustrissimum Ordini Sydus occumbit Antonius Boherius Sanct. Roman. Eccl. Cardinalis Presbyt. Tit. Sanct. Anastasię & Bituricensis Archiepiscopus sepultus in Ecclesia Metropolitana cum hoc Epitaphio.

Antonius jacet hic Boërius, origine quondam
Arccernâ, eloquio vir meritisq; gravis.
A puero Monachus, claustris compluribus Abbas
Dignus, & hâc celebri Præsul in urbe fuit.
Tempore non multo plures sortitus honores,
Cardineo tandem schemate clarus obit.

Eum per errorem Ciacon & Wion, familia Pratensi, sive de Prato editum voluere, cum patre Austremonio Batone, matre vero de Prato natus esset. *Vid. Cl. Rob. &c.*

A. C. 1520. *S. P. N.* 1040.

RUrsum novæ Ecclesiæ Ornamento, nova sub Sanctissima Regula nostra Congregatio exorta Grotanorum, sive Montis Coronæ, in hodiernam usque diem viris sanctissimis locuples. Institutor, ejusdem B. Paulus noster Iustinianus, quem superius Camaldulensium Reformatorem commendavimus. Is altiori, & ferventiori desiderio inflammatus accumulandi Deo gloriam, per Sanctæ Camaldulensis solitariæ vitæ studium, litteras à Sancta Sede Apostolica impetravit, ut ubicunque terrarum ipsam Camaldulensem Religionem sibi dilatare liceret, sicut ex diplomate liquet hoc anno dato. Habitavit autem Paulus primum cum quodam Oliva Converso ad S. Hieronymi de Pascialupo Diœcesis ugubinę, deinde apud oppidum Massacium, quarundam speluncarum habitator factus, sicq; Religionis & Congregationis fundamenta jecit, quæ à speluncis & cryptis, quas Itali Grotas dicunt, Grotanorum, sive Montis Coronæ Eremitarum denominationem accepit. Ita invalescente apud sæculi filios Hæresum peste, Ordo noster virtutibus atq; meritis adolescens, sanctioris vitæ exempla, ad confirmandos bonos, malos contudendos, jugiter protulit. *Rom. Luc. &c.*

A. C. 1521. *S. P. N.* 1041.

MIris incrementis Sanctissima Montis Coronæ congregatio augetur, sanctitatis novorum Christi militum, odore commotis certatim hinc inde confluentibus hominibus, & Religiosæ vitæ consortium efflagitantibus, quos inter genere & doctrina illustres plurimi, ea quibus hoc ipso anno Hieronymus Suessanus omni scientia cultissimus, & medica inprimis excellens arte Sacri Palatij sub Leone X. Protophysicus, qui multo nobilior, atque perfectior in cellula Monachica factus, mira exin sanctitatis opera dum viveret ostendit. Excrevit vero in tantum, Luca Camaldulensi teste, numerus Religiosorum vix nati ordinis, ut neque locus eos caperet, neq; alendis alimenta sufficerent, nisi opportunæ ijsdem Deus per porentiorũ subsidia occurrisset. Extendebatur quippe, ait idem, supra modum inauditæ rigiditatis insuetęq; austeritatis vulgarũ nomen, & spiritalem progressum mirabantur omnes &c. *Consul. Romualdina Mont. Cor. lib. 3. c. 3. & c. 1. &c.* Et tantus quidem non solum numerus salutem debet ab Oceano sæculi ad portum Religionis elatus, verũ etiam multo maior perditissimis hisce temporibus exemplo horũ, à communi cæterorum exitio & pręcipitio revocatus.

A.C.1520. *S.P.N.1040.*

OBstrinxit sub hęc tempora, æterna sanè necessitudinis sanctissimę obligatione (sicut alios superius vidimus ordines æterno gratæ voluntatis debito nostris devinctos) Ordo noster, & laudatissima illa Hispanica Congregatio, per Sanctissimum, novæ militiæ Ducem Ignatium Loiolam universam charissimorum filiorum eiusdem RR. Patrum Societatis Iesu Sacram posteritatem; quem novum vitæ institutum meditantem, nostri primum quam humanissimè exceptum, consilio ac multis modis iuvere, atque in proposito cōfirmavere; adeoque post Deum Opt. Max. Ignatio præcipui auctores fuere, ea, ad quæ ab Numine impellebatur, absque mora, seu trepidatione ulla cōstantissimè exequendi: Nam sub initia, ait ex diversis Ignatij res gestas describentibus Scipio noster, suæ conversionis, votiva peregrinatione ad Montem serratum profectus, cum in æde totâ Hispaniâ præcipuo DEIparæ cultu celeberrimâ, totum se DEO, eiusque sanctissimæ Parenti, traductâ in precibus nocte, devovisset, tum apud unum ex alumnis Divi BENEDICTI, totius vitæ superioris noxas per sacram confessionem triduo deposuerat: multis etiam præsidiis instructus non in præsens duntaxat ad animi expiationem ac medelam, sed ad eum Sanctitatis apicem, quo postea evasit, securius, faciliusque conscendendum: siquidem à Ioanne Cianone (de cuius sanctitate superius) eximiæ virtutis, & innocentiæ Cænobita. (cui de peccatis confessus erat) spiritualibus exercitiis diligenter exeultus est: ijs ipsis, quæ Garzias de Cisnedo (de Cisneros) admirandæ Sanctitatis Abbas, & Monasticæ disciplinæ non in ea tantum domo, sed per omnem Hispaniam felicissimus instaurator paulo ante concinnaverat; quæque iam inde ab anno 1500. typis evulgata, in Bibliotheca Casinati asservantur. Ignatius itaque hominem nactus qualem salutis ipsius rationes tequirebant, & ipse optabat maximè, Ioanni se totum aperuit; quæ mente agitaret, quæ designaret in posterum de procurandâ plurimorum salute, deque genere Vitæ huic rei accommodato, ac nominatim de suscipienda Ierosolymitana peregrinatione, cum eo contulit omnia: denatu ipsius ac sententia stabiliens, quidquid deinceps admirabili studiorum, actionumque convenientia ad obirum usque est exequutus. Quin etiam Manresæ (oppido tres circiter leucas à Religiosissima æde distanti) subsistere aliquandiu decrevit, unde sæpius, & commodius, Montem serratum repeteret, seu virginis colendę studio, seu spiritualis Patris conveniendi necessitate promoveretur. Sed de Ignatio nostrorum observantissimo, deque impensis eidem sanctissimo Patriarcha nostro, filiisque Monachis, ope ac consilio, sæpius suis locis. Videndi R.P. Petrus Riba de Neyra in vita Sanct. Ignatij. Antonius de Yepes. tom.4. aliique plurimi. &c.

Ipso anno moritur B. Michael noster Florentinus, Congregationis Camaldulensis Monachus, merito dignissimo sanè, ac maximo immortalis, adinvento nimirum Rosario illo precatorio, quod vulgo Coronam Domini appellamus, de quo anno sequente. *Aug. Florent. Wion. &c.*

A.C.1521. *S.P.N. 1043.*

COronæ Domini, sive Rosarij ætatis Christi, usus à morte B. Michaëlis nostri, longe lateque propagatus, ingenti Ecclesiæ fructu toto passim orbe receptus est: fidelibus inprimis Instituroris sanctitate pellectis, & Pontificio maximè indulto, quo Michaelem ante septennium beaverat Leo X. incitatis, ut eo quisque Rosario, sive Coronâ, Numinis demereri gratiam, pro virili satageret. Adeo ut inter præclarissima ordinis merita tanto dignius hoc institutum referatur, quanto maiore tot millium provinciarum, nedum hominum fructu constat in totum terrarum Orbem propagatum.

Visum haud abs te si Pontificias litteras, licet ante septennium datas, hic etiam inseramus.

Bulla Dominicæ Coronæ, eiusque Indulgentiæ.

Leo Episcopus Servus Servorum.

Universis & singulis Christi fidelibus, præsentes litteras inspecturis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Nuper nobis fide digna relatione innotuit, quod cuidam seniori Eremitæ intra unius cellæ angustias, iam quindecim

cim annos in sacta Camaldulensi eremo in magna vitæ austeritate reclusо commoranti, Domino, ut credere pium est, inspirante, à quo omnis recta procedit cogitatio, in mentem venit, quod in honorem salvatoris, & D.N.I.C. fidelium que devotionem cedere posset, si quemadmodum ex antiquissima, valdeque communi institutione Christi fidelium, in honorem Beatissimæ Mariæ Virginis, secundum numerum annorum, quos vixisse in hoc mundo creditur, sexaginta tres Angelicas Salutationes septem interpositis Dominicis Orationibus devotè dicere solent: quod Orationis genus Coronam Virginis appellant, ita in honorem D.N.I.C. pro commemoratione annorum, quibus ipse in terris versatus est, ex triginta tribus Dominicis orationibus, quinque interpositis Angelicis Salutationibus, quasi Dominicam Coronam dicere assuescant. Supplicatique nobis humiliter fecit, ut ad excitandum fidelium devotionem, aliquam Indulgentiarum gratiam, eam Coronam Domini dicentibus concedere Apostolica benignitate dignaremur. Nos vero quibus incumbit, & honorem D. N. I.C. quantum ipso auxiliante possumus augere: & omnibus Christi fidelibus devotionis incitamenta præbere, huiusmodi supplicationibus inclinati prædictum orandi modum ab illo seniori, recluso'q; Eremita excogitatum, approbamus, confirmamusq; , & Coronam Domini volumus appellari. Quod Orationis genus ut à Christi fidelibus devotius suscipiatur, frequentiusque excolatur, universis & singulis utriusque sexus, cuiuscunque Status, ordinis & professionis, qui eandem Dominicam Coronam semel in die dixerint, per singulas vices, decem annorum Indulgentias. His vero qui justo amoto impedimento per continuum anni circulum eandem Dominicam Coronam semel in die dixerint, ultra prædictam summam, mille annorum Indulgentiam de nostræ plenitudine potestatis, auctoritate Apostolica concedimus & elargimur. Hic vero qui ad extremum usque vitæ diem, eam Domini Coronam semel in die dixerint, eosdem annorum summas duplicamus, & discedentibus ex hâc vita Apostolicam elargimur benedictionem. Quia vero difficile esset præsentes litteras ad universorum notitiam pervenire, nisi oportuno prævideretur auxilio, eadem auctoritate volumus & decernimus, ut transumptis etiam impressis, sigilloque sacræ Camaldulensis Eremi, & alicuius Eremitæ subscriptione munitis, ea prorsus fides adhibeatur, quę ipsis originalibus litteris adhiberetur. Volentes ut omnes prędicatores, ad quorum notitiam hæc pervenerint, eas in populorum præsentia publicare possint. Contrariis non obstantibus quibuscunque. Datum Florentiæ sub annulo piscatoris, die 18 Feb. *1516*. Pontificij nostri anno 3. Per manum Petri Bambi, Rosarium idem Gregorius XIII. pluribus & maioribus Indulgentiis ornavit, & magnæ Reip. Christianæ bono propagandum censuit. *vid. August. Florentin. &c. Lucas Erem.*

A.C.1524. *S P.N.1044.*

SYdera ordinis illustrissima è cęlo Benedictino exsplendescunt hoc ipso anno: Galeatius Gabrielius qui tricis mundi huius extricatus se ipsum date DEO non contentus, sua etiam omnia una secum obtulit; & novæ militiæ Montis Coronæ nomen dedit; Cuius utique ingressus, plenissima Religionis huius Confirmatio extitit, teste Luca Eremita, & ab Galeatij conversione, viri nimirum spectatissimi, multo maximè sanctissimi ordinis propagatio promota est, de cuius laudibus fusius idem auctor & nos alibi: Iustinianus dein Bergomensis vit doctrina eximius, eloquentia rarus, naturali clarus ingenio, moribus ornatus, ac Religione pius: Congregationis eiusdem famam mirificè auxit, atque adeo ordini atque orbi universo multis modis profuit: Sed ante omnes Paulus ipse Iustinianus vir sanctissimus enituit, de cujus laudibus ita Historia Romualdina: Hic doctrina plenus, verbo potens, calamo facundus atque luculentus. Nec vacua fuit in eo Gratia DEI, cum multos à via peccati converterit, quos secum ad Religionem traxit: plures vel alibi vel domi piè vivere edocuit; innumerosà blandirijs sæculi ad durissimam pænitentiàm vivo sermone, operibus exhibitis transire compulit. Ejus inter relicta ingenij monimenta laudantur Cōstitutiones Eremiticæ: de vera item hominis

minis felicitate. De officio Pontificis ad Leonem X. (unde colligas, quam nostris proprium fuerit, abs que adulatione Ecclesiæ universæ in capite mederi) Tractatus de obedientia. De decem gradibus amoris DEI. De pœnitentia: De Eucharistia. De contemplatione: opuscula vero cæpta nec perfecta, quæ centenarium numerum teste B. Iustiniano Bergomensi superant. *Vid. Luc. Eremita in Rom. Mon.*

A.C.1525. *S.P.N.1045.*

INcredibilis virorum sanctitate, doctrina, ac genere illustrium numerus in unâ unicâ Hispaniarum nostri ordinis Congregatione; ex quibus vel unum saltem alterumve Monserratensis Cœnobij solo nomine celebremus: Excelluit inter alios præclarissima sanctitatis fama præstantissimus F. Christophorus de Zamora, vere simplicitate Columbæ juxta ac serpentis prudentia præditus; inter alia mille merita, à DEO prophetico spiritu edoctus, quo suam aliorum que ex nomine Monserratensium Monachorum mortem præcognovit prædixitque. Nec minor sanctitas, & ab hac in celo terrisque gloria Fratris Mauri de Alsato, Magistri Novitiorum in eodem Sanctissimo Cœnobio, ante cuius sanctissimum obitum triduo ante singulis noctibus Angelorum applaudentium cantus exaudiri. Sed & Fratris Francisci de Beiar, viri innocentissimi sanctitas illuxit: ita superis etiam ipsis commendata, ut ad ipsum Magna cœlitum Regina inviseret, & sua præsentia morituum solaretur. De multo pluribus, etiam diversorum Cœnobiorum Abbatibus sanctis, & doctis consulendus *Ant. de Yepes. &c.*

A.C.1526. *S.P.N.1046.*

INgens iterum meritum, quo exorientem hoc ipso tempore novum Seraphici Patris Francisci ordinem Capucinorum, nostri suo iam more, & naturæ proximę consuetudine, primi suscipiendum, fovendum, defendendumque suscepere. Institutores primi FF. Ludovicus, & Raphael indumentum quo hodieque utuntur, B. Francisci Carracetani nostri prophetica voce attoniti assumsere, cum is Matthæum à Dacio, quem nunquam viderat, præviderat tamen tali habitu venientem, affirmasset nativum S. Francisci habitum gestare, quo obstupefacti, cum illum eundem Matthęum insolenti veste adventanrę, & ad Franciscum nostrum invisentem conspicerent; illico de assumenda ea veste & Capucio consensere; irrisui vero vulgo habiti, & carceribus inclusi, à B. Paulo Iustiniano nostro, in libertatem asserriuntur. Videndus fusior in his describendis Lucas noster Ruhensis lib. 2. c. 14. qui insuper ait ex illa prima cum Camaldulensibus nostris conversatione Patres Capucinos mutuam semper amicitię conjunctionem servasse, sed & à nostris Eremitis quędam peculiariter sibi communiter servanda sumpsisse: quale est barbam nutrire, nec nō sine cantu, solaque distincta pronunciatione divinas laudes persolvere &c. *vid. Gault. Luc. Ang. Flor.*

A.C.1527. *S.P.N.1047.*

B. Hieronymi Suessani ineffabiles virtutes digno encomio attollendę nunc essent, nisi & fandi, atque scribendi facultatem superarent, & compendii, si quid amplius vellemus, metas excederent. Vnum tamen quin referamus, præterire non possumus, unde animadvertas, qualiter antiquis miraculis reformationis ordinis nostri foverit atque juverit Numen optimum, & qua spe & confidentia esse debeamus, etiam de cętero novis conatibus nostris affuturum: Contigit aliquando, ait Lucas Ruhensis, cum in Cryptis Almasacij Prior esset, ut de mense Ianuarij nivium abundantia obrueretur vallis illa, ita ut per dies quindecim illinc quis exire, aut aliunde illuc ingredi prorsus prohiberetur. Vnde factum est ut fratribus victui necessaria in totum deficerent, (fidelium enim largitionibus vivebatur, cum hodie moris non sit perpetuis redditibus Cęnobia condere, verum sua Monachis rapere) eoque Cellarius Constantius nomine apud eundem quereretur, quasi fame atque inedia Fratres perituros timens. Cui fidelis Pater: O Constanti, inquit, fili, tu fidem nō habes, puta, quia Deus deseret servos suos? Ipse dixit & non mentietur; nolite solliciti esse quid manducetis, aut quid bibatis: qui pascit corvos, non dabit escas famulis suis? Confide &

ora,

ota, non deerit tibi & fratribus tuis in Craſtinum oppoɾtunus cibus. His & aliis multis hominem conſolatus, Eccleſiam ingrediens ante altare proſtratus humi (qui mos illi frequens erat) in multam noctem orationem traxit: Cæperat eadem ferè hora tenuis, pauliſper mitigato aere, imber defluere, qui paulatim in abundantem pluviam crevit. Ecce manè facto, dum prima de more diceretur, Oſtij tintinabulum pulſatur: illuc proximè currit Chriſtophorus, oſtiario non expectato, ac foribus patefactis, hominem & jumentum pane, & aliis alimentis onuſtum coram ſe ſtare videt. Nihil tanto gaudio plenus interrogat, ſed veloci curſu ad Eccleſiam redit; & quaſi Divino ſtupore attonitus, Agite, clamat, Patres, agite gratias, mandavit Deus cibaria nobis, quod per Patres actum eſt; Erat autem homo ille ex domo S. Luciæ de Ficano: qui cum durante pluvia magna veniſſet (mirabile dictu) pluviam non ſenſiſſe aſſeruit; nec eius pallium, aut etiam ſarcina, in aliquo madefacta fuere reperta. Sed de cæteris eius factis idem Lucas conſulendus, &c.

A. C. 1518. *S. P. N. 1048.*

MOritur hoc anno dignus tanto ordine Princeps (quo magis doleas in tanto viro honorem tanti Cænobij deſijſſe) ultimus Abbatum Regularium S. Dionyſij Pariſienſis, Azmardus Gauffier Guilhelmi & Philippæ Memmorantiæ filius Arturi Magni Franciæ Magiſtri, & Adriani Sanct. Rom. Eccl. Cardinalis Frater, de Cænobio ſuo optimè meritus, ſed velut ſupremum parentaret, cum à morte eius, quanto magis ipſe promoviſſet Cænobij bonum, tanto magis illud ab eſurienribus, & inhiantibus Harpijs appeteretur. Fuit idem promeritis Albienſis Epiſopus, & magna bonorum comploratione extinctus, Succeſſore in Epiſcopatu non minus infelix, quam in Abbatia fuit; quando Principum potentia in Galliis Eccleſiaſtica bona penè omnia paulatim devorabit. *Vid. Rer. Franc. Script. &c.*

Auxit eodem anno cælitum numerum, meritiſſimus ille de Eccleſia Vniverſa Camaldulenſis noſtræ congregationis Refotmator, & Montis Coronæ Monachorum feliciſſimus Inſtitutor B. Paulus Iuſtinianus, qui cum ex itinere ad ſummum Pontificem contracto morbo, ſuorum deſtitutus auxiliis & miniſterio, à fratre converſo qui unus unicus ipſi, ignarus quid ageret, aderat, deploraretur, prophetico ſpiritu adfore quam primum qui ſe ſolaretur prænuncians: cum paulo poſt occurreret vir egregius B. Gregorius Bergonenſis, olim prior Generalis S. Eremi, Paulus in iſta erumpens: Suavis Dominus, exclamat, univerſis, & miſerationes eius ſuper omnia opera eius. Non mei meriti fuit, ſed divinæ miſerationis opus: ut tu chariſſime Frater & Pater mihi emigranti aſſiſteres, meque Catholica exhortatione morientem in fide confirmares. Qua de te Deo meo primum, ac deinde tibi gratias ago ingentes: Oroque ſupplex ut ſicut lætatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: ita Dominus concedere dignetur, animam ſervi ſui lætantem ire in domum ſuam ſupernam, eiuſque pedes ſtare faciat in atrijs cæleſtis Hieruſalem.

Adeſto tu jam mihi ô bone Ieſu, unica ſpes mea, ſola ſalus mea, cui ſoli vixi, cui uni morior, & ſuſcipe in miſericordia ſpiritum meum, quem in manus tuas commendo: quia tu redemiſti me Deus veritatis: Quibus ſic dictis in bona pace quievit die 28. Iunij. Sed de virtutibus & operibus conſulendus Lucas Ruhenſis. lib. 2. & 3.

A. C. 1519. *S. P. N. 1049.*

INcredibile dictu eſt, quanta in ſola Germania perpeſſi noſtri ab Hæreticis, quando, quod admireris, pleriſque paulatim exſpoliatis, deniqueCænobijs etiam ipſis ejecto Monachorum Collegio à Principibus, per certos Principatus, deficientibus barbara illa ferarum fæcunditas introducta, cum pleraque interim Imperij Cænobia, nulli alij Principi ſubdita, admiranda conſtantia, ſeſuaque, ſola fortitudine ac Religione tuerentur; adeoq; potentiſſimis Germaniæ Vrbibus, fractis deficientibuſque, ſubjecti tamen abſoluto jute Cænobijs, ſoli in fide, & fidelitate Eccleſiæ permanerent; quantumvis mille inſidijs, ac malis innumeris urgerentur, atque opprimerentur. In Helvetia libertate abuſi ſubjecti non à Religione Catholica ſolum multi, ſed & à fidelitate Dominis debita ſeſe ſubduxere: quod Cænobitæ Sangallenſes præter meritum experti

experti sunt, nihilominus Francisco Abbate invicta animi magnanimitate (ut erat Hæresum triumphatricis Magnæ Virginis cultor præcipuus,) ac Zelo dignissimo, impijssimis Hæreticorum conatibus viriliter se opponente. *Ex diversis Cœnobiorum Chronicis.*

A. C. 1530. *S. P. N.* 1050.

INter viros ordinis doctissimos, & Philosophos huius sæculi præstantissimos floret hoc tempore Benedictus Maioricensis Monachus S. Pauli Romæ Congregationis Cassinensis, scripsit inter alia. In librum Porphyrij Commentaria, & in Logicam quæstiones Vniversales. &c.

Inter præstantissimos vero Pontifices ex ordine exsplendescunt hoc anno Philippus de Cosse, Constantiensis in Normandia Episcopus, & Eusebius Priolus Episcopus Vegiensis, ille Cluniacensis, hic Camaldulensis Congregationum Monachi, de quibus legendi Demochares, Bellforestius. *Claud. Robertus. August. Flor. Wion. &c.*

A. C. 1531. *S. P. N.* 1051.

SVmma in Imperio auctoritate, apud Carolum Augustum, & Ferdinandum Regem gratia, eminet Gervvicus ex nobili Blaterorum genere, Monachus & Abbas Weingartensis, vir præter familiæ splendorem, doctrina, facundia, & Iuris maximè Canonici, sed multo magis forensis sive civilis praxi spectatissimus, morum insigni venustate, in rebus agendis admiranda prorsus dexteritate celebratissimus; inter præcipua Imperij decora, ordinisque, sed & Ecclesiæ universæ referendus. Is hoc ipso anno à Ferdinando Rege, ut superiore ab Augustissimo Cæsare consultationi rerum gravissimarum adhibitus, ita fidem, ingenium, atque indefessum in summe arduis Imperij rebus, ac negotijs animum utrique probavit, ut exin, multo quidem cum ordinis, tum Cœnobij sui honore, sed ingente sanè onere, & cum periculo gravissimo vitæ, difficillimas obire functiones cogeretur. Quibus tamen feliciſsimè perfunctus, Monachorum studia æterno merito, Germaniæ Vniversæ, sed & Ecclesiæ commendavit. De quo suis locis plura recensenda occurrent. *Ex MS. & litteris diversis Weing. Arch. &c.*

A. C. 1532. *S. P. N.* 1052.

PRoximis meritis Gervvico Weingartensi accessit, Diethelmus S. R. I. Princeps Abbas S. Galli ex eadem Blaterorum prænobili familia (qua vix ulla alia ex Equestri ordine plures electione Sanct. Roman. Imp. Principes dedit) ante biennium electus, cuius hoc ipso anno merita egregia, quando Novatores Hæreticos, insigni inprimis constantia felicissimè terruit, armis dein etiam attrivit; & recepto à perduellibus Cœnobio inter circumundique ambientes hostes, imperterritus, invictusq́;, fidei Catholicæ pro virili consuluit, & verbo exemploque nutantes in fide revocavit, & longe etiam positis ipsa virtutum fama animam addidit ac confirmavit.

Sed & Benedicti Abbatis S. Magni in Faucibus, vulgo Fussen, inter tantas Germaniæ tenebras, tanto magis virtus enituit, ut proin ob virtutem Imperatori charissimus, sed inprimis suis utilissimus, florentissimum ipse Cœnobium, inter asperrimam hanc calamitatum hiemem & pruinam, administraret, & inter commune orbis incendium, rubi Divino nimirum igne ardentis, sed incombusti quasi exemplum orbi præferret, tanto quidem convenientius, quanto amantior illius Matris Virginis fuisse commendatus, quam rubo illo signari Sancti Ecclesiæ Doctores conrestati sunt. *Ex Chron. S. Galli. & Stengelio. & Germ. Ben.*

A. C. 1533. *S. P. N.* 1053.

AD summam, post caput ipsum Ecclesiæ, Cardinalitiam dignitatem summo ordinis Ornamento evectus hoc anno Philippus Ducis Albani Archistrategi Cæsarei frater, ex Monacho Corbiensi eiusdem Cœnobii Abbas, dein Episcopus Bononiensis, demum S. R. E. Cardinalis Presbyter Titulo S. Martini in Monribus. Is vero quum promoveri ob vitæ meritum dignus esset, Paulus inprimis III. Summus Pontifex manifestè testatus est, qui titulos viri meritissimi pro dignitate augens Christi anno millesimo quingentesimo qua-

dra-

dragesimo tertio Episcopum Cardinalem Tusculanum renunciavit. *vid. Ciacon. Panvin. Claud. Rob. &c.*

Moritur Guil. Eps. Meldensis vir verè magnus. *v. Cl. Rob. &c.*

A. C. 1534. *S. P. N.* 1054.

FElicissima morte vitam hanc ærumnis plenissimam abrumpit B. Petrus Favensis Montis Coronę Monachus, exemplo vitę Sanctissimę sæculo huic, ut & patrocinij utilissimus. Huic morti proximo, cum fandi facultas violentia morbi ablata esset, paulo ante supremum vitæ anhelitum restituta est, cum inter illam silentij diuturnam moram gravissimo conflictu cum Dæmonibus depugnasset. Salura proin rursum lingua hilaris, in ea quam primum juxta & suprema verba erupit. Ego vici, Ego vici, Ego vici. Te DEVM laudamus, Te Dominum confitemur; mox Fratribus Cantici eiusdem Cætera prosequentibus, cum fine Cantici felicem ille animum creatori suo transmisit. *Lucas Rubens.*

Præterea jam singulis fere annis Monachorum pro fide exantlata per Germaniam pericula commemoranda; quorum prædia, villæ, possessiones, omnes aut plæræque ob invictam eorundem constantiam direptæ perduellibus Christi, & Ecclesiæ hostibus cessere. *Chron. div. &c.*

A. C. 1535. *S. P. N.* 1055.

INæstimabili vitæ merito excellit venerabilis Pater Ludovicus de Strada Horrensis Monasterij reformator Cisterc. Monachus, Complutensis Collegij sub hæc tempora Rector; de suis non solum, verum de Patribus Societatis Iesu, noviter à B. Ignatio institutis longè meritissimus, quos complutum venientes, cum graves illico adversorum procellę exciperent, & plurimi ibidem eversos cuperent; insigniter non solum juvit Consilio, sed & manum ipse operi admovens, eos qui se opponebant placare studuit, & litteras multa Sanctitate, & spiritu Divino plenas ad Vniversitatem misit, in quibus novi hujus instituti perfectionem commendavit, quantumque ex illorum receptione commodi ad omnes perventurum esset indicavit. Ita opera nostrorum, non solum ipse Sanct. Ignatius primum usus est, neque solum fundara à nostris plura collegia, sumptus insuper, & proventus annuos accepere, verum patrocinio eorundem in celeberrimam primum Complutensem illam Academiam admissi sunt, ut pluribus sanè nominibus nostris obligati, perpetua charitatis necessitudine teneantur. De fructu à prædicatione & exemplo ejusdem Ludovici orto plutibus Henriquez fasciculi *l.* 2. *d.* 27.

A. C. 1536. *S. P. N.* 1056.

PLurimum è nostris felicissimo sanguine ringitur atque exornatur Angliæ Regnum, per eosdem olim ad Christi fidem aggregatum. Alios inter Ricardus Wohintinger celeberrimi Glastemburiensis Cænobij Abbas, cum F. Ioanne Torne & F. Rogero Iacobo, omnes suspensi, & in quatuor partes secti, glorioso Martyrio consummati. Simili omnino morte, & Corona eodem anno digni à DEO habiti sunt duo alij Abbates Whallensis & Sauliensis; & Guillelmus Haddoc Monachus Wallensis Congregationis Cistercienfis, ut nullo omnino sæculo nostrorum deficeret magnanimitas atque Constantia, ad fidem Catholicam etiam cum proprio sanguine consignandam, quorum hic exempla pauca pro sexcentis proferimus, ut saltem continuationem meritorum Benedictinorum astruamus. *Vid. Rer. Angl. script. diversi. &c.*

Pari felicitate coronam consequuti duo alij Abbates Congregationis eiusdem Riveriensis & Fontanensis, ut ex una unius anni dignissima fertilitate cęterorum etiam copiam facile metiaris, & ab exemplo tot Abatum, subjectorum virtutem atque imitationem colligas atque agnoscas. *vid. cit.*

Sed ante omnium constantiam enituit infractus Viringi nostri Glastoniæ Abbatis animus, qui velut murum pro domo Dei opposuit se impijssimi Henrici Regis contra Ecclesiasticam libertatem conatibus. De cuius, ut & Hugonis Feringdoni Redingensis, & Ioannis Beci Colcestrensis Abbatum, &

Ruggi

Ruggi Onionique Monachorum presbyterorum gloriosissima morte consulendus Clemens noster Reinerus in Apost. Bened. Angl.

Moritur eodem anno B. Petrus de Burgos, intimus quondam amicus, & alter velut Achates, viri Sanctissimi Garsiæ de Cisnetos, Congregationis Hispanicæ Institutoris, cui post B. M. Petrum de Nunnoz in Abbatia successit, Garsiam spiritu & merito proximè assequutus, & plurimis per Hispaniam reformatis Cœnobijs longè meritissimus. Vid. Anton. de Yepes. &c.

A.C. 1537. *S.P.N.* 1057.

GErvvicus noster Weingartensis Abbas Rei Catholicæ, & Imperio totus intentus impensusque, nulla spe lucri aut bonorum, gravissimis sui Cœnobij incommodo, dispendio, & impensis, Imperatoris atque Imperij commodis prospiciens, & necessitati patriæ consulens, gravissimis fungitur Legationibus, in remota & extera regna Imperatorem ob Regni negotia consequutus, adeo nostri ambitione, & fortuna omni potiorem fidem & Constantiam habuere. *Ex vinea nostra & Chronol. Ab. & rerum Weing. &c.*

De B. Hieronymi Suessani meritis, & virtutibus multa & miranda celebrat Lucas Ruhensis, qui hoc ipso anno Rbuz fundationem scriptis commemorat, ad quem Lectorem remittimus, & ad alia properamus.

A.C. 1538. *S.P.N.* 1058.

SIngulis rerè annis minimè tamen singula, sed plurima atque ingentia Gervvici Weingartensis nostri Cœnobij Antistitis de Imperio atque eius Augusto merita commemoranda forent; nec censeremus, etiam Compendio excludenda, nisi amori proprio, Sanguinis ac Religionis propinquitati obnoxia laudatio videri posset. Prætermittendum tamen minimè est, Gervvici inprimis Consilio atque opera haud modico Imperii bono, ornatuisque nostri atque aliorum etiam Abbatum ornamento Collegium Sueviæ Abbatum esse institutum, Gervvico eiusdem Collegii rem & honorem primum promovente, Ar bivum habente, & Cancellario ab Abbatibus designato Ex Weingart. monimentis.

A.C. 1539. *S.P.N.* 1059.

IN Anglia summa se constantia nostri pro defensione libertatis Ecclesiasticæ Regi Henrico opposuere, ac proin ejecti Cœnobijs gravissima perpessi nonnulli, ut supra vidimus, & alias videbimus, pietatem hanc etiam luere morte debuerunt. Audiamus Sandetum ipsum testem omni exceptione maiorem ipsumque de Ecclesia longè meritissimum. post quam Constantiam Martyrum nostrorum graphice descripsisset, sic deniq; de scelere Henrici Regis loquentem. Henricus igitur tanquam victor (trucidatis Abbatibus, ac Monachis eiectis) omnia invasit, dejecit, vastavit, ac demolitus est: possessiones autem annuosque Cœnobiorum reditus, ne unquam postea repeti, aut à quoquam suorum successorum Principum Ecclesiæ Christi restitui possent, universos fere nobilitati distribuit, nonnullos aliis censibus ac reditibus, nonnullos pecunia numerata commutans, Catholicosque etiam invitos cogebat, ut spolia hæc Ecclesiastica emerent quo vel sic eos ad sceleris sui defensionem obligaret. Atque hic finis fuit Monasteriorum ac Monachorum in Anglia post mille ferè annos, quam illi ad eam Insulam Christianam fidem attulerant, & cum eadem creverant, omniumque Regum munificentia aucti fuerant &c. Sed de causis tanti mali alios, etiam Hæreticos ipsos audiamus, unde manifestum fiat non inertiam aut luxum Monachorum (ut nonnulli minus humaniter judicantes loqui solent) occasionem impio Regi ministrasse, abominandum scelus de Religione opprimenda excogitandi, aut aggrediendi. Clarissimè enim Scanderus descripsit Abbates, & Monasteria ordinis Congregationisque nostræ illo tempore communi Regularique vita, & chori majestati, Monachorum numero, hospitalitatis laude, & eleemosynarum sanctissimarum abundantia, insi-

insigniter floruisse. Nec sine sanguine & vulneribus expirare Monasticam professionem suam passi sunt. Quum nobilissimi eorum Abbates, & gravissimi, cum aliquot Prioribus, & Presbyteris Martyrio propter constantiam fidei fuerint affecti, & multi ex illis ad ultramatina dilapsi Monasteria, multi in propinquorum ædibus, sanctè in professione perseverantes calamitati suæ supervixerint. Sed ecce causam mali ingentis, & gravissimi in Ecclesia scandali, pulcherrimo titulo palliatam: Collegia duo à Cardinali VVolsæo magno nimirum, ut Anglicanæ Reipubl. bono ædificata, ubi juvenes studiosi & viri docti alerentur, & in horum dotationem quadraginta Cænobiorum reditus absumendi videbantur. Dicat suum libertimè judicium, impius cætera Camdenus in sua Britannia p. 117. Fuerunt etiam regnante Henrico VIII. (fas sit meminisse) avitæ pietatis monumenta, ad DEI honorem, fidei Christianæ, bonarumque litterarum propagationem, & pauperum sustentationem, domus Religiosæ, scilicet Monasteria, sive Abbatiæ, & Prioratus numero 645. à quibus cum Clementis VII. Pontificis permissu fuerint suppressæ quadraginta in gratiam Cardinalis VVolsæi, qui tunc duo Collegia, alterum Oxonij, alterum Ipsvvichi inchoaverat: Statim circa annum Domini 36. Henrici VIII. in Rempubl. Angliæ Ecclesiasticam, quasi torrens rupto agere irruit, qui gentis Ecclesiasticæ partem maximam, Orbe stupente, & Anglia ingemente, cum pulcherrimis ædificiis funditus prostravit. Nam Papa Cardinali, Rex sibi cum Parlamenti assensu permisit. Vnde anno 1536. singulæ Religiosæ ædes, cum facultatibus omnibus, quæ in reditibus annuos ducentas libras, vel minus habuerunt, numeroque erant 376. Regi fuerunt concessa. Et anno insequenti specioso eruendæ superstitionis obtentu, reliquæ cum Collegiis, Cantariis, & Hospitalibus, Regis arbitrio fuerunt permissæ. Quo tempore censitæ sive taxatæ fuerunt Religiosæ ædes superstites 605. Collegia, præter ea quæ in Academiis 96. Hospitalia 110. Cantariæ & liberæ capellę 2374. Quæ pleraque omnia brevi post tempore passim diruta, reditus distracti, & opes, quas Christiana Anglorum pietas, ex quo primum CHRISTO nomen dedisset, DEO consecraverat, quasi momento dispersæ, & absit verbo invidia, profanatæ. Hæc Camdenus à fide alienus; & paria Godvvinus, cuius verba Reinerus exscripsit, qui insuper ipse Sacrilegii pœnam Regi ab Numine immissam, plurimorum (quos ipse pios & doctos veneratur) ore assignatam, liberè profitetur. Sanè quantum incommodi ex eversione Monasteriorum, & profligatione Monachorum, pauperibus acciderit, refert ex bonis autoribus Strons in suis annalibus, à Reinero adductus, his verbis: Parlamentaribus Comitiis mẽse Februario inchoatis (Anno 1536.) permissa sunt Regis arbitrio, omnia Regni Anglię Cænobia, quorum reditus annui singulorum non excederent censum duorum millium Francorum Turonensium cum omnibus bonis, quæ ad eadem pertinerent. Fuerunt illa numero 376. Mobilia bona, & supellex horum Conventuum minimo pretio distracta, taxata sunt centum millibus florenorum.

Lamentatione digna res fuit, inquit autor meus, quem sequor, andire populi plebiorumque gemitus, & lachrymas, summa enim in his Cænobiis vigebat Hospitalitas, putanturque ex hac suppressione, amplius quam decem millia personarum omni spe & re ad victum, vestitumque necessaria excidisse &c.

Addit Reinerus: Quantum igitur gemituum, quot flumina lachrymatum pauperes de plebe profudisse par est anno sequenti, quando 600. maiora Cęnobia, longe opulentiora reditibus, abundantiora eleemosinis, numerosiora clientelis sunt ad privatorum fisci, & fiscalium prædatorum usus redacta: quorum suppressione procuIdubio aliquot centena hominum millia ad extremam sunt mendicitatem redacta. Sed audiamus jam DEI judicium, non trepidè

seu

sen dubitanter, sed affirmate & sine dubio, ab eodem Annalium autore pronunciatum. Cum obtinuisset Cardinalis Wolsæus, inquit, à Clemente VII. potestatem quadraginta Monasteria, optimæ famæ, hospitalitatisque laude celebria, neque Rex propterea illū repræhenderet, nullus Episcoporum, aut procerum Regni contra hiscere ausus fuit. Quinque habuit huius facinoris administros præcipuos; qui cum Priorem conventumque Daventriæ quadam vice quædam Cœnobii latifundia postulassent, passique fuissent à Monachis repulsam: Statim excogitata causa, eosdem apud Cardinalem accusarunt, qui occasione gaudens oblata, statim jussit Conventum dissolvi, & novo Collegio suo Cœnobij bona applicari. Quātum autem supplicium sumpserit DEVS ipse, de authoribus, & ministris huius sacrilegæ rapinæ, ad ambitionem tantummodo sufulciendam commissæ, cui opes privati Cardinalis non sufficiebant (inquit meus autor) nos ipsi in parte oculis nostris conspeximus; è quinque enim istis, quos diximus, administris, duo inter se rixantes à verbis ad gladios ita processerunt, ut alter occisus, alter superstes pugnæ propter ipsum homicidium fuerit in furcam sublatus, tertius se ipsum in puteum præcipitavit, quartus benè notus multis ex valde divite redactus ad extremam inopiam usque ad diem ultimum miserabilis vitæ, ostiatim mēdicare coactus sit, quintus vocatus Doctor Alanus præcipuus Sacrilegiorum istorum exsequutor, jam in Hibernia factus Episcopus, crudeliter membris truncatus fuit. Cardinalis ipse paulo post in Regis odium incurrens, miserabili morte perijt, omnibus dignitatibus prius exutus; Collegia, quæ meditabatur magnificentissima structura, ex ruinis Monasteriorum erigere, nunquam fuere consummata. Nam Ipswvicense Collegium penitus fuit dirutum, & Oxiense etiam hodie manet duntaxat inchoatum. Pontifex quin etiam Clemens, qui hanc Cardinali licentiam permiserat, magno vitæ suę discrimine in Castro Sanct. Angeli obsessus vix evasit, Romana urbe ab obsessoribus, miserè ante oculos ejus devastata. Hæc ad verbum Stous, & Reinerus noster; unde colligas manifestè, quam rigidè animadverterit in eo Numen, qui Collegia pro studiosis potiora, Monachorum precibus, & contemplatione duxere, sed fusior ex in Reinerus de Vsurpatoribus Bonorum Ecclesiasticorum, & mira Numinis in eos vindicta: qui requirendus.

A. C. 1540. *S. P. N.* 1060.

IN Hispania, Italiaque felicissimi nostrorum successus. Hispania inprimis, viris Sanctissimis & doctissimis abundat, ut qui solus Abbatum Hispanorum conviventium syllabos apud Antonium de Yepes obiter obeat, obstupescat totus, tot uno eodemque tempore in cęlo Benedictino sydera colluxisse. Interim eminentissimos vero sanctitate excellit, & in sui admirationem concitat Hispaniam universam Alphonsus de Burgos, auctoritate atque opibus inter palatinos, & familiares Caroli V. Augusti olim princeps, nunc Cęlitum Reginę obsequio proximus, de quo consulendus Yepes tomo quarto centur. 5.

Inter doctrina pręstantiores celebratur in Italia Ioannes Baptista Folengus Monachus & Prior S. BENEDICTI prope Mantuam, qui inter alias, dignissimas æternitate lucubrationes posteritati nomen multis meritis commendavit, Commentarijs inprimis in omnes Psalmos Davidicos elegantissimo sermone scriptis: aliis item Commentarijs in Epistolas Canonicas omnes, & in primam Joannis. *Arnold. Wion.*

A. C. 1541. *S. P. N.* 1061.

SAncto Ignatio primo Patrum Societatis JESV Institutori non satis in nostro Monserratensi Cęnobio, ea quę supra commemoravimus subsidia accepisse. Sed & quia ita feliciter successerant, quæ apud nostros inchoaverat, DEO auspice, & nostris qua poterant ope atq; consilio iuvantibus, supremam denique recens inchoato operi apud nostros quoq; imponendam manum

manum censuit. Proin constituta jam societate, Religionis vota nuncupaturus, tot inter Romanæ Vrbis Basilicas, antiquitate ac piorum hominum frequentia illustres, non aliam delegerat, quam Apostolo Paulo via Ostiensi dicatam: Vbi coram Divi BENEDICTI Monachorum Abbatis, & Patriarchæ ejusdem Sanctissimâ arâ, ex sui instituti formula sacram illam Cæremoniam perageret. Ita rursum apud nostros, maxima quæque aggredi imo absolvere sanctissimi viri animo sedit; quo suos nimirum filios, perpetua quasi obligatione, in suo, ac primo suorum voto coram DEO, & Sanctissimo Patriarcha nostro obsides contraderet. *Vid. Ribaden. Biderm. M. Ant. Scipio. &c.*

A. C. 1542. *S. P. N.* 1062.

MErito suo, extra invidiam, & supra famam omnem evectus, eminentissimo dignitatis gradu sublimatur Gregorius Cortesius, ex Monacho & Abbate S. P. N. BENEDICTI de Padolyrone in agro Mantuano Sanct. Roman. Eccles. Cardinalis Presbyter creatus à Paulo tertio, titulo Sanct. Cyriaci in Thermis, honorem illum multo magis ipse sapientiæ, doctrinę, ac pietatis eximiæ fama ornavit, quam ipse à purpura ornari potuerit. De quo *vid. Hieron. Platus, Ciacon. Panvin. Wion. &c.*

Subidem tempus renunciatur Episcopus Cardinalis Tusculanus Philippus noster della Camera Episcopus Bononiensis, de quo etiam multis agendum foret, nisi calamum promissa reijcerent. Vid. Ciacon. Panvinus. &c.

A. C. 1543. *S. P. N.* 1063.

INter illustrissimos genere & virtute orbis universi, & sæculi hujus ex ordine amplissimo viros, excellit atque exsplendescit F. Benedictus de Toco, illustrissimis parentibus genitus, & Regum Albaniæ sive Epiri Sanguine descendentibus, & ultimorum Orientis Imperatorum; Idem Imperatori Carolo charus, atque in aula pincernæ munere spectatus, stupentibus universis, priore sæculo Monserratense Cœnobium ingressus, atque per dura & aspera probatus, hoc ipso anno ordinem nostrum professus est, in quo deinceps, tanta morum enituit excellentia, ut ad amplissimos deinceps honores, & diversas Episcopales Cathedras promoveretur. Et hunc quidem hoc anno pro sexcentis dedimus, qui in unica congregatione Hispanica, ut Casinensem aliasque taceamus, cucullum amplissimis honoribus, & generis dignitati longe antepofuere: quorum in hodiernam diem sola Hispania tot tantosque producere potest, ut jure merito sequutura posteritas obstupescat super tanto sæculi contemptu universa, & primam BENEDICTINI, cuculli gloriam demiretur. Videant. rerum Hispanic. scriptores. &c.

A. C. 1544. *S. P. N.* 1064.

IN novos Christi Tyrones, Sanct. Ignatij Loyolæ discipulos, Societatis JESU Patres, affectu propensissimi Monachi nostri, diversim passim Provinciis eosdem suscipiunt, fovent atque arctissimè amplectuntur. Verum ut impensa socijs, ac filijs auxilia omnia prætereamus, demeriti sub hæc tempora (quamvis certum annum non assignemus) Cassinenses nostri, ne quid Monserratensibus, ac Divi Pauli Monachis officio, atque humanitate cederent, novo & insigni beneficio Sanctissimum Novi Instituti Parentem ipsum Beat. Ignatium, cui longum Hospitij jus, sua seque ipsos promptissimis animis impendere. Digna memoratu res, ac proin ex Cassinate Monacho audiamus. Quo tempore Ignatius (ait Scipio noster) oportunam remotioris secessus quietem præscribendis suæ sodalitati Regulis exquirebat. Casinum adijt, ibique cum qui opus essent, tum verius, alteriusve Monachi subsidio à Præside instructus, ad Albenetam se contulit, locum (est membrum sive Prioratus Casinensium B. M. V. sacer) in eodem Casinati saltu, quingentos circiter passus à primario Cœnobio disjunctũ, eique operi, quod Ignatius moliebatur

apptimè accommodatum & habilem. Hic omni humanarum rerum cura, & cogitatione abjecta, passim assiduis precibus explorandæ Numinis voluntati, partim studiosè lectitandis expendendisque Sanctorum Patrum, qui Religiosas familias condidere, Sacris decretis, plures dies traduxit, alia ab aliis, quę aptè videbantur ad suum institutum transferri posse, (sed plura utique, ac meliora è D. BENEDICTI Statutis sapienter mutuatus,) sanctissimas Leges conscripsit, quarum postea è praxi, & usu, tam ingens ac multiplex, tam brevi ad Christianam Rempublicam utilitas est derivata, ut Orbis Vniversus admiretur, & obstupescat. Multis prætere a DEVS, indulgentioris benevolentiæ argumentis, degentem apud Albanetam Ignatium est prosequutus, tum præsertim cum illi inter orandum Socij cuiusdam è suis (qui per id tempus Romæ obierat) animam in cælum subeuntem, aspectabile specie repræsentavit: ut sanctissimus Patriarcha BENEDICTVS videri potuerit, diversanti domi suæ Ignatio, & pulcherrimo operi intento gratificari voluisse, impetrata illi Divinitus communicatione miraculi, quo ipse apud Casinum degens, Scholasticæ sororis, & Germani Capuæ Antistitis animas, ad superos evolantes, charissima in luce conspexerat. *Ita Scipio.*

A. C. 1545. *S. P. N.* 1065.

POntificijs infulis in ordine non pauci merita & gloriam Priscorum æquavere. Præcipuis annumerandus Iacobus Regius, Renati ex Magdalena Gauffier filius, Monachus primum Dolensis, dein Abbas ibidem, mox & Villelupensis, dein & Cluniacensis electus, armatis cedere Regis Galliæ precibus (ita Anglum mox alij, aliique imitati Cardinalem, Cænobia cum cucullo nil peius odissent, in purpura ipsa exambiebant) in favorem Ioannis Cardinalis Lotharingi cogitur. Denique Iacobus Bituricensis Archiepiscopus renunciatus, insigne tanto in honore ordini decus addidit. *De quo leg. Gall. Hist. &c.*

Floruit hoc ipso tempore Antonius de Monte, ex Monacho Montis Angelorum Congregationis Cluniacensis, Episcopus Civitatensis. *Consul. Aug. Florent. &c.*

A. C. 1546. *S. P. N.* 1066.

IN nova ordinis nostri Congregatione Montis Coronæ (sic enim illam à posteriore nomenclatura, sed hodiè notiore appellamus) virorum genere, doctrina, sanctitate illustrium tanta frequentia: ut perfectorum æquè convenienter, quam Monachorum congregationem licuisset appellare. Adeo ex tanta tenebrarum densitate, lumina nostra perpetuo effulsere, & perquam insigni luce facem cæcutientibus, ut qui vellent, & saperent, tenebras sæculi agnoscerent prætulere. *Luc. Ruch. &c.*

Gervvici Weingartensis Antistitis nomine, præter voluntatem nostram, & merita ejusdem, singulis annis abstinuimus, nec porro hoc anno possumus, ut abstineamus: tantis rursum meritis Imperio atque Imperatori Carolo se probavit: quorum vel unum illud, quamvis præter dignitatem videatur; Abbatem, Monachum, castra sequi, è re tamen Imperij fuit, consilio tanti viri, Imperatorem, & qui pro Religione atque Imperio pugnarent, nunquam destitui. Adeoque compulsus exercitui adesse, etiam pro Duce Albano, jussus commeatum, atque alia providere, quod hominem maiore fide & integritate, quam quemvis è sæculi magnatibus, in ea procuratione versaturum appareret, illustri exemplo docuit, virum litteratum, mobilem, ac Religiosum nihil dedecere quod juvandæ patriæ, & in causa maximè fidei, prodesset. Ex Abb. VVeingart. histor. nostra & moniment. VVeingart. &c.

A. C. 1547. *S. P. N.* 1067.

SEd longe illustrius meritum, & inter præcipua ordinis referendum; longè lateque Hæresum pestilentissima lue Germaniam universam invadente, Gervvicum ardentissimo Zelo, ferventissimo studio, vigilātia perpetuā,

tua, tantum à magna & nobili Sueviæ parte multum avertisse, sed & Imperio atque Imperatori consulentem, plurimas passim, urbes, oppida, atque subjectas, iisdem ditiones in officio continuisse, mox ab Cæsare Legatum fidelitatis sacramentum eiusdem nomine exegisse. Ex citat.

Ipso anno Gervviens idem in publica ac solemni, Festi corporis Christi, processione, circum tulit supremum in inclinante jam imo mersa Hæresum abominatione, Ulmensi urbe, venerabile & sacrosanctum Christi Domini corporis Sacramentum. Vt merito obstupescat, qui inter tantam juratissimorum Romanæ Ecclesiæ hostium copiam, unius viri Monachi constantiam & professionem fidei, tam pulchro exemplo, tam publicam videat, seu temi-niscatur, cit. &c.

A. C. 1548. *S. P. N.* 1068.

LUgubris hic annus ordini universo atque Romanæ inprimis Ecclesiæ morte viri præstantissimi, & tanto culmine honorum dignissimi, Gregorij Cortesij, ex Monacho & Abbate S. BENEDICTI prope Mantuam Cænobij S. R. E. Cardinalis. Vir fuit doctissimus, peritissimusque Græcè atque Latinè, ex cuius laboribus seu lucubrationibus, multis & peregregijs, incertum quo casu sublatis, seu deperditis, pauca supet esse memorantur. Nimirum:

- De vitis illustribus Ordinis Monastici lib. 1.
- Hymnorum diverso metro lib. 1.
- Quod S. Petrus fuerit Romæ lib. 1.
- Epistolarum familiarium lib. 1.
- S. Basilius de virginitate ab ipso ex Græco in Latinum translatus.

Is quanti semper cucullum fecerit, adeoque purpuram riserit, in ipsa morte pulcherrimo sanè dicto, comprobavit, cum imminente suprema hora cubiculatium compellans: Ecce jam, dicetet, ecce pluribus annis Cardinalis fuimus: quid autem nunc super est de hoc honore? Quanto satius fuerat in Religione mori, ubi minus erat animæ periculum. Hieron. Platus, Ciaco, Panvin. &c.

Ipso anno probatus exercitiorum libellus à Summo Pontifice. S. Ignatij Maurosæ quondam seu meditatus, sive etiam scriptus, ad cujus perfectionem haud modice fecisse Monserratensium nostrorum diligentiam, & Cisnonis præcipuè Monachi, qui à confessionibus Ignatio fuerat, opem atque operam sed ante omnia materiam subministrasse Garsiæ Abbatis Exercitiorum librū, Antonius de yepes noster, Arnoldus Scipio aliique affirmant, & luculentè demonstrant.

A. C. 1549. *S. P. N.* 1069.

FOrtissimi Christi Athleræ atque invictissimi Catholicæ Ecclesiæ propugnatoris Joannis Feckenami Euishamensis Monachi, admiranda constantia, & magnanimitas celebranda. Is anno 1536. cum aliis Patribus ac Fratribus suis Monachis Cænobio per vim exactus, Joanni Bello adhæsit Wigorniensi Episcopo, eidem à Sacellis factus eoque mortuo anno 1539. ad Edmundum Bonnerum se contulit Londinensem Episcopum, apud quem agens, totum se ad gravissimos Hæresum errores confutandos, & propagandam catholicæ fidei veritatem dedit, eoque inprimis gravissimum Hæreticorum odium incuttit, ac proin Edmundo Episcopatu pulso: Feckenamus in vincula abreptus, Turrique Londinensi inclusus est. Verum Feckenamo neq; in angustijs carceris, animus angustus fuit, roburq;, ac virtus singulari Numinis dono crevere, ita summa libertate, cum liberis ipse vinctus confligeret, & Hæreticorum antesignanos, & principes in certamē provocaret. Contēptim accepere unius Monachi provocationē Hæretici, tantòq; libētius consenserāt, quo minus ab uno multi, præsertim in impio dogmate vetustissimi metuebāt, Itaque hoc fine eductus ex carcere septem solemnes habuit disputationes, circa præcipuos fidei articulos, ita solidè sceleratorum convicit, & Catholicæ Ecclesiæ doctrinam propugnavit, ut Hoopetus ipse PseudoEpiscopus Wigorniensis Princeps assessorum non immerito sibi satisfactum esse fareti cogeretur. Sed de gloriose gestis Feckenami, suis locis dein-

ceps. *Vid. Reiner in Apost. Ben. Ang. Stapletonus, Camdenus, Pitsius, &c.*

A. C.1550. *S.P.N.1070.*

VT subinde aliquorum saltem ex ordine virorum eruditione & scriptis celebrium meminerimus, abundãte inprimis eiusinodi plurimis, Belgio, Italia, & præcipuè sub hæc tempora Hispaniæ regnis: Clarissimus hoc anno effulsit Benedictus Canophilus, Sanguinus Carinensis Monachus J.V.D. cuius celebrantur inprimis,

De foro fori, & foro poli tractatus.
Repertorium Iuris Civilis
Multa in Iure Canonico.
Summa rerum, & alia plura.

Neque minore commendatione dignus Miniatus Pittus, nobilis Florentinus, Monachus & Abbas Sancti Miniati Florentiæ, Mathematicus præstantissimus, qui plura in Mathematicis maximè ingenij reliquit monimenta, & librum insignem, de nominibus antiquis, & recentioribus omnium Civitatum & Regionum totius orbis. Arnoldus, alijque.

Inter Episcopos ordinis sub hæc tempora celebriores Philibertus de Rie, & Petrus de Balura, uterque successivè Genevensis Episcopus, ex Abbate S. Claudii, plurima pro fide ab Hæreticis perpessi, posterior denique creatus Sanct. Rom. Eccl. Cardinalis Tit. Pammachij SS. Ioannis & Pauli & Archiepiscopus Vesuntinus. Vid. Cl. Robertus. Wion. &c.

Sed & fama celebratus hoc ipso tempore ex illustrissimo Cimacensium Principum genere F. Carolus de Croij, ex Monacho Abbas Affligemensis, mox Altimontensis; & Sanct. Ghisleni, Episcopus denique Tornacensis, cuculli in tanto honore amantissimus, & Cænobii maximè Ghisleniani; in quo etiam vitam hanc mortalem reliquit, & ibidem conditus est. *Vid. Belg. Rer. script. &c.*

A.C. 1551. *S.P.N.1071.*

INter Germaniæ Abbates insigni virę innocentia, dignissimoque Religionis exemplo posteritati præit, sed & eidem relictis lucubrationibus vito Religiosissimo dignissimis, pro virili consulit, Henricus Clausius Abbas Wiblingensis, fidei luce illuminatissimus, radios suos spargit, & divino Calamo libris scriptis, cultum Sanctorum, eorum ipse observantissimus, & contemplatione cælestium, quantum mortali homini licet, ijsdem proximus, nomen suum, solario posterorum fidelium, labore sanctissimo commendavit. Scripsit

Hierapolim sive de cælesti Curia lib. 2.
Orationes ad cælestem Curiam l. 1.
Speculum propriæ cognitionis l. 1.
Dialogorum vitæ Christi l. 3.
Dialogum, cui titulus, negligens Pater
Miscellaneorum l. 1.
Sermonum Variorum l. 1.
Exercitium devotissimum ad Deum, & Sanctos Patronos.
Commendationem devotam ad S. Annam.
In Caput Regulæ sanctissimæ de observatione quadragesimæ sermones 2.
Apologiam pro se adversus Apostatam.
Dialogus ad Patrem & Filium ad Religionem aspirantem
Epistolarum ad diversos l. 1.

Obijt hoc 1551. 13. Augusti decrepitus, & optimè meritus. *Ex monim. wibling. &c.*

Eodem anno Sanct. Roman. Eccles. Cardinalis creatur petente Carolo V. Imper. Vir eo honore dignissimus F. Gregorius noster Martinusius Hungarus, Monachus Monasterij Sanct. Pauli, Cænobij nomine decepti, asseruere. Arnoldus,

A. C.1552. *S.P.N.1072.*

IOannes Feckenamus noster, post longum carceris squalorem, exaltara ad thronum Regni Maria, educitur; & pro merito felicissimè triumphatis Hæreticis; utcunque remuneratus, in clientelam Regiam ascisscitur, eidem à sacris factus, & decanus Cathedralis Ecclesiæ Londinensis renunciatus. Is quanto exin animo cum Hæreticis liber conflixerit, qui captivus de ijsdem tam frequenter ac gloriosè triumphavit, dici & deprædicari satis non potest;

vel

vel ipsis Hæreticis id ipsum testari coactis, cum non post multos iterum annos eundem interruptum, nec admittere quidem ad concertationem aliquam, nedum committere cum eodem de rebus fidei quisquam ausus esset. *vid. Sander, Reiner. Pitsius &c.*

Claret Hieronymus Sochierins Abbas Claræ vallensis Congregationis Cisterciensis Theologus insignis, in Concilio Tridentino clarus, postea Cistercij Abbas Ordinis Generalis, & tandem Sanct. Rom. Eccles. Cardinalis. *Vid. Clem. Rob. &c. Petramellarius Ciacon. Wion. &c.*

A.C.1553. *S.P.N.1073.*

PRæclarissimum postremi sæculi sydus, Ludovicus Blosius Abbas Lætionis ex Belgio in orbem universum Religionis & doctrinæ radios emittit. Is nobili Blosiorum familiâ apud Hannonios natus, dignè tanto genere educatus, Clenardum virum doctissimum iuventutis Magistrum habuit, tribus ab eodem linguis institutus. Ex hinc palatinis addictus, instructusque moribus in Cæsaris aulam missus est. Sed illud Poetæ prudentior juvenis animo sollicitus versans. Regalibus exeat aulis, qui vult esse pius &c. In Lætiense pervetus Hannoniæ Ascetorium, vel ab Oceano naufragus se contulit, sacramq; indutus vestem, sacro se Tyrocinio Monachis probavit, exin dilectus omnibus, Monachum professus, & Lovanium ut sacras illic addisceret litteras missus est, tanta apud suos virtutis opinione, ut absentem Ægidii Gippi, decrepiti Abbatis Vicarium omnia suffragia nominarint, & togata (quod ætatis secundum & vicesimum annum non excederet) Romani Pontificis authoritate eundem sibi præficerent. Biennio post, extincto morte Ægidio, plena potestate Lætiensis Abbas: Collapsam nonnihil apud suos, veterem & sanctiorem disciplinam instaurare, & revocare animum induxit. Quo factum, ut suis Monachis decreta Pauli III. Pontif. Maxim. diplomate firmata proponeret: estque hodie Belgica inter Cænobia Lætiense nulli secundum cum ob disciplinæ Monachicæ observantiam, tum ob Bibliothecæ veteris, ac potissimè Sacrarum litterarum custodiam. Cæterum Blosius familiaritate usus S. Ignatij Loiolæ in ipsis Societate initijs, per litteras crebriores, eûdem in pietatis negotiis identidem consuluit, extantque sat graves eorundem apud Patres fasciculi, qui utriusque Divi summa cum commendatione deinceps orbi patebunt. Sed de meritis Blosij fusè suo loco, hic sufficiat, sui Cænobij strenuum reformatorem induxisse. *Ex tomo. I. Sanct. Ord. nostri. sæp. cit. Moræo. Burghes.*

Mortuus eodem B. Iodoeus Palmerius Monachus Cænobij & Congregationis Montis Virginis, sanctitate clarus. *Mart. Ben. Arnold. &c.*

Floret eodem anno Flavius Ferrarlensis, Monachus Casinas, vir doctissimus Græca & Latina lingua valde instructus, & à Papa Iulio III. plurimum dilectus, à quo tandem Ravellensis Episcopus creatus, munus sibi injunctum laudabiliter implevit. Bland. Rom. &c.

A.C.1554. *S.P.N.1074.*

ADmirandus prorsus virorum genere, doctrina, & Sanctitate illustrium numerus in Hispania, & præcipuè Cænobijs Vallisoletano, Monserratensi, & Nararensi, de quibus Hispan. rerum scriptor. consul. & mirabitur sanè qui vel solos Abbatum Hispanorum syllabos denuo perleget, tot simul semelque Cænobiorum diversorum Antistites, summâ doctrinæ atque Sanctitatis opinione celebratos. In Angliâ, & Germania nonnulli Hæreticos gloriosè oppugnant. Sed & Italia non calamo, pro ferro contra eoídem abstinuit, in qua Iacobus de Leccio Monachus Congregationis Cælestinæ Paulo IV. Summo Pontifici charus, impia eorum dogmata, & Hæreseos auctorem, insigni libro elusit, ac convicit. Scripsit idem præter librum memoratum, de consolatione Crucis librum unum. de Cæremonijs ordinis sui lib. 1. de vita Cælestini V. lib. 1.

Sed ante omnes Gervvicus Weingartensis, & Dithelmus Sangallensis Abbates, ille toto ferè Imperio Hæresi obstitit, hic in Sangallensi ditione contra eosdem strenuè laboravit. De

quibus Consul. *Mon. Wein. & Sangall. Monum.*

*A.C.*1555. *S.P.N.*1075.

MEritissimus de orbe & posteritate universa ad felicem immortalitatem feliciffimus transit Isidorus Clarius noster, Monachus S. Ioannis Evangelistæ Parmensis, & Abbas S. MARIÆ Cesenæ Congregationis Casinensis, singulis si per compendium licuisset, annis, singulis imo à pluribus meritis commendandus. Is Fulginatis Ecclesiæ Pontificatu sublimatus, in omni vita dignum se Episcopatu ostendit. Vit & morum integritate, & Scripturarum intelligentia, nec non linguarum peritiâ clarissimus, qui Concilio Tridentino summa cum laude adfuit, & scriptis doctissimis Ecclesiæ ornamentum insigne addidit. Mortuus in Cathedrali sua Ecclesia conditus, à civibus suis sequenti Epitaphio est condecoratus.

I sidorus Clarius Brixinensis, Fulgineæ jam VII. annis Episcopus, vita & moribus integerrimus, exemplo, & verbis admirabilis, doctrina clariss. Christiana, Græcaque, Hebraica, Latina: mira in pauperes charitate ignitus, annū suæ ætatis circiter sexagesimum agens: acutissima correptus febre patientissimè placideq; obdormivit, ac XL. post mortem horis, ob assiduam populi deosculationem, maximis eum lachrymis ejusdem, non fœtens certè, prō mirum, sed redolens, hic situs est, die 28. Maij. 1155.

De operibus eius quibus nomen æternitati consectavit, hæc referentur.

In sermonem Domini in monte habitum Orationes 69.
In Evangelium Lucæ Orat. 54.
Orationum extraordinariarum tomi duo
De iustificatione hominis & gloria, orationes duæ, in Concilio Tridentino habitæ.
Aliæ plures orationes in eodem Concilio Tridentino habitæ.
De modo divitiis adhibendo homini Christiano Oratio. 1.
Novum testamentem vulgatæ editionis translatum
In Caput IX. Epist. ad Romanos Orat. 2.
In Caput XV. Epist. 1. ad Corinthios lib. 3.
In Cantica Canticorum lib. 1.

Pleraque excusa Venetiis, & Mediolani extant, &c.

Eodem anno Pontifex Maximus electus Paulus IV. (dictus Caraffa) Neapolitanus, antea Joannes Petrus vocatus, nostris propensione addictissimus, fundaror, ante Cardinalatum, Cænobii S. Nicolai Teutinorum, cuius extare epistolam propria manu scriptam, ait Lucas Ruhensis, ex qua ostendatur, Caraffam statuisse cum sociis, cucullum Camaldulensium nostrorum amplecti, nisi Deus prohibuisset, & ad aliud maius ipsum vocasset. Is primo Pontificatus anno Hieronymum Suessanum nostrum, ad se accersiri jussit. verbis Lucæ cit. referamus, simplicitate veritatem aptissimè enarrantibus. *Venit Romam vir obedientissimus, ac læto vultu, à Pontifice suscipitur, eumque osculo pedum præmisso, sic alloquitur Papa. Quale tegumentum istud Hieronyme (erat enim vilissimis & asperis, tunica & pallio indutus) seu quæ austeritas ista? Nimis durè tecum agis, dimittas ea oportet. Cui senex: nec alius, ni fallor, habitus pænitentem decet. Nam qui mollibus vestiuntur, non in deserto, sed in domibus Regum sunt. Nec tu, inquit Pontifex, amplius in deserto eris, sed manebis hic nobiscum: nec de cætero Eremitam te, sed Cardinalem volumus. Quo audito statim cecidit pronus in terram senex: multis etiam lachrymis profusis, cum diu in refutando dignitatem oblatam persisteret, vix tandem breve tempus ad deliberādum obtinuit. Quo finito, ad Pontificios pedes revolutus, humiliter petiit, ad suum Eremitorium remitti, affirmans nullam dignitatem sibi chariorem esse, quam vera pænitentiæ sanctissimum statum: neque alicubi delitias sibi futuras extra solitudinem. Ex his cum intellexisset Pontifex piam ac sinceram viri Dei voluntatem noluit eum cogendo contristare: sed totam rem in ipsius arbitrium contulit, & Hieronymus ad suum desideratum Eremitorium revertit.* Hæc ideo, ut inde nostrorum æstimes dignitatem, qui purpuram ipsam hoc etiam tempore cucullo suo viliorem æstimavêre.

A.C. 1556. *S.P.N.* 1076.

MEritissimus hoc anno Sanct. Mauronrus noster Abbas, de celeberrimâ Vrbe Belgij Duacenâ, ab hostibus liberata, beneficium tantum æterna memoria,& festo solemni concelebrat, verbis Martyrologij Benedictini referamus: VIII. idus Iannarij apud Duacum Flandriæ commemoratio Sanct. Mauronti Abbatis, ejusdem Civitatis Patroni, quod hâc die ejus meritis & præsentia liberati sint Duacenses,à traditione Gasparis Colinæi summi Gallorum Ammiralij, Anno Domini 1556. Cum enim ille hâc nocte in quâ præcipuè populus Flandricus ex antiqna consuetudine mero indulgere solet,urbem capere moliretur, quod omnes ebrios ac lopori deditos se inventurum putaret,apparuit Sanct. Mauronrus in somnis custodi Ecclesiæ Sanct. Amati (in qua sacrum ejus corpus quiescit) eique ut Matutini signum daret, usque tertio præcepit; quod cum facere recusasset, horam matutini non dum advenisse asserens,ab eo coactus, tandem perfecit. At cum matutinum pulsare se crederet, Campanę ipsæ non matutini, sed armorum signa dabant; quarum sonitu populus excitatus, ad mænia cum festinatione armatus properans, ipsum Sanctum veste Monachali fulgida, lilijs aureis respersa (sic enim depingitur) indutum, dextraque Regale sceptrum tenentē ac mœnia circumeuntem, claris oculis viderunt: eumque donec populus excitaretur urbem suam defendisse apertissimè cognoverunt. Cujus beneficii gratia à Sanct. Roman. Eccles. Duacensi, hâc die processiones solemnes institutę sunt, in quibus venerandę ejus reliquię in capsa argentea recondite maxima cum populi frequentia, & devotione ab Ecclesiæ Canonicis reverenter deportantur. Ita Martyrol. Bened.

Hoc anno restituto denuo Benedictinis Monachis celeberrimo illo Monasterio Westmonasteriensi, per Mariam Reginam; primus eidem Abbas bonis universis applaudentibus designatur,fortissimns ille Christi athleta, & Hæresum calcator Ioannes Feckemannus. De quo legendus Sanderus & Reynerus.

&c.

A.C. 1557. *S.P.N.* 1077.

QVantis meritis omnium existimatione esset Antonius Simonis Monachus Montis Angelorum Congregationis nostræ Camaldulensis facile ostendunt magni honores, ad quos ipse minimè ambitos quęsitus, Cęnobio extractus, primum Episcopus Minoritanus in Regno Neapolitano electus, mox Sutrij Episcopus renunciatus, dein & Nepiensis Pontifex salutatus,omni tamen honore major exsplenduit. *Aug. Florent. &c.*

Nec minori gloria effulsit hoc ipso anno Ioannes Olivarius noster, ex Monacho Sanct. Iovini apud Pictones, eleemosinarius Sanct. Dionysij in Francia,mox Abbas Suessionensis, Episcopus denique Andegavensis, vir litteratissimus, & Poetica inprimis facultate pręstans, editis non paucis ingenij monimentis. Fratrem habuit Proproprępsidem Iacobum Olivarium, Francilci Cancellarij Francię patrem. *vid. Cl. Robertus. &c.*

Crearus eodem anno Episcopus Sanctonensis Tristandus de Bezer ex Monacho Clarę vallis Congreg. *Cistert. vid. Demochares. aliją.*

A.C. 1558. *S.P.N.* 1078.

MIrandum prorsus, quanta ad conciliandos Ecclesiæ Hęreticorum animos eiusdemque gremio adducendus,egerit Ioannes Feckenamus noster Westmonasteriensis dignissimus Abbas, quantaque benevolentię,ac charitatis Christianæ signa iuratissimis hostibus suis exhibuerit. Ita Reinerus quoque attestatur: cum valeret,inquit, magna apud Reginam gratia,multis officiis pietatis, & humanitatis conatus est devincire,tum alios nobiles,tum Elisabetham, adhuc privatam: quorum officiorum testes apellat Stapletonus Comites Leicestrię, Warvvici, & Befordię,inter quos,& Reginam Mariam sępius mediator, & sequester fuerat. Gulielmum etiam Cęcilium, qui potuerit attestari, factum opera & intercessione Feckenami, quod Dominus Ioannes Checus eques,& non ignobilis protestantium sectator, vita fortunisque privatus non fuerit: quia aliquoties coram ipsa Regina pro concione inter-

intercessisset pro Elisabetha sorore Reginæ, unde ipsius Mariæ non mediocrem indignationem incurrent: idque ab eo factum fuit, & antequam eadem Elisabetha in custodiam fuit conjecta, & postquam custodiæ mandata fuisset: cuius officii memor ipsa, antequam coronaretur, Feckenamo gratias egit. Atque utinam, inquit Stapletonus, post septem annos carceris tantum inveniat Feckenamus humanitatis, & favoris, quantum cum rebus secundis floreret, ipse aliis exhibuerat. *vid. Apost. Bened Mon. Angl.*

Abdicat se hoc anno, stupente ad insolentiam exempli universo, Carolus V. Imperator, Romano Imperio tot annis feliciter administrato, & Cænobium Sanct. Justi ingreditur, haud dubium quin persuadente, certe juvante per sacros libellos suos Blasio Abbate nostro, quos ita charos familiaresque Carolus habuit, ut eos in sinu, non secus atque Alexander ille Magnus in Narthecio Homeri Iliadem, gestarit atque in Cænobio deinceps ipsos multo diligentius attentinsq; jugiter lectitavit. *Ex vita tomo nostro I. SS. & BB. Ben.*

A. C. 1559. *S. P. N.* 1079.

Ludovici de Strada Hortensis Abbatis, nunquam satis laudanda ob magnitudinem. multitudinem, & insolentiam planè stupescendam merita, Vnicum hoc anno in medium afferamus, quo super cætera omnia, morti proximus meruit. Invalescente quippe summa per orbem annonæ caritate, & pauperibus non solum, sed ditioribus non nullis ob alimentorum inopiam cum ipsa morte confligentibus, ipse Cænobij alimenta omnia indubitanter expendit, & innumerabilem pauperum multitudinem, velut filios, fovit. Acproin pauperes undique confluentes (audi rem miram, sed apud nostros olim, & perpetuo frequentem, unde plurimis per orbem urbibus oppidisque sua initia referuntur, ingenti hominum frequentia quotidie sive pro Divini officij frequentatione, sive propter hospitalitatem, & liberalitatem Monachorum, ad Cænobia se recipientium) totum Monasterium casis & tuguriolis circumdederunt, ut & valles, & montes eis repleterentur. Omnia circum circa loca pueris & mulieribus plena erant, qui meridie ad Monasterij portam veniebant, illicq; quod ad victum sufficeret accipiebant. Dum vero (stupendum prorsus charitatis exemplum) ob nivium altitudinem pauperes tuguriola sua exire non poterant, eo victus deferebatur, ut hoc facto Monachi magnam charitatem suam, & misericordiam ostenderent. Confirmata illustri miraculo hæc Monachorum, & Ludovici Abbatis pietas, quando post plurimas expensas cum porro ex locis circumpositis coemere, & corradere non posset, quod tantæ multitudini sufficeret, ad preces conversus, impetravit ut prodigiosâ sanè messe frumentum ante tempus, bimestri spatio maturesceret, ac demeteretur. Ludovico alios inter Principes familiarior erat Dux Medinæ cæli, qui ipsum & pro Sancto habuerat, & ut talem sanctè venerabatur, tantumque suspiciebat, ut Ludovico sene sedente, ipse Dux aperto capite staret, credens se Angelum DEI habere præsentem. Is admiratus tantam multitudinem, Ludovicum rogavit, an omnibus illis cibum daturus esset? Quo annuente, obstupefactus Dux intulit: Ego sanè (ita vitæ auctor habet) in me recipere non auderem omnibus his de victu providere, nisi statum meum oppignerare vellem: & non videor mihi sufficere posse, tum quia ubique maxima panis, & necessariorum penuria. Cumque responderet Abbas, sibi non defore, si etiam plures essent, quibus panes aleret: Curiosior deinceps Dux sciscitatus est, quidnam igitur, ac quantū esset unde pauperibus tantis erogaretur: ac proin ductus ab Abbate ad locum, ubi panes: pauci sanè pro tanta multitudine supererant, singulis singulos panes dandos affirmavit: neque tamen defuturos ex iisdem, quos etiam aliis elargiretur; incredibile visum Principi: quod vix ducenti panes essent, & ferè innumerabiles homines convenissent. Experti tamen Dux, & quos adduxerat famuli, miraculum ipsi spectare meruerunt, non pane solum, sed & alio qui in eosdem erogabatur cibo prodigiosissimè multiplicato. *Ex vita. &c.*

Flores

Floret hoc ipso anno haud minimi inter litteratos nominis F. Maurus Pandolphinus, Monachus S. MARIÆ de Florentia Congregationis Casinensis, cuius laudatur eleganti sermone scripta: Harmonia quatuor sensuum Sacræ scripturæ l.4. *de quo leg. Arn. W io.*

A. C. 1560. *S. P. N.* 1080.

COpia virorum ex ordine illustrium & de Republ. Christiana meritissimorum felicissimus hic annus, quorum paucissimos commemorabimus; eminet præ aliis Joannes Doceus Laudunensis in Gallia Episcopus, vir Religiosissimus & doctissimus, ex Monacho, & majore Priore S. Dionysij Parisijs ad Episcopalem dignitatem pro meritis evectus. Fuit S. Theologiæ Doctor, & verbi DEI prædicator celeberrimus, scripsitque inter alia. Sermonum ad populum librum unum. De Passione Domini lib. 1. De æterna Generatione Filij DEI & temporali nativitate ejusdem Filij hominis libros duos. Pari gloria exsplendescit Simon de Maille ex Monacho & Abbate de Loroux Archiepiscopus Turonensis, cuius inter eximia merita referendum, Concilium Provinciale ab eodem summa utilitate & gloria anno 1583. celebratum. Idem vir Doctissimus inter alias dignissimas ingenio & professione lucubrationes, vertit è Græco in Latinum 24. Homilias S. Basilij, & multa alia præclare gessit. Floret etiam Bernardus de Aragonia Ferdinandi Nepos, Monachus noster Congreg. Cister. ex Monacho Archiepiscopus Cæsaraugustanus, de quo Gonsalvus Illescas consulendus. Sed præ omnibus excellit, non solum scientia litterarum, sed & sanctitate insignis Chrysostomus de S. Gemiliano Calaber, Monachus montis Casini, creatus sub hunc ferè annum Archiepiscopus Ragusinus, & egregius Ordinis nostri reformator in Insula Melitensi. Vt videas rursum diversis locis ordinem novo fervore effervescentem, & perfectionis eximiæ exempla, nunquam per nostros orbi & Ecclesiæ defuisse. vid. Placidus Romanus à Wione tacitus. In Hispania incredibilis virorum illustrium numerus, inter quos principe fama celebrati F. Michael Fotnetius, olim Abbas Monserratensis longe meritissimus, vir planè cælestis & Angelicus, & ab Hispanis pro Sancto dum viveret habitus; gloriosissimo contemptu Episcopatus Vicensis sibi à Carolo V. Imp. oblati, merito celebrandus. Obijt hoc anno 26. Ianuarij. Proximus Michaeli insigni ab vitæ integritate gloria D. dacus de Lerma eiusdem in Abbatia successor, dein Abbas Vallisoletanus & Congregationis Hispanicæ Generalis, vir ob virtutem summè æstimatus. Nec minor fama Bartolomæi Garrigæ hoc ipso anno Monserratensium Abbatis viri doctissimi, qui celeberrimum illud templum Monserratense ingenti sumptu honori Deiparæ readificavit, sicut puerulus olim ipse prædixerat. De quo consulendus fusior. *Ant. de Yep. C. 5. t. 4.*

Feckenami Westmonasteriensis Abbatis perpetuum meritum, quod utinam pro dignitate attollere satis liceret. Is hoc anno Elisabethæ Impiæ Reginæ jussu, cui sæpius ipse benefecerat, carceri denuo Londinensi inclusus, quod scelestissima Hæreticorum dogmata convellere, atque opprimere non desisteret, egregiam constantiam, virtutemque indignissimè luere cogitur. Quippe Maria Regina per immaturam Catholicis mortem ad superos evocata, Feckenamus in Comitijs Regni, pro Abbatiali dignitate locum possidens, & suffragium, constanti gravique orationem mutationem, aut innovationem Religionis, quantum in ipso fuit fortiter dissuasit. Accersivit eum ad colloquium suum Elisabetha Princeps, non longè antequam corona Regni foret insignienda. Nuncius, qui primo eo missus fuerat, invenisse eum dicitur, (verba Reyneri sunt,) occupatum in plantandis ulmis, quæ nunc adhuc in Collegij Westmonasteriensis horto crescunt; nec ullo modo voluit nuncium sequi, antequam captum opus plantationis finivisset: Forte tunc intentus meditationi & orationi: ut quemadmodum ipse eas arbores collocasset, ita DEVS replantatam nuper Religionem conservaret, aut Monachos, quos providebat ab hâc Regina ejiciendos, Deus suo tempore iterum reduceret. Quid tunc cum Regina colloquij habuerit incertū: Credibile tunc Reginā egisse instantius, ut aliquo usq; Feckenamus & Monachi se Reginæ votis cōfirmarent, atq; ita in Monachatu, ac possessione Abbatiæ perseverarent.

Nam

Nam & illud vehemēter optasse Reginā narrat Sander°, nimirū ut in illa Religionis suæ invocatione, novū genus Monachorū (restitutos Westm. puta) sibi cōsentientes haberet. Sed frustra optavit, quia vir S. in Deo firmiter stabilitus, nullis blanditiis, aut terroribus ab Ecclesiæ communi fide potuit dimoveri, quamvis etiam ei Archiepiscopatum Cantuariæ ea conditione Regina obtulerit. Convocato primo Parlamento sub Elisabetha & disputatione instituta de articulis fidei inter cæteros Episcopos, & novos prædicatores, etiam Feckenamus magno Zelo obtulit se, ut inter primos pro fide disputaret, sed ad. missus non fuit, Regina nolente ipsum in numerum collatorum venire. Ut facile inde pateat, quantum ab uno sibi Monacho totius Regni Hæretici metuerent. *vid. Reynerus.*

Cum amplissima Gervvici nostri, Abbatis Weingartensis merita, orbi & Imperio Rom. conspicua, ipsum etiam orbis & urbis Pontificem minimè fugerent, constaretque, quantum ingenio, fide ac fidei Zelo, cum apud Cæsarem, tum apud Principes Imperij unus ille vir posset, datis ad ipsum litteris, Nuncio item suo in Germanias destinato, ut de tollendis fidei controversiis, & Schismatibus, cum Gervvico conferret, imperavit, ejusque quod jusserat, Gervvicū admonuit. Litteras subijcim°

PIUS PAPA. IV.

Dilecte fili, salutem & Apostolicam Benedictionem: Cum ad tollendas de Religione controversias, & sedanda Schismata, aliaque quæ correctione indigent emendanda, nuper indixerimus Concilium Oecumenicum & Generale, DEO annuente, in Civitate Tridentina celebrandum, sicut cognosces ex bullæ nostræ exemplo, misimus hujus rei causa in Germaniam, Venerabilem fratrem Zachariam Episcopum Pharensem Nuncium nostrum, datis ei nonnullis, ad tuam quoq; devotionem mandatis. Petimus igitur, ut ejus Orationi, seu litteris, si te commodè alloqui non potuerit, fidem habeas. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die primo Dec. M. D LX. Pont. nostri anno primo.

Antonius Florebellus Iavellinus.

Dilecto filio Gervvico Abb. Weing.

Constat autem ex diversis Principum & Pontificum scriptis ad eum deinceps litteris, quam fidelem tanto in negotio tum S.R.E. eiusq; Pontifici, tum suiamantissimo Cæsari, operam navaverit, non sine gravi & vitæ periculo & Cænobij sui dispendio, difficillimis negotiis & legationibus strenuè perfunctus, *Ex Archivo & monim. Weing. &c.*

A.C. 1561. *S.P.N.* 1081.

Angelus de Faggis vir meritissimus, Monachus & Abbas Casinensis, egregia Sanctitatis, & doctrinæ eximiæ fama ordinem exornat. Is poetica facultate usq; adeo excelluit, ut quidquid libuisset facile, & ubertim pene extemporaneo Carmine enunciaret. Teruntur manibus eius versus Coloniç Agrippinæ impresfi, in quibus apertissimè prævitem illam venam, & pangendi Carminis admirabiles à natura impetus apertissimè ubiq; dignoscas. Plura etiam ad sacras meditationes argumenta, Latino idiomate evulgavit; quæ Religiosam eius mentem; & cælesti flamma incensum, facile ostenderint. Mirum qua rerum gerendarum solertia atq; dexteritate fuerit, tam provide ac feliciter cuncta ab ipso administrata: Monasterij jura ac jurisdictiones retentæ, plurima ab eodem structa & restaurata. Trina administratione Casinum rexit annis undecim. Alia item primæ notæ Monasteria plures annos, totamq; adeo Congregationem præsidis Generalis honore, atq; officio temperavit, eodem semper prudentiæ & Sanctitatis tenore ac fama (unde facile subiectorū etiam profectum metiatis) cumque Angelum adæque moribus, ac nomine se præberet, summam omniū venerationem simul ac benevolentiam adeptus. Vulgo priscæ virtutis & Sanctimoniæ specimen, & Germanus Casinatis Sodalitij alūnus prædicabatur. Quin imo vigere etiamnū Angeli nomen recenti memoria perinde ac novissimè demortui, Scipio noster asseverat, esseq; præcipuo cultu apud omnes, & in honore; tū propter vitę totius periodum religiosissime traductā, & egregia promerita; tū quia non desint, qui referant ejus cadaver anno Octavo, postquā terræ mandarū fuerat, integrū illæsumq; se vidisse in sepulchro. Sed de reliquiis eiusde legendus idem Scipio in Elogiis Abbatū Casinensium.

Rursum de Hispanicæ congregationis viris sanctissimis ac præstantissimis agendum. Sed supersedere cogimur, annis prope singulis supra punctum excrescentibus: unus Franciscus Levotorus nominandus. Is miraculose per vocem per aera lapsam ad Montem Serratum vocatus, ibidem egregia excelluit sanctitate, mira compunctione, & pœnitentiæ rigore, omni posteritati exemplum proponendus. Semel ad serum in die comedebat, à fine Matutinorum media nocte, usque mane, ubi totum diem confessionibus excipiendis consumebat coram crucifixi imagine orabat. Sed cætera apud Antonium de Yepes legitur. Obiit Octogenarius ipsa nocte Nativitatis Christi.

A.C. 1552. *S.P.N.* 1082.

IMmortali ordinis gloria, postremis hisce temporibus, primam nostrorum dignitatem repræsentat Gerardus Americurius Abbas S. Bertini beneficentia in Remp. laudatissimus hoc ipso anno Primus Audomatensium Episcopus ordinatus. adeo is honor perpetuo a Numine Ordini nostro reservatus, ut plerique orbis Christiani Episcopatus posterioribus sæculis, ævo nimirum Benedictino conditi, vel à nostris primum institui[illegible]; certe [illegible] tuerentur, & ornarentur. *Ferreolus Locrius &c.*

In Hispania illustrissimum ordinis lumen extinguitur, Venerabilis F. Petrus Alphonsus de Burgos, quondam in sæculo notissimus, Carolo V. Augusto charus, & summa admiratione Monachum Monserrati professus, in quo Cœnobio ac deinceps cellulis montis solitariis, dignissima tamen excelluit eximiæ sanctitatis. Contemplationi addictissimus utilitati posterorū, non pauca reliquit, spiritu quo ipse plenus erat refertissima, quæ inter Yepes noster recenset.

De immortalitate, lib. 1.
De beneficiis Dei, lib. 1.
De SS. Sacramento Altaris, lib. 1.
De vita Solitaria, lib. 1.
De laudibus Cæli Reginæ M. V. lib. 1.
De præparatione ad mortem, lib. 1.

Videatur Ant. de Yepes, tom. 4. centuria 5. fol. 245. &c.

A.C. 1563. *S.P.N.* 1083.

SVperavit ad omnes auctoritatem, & de sua eruditione, ac integritate opinionem obtinuit, sub hæc tempora per Germaniam celebratissimus Ioachimus Abbas S. R. I. Princeps Einsidlensis. Eum conventu Rapeswilensi dignum præ omnibus, & potissimum judicavit ordo Ecclesiasticus totius Helvetiæ, quem suo nomine ad Concilium Tridentinum mitterent. In quo quidem, jam pridem & multo quidem tempore [illegible] ad posteritatem omnem merito laboravit Diethelmus S. Galli Abbas, Princeps, Helvetiis auctor, ut ad Concilium idem Legatos destinarent. *[illegible] Sangall &c.*

In Hispania, Italia [illegible] ordinis [illegible] illustrissimi plurimi florent apud [illegible] præter Blosium Lætiensem, [illegible] Antistites plures, [illegible] Montmorentius [illegible] Abbas [illegible] electus, vir ut [illegible] nere sic virtutibus illustrissimus. In cæteris in notatu [illegible] præter virorum nobilium consuetudinē, invitus procerum con[illegible], animo anhelās ad solitudinem quam [illegible] ubi grato otio [illegible] Deo [illegible]. Ita Ferreolus Locrius in Chron. &c. Mortuus hoc anno B. Iustinianus [illegible] Bononiensis Congregationis novæ Camaldulensis Monachus tribus ante [illegible] mensibus quam ipse [illegible] prædixerat, Major S. Eremi creatus, de cujus ad[illegible] virtutibus acerbissimè dolemus nobis fusius hic agere per compendium non licere. Scripsit, ut erat doctissimus, ad utilitatem posterorum non pauca quæ [illegible] [illegible] posteris subtracta sui [illegible], ait Lucas Ruhenius, incendium [illegible] qui norint, sine lachrymis recordari, aut referre nequeunt magnum [illegible] lucubrationes illas Ecclesiæ Dei lumen allaturas fuisse, & Hæresim modernam tenebras detecturas affirmantes. *Sed [illegible]. Camald. script.*

A.C. 1564. *S.P.N.* 1084.

FLoret celeberrimus ille Historicus noster, F. Gonsalvus de Illescas Monachus & Abbas S. Fromes Hispanus, auctor Historiæ Pontificiæ & Catholicæ, quæ sæpius jam excusa, æterna Gonsalvi gloria, toto orbe circumfertur & legitur.

Nec minori nomine celebratus F. Hieronymus Lauretus Catalanus, Monserratensis, vir Religiosissimus & ingeniosissimus, inter scriptores sui sæculi princeps, ob admirabilem

scribendi methodum, & ordinem referendus; qui de futuris sæculis præcipuè meruit lectissimis duobus voluminibus. Sylvæ Allegoriarum. *Vid. Yepes.* Mortuus eodem anno Illustrissimus ille Carolus noster de Croy, ex Abbate Affligemensi Episcopus Tornacensis, de quo superius.

A.C. 1565. *S.P.N.* 1085.

INcredibile prorsus quanta constantia Ioannes Fecke[...]us noster etiam in extremis rerum angustiis, carcere, ac vinculis, fidem catholicam propugnant; perfidiam Hæreticorum confuderit, afflixeritque. Admirandus sane magnanimitate Heros, nihil Reginam, Regnumque universum reveritus, cum audisset juramentum supramatus Regii fuisse edicto Parlamenti propositum, in ipsis vinculis liber, argumentis gravissimis demonstravit, juramentum illicitum, adeoque invalidum fuisse. Aliquamdiu in ædibus Horni Pseudo-Episcopi det[...]ntus, sed inciviliter & perfidè habitus, in turrim denuo Londinensem retrusus est. Dein in Castro Wisbicensi inclusus, ad finem usque vitæ detentus est, quo toto tempore, ait Pitsius, à Catholicis dogmatibus propugnandis, & ab aliis charitatis operibus exercendis, quoad fieri potuit nunquam cessavit. Vnde colligas, quæ primum solutus præstitisset, qui tanta alacritate vinctus pro Ecclesiæ libertate laboravit. *Vid. Reiner. Pitsius, Stsplet.*

A.C. 1566. *S.P.N.* 1086.

MOrte venerabilis Blosij nostri Lætiensis Abbatis tristissimus annus, cujus æterna & immortalia merita apud piorum animos æternum op[...]antur, fructificant, & fructificabunt, Scripta ejus Divini spir[...]us dictata e[...]le, ut Doctissimi & Religiosissimi quivis senserunt, sic omnes omnino summè venerantur, & religiosissime conservant. Inter alia, quæ reliquit universi, & Religiosorum consolationi, numerantur Libri quatuor Psychagogiæ: Appendix ex Ruperto. Collyrium Hæreticorum, cum Append. lib. 1. Expostulatio Christi. Epit. vitæ Christi Explicatio Passionis Dom. Farrago utilissimarum Institutionum. Facula pro illuminandis Hæreticis; Apologia pro Ioanne Taulero. Institutio spiritualis. Exercitia quotidiana. Consolatio pusillanimi[...]m. Dicta Patrum. Tabella sp[...]tualis. Canon vitæ spiritualis. Enchiridion parvulorum. Speculum spirituale. Monile spirituale. Corona spiritual[...], Sa[...]aris doctrina. Speculum Monachorū. Scriniolū spirituale. Cimeliarchion piarū precularū, precul[...] piæ. Medullæ psalmodiæ. Ignariolum Divini amoris, &c. De Carolo V. Imperatore, superius, quanti ipse Blosij libellos fecerit; Patris vestigiis insistens filius Philippus II. Hispaniarum Rex potentissimus, morti & ipse vicinus, unicæ filiæ, Isabellæ, claræ, Eugeniæ Belgarum nunc Principi, familiares hosce libellos, sibi auscultanti, quotidie legendos præcepit. Blosij virtus summos honores in Ecclesia meruisset, nisi ipse constanter eos calcasset, & respuisset. Cameracensem Ducatum & Archiepiscopatum à Carolo V. Imp. oblatum multo majore laude repudiavit, quam quisquam & unquam administraverit. Obiit 7. idus Ian. sepultus cum hoc digno, si quid dignum esse possit, tanto Antistite, Epitaphio.

Qui tres exactè linguas callebat ab ipsa
Ephæbia, virtutū omnium Narthecium,
Blosius, heu cecidit; bustoquo te[...] conditur isto,
Nostri decus, miraculumque sæculi.
Qui legis hæc vitę functo bona cuncta precare,
Et te para ad summi tribunal Iudicis.

Vid. Ambert. Miraus, Ioann. Burghesius, Ferreol. Locrius & alii Belg. script. &c.

A.C. 1567. *S.P.N.* 1087.

QVæ nostrorum perpetua de societate Iesu merita: hoc anno agente & satagente Ger[...]tdo nostro Ame[...]icurio, primo Audomarensium Episcopo; RR. Patres societatis ejusdem pri[...]um Audomaropoli Collegium conseq[...]untur, ædibus in vico Velbruglio, ejusdem Episcopi benevolentia adparatis. *Ita Ferreolus Locrius, Claud. Robert. &c.* Vt videas, nostris nihil unquam magis cordi fuisse, q[...] sua & aliena opera ad bonum commune Reip. & Ecclesiæ ubique, & semper [...]romovendum, perpetuo uti, ac pro[...] Religiosarum familiarum quarum[...]que fautores, patronos, & parentes extitisse. Extinguitur eodem anno i[...]gne illud Germaniæ & Sueciæ inprimis nostræ decus, Gerwic[...]s Weingartensis A[...]bas summus

summis infimisque gratissimus, & gratiosissimus, Hæreticis etiam ipsis & verendus simul & venerandus, a quorum Principibus, pro omnia vitæ integritate, gratissima morum concinnitate, & singulari eruditione præ [illegible] eminebatur; cujus laudes, nec maximis voluminibus satis possunt ex[illegible]. Sepultus in [illegible]o Weingartensi Cænobio in Sacello B. M. Virginis, &c.

A.C. 1568. *S.P.N.* 1088.

HOc anno plures e nostris Boneflienlis, in Namurcensi Comitatu, Cænobii, Congregat. Cistert. Fratribus, Martyrio donantur; quibus, [illegible] ænobio ab Hæreticis vastato & incenso, funes in præclaris ceciderunt. Vt nullo unquam tempore non Martyrii laureola Matrem Ecclesiam nostri ornaverint, triumphis cælum impleverint. *Vid. Chrysost. Henriquez. l.2. d.40. &c.*

A.C. 1569. *S.P.N.* [illegible]

INgens fama [illegible] Ludovici nostri de Strada Hortensis Abbatis, summos Principes, [illegible] M[illegible]tes [illegible] eidem copulavit, ut familiaritatem ejus undique exambirent, sæpius Ludovicum convenirent, & si per negotia non possent per litteras de [illegible] ipsum negotiis consulerent, & [illegible] qu[illegible]dem tanti momenti, ut ab ipsius voluntate totius Regni Castellani status [illegible] dere videretur. Ex[illegible], [illegible] in Hortensis Cænobii Bibliotheca librum integrum Epistolarum, quæ [illegible] omnibus, vel ad Principes ac nobiles [illegible] modum regendæ familiæ præscribebat, vel ad Respublicas, eisdem, de rebus gravissimis consultus, sententiam [illegible]. Inter alios Principes, qui ejus familiaritate, & colloquio [illegible] fuit etiam Ioannes ab Austria, celeberrimus ille belli Dux, qui Cænobium Hortense sæpissime adibat ea unica de causa ut Ludovicum videret, cujus colloquio jucunditate [illegible] afficiebatur [illegible] cum Angelo Dei [illegible] ferret. N[illegible] illo de [illegible] rebus [illegible] eumque [illegible] Ne[illegible] vitæ a[illegible] tantum [illegible] & d[illegible] Dū enim hic gladium hostium cru[illegible]e[illegible]

rer, ille ut alter Moyses in cellæ suæ [illegible] lo [illegible] Monachorum labore [illegible] puras ad cælum levabat manus. Deum rogabat pro populo suo faveret, [illegible] nomen suū extinguere conabantur con[illegible]funderet. Quod [illegible] hunc principem non latuit, [illegible] tam sibi, quam [illegible] & hujus Sancti Senis precibus fisus in bella ruebat. *[illegible]*

A.C. 157[illegible]. *S.P.N.* [illegible]

LAbore [illegible] li conse[illegible] Benedictus de S[illegible] nensis, & [illegible] nis Abbas, L[illegible] a Logus doctus. [illegible] scripsit, referuntur,

In P[illegible] Commentar[illegible].

In Epistolas S. Pauli Apostoli Commentaria.

In Psalmos expositio.

Tractatus de usur[illegible].

[illegible] libros Perihermenias, [illegible] posteriorū, de Anima Ar[illegible] libros prædicamentorum [illegible] tationes.

Pr[illegible] che[illegible].

De [illegible]

Contra Calumniatores Ap[illegible].

Floruit eo [illegible] tori Congreg. C[illegible] I. Monach[illegible] losophus & Mathematicus & [illegible] disciplinæ, in [illegible] P[illegible] Scr[illegible] modo [illegible] rum [illegible] legimum [illegible] I. & alia nonnulla.

Hunc usq; ad annum perdu[illegible] m suam Georgius [illegible] Monachus Aldemburgensis de re H[illegible] m[illegible] *[illegible]ipto Hanu[illegible]*

Iterum ingenii meritò [illegible] meretur Abbas noster Aquicinctinus Ioannes Lontallerus, amplissimo [illegible] sio excitato in Academia Duacena. V[illegible] hoc ipso tempore passim no[illegible] litteras non solum propagarent, sed alerent atq; animarent. *Fast. Belg. &c.*

Eodem anno pur[illegible] Martyrii velem Ecclesiæ condec[illegible] B. N[illegible] ald Monachus Congregat. Cistert. in Hibernia, [illegible] patibulo Dub[illegible] pen[illegible], a[illegible] in quatuor partes divisus, egregium spectaculum cælo, & [illegible] [illegible] militanti præbuit. *Vid. Henriq. &c.*

A.C. 1571. *S.P.N.* 1091.

NVnquam fatis pro meritis amplissimis de Repub. Christiana, laudandus Hieronymus Socherius Sanct. Rom. Eccles. Cardinalis ex Monacho Claraevallis dein Abbate Caenobij ejusdem ad tantum honorem pro eximiae sanctitatis opinione evectus. Fuit Theologiae, & virtutis laude charissimus, summis Principibus pro insigni sanctitatis fama praecipue dilectus. Ejus ope & consilio Henricus II. Franciscus II. & Carolus IX. Gallorum reges usi, solers hominis ingenium, sapientiamq; singularem admirabantur. Abbas electus, ad Concilium Tridentinũ profectus, plenas Religionis ardore, & eruditione sententias protulit: unde major illi nominis opinio parta novos honorum titulos cumulavit. Hinc Cisterciensium Congregationis Generalatu sublimatus, ea prudentia Magistratum gessit, eoque pietatis studio cuncta gubernavit, ut minimè spectata quaesita purpura eum exornandum Pius V. censuerit. Sed incredibilis modestiae vir, nullaque prorsus honorum cupiditate accensus, amplissimam purpurę dignitatem ut acciperet, Pontificis jussu, & amicorum precibus, vix tandem adductus fuit. Ergo presbyter Cardinalis Tit. Sanct. Matthaei in Merulana factus Romam veniens, in perpetuaque illa continentissimi animi tranquillitate conquiescens, quam singulari magnitudine contempsit gloriam cumulo laudis amplissimo consequut9, hoc anno Romae obiit X. Calend. Novemb. Hoc Epitaphio honoratus.

Donno Hieronymo Socherio, Arverno, Parisiensi Theologo praestantissimo, qui Henrico II. Francisco II. & Carolo IX. Gallorum Regibus, Carolo Cardinali Lotharingo, bonisque omnibus eximiè charus Claraevallis Abbati, in Tridentina synodo sententias doctrinae, pietatis, ac prudentiae plenissimas dixit. Inde Cistertii electus Abbas, ipsiusque ordinis Generalis, a Pio V. Pontif. Maxim. delatam absenti Cardinalatus dignitatem ut acciperet vix adduci potuit: deinde in urbem accitus, singulari opum atq; gloriae contemptu, & vitae moderatione omnibus admirationi fuit. Vixit an. 63. obiit X Calend. Novemb. 15[illegible] Monachi Cl. Val. ponitur. &c.

Ex vita Pij V. Ciacon. Cl. Rob. Arnoldo Wionio, &c.

Claruit hoc eodem año Martin9 Cuperus Mechliensis Belga ex Abbate Crispiniensis Caenobii, inter Montes Hanoniae & Valeneenas, Episcopus Calcedonensis, & Archiepiscopi Cameracensis suffraganeus. *Arnold. &c.* Inter Monserratenses eminent FF. Philippus de S. Iacobo, Andreas de Sanct. Romano, Ioannes Carupmann9, viri de ordine meritissimi, vitae exemplo illustrisimi. *Vid. Ant. de Yepes. &c.*

A.C. 1572. *S.P.N.* 1092.

IN Belgio incredibile prorsus est, quanta nostri pro fide Catholica ab Haereticis perpessi, plurimis Caenobus eversis atque incensis, ac Monachis miserè trucidatis, sive potius gloriosissimè coronatis. Celebratur hoc anno inter alios pręcipuè constantia Cornelij Poldersmanni Monachi S. Salvatoris Antuerpiae, Congreg. Cistert. qui Zirizeam Holandiae, ad ejus oppidi Caenobiũ regendum missus, multa ibidem strenuè praestitit, tandem verò Monachis omnibus vel occisis jam, vel inde profligatis. Cornelius mirabili constantia perseveravit in suo Monasterio potius mori eligens, quam vel Religionem mutare, vel locum deserere. Ac proin ab Haereticis in furorem versis, atque vesano impetu in ipsum irruentibus immaniter trucidatus est, in festo S. Valentini Martyris. *Henriq. Mn[illegible]aus, &c.*

A.C. 1573. *S.P.N.* 1093.

BEnedicti de Toco, ex Regia Epiri Regum prosapia editi, Monachi Monserratensis, fama ex virtutibus immortalis, ac proin Philippo Regi longe charissimus, ad amplissimas dignitates promotus, non Abbatiis solum diversis, sed & Episcopatibus, exemplo vitae, & sua in gerundis dexteritate prodesse jubetur, ex Abbate, factus Episcopus Biquensis, postea Gerundensis, demum Ilerdensis. Caeterum in congregatione Casinensi, Hispanica, Bursfeldensi ingens virorum doctrina, & virtute insignium numerus, in Belgio inprimis: ubi prima ordinis lumina resuscitata licebit admirari. *Vid. rerum Belg. script. &c.*

Inter viros saeculi hujus doctissimos meritus referri noster Montantius, Monachus Sanct. MARIAE de Florentia congregationis Casinensis, qui ob praeclaras animi

animi dotes à Magno Hetruriæ Duce Cosmo Hospitalis Sanct. MARIÆ novæ Præses constitutus est. Transtulit ex Græco in Latinum Philosophiam Nili Monachi antiquissimi. *Vid. Wion. &c.*

A.C. 1574. *S.P.N.* 1094.

INter præcipua orbis & ordinis nostri decora merito referendus Reverendissimus Dominus Matthæus Moullartius, Gisleniani in Advaticis Cœnobii Abbas, qui hoc ipso anno Francisco Richardoto Burgundo, Atrebatium Episcopo mortuo, virtutis & doctrinæ, atque zeli incomparabilis (ita Ferreolus ipse Locrius) ad omne bonum propendentes nomine successor renunciatus est. Cujus utinam laudibus diutius immorari liceret, quem omnis ob merita præstantissima posteritas posteritati commendabit. *Vid. Belg. script.*

A. C. 1575. *S.P.N.* 1095.

ÆTerno merito nostri constantiam suam, cælo, terræque probant sub hæc tempora, sub impio Elisabethæ Anglorum Reginæ imperio in Anglia & Scotia pro fide extrema omnia, & mortem perpessi. Sanè in sola Scotia, ex sola Cisterciensium congregatione, eodem ferè tempore, cum fluctuantem in pectoribus Scotorum orthodoxam fidem, confirmare satagerent, ducenti Monachi proprio sanguine salutem aliorum pulcherrimo exemplo redimere voluerunt. Vt videas quantum Ecclesia debeat universa longè pluribus aliis ex eodem ordine congregationibus, iisdem in Regnis fidei Catholicæ veritatem tam gloriosa subscriptione, signantibus, & Matrem sua purpura exornantibus. *Montalvus, Henr. Rer. Angl. script.*

A. C. 1576. *S.P.N.* 596.

INter Belgii sidera emicat insigni splendore Gaspar Bonincourt Atrebas, Eques Hierosolymitanus; dein Aquiscincti Monachis inum professus, ex Monacho factus Audemburgensis Abbas: Græcè, Latinè, Gallicè, Teutonicè, Italicè, Hispanicè peritus: scripsit idiomate gallico peregrinationem suam Hierosolymitanam, & ad Montem Sinay: Sermones ad Fratres, librum unum de Arithmetica: item libros duos versibus gallicis, alterum de Prædestinatione, alterum de sui ipsius cognitione. *Sander. Locrius, &c.*

Floret, & celebratur æterna meritorum fama in provincia eadem Arnoldus Gantoisius Abbas Marchianensis, cui posteritas æternum debet Magnificum in Academia Duacena Gymnasium, ab eodem exstructum. Ita nostris proprium semper fuit, per litterarum studia juventuti & Patriæ consulere. *Fasti Belg. &c.*

A.C. 1577. *S.P.N.* 1097.

GErardus Americurius primus Audomarensium Episcopus ex Monacho & Abbate Bertiniano, vitæ muneribus defungitur. Vir fuit, teste Locrio, pietate, prudentia, atque liberalitate commendabilis, studiosorumque singularis amator: ac proinde rectè de eo Ioannes Molanus libro de Canonicis 2. cap. 42. ita scribit: valde porro in Seminario Clericorum erigendo occurrit illustre in Belgio exemplum Gerardi ab Hamericourt Abbatis Monasterii Sanct. Bertini, quod est intra oppidum Sanct. Audomari, & ejusdem oppidi primi Episcopi, cujus ante paucos annos defuncti memoria in benedictione est. Is enim nec dum in Episcopum postulatus, ac proinde ut Abbas, non ut Episcopus (ecce quam expenderet, meritum in Monacho, dignum Episcopo, doctissimus Molanus) in sua civitate incæpit in honorē septuaginta duorum Discipulorum Christi, pro totidem studiosis, fundationem erigere, ac dotare, ne unquam aut Civitati, aut territorio Audomarensi boni, & veri Pastores, ab Abbate plerisque in locis nominandi deessent. Ad quorum etiam institutionem, & totius orbis suæ majorem ornatum Episcopus factus Collegium Societatis Iesu, ibidem & erexit & dotavit. Denique ut seminarium illud non tantum Seminarium, sed etiam plantarium esset, in Lovaniensi universitate domū extruit, quam Collegium Sanct. Bertini dici voluit, etsi vulgo Collegium Audomarense dicitur, in quo sub Regimine unius Præsidis, in gravioribus disciplinis formantur, postquam in studiis inferioribus sufficienter instituti fuerint. *Vid. Ferrar. Locrius, &c.*

Ipso anno Calendis Octobris Matthæus Moullartius ex Gisleniano in Hannonia Abbate, in Atrebatium Pontificem ante bienniū inauguratus, urbem magna Cleri

S. R. Q. A. congratulatione solemniter ingressus, demandatam sibi Spartam ornare aggreditur. Quo in munere, tanto cum splendore partes suas gessit: ut cum labore pietas, vigilantia, prudentia, modestia, continentia, & cæteræ quas in vero pastore requirit Apostolus virtutes, in eo certare de laurea viderentur. *Vid. cit. &c.*

A.C. 1578. *S.P.N.* 198.

RVrsus illustrissimo & mirando in omnem æternitatem exemplo quadraginta ex ordine nostro Martyres, Cænobii Magiensis, Congreg. Cistert. Monachi, sanguinem suum fidei Orthodoxę subsignandæ constantissimè impendunt, & sacratissima jucunditate agrum Ecclesiæ Hibernicæ impinguant & inebriant. Ii cum Abbate suo, irruentibus in Cænobium Hæreticis, ante SS. Eucharistiæ in templo sacramentum genua curvantes, se ipsos in sacrificium, pro mundi peccatis, & Hiberniæ, atque Ecclesiæ universæ salute obtulerunt, omnes omnino hæreticorum gladii contrucidati. Aberat ũ forte ob negotia Pater Cænobii Cellerarius, is reversus cum suo omnes immersos sanguine reperisset; totus in luctum effusus ac lachrymas, recordatus crastina assumptionem B. V. per Ecclesiam universam solemni festo celebrari, tantamque Matrem fratrum sanctorum solitis laudibus defraudari maximè indolens, flexis denique genibus, in has querelas erupit. Nosti virgo purissima, unica Domina protectrix nostra, quanta sollicitudine, quanta devotione, & diligentia semper tibi servierunt in hac domo, & celebrarunt omnia tua festa. Cur ergo permittis, ut tanta solemnitas, qualis ista, negligatur hoc modo? Hæc multis cũ lachrymis, & suspiriis protulit, quod magis festũ negligi, quam fratrum mortem doleret. Dum sic oraret, audit pulsari Monasterii Campanas, licet nemo illas accederet vel tangeret, & videt sanctorum Martyrum corpora surgere, & quodque caput suum humo tollere, & corporibus imponere. Quo facto ad sedilia sua vadunt, & Abbas vesperas, cæteris prosequentibus incipit, tanta cantus dulcedine, & suavitate, ut potius Angeli quam homines viderentur. De tanto successu valde miratus est Cellerarius, & tam cantus dulcedine captus est, ut apud se non esset. Magna cum gravitate & mora absolverunt sancti vesperas, quibus absolutis rursus mortui sunt, & in eundem statum redierunt. Miraculum hoc multis innotuit plurimique supersunt in Hibernia, quid illud evenisse meminerunt, potestque inter ratissima, quæ unquam in Catholica Ecclesia contigerunt memorari. Ita eorundem acta. Vnde colligas quam Deo & Cælitum Imperatrici clamor Monachorum in choro probetur, quem prodigiosissimo hoc miraculo, ad unius festi solemnitatem desiderari, seu deesse non patiebantur. *Henriq. Manrique, &c.*

A.C. 1579. *S.P.N.* 199.

EXtinguitur insigne ordinis decꝰ Thomas de Parenti Abbas Vedastinus, à puero ac ipso summo illo Imp. Carolo V. Cænobio oblatus, singulari à modestia, & maturitate ad imperandum commendatus, vir omni virtutum genere ornatissimus: cui merito sanè suo sufficitur, dignissimus summis honoribus: Ioannes Saracenus, de quo ita Locrius. Fuit Saracenus, acerrimi judicii, præstantis doctrinæ, & ab ipsa velut natura ad summa factus. Accedebat vultus, & corporis dignitas, gratia mira in dicendo, in donando Regia liberalitas. Illum Philippus Rex sacratioris Consilii senatoribus accensuit: & postmodum sede Cameracensi, per obitum Illustrissimi D. Ludovici de Berlaymont vocanre, ejusdem loci Archiepiscopum nominavit, &c.

Moritur eodem anno B. Romualdus Fabrianensis, Montis acuti Monachus post 56. annum conversionis, vir sanctissimus, tanta simplicitate, præter alias virtutes prædi tus, ut merito Paulo illi Magni Antonii discipulo sit comparandus. *Vid. Luc. Rubens.*

A.C. 1580. *S.P.N.* 600.

MOritur Andreas Croquezius Prior Monasterii Hasnoniensis, vir litteratissimus: *de consul. Sander. in script. Flandria.*

Celebratissimus hoc ipso anno Silvanus Razzi Florentinus, Monachus Congreg. Camald. linguæ Hetruscæ alter Cicero appellatus: scripsit inter alia.

De descriptione Sacræ Heremi, lib. 1.

Collectorium orationum ad Christum & B.M.V.

Coronam Domini, sive de vita Iesu Christi.

Vitam

Vitam B. MARIÆ Virg. & S. Ioannis Baptistæ

Quatuor virorum illustrium Cosmi Medicæi, &c. Vitas.

De Misericordia, lib. 1.

Miraculorum B. M. Virg. lib. 1.

De vita Christi: lib. 1.

De vitis sanctorum & Beatorum Hetruriæ, lib. 1.

Vitas illustrium Pictorum, lib. 3.

Traduxit è Latino in Italicum Sermonem, ut de Patria mereretur.

Evangelistarium M. Maruli.

Regulam S. P. N. BENEDICTI, cui annotationes adjecit.

Ioannem Ferum de Passione Domini.

Plura alia secularia composuit. Vid. rer. Ital. script. &c.

Gloriosissimo fine coronat vitam sanctissimam B. Gelasius oculinas Abbas Boylensis. Cong. Cister. Cœnobii sæculi nostri splendor, ordinis nostri decor, & totius Hiberniæ gloria: Is hoc ipso anno ab Hæreticis comprehensus gravissimis tormentis excruciatus est. Summos honores, & dignitatum cumulos, interque alia Archiepiscopalem sedem & totius provinciæ Conatiæ dominium, si sibi annueret Regina promittente, constantissimè omnia rejecit, & contempsit. Qua propter post multa, & gravia tormenta in carcere positus; & tandem mortis sententia prolata condemnatus est, & ad locum Martyrii optatum ignominiosè deductus, per plateas hominum concursu undique circumdatas, ut tanti Patris benedictionem, ac doctrinam sibi cælitus traditam acciperent. Vbi per totam viam incedens, tanto fervore, ac divino spiritu prædicavit, tantumque timorem & admirationem hæreticis incussit, ut quingentos homines dum ad patibulum duceretur converterit. Passus cum Monacho socio; post mortem Miraculis insignibus à Deo honoratus. *Henriq. &c.*

A. C. 1581. *S. P. N.* 601.

INgenti prodigio, fidei hostibus Camberonense Congreg. Cistert. in Belgio Cœnobium invadere parantibus & jam muros superantibus Divina adfuit virtus, & impiorum consilium turbavit: conjecti in effusissimam fugam milites; dum viderent magnum candidorum Monachorum numerum in hortis Cœnobii in equis discurrentium, qui suos Clientes tuerentur. Recolitur grata memoria ingens miraculum solemni quotannis processione, & victoria insignis B. M. V. adscribitur. *Henriq. &c.*

Moritur eodem anno admirabilis sanè in omni vita, & de Ecclesia universa, & Hispaniarum inprimis Regnis meritissimus Ludovicus de Strada; sæpe laudatus; ea in hoc corpore perfectione, ut in eodem etiamnum agens delicias cælestes abundè degustarit, & in oratione divino splendore, & Angelicis spiritibus cingi videretur. *Vid. Henriq. l. 2. d. 27.*

A. C. 1582. *S. P. N.* 602.

FLoret Euticius Cordes Belga Antuerpuensis Monachus S. Iustinæ de Padua & ejusdem cong. Abbas, qui in Concilio Tridentino, magna cum sua laude adfuit. Inter plurima quæ scripsit laudantur inprimis.

Commentaria in omnes Epistolas S. Pauli

In Symbolum Apostolorum Commentaria.

Dictionarium Biblicum, &c.

FLoret item in Belgio Carolus Blendeque Atrebas, Asceta Marchianensis, qui scripsit Historiam quinque partitam de Energumenis. Alias item Historias memorabiles, transtulitque ex Latino in Gallicum senn. Violam animæ Raymondi Sebonij, &c.

Moritur hoc eodem anno, vir meritissimus, & æternæ memoriæ Abbas Marcianensis Arnoldus Ganthois: inter alia merita, constructo celeberrimo & sumptuosissimo Collegio ad utilitatem studiosorum in universitate Duacena commorantium, ferè imortalis, in cujus Collegii templo sepultus jacet. Vt mirari satis non possimus brevissimo tempore in solo Belgio tot à nostris excitata collegia; & gratias referre dignas posteri nostris nunquam possint, ob majorum & postetorum, Reique publicæ utilitatem tanto studio atque sumptu promotam ac curatam. *Vid. Arnold. in notis ad Martyr. Ben. 12. Maij, &c.*

A. C. 1583. *S. P. N.* 603.

MOntis Coronæ possessione felices Camaldulenses nostri reformati, vulgo Grottani; quem ante quinquennium

nium donatione Illustrissimorum de Caraffa Comitum obtinuerunt, exinde Monachorum, & congregationis Montis Coronæ nomen, ipso primum summo Pontif. Gregorio XIII. illud imponente, usurparunt. Floruitque deinceps novo fervore ordo, & locus ob sanctitatis famã, toto mox orbe deprædicatus, innumera paulo post peregrinorum multitudine frequentatus, inter præcipuos orbis terrarum visitur coliturque. Quantum inde in Ecclesiam universam ab exemplo Monachorum fructus redundet, iis explicandum relinquimus, qui ad Montem illum aliquando inviserunt: cum ad solam ære vulgatam ejusdem imaginem, sacro quodam horrore, & Religione intuentium animi occupentur, & ad Dei & Deiparentis laudem excitentur. Sed de viris sanctissimis & illustrissimis Congreg. Camaldulensis hoc ipso tempore viventibus consulendi, *Aug. Flor. & Luc. Rhben. &c.*

A.C. 1584. *S.P.N.* 1104.

INterea quæ præcipuè miramur hoc sæculo, quibusque quæ sua sunt tam sedulo quærentibus, & Cathedralium Ecclesiarum Canonicis, in Episcoporum electionibus, se solum ipsos circumspicientibus & contuentibus, singulari tamen Numinis providentia Episcopos Monachos ordini nostro nunquam defuisse, & mirabili quodam modo semper aliquos è nostris, Cellulam solitudine excoctos, ad diversos Episcopatus & honores extractos, iisdem summa cum dignitate ordinis, & subjectorum utilitate maxima præstitisse. Inter alios hoc ipso anno evocatus ad Cathedram Stragensem in Dalmatia Basilius Gradi Monachus Melitensis, Congregationis Casinensis, vir doctꝰ, & eruditus eoque honore dignissimus à Gregorio XIII. Summi nominis Pontifice judicatus: scriptis etiam egregiis de posteritate meritus. Pari honore ab eodem Pontifice hoc ipso etiam anno insignitus Marcus Fedocea Mirandulanus Monachus S. BENEDICTI de Mantua, & Abbas S. Vitalis Ravennæ Congreg. Casinensis creatus Episcopus Laquedonen, sis in Apulia, vir in Mathematicis scientiis eruditissimus, & Gregorio inprimis commendatus. Quorum aliorumque laudibus immorari supersedendum necessarium duximus.

Moritur eodem año & ad felicem immortalitatem pergit B. Rudolphus noster Voronensis, quem Lucas Ruhensis merito suo scrinium virtutum, Regularis vitæ exemplar, & vitæ solitariæ normam appellat. De cujus virtutibus, obituque idem consulendus in histo: Erem. &c.

A.C. 1585. *S.P.N.* 1105.

MEntissimus ille de Ecclesia universa, incredibilis constantiæ, & magnanimitatis exemplo, fortissimus Christi Athleta, herôs imperterritus, ad triumphos æternos, post longissimi squalores carceris, evocatur Ioannes Feckenamus noster, Abbas Westmonasteriensis, contemptis potentissimæ Reginæ familiari amicitia, amplissimis opibus ac honoribus, potentissimo Principatu, & amplissimo Archiepiscopatu insolentissima animi generositate planè admirandus. De eo sic Pitsius apud Reynerum: Ioannes Feckenamus, inquit, ordinis S. BENEDICTI Monachus Anglus, & tandem Abbas Westmonasteriensis creatus eo tempore, quo in Anglia regnarunt Philippus & Maria Reges Catholici. Vir cui Deus largas benedictiones, naturæ egregias contulerat dotes. Erat in eo pietas in Deum insignis, in proximos mira charitas, in majores singularis observantia, in æquales atque etiam inferiores mitis quędam affabilitas, in ômnes dulcis humanitas; multiplex doctrina, redundans in concionibus facundia, incredibilis Religionis Catholicæ zelus. Cum jam non obscuris indiciis cerneret omnia vergere ad ruinam, & fidem avitam omnino periclitari, hostibus Ecclesiæ strenuè se opposuit, & habitis frequentibus concionibus, nonnunquam etiam publicis disputationibus, libris denique scriptis Ecclesiam Dei, & Catholicam fidem quantum potuit propugnavit. Cum denique regnante Elisabetha in Comitiis (parlamentum vulgo vocant) ageretur de fide Catholica extirpanda, & hæresi plantanda: intrepidus publicè prodiit, & apud solemnem illum Principum, procerum & populi cætum Anglica lingua eloquentissimam, & valde nervosam habuit orationem de veteri Patrum Religione retinenda, de nova non excogitanda nec introducenda. Cum autem res planè collapsa esset, & prævaluisset iniquitas, ille confestim carceribus mancipatus est, primum Londini in Carcere Equitis Martij, deinde in castro Wisbicensi (Turris Custodiam carceralem

ceralem hic omisit [illegible]us, sed non tacuit Stapletonus) in universam continuis plus minus viginti sex an[illegible]is. Quo tempore, à Catholicis dogmatibus propugnandis, & ab aliis charitatis operibus exercendis, quoad fieri potuit, nunquam cessavit. Inter cætera quæ præstitit charitatis officia, Ioanni Storæo legum Doct[illegible] propter fidem Catholic[illegible] in capitis condemnato per totam noctem adfuit, & ad mortem in crastinum pro Christo fortiter perferendam animavit. Sed ad ea quæ sunt eruditioni[illegible] veniamus. Multas quidem easque eruditas exaravit [illegible]brationes, quæ pleræque propter temporum iniquitatem, & authoris incarcerationem etiam usque ad mortem, una cum eo interciderunt. Servarunt tamen bo[illegible]i viri quædam ejus opuscula, vel operum reliquias: inprimis sermonem quendam, cujus thema quasi spiritu prophetico sumptũ fuit ex Ecclesiastici capite 4. *Laudavi magis mortuos quam viventes, &c.* cui titulum fecit; sermonem funebrem in exequ[illegible]s Mariæ Reginæ. Orationem habitam in Comitiis Angliæ. Contra juramentum supremæ authoritatis Regiæ in Ecclesiasticis lib. 1. De Eucharistia contra Hoopetum. Scripsit etiam Commentarios in Psalmos Davidis, quod opus Londini in manibus auctoris vidisse nihil sanctè affirmavit Richardus Stainhurstius. Sed & illud periit, & ejusmodi alia. In vinculis confessor obiit anno Christi 1585. sub duto in Anglia Elisabethæ Regno. *Vid. Reynerus, &c.*

Eodem anno duo ex ordine nostro Cong. Cist. egregii Christi milites Beati Patricius & Malachias Monachi Bullienses Iberniam suo sanguine consecrãt, pro fide Catholica primum suspensi, & ante mortem alter in quatuor [illegible]artes sect[illegible]s, alter lancea adusque cor transfossus illustri triumpho ad im̃ortalitatem felicissimam pertigerunt. *Vid. Henr.*

Moritur eodem anno Benedictus de Toco ex Abbate Monserratensi ad diversos Pontificatus, Biquensem, Gerundensem, Ilerdensem pro eximiis meritis evectus, *de quo consul. Hispan. rer. script. & Yepes, l. 4. &c.*

A.C. 1586. *S.P.N. [illegible]106.*

ITerum ex ordine nostro di[illegible]er[illegible]is Cathedris maximi Præs[illegible]le[illegible] pe[illegible]iti, easde[illegible] summa nostrorum gloria, utilitate subjectorum maxima felicissimè administrarunt. Quos inter eminet C[illegible]tinus de Lannoy ex Monacho celeberrim[illegible] filius & florentissimi Cænobii San[illegible]everini in Vrbe Neapolitana Episcopus de V[illegible], ac dein elect[illegible]s Archiepiscopus Rhegitanus in Apulia, hoc ipso anno mortuus. Quo eodem tempore inge[illegible] gl[illegible]ia floruit Annas Giurius de F[illegible]ceras ex Monacho & Abbate S. Be[illegible]g[illegible] Episcopus Lex[illegible]viensis, ac dein S. R. E. Cardinalis, qui Romæ jam grandis natu, ipsaque canitie venerandus cũ sum̃a prudentia e[illegible] ip[illegible] o[illegible]nibus prob[illegible]bat, i[illegible]entiam, cum qua S. BENEDICTI habitu[illegible] non plus octo annos nat[illegible] susceperat cuju[illegible] rei testem habeo Gasparem Scioppium, qui illeperfam[illegible]liar[illegible]ter us[illegible]s est: Sed inprimis com̃endarunt se meritis gravissimi nostri; Ecclesiæ La[illegible]du[illegible]ensi, e[illegible] [illegible]m numero, quatuor sibi proxime succedentes hoc tempore Episcopi, ad eam sedem suis Cænobiis evocati, seu extracti in[illegible]igniter claruerunt Ioannes Docæus ex Priore S. Dionysii; Ioannes Burseus ex Abb[illegible]te S. Quintini, Valentinus du Glas, & Godefridus de Billus, uterque S. Dionysii Religiosi, Monachi Parisienses, Episcopi Laudunenses designati. *De quibu[illegible] co[illegible]ilen[illegible] Clem. Rob. & Rer. Gall. script.*

Floruit sub hæc ipsa e[illegible] tempor[illegible] Rodericus de vadillo Monachus Val[illegible]olettanus Cong. Hispan. Episcopus Cephaludensis, ob sapientiæ meritu[illegible] in Siciliam usque evocatus. Vt videas eodem tempore, Italiam, Galliam, [illegible], Belgium, Siciliam, præstantissimos suis Ecclesiis Monachos ex Cænobiis nostris postulasse, adeoque de meritis nostrorum opinionem florentissimam sem[illegible]per fuisse. *Ex diversis rerum Gall. Hispan. Belg. script. &c.*

A.C. 1587. *S.P.N. 11[illegible].*

IN Anglia dig[illegible]issimus Beatæ memoriæ Feckenami Abba[illegible]is discipu[illegible]s [illegible]ebertus Buclæus, Westmonasterie[illegible]sis Monachus, ob egregiam in fide co[illegible]ia, carceribus emancipatus, pro eximia magnanimitate eti[illegible] [illegible] hac vita [illegible]g[illegible] à Numine gratia, & b[illegible]neficio honoratur q[illegible]ppe Monach[illegible]is Angliæ omn[illegible] [illegible] fi[illegible]e à Regno profligatis cu[illegible] unus ipse superstes esset, accendente Deo Hispanorum, atque Italorum Monachorum animos, q[illegible]ibus de capti[illegible]ate, felicissimi hu[illegible]senis constabat, in ejus licet nomen, pro Reverentia tamen Ecclesiæ Anglicanæ, à

nostris

nostris olim primum plantatæ, & mille pene annis feliciſſime ad ministratæ, juratæ, & nova quadam congregatione instituta, eundem sibi præfectum sive potius ut exemplar constituunt, præpositum voluêre; ut paulo post ingenti spe fructus illustrissima illa congregatio nostrorum Anglicana, pro populi ejusdem ad Ecclesiam Catholicam reductione efflorescerct. De qua denique Pontificia auctoritate approbata, & auctu ejusdem suo loco.

A.C. 1588. *S.P.N.* 1108.

CElebernimus ille & meritissimus de universi posteritate o mni, doctissimus [illegible] scriptorũ monimentis, si quis ullus alius, [illegible] mortuis, Gilbertus noster Genebrardus, Monachus Mausacensis, & exin B. M. Virginis Semuriensis Prior, orbem [illegible] us suis implet, & in sui admirationem [illegible] literque omnes convertit. Is præceptoribus olim usus, in Græcis Turnebo, in Philosophicis Carpentario, in theologia Sanctæo; in singulare demum ipse Ecclesiæ, & universi ornamentum adolevit. De illo quia notissima pleraque ob [illegible] doctrinam, & magnitudinem præcipuæ famæ, plura nunc scribenda non duximus, quamvis dein[illegible] eps aliqua ad certos annos referamus; quamvis, quantumcunque à nobis deprædicaretur, & ab aliis [illegible] deprædicatus laudari teste Cle. Roberto [illegible] satis, & prodigiitate nunquam possit: Cũ materia superet opus. *Vid. Hilarion de Coste in Elog. ill. Gall. Francisc. de Sales. Possevinus in app. Wion. &c.*

Floret eodem tempore in Italia Iacobus de Graffiis nobilis Capuanus, in Cœnobio celeberrimo S. Severini Neapolitano, Monachum professus I. V. D. cujus inter alia opera Theo[illegible] a plura commendantur, & diversis locis ob doctrinæ præstantiam impressi sunt libri 4. Deci[illegible] mirum Casuum conscientiæ, [illegible] &c.

A.C. 1589. *S.P.N.* 1109.

IN Hispania virorum in ordine genere, [illegible] a, & inprimis virtute illustrissimorum [illegible] ingens plane numerus, inter quos pr[illegible] celebratur F. Ioannes de Castaniza, de quo suo loco inferius F. Placidus de [illegible] us Abbas Monserratensis F. Antonius de Corduba, F. Lau[illegible] Nicolaus, aliique ex[illegible] ad summos pro meritis honores à sanctissima c[illegible] Hispanica promoti: *de qui[illegible] l. 4. & alij.*

Meretur inter alias ordi[illegible] tionis inprimis de Ecclesia [illegible] versa Congreg. Cistert. Mo[illegible] Hispania per[illegible] hoc tempore, qui tot Hæreticorum phalanges fidem orthodoxam undique oppugnantes, v[illegible] passim collegiis, diversis in Academiis Complutensi, Salmanticensi, &c. olim à se erectis, viros doctissimos Theologos ac Philosophos præstantissimos educe[illegible], eadem Sanctissimæ Regulæ observantia præmunitos, ad universi utilitatem, eosdem in Academiis Professores publicos, sive, ut vocant, cathedraticos exponens, rursumque Cœnobii disciplina & calore cellulæ refovens, iterumque bono publico remittens, & recipiens, *de quo l[illegible]. Chrys. Henr. &c.*

A.C. 159[illegible] *S.P.N.* 1110.

MAtthæi Moullartii Episcopi Atrebatensis ex Abbate Gisleniano, ingens in Episcopatu administrando virtus & gloria enitet; cujus si vel primas in depingendo lineas duceremus, manum deinceps a prosequendo abstinere nunquã possemus, alibi tamen aliquando commodius, dignius, & copiosius, ad insignem ordinis gloriam præstabimus.

Hæc minor fama ex pari virtute. Ioannis B[illegible] ptistæ Bertuzuli Cæsenatis, Fanentium in Marchia Anconitana Pontificis, qui ob morum dignissimam gravitatem, & sapientiæ doctrinam, super Candelabrum positus orbi atque ordini illustrissimum lumen prætulit, & de sibi subjectis præclare meruit. *Aug. de Carp. Arnold. &c.*

Rursum memoranda Congregationis Montis Sion merita ponder[illegible], quæ sane hoc loco vix notare, nedum prosequi longo encomio licet [illegible] fusè Henriquezius, qui præter alia, plurimos, ait, ad [illegible] conversio[illegible] missos in Hiberniam inprimis, viros revera Apostolicos, qu[illegible] tales homines Ecclesiæ Catholicæ gremium aggregarunt. *Vid. lib. 2. dist. 15.*

A.C. 1591. *S.P.N.* 1[illegible]

MOritur hoc anno Ven. P. F. L[illegible] Gonzalez Abbas Bonævall[illegible] Angelica v[illegible], hominum mores [illegible] gr[illegible]s,

gressus, mortis suæ præscius. mortuusque suprema inter verba, circumstantibus undique fratribus vultu hilari dicens: Fratres video gloriam Dei, quibus in verbis cum expirasset, facies ejus Angeli simillima visa est, & signa alia, sanctitatisque argumenta apparuerunt. Sed de aliis ejus *Consul. Henriq. dist. 34. l. 2.*

Cum sacra congregatio Montis Sion, de qua superius, & numero Cœnobiorũ, & Monachorum virtute, magis magisq; ornaretur & augeretur, eam Pontifices summi totis conatibus promovere curarunt, & insignia eidem Privilegia contulerunt, collegiorum inprimis eorundem universitatũ privilegia augentes, & confirmantes, de quibus consulend9 Auctor. cit. qui ait (rationem reddens, cur tanta multitudo, ad nostros conflueret) Experiebantur enim singuli efficaciam mirabilem, qua ad reducendos peccatores ad viã salutis homines illi Deo dediti, penitusq; mundi vanitatibus crucifixi, pollebant, eorumq; salutaribus monitis plurimi, quasi coacti, semitam amplectebantur virtutis, &c.

A.C. 1592. *S.P.N. 1112.*

HOc anno pulcherrimum ordinis nostri ornamentum Pius Fundanus in Campania Episcopus, cælo asseritur, vir & genere illustris (ex antiqua nimirum Lotteriorum familia, patria Neapolitanus) & Religionis, & naturæ præcipuè bonitate commendandus, Monach9 inprimis Casinensis Cœnobii, dein S. Severini Neapoli Prior, Fundanus demque Pontifex a Gregorio XIII. æquissimo meritorum ponderatore, creatus, & de grege suo præclare meritus. *Plac. Rom. Arn. &c.*

Pium pietate ac meritis proxime assequutus, Anastasius Vbertus Cæsenas Monachus, & Cellerarius Sanct. MARIÆ de Monte, non procul à Cæsena, vir præter pietatis insigne monili insuper doctrinæ ornatissimus, qui Immolensium in Flamminia Pontifex electus, verbo & exemplo siveopere, egregie ovile Domini custodivit, & nõnullis lucubrationibus suis, qualis & quantus fuerit ostendit. *Arnold. &c.*

A.C. 1593. *S.P.N. 1113.*

VT alios omnes prætereamus, uniusq; ex una Cistercienſium sanctissima congregatione Monachi nostri meminerimus: Floruit hoc tempore, & isto inprimis anno Ven. & verè immortali præconio dignissimus Laurentius de Zamora S. Theologiæ doctor, scriptis, & discipulorum gloria celebratissimus, quem jure sanè meritissimo Ecclesiasticæ dictionis Tullium, non nemo, Theologiæ Homerum, Rationum fidei Aristotelem, & Paulum in pulpito Christiano differentẽ appellat. Quis enim, inquit, narrare sufficit, quod sceleratos homines ab ipsis inferorum faucibus extraxerit? quot obstinatos, ad scelerum cognitionem adduxerit? Quot mundi vanitatibus insatiabiliter deditos, ad earum contemptum revocaverit? quot denique cælitus vocatos per virtutis iter deduxerit? Sic enim demulcebat, ut vinctos quasi auditores teneret. Ita docebat, ut divinis sensibus aures impleret. Ita exhortabatur, ut virtutum ardoribus animos inflammaret, &c. *Id. Henriq. &c.*

A.C. 1594. *S.P.N. 1114.*

INgenti Angliæ bono, Ecclesiæ atq; ordinis nostri immortali ornamento, congregatio illa, de qua superius, Anglicana felicissimo successu, quamvis à multis impugnata, efflorescit, & propagatur: nomen suum eidem dantibus Illustrissimis hoc ipso tempore in ordine nostro viris, quorum primi & præcipui exstiterunt atque effulserunt: D. Gregorius Sayrus orbi catholico doctissimis in Theologia lucubrationibus notissimus; D. Thomas Prestonus, D. Anselmus de Mancestria, D. Antonius Martinius, Augustinus de S. Ioanne vir magni animi, summi zeli, præcipuæque industriæ, & imperterritæ constantiæ. F. Ioannes de Mervinia, postea Martyrio affectus, ut & F. Marcus Lambertus. F. Maurus Scottus, F. Georgius Gervasi9 diversis temporibus beata morte, pro Christi fide constanter suscepta, sæculo erepti cæloque inserti. Fuisse vero controversiam non parvam invidentium gloriæ, & laboribus tam sanctis & præclaris BENEDICTINORUM nonnullis, ex litteris quas subjicimus Illustriss. Card. Alani ad Athanasium S. Trinitatis Cavæ Monachum apparebit, ex quibus quantopere placuerit maximo illi S. R. E. Cardinali causa nostrorum, lectori manifesto apparebit.

Charissime Frater, & Fili: binas a te litteras, ex quo in illa sancta loca concessisti accepimus: utrasq; eleganter & amanter, & quod caput est, religiose scriptas.

Prio-

Prioribus per meos familiares respondi: his posterioribus aliquid nacti otij, ipsi rescribere voluimus: primum, ut non ab aliis solum, quantum à nobis diligaris, sed nostris id potius verbis, manusque nostræ scriptis tabulis intelligas; deinde ut cognoscas quanti faciamus illos tuos in sancta Religione progressus, de quibus te nunc multo magis in Domino, quam unquam ante in sæculo licet semper propter præstantes animi dotes charissimus exteris amemus & complectamur; postremo ut gaudium hoc nostrum, quod de felicissima hujus vitæ sorte planè cælesti concepimus tecum communicemus. In quo genere licet mihi Apostolicis uti verbis: majorem horum non habeo gratiã, quã ut videam filios meos in veritate ambulare. Quod igitur contemptis rebus humanis tanto animi ardore, ac impetu cælestia consecteris, mundique hujus, & vitæ secularis sævissimis ac periculosissimis negotiis sæculi prudenter prætuleris: hoc bonum solidum ac summe tibi salutare fili ex animo gratulamur: nec à Christo optim. max. hujus consilij tui authore aliud continuis precibus, vel à tua charitate, vel à nobis postulandum est, quam ut opus salutis tuæ, quod ab ipso cœptum est, ille prosequatur & perficiat. Faciet autem, fili, postquam manum ad aratrũ Domini posueris, retro non respicias, sed ad anteriora totis viribus contendas; Si Religionis graves, sed suaves labores naviter pertuleris; si tentationes fortiter & constanter repuleris; si ea quæ in sæculo vel ab Hæreticis, vel malis Catholicis, vel ab æmulis, vel ab invidis ad tui probationem perpessus es, ex animo prorsus ejicias tuo; ac etiam pro te persequentibus ores, quod faciunt omnes sancti in cælo, quorum tu nunc vitam, & charitatem cæpisti degere ac imitari in terra. Quidquid alij de hoc vitæ tuæ sanctissimo instituto [illegible] iant, aut loquantur, tibi persuadeas velim, tuas rationes summæ curæ esse; atque hoc tuum de Religione [illegible] consilium vehementer placere; nosque sperare te sanctissimo ordini in patria nostra florentissimo (NB. restituendo) ac calamo & ingenio adornando ab hoc sæculo nequam divinitus ereptum esse. Quantum ergo in illa sanctissima disciplina proficies: tanto magis te amabimus, tantoque minus te salutaris consilij hujus pænitebit. Si per Epistolarem brevitatem, aut [illegible] laborem liceret, possum pietati tuæ multa ex historiis nationis nostræ, de istius ordinis in Anglia celebritate & sanctitate commemorare; nam & Augustinus ipse, & cæteri sancti Gregorii discipuli, qui gentem nostrã ad fidem converterunt, erant omnes hujus ordinis: atque omnia primum instituta Monasteria (de quibus venerabilis Beda) sicut & ipse Beda, erant ejusdem instituti: & capitula Cathedralia universa, quæ posterioribus temporibus erant Canonicorum secularium, ab initio erant ordinis S. BENEDICTI; ita erat Cantuariensis Ecclesia tempore Lanfranci, Anselmi, Thomæ Martyris, qui & ipsi fuerunt Monachi ejusdem instituti. Ut nihil dicamus de nobilissimis Monasteriis Westmonasteriensi, S. Albani, Sanct. Edmundi, Glastenburiensi, cujus Abbas, sicut & plurimi alii claro perfuncti sunt Martyrio, tempore Henrici VIII. Horũ exempla te, mi fili, ac cæteros nostrates, ad hanc solidam in Christo & Ecclesia gloriam sectandam animare possunt: nos certè tantorum hominum sola commemoratione summopere delectamur: quæ quoque cogitatio, veterumq; rerum nostrarum memoria nos prolixiores quam voluimus effecit; sed ad animum utriusque nostrum non male; nam tecum libenter loquimur. Memineris ergo nostri in orationibus, & sacrificiis tuis: atque superioribus loci & ordinis istius a nobis multam salutem in Domino: qui & ipsos, pro hac in peregrinos & nostros Christianissima charitate, abunde beabit. Vale fili mi. Romæ ex ædibus nostris 12. Kal. Feb. 1594. Manu propria. Tuus in Christo Guilielmus Cardinalis Alanus. *De reliquis vid. Reynerus.*

Moritur eodem año in Germania nostra, præclarissimis Abbatibus accensendus Ioachimus Sangallensium Archimandrita, vir Religiosissimus, & doctissimus, qui Parisiis & Averniis olim (ita fluctuante bellis Germania, nostri, Sangallenses, Weingartenses, Einsidlenses, &c. ingenti sumptu in exteras provincias, ne ordini, & Ecclesiæ viri doctissimi deessẽt, ad studia mittebãtur) omnes scientias imbibit. De viri meritissimi laudibus, plura doctissimus P. Iodocus Mezlerus Mon. S. Galli in 8. lib. rerum Sangall. quæ per multitudinem inserere non licet, nec libet. In Coadjutorem Episcopi Curiensis cum jure & decreto succedendi electus, generosissimè recusavit. Fratres suos Dilingæ, Romæ, Parisiis, &c. in studiis aluit: Pontifici Max. Regibus Galliæ [illegible] itern

signum

[illegible] misit. Prælatum Apostatam doctissimis scriptis ab H[illegible] revocavit. Dimissis ad[illegible]iora Patribus, ecce veri pastoris, digni[illegible]mum, & S.R.Imperii Principis exemp[illegible] vere admirandū: pestilentissima lue passim grassante, ipse curā populi suscepit, atque in Festo S.Bartholomæi (insigni planè loco, die & morte) in ip[illegible] apoplexia tactus, post paucas horas emoritur. Scripsit de exercitatione veræ virtutis, librum unum, & totam penè summam D. Thomæ redegit in tabellas. *MS.* [illegible] *&c.*

A.C. 1595 *S.P.N.* 1115.

MEri[illegible]mus longè etiam ampliores, lum[illegible]sq; honores Gilbertus noster Genebrar[illegible]us, e[illegible] Regio litterarum Hebraicarum professore eligitur hoc [illegible]no Archiepiscopus Aquensis, acerrimus Hæreticorum hostis, & expugnator, cui, si nullo alio titulo deberet Aqu[illegible]sium Vrbs celeberrima, [illegible] [illegible]loriam ac famam, solo tam[illegible] Archipr[illegible] nomine partam & posteritati commendatam. *Vid.op.Cle.Rob &c.*

Clarent eodem tempore Paschalis Venetus Monachus Carcerensis prope Atestum Cong. Camald. Episcopus Arbiensis: Augusti[illegible]us item Fort[illegible]nius Monach. Angelorum Florentiæ, scriptis celebris, libri[illegible] inpr[illegible]s Octo Hist. Camald. & aliis pluribus. Sed & Vitalis Zuccoli Patavini Abbatis insignis memoria relictis ingenij doctissimis lucubrationibus, quarum præcipuæ [illegible]t.

- Dialogorum super Metheor. lib. 1.
- Enarrati[illegible]num super co[illegible] Tassi, li. 1.
- Traducti[illegible] Cambiorum iustorum
- Commentariorum & Quæstionum [illegible]per Platonem, lib.
- Octoginta [illegible]rmones super Cantica Ca[illegible]icorum.

Et ali. plura, [illegible] *Arnold. VVion. &c.*

Eodem anno, quæ nostrorum [illegible] perpe[illegible] [illegible] nov[illegible] [illegible]nes benevolentia, Ioannes Saracenus Vedastinus Abbas Atrabatensium Civitati inducit R.R.PP. Capucinos, (qu[illegible]os superius dixeramus à nostri[illegible] pr[illegible] [illegible] exc[illegible]ptos & curatos) iisdemque Cœnobium ibidem construit. *Cl. Rob. &c.*

A.C. 1596. *S.P.N.* 1116.

FLor[illegible]ssimum fama nomen Ioannis Dorothei nostri, Monachi & Pr[illegible] S. MARIÆ Valensis, sive de Valle, Congre[illegible] Cluniacens. I.V. Doctor. & in Academia Dolensi Profe[illegible]oris primarij, qui ob ex[illegible]m virtutem, & eruditionem factus [illegible]piscopus Nicepolitanus, & Suffraganeus Ar[illegible]iscopi Bisuntini; exin S. R.E. Cardinalium Granvellani & Lotharingi Vica[illegible] *Arnold &c.*

Eodem anno, maxima sua, Cœnobii & or[illegible]s univers[illegible] gloria, [illegible]que sedis illius felicitate, creatur Archiepiscopus & Dux Cameracensis, Ioannes Saracenus, Amplissimi Cœnobij Vedastini Antistes, & Philippi II. Hispan. Regis Consiliarius in sui sanctioris status Belgici status intimo Senatu. Litter[illegible] omnium Mecænas munificus; de cujus ingenij monimentis co[illegible]sulendus *Ferr. Locrius, &c.*

A.C. 159[illegible]. *S.P.N.* 1117.

NImis mature [illegible]eterno omnium bonorum luctu terris eripitur, cælo dignissimus, Aque[illegible]sium Archipontifex, sæculi nostri Phœbus, doctissimus noster Genebrardus Aquensium Archiepiscopus, idem Religione & pietate præstan[illegible], de quo inter alios Franciscus de Sales Episcopus Genevensis, lib. 11. de Amore Dei, c. 11. cui Genebrar[illegible]do mortuo, ære alieno parentavimus.

> Abstulit una dies ævi decus, ictaque luctu
> Con[illegible]icuit sacræ tristis facundia linguæ.

Eum non immeritò O. præclarum Ecclesiæ litterarumque sydus appellavit. *Et Cl. Robertus:* Genebrard decede an grand regre de toute la Chrestiente pour sa profonde Theologie & Savoir universel, Cæsar de Nostre-Dame en son Histoire de provence & spoude, scripsit inter alia.

- Commentari[illegible]s egregios super Psalmos.
- Notas Chronicæ, sive Chronolo[illegible], & universam Historiæ methodum
- Chronographiæ à Principio Mundi, lib. 4.

Transtulit & de Hebræo in Latinum Chronologiam Hebræorum majorem, quæ Seder olam Rabba inscribitur, & minorem Seder olam zuta. Et plurima alia. *Videndi Anton. Poss vin. Claudius Robert. Franciscus de sales, &c.*

A.C 1598. *S.P.N.* 1118.

MOrtalibus valedicit, Bruxellæ mortu[illegible]s Ioannes noster Saracen. Cameracensis Ecclesiæ Archiepiscopus, atque

Vedastini Cænobii Abbas vir litterarum amantissimus, atque de iis, subjectisque optime meritus. *Vid. Loc. & Belg. rer. script.*

Eodem anno Saraceno succedit in Cœnobii Vedastini præfecturam Philippus Cavertelhus vir omni laude major, doctrina, genere, & virtute nobilissimus, de quo plura suo tempore.

Meritissimi sub hæc tempora Hieronymus Casinensis Abbas, & Victorinus Mansus ejus in honore successor, quorū liberalitate insigne Seminarium, sic vocant, ad juventutem clericali disciplina imbuendam exstructum & instructum. Vnde colligas per nostros ad Clericorum educationem, quod sexcentis ejusmodi exemplis probare possemus, nihil unquā desiderari potuisse. Quo eodem anno Victorinus Stabiensis Episcopus à Clemente VIII. acerrimi judicii ac prudentiæ Sapa, creatus est, qui præsens ipse, dū Victorinus ad Episcopatum subiret, prudentibus viri responsis, & reconditiore doctrina usque adeo captus est, ut eo impensius collaudato, asseruerit: Cathedræ quidem à se satis consultum esse, Antistiti vero item. Hinc facile fuit eidem Clementi, aliquot post annos, pinguiorem Episcopatum (Ariauensem scilicet) eidem conferre. *Sed vid. M. Ant. Scipio.*

Mortuus eodem anno Ioannes Fremypt, Cænobij S. Benigni Divionensis Monachus & infirmarius, insignis pietate, & nobilitate vir, Andreæ Archiepiscopi Bituricensis patruus, hoc Epitaphio decoratus.

> Ioanni Fremioto, Patritio Divionensi, Cænobitæ, Benigniano, sæculo irregulari Regulæ observantissimo sanctimonia & bonitate insigni, Mathematicæ & Mechanicæ solerti, ad vitam quam diligentibus se Christus repromisit præcoci morte propetanti. A. D. 1598. 4. Id. Iulij.

Vid. Cl. Robert. &c.

A.C. 1599. *S.P.N.* 1119.

Vixit hoc anno, ut immortaliter vivere ... Sanctissimus F. Ioannes Castaniza, Ioannis Alphonsi Curielis, celeberrimi illius Theologi animus (qui idem Curiel, quamvis ordinem nostrum non professus, multo tamen nostris accensendus, quibuscum & perpetuo fere vixit, & sua omnia legavit, denique sepeliri apud eosdem voluit) in cujus unius laudibus foret quam diutissime immorandum, quibus ut satisfaciamus utrumque, & nos expediamus, ipsius hic Epitaphium, pro compendio, exscripsimus.

> Venerabili Magistro Frat. Ioanni de Castaniza Benedictino, Sermone aureo, ore fœcundo, in dicendo suavi, in persuadendo miro. Apostolo Paulo prædicatione simillimo. Ob amabilem vitæ suæ sanctitatem, honori & decori omnibus: post oblatas sibi à Philippo II. præclaras dignitates, ac magnifice spretas, charissimi sui D. M. Illefonsi Curiel petitione propè ipsum tumulato. Obiit 18. Oct. Anno 1599.

Videndus Antonius de Yepes tom. 7. Cent. 7. f. 346. &c.

Insigni rursus merito à nostris devincta RR. Patrum Societatis Iesu Sanctissima Religio, quibus hoc ipso anno in Vrbem Atrebatensem magno Reip. fructu receptis stupenda structura, atque amplitudine Collegium Philippus Caverelhus Abbas noster Vedastinus exædificavit. *Vid. rer. Belg. script. &c. & Ferr. locr.*

Quo ipso anno alia fundatio Ioannis Lentallier Abbatis Aquicinctensis pro ejusdem Societatis Iesu PP. stabilita. *Vid. Cl. Rob.*

A.C. 1600. *S.P.N.* 1120.

INgenti fructu in Hispania nostri laborant, florente inprimis Vallisoletana Congregatione, ex qua innumeri doctrina, & sanctitate viri illustrimi prodiêre, quorum plurimi summa ordinis nostri gloria, & Regnorum Hispaniæ bono in Celeberrimis Academiis Complutensi, Salmaticensi, &c. Theologiam Philosophiamque publicè profitentur. Sed in Regulari quam maximè Cænobio, & præstantissima Benedictinorum universitate S. MARIÆ de Yrache, ingens nostrorum gloria, hoc tempore præsidentibus RR. MM. FF. Benedicto de Gacaza, & Manuele Angles, ejusdem Cænobij Abbatibus & (qui perpetuus honos Abbati est) Vniversitatis Rectoribus, *de quibus consulendus Antonius de Yepes to. 3. cent. 4.*

Eodem anno inter præcipuos Religionis, doctrinæ, & generis præstantia ex ordine nostro viros, in iisdem Hispaniæ Regnis, Orbe universo, & ipsius Clementis VIII. Summi Pontificis ore & publico decreto celebratur F. Ioannes de Castro filius Ferdinandi de Castro Comitis de Lemes Monachus S. Vincentij Salmaticensis ob exi-

ob eximiam virtutem ad diversos in Congregatione Vallisoletana honores promotus. & hoc denique anno per Clementem VIII. Archiepiscopus Tarrentinus creatus, de cujus laudibus fusè cit. Yepes *tom. 7. cent.*

A.C. 16[illegible]1. *S.P.N.* 1121.

NE ulli sæculo sanguinis gloriosissimi Martyrum nostrorum pretiosissima purpura deesset; primus felici exordio hoc sæculum beavit, suumque cruorem ad ornandam Sanctissimæ Matris Ecclesiæ vestem impendit F. Marcus Barckwortus, alias Lambertus. qui post diuturnam carcerem, ex quo cum facile evadere potuisset, & aliis evadentibus, cumque ad hoc impellentibus sese conjungere; maluit tamen constanter ultimam mortis sententiam pro Christi gloria præstolari; post novem itaque examina, quæ ad judicum tribunalia subiit, tandem 27. Februarij dicto anno Londini martyrio affectus, coronam Monasticam sibi eo ipso die, quo occisus est tonderi curavit, habitum Religionis (quem nimirum publicè portare in Anglia prohibentur) reinduens, in eaque fide mori, & pro ea, protestatus est, quam ordinis sui Monachi, primi omnium Anglis prædicassent. *Ex Reynero.*

A.C. 1602. *S.P.N.* 1122.

PRodigium sui ævi claret F. Raphael noster Sarmientus, Hortensis Congreg. Cistert. Monachus, ea dicendi gratia & copia locuples, ut si eum cæteris conferre velles (ait Henriquez) parem vix aliquem invenire, majorem nequaquam posses. Celebrantur & alij ejusdem Cænobii Religiosi, qui utriusq; Regni Castellæ & Galletiæ scholas sua doctrina illustrarunt, & magno discipulorum concursu Theologiam & Philosophiam docuerunt, alij verbi Dei disertissimi concionatores, Regiam urbem cæterasque illius provinciæ civitates stupore, & admiratione repleverunt. *Vid. cit.*

Caverelij nostri Vedastini Abbatis, multa gloria, neque ab administrata solum prudenter utiliterque functione officii, & in studiosos, novosque ordines liberalitatis famæ; sed ex litteris, & commendatis scripto lucubrationibus partum decus; cujus floridum stylum inprimis commendat Locrius, & se non pauca pro Chronico suo fatetur mutuasse.

A.C. 1603. *S.P.N.* 1123.

COngregatio nostra Suevica, maximo non Cænobiorum solum, sed & aliorum omnium bono, & longe pulchriorum ex pulcherrimi exempli intuitu, commodo, velut aquilæ juventus renovata, hortante inprimis Clemente ipso Pontifice maximo, & successum strenue promovente, Ioanne Comite de Turre Nuncio Apostolico languescentem temporum decursu (quod in rebus omnibus fieri videmus) primævum Monachicæ Religionis fervorem reaccendit. Vnde multorum auctoritas Monachis, & [illegible] novum quasi ver in Religionis paradiso sese ostendens, maximos Principes Germaniæ proceres admiratione percelluit; ut qui novam rerum faciem intuerentur, vix lachrymis abstinerent, omnes in Dei laudes erumperent, ejusq; dexteræ hanc mutationem adscriberent. Inde concursus ad Cænobia pæne tantus, ut sine numero quotidianus, & dignissima imitatione, pro conditionis cujusq; qualitate, & facultate, exemplo se Monachorum conformantium, ut in uno horum Cænobiorum ut [illegible] cætera pati, aut majori numero Medicos animarum exponentium, sive in majore populi frequentia constituta) brevissimo a notum de [illegible] ducenta quinquaginta septem hominum millia maculas conscientiæ suæ in [illegible] tû sinu abluerēt, quod eo mirandū magis, Cænobio eodem neq; in Civitate [illegible] sito, neque curam animarum profitente.

A.C 1604. *S.P.N* 1124.

NEc minor gloria hoc ipsum tempus Congregationis Montis Serrati in Hispania, cujus Monachi, quamvis strictam profitentur clausurā, proximorem tamen utilitati consulere non [illegible] stunt. Habent hac de causa in Regnis Castellæ, & Galliciæ Philosophiæ & Theologiæ scholas & collegia, ex quibus nostra memoria atq; etiam [illegible] prodiere a prodeunt viri, qui publicè postea professi sunt, & profitentur, non solum in ordinis Collegiis, sed & universitatibus. Quorum multi & per omnem Hispaniam celeberrimi extiterunt: inter quecos excelluerunt F. Cyprianus Ruys, F. Ignatius de Ibero, & F. Petrus de Lorca, primarius professor Complutensis, aliique qui Sanct. Theologiam docuerunt in Seminario Complutensi, Salmanticensem universitatem [illegible] Reverendissimus Pater Frat. Ludovicus

Bernardi, F. Angelus Manriquez. Nec minore celebritate clarent, F. Bartholomæus Gomez, F. Dominicus de Aldave, F. Lupus de Cabanas, F. Alphonsus Perez, F. Chrysostomus Caverus, aliiq; plurimi, inter decora sæculi nostri summo applausu referendi. *Vid. Henriq. &c.*

In Anglia nostrorum se pietas ubique insinuat, & veste mutata conversioni, seu reductioni errantium omni vigilantia & cura intendunt, Congregatio Anglicana paulatim viribus ac viris crescit; & vacillantium plurimorum, ea nostrorum charitate, inconstantia roboratur. *Vid. rer. Angl. script. Reyner. aliiq; de fructu Congreg.*

A.C. 1605. *S.P.N. 1125.*

Rursum alia Reformatio ordinis & Congregat. Cistert. in Gotlandia, ut toti obstupescamus super tam admiranda, sive nostrorum vigilantia, sive potius singulari Numinis in ordinem nostrum benevolentia, singulis sæculis, non unum, non duos solum, sed plurimos zelantes pro Domini Domo excitantis, qui diversissimis Regnis ac provinciis primum Benedictinum spiritum foveant, resuscitentque) reformante Pontificis Maximi jussu, magno illo & spectatissimo, meritis sanctitatis, & doctrinæ viro Ven. Laurentio de Zamara, in quo hoc ipso tempore, tanta vitæ integritas, & candor effulsit, ut nō modo totius devotæ plebis præconio sancti, ac verè pij nomen acceperit, sed & virorum Principum, tum Barchinæ & Cæsar Augustæ, quam Madriti, Regia Civitate, ita amorem atque animos perstrinxerit, ut eum non aliquem è mortalium cætu, sed tanquam Numen ab alto lapsum suspicerent, ac venerarenter. Obligavit æternitatem ipsam, præter alia merita, immensi laboris ac doctrinæ opere Laurentius noster, quod Monarchiam Mysticam nuncupavit, omni divinarum, humanarumque scientiarum ornamento excultum, atque in diversos libros distinctum.

De perfectionibus & attributis Divinis, & ineffabili mysterio SS. Trinitatis, lib. 3.

De cognitione propria, de casu, hominis, miseriis naturæ humanę, & effectibus peccati, lib. 4.

De prærogativis & laudibus Virginis MARIÆ, lib. 10.

De viribus illustribus Ecclesiæ, tomi. lib. 8.

De armis offensivis, & defensivis Ecclesiæ, lib. 2.

De fuga Beatissimæ Virginis in Ægyptum, lib. 1.

Sermonum in quadragesima, to. 1.

In cantica canticorum dum scriberet, morte præventus ad imortalitatem felicem evocatus abiit atque obiit. *Vid. Villeg. Marian. Mor. &c.*

A.C. 1606. *S.P.N. 1126.*

Plurimum ex ordine Sanctorum Martyrum gloriosissimo sanguine tinguntur Anglia, Gallia, Belgium, & maximè Hibernia, in qua hoc anno constantissime pro fide, & Ecclesia occumbunt, F. Bernardus Trejur, & Eugenius Ogallahure Abbas S. MARIÆ de Samaria, quibus ab Hæreticis ca[pita] præcisa sunt, similiq; gloria refulsit B. Wilhelmus Walchæus, quamvis in carcere, post tredecim annorum captivitatem mortuus, *de quibus rer. Angl. script. [Ar]endi.*

Clarent eodem anno, viri sanctitatis opinione, & vitæ exemplo præstantissimi venerabiles FF. Bernardus de Escobar Abbas Mon[aster]is Sion, & Iustus Matienço, de quorum meritis legendus *Henriquez. aliique.*

A.C. 1607. *S.P.N. 1127.*

Inter ordinis sydera cumprimis essplendescunt, vitæ integritate, doctrina, & meritis gravissimis summopere cōmendandi F. Prudentius de Sandoual, Monachus S. MARIÆ de Najara, & Abbas S. Isidori, Chronographus Regius, à Philippo III. ob virtutum præstantiam sed & nobilitatis eminentiam promotꝰ primum in Tudensem, dein Pampilonensem Episcopum, cujꝰ ingenij dignissima extant monimenta. Nec minore laude excellunt Fr. Martinus Ximinez Monachus Vallisoletanus, Fr. Franciscus de Cantieco Abbas S. Isidori post Prudentium, F. Franciscus de Vega, aliique in Hispaniis plurimi: *de quibus Yepes. &c.*

Sub hunc eundem annum Victorinus quondam Abbas Casinensis, dein Stabiensis, mox Arianensis Episcopus Clementi Summo Pontifici probatissimus & acceptissimus, à Paulo V. nihilo minoris iudicii ac sapientiæ Pontifice inter assistentes Episcopos honorificè cooptatur, vir amplissimis honoribꝰ longè dignissimus. *Vid. Al. Ant. Scipio. &c.*

A.C. 1608. *S.P.N. 1128.*

Item alius ex ordine nostro, genere virtute, & doctrina nobilissimus, purpu[r]a sangui-

[illegible] Domini, & feliciffi[illegible] fore impin[illegible]at [illegible]fe [illegible]ffimum [illegible], n[illegible]e erode-[illegible]oexcol[illegible]nomo, [illegible] Angl[illegible], F. Ge[illegible]u[illegible]c[illegible]s, pr[illegible]m Duaceni Se[illegible]minari[illegible]ter, dein à P. A[illegible]ftin[illegible]o pr[illegible]po[illegible] Genera[illegible] ord[illegible]ni noftri pro Anglia a[illegible] fufceptus. *De eju Martyrio nos tom[illegible]. vita SS. Ben.*

De [illegible] noftrorum in Ang[illegible] laboribus & periculis, fed & fuppliciis olim plura, nunc ad finem maturamus, quando materia proxima fub oculis etiamnum verfatur, & verecundiæ [illegible] me[illegible]o parcimus. Ipfo anno inter fanctos folemniter relata B. Franci[illegible] Romana, cujus congregatio ab ipfa non ita pridem inftituta egregie floret. *Ex vita, & fubje[illegible]o actu Canoniz. &c.*

A.C.1609. *S.P.N.1129.*

FElicifsimo fucceffu proficit laudatiffima & meritiffima co[illegible]re[illegible]tio Anglicana pro convertendis Angl[illegible], Scotis & Hibernis inftituta, in q[illegible] plurimi pro fuo zelo, ad Apoftolicam plane functionem affumpti, conft[illegible] fuam, ac magnanimitatem Ecclefiæ infigniter hodieque [illegible]probant, & pl[illegible] fanguine jam fuo teftati funt. *De quibus legendus R[illegible]nert[illegible] [illegible]endi & ali[illegible], &c.* Sed [illegible] zelum hunc animarum in noftris perpetuo [illegible]tiffimum, perpetuo c[illegible]ervatum, & hoc [illegible]ftremo fæculo rurfum reacce[illegible] L[illegible]r videat, vo[illegible]m [illegible]fionis Monachorum noftrorum [illegible] fan[illegible] [illegible] nomen [illegible] adfcri[illegible]end[illegible] duximus.

Ego N. Anglus Mon[illegible]hus profeffus promitto, fpondeo, & voveo coram Deo, Beatiffi[illegible]a femper De[illegible]para Virgine, & Beato noftro BENED[illegible]CTO &[illegible]. me [illegible]er pa[illegible] fore in An[illegible] [illegible]lei Catholicæ propagationis [illegible] [illegible]re[illegible] atque [illegible] permanere, indeque reverti ad [illegible]cum n[illegible] defl[illegible]m, quando & quoties mihi præceptum fuerit à Reverend[illegible]mo Patre Præfide M[illegible]ionis, & Congregationis Anglicanæ.

INvidere hanc glori[illegible] noftr[illegible] n[illegible]li muffitatumq; paffim ean[illegible] profef[illegible]io-[illegible]m Monach[illegible] minime com[illegible], q[illegible]bu[illegible] conveniret, contemplationi folum, non præ[illegible]tioni, & docendi[illegible]rib[illegible]s fe dare: Vnde permoti Congregati[illegible]s H[illegible]fp[illegible]icæ [illegible]tes, caufam alioqui [illegible] qu[illegible], & n[illegible] [illegible] m[illegible] c[illegible]bertu[illegible] [illegible] cen[illegible] fenatus, fa[illegible] [illegible]o, & [illegible]æ per[illegible]t[illegible]nd[illegible]m cen[illegible]. Refpexere u-d[illegible]s[illegible] [illegible]acii Papæ IV fuo tempore pr[illegible]latum Decre[illegible]um qu[illegible] ante mille[illegible] m[illegible]um annos [illegible] od[illegible] [illegible] foppreffas, & elufas pridem memoravimus & ufu p[illegible]petuo ac con[illegible]udin[illegible] fu[illegible]d[illegible]tum in[illegible]n a[illegible]movere poft prod[illegible]i[illegible]. Bonifacii verb[illegible] pergentes. Nes convicti t[illegible]n[illegible]c[illegible] a Po[illegible]fi[illegible]s dec[illegible]ione, [illegible] po-tui[illegible]us ei [illegible] f[illegible]fcribere, de[illegible]ita reverent[illegible]a & obfervantia, atque [illegible]c[illegible]n[illegible]s, Monach[illegible]s BENEDICTINOS q[illegible] [illegible]ntum eft ex profeffione, qua juxta R[illegible] fuam devinciuntur, aut ex inftituto feorfim vivendi a reli[illegible]is hominibu[illegible] ut li[illegible] poffint vacare [illegible]ten[illegible]plationi rerum Divin[illegible]m, non [illegible] e[illegible], qu[illegible] [illegible]s poffint a fuis fuperioribus mitti in Angliam, & alias provinci[illegible]s, ut dent oper[illegible] reductioni Hæreticorum ad fidem Catholicā, a[illegible]o d[illegible]ecerunt: & converfioni quorum[illegible]nque infidelium ad eam. Addi-[illegible]mus [illegible]æterea perpetuo ufu, & conf[illegible]dine fuiffe in ordine Divi BENEDICTI hoc rec[illegible]pt[illegible]n, fu[illegible]ma & evidente Catholicæ Ecclefiæ utilitate, ut confirmat teftimo-[illegible]n, c[illegible]s meminit Gratianus 16. q.1. & præter id funt plenæ exemplorum Ecclefiafticæ Hiftoriæ, plena fere omn[illegible] Catholicorū fcripta, quæ hoc nomine hunc ord[illegible] laud[illegible]bus extol[illegible]t. Vnde cōmuni[illegible] pene omnium [illegible]anorum an[illegible]s [illegible]æfit [illegible]ero, [illegible] hoc ordine Doctores, Concionatores, Martyr[illegible]s, & [illegible]n[illegible]fic[illegible] p[illegible] li[illegible]le, adeo ut nemo fit, cui hæc ignota effe poffint. Ita te[illegible]n[illegible]t Schola Theologo[illegible]m Salmanti[illegible]fium.

F. [illegible]olomæus Sanchius D[illegible].
Ioannes Alphonfus Curiel. Canonicus Salmanticenfis.
F. Auguftinus Antolinez.
Magifter Andreas de Leon. Canonicus Pænitentiarius.
Magifter [illegible]us Arrago.
F. Ludovicus Bernardus.
F. Petrus Ledefma.
Magifter Sagredo de Porres, Canonicus Salmanticenfi[illegible]
F. Petrus Cornejo
F. Francifcus Cornejo.
F. Andreas de Efpinola.
F. Bafilius Pontius Legionenfis
F. Dionyfius Iubero,
Magifter Gelanda. Profeff. H[illegible]br

F. Petrus de Herrera.
F. Bernardus Bivanco.

Et ego Antonius Ruano de Medrano publicus Apostolica authoritate Notarius, & Salmanticensis Academiæ Secretarius, facio fidem, fuisse hanc resolutionem Collegij Theologici ejusdem Academiæ, & Magistrorum ejus, quos novi, facta prius in suo claustro prædictæ difficultatis, publica conferentia, cui interfui, & de mandato ejusdem Collegii hoc publicum Instrumentum exhibui. *Die 27. Mensis Iulii 1609. Rogatus.*

Antonius Ruano de Medrano.

A.C. 1610. *S.P.N. 1130.*

RVrsum sanguine Benedictino sacranda fuit hoc anno, nostrorum laboribus, longo sæculorū decursu, exculta Anglia. Fuit is, qui Anglorum salutem sanguine, & vita potiorem habuit P. Ioannes Robertus de Mervinia, unus ex primis Monachis, qui post Religionis in Anglia suppressionem, ad ejusdem reductionem operandam fuit destinatus, vir magnæ constantiæ, zeli præcipui, charitatis; qui sæviente Londini peste gravissima, morientib9 intrepidè assistere, & Sacramenta ministrare, fidemque annunciare pro Christo, perseverantissima devotione sustinuit: postquam sæpe sæpius è carceribus in exilium missus fuisset: tandem ob fidei Catholicæ constantiam Londini 10. Decemb. sanguine suo Christo Domino litavit, morte felicissima & gloriosa, infinito populo spectante, cælum meruit. Ex Reynero. Ejus agonem fusius describit Antonius noster de Yepes, to. 4. in Chronol. Gener. aitque inter omnes Religiosos, qui in Insula illa laborarunt penè principem reputari posse, quod ad laborem & fructū prædicationis attinet. Fuit autem quinquies captus, & iterum Dei providentia ad multorum salutem liberatus: Sexta vero vice comprehensus ipsa Dominica I. Adventus, cum in Catholici cujusdam domo sacrum Missæ officiū fecisset. Octava die Decembris in festo Conceptionis B. M. Virginis in judicium productus mira constantia coram Iudicibus rationem reddidit fidei. Decimo Decemb. ad locum supplicij deduct9 coram toto populo sacerdotem se, ac Monachū Ordinis S. P. N. BENEDICTI professus suspensus est, ac postea exsectis intestinis, in quatuor partes dissectus, cum aliis quatuor Catholicis, interque 16. latrones, quorum unum in ipso supplicii loco per breve colloquium dicitur [illegible]vertisse. *Sed vid. Yepes cit.*

Moritur eodem anno Iacobus Delrio Abbas de Bodelo Cong. Cistert. vir nunquam satis laudandus, cujus merita Epitaphium loquitur mortuo positum:

> Abbatum exemplum, specimen venerabile morum,
> Spes inopum, Fidei splen[illegible]or, honoris honor.
> Et patriæ communis amor, vere aurea prisci
> Vena boni, & Rivus perpetuæ uber opis.
> Quæ Delrio tibi simul omnia [illegible] fluxête,
> Omnia nunc tecum tot [illegible] bona.
> Aut potius cælum tecum sub[illegible] petente
> Omnia, ut Oceanum flumi[illegible] prona petunt.

Videatur Chrysost. Henriq. l. 1. d. 15.

A.C. 1611. *S.P.N. 1131.*

ANglicana Missio & Congregatio nostrorum, æterno de Angliæ Regno merito, & studio Monachorum æternis sæculis commendando plurimum proficit, & legibus optimis providetur atque instituitur, atque anno sequente à Paulo V. Pontif. Maxim. confirmatur. Celebrantur ex Hispaniæ atque Italiæ Congregationis Monachis viri Religiosissimi, & doctissimi, qui Spiritu Dei pulsi certatim eidem Sanctissimæ Missioni nomen dantes, se veras Christi victimas, pro gloria Numinis, & salute populi, & Regni Anglicani ultro & sponte in sacrificium obtulêre. Inter quos extitêre RR. PP. FF. Anselmus de Mancestria Cassinensis, Augustinus de S. Ioanne Hispan. Robertus Sadlerus, Thomas Præstonus. Hillus Hispan. &c. Legendus, fuse omnia persequens Reynerus in App. parte 1.

A.C 1612. *S.P.N. 1132.*

MOritur insigne ordinis nostri decus Reverendissimus P. F. Vict[illegible]s quondam Cassinensis Abbas meritissim9, exin Stabiensis, tum Arianensis Episcopus, denique inter Assessores Episcopus. Summi Pontificis adoptatus Clemen[illegible] VIII. & Paulo V. charissimus: cu[illegible]s superesse ait M. Antonius Scipio nost[illegible]

quæ scripsit, litteratorum judicio & confessione, plena doctrinæ, plena eruditionis, & ingenij v[illegible]. *Vid.*

Iterum gloriosum hunc efficit añum, & Romanam Ecclesiam quidam è nostris novæ congregationis Monachis, sanguine suo con[illegible]corar, R.P.F. Guilelmꝰ Scotus, nobilitatem generis, meritis gravissimis, & [illegible]ma fidei constantia æternũ commendans, post crebros carceres & exilia, ad munus suum Apostolicum imperterrito semper animo reversus, Londini denique hoc anno, Nonis Iunii, martyrio coronatus est. *Hist. Mart. Angl.*

A.C. 1613. *S.P.N. 1133.*

ILlustrissimum Hyberniæ, imo Ecclesię universæ sydus ex ordine, & congregatione reformata Cistert. in Hispania illucescit, vir revera Apostolicus R.P.F. Candidus à S. Bernardo Monachus Nucalensis, à prima juventute gratia Dei singulariter præventus, ac in omni deinceps vita miraculis a Deo honoratus. Is ad conversionem Patriæ in Hiberniam destinatus, illico ab Hæreticis interceptus, mira Dei bonitate, post liberrimam Fidei professionem ad Hiberniæ bonum maximũ dimissus est. Miranda prorsus sunt, quę compendium istud non permittit, quæ de ipso in vita narrantur. Claruit admirandis prodigiis, & omnis generis morbos & infirmitates, applicatione plantarum quarumcunque, Medicum pie simulans, nequid ejus sanctitati tribueretur, curabat. Ita de ipso in litteris ad superiores in Hispania scribit Reverend. Pat. Thomas Madan: *Hoc affirmo, homines graves suspicari, illum herbarum & plantarum scientiam, & cognitionem habere, ideoque cuique morbo insolita quædam adhibebat, quæ nunquam à Medicis audita fuere, nec ipse ejusmodi studebat, nisi in oratione. Hoc enim ipse notavi toto tempore, quo ei comes fui, quod nunquam nisi dicta Missa, alicui alicujus rei auctor esse, vel suadere vellet, post sacrũ vero facile omnibus consilia dabat, vel etiam mille hominibus, uno die, &c.* Sed ipsum sanctum in Epistola ad Nucalenses suos Abbatem & fratres scripta audiamus. *Nova quæ jam habeo hæc sunt. Di concionatore me medicum fecerunt, visitoque pauperes infirmos condolens eis, qui magis brutorum quam hominum vitã vivunt. Suadeo victũ mutare, nec aliam medicinam do; hoc modo plurimi convalescunt. Quod plebs considerans credidit me medicum esse, & claudi, debiles, cæci, & aliis infirmitatibus correpti ad me remedii ergo confluunt. Sique illis respondeo, me non esse Medicum, nec quid remedii scire, non mihi credebant, & scandalizabantur, ut ergo scandalum vitarem, sanabam quot poteram, & applicabam quotidiano quæ nobis sunt in usu, & cinerem, salem, avenam, frigidam aquam, poma, & alia hujusmodi. Et contigit multos & insuetos morbos brevi tempore sanari, ut lepram, Hydropisim, cæcitatem, & alia, non solũ in pauperibus, sed etiam in nobilioribus Regni. Unde contigit plurimos ad me confluere, & omni populi congregatione, de nulla ferè re agi quam de nostra medicina.* Hæc ipse Sanctus unde merito in ejus vita, quam versu complexus est P. Stephanus Sortal, ista leges.

> Nam claudo, ægro, inopi, cæco, morientibus, orbo est,
> Pes, vigor, auxilium, lumina, vitã, Pater.

Iis Henriq. l. 2. distinct. 33. & littera ejusdem S. Viri hoc ipso anno data. &c.

A.C. 1614. *S.P.N. 1134.*

INsignem hunc annum facit, gloriosissimo triumpho B. Thomas noster Helmius, sive Dunstallus, adhuc novitius, sed jam pridem laureæ maturus, cujus felicissimum agonem fusius descriptum in nostris SS. ex ord. Tomis alibi proponemus; vir admiranda constantia plane Heroicus, qui priusquam moreretur, petiit ab judicibus, ut quia in porta Nordovicensi esset porta Divi BENEDICTI nomine sacra, caput demortui (quia supplicis affectorũ membra solent persequutores Angli prælongis sudibus, vel contis affixa in portis civitatum terroris incutiendi causa suspendere) in illa Divi BENEDICTI porta ponerent, cujus Divi Religionem, & Regulam ipse profiteretur, quod & illi concessum est. *Vid. Reyner. & citat. V. MSS. &c.*

Inæstimabili merito laborat in Conversione Hæreticorum Hiberniæ F. Nicolaus Fagan, Monasterij Fertatiensis in Castella Monachus, electus Episcopus Waterfordiensis, ab Hæreticis pessimè mulctatus, & miraculis illustrissimus. *Vid. Henriq. cit.*

A.C. 1615. *S.P.N. 1135.*

SIne numero, & penè sine fundo, ut & inæstimabilia S. P. F. Candidi merita, qui ob gratiam curationum inauditam ab ipsis etiam Hæreticis honoratur, ab Rege

Angliæ ad curandum consanguineá evocatur, eamque mirabiliter sanat; aliis sola manuum impositione medetur, pari modo v...s n...uissimis succurrit, infusa scientia illustratur, futura prædicit. Totus e... pr...igi...lus. Audiamus denuo ipsum ... litteris aliis ad suum Nucalensis Cænobij Abbatem. Dedit nuhi Dominus ex... quo ...turem, faciendi signa in populo Barbaro, qualia nec Epistolis leguntur facta, ita ... in nomine Domini nostri Iesu Christi resuscitare a mortuis valeam, corpora in pulveres ab annis multis resoluta. Nullus tamen credat me ob ista, sive ob his similia parifaciendum Apostolis ô dignam Monacho confessionem aut aliquibus perfectis viris, cum exiguus sim, & peccator, & contemptibilis. *Ex Henriq. &c.*

A.C. 1616. *S.P.N.* 1136.

Iterum in augenda missione anglicana, & congregatione nova propaganda insigniter laboratum. Notanda solum subscribentium nomenclatura, unde colligas, quanti viri se pro salute Angliæ in lo... stiam obtulerint, si ij solum venerint numerandi, qui pro tot aliis ... scripsere. Sunt vero, qui tum aderant: F. Leander de S. Martino, Vicarius Missionis Hispaniæ S. Theologiæ Doctor & in Academia Duacena linguæ sacræ professor Regius. F. Rudesindus Ba... Presbyter, Prior S. Gregorij ... R. P. Vicarij a... ... S. Theologiæ Doctor & Professor in Coll...o S. Gregorij Duaceno. F. Ioannes B...melius Doctor in artibus pro tempore missionis nostræ assistens, superior Benedictinorum Congregationis Hispan. in Hispan. in Colle... Marchianen... ... ... Professor publicus. F. Th...s Grynæus pr... Coll... Gr... Regens S. Theologiæ Li...ntiatus, & Professor ejusdem in dicto Collegio. F. Thomas Torquatus presb. & Professor primarius in Collegio Marchianensi. F. Gu...lmus de S. Martino presb. & Coll... S. Gregorij Oeconomus. F. Anselmus Cr... presb. & subregens in Collegio Marchianensi. F. Franciscus de Ouuo presbyter. Concionator. F. Gregorius Hu...atus presbyt. Theol. F. B... W...od presb. Theol. F. Thomas Moringthonus presbyt. Theol. F. R... S. Maria, presb. Theol. F. Cælestinus Tremblaus presbyt. ... F. Ild...s de S. Gregorio presb. Theolog. ... professor publicus Philosophiæ in Collegio Marchianensi. F. Antonius de S. ... Philosophus. F. Iacobus de S. ... Theolog. F. Deodatus de S. Maria Theol. F. Maurus de Sanct. I... F. Dunstanus de Sanct. Ioann... F. Ambrosius de Sanct. Edu... logus, &c.

Moritur eodem anno men... Conversione infinitorum B. C...us ... mortis suæ præclarus, à morte miraculis illustrissimus, & post mortem etiam Conversione Hæreticorum Ecclesiæ operam navans. *Vid. Henriq. &c.*

A.C. 1617. *S.P.N.* 1137.

Multis pro fide Catholica conservanda, & infidelibus convertendis exanthlatis laboribus, magno cum populi Catholici luctu, & mœrore diem extremum obit, absolutissimus perfectione & doctrina vir, Vener. F. Nicolaus Fagan, electus Episcopus Waterfordiensis ... cujus vitæ mirandis, & dignissimis de Ecclesia meritis, *leg. Chrysostom. Henriq. l. 1. dist. 34.*

De continuata tot sæculis nostrorum in adducendis Deo Hibernis industria, ac labore, & hoc ipso tempore eorundem constantia ac fortitudine con...lendus auct. cit. in Epistol. hoc anno ad ipsum data a quodam Hiberno Catholico, l. 2. dist. 37.

Moritur eodem anno B. Gulielmus Walchæus Congregat. Cistert. Monachus Episcopus Midensis in Hibernia & Martyr, post tredecim annos carceris, & multos cruciatus, dolore ... in exilio extinctus. *Vid. citat.*

A.C. 1618. *S.P.N.* 1138.

Salisburgensis Gymnasij initia, paulo post in universitatis celeberrimæ splendorem adolescentia, Marco Sittico Archiepiscopo, & singulari ordinis nostri fautore, sese ob magno Archipræsulis ... Ecclesiæ ... ornamento ... Sittico æterna nominis sui gloria, ... honori ordini, ordinem Diœcesi ... tuente, adeoque impensa ante n... ... annos a Benedictinis M... chis suæ Ecclesiæ beneficia, quanto m... sero, tanto dig...ore mune... te. *Ex litt. S. C. e. Ma...*

A.

A.C. 1619. *S.P.N.* 1139.

ADmiranda virtutis fama excellit, & prædicatur Ioannes Malderus ex Abbate B. MARIÆ de loco S. Bernardi Cist. Cong. Antuerpiensium Episcopus. De quo Henriquezius in Abbatibus Cænobij ejusdem. Nihil antiquius duxit, quã Monasticam disciplinam restaurare, veteresque ordinis praxes ac consuetudines restituere &c. Vt enim piissimus est prælatus, nihil illi magis in votis, quam exemplis & scriptis, aurea primi Christianismi tempora reducere, ut jure optimo optimis ordinis Patribus æquiparari debeat, &c. De laudibus ejusdem Reverendissimi Episcopi, nec ingenti quidem volumine satis, quantumvis præcisè res egregiè gestas concinnare, & cogere conaremur. Sed alibi aliquando fusius tractabimus. *Henriq. &c.*

A.C. 1620. *S.P.N.* 1140.

ÆTernum sibi in Benedictinorum omnium pectoribus, amplissimo de antiquissimo ordine nostro, merito, struit monimentum R. & Ill. S. R. I. Princeps Parisius Comes Lodronius Archiepiscopus Salisburgensis, Apostol. S. Sed. Legatus natus, dum Gymnasium à Marco Sittico antecessore erectum summa sua atq; ordinis nostri commendatione universalis studij Titulo atque facultate insigniendum à supremia S. Cæs. Majest. auctoritate contendit impetratque. Donata hęc universitas Privi[illegible]is, Prærogativis, immunitatibus, exemptionibus, &c. ab eadem S. Cæs. Majest. iisdem omnino omnibus, quibus aliæ omnes Italiæ, Galliæ, Germaniæ, &c. fruuntur, pariformiter, & æque principaliter, absque ulla differentia &c. atq; pro Patribus Benedictinis ab eadem S. Cæs. Majestate in perpetuum confirmata. Ex litt. & privilegijs hoc anno datis. Eandem fundationem, ac donationem ratam habuit, atque pro suo in optimos filios S. R. E. Benedictinos PP. amore & propensione, amplissimis gratijs, mirificè auxit, extulitque Sanctissimus D. N. Vrbanus Papa VIII. cujus ut & S. Cæsar. Majest. tabulas, brevitatis studio inserendas non esse censuimus: sed à Patribus potius ejusdem celeberrimæ universitatis, pro dignitate commendandas arbitramur.

Insigni ordinis & Congregationis Sanctissimæ Cisterciensis gloria creatus Archiepiscopus Dominicapolitanus, & Totius Novi Orbis Primas instituitur Reverendissimus & Illustrissimus Dominus F. Petrus de Oviedo Hortensis Monachus, postquam annis pluribus Philosophiam, ac Theologiam summa admiratione Compluti professus esset, & virtutis doctrinæque insolentibus planè radiis longe lateq; effulgescens, Regi Catholico, & inprimis Pontifici Maximo, Hispaniæ, immo Europæ universæ, perinsigniter se commendasset. *Vid. Henriq. l. 1. d. 7.*

A.C. 1621. *S.P.N.* 1141.

INcredibile, quanto numero vir[illegible] Religiosissimorum & Doctissimorum efflorescat Congregatio nostrorum Monachorum in Hispania, ex quibus sub hęc tempora eminent imprimis RR. PP. FF. Prudentius Sandovallius Prior perpetuus Monasterij Sancti Ioannis Re[illegible] de Naranco, & Chronographus Regius, multis aliis honoribus ob virtutem à Rege Catholico exornatus, tandem Pompelonensi Cathedra sublimatus, vir [illegible] ingenii monimentis toto orbe notissimus: i[illegible] dem Sebastianus de Villos [illegible] ob [illegible] næ, & raram hæc ævo eximiæ sanctitatis famam, in Hispania celebratissimus, variisque muneribus perfunctus, in vita, & post mortem miraculis clarus. Alphonsus item de Corral, Abbas Sanct. BENEDICTI. Vallisoletanus, pari sanctitatis fama notissimus, & meritis gravissimus, & per institutum scribe[illegible] [illegible]ret, summoperè commendandus; F. Didacus de Marquina Abbas San[illegible], F. Christophorus de Almeida F. Ioannes de Gentierrez, F. Didacus de Vannegas, F. Gaspar Vuca, F. Franciscus de Cordona, omnes litteris, sive genere, atque meritis gravissimis illustrissimi. *D. quibus co[illegible] sul. rerum Hispan. script. & Yepes nost[illegible] que.*

A.C. 1622. *S.P.N.* 1142.

SVccessu felicissimo, multo fidelium consolatione, atq uberrimi spe fructus, immortali ordinis atq; nostrorum o[illegible] gloria, egregie propagatur ac crescit Congregatio Anglicana [illegible] hoc anno Provincialibus, sive diversarum in Anglia Provinciarum Superioribus. Cujus commissionis copiam proposuit in appendicis parte prima D. Clemens Reyner[illegible] noster eo ipso tempore congregationis ejusdem Secretarius. *Vid.* Vnde perpetuo colligas, quam nostris Anglorum Salus cura-

curæ perpetuo fuerit, quamque perditissimis temporibus, suæ etiam vitæ negligentes essent, modo proximorum saluti prodesse, atque pro Ecclesia laborare possent.

A.C. 1623. *S.P.N. 1143.*

INter alia ordinis præclarissima sydera c... ulget, & suum hoc ipso anno, lumen E..pyreo cælo infert R. P. D. Adrianus Cancellier Abbas Dunen..is, insignibus mentis gloriosus; quæ inter non minimū illud, quod mira mu...icentia, & liberalitate sumptus, & necessaria suppeditarit, ad ædificia & ...stentationem plurium C...obiorum, & Collegiorum; quorum alij Deum laudant, alij proximorum utilitati, & juventutis instructioni vacant, fructu eorundem merito ad Adrian... etiā nostrum, & sexcentos ejusmodi, hoc ipso tempore, de aliis Religiosorum or...nib9 optime merentes referendo. Quorum hic & deinceps, utpote viven... modesti..., & verecundo rubori omnino parcendum duximus: adeoque, nullo modo defectu materiæ, sed modestia Religiosa, annos hos in viventium laudibus minimè e..tendim..s. Obiit Adrianus ipsa Resurgenti Sacratissima Die, vir omni v...tutis perfectione absolutissimus, juratus Corporis sui hostis, verus pau...per...m pater. ... felix illius anima carne solvenda cū morte luctaretur, cælesti lumine locus in q... ...ecumbebat il...tratus, illuminatis... ... viro illustre sanctitatis testimonium ... it. *V...d. Henriq. &c.*

A.C. 1624. *S.P.N. 1144.*

INcr...dibili merito Ecclesiam Matrem demerentur Congregationis Montis Si...n in Hispania Monachi, qui & publicè ...n diversis universitatibus ...itteras, & SS. Theologiam, & Philosophiam profitentur, & ad Infidelium Conversi...nem in diversas Regiones missi innumerabilem mort...m mul...itudinem, ex ...iten ...ucibus eripientes, gremio Ecclesiæ Rom...n. ad...ucit, de quorum sancti...mæ vitæ instit..., & ...ræter SS. Regulam no...stri...n con...itutionibus fusè agit *Henriq. l. 2. d. 15.*

Inter celebriores per Hispanias Do...tes celebrantur RR. PP. FF. Malachias D...s Monachus Hortensis Congregat. ...ist. ob morum ...vitatem & sapientiæ ... Sacer...is E...co...s c...tus, eidem sedi in omni sanctitate præfuit, pauperum amator præcip..., quidquid habebat in egenos liberaliter profundés, cujus præclara merita Dom... post ipsi9 obitum patefecit, evidentibus miraculis ad ejus sepulchrum frequenter patratis. Claret & F. Angelus Manrique scriptis doctissimis notissimus, differti...mu... verbi Dei prædicator, Philosophus subtilissimus, Theologus con...umatus, eaque in facultate Professor Academiæ Salmanticensis Ordinarius. Sed & celebris F. Basilius de Molina Doctor Theologus, publicus Theologiæ Professor in universitate Ferrariensi in Italia, vir fæcundissimi ingenii, scripsit de Immun...tate ...cclesiastica librum 1. Celebrantur etiam Eugenius Martinez, Bernardus Lopez, Bernardus de R...bera, vi... facilis ...genii & in enodandis Sacræ ...cripturæ difficultatib9, quæstionibu... ...e dissolvendis felix, scripsit librum cujus titulus est: Conceptus S. Scriptu...æ, &c. Et quidem omnes unius Cænobii Hortensis in Hispania Religiosi, unde ingentem multitudinem totius Hispaniæ Cænobiorum sub uno capite, & Congregatione minimè dissimilium, submetiaris. *Vid. Henriq. &c.*

A.C. 1625. *S.P.N. 1145.*

INnumera multitudo eorum, quos ex ordine hoc ipso tempore, insigni vitæ innocentia, & doctrina atque eruditione mirandos orbi proponere, & æternis sæcu...s comendare oporteret, consulto prætérimus, ab aliis, & Reverend...s inprimis Societatis Iesu Patribus summopere commendat...s, quorum tanta copia hoc tempore extitit, ut redivivus in terris Admirabilis Pater Noster BENEDICTU..., & reve...le in terras totus è cælo SS. Monachorum exerc...tus vide...r. De quo hostrorum f...rvore, & antiquo Spiritu resuscitato ita R. P. Conzen Societatis insignis sacerdos Politic. lib. 6. cap. 46. n. 12. *Nunc vero omnes ordines fer...ntius & constantius, quam à trecentis annis factum sit sese reformant, alii aliorum exemplo excitati.* Et code... l...bro 6. multo luculentius, cap. 11. *Veteres familiæ Religiosorum, pristinam integritatem ...oremque receperunt, & in dies ma...s ... ...ue reflorescunt, magna spe me...orum tem...r...i. Cum tam Sancta, fo...a, Deo sacrati ...ma pec...ra, caligi...oso mundo ...ent, contemnere sæculi pompas, ... pro nobis apu...d Deum interponant · & nov... turba sele... ...mitias spiritus præf...rent ..., ...nescenti orbi au... ari co...ur, &c.* A...d Casin...

Casimum etiam nova luce sacra societas illustratur, Simplicio Caffarello Abbate, viro in pauc[illegible] mem[illegible], sub quo Casini antiqua dignitas, & fama reparata, Hospitalitas inprimis, quæ ex usu Monachorum nostrorum fere præcipua suscipitur, cum uno unico ille Iubilæi Anno Septuaginta peregrinorum millia hospitio exciperet, & pro dignitate tractaret. Sed de hac nostrorum in peregrinos ac pauperes liberalitate plane immensa, in ordine perpetuata stupenda olim referemus, quæ quantumvis fidem excedere videantur, reapse demonstrabimus. *M. Ant. Scip. &c.*

Eodem anno Ianuenses, suptemo in discrimine, quem olim, dum superstes in terris ageret, amicum experti erant, tanto post è cælis Protectorem solemni voto evocant, Mellifluum Doctorem nostrũ; experti quamprimum sese exauditos. *Ex Manriqu. referamus.*

Ianuenses, verba Patris Sancti Bernardi in Epistola quadam ad se data) *in æternum non obliviscar tui, adeo sibi firma esse censuerunt, imo & experti sunt*, ut etiam post quingentos ferè annos, Christi nimirum millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, cum excellentissimum Principem Carolum Emmanuelem Sabaudiæ Ducem, quem hostem patiebantur nimis infensum, ditionis suæ oppida vastare, & sibi jam imminere, vix quinto ab urbe lapide conspicerent, omni humano auxilio desperato, fidem sanctissimi Patris intetpellaverint, concepto voto, post alia in hunc tenorem.

Posthæc, inter Divos Reipubl. nostræ Tutelares, Divum Bernardum; qui dum in humanis agebat, nostris in æternum non obliviscendũ, suis litteris spopondit, adscribere & connumerare promittimus, & vovemus, diem ejus festum celebrare, & à populis nostris, & à Clero, accedente Ill. Archiepiscopi & RR. Episcoporũ consensu, celebrari curare. In hac Ecclesia majori, vel in alia arbitrio nostro, Capellam eidẽ dicatam construere. Eadem die Divi Bernardi quotannis in perpetuum, sol[illegible] processionem fieri, & s[illegible] solemne ad ejus altare, nobis pie assiste[illegible] celebrari facere. Et demum manu Ducis [illegible] sacri inter solemnia singulis annis in perpetuum, & pro hoc anno, duodecim puellis, ut vocant, dotes, scilicet [illegible] libras centum unicuique earum persolvere. In cujus rei testimonium, has ab infra scripto nostro secretario publicè lectas recipi, & subscribi, & signo nostro muniri jubemus. Datas in Ecclesia Cathedrali die Dominica 25. Aprilis, anno 1625.

Hæc Ianuensis instante ruina suæ Reipubl. At quam ex voto, id votum ejus successerit, non multo post eventus monstravit. Nam Pater sanctus, dilato solum auxilio, quoadusque ipsius esse comprobaretur, in ipsa solemnitatis suæ vigilia, Hispana classe auxiliari propitius affuit, hostiles copias ocyus fugaturus. Nec quisquam in populosa urbe fuit, qui non Bernardi cognosceret tutelam, præsentem sanctum, cui beneficium acceptum reddendum foret. *Ita Manriq.*

A.C. 1626. *S.P.N. 1146.*

FLoret insigni omnium admiratione Congregatio nova Monachorum nostrorum in Belgio atque Lotharingia, eo ab ipsis Hesperiæ finibus derivata, de qua Balduinus Iunius in Chron. Mor. pag 4. Cæterũ, inquit Monachi isti A[illegible] (quorum primi ex Hispanicis Vallisoletanæ Congregationis Monasteriis in Belgium ac Lotharingiam venerunt) magna cum laude Philosophiam ac Theologiam publice profitentur. Sic & Monachi pariter BENEDICTI in Congregationis Vitonianæ in Lotharingia, Francia & Burgundia, juventutem docent, catechizant, concionantur, sacras confessiones audiunt, & alia munia ad proximorum salutem spectantia obeunt, &c. Vnde rursum colligas, quam admirabilis Deus in sanctis suis, aliis alisque locis ex ordine nostro perpetuo resuscitatis, &c.

A.C. 1627. *S.P.N. 114[illegible].*

EXtinguitur (absque affectu ullo sancti dixerim, & nemine, qui tantum virum noverit, gloriæ ejus invidente) magnum ordinis nostri, & Germaniæ universæ Prælatorum Decus, Georgius Abbas Weingartensis, à viris prudentissimis pro illustrissimo habitus, à maximis Germaniæ proceribus, pro sancto honoratus & vulgo speculum Abbatum, Pater pauperum, humilitatis exemplar, Cænobiorũ reformator, prisca sinceritas, & longe dignioribus Titulis, à Summis Principibus Pater, Religiosissimus Abbas, à nonnullis sui seculi Miraculum, neque privatim, sed palam, & in consessu virorum maximorum nemine refragante, tanta Nomenclatura honoratus. Nos in tanta meritorum copia, quid proferamus, omnino nihil cupimus, undique capimus, & cum bono Numine, annuentibus, quos a Numine primos veneramur, superioribus, nos aliquando, rara & mira, singulari volumine

lumine deprompturos, promittimus.

Ingentibus prodigiis Casinum illustratur, Consilio ibidem agitato de ornando Sanctissimi Patris, & Patriarchæ nostri sepulchro, ara maxima ipsi Patri Beatissimo sacra sponte loco mota, prodigiosa luce apparente. Organis pulsante nemine auditis, aliisque tanè mirandis, singulari Numinis providentia, sanctitatem loci attestantibus, ut haud immerito judices, ea omnia restituendum primum ordinis fervorem, & integritatem portendere. *Sed de his leg. Maxim. Ant. Scipio, &c.*

A.C. 1628. *S.P.N.* 1148.

Mirum prorsus quot quantiq; eximia sanctitate Antistites ex ordine nostro, & Abbates atque Monachi diversissimis per Germaniam locis, ante sexcentos, octingentos, & mille propemodum annos incinerati, insolentissimis prodigiis sese ostendant, quasi revivilcant, qui immortali beatitate felices jam cū Christo in cælis triumphant. Inter alios, decretus rursum in terris triumphus, insigni Bavariæ, Carinthiæ, Austriæ, Styriæ gratulatione ad VIII. & VII. Cal. Octobr. Sanctissimis Salisburgis Ecclesiæ, quondam Pontificib9 Ruperto, & Virgilio, nostri ordinis absolutissimi Monachis. Cuj9 solemnissimæ Pompæ descriptio, à Patribus nostris BENEDICTINIS universitatis Salisburgensis Professoribus edita, passim manibus teritur. *Vid. Thom. Vesß. in Dedic. Salisb.*

A.C. 1629. *S.P.N.* 1149.

Rursum alij in terris sese ostendunt, & ad confirmandos nostrorū pios ubiq; locorum conatus, mortalibus immortales sese ingerunt, & admirandis prodigiis Helvetiæ, Sueciæ, vicinisque regionibus illucescunt, eximia ordinis nostri sydera SS. Othmarus & Notkerus, Sangallenses olim Monachi, insigni etiam pompa, post tot sæculorum, ab eo quo decessêre, decursu, honorati & translati. Utpli etiam cælites, reflorescentibus primo flore Cænobiis applaudere, & denuo convivere sibi velle videantur. Quæ omnia suis singillatum voluminibus essent explicanda. Virorum doctissimorum juxta ac sanctissimorum numerum inire si contendam9, id verendum, ne immensum ne innumerum aggrediamur: tantus ubique est, ut virorum doctissimorum & Religiosissimorum ore, & scriptis Manu propria litteris, prædicatum audierimus, & legerimus, quotquot in Lotharingia, quotquot in Hispania viderint, quotquot in Anglia, in Hibernia audierint e sacra nostra D. BENEDICTI familia Monachos, non homines, sed vere Angelos vidisse, audisse. De Germania nostra præclarissimum, testis exceptione omni majoris Sereniss. Guilhelmi Bojoavorum Ducis, assertum in litteris ad Sereniss. fratrem Electorem Coloniensem. quod candide vertimus, meismet oculis vidi majorem Monasteriorum partem, & eorum præcipua, tam insigniter reformata, & in tam bono statu, de quo quisq; cordicitus gaudeat, &c. Veniens ad ejusmodi Monasterium aliquod, videre mihi visus sum, verum antiquum zelum, & pietatem, prout ea instituta erant sine dubio a principio, & prout de iis in veterum monumentis scriptum legimus. *Ita de Reformatione nostræ rudibus initus tantus Princeps Anno* 1597.

A.C. 1630. *S.P.N.* 1150.

Rursum majoribus animis augendæ & propagandæ Reformationi Suevica nostra congregatio intendit, & unus inter turbulentissima Regni negotia, & ingruentes undiq; periculorum fluctus, Abbatum omnium labor est, suos omnes ad prima antiquissimæ sanctitatis exempla provocare & cœpta cum admiratione omnium intuentium studia & conatus religiosissima constantia prosequi. Restitutis interim per Wirtembergiam Cœnobiis, eo quamprimum operarii ablegati, ingenti statim fructu vineam Domini excoluére, indubiumq; omnibus, ipsis etiā Hæreticis erat, nisi paulo post mutata rerum facie, alii ingruissent fluctus, brevissimo temporis spatio futurum fuisse, ut omnes, aut prope omnes, ad quos se nostrorum prædicatio & labor extenderet, ad gremium Ecclesiæ Matris, nostrorum opera atq; industria, adducerentur. Nec minori fructu in Palatinatu & alibi laboratum, ut pauculos intra menses, animarum aliquot millia sint in Christo reconciliata.

Iterum ingens numerus virorum ex ordine præstantissimorum referendus, quorum tamen viventium Religiosissimæ parcendum modestiæ; Reverendissimum tamen Patrem F. Antonium Perez nostrum, quin nominemus saltem, non possumus, toto jam orbe, omnium ore atque litteris celebratum, quem in tanto omnium applausu, tanto securius super stitem, insigni præconio efferre quia est,

san-

sanctissima [illegible] in Hispania Congregatio, qu[illegible]s, n[illegible]s eum tangi, molliri, [illegible] posse laudibus cognovit, in tanta u[illegible]ersi acclamantis vocalitate surdum, laudum ac meritorum suorum deprædicatione ignarum; gloriæ certa deinceps immortalitate, sæculo ejusq; præconiis vere mortuum; Ita de ipso & de ejus in SS. Regulam nostram Commentariis censuit Generalis Hispanicæ congregationis, & qui ob maturitatem Iudicij censores Religio[illegible] fuerunt designati. *Invenimus spiritu & nomine Antonium: in quo Deus duplicavit annonam, dum panem vitæ & intellectus, non de dimidio integrat, sed integrum sine fractione frangit, quē parvuli (immo & magni) hucusq; petierant, nec erat qui frangeret eis.* Nec minora quæ sequuntur. *Miramur Gregorium illum magnum, qui sanctus laboravit pro sancto, dum Benedicti sanctissimi sui parentis scripsit vitam, non laborasse Doctorem pro Doctore, Magistri sui præcepta denodantem. Miror hæc commentaria præteriisse Leandrum, Ildefonsum, Bedam, Anselmum, Cassiodorum, Rabanum, & tot Doctorum turmas, qui sub sancta Regula militantes, nihil quod facerent, ex ea prætereierunt; cur non quod docerent, cum magni vocati sint in Regno cælorum? Sed ut hi omnes, immo & exteri Patres, quin & Oecumenica Concilia, & Sacri Canones ad Regulam istam aspexisse videantur, non immerito ad Antonium nostrum sese ipsos suspicor reservasse, ut sub una apparererent mente, & sub uno pectore clausi: Commentaria hæc novissima, exquisierunt omnium antiquorum sapientiam, & inventum tradunt, &c.* Extant ipsius scripta Theologica, paulo post, quod speramus, summo rei litterariæ, & Scholasticæ Theologiæ bono, typis orbi communicanda, quem haud immerito non nemo, summi nominis Theologus, licet diversi omnino ordinis, Theologorum Hispaniæ Primatem, & Principem appellavit. Neq; talentum illud ipse abscondit, verum summo Hispaniæ ornamento, atque utilitate ex celeberrimis Cathedris miro omnium applausu, universo exposuit. Sed de ipso innumerisque aliis per Hispanias, Italiam, Belgium &c. immortali laude dignissimis, tunc convenientius, quando nec erubescere porro, nec doler[illegible] hac fama dei[illegible]ceps Nominis, poterunt, &c.

A.C. 1631. *S.P.N. 1151.*

PRisca Majorum nostrorum studia, & de orbe terrarum benè merita, in Italia, Hispania, Gallia, Germania passim reflorescunt, quando non uno jam loco, neque in iis solum, quæ per nostros, sive propter eosdem conditæ sunt, Academiis, nostri publicè litteras profitentur, verum communi Rei Christianæ bono, collegia ejusmodi, Gymnasia, atq; universitates sive [illegible], sive in gratiam Monachorum fundatas, summa auctoritate soli obtinent, ac [illegible]ntur. Præter enim ea, quæ supra commemoravimus, seu commemorare debuissemus; nova universitas Rh[illegible]ensis sub hęc tempora æterno nost[illegible] merito, gloriaque excitata fructum ingentem, & antiquo illi (quem ab[illegible] degustavit Majorum ætas, & nunquam satis miratus sera posteritas) haud imparem Ecclesiæ Dei, ex Monachorum laboribus pollicetur. Certe de Belgio in litteris ad nos datis die 12. Feb. Anno ipso, Aubertus Miræus, postquam nostrorum in superiore Germania studia commendasset: sic ait: Et vero in nostra Germania inferiore non jacent. In Flandria nominatim Gerardimontenses Benedictini, exemplo Patrum Societatis Iesu scholas litterarias juventuti, undiq; confluenti, annis superioribus aperuerunt: Duaci Philosophiam publicè docent, in Collegio seu Gymnasio Vedastinò, quod nostra memoria Cavarellus Abbas Vedastinus à fundamentis exstruxit. Alibi, nec uno loco, Theologiam exp[l]icant: ut meo quidem judicio, velut reddita juventute, familia BENEDICTINA, hodie reviviscere videatur. Quid in Hispania, Italia, Gallia, & alibi sodales vestri agant, in originibus nostris Monasticis, Coloniæ editis, explicui, nec hic repeto, &c.

Ita Miræus.

D COM-

COMPENDIUM COMPENDIOSISSIMUM

Ex Chronico

R. P. D. ANTONII DE YEPES,

Ex quo cum de ejusdem, tum de nostro operis proposito, prudens Lector, judicet; utroque utatur.

A.C. S.P.N.

490 | 1 NAscitur Sanctissimus, & Admirabilis Pater Noster Benedictus.

493 | 13 Deserit mundum idem Sanctissimus Pater, in desertum se conferens.

494 | 14 Egregia excellit sanctitate, & summo rigore delicatissimum corpusculum excruciat.

497 | 17 Victor de carne, & Dæmone triumphat gloriosissimus juvenis, toto corpore cruentatus reperitur à pastoribus, & jussu Divino à Presbytero pascitur.

510 | 30 Eligitur à cujusdam Cænobij Monachis Abbas, multum recusans, quod sui, & eorumdem mores, & vitæ institutum minimè congruerent.

523 | 43 SS. Maurus, & Placidus, aliique Procerum Romanorum filij à parentibus eidem offeruntur. Miraculis insignibus efulget.

Duodecim condit Cænobia, plura enim alia. Ordo Monasticus propagatur.

528 | 40 Insidiis gravissimis S. P. à Florentio Presbytero appetitur.

Casinum proficiscitur. Idola evertit, lucos succendit, populum Christo adducit.

529 | 49 Casinense, toto orbe celeberrimum Cænobium exstruit. Cujus dignitas, opes, potentia, viri illustres,

Abbatum syllabus explicantur.

De Regula S. P. agitur, ejusq; excellentia.

De gratia sanitatum eidem S. P. à Numine concessa, ut & gratia miraculorum.

Spiritu prophetico illustratur, futura prænoscit, abdita cogitationum intelligit, aliis gratiis præpollet.

530 | 50 Ab Equitio, & Tertullo S. P. N. visitatur, à quibus liberalissimè Casinense cænobium dotatur, & locupletatur.

531 | 51 S. P. N. plurima Romæ, & per totam Italiam fundat, & condit cænobia. Exstruit ante omnia cænobium Sanct. Erasmi; & Sanct. Pauli Romæ.

532 | 52 Cænobia Sancti Salvatoris, & S. Spiritus Majelensia. Monasterium Novaliciense, exstruitur. Excitantur, & alia cænobia, præcipuum Tremitense in Insulis Diomedis. Sed & Monialium collegia instituuntur sub SS. Regula nostra.

Sanct. Maurus ordinatus Diaconus, enodatur dubium de sacerdotio S. P. N.

536 | 56 Propagatur Ordo, & S. placidus in Siciliam destinatur, miris in itinere signis claret, & Messanæ cænobium condit.

S. P. N. videt Germani Capuani Episcopi in sphæra ignea in cælum deferri; videt etiam in solis radio Mundum universum, & Divinam essentiam, de qua mirabili visione fusius cap. 5. Yepes, anni hujus.

537 | 57 Ordo à S. P. N. in Hispaniam usque propagatur, missæ Monachorum coloniæ, & conditum Monasterium S. Petri de Cardenna; quod exin insigniter floruit, & totas SS. cohortes cælo misit, vid. ib. Syll. Abb.

Funda-

Fundatur in Hispania cœnobium S. Turibij de Lievana.

In Portugalliam usque nostri excurrunt, ubi exstruitur Monasterium Lorbanense.

538 58 Consulendus Yepes de statu Italiæ hoc tempore, & de Monachatu S. Silverii Papæ.

539 59 Fame sævissima grassante per Italiam; miraculose confluentes egenos sustentat S. P. N.

540 60 Ad S. Placidum in Sicilia invisunt DD. germani ejus Euticius; Victorinus, & Flavia.

541 61 Adpulsis ad Messanæ litora barbaris, S. placidus cum sociis, & Germanis Martyrio afficitur; quos sepelit Gordianus, & Martyrium describit. Restauratur S. Placidi Messanense Cœnobium.

542 62 Gordianus, & Maurus semel litteris compellant S. P. N. Totilæ eventura prænunciat. Legati ex Gallia ad S. P. N. veniunt, petitum Monachorum ab eodem coloniam quibus ipse annuit.

543 63 S. Maurus destinatur cum sociis in Galliam, miraculis, maximè in itinere illustribus à DEO honoratur; plures in Gallia difficultates patitur.

Moriuntur SS. P. Adm. N. Benedictus, & sanctissima Soror ejusdem Scholastica, quæ ante mortem ad ipsum inviserat. Videndus hic porro Yepes de iis qui vitam ejusdem Sanctissimi P. scripsere de miraculis post ejus mortem, diversis capitibus.

544 64 Fundator Glanofoliense in Gallia Cœnobium celeberrimum à S. Mauro; singulari miraculorum gloria, ut & Sanctitate admirabili excellit S. Maurus. Florus princeps Theodoberto Regi charissimus Monachum profitetur.

545 65 Gordianus Constantino Casinensi Abbati scribit. Florent plurimi egregia sanctitate Sanct. Pat. Nost. Bened. discipuli; ædificantur plurima passim Cœnobia: crescit in imensum Monachorum, & Sanctorum nostrorum numerus.

546 66 S. Romanus claret, & moritur. Claret idem S. Herculanus Monachus Ord. nostri, & Episcopus, postea Martyr.

Duo concilia celebrantur, in quibus aliqua in gratiam nostram sancita.

549 69 Status Regni Hispanici ab Yepes explicatur.

550 70 Vivit Abbas noster Dionysius Romanus, cognomento exiguus, author computi Ecclesiastici. Claret M. Ant. Cassiodorus, & fundatur Monasterium Vivariense.

552 Propagat mirificè Ordinem in Gallia S. Maurus, & plurima Monasteria passim exstruit.

Inter antiquiora cœnobia nomen Ordini dat Monasterium, vulgo Majus Turonense, olim à S. Martino fundatum, & conditum. In eodem postea universitas instituta, nostris publice profitentibus.

Crotilda Franciæ Regina vidua plurima condit cœnobia, in quorum uno tandem se ipsam includit.

Plures Sancti ex ordine celebrantur, inter quos eminent S. Monegunda S. Venantius? S. Leobardus.

Clarent Theodechiddis filia Reginæ Crotildis & S. Clodoaldus

Fundatur Monasterium Senonense, viris sanctissimis deinceps locupletissimum de quibus hoc anno Yepes.

553 73 Floret Gordianus, & describit Martyrium SS. Placidi, & sociorum auctoritate script. conf. Yeperum.

Gotthi in Italia dominantur. Ex nostris plurimi sanctissima sanctitate clarent: quos inter præcipuè Isaac Abbas Nonnosus. S. Spes, &c.

554 74 Martyrium S. Vincentii Abbatis, S. Claudii Legionensis, & ejusdem Abbatiæ initia celebrantur. Vid. Yepes de ratione temporis, ut & de successu ejusdem Abbatiæ.

Claret S. Æmilianus, cujus vitam antequam Regulam nostram profiteretur, describitur.

Plura in Vrbe Toletana Ordinis nostri Monasteria ædificantur. Initia cœnobii famosissimi Agaliensis; de ejusdem cœnobii viris sanctis, & illustribus legatur hic Yepes.

Childebertus Rex multa condidit in Galliis nostro Ord. cœnobia: interque ea eminet Arelatense.

555 75 Conditur cœnobium S. Carilefi: claretque ejus conditor, & primus Abbas S. Carilefus, viris dein illustribus frequentissimum illud idem Cœnobium; de quibus legatur Yepes hoc anno.

556 76 Celeberrimum S. Vincentij Cœnobium Parisiense fundatur à Childeberto Rege, hodie dictum S. Germani.

S. Germanus Episcopus Parisiensis ab Antonio nostro celebratur, & recensentur Abbates S. Vincentij

Conditur aliud cœnobium S. Vincentij de Mans.

Discipuli S. Germani, viri illustres numerantur.

557 77 Benchorense Cœnobium in Hibernia longè celeberrimum.

558 78 Summa apud Reges, & principes auctoritate pollet S. Maurus Abbas, plurimis idem miraculis illustratur.

Lirinensis Insula Sanctissima, & Cœnobium antiquissimum, post diversarum observantiarum varietatem Regulam S. P. amplectitur. Alia per Franciam Cœnobia antiquissima reformata SS. Regulam nostrā amplectuntur. Inter quæ etiam Agaunense.

Claret S. Marculphus Abbas. (Vandopera.

559 79 Floret S. Leonardus Abbas Novaliciensis, & S. Leonhardus Abbas de

560 80 S. Simplicius Casino præest, tertius ejusdem Sanctissimi loci Abbas. In Italia sancti plurimi ex ordine elucescunt, eosque inter S. Libertinus, S. Eleuterius SS. Eutichius, & Florentius, de quibus S. Gregorius.

561 81 S. Machutus in Britannia minori celebris habetur, plurima ibidem Cœnobia.

562 82 S. Sampson Archiepiscopus Dolensis fundat famosissimum Cœnobium Dolense, inde congregatio Dolensis.

Clarent SS. nostri Maglorius, Paulus Episcopus Leonensis, Gildas Tudualo, Ethbinus, & alij plures in minore Britannia.

Floret S. Maynus noster, conditum ejus deinceps nomine Cœnobium insignitur, in quo tres Reges cucullum pro purpura amplexi sunt.

563 83 Dumiense Cœnobium Illustrissimum in Gallitia conditum: Celebratissimus S. Martinus noster Dumiensis, Braracensis Archiepiscopus. Monasterium de Tibaes in Portugallia fundatur.

564 84 Potentissimum S. Medardi in Gallia cœnobium exædificatur. De cujus potentia, & nobilitate legatur Yepes hoc anno.

565 85 S. Radegunda Regina dein Abbarissa insignis.

566 Progressus nostrorum in Scotia. S. Columba noster Pictos convertit,

567 miraculis prodigiosissimus.

Conditum celebre illud, & frequentissimum deinceps Monachis cœnobium Huense.

568 87 S. Launomarus Abbas sanctitate clarissimus.

88 Sancti Patroclus, & Marcius.

569 89 S. Æmilianus. (Magnus ille Hispaniæ Patronus) ordinem nostrum, & regum amplectitur.

573 93 Prophetico spiritu illustris S. Æmilianus.

574 94 Moritur S. Æmilianus atque ingentibus prodigiis ejus Sanctitas declaratur. Cœnobium S. Æmiliani longè splendidissimum, & præstantissimum.

Multus est in hujus cœnobii raris describendis Yepes noster, recensens cœnobia eidem annexa, Abbates, viros illustres C. Vid.

Fundatur cœnobium Sanctissimum B. M. V. Valuanera, & in hujus describendis qualitatibus fusior est Yepes noster hoc anno.

575 95 Benedictus I. Papa, ex Monacho Ord. nost. clarent Sanctus Hospicius, & S. Calupanus.

Funda-

576 96 Fundatur Monaſterium S. Andreæ in Vrbe Romana. Claret S. Gregorius M[illegible]gnus, agit hoc loco cont[illegible] Baronium Cardinalem auctor noſter Anto. de Yepes plur[illegible]bus cap. clarent SS. Romula, & Redem tpâ de quibus S. [illegible]regorius in Dialogis.

577 97 Moritur S. Benedictus, I. & eligitur S. Pelagius II.

578 98 S. Ebrulphus no[illegible] inter ſanctos hujus temporis eminet. Exurgit ejus deinceps n[illegible]en Cænobitarum perinſigne. Idem ipſe alia plura extruit, & mille quingentis Monachis præeſt.

579 99 Clarus habetur S. Eparchius Abbas.

581 101 Deſcribitur ſtatus Eccleſiæ, & Ordinis hoc tempore.

S. Maurus Abbas abdicat ſe Abbatia, & eligitur Bertulphus.

582 102 In Monaſterio Glanoforienſi moriuntur centum, & quatuordecim Monachi.

583 103 Moritur feliciſſimè S. Maurus Abbas.

Deſcribitur ſtatus Monaſterij Glanofolicenſis, & miracula S. Mauri celebrantur. Vid. placet cap. Yepes de Glanofolio.

Maurſmunſter prope Argentinam ſub hæc tempora conditum.

S. Gregorius Magnus miſſus Conſtantinopolim Legatus, fit familiariſſimus S. Leandro noſtro Archiepiſcopo Hiſpalenſi.

Moriuntur Regina Andovera, & Chindequinda filia ejusdem ex Chilperico Galliæ Rege, ordinis noſtri ſanctimoniales.

584 104 S. Leander Archiepiſcopus Hiſpalenſis eximia ſanctitate Eccleſiam Dei illuſtrat. Vid. Yepes de ſtatu Hiſpaniarum.

586 106 Deſtruitur cænobium Caſſinenſe, noſtri Lateranum ſecedunt, plurimis ibidem annis morantur.

Floret S. Martinus de Surento, & S. Suranus, & S. Antonius Monachus Caſſinenſis.

587 107 Noſtri habitant etiam, & habent Eccleſiam Patriarchalem S. Laurentij Romæ.

Celebris habetur S. Salvinus noſter Epiſcopus Albigenſis.

588 108 S. Sulpitius Bituricenſium Archiepiſcopus florentiſſimus.

Multa cænobia ordinis noſtri ædificat.

589 109 Regale Monaſterium Cabilonenſe conſtruitur per Regem Guntrammum.

Celebratur tertium Concilium Toletanum, in quo multa in favorem Monachorum ſancita.

590 110 S. Gregorius Magnus ſummus Eccleſiæ paſtor eligitur, quantumvis omni modo reniteretur, deniq; initio Pontificatu, præclariſsimè de Eccleſia univerſa meretur.

591 111 Sanct. Gregorius, & Leander familiariſſimè litteris ſemet compellunt.

Fundatur per inſigne cænobium S. Petri de Arlanza, in quo Bamba Rex potentiſſimus poſtea Monachum eſt profeſſus. Cænobij ejusdem res, & Abbates fusè deſcribit hoc anno Yepes.

592 112 S. Gregorius M. feliciſſimè præeſt Eccleſiæ, in qua ſummopere cultum divinum promovet.

593 113 Mauritius Imperator lege lata, prohibet millites cucullum amplecti, quam illico corrigit Gregorius Magnus.

594 114 Monaſterium S. Pancratij Romæ à Monachis occupatur.

Claret S. Maximianus noſter Archiepiſcopus Siculus, à S. Gregorio Magno inſi[illegible]niter commendatur.

595 115 Claret Marinianus Archiepiſcopus Eccleſiæ Ravennatis.

Fundatur Monaſterium Claſſenſe, hodie congregationis Camaldulenſis principatu nobile.

Congregat Romæ Concilium S. Gregorius Magnus, in quo Regula S. P. N. approbatur, & confirmatur.

Inſigni ſanctitate exſplendeſcit in orbe S. Gregorius noſter Archiepiſcopus Turonenſis.

596 116 Intendit conversioni Anglorum S. Gregorius Magnus.
597 117 S. Augustinus Monachus cum sociis secum ad conversionem Anglorum destinatis strenue in Anglia operatur.
Fundatur per Augustinum, & socios, plura per Angliam Monasteria, inter quæ præstantissima illa S.Salvatoris,& S.Petri, ac S. Pauli Cantuariæ.
Eliense celeberrimum Angliæ cænobium exstruitur, in Ecclesiam postea Cathedralem erectum.
598 118 Legatio à Recaredo Rege Hispan. & S. Leandro ad Gregorium Magnum decreta.
599 119 Pari sanctitate elucet in Hispaniis soror S.Leandri Archiepiscopi S. Florentina Abbatissa.
Celebrantur tres viri illustres Cyriacus Abbas S. Andreæ Romæ Sanct. Maximus Episcopus Syracusanus, & S.Ioannes Viclarensis Episcopus Gerundensis.
600 120 Celebris sanctitate S.Hermelinda, sive Hermelindis Monialis, S.Wolfius egregia sanctitate plurimum prædicatur.
601 121 Celebrat Concilium I. Lateranense S.Gregorius Magnus, in quo multa in favorem Monachorum.
Iterum aliud cogit Concilium Lateranense II.
In Oriente, etiam in Hierosolymis nostri ordinis cænobia exædificata.
602 122 S. Claudius Abbas insignis habetur.
Multa scribit opera S. Gregorius Magnus. Miranda in summo honore humilitate excellit S. Gregorius M.
603 123 Prodigiosissimis miraculis commendatur à Deo S. Venerij Abbatis præstantissima sanctitas.
Brunichildis Regina ædificat celeberrimum Augustoduni cænobium.
604 124 Variis morbis tentatur; & conficitur S.Gregorius Magnus.
S.Gregorius Magnus miraculis illustratus.
De Trajani anima liberata pulchrè disputat Yepes.
Moritur S.Gregor. Magnus de Ecclesia universa meritissimus.
605 125 Clarent in Anglia,& indefesse in convertendis infidelibus laborant SS. Laurentius, Mollitus, & Iustus.
Fundatum celeberrimum Westmonasteriense S.Petri in Anglia Cænobium:
Excurrit hoc loco Yepes ad usque nostra tempora agens de nostrorum in Anglia Martyrum constantia, sub Henrico nimirum, & Elisabetha Regibus.
606 126 S. Faustus scribit vitam S. Mauri Abbatis. Fuit uterque discipulus S. P. N. Benedicti.
607 127 Fuit creatus Pontifex Maximus ex ordine nostro Bonifacius Papa quartus.
Sub quo Concilium celebratum, in eoque plura pro nostris à Patribus constituta.
609 129 Moritur S. Augustinus Anglorum Apostolus.
610 130 Concilium celebrat Bonifacius IV. in quo Monachorum honori præclarissime consultũ, iidemq; contra obtrectatores insigniter defensi; de quo legendus hoc año Antonius noster.
611 131 Describit Yepes rationem temporis, & statum Ecclesiæ atque Ordinis.
Claret miranda sanctitate S. Columbanus, Monachus Bercrotensis, prædicator insignis per Galliam, & Germaniam.
Fundatur illustrissimum Cænobium Luxoviense, cujus præstantiam, & ab ubertate sanctissimæ prolis, felicitatem describit Yepes fusius.
612 132 S. Columbanus multa patitur, dum Theodericum Regem corripit, ac reprehendit.
S, Columbanus per Theodoricum Regno ejicitur, & venit ad Clotharium.
Floret S. Deicola Abbas S.Columbani discipulus.

Fun-

Fundatur Monasterium S.Petri Salisburgense.
S.Rupertus Episcopus Salisburgensis primus, Boiis verbum DEI annunciat. Pertexit hoc loco Syllabum Abbatum S.Petri Salisburgensis Yepes.
S.Columbanus, & discipuli in Austrasia prædicant.
613 133 S. Columbanus concedit in Alemanniam.
614 134 S. Gallus liberat a Dæmonio Frideburgam filiam Ducis Alemanniæ Guntzonis, Sanct.Columbanus floret in Italia, & condit cænobium Bobiense.
615 135 Moritur magnus, & sanctissimus vir Columbanus, de cujus Monachismo pulcherrima affert Yepes hoc año.
616 136 Sanctus Atalus, & S.Bertulphus Monachi Bobienses, & in Abbatia S. Columbano electi successores clarent.
617 137 S.Eustasij secundi Luxoviensis Abbatis grandia merita. Nec minori encomio celebrandus, S.Walaricus Monachus Luxoviensis, in conversione gentilium meritus.
S. Eustasius in convertendis gentibus, ac Hæreticis laborat.
S. Fara Abbatissa rara sanctitate exsplendescit, & insignem cælo sanctarum filiarum familiam educat.
Luxovienses monachi nequicquam Abbatem sibi præesse desiderant, & evocant, S.Gallum id oneris prorsus detrectantem.
618 138 S.Agilus S.Columbani discipulus vivit.
Fundatur Cænobium Resbacense, cujus primus Abbas fuit S. Agilus.
619 139 Celebratissimi ex Ordine S.Ioanne Episcopus Syracusanus, & S. Helladius Archiepiscopus Toletanus.
620 140 Insigniter floret S. Amatus Monachus Luxoviensis, dein Abbas Montis S.Romarici.
621 141 S.Paulus Monachus Episcopus Virdunensis excellit.
De Monasterio Theologiensi fusius agit Antonius noster, ejusdemque *qualitates describit, & catalogum Abbatum contexit.
622 142 De Machometanæ sectæ initiis agit auctor.
623 143 Celebrantur S. Licinius Episcopus Andegavensis, & S. Winebaldus Abbas Tricasinus.
624 144 Monachi nostri Regnum Northumbriæ ad fidem Christi perducunt.
625 145 S.Paulinus egregiè laborat in Angliæ Regno Northumb.
626 146 Eduuinus ipse Northumbriæ Rex ad fidem convertitur.
627 147 Totum Regnum cum Rege baptizatur.
628 148 In cælum abit S. Iustus Archiepiscopus Cantuariensis, cui sufficitur, S. Honorius.
630 150 Illustrissimus sanctitate Amandus, qui prædicatione sua in universa Gallia strenuè operatur.
Claret S. Alovinus S. Amandi discipulus.
Conditum Cænobium S. Petri Gandense, exin dictum S. Bavonis.
631 151 S.Arnulphus ex Duce Austrasiæ Mosellanicæ Monachus, Episcopus Metensis.
632 152 S.Amandus repræhendit Regem Galliæ, & Regno pulsus, ad conversionem Gentium convertitur.
632 152 S.Floribertus Abbas, & S.Livinus prædicationi indefessè instant, Sanct. Claudius Episcopus Bisuntinus cucullum amplectitur, & virtutibus, ac prodigiis insignitur. (cita sunt
633 153 Concilium V. Toletanum celebratur, in quo multa pro monachis san-
Moritur S. Paulinus Archiepiscopus in Anglia; moritur, & Eduinus Rex, à cujus morte res variæ per Angliam.
634 154 Admiranda sanctitate effulget S. Aydanus Archiepiscopus, insignis verbi Dei prædicator.
Construitur potentissimũ cænobium Lindisfarnense: factum exin monasterium Cathedrale monachorum: in quo viri plures sanctissimi convixere.

635 155 Saxones Occidentales convertuntur per S. Birinum.

636 156 Successus felicissimus Evangelij in Orientalium Saxonum Regno.

Sigebertus Rex monachum profitetur. Idem ante Cantabrigiensi universitate instituta de Regno meritissimus.

S. Aydarus imprimis celebratur.

637 157 Plurimæ Regum filię ordinis se nostro devoventes, ab Antonio enumerantur, omnes circa hæc tempora cucullum purpura potius ducentes, & eligentes, S. Ebba, S. Lausuida, S. Editha, S. Eaburga, S. Ositha, S. Aoduvena, Etacóngotha, Sedrida, Edilburga, S. Syra, Sanct. Hilda, &c.

638 158 S. Faro Meldensis Episcopus, & S. Tiacrius insigni sanctitatis opinione celebres habentur.

639 159 S. Amandus ferventer insistit prædicationi. Instituit Cathedralem Argentinæ Ecclesiam, in qua Monachi vices Canonicorum objicere.

640 160 Barbaries Germanorum per Monachos abstergitur, propè cænobia eorundem populus congregatus, & urbes ædificantur. Plurima per Germaniam Monasteria exstruuntur, & à monachis universitates, sive Scholæ publicæ instituuntur: ex quibus ingens consecutus in Ecclesia fructus, & barbarorum studia ad liberalium artium, & virtutum præstantiam conversa.

Wisemburgensis Imperialis cænobij initia.

641 161 S. Rictrudis illustrissima princeps, velum, & cucullum induit.

Initia celeberrimorum Monasteriorū Marcianensis, & Hamaticensis.

Clarent SS. Eusebia, Clotsendis, Allenda, & S. Maurontus germani S. Rictrudis liberi.

Floret S. Richarius Abbas Sanctissimus; Construitur Centulanum cænobium nobilissimum.

642 162 Tria cænobia excitantur pro nostris in urbe Treverensi.

Eminent insigni vitæ sanctitate S. Severa, S. Adela, & S. Hermina vel Irmina.

643 163 Iterum alia plura conduntur pro nostris cænobia Treveris.

Initia & splendor insignis cænobii S. Maximini Trevirensis; sive potius restitutio cænobij ejusdem, nostri Ordinis Monachis in illud primum introductis.

De cænobiis S. Eucherii, & S. Matthiæ Treveris pluribus hoc loco, agit auctor noster.

Celebre est Monasterium Mediolacense. Vid. Yepes hoc anno agens ibidem de SS. Clodulpho, Basino, & Luthroino.

644 164 Dagobertus Rex nostris mirificè favet.

Initia cænobii potentissimi S. Columbæ Sennonensis.

Describitur ab authore initium, splendor, & dignitas potentissimi cænobii Ord. nostri S. Dionysij Paris. Vid. Yepes. In eo aliquando cænobio litteras professi monachi, non aliter quam in universitate.

645 165 Sancti Reges Iudicael, & Iodocus, contempto Regno, sanctè in cænobio vivunt.

Plura cænobia exædificantur per f. Eligium gloriosum Christi confessorem, inter quæ eminet Solemniacense.

646 166 Yepes agit de statu Ordinis in Hispaniis, & de initiis vitæ S. Fructuosi.

Conditum Sanct. Petri de Montibus cænobium, cui præfuit Sanct. Fructuosus.

Principium cænobii S. Romani de Ornisga, per Cindaluindum Regem.

647 167 S. Eugenius II. Archiepiscopus Toletanus floret.

S. Gislenus celebratur, ejusq; nomine cænobium in Flandria.

S. Vincentij S. Waldetrudis, nec non S. Aldegundis res gestæ commendantur.

Castrilocense cænobium.

648 168 Pipinus Brabantiæ Dux, S. Iduberga conjunx, S. Begga, S. Gertruda filię eorum ab autore laudantur.

Ex Hibernia multi prædicatores veniunt in Galliam Belgiam. Videndus Yepes de eisdem viris præstantissimis hoc anno.
S. Gertrudis insignis sanctitatis exemplo refulget S. Foillanus, & S. Vltanus celebres habentur.
S. Amandi celebratur memoria.

649 169 Idem S. Amandus visitat limina Apostolorum.

650 170 S. Landelinus Abbas multa condidit cœnobia.

651 171 Monasterii Laubiensis initia: cujus conventus Patrum fuit dein Cathedralis.

652 172 De variis in Hispania successibus consulendus hoc anno Yepes.

655 175 S. Yrene Ordinis nostri sanctimonialis Martyrio coronata.
Concilium congregatur in civitate Toletana.

656 176 Concilium x. Toletanum: Sanct. Fructuosus fit Archiepiscopus Bracarensis.

657 177 S. Eugenius III. Archiepiscopus Toletanus floret.
S. Ildephonsus, Archiepiscopus dein Toletanus, celebris habetur.
Monasterium Stabulense celeberrimum fundatur, in quo præest Abbas S. Remachus.
In eodem cœnobio dein claruerunt S. Theodardus Episcopus, & Martyr, & S. Paboleuus.

658 178 Celebratur à sanctitate eximia Sanct. Trudo ex comite Hasbaniæ, Monachus noster: à quo celebre illud Ordinis nostri monasterium Trudonense.

659 179 S. Wandregisitus Abbas floret. Conditur nobilissimum Cœnobium Fontanellense in Normandia.

660 180 Translatum corpus S. Patris N. Benedicti nonnulli hoc annotare volunt, de quo pulchrè disputat Yepes hoc loco, & Floriacensis cœnobij initia ac splendorem describit. Item agit de S. Aygulpho.

661 181 S. Amandus fundat cœnobium Elenonense, in quo se recondens vitam denique absumpsit.

662 182 Batilda Franciæ Regina à cucullo insigniter exsplendescit.
Fundatum cœnobium Calense.
Fundatum S. Petri Corbeiense cœnobium amplissimum, viris illustribus deinceps frequentissimum.

663 183 S. Florentinus Episcopus ex Monacho, Argentinensibus præest.

664 184 Multi per Angliam excellunt ex Ordine viri præstantes.
Celebratur in monasterio Estrenesalcense Concilium de celebratione Paschatis.

665 185 SS. Colmanus, & Agilbertus florent. Idem SS. Wilfridus, & Cedda vel Ceadda.

666 186 Monasterium Melrosense nominatissimum effloreſcit.
Sanct. Cutbertus Melrosensis Monachus, dein Archiepiscopus Lindisfarnensis.

667 187 Post Deodatum Wighardus nominatur Archiepiscopus Cantuariensis, dein Adrianus Abbas, & post Adrianum Theodorus monachus.

668 188 S. Adrianus delatum Pontificatus Cantuariensis honorem omni modo à se removens, cogitur nihilominus cum S. Theodoro in Angliam proficisci.

669 189 S. Adeodatus ex Monacho dein Summus Pontifex insigni enitet vitæ sanctitate.

670 190 S. Theodorus Archiepiscopus cum S. Adriano Abbate partitur onera: uterque publice litteras profitetur.

671 191 Describitur status Regni Franciei,
Martyrij laurea coronantur.
S. Projectus, & S. Amarinus Abbas.

672 192 Mortuo Recensuindo Rege, in Regni solium elevatur Wamba gloriosissimus, exin post aliquot Regni annos, & multa fortiter gesta monachum Ord. nostri professus.

Wamba

673 193 Wamba sive Bamba rebelles fortiter edomat; & multa præclarè gerit.
674 194 Wamba triumphans Toletum ingreditur, pace æquè ac bello gloriosus.
675 195 Wamba Regis studio Concilia diversa in Hispaniarum Regnis celebrata.
Idem Episcopatus honore aliquot ex cænobiis nostris ornari impetrat, nostrisq; impensissimè favet.
S. Valerius Abbas illustrissimus habetur, cujus vitam scripsit Ambrosius de morales.
676 196 Fundatio monasterij Bertiniacensis.
Clarent S. Audomarus Episcopus Tarvanensis, & S. Bertinus Abbas. Fusior in describendo S. Bertini cænobio Yepes, Syllabum ejus loci sanctorum pertexit.
677 197 Moritur S. Audoenus Archiepiscopus Rothomagensis.
Initia Flavicensis Abbatiæ, & aliorum monasteriorum per Sanct. Audoenum. Agit hoc etiam loco Yepes de Sanct. Geremaro Abbate, & S. Leufredo.
678 198 Ansbertus monachus, & Abbas Fontanellæ, & Archiepiscopus Rotromagensis claret.
679 199 S. Agatho Summus Pontifex ex monacho nostri Ordinis præest.
680 200 Farfensis cænobij nobilissimi in Sabinis initia, cujus progressus, & Abbates describit auctor noster.
681 201 Bamba Visigothorum Rex gloriosissimus cucullum pro diademate amplexus se in cænobio includens, vitam sanctissimè illic exigit.
Concilium duodecimum Toletanum celebratur.
682 202 Agit hic pluribus Yepes de pænitentibus variis per inquisitionem cænobio inclusis, deque eorum habitu.
683 203 Concilium decimum tertium Toletanum convocatur: de quo consulendus Yepes.
684 204 S. Benedictus II. Pontifex Maximus ex nostri Ordinis monacho.
Rex Galliæ hoc loco obiter attingit author ad pleniorem Historiæ cognitionem.
Fundatio Magni illius Gemetiacensis cænobij, toto orbe olim nobilissimi.
S. Philibertus Abbas claret.
S. Austrebeta prima Pauliacensis Abbatissa.
Agit alio rursum capite Yepes de vita S. Philiberti Abbatis hoc ipso anno, deque successore ejus S. Aichardo viro Sanctissimo, & de Sanctis Confessionibus 450. Gemeticensis cænobij Monachis S. Aichardi discipulis una die felicissimè mortuis. Sed & agit obiter de aliis nongentis ejusdem cænobij, licet multo post, una item die Martyrio affectis.
685 205 S. Martyrio coronantur S. Leodegarius Episcopus. Gravia patitur ab Ebroino Tyranno S. Amatus; pari furore in alios Galliæ sanctos insanit idem Ebroinus.
686 206 Sanct. Chilianus, & socij in conversione Franconiæ laborantes tandem perimuntur.
687 207 De supremis S. Guthberti Lindisfarnensis Episcopi agitur.
688 282 Plurium Angliæ Sanctorum meminit hoc loco Yepes, quos brevi elogio exornat S. Eadbertum Archiepiscopum Lindisfarnensem, Sanct. Eattam ejusdem urbis Pontificem, S. Bossonem Archiepisc. Eboracens. S. Eleuterium, S. Eddonem, S. Winfridum, S. Erchenwald. &c. omnes Pontifices diversarum Cathedralium Ecclesiarum.
Eodem anno celebrat memoriam plurium sanctarum Reginarum Ordinem nostrum professarum; ut S. Ediltrudis, S. Sexburgæ, S. Ermenildæ, S. Wereburgæ, S. Ælfredæ, S. Ethelfridæ, S. Chineburgæ, S. Eadburgæ, S. Wedæ, S. Quineldridæ, S. Milburgis, S. Miltridæ, S. Edilburgæ, &c. Vnde colligas, ex unius temporis felicitate reliqui quoque felicitatem.

S. Egberti

689 | 209 S. Egberti nostri ingenua de Ecclesia merita, de quibus [illegible] Yepes hoc anno.

690 | 210 Ad Conversionem Germaniæ accinguntur, digno Apostolorum [illegible] ctionis numero duodecim Monachi nostri, quos inter Princeps [illegible] net S. Wilibrordus, alias Clemens appellatus.

691 | 211 Clarissimus habetur Sanct. Vulmanus Monachus, & Abbas Bolo-niensis.

692 | 212 S. Othiliæ, sive Otiliæ celebre nomen, quæ plura ædificavit Ordinis nostri cænobia, in quorum unico, cujus fuit Abbatissa, trecentas [illegible] ta moniales sanctissimè educavit.

693 | 213 Concilium XVI. Toleti celebratum, in quo aliqui Abbates pro[illegible] ti ad Cathedrales Ecclesias.

Videndus hoc eodem loco Yepes noster de insigni Monachorum constantia, & indefesso labore in convertendis Mauris.

694 | 214 Vedastini Cænobij illustrissimi primordia, ac nobilitas describitur, & viri ejusdem illustres aliquot celebrantur.

Duodecim nostri Apostoli provincias inter se partiti, toto animi sen-su, ac pro viribus in Conversione [illegible] fidelium [illegible] incumbunt.

695 | 215 S. Witbertus labores suos sanguine exornat, & gloriosissimo fine co-ronat, ab infidelibus crudelissime peremptus.

Alij multo fructu fidem Christi prædicando propagant.

S. Suitbertus Werdensis Episcopus mira sanctitate efflorescit.

696 | 216 Mortuum resuscitans Sanct. Suitbertus multos qui aderant gentiles convertit.

S. Wilibrordus à Sergio Papa consecratur Archiepiscopus, & propè Trajectum plurimos ad Christum adducit.

697 | 217 Concilium Vltrajecti celebratur, cui præsidet S. Wilibrordus.

Ex Anglia alii rursum è nostris in auxilium Apostolorum nostrorum occurrunt, & ipsi in diversas provincias destinantur.

Sancti duo fratres Erraldi Monachi Martyrio coronantur.

Fundatur Imperiale Monasterium S. Emmerani in Vrbe Ratispo-nensi, cujus nobilitatem, & Abbatum seriem describit Yepes.

698 | 218 Sanct. Willibrordus celeberrimi Cænobij Epternacensis fundamen-ta jacit.

S. Lambertus noster Episcopus admiranda sanctitate claret & tan-dem Martyrio coronatur.

699 | 219 S. Willibrordus in Francia, & Frisia, in Dei verbo disseminando Ar-meniæ laborat.

700 | 220 S. Vulfrannus Senonensis Archiepiscopus Frisonum Conversioni incumbit.

701 | 221 S. Hermelandus Abbas Antrensis. Fundatio Antri celeberrimi Ordinis nostri Monasterij.

702 | 222 Sanct. Wiro ad conversionem gentium ad juvandos Apostolos no-stros duodecim missus cum Sanctis Plechelmo, & Otgero strenuè la-borat.

703 | 223 Claret S. Benedictus Anglus Abbas Sanctissimus Magister sancti, & venerabilis Bedæ.

704 | 224 S. Andelmus Abbas dein Schireburnensis in Anglia Episcopus mira sanctitate exsplendescit.

705 | 225 Edilredus, Chenredus, sive Choenredus, & Offa ex Regibus Mo-nachi.

Reges imitatæ Reginæ, & Regum filiæ, idem institutum amplexæ sunt, S. Chinefwida S. Ethelredi Regis soror, Offæ Regis uxor, & S. Chineburga Alfredi Northumbriæ Regis uxor, Chinefwidæ soror ve-lum pro diademate amplexæ sunt. Eundem ordinem professæ, Sanct. Chinesdrida, S. Eadburga, S. Weda, de quibus consulendus hoc anno Yepes.

S.Go[illegible]

706 226 S. [illegible] celeberrima memoria.

707 227 [illegible]tum celebre Div. Michaelis Virdunense cœno[illegible] Loth[illegible]ngia.

708 228 Clarissimus S. Bonitus Arvernorum Episcopus, ac Episco[illegible] postea monachus Magnilocensis.

709 229 Insignis apparitio Sanct. Michaelis Archangeli in Gallia, cujus prout honori in monte Tumba nobile ordinis nostri cœnobium [illegible]tatur.

710 230 Prosequitur Yepes nostrorum duodecim in Germania Apostolorum labores, & fructum.

711 231 S. Switbertus prædicando multum proficit, mortuum ad vitam revoca[illegible] multa prodigiosè operatur

Agit eodem anno Autor noster de Monasterio Werdensi, & de Canonizatione S. Swiberti.

712 232 Laborant indefessè in conversione Gentilium strenui cooperatores S. Swiberti S. Willeicus, S. Marcellinus Sanct. Werenfridus, & Sanct. A[illegible]hatius.

Iu Hollandia agro Dominico excolendo operam insignem Ecclesiæ navat S. Adelbertus. Fundatum præstantissimum nostri ord. cœnobium Egmundense.

713 233 Describitur Maurorum in Hispaniis barbaries Regnorum vastitas, & ordi[illegible] nostri status. Vbi mira, & lectu dignissima de Monachis, & cœnob[illegible] nostris.

714 234 S. Gregorius secundus, ex ordinis nostri Monacho Pontifex Maximus de Ecclesia meritissimus, qui primus in Ecclesiæ hostes exercitum collegit.

715 235 Florent hoc ipso tempore viri ex ordine nostro vita, & genere illustrissimi, Eleutherius ex Duce Austrasiæ Monachum professus, quem ex inrelicto item Ducatu consequutus Lambertus frater, pac[illegible] ac bell[illegible] gloriosissimus, cujus exemplum deinceps, & filius successor, & filiæ plures imitatæ cucullum purpuræ, ac auro omni a[illegible]lere clavis. S. Sebaldus ad conversionem Gentium accingitur, ac tandem Noribergæ subsistit, celebrantur item S. Ioannes ex Monacho S. Hildæ Hagulstadensis Episcopus miraculis illustrissimus.

Effulgent eodem tempore Sanct. He[illegible]min[illegible]s Abba[illegible], & Episcopus Laubiensis, ejusque in eodem honore successor S. Theodulphus.

Agit sub finem hujus anni Yepes de incremento ordinis nostri, & Cœnobiorum per Germaniam potentia qua videnda.

716 236 Describitur Europæ [illegible]b hæc tempora status, & afflicto oriente op[illegible]sisque ibidem Monachis, in Occidente eorumdem mul[illegible], Imperatoribus, Regibus, ac Principibus certatim cucul[illegible] S. [illegible]ctiss. Pat. Nost. amplectentibus, monasterij Casinensi insignis restauratio.

717 237 Restauratur post longam vastitatem Hispania, & multa ibidem [illegible] bia exædificantur 87. cœnobia in sola Asturia olim, & [illegible]c celebra[illegible] enumerat Yepes noster, ordinis nostri [illegible]iversa.

718 238 Fundatio Monasterii S. Ioannis de la Penna, quo anno de[illegible] Re[illegible] Navarræ consulendus Yepes, ut & de Concilio Pro[illegible]li Ari[illegible]niæ Rege convocante Episcopos, & Abbates sui Regni a[illegible] idem [illegible] annis Pennense cœnobium.

719 239 Agit eodem loco Yepes de Regibus In eo Monasterio sepultis.

720 240 Cœnobium S. Galli in Helvetia con[illegible]ut, quod [illegible] modum illustrat ejusdem primus Abbas S. Gallus.

722 242 Ma[illegible] ille Ger[illegible]æ Apostolus S. Bonifacius c[illegible]

723 243 Idem vir sanctissimus a Gregorio nostro II. Pontifice Max. [illegible] de [illegible]versi[illegible] Ge[illegible]u[illegible] ordinatur.

724 244 Fundatur potentissimum Germaniæ cœnobium Augien[illegible] [illegible]minum Episcopum, cujus u[illegible]ma fa[illegible], & [illegible]ura ab e[illegible]

[illegible]
[illegible] Ecclesiæ Doctor, [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] Monasterio [illegible]
[illegible]
[illegible] Regis [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] S. [illegible]
[illegible] Monasterio [illegible]
[illegible] asseritur
[illegible] 249 [illegible]
[illegible] Episcopus M[illegible]
[illegible] A[illegible] Du[illegible]
[illegible] Herbarthus [illegible] Episcopus [illegible]
[illegible] S. Petri [illegible] W[illegible] Saxon [illegible] Rex [illegible]
[illegible] Cantuariensis Sanct. Edwaldus Episcopus Lin[illegible]
[illegible]
730 [illegible] [illegible] per S. [illegible] & S. [illegible] Monasteria,
[illegible] deficit [illegible] Monachale [illegible] cœnobium
[illegible] [illegible] Gregorius noster II. Pontif. Maxim. succedit Gregorius III.
Claret [illegible] & sanctitate [illegible] nus sanct. Venerabilis Beda [illegible]
[illegible] M[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] S. [illegible] noster [illegible] Cathedrale templum Frisingæ con-
[illegible], & conse[illegible] in honorem Sanctissimi P. N. Benedicti. A[illegible]
[illegible] eundem Sanctissimum P. N. Bene-
[illegible] Cathedrales
[illegible] S. [illegible] Corbiniani prim[illegible]
[illegible]
[illegible]34 [illegible]54 S. [illegible] Monasteria Amorbacense sive Am-
morbacense [illegible] Cellam M[illegible] Fabariense.
[illegible] 255 Str[illegible] Germaniæ Apostolus noster Bon[illegible] con-
versione Teutonum, ac plura [illegible] monasteria.
[illegible] A[illegible] qua mi[illegible] nda [illegible]
[illegible] exemplo confe[illegible]
[illegible] & G[illegible]
[illegible] sanctitate ex[illegible] A[illegible], de qua [illegible]
[illegible]
[illegible] Monasterio H[illegible] que dignitas, [illegible]
[illegible]
Mo[illegible] S. Clemens noster V[illegible] tentium [illegible] x, cum se ante [illegible]
[illegible]
[illegible] in Archiepiscopatu [illegible]
[illegible] S. [illegible] æ R[illegible] relicto Regno, M[illegible]
[illegible]
S. [illegible] dent [illegible]
[illegible] & [illegible]
[illegible] W[illegible] Archiepiscopus Viennensis ex Monacho noster [illegible]
[illegible]

[illegible] 259 M[illegible] Rex II. Austra[illegible]
S. [illegible] aliquot per B[illegible]
[illegible] m c[illegible]
[illegible] S. Bon[illegible]
[illegible] Plura hic a[illegible] Yep[illegible] ce[illegible]
bus [illegible] erata.
[illegible] 261 S. Bonifacius [illegible] per [illegible] rmanias c[illegible]
novos erig[illegible] Episcop[illegible] qu[illegible]
chi Cathed[illegible] tuti, & c[illegible]
strenue in Ecclesia Dei & infidelium conv[illegible]
S. Bur[illegible] han[illegible] noster [illegible] Episcop[illegible]
jus vitæ res gestæ narrantur, & S. Adelarius [illegible]
M[illegible] S. Gregorius III. Pont. M[illegible] c[illegible]
stri Monachus, cujus merita commem[illegible] rantur.
742 262 Concilium celebrat S. Germaniæ Apostolus Bonifacius.
743 263 Aliud ab eodem Concilium in Germania celebratur ub[illegible]
stri ordinis favorem per[illegible].
744 264 Fuldense illustrissimum ac potentissimum Germaniæ Monasterium conditur per nostrum Germaniæ Apostolum S. Bon[illegible], [illegible]
præ[illegible]minentia, & qualitates, nec non viri illustres, ac schola publica
ample commendantur.
745 265 Rursum Concilium in Alemania convocat S. Bonifacius noster. S. ipse
Bonifacius eligitur primus Archiepiscopus Moguntinus. Aistettensis Episcopatus in Germania primordia.
Fit primus Episcopus Aistettensis S. noster Willibaldus.
Agitur hoc eodem loco de Germanis S. Willibaldi.
SS. Wunibaldo, & Walpurga, omnibus Sanct. Pat. Nost. Ordinem [illegible]
[illegible].
Virciliacensis cænobij initia, in quod translatum S. Mariæ Magdalenæ
sanctissimum corpus.
Fundatum S. Michaelis de Cuxan in Catalaunia Monasterium in qu[illegible]ra
[illegible] sanctitate explenduit S. N[illegible] Monachus.
746 266 Viri sanctitate, & fama celebratissimi præcipue hoc ipso tempore in or[illegible]
[illegible] r. S. Ebbo Ar[illegible]pus Senonen[illegible], S. A[illegible]us
Episcopus Frislaniensis, S. Wigilus Abbas, & Episcopus Lau[illegible]nsis
SS. H[illegible]linda, & Rel[illegible] Abbat[illegible], I[illegible] Episcopo Tullensi
Monachus S. Benigni, S. Hidulphus Archiepiscop. Treverensis, &c.
747 267 S. Car[illegible] ex Rege fit Monachus, cujus vita [illegible]
Yepes [illegible]bitur.
748 268 Per h[illegible] tempora [illegible] cravit [illegible] Cas[illegible] Zacharias P[illegible], &
splendor e[illegible]sdem Cænobii exprimitur.
749 269 M[illegible] Nonan[illegible] arum conditur, atque primus Ab[illegible] S. A[illegible]
mus ex Duce Forojuliano Mo[illegible]. Multitudo sanctorum [illegible]ona
c[illegible], & Martyrum ejusdem Cænobii deprædicatur. A[illegible]
item Syll[illegible]bus texitur.
[illegible] 270 R[illegible] Longobardorum Rex Monachum, [illegible] Re-
gno, in Cænobio [illegible] Rach[illegible] Lo[illegible]rum
Re[illegible] uxor mari[illegible] xemplum sequuta [illegible] P[illegible]
[illegible] Re[illegible]es, [illegible] O[illegible]m e[illegible]
[illegible] tare ex[illegible]ere.
[illegible] 271 Chi[illegible] Regina co[illegible]
[illegible] Abbas S. Dionysij ce[illegible]mus habetur.
[illegible] 272 Mo[illegible] S. Zachariæ nostr[illegible] Pont[illegible]
[illegible] S. Stephanus III. Monachus Ca[illegible]
S[illegible] pinum & [illegible] F[illegible] Reg[illegible]
[illegible]vit.
S. [illegible]ercitus Ab[illegible] Martyr[illegible]
num.

[illegible]

[illegible] 273 [illegible] S.Al[illegible]
[illegible] ,& viri [illegible]

754 274 [illegible] S. [illegible] Magnus Germanorum Apostolus, [illegible]

755 275 S. [illegible] de [illegible] , & Germanis [illegible] loco [illegible] prædicatione , & [illegible] Martyrio [illegible]

P[illegible] quinquaginta S. Bonifacij Martyrum Monachorum [illegible]

S. Bonifacij [illegible] Anglia, Germania, ordine nostro, ac Ecclesia universa [illegible] de [illegible] .

756 276 Vltrajectensis Ecclesiæ status a morte S. Bonifacij describitur.

C[illegible]mus explendet [illegible] de Ecclesia [illegible] eritis S. Gregorius Vltrajectensis Episcopus.

Paritate [illegible] fama, & meritorum gloria emicat S. Lebuinus, in conversione Gen[illegible]

Regale cœnobium S. Benedicti Sag[illegible]um extruitur, cujus potentia, [illegible] depingitur

A[illegible] hoc eodem anno [illegible]ralibus Benedictinorum in Hispania Ecclesiis Yepes, qui vid. om[illegible] lon[illegible]

757 277 Status Re[illegible] Hispaniæ de[illegible]. E[illegible] cœnobia ab Alphonso Rege co[illegible] commemorantur.

Eadbertus Rex Angliæ Monachum in Lindisfarnensi cœnobio in[illegible]

758 278 G[illegible]rziense Religiosissimum in Lotharingia Monasterium fundatur.

759 279 Mo[illegible] S. Iu[illegible] B[illegible] co[illegible].

Fundatum item Sanct. Michaelis de Petroso in Hispanis Monasterium.

Extructum eodem anno monasterium Sanct. Iuliani de Sam[illegible] in Gallatia per Regem D. Fruelam. [illegible] cœnobij præ[illegible] fusius ex[illegible].

760 280 Sc[illegible] in Bavaria cœ[illegible]

761 281 Monasterij S. Vincentij de Oviedo principia, cujus dignitas explicatur, de Cathedralibus nostris Monasteriis, deq; aliis cœnobiis prope Ecclesias Cathedrales conditis [illegible] agitur.

762 282 In cœnobio eodem Asturiæ Regum veterum sepultura.

Inter P[illegible] ex ordine nostro [illegible] Gaymbertus Archiepiscopus [illegible], Monachus SS. Petri & Pauli C[illegible], & [illegible] Malmesburiensis S. Petwin[illegible] ex mon[illegible] in Malmes[illegible] [illegible],&c.

763 283 Clarissimi habentur S. Abel Abb[illegible] & Episcopus Laubiensis & S. Amal[illegible] [illegible] S. [illegible] Monacho[illegible] & Abbat[illegible] Amarbaricensis Episcopus Werdensis.

764 284 Monasterium [illegible] in ho[illegible] Al[illegible] vir aliqu[illegible] illustre recensentur

765 285 S. Naboris in Lotharingia cœnobium fundatur, olim S. [illegible] appellatum.

766 286 Plurima per Bavariam exstruit [illegible] Tassilo Dux Bojorum: quæ inter W[illegible] Mansee, Th[illegible],&c.

Fundata item celeberrima Monasteria Chremsmunster, & Lauri[illegible]nse, in quo tan[illegible] M[illegible] Tassilo

767 287 Constantinus Imperator [illegible] in Oriente su[illegible] opere persequitur

768 288 S. [illegible] IV. [illegible]
Pipinus noster [illegible]
Pipini Regis filiæ Caroli M[illegible] res [illegible] nostro se [illegible].
769 289 S. Stephanus Papa, Concilium R[illegible] Ecclesia bene meritus.
77[illegible] [illegible]90 Theodora Regina propter sterilitatem a C[illegible] tam, repudiata, meliori sponso nubit, Ch[illegible] D. Iuliæ Brixiensi professa.
[illegible]1 291 S. Adelardus Caroli Magni consobrinus, ob in[illegible] doræ Reginæ Caroli conspectum [illegible] & [illegible] duit, & in sanctitatem mirandam proficit.
772 292 Sub hæc tempora plura ædificantur cænobia in H[illegible] Yepes.
773 293 Monasterium Imperiale Campidonense conditur, cujus [illegible], & prærogativæ prædicantur.
774 294 S. Ioannis de Pravia in Hispaniis fundatur per Regem Silo, & Ado[illegible]dam Reginam.
775 295 Clarissimus habetur Sanct. Rumoldus noster Archiepiscopus Dublienssis.
776 296 Italiæ status describitur, & Casinense cænobium inprimis floret, quando N[illegible]en hoc ipso tempore [illegible] per S. P. N. Benedicti corpus operatur.
7[illegible] 2[illegible]7 Claret Theodemarus Abbas Casinensis, de cujus ad Carolum Magnum litteris legendus Yepes.
778 298 Plura conduntur hoc año nostri ordinis cænobia in Catala[illegible] per Carolum Magnum, de quibus consulendus Yepes.
779 299 In Archiepiscopatu Trevirensi multi hoc ipso tempore ex ordine viri illustres prodiero, quos inter duo inprimis Archiepiscopi Treverenses Vilmadus ex Monacho S. Maximini Treve[illegible] Pontif[illegible], & successor Ricobaldus ex monacho Mediolanensi enituere.
S. Mariæ de Horreo ingens splendor, in quo uno cænobio de[illegible] Abbatissæ sanctitate vitæ insignes excelluere.
[illegible]8[illegible] 300 Pr[illegible]ipia sanctissimi cænobij S. [illegible] [illegible] que splend[illegible] describitur.
[illegible]81 301 Fundatur insigne monast[illegible]um S. Mar[illegible] de Obona [illegible] Regno Asturicensi.
[illegible]82 3[illegible]2 Pipinus ungitur Rex Italiæ, cui tutor adsignatur S. Adelandus noster Abbas Corbeiensis.
Celebratur S. Zenonis Veronensis monasterium, ejusq; exordia [illegible]buntur. Plura in Gallicia monasteria excitantur.
783 3[illegible]3 Mortuo Silo Rege, Adosinda Regina pro purpura cucullum amplecti[illegible]. Clarent S. Beatus, & Ætherius.
[illegible]84 3[illegible]4 SS. Beatus, & Ætherius contra Elipandi errores se strenue opponunt, & duobus libris eos refutant.
785 3[illegible]5 Ex ordinis nostri Episcopis hoc tempore præ aliis exsplenduere, S. Gregorius Episcopus Vltrajectensis, S. Al[illegible] ejus [illegible], S. Re[illegible]gius Episcopus Argentinensis, ejusque successor Sanct. Ra[illegible] S[illegible] Simpertus Episcopus A[illegible]stanus, Sa[illegible]. De[illegible] A[illegible]hanensis, Bertricus Episcopus Salisburgensis. Simbertus [illegible] R[illegible] & A[illegible] [illegible]ior.
Florent etiam viri illustre sanctitate plurimi S. Frodinus Abbas [illegible] ce[illegible] & S. F[illegible] R[illegible]s Merciorum.
Ex genere [illegible]us Monachi eminent Carolomannus, & [illegible] C[illegible]mani [illegible].
[illegible]8[illegible] [illegible]6 Al[illegible]inus Flac[illegible]us [illegible] Al[illegible]inus [illegible] eruditissimus, & [illegible] Th[illegible] [illegible] sticæ [illegible]

[illegible] Imperatorem D. [illegible]

[illegible]

8[illegible] [illegible] le[illegible]

[illegible] Plura [illegible]

80[illegible] [illegible]ures [illegible]

[illegible] Po[illegible]

V[illegible]rio.

[illegible]

V[illegible] Episcopus [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Quin [illegible]

L[illegible]

& [illegible]

814 314 Mon[illegible]

815 315 Pr[illegible] S. [illegible]

De[illegible]

Grande[illegible] & [illegible] M[illegible] Rector [illegible]

Se[illegible] Yepes.

S.L[illegible] Ordinis [illegible]

[illegible] M[illegible] S. Leo III. Pont. Max. & ejus excelle[illegible] S. Stephanus IV.

81[illegible] 3[illegible] Mo[illegible] S. Stephanus IV. & [illegible] Paschalis [illegible]

C[illegible] M[illegible], & Abbates [illegible] Aquisgrani super observa[illegible] Reg[illegible]. Vid Yepes

H[illegible] multæ [illegible] pulch[illegible] enodantur

8[illegible]8 [illegible] It[illegible] Caroli M.[illegible]

S. Apollinaris [illegible] præest, quorum tunc Religio laudatur

S. [illegible] Romæ [illegible] S. Pr[illegible]

8[illegible] 3[illegible] S. Beda Genuensis, longè diversus ab illo Angliæ, venerabilis cognomen[illegible]

82[illegible] 34[illegible] Wiqu[illegible] Monasterium in Angl[illegible]

821 34[illegible] Ræ[illegible] Ecclesia S. [illegible] per S. Paschalem [illegible], eidemque adjicit Cœnobium, quod [illegible] Moniales [illegible]

8[illegible] 342 Fund[illegible]

8[illegible]4 34[illegible] Coronatur [illegible] S. Paschali nostro, qui Sanct[illegible] Pontifex [illegible]

825 34[illegible] S. Seb[illegible] translatum in [illegible] Cœno[illegible]

826 346 S. A[illegible] Infidel[illegible] D[illegible]

8[illegible] [illegible] S. Gregorius IV. [illegible] Mona[illegible] Pont. Max. E[illegible] novę

8[illegible]8 [illegible]8 Re[illegible] S. Theodatus A[illegible], S[illegible] E[illegible] W[illegible] S. Harru[illegible] Hic [illegible] A[illegible] A[illegible] H[illegible] & Fr[illegible] L[illegible]

8[illegible] [illegible]9 [illegible] Vir[illegible]

[illegible], & [illegible] & A[illegible] H[illegible]

[illegible] C[illegible]

[illegible] A[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Carnuti [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Apostol.

[illegible] Fundatur mon[illegible] B.M.V.

[illegible]

[illegible] brorum [illegible] Ay[illegible] A[illegible] H[illegible] St[illegible] Thoringi[illegible] A[illegible] lian[illegible]. Bert[illegible]

[illegible] Monasterio S. MARIA [illegible]

[illegible] 36[illegible] [illegible]

841 [illegible] [illegible] c[illegible]

842 [illegible] [illegible]

843 361 M[illegible] Al[illegible] ca[illegible] R[illegible] H[illegible] M[illegible]

844 [illegible] Res & [illegible]

845 [illegible] M[illegible] coro[illegible] S. Gert[illegible] tur. S.P. N. BENEDICTI [illegible] R[illegible] & [illegible]

846 [illegible]

847 [illegible] S. [illegible] o [illegible]

[illegible] [illegible] C[illegible] M[illegible]

849 [illegible] N[illegible]

[illegible] H[illegible]

[illegible] D 4

[illegible] Martyr [illegible] SS. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] nus Sc[illegible] S. [illegible]
[illegible] M[illegible]
[illegible] S. Berthario [illegible]
[illegible] In Se[illegible] rissimus usdem [illegible] episcopi.
[illegible] Agitur de S. Eul[illegible]o Ar[illegible]
[illegible] Vita & Martyrium S. M[illegible] Einsidlensis, ex [illegible] per. Car[illegible] runde[illegible] ater & Roth[illegible] Alp[illegible] Lu[illegible] P[illegible] A le[illegible] z Re[illegible] cu[illegible] illustriores. De aliis conven[illegible]. De [illegible], & [illegible]ca- tione sopita persequuti[illegible] certa in loco agitur
862 [illegible] S. Sw[illegible] W[illegible]
86[illegible] 383 Monasteria S. Felicis de A[illegible] S. MARIÆ de Puerto, SS. Petri & Pauli de T[illegible] H[illegible]ur, [illegible]orum postremo [illegible]us Ghdila [illegible] p[illegible] etiam Abbas est electus.
864 [illegible] Agitur de tr[illegible] S. V[illegible] & Martyris.
86[illegible] 3[illegible] C[illegible] E[illegible]us Archiepiscopus Se[illegible] & R[illegible] thar[illegible] ex [illegible] Rector Scholæ H[illegible].
8[illegible] [illegible] qui bus I[illegible] Yepes. C[illegible] H[illegible] ex [illegible]uce M[illegible]. [illegible]uo Ordonio Re[illegible] succes[illegible] A[illegible]
[illegible]
8[illegible] [illegible] Principia antiquissimi Mo[illegible] S. Victoriani in Ar[illegible]ia.
8[illegible] [illegible] M[illegible] S. Ste[illegible] O[illegible] cor[illegible] m[illegible] Rex Tre[illegible]
8[illegible] [illegible] [illegible] S. M[illegible] S. I[illegible] Hun[illegible] Mortuorum [illegible] Agitur de [illegible] C[illegible] m[illegible] Anastasi[illegible] B[illegible] a Bar[illegible]
8[illegible] [illegible]o [illegible] I[illegible] st[illegible] celebrato. D[illegible] untex [illegible] M[illegible] Flan[illegible].
8[illegible] [illegible] A[illegible] S[illegible] Pl[illegible] H[illegible] [illegible]
8[illegible] [illegible] R[illegible] M[illegible]
8[illegible] [illegible] S. [illegible]
[illegible]4 [illegible] R[illegible] P[illegible] [illegible]
8[illegible] [illegible] [illegible] S[illegible] M[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] R[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

879 [illegible] Mon[illegible] com[illegible] Ad[illegible] pus [illegible] chu[illegible] p[illegible]

88[illegible] 4[illegible] Car[illegible] Magni [illegible] Vid. Yepes.

881 [illegible] De [illegible] h[illegible] agitur

882 4[illegible] N[illegible] De[illegible] rupti descri[illegible] per [illegible] c[illegible] nostro [illegible] affectis.

883 4[illegible]3 Multi in Hispania per Sa[illegible] Martyrio affi[illegible]ntur. P[illegible] M[illegible] [illegible]sterii S. P[illegible] Ro[illegible] Principia & successus Abbatiæ S. I[illegible] Duen[illegible]as.

884 404 In[illegible] M[illegible] Abbate.

885 405 Nordmanni devastant Galliæ R[illegible] Clare[illegible]t Gosl[illegible]us Episcopus Pari[illegible], A[illegible]al[illegible]s Abb[illegible].

886 406 Prosequitur Yepes N[illegible]rum in Gallias irruptio[illegible]. In unico G[illegible] Cœnobii Mar[illegible]atu[illegible] Monachi.

887 407 S.R[illegible]em [illegible]

888 408 S.Rembertus noster moritur, succedit S. Adelgarius. Plura in Catalaunia [illegible] per W[illegible] Comitem [illegible]de Barcinona S. MARIÆ de Ripol splendor & prærogativæ explicantur. Historia S.Imaginis Montiserratensis, eiusque sacri loci & Mona[illegible] præstantia prolixissime celebratur.

889 4[illegible] V[illegible]

8[illegible] 4[illegible] An[illegible]s Ab[illegible]s [illegible]atinensis fi[illegible] Theanensis, ei succedit Ra[illegible] & [illegible]r Ha[illegible] Abbate Hirsa[illegible]iæ felicitas prædicat[illegible]. Inter viros Ordinis illustriores Salomon [illegible]us C[illegible] R[illegible] M[illegible] S. A[illegible] A-melricus Episcopus Spirensis, Adrebaldus Hist[illegible] Si[illegible]mundus Episcopus Halberstad[illegible] C[illegible] A[illegible] [illegible] M[illegible] [illegible] Inter [illegible] r[illegible] Ed[illegible] A[illegible] A[illegible] L[illegible] M[illegible] R[illegible] & H[illegible] Ale[illegible] R[illegible] [illegible] Caroli Crassi, M[illegible]

891 4[illegible] M[illegible] S[illegible] M[illegible] A[illegible] Ha[illegible]ho noster

892 4[illegible] Pl[illegible] O[illegible] C[illegible] P[illegible] a[illegible] a Nord[illegible] [illegible]dantur, Rh[illegible] fit A[illegible] Pr[illegible].

893 4[illegible] M[illegible] S.S[illegible] de Val[illegible] Ecclesi[illegible] Cathed a-[illegible] Canon[illegible] Ordinis nostri habet.

894 414 Sua[illegible] M[illegible] Rex [illegible]

895 415 Conc[illegible] T[illegible] celebratur, & [illegible] illustres nostri eidem præsentes [illegible]

896 416 S.[illegible] M[illegible] Mon[illegible] memoratur.

89[illegible] 418 Claret S. G[illegible] ex Abbate S. P[illegible] M[illegible] A[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]. Ecclesia Asturicensis Cathedralis [illegible] Mo[illegible] [illegible]ceratur

899 419 S.Radbodus noster Episc. Vl[illegible]ajectinus habetur clari[illegible].

900 420 S.Fulco Archiepiscopus Rhem[illegible]s, [illegible] Martyr, est [illegible]. Cænobia fundantur inter alia S. Vit[illegible]s apud Raven[illegible], S. [illegible]ati in Lotharingia, & S. Salvatoris de Lorvela. Clarus S. [illegible] Abbas.

901 421 Infiniti Monachi Martyres in D. Ioannis Messanæ in Sicilia. Fortu[illegible]s II. Rex Navarræ Monachus Sanct. Salvatoris de Leyre clarissimus celebratur.

Ioannes IX. Pontif. Max. Monachus ordinis nostri.

902 422 Fundatur Sanct. Vincentii de Montorte, & describitur. Fund[illegible]m illustrissimum Cænobium S. Trudperti in Helvetia. Claret S. Grimbaldus Monachus S. Bertini. Plurimi Monasterii Nonantu[illegible] Monachi Martyres.

903 423 Moritur [illegible]thelwida Regina, & Monialis. Monasterij de Algadese memoria.

904 424 Restauratum denuo Regale Cænobium Saguntinum.

906 426 Novaliciensis Cænobii [illegible]dor, & Bibliothecæ celebratur.

907 427 Leonis V. & Christophori Romanorum Pontificum vitæ.

908 428 Insigne Cænobium Sanct. Stephani de Ri[illegible]as del. S[illegible] in Gallicia conditur. Eodem in Cænobio plurimi relicto Episcopatu vitam Monachicam amplexi sunt. Condita S. Salvatoris de Cinis, & S. MARIÆ de Ferreyra.

909 429 Clarus Sanct. Orgerus ex Monacho Corbeiæ Bremensis Archiepiscopus.

910 430 Hunni Monasteria plurima evertunt. Monasterium illud famosissimum S. Petri Cluniacense construitur: potentia, sanctitas, & dignitas prolixè commendatur. Ejusdem Cænobij viri sancti & illustres plurimi enumerantur.

911 431 Fundatur Monasterium S. Petri de Eslonca Regni Legionensis facile princeps. Conditum item Cænobium SS. Adriani, & Nataliæ in eodem Regno Legionensi.

912 432 Legendus Yepes de controversia super quorundam Cænobiorum fundatione.

613 433 Fundatum Monasterium S. Petri de Aureliaco, alias dictum Sanct. Giraldi.

914 434 Principia, & successus Monasterii S. Pauli Barcelonensis.

916 436 Conditum Cænobium S. Leocadiæ de Castannera ubi fuit Monachus S. Gennadius. Agitur de Episcopis Cixila & Frunimio. Plurimi per diversas orbis partes ex Ordine v[illegible]illustrissimi exsplenden[illegible]unt inter alios S. Gennadii Discipuli, & in Episcopatu successores, Fuertes, & Salomon viri spectatissimi, & meritis graves, Obecus Episcopus de Oviedo ex Monacho S. BENEDICTI Saguntino, &c.

91[illegible] 437 S. E[illegible]rec[illegible]a, & S. Elgida filiæ [illegible]duardi Angliæ Regis, Moniales.

918 438 S. Win[illegible] no[illegible] Bremensis Archiepiscopus ex Monacho Corbeiensi Da[illegible]orum & Gothorum Apostolus. Principia insignis Monasterij S. Dom[illegible] de Silos, & splendor. Ag[illegible] fusè de S. D[illegible]nico Abbate, ejusq; mirac[illegible]lis.

920 44[illegible] F[illegible]ur S. M[illegible] A[illegible]la. Vita Abbatis Sa[illegible] F[illegible] M[illegible]nasterii in S. Fl[illegible] ex[illegible] Cathedrale[illegible]

921 441 Cele[illegible] S. [illegible]s fun[illegible]tur Mo[illegible]ste[illegible]ij Ge[illegible]lacens[illegible]s.

922 442 C[illegible]nditum insigne Monasterium Beat. Mar. Virg. de Sobrado [illegible] [illegible]a.

92[illegible] 443 Monasterij de Santa [illegible]lumba memoria.

924 444 F[illegible] M[illegible] S. M[illegible]RIÆ [illegible]fca.

925 445 C[illegible]rat[illegible]r memoria M[illegible]nasterij S. Dictini Episcopi.

926 446 Pr[illegible] R[illegible] A[illegible] IV. Hisp. Reg[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] Monasterium [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] Gallica. Clar[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & H[illegible], [illegible] H[illegible] A[illegible] [illegible] A[illegible]bas [illegible], [illegible] Episcopus, & [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] ce[illegible]um [illegible] breviter [illegible] [illegible] Al[illegible]æ, & [illegible] Henrici Imp. filiæ, [illegible] [illegible] II. Hispan. Regis [illegible].

934 | 45[illegible] [illegible] [illegible], d[illegible] [illegible] S. Æmiliani nost[illegible] octuaginta [illegible] [illegible] de[illegible].

9[illegible] | 45[illegible] S. [illegible] Rudesindus Episcopus Dumiensis claret [illegible] Monasterium [illegible], c[illegible] p[illegible].

93[illegible] | 456 S. La[illegible] d[illegible]tur.

937 | 4[illegible] B[illegible]emiæ c[illegible], & [illegible] S. W[illegible] [illegible] M[illegible] a[illegible]ot[illegible].

938 | 458 Gunthanus ex Monacho S. Emmerami Episcopus Ratisponensis.

9[illegible] | 4[illegible]9 S. Ge[illegible] A[illegible] [illegible] ordinis restitutor, floret.

94[illegible] | [illegible] [illegible] Monasterium Ma[illegible] conditur.

941 | 4[illegible] V[illegible] ex [illegible] M[illegible]nachus.

942 | 4[illegible]2 Fundatur Monasterium S. I[illegible] de [illegible]. San[illegible] MARIÆ del C[illegible] [illegible]. Vita S. Hermogij Episcopi Tud[illegible] [illegible] Ordinis nostri Monachi refertur.

9[illegible] | 4[illegible]3 S. H[illegible] Monachus c[illegible]t, ad[illegible] [illegible] d[illegible] q[illegible] H[illegible] [illegible].

944 | 4[illegible]4 S. M[illegible] [illegible] S. Go[illegible] II [illegible] No[illegible] restau[illegible] [illegible] G[illegible] M[illegible] habitu & voto [illegible] [illegible] C[illegible] V[illegible]. Moritur S. Odo Clu[illegible] A[illegible].

945 | 4[illegible]5 Hugo [illegible] Italiæ [illegible] [illegible], & M[illegible].

946 | 46[illegible] V[illegible] S. H[illegible] M[illegible].

94[illegible] | 467 [illegible] A[illegible].

948 | [illegible]8 V[illegible] [illegible] [illegible]me [illegible] [illegible] Episcopus Legionensis, Si[illegible] A[illegible] M[illegible] M[illegible], alter Hi[illegible], W[illegible] M[illegible]nach[illegible] scrip[illegible] plu[illegible], S[illegible] & A[illegible] c[illegible], [illegible] [illegible] S [illegible] [illegible] D[illegible] C[illegible]em [illegible] E[illegible] Mo[illegible] A[illegible] A[illegible] [illegible] plu[illegible] ce[illegible]ve[illegible], [illegible] E[illegible] W[illegible] n[illegible].

94[illegible] | [illegible] A[illegible] R[illegible] [illegible].

95[illegible] | 4[illegible] [illegible] R[illegible] II. [illegible] H[illegible] S. [illegible] [illegible] c[illegible] S. M[illegible] de A[illegible]. Pr[illegible] M[illegible] [illegible].

9[illegible] | 4[illegible] M[illegible] S. M[illegible].

9[illegible] | [illegible]2 M[illegible] S. [illegible] de C[illegible] re[illegible]atur.

95[illegible] | [illegible] S. [illegible] A[illegible] C[illegible] [illegible] condit Or[illegible] [illegible] & [illegible] M[illegible].

9[illegible]4 | 4[illegible]4 [illegible]simus [illegible] A[illegible] Cluniacensis.

955 475 S. [illegible] [illegible] b[illegible].

956 476 A [illegible] S. [illegible]unstani nostri Ar[illegible] [illegible].

957 477 S. Du[illegible] [illegible] citan[illegible], &c.

958 478 Moritur S. Adon sive O[illegible]o A[illegible] [illegible] mus pro Dei Ecclesia.

959 479 S. Du[illegible]stani vitæ reliq[illegible] ap[illegible]tur.

960 480 S. Oswaldus Eboracensis Arch[illegible] [illegible] Episcopus W[illegible]ensis floret. Celebrantur [illegible] glia per S. Dunstanum.

961 481 SS. [illegible], & Adelbertus Ruthenorum S. Ad[illegible] Apostoli.

962 482 Aliquot Cœnobiorum in Castilia meminit autor.

963 483 In Le[illegible]nensi Vrbe ædifi[illegible] S. Ioa[illegible], & S. Petri, &c.

964 484 Fundatio S. Stephani de Ribas, & S. Vincentii de Pom[illegible].

965 485 Vvila Imperatrix monast[illegible] profitetur.

966 486 Fundatio mirabilis. S. Michaelis in monte [illegible]o.

967 487 Teresa Regina, Or[illegible] no[illegible]e devovet.

968 488 Duo Archiepiscopi Capuani Le[illegible], & Gebertus Monachi Casi[illegible]ares. I[illegible]annes item Abbas d[illegible] Parma, Honestus Abbas Classensis, B[illegible] primus Episcopus Merseburgensis, Adel[illegible]us Ar[illegible] Magdebur[illegible], Hug[illegible] Episcopus Cicicensis, Hattho Archiepiscopus M[illegible]guntinus, celebrantur.

969 489 Vi[illegible]t S. Co[illegible]es Olo[illegible]us [illegible]utierrez fundator Monasterii S. Salvat[illegible]ris d[illegible] Lorencana, & monachus ibidem.

970 490 Mori[illegible] Com[illegible] Fernan[illegible]us Gonz[illegible]ez.

971 491 Fundatur S. BENEDICTI de Bages.

972 492 Condi[illegible]m S. A[illegible]dreæ de Ciruenna.

973 493 Otho I. Imp. moritur, multa Cœnobia ædificantur.

974 494 Clari[illegible]ma [illegible]bert[illegible] S. E[illegible]ha Regina monialis.

975 495 Agitur de Ecclesia S. Cruc[illegible]s in Ierusalem Romæ n[illegible]str[illegible] habitan[illegible] concessa.

976 496 Monasterium S. C[illegible]s Ber[illegible]ense co[illegible]struitur.

977 497 Mori[illegible]r S. Rudesindus Dumiensis Episcopus. S. Senorina A[illegible], claret. Fundantur S. Petri de Besalu, & Sanct. MARIÆ [illegible]c tertar[illegible]x monasteria.

978 498 M[illegible] M[illegible]nialium de Covarru[illegible]ias ædificatur.

979 499 Illustrissimis sanctitatis radiis Germaniam implet Sanct. VV[illegible]lfgangus.

980 500 Italiæ sancti aliquot illustres ex Ordine [illegible] recensentur Sanct. R[illegible]mualdus, & [illegible] Petershausen Cœn[illegible]bium [illegible] d [illegible] [illegible]ope constantiam conditur. Super prom[illegible]nes Or[illegible]ini diversis Monaster[illegible] Deo facti pulchre di[illegible].

981 501 De Conversione Regni Boe[illegible] agi[illegible]r. Diethmarus ex monacho p[illegible] mus [illegible] Episcopus [illegible] S. Adalbertus.

982 502 Sanct. Adelbertus mo[illegible]es B[illegible]orum [illegible]pietatem graviter redar[illegible]uit.

983 503 S. Adelbertus Ro[illegible] proficiscitur. Vid. Yep[illegible] S. Bon[illegible] Monast[illegible] Romæ [illegible] S. A[illegible] [illegible] r[illegible]rtitur [illegible] c[illegible]e Vngarorum [illegible] [illegible] V[illegible]rens, ex P[illegible] li[illegible] M[illegible] S. Ge[illegible] Majori [illegible] a[illegible]

984 504 [illegible] e P[illegible] [illegible]a c[illegible]ntu C[illegible]. M[illegible]us Abbas [illegible].

985 505 [illegible] Morer[illegible]ela [illegible] [illegible]de[illegible] SS. Fr[illegible], & Atilani Abbatis, [illegible]ib[illegible] le[illegible]ta M[illegible] Morer[illegible]

[illegible]

[illegible] S. [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] S. [illegible]

[illegible] Agilus & [illegible] Vogesos.

[illegible]

S. [illegible]

[illegible]

[illegible] Odilo Abbas Cluniacensis.

[illegible]

[illegible]

[illegible] Gregorius V. [illegible] Pontifex.

[illegible]

998 [illegible] [illegible]

999 [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

1003 [illegible] [illegible]

1004 [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] 526 [illegible]

[illegible]

[illegible] 8 [illegible] [illegible] Romualdi [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] S. Mari[illegible] [illegible] V [illegible] A[illegible] V[illegible] A[illegible]

[illegible] 533 S. Mar[illegible]

[illegible] S. Bernwardus Episcopus Hildeshemensis [illegible]

[illegible]

[illegible] 16 53[illegible] [illegible]

[illegible] Re[illegible]

[illegible]

[illegible] A[illegible]

[illegible]

[illegible] S. [illegible] M[illegible]

[illegible] A[illegible]

[illegible] L[illegible] M[illegible]

[illegible]

[illegible] Congregationem [illegible] tractat [illegible] Vita, [illegible] tain Bohemi[illegible]

[illegible] Mundi, [illegible] S. [illegible] censi, at [illegible] R[illegible] S. Dominici [illegible]

[illegible]

[illegible] Rex Hispan. sepultus in nostro Sanct. Sal[illegible]

[illegible] Regi[illegible]

[illegible] Rex S[illegible] Regina [illegible]

[illegible] B. [illegible] A[illegible] Fr[illegible] Arr[illegible]

[illegible]

[illegible]

1043 [illegible] Monasterium S. Andreæ de Espinareda, & Monast[illegible] S. N[illegible] litore Venetus, conduntur.

1044 564 Monaste[illegible]ium Selestadiense in Alsatia conditur.

1045 565 S. Bartholomæi Heidelbergæ fundatur.

1046 566 Mori[illegible]ur Gregorius VI. Pont. Max.

1047 567 Insigne Cœnobium S. Zoili exædificatur. Agitur de Fe[illegible]ice de Carrion Alcalensi, Vid. de hoc Cœnobio Yepes.

1048 568 Hugo Magnus eligitur Abbas Cluniacensis. Marciniacense Monasterium fundatur.

1049 569 Bruno ex Monacho Tullensis Episcopus, fit summus Pontifex.

1050 570 Admirandæ sanctitatis fama celebratur S. Alferius Abbas. Fundat[illegible] Cœnobium illud famosissimum & sanctissimum Sanctæ Trinitatis Cavæ, à quo, principium etiam petendum militaris Ordi[illegible] præstantissimi Equitum S. Ioannis, Vid. Yepes.

1051 571 S. Bardo Archiepiscopus Moguntinus, Heribertus Epis[illegible]opus Al[illegible]siodo[illegible]sis, Anselmus Monachus Rhemensis, Aaron Abbas S. Pantaleonis Coloniæ, Aaron Episcopus Cracovien[illegible]is, Paulus Senonensis, Algerus Corbeien[illegible]is, Algerus Cluniacensis, &c.

1052 572 Principia potentissimi Imperialis Sch[illegible]fh[illegible] ad Rhe[illegible]um Cœnobij. Principium item S. MARIÆ la Real in Civitate Najaria in Hispan. cujus Monasterij præstantia f[illegible]se de[illegible]ribitur.

1053 573 Clarissimus habetur S. Procopius Monachus.

1054 574 Hermannus Contractus Monachus claret. [illegible]mbertus S. Leonis IX. in Or[illegible]em Legatus meritissimus. Agitur de Friderico Cancellario Summi Pont. & S.R.E. Cardinale, ad Imp. etiam Constantinop. leg[illegible]to, ac dein Cassini Monachum professo.

1055 575 Florentissimus Cassini status, S. Petro Abbate.

1056 576 Fridericus de quo superius Card. dein Monachus, eligitur Abbas C[illegible]nensis.

1057 577 Fundatur Conventrense Monasterium, idemque Ecclesia Cathedra[illegible] Frideric[illegible]s Abbas, Casinensis eligitur Pontifex Maximus.

1058 578 S. Petri Damiani nostri vitę principium narratur. Sanct. Crucis de Fonte Avellanæ Monasterii laudes. Vita S. Dominici Loricati pœnite[illegible]tium miraculi.

1059 579 Hirsfelden[illegible]is Monasterii Vniversitas seu Scholæ commendantur

1060 580 Guitmundus Archiepiscopus Aversanus, Lu[illegible]pol[illegible]s Archie[illegible]s Mogu[illegible]nus, Sigefridusque ejus successor, Al[illegible]ertus L[illegible]bu[illegible]us Episcopus Herbipolensis, Eimardus E[illegible]iscopus S[illegible], L[illegible] Episco[illegible]is Morinorum, Godebald[illegible]s Episcopus Trajectensis, Sanct[illegible] Maurilius Archiepiscopus Rothomagensis, H[illegible] An[illegible]sis Episcopus, Heribertus item Antisiodorensis, Angelric[illegible] Ar[illegible]h-episopus Lindisfarnensis Aldred[illegible]s Monachus W[illegible]tou[illegible], [illegible] electus Archiepiscopus Eboracensis, aliique ex nostris Clarissimi.

1061 581 Prædicatur S. Wu[illegible]stan[illegible]s Episcopus Wigorniens[illegible].

1062 582 S. Ioannis de Penna Monasterium laudatur, ex quo ordinarie a[illegible]pti Aragoniæ Episcopi.

1063 583 S. Alvitus Episcopus Legionensis, & S. Ordonius Asturicensis, Dominicus Abbas S. Seba[illegible]tiani de Silos, celebrantur. Ag[illegible]r etia[illegible] de gestis S. Garziæ Abbatis S. Petri de Arlanca.

1064 584 S. Anno Archiepiscopus Colonie[illegible]sis. Sigeber[illegible]se Monast. fu[illegible] Agitur de S. Norberto Præmonstratensium Fundatore.

1065 585 S. Agnes Impe[illegible]atrix Cucullum induit, item Sa[illegible]cia Reg[illegible]a Castellæ Fundatum Mesinense Cœnobium. Conditum item Oetel[illegible]tettense Monasterium.

1066 586 Vita S. Desiderij Abbatis Casinensis describitur, multi Casinates [illegible] celebrantur.

1067 587 Guillielmus Rex Angliæ fundat Monasteria S. Martini de la Batalla & S. Stephani Cadomense.

1068 | 588 Fridericus Abbas Hirſaugienſis vir innocentiſſimus deg[illegible].

1069 | 589 Magnus ille & Sanctiſſimus Guilhelmus Abbas Hirſaugienſis inſtituitur. Clarus S. Goderannus ex Monacho Cluniacenſi Epiſcopus Maleacenſis.

1070 | 590 S. Lanfrancus eximium Eccleſiæ ſydus celebratur Monaſterium Haſnonienſe S. Eneconis Abbatis vita.

1071 | 591 S. Dionyſij de Banto in Franconia, S. item Martini Sariſburienſe. Sanct. MARIÆ de Hohenwart, Garſtenſe, Gotwicenſe, Elſembacenſe, & S. Albani Alciacenſe monaſteria fundantur. Alphonſus VI. Rex Hiſpaniæ Monachum induit in Sacro-Sanct. Primitivi & Facundi Monaſterio.

1072 | 592 Mortuo S. Petro Damiani pari ſanctitate Monachus in ejus locum S. R. E. Card. ſufficitur S. Gerardus. Eluceſcit ingenti ſanctitatis fulgore S. Anſelmus noſter Lucenſis Epiſcopus, S. Victoris Maſſiliæ Splendor ac dignitas commendatur.

1073 | 593 Vita Sanct. Gregorij VII. antea Hildebrandi Monachi Cluniacenſis aliquot capitibus compræhenditur. Aliquot ab ipſo creatorum ex Ordine noſtro S. R. E. Cardinalium elogia ſubtexuntur.

1074 | 594 Plura per Germaniam Cænobia ædificantur, & S. Blaſij in Hercinia excellentia deſcribitur.

1075 | 595 Petrus de Roda Epiſcopus Pampilonenſis ex Monacho S. Petri de Tomeras. Claræ habentur Cæcilia & Athela filiæ Guilhelmi Anglorum Regis Moniales. Fundatum S. Petri de las Duenas Monaſterium inſigne Monialium.

1076 | 596 Monaſterij S. Fructuoſi illuſtris memoria. Condita in Hiſpania plura Cænobia, inter quæ S. Antonini de Torques, S. Torquati de Yreſtoſa, S. Mariæ de Seros &c. Vita S. Sichuti Abbatis ſubjicitur. Vivit item S. Stephanus. Fundatur Congregationis Ordinis noſtri illuſtriſſimæ Grandimontẽſis, cujus dignitas & prçſtantia deſcribitur multis.

1077 | 597 Plurima per Catalauniam Cænobia reformantur, & in Bavaria exſtruuntur.

1078 | 598 Salomon Vngariæ Rex Monaſticum habitum ante mortem aſſumit. De aliquot Vngariæ Cænobiis tractatur.

1079 | 599 Hiſtoria celeberrimi monaſterij S. Martini à Campis refertur. Monaſterium S. Salvatoris Aquiſcincti conditum.

1080 | 600 Plurima paſſim rurſus ædificantur Cænobia, & reformantur.

1081 | 601 Fundatur S. Trinitatis Monaſterium Dumfermilingenſe in Scotia. Claret Turgotus ex monacho Archiepiſcopus in Scotia. Marianus Scotus Monachus Hiſtoricus celebris habetur.

1082 | 602 Vita Sanct. Hugonis Epiſcopi Gratianopolitani monachi Caſæ DEI recitatur. Sanct. Petrus Rudolfus quintus Prior Camaldulenſium floret.

1083 | 603 Monaſterium Affligemienſe in Brabantia conditur. Cænobium Sanct. MARIÆ Luxemburgenſe ædificatur.

1084 | 604 S. Arnulphus Abbas S. Medardi Epiſcopus Sueſſionenſis in Gallia vivit. Pacem inter diffidentes conciliat & optime meretur.

1085 | 605 S. Colmanni Mellicenſe in Auſtria Monaſterium celebratur. Cathedralis Toletana Eccleſia Monachorum fuiſſe perhibetur. In eadem Vrbe celebrantur plura ordinis noſtri Cænobia, S. Petri de los Duennas, S. Servandi, Monaſterium S. Salvatoris de Pennafiel, S. Victoris de Moriella, S. Dominici de Silos.

1086 | 606 Bernardus Abbas Saguntinus, ex inpulſis Mauris primus Archiepiſcopus Toletanus laudatur. Claret item Monachus Moyſiacenſis in Gallia Archiepiſcopus Bracarenſis in Portugallia Item S. P[illegible] ex Monacho Ord. noſtri Epiſcopus [illegible]menſis. Deſiderius Abbas Caſinenſis electus Pontifex multo tempore renititur.

1087 | 607 Acceptat tandem Deſiderius Pontificatum dictus Victor III. Vide miraculoſam S. Petri Caſinum properantis apparitionem apud Ycpes.

Yepes. Clarus item Oderisius Abbas Casinensis Sanct. Rom. Eccl. Cardinal.

1088 608 Moritur Victor III. succedit Ottho Cardin. Episcopus Ostiensis Clu niacensis Monachus vir sanctissimus, cujus res gestæ fusius narrantur. S. Bernardus Vberti S. R. E. Cardinalis miraculis illustrissimus Vallumbrosanæ Congregationis sanctitas, & laudes referuntur.

1089 609 Gebhardus Episcopus Constantiensis Monachus Hirsaugiensis, legatus per universam Germaniam officio suo præclarissime fungitur. Ruthardus sive Richardus ex Monacho S. Petri Erdfordensis Archiepiscopus Moguntinus, multa pro Ecclesia Dei patitur. Idem fundat Monasterium S. Ioannis Richaugiense.

1090 610 Inter viros ordinis maximos maximi fiunt hoc tempore S. Altmannus Episcopus Pataviensis, & S. Thiemo Archiepiscopus Salisburgensis, & Martyr.

1091 611 Clarissimus Gebhardus Abbas Hirsaugiensis ac dein Episcopus Spirensis, S. Ioannis de Burgos Cænobij potentissimi principia memorantur, cujus primus Abbas Sanct. Adelelmus, ejusque res gestæ prolixius laudantur.

1092 612 Catanensis Cathedralis Ecclesia in Sicilia fundatur pro ordinis nostri Monachis. De quo consulendus Yepes hoc anno.

1093 613 Magnus, & sanctissimus ille Anselmus ex Monacho Beccensi Archiepiscopus Cantuariensis celeberrimus habetur.

1094 614 Hieronymus de Petragoras amplissimis meritis, & fame longè latèque notissimus effulget, ex ordinis nostri Monacho Episcopus Valentinus, & Salmantensis. Dalmachius ex Monacho Cluniacensi Episcopus Compostellanus, Sanct. Imperatricis Adelheidis esse, & professio Monachismi referuntur.

1095 615 Plura per Germaniam struuntur Cænobia. Neresheymense, Haulyrense, &c. Memorantur item ædificata, seu restituta S. Martini Tornacense. S. Adriani, S. Iacobi de Pontida, &c.

1096 616 Rursum plura passim Monasteria condita: S. Georgij Ysnense, S. MARIÆ Forestense, Reinhausense, &c. Plura de Petro Eremitano nostri Ordinis Monacho exercitus Christiani in Palæstinam ductore afferuntur hoc anno. Videnda lectu dignissima de Psalterio B. M. V. ejusque usu propagato per nostros.

1097 617 Meritissimus de Romana Ecclesia Godefridus Abbas S. Trinitatis de Vandoma, cui datum ut & ipsi successores ejusdem Cænobii Abbates omnes eo ipso S. R. E. Cardinales essent.

1098 618 Principium illustrissimæ Abbatiæ Cisterciensis. Describitur status Ordinis nostri universim. Vita S. Roberti nostri primi Molismensis, & Cisterciensis Monasteriorum Abbatis multis describitur.

1099 619 De supremis: S. Roberti vitæ annis, & de Monachis Molismensibus agitur, S. Albericus II. Cistercii Abbas vir eximia sanctitate clarissimus aliquot nostri Ordinis Cænobia Ierosolymis condita: Plura item per universam Palestinam præcipue in valle Iosaphat prope sepulchrum B. V. M. &c.

Viros inter ordinis illustres plurimi hoc tempore floruerunt, ex illo, sanè Cluniacensi Cænobio non pauci, cum maximis quibusque conferendi.

Guido Comes Matisconensis, Hugo Dux Burgundiæ, Luitolfus Comes, Albertus comes contemptu sæculi gloriosissimi, &c.

Celebrantur eodem tempore Hildebertus Archiepiscopus Turonensis. Peregrinus Monachus Hirsaugiensis. Gaufredus de Malaterra Historicus præstantissimus.

Fundantur aliquot per Germaniam ordinis nostri Monasteria, Augia Brigantina. Wiblinga, S. Crucis Donawerdense.

Moritur Sanct. Vrbanus noster II. Pontif. Maximilian. rursumque ex Monasterio Cluniacensi Monachus ad eundem summi hono-

noris apicem evehitur Raynerus, appellatus Paſchalis II. vir meritiſſimus.

1100 620 Monaſterium ſanctiſſimum atque celeberrimum Fontis Ebraldi conditũ, à quo illuſtriſſimæ congregationi Fontis Ebraldi nomen fluxit, & origo, Vid. Yepes.

Relatio inſignis Monaſterij S. MARIÆ de la Serrana, & Hiſtoria Fontis Ebraldi continuatur.

1101 621 Martyrij corona hoc anno donatur Sanctiſſimus Epiſcopus Monacho Hirſaugienſi Thiemo.

1102 622 Vita S. Otthonis Bambergenſis Epiſcopi Pomeranorum Apoſtoli, à S. Otthone fundata Monaſteria plurima numerantur; cumque relicto Epiſcopatu ad profeſſionem Monachiſmi properaret, & obedientiam Abbati S. Michaëlis promiſiſſet Abbas per obedientiæ eiusdem virtutem eidem præcepit (cum grave imminere Epiſcopatui malum metueret) ut Epiſcopus eſſe & prodeſſe pergeret. Inde ſequuta Pomeranorum converſio, & plura ex obedientia Otthonis bona.

1103 623 Corpus Magni, & Sanctiſſimi illius Antonii Anchoretæ, ex Ægypto translatum in Gallias, plurimis annis apud noſtros quievit, & curatum fuit.

Initia ordinis Equeſtris celeberrimi Equitum S. Ioannis Baptiſtæ, qui Originem ſuam noſtris debent, cujus ordinis incrementa, & ſplendor deſcribuntur.

1104 624 Claret ſanctiſſimus Ordinis noſtri Epiſcopus Ambianens Godefridus ex Monacho S. Quintini.

1105 625 Moritur B. Odoriſius S. R. E. Card. & Abbas Caſinenſis, cui ſuccedit Ottho ex comitibus Fundenſibusque Monachus Caſinas.

Plures ex ordine noſtro ad Cardinalitium honorem à Paſchale II. aſſumpti numerantur. Magnus & Sanctiſſimus Anagnienſium Epiſcopus Petrus ex Monacho S. BENEDICTI Salernit. celebratur.

Vita S. Brunonis Hirſaugiæ Abbatis deſcribitur.

1106 626 Monaſterii Floriacenſis cum Caſinenſi de Corpore Sanct. P. N. controverſia.

1107 627 S. Bruno Epiſcopus Signienſis & Abbas Caſinenſis egregia fulget ſanctitate. Principia celeberrimi Dunenſis in Flandria Monaſterij.

Varia per orbem exſtruuntur Ordinis noſtri, Cœnobia, S. Walpurgæ in Diœceſi Argentinenſi. S. MARIÆ Scheurenſe, Kuebacenſe, Malaſtorſenſe, Cortebergenſe, Vitringenſe, Sanct. Paulinæ in finibus Thuringiæ.

1108 628 Moritur S. Albericus II. Abbas Ciſtercienſis, eligiturque Abbas tertius S. Stephanus idem primus Generalis Ciſtercienſis.

Ciſtercienſis congregatio in tantum creſcit, ut toto paſſim orbe plurima conſtruantur Cœnobia.

1109 629 S. Anſelmi præſtantiſſimi Eccleſiæ Doctoris vita multis capitibꝰ deſcribitur, & de aſſerta ab eodem immaculata conceptione multa irrefragabilia adducuntur. Item de Feſto Conceptionis ab eodem in Eccleſia, & provincia Cantuarienſi inſtituto agitur Moritur Magnus ille & ſanctiſſimus Hugo Cluniacenſis Abbas, cui ſuccedit Pontius. Moritur Alphonſus VI. Hiſp. Rex, à Cluniacenſis Monachis tormentis purgatorii ignis ereptus.

Illuſtriſſimum Monaſterium Sanct. Clementis Toleti conditur & laudatur.

1110 630 Inſigni nominis fama plurimi ex ordine florent, exque iis præcipuè Hugo junior S. Magni Hugonis conſobrinus, Duardus de Bredon, Goderannus, S. Morandus, Sigebertus Gemblacenſis, Gozelinus Monachus S. Bertini, Franco ſcriptor egregius, Balduinus ex Comite Flandriæ Monachus S. Bertini &c.

1111 631 Girardus eligitur Abbas Caſinenſis, & ſucceſſus Caſini deſcribuntur.

1112 632 De S. Diſibodi Monaſterii reſtauratione agitur.

Sanct.

1113 633 S. Bernardi Melliflui Doctoris nostri vitæ Principia referuntur.

Fundatur Sanct. MARIÆ de Firmitate Cænobium, prima filia Cistercij.

1114 634 Pontiniacensis Abbatia conditur, secunda Cistercii filia.

Major Prior Camaldulensis totius sanctissimæ Congregationis Generalis instituitur.

1115 635 Fundatur illustrissimum Clarævallense Monasterium, ejusque Abbas primus instituitur S. Bernardus, de cujus vita pluribus agitur.

Sanct. MARIÆ de Morimundo conditur, ejusque excellentia commendatur.

1116 636 Raynaldus Archiepiscopus Lugdunensis clarissimus ex Monacho Cluniacensi. Virorum ex Ordine illustrissimum numerus multus profertur; inter quos Rodulphus Archiepiscopus Cantuariensis, Vdalricus Episcopus Constantiensis, Arnolphus Episcopus Spirensis. Elbo Episcopus Wormaciensis, &c. Clarus item Honorius Augustodunensis Monachus doctissimus scriptis relictis immortalis. Eadmundus item Monachus Cantuariensis, Erebertus Monachus Cluniacensis, &c.

1117 637 Fundantur plura per Alemanniam Cænobia Vid. Yepes.

1118 638 Condita item plurima pro Congregatione Cisterciensium Monasteria.

Moritur S. Paschalis II. Pont. Maxim. succedit Gelasius II. Casinensis Monachus cujus vita describitur.

1119 639 Moritur S. Gelasius II. in Cænobio Cluniacensi; cui rursum ex ordine nostro succedit Calixtus II. cujus res summa cum laude & nominis immortalitate feliciter gestæ referuntur. Vita S. Turstini, sive Turstani nostri Archiepiscopi Eboracensis describitur.

1120 640 Præmonstratensis Ordo per S. Nobertum instituitur, cui sancto, ut & ipsius Ordini nostri summoperè faventes, & inprimis S. Bernardus, ejusdem Instituti Viris insigniter benefecerunt. Ioannis de Cirita primi in Portugallia Cisterciensis Congregationis Monachi præstantissimi vita contexitur.

S. Ioannis de Tarouca in Portugallia fundatur & commendatur.

1121 641 Claret Sanct. Erminoldus Abbas Pruseningensis. Moritur Bruno Abbas Hirsaugiensis & succedit Volmarus. Plura passim Monasteria ædificantur.

1122 642 Rursum multa plurimis locis Cęnobia fundantur, quæ inter Carcer Religionis de quo consulendus Trithemius.

Oderisius II. Abbas Casinensis, sub quo Casinenses Ordinem in Dalmatia promovent. Vita S. Petri Mauritij, vulgo Abbatis Venerabilis Cluniacensium describitur.

1124 644 Mittit suorum Colonias in Hispanias usque S. Petrus Venerabilis Abbas Cluniacensis.

Fundatur S. MARIÆ Sponheymense Cænobium.

1125 645 Clarissimus habetur S. Matthæus ex Monacho Cluniacensi Sanct. R. E. Cardinalis Albanensis.

1126 646 Fundatum S. MARIÆ Ebracense Monasterium prope Herbipolim. Monasterium plurima fundata. S. Martini Anhusense, Edelstetten, Elchingense, &c.

1127 647 Igniacense Monasterium exstruitur.

Celebrantur S. Humbertus, & S. Guerricus.

1128 648 Raymundus ex Monacho nostro Archiepiscopus Toletanus præcipue commendatur. Theodoricus Dux Lotharingiæ potentissimus relicto Ducatu fit Monachus Metelocensis.

1129 649 Vita Sanct. Guilielmi Abbatis apud D. Theodorici refertur. Plurima struuntur Çænobia & floret inprimis S. Vivina Abbatissa Bigardiæ Majoris. Celebrantur inter alios ex Ordine spectatissimos Sigefridus Monachus Glasconiensis, Rupertus Abbas Limburgensis, Rudolfus

Abbas S. Trudonis, Lucas Abbas Montis S. Cornelij, Guilielmus Malmesburiensis, Elmerus Monachus Cantuariensis Cuno Abbas Sigebergensis, &c. Illustrissimus item exsplendescit B. Rupertus Tuitiensis, &c.

1130 | 650 Vitæ gesta recensentur Innocentii II. ex Monacho Ordinis nostri Pontificis Maximi. Plures ab eodem ex Ordine Cardinales Sanct. R. E. assumpti. S. Bernardus insigniter de Ecclesia meretur.

1131 | 651 S. MARIÆ Aurea Vallis conditur. Moritur Stephanus Vngariæ Rex paulo ante mortem cucullum amplexus.

1132 | 652 Cisterciensium plura Cænobia exædificantur S. Aybertus Crispiniensis Monachus vir sanctissimus celebris habetur.

1133 | 653 Raynaldus IV. Cistercij Abbas & secundus Generalis Cisterc. eligitur. Rursum multa Cisterciensibus struuntur Monasteria. Moritur S. Bernardus Vberti septimus Generalis Vallumbrosanus cui succedit S. Atto vel Ottho Generalis octavus, de quibus Yepes.

1134 | 654 Concilium Pisanum celebratur, cui intersunt præcipua Ordinis lumina SS. Petrus Venerabilis, & Bernardus mellifluus. Ramirus ex Monacho Ordinis nostri extrahitur ad Regnum.

1135 | 655 S. Bernardi in Aquitania res gestæ, & Conversio S. Guilielmi Aquitaniæ Ducis memoratur. Opera S. Bernardi seu scripta commendantur, & enumerantur.

1136 | 656 Sugetij Abbatis Sandionysiani virtus & facta celebrantur, qui per absentiam Regnum administravit: & SS. Bernardo & Petro dilectissimus fuit. Aliquot Reges Ordinem nostrum profitentur cucullum pro purpura amplexi.

1137 | 657 S. Bernardus clarissimè de Ecclesia meretur & altera vice Romam proficiscitur. Iterum plura pro Congregatione Cisterciensi Monasteria excitantur vita S. Gerardi germani S. Bernardi describitur. Regalis Cænobii Dominæ nostræ de Offera in Gallitia ponuntur principia. Item conditur insigne Monasterium Vallis paradysi, à Rege Alphonso.

1138 | 658 S. Bernardus in Gallia strenuè laborat, & optimè meretur. Theobaldus ex Abbate Beccensi fit Archiepiscopus Cantuariensis. Rursum multa Cisterciensibus Ascetería exædificantur Status Cænobij Casinensis sub Rainaldo Abbate, ac dein S. R. E. Cardinale describitur.

1139 | 659 Concilium Lateranense celebratur, in quo multa in causa Monachorum sancita S. Bernardus insignis Catholicæ contra Hæreticos propugnator.

1140 | 660 Monasterium Scotorum Herbipoli fundatum, cujus primus Abbas Macharius Magno illi Machario meritissimo jure comparatur. Fundatur item S. Egidij Monasterium Norinbergæ amplissimum & potentissimum. Fundata item alia nostri Ordinis Monasteria hoc ipso tempore, de quibus duobus capitibus agit Yepes. Prolixius vero describitur fundatio insignis Monasterii S. MARIÆ de Fitero, in Regno Navarræ.

1141 | 661 In Cænobio Montis salutis plurima miracula operatur Beat. Virg. MARIA.

1142 | 662 Congregatio nova Ordinis nostri Montis Virginis sumit initium, atque mirum in modum efflorescit. Vita S. Donati ejusdem Congregationis Monachi proponitur. S. MARIÆ de Monte Rami, atque alia plura Congregationis Cisterciensis Monasteria exstruuntur.

1143 | 663 Monasterium S. Petri de la Espina à Sancia Sorore Alphonsi Regis VII. conditur, quod & laudatur prolixius Insigne Collegium S. Vincentii Salmanticæ, quod erat antea Canonicorum Regularium ab Alphonso Imperatore Hispaniarum donatur Cluniacensi Monasterio, & Canonici ibidem nostrum Ordinem profitentur. Illud ipsum multis describitur.

1144 | 664 Rursum multa Cænobia exstructa, præcipuè Sanct. MARIÆ Hortense & Sanct.

& Sanct. MARIÆ de Valbuena. Claret Sanct. Martinus Hortensis, &c.

1145 665 Eugenius Tertius ex Monacho Cisterciensi fit Pontifex Maximus. Idem Eugenius multos ex Ordine ad summam Cardinalitii honoris sublimitatem provehit, qui enumerantur.

1146 666 Eugenius promovet indefesse profectionem sive expeditionem in terram sanctam in quo negotio strenue etiam laborat S. Bernardus. Fundatum Monasterium S. MARIÆ de Vetvela.

1147 667 Plurimis miraculis coruscat S. Bernardus Abbas Clarissimus: celebratur ob eximiam sanctitatem S. Eberhardus ex Abbate Biburgensi Salisburgensis Archiepiscopus.

1148 668 Describitur vita S. Malachiæ nostri Archiepiscopi Hiberniæ. Conditur Regalis Abbatia S. MARIÆ de Alcobaca in Portugallia, cujus præclara laus texitur. Res Hiberniæ ad intelligentiam reliquæ Historiæ pertinentes tractantur.

1149 669 Fit Monachus Claraevallis Henricus Regis Galliarum germanus.

1150 670 Sanct. Hildegardis Abbatissa S. Ruperti revelationibus Divinis illustrissima.

1151 671 Memoria rerum Cisterciensium & inprimis S. MARIÆ de Bellmonte. Gratianus Monachus noster hoc anno publice Ius Canonicum in Vniversitate Boloniensi profitetur.

1152 672 Gozuvinus V. Abbas Cisterciensis claret. Fundantur Monasteria Sanct. Crucis, & de Roda, illud in Catalaunia, hoc in Aragonia, S. Elisabeth Schonaugiensis, propheticæ spiritu insignis celebratur.

1153 673 Moritur Eugenius III. Summus Pontifex, & laudatur idem & S. Bernardus Mellifluus, succedit S. Robertus ex Abbate Dunensi. Plures insigni sanctitate viri tempore S. Bernardi in Claravalle, S. MARIÆ de Poblete fundatur, & alia plura Monasteria.

1154 674 Electus Adrianus IV. Tractantur res Scoticæ in ordine ad Historiam. Diversis Congregationibus plurimi ex Ordine viri illustres numerantur. Godescalcus Episcopus Atreb. Henricus Saxo, Theobaldus Angl., Guido Episcopus Beluacensis, &c. alij deinde ex Camaldul. & Valumbrosanis plurimi. Fundatio S. MARIÆ de Salzeda in Portugallia.

1155 675 Lambertus fit Abbas Cisterciensis: florent in Congregatione viri insignes.

1156 676 Militum de Alcantara, sive S. Iuliani primordia sub S. Regula nostra, eorum splendor & merita describuntur.

1157 677 Moritur Sanct. Petrus Venerabilis Abbas Cluniacensis, succedit Hugo III

1158 678 Ordo celeberrimus Equitum Calatravæ sub Regula nostra institutus laudatur.

1159 679 B. Ottho Frisingensis, ex Monacho Cistercij Episcopus Frisingensis moret, S. Roberti Angl. Abbatis Cisterciensis vita describitur. Fit Pontif. Max. Alexander III. qui diversos ex Ordine creat Cardinales.

1160 680 S. Petrus de Tarantasia Archiepiscopus ex Monacho Cisterciensi celebratur. S. Amatus Episcopus de Nusco ex Monacho Montis virginis claret.

1161 681 S. Fastradus Septimus Abbas Cistercii eligitur, de cujus vita Yepes plura. Cisterciensium ingens pro Alexandro legitimo Papa Constantia commendatur, S. Eskilus Archiepiscopus Lugdunensis fit Monachus Cisterciensis.

1162 682 Principia Equestris Ordinis de Avis. Profitetur Monachum Alcobatiæ Petrus Alphonsi Portugalliæ Regis Frater. Fundatur S. MARIÆ de Ruete.

1163 683 Fundatur Monasterium S. P. N. BENEDICTI de castro illustrissimum quod multis commendatur.

Describitur

1164 684 Describitur vita Henrici Monachi Cluniacensis Episcopi Wintoniensis in Anglia. Stephani Comitis Blesensium filii, Regis Anglorum nepotis, de cujus meritis fusè agit Yepes, ut & de fratre ejusdem Theobaldo. Obiit Henricus prophetiæ spiritu clarus Anno 1171.

Hucusque meritissimus de Ecclesia universa, & sanctissimo inprimis Ordine nostro Antonius de Yepes. Historicus Regius, morte immatura nobis præreptus, sed cælo maturus, æterna sui nominis memoria in terris etiam immortalis.

CHRONOLOGIÆ BENEDICTINÆ LIBRI PRÆSENTIS, COMPENDIVM Authore R. P. D. GABRIELE BVCELINO.

A.C.	S.P.N.	
480	1	*Afflictissimo Reip. Christianæ statu, malis deploratissimis medicus nascitur S.P.N. Benedictus.*
486	7	*Puer septuennis Benedictus Romam ad studia mittitur, & S. Felici Papæ commendatur, ubi impensè colens Deiparã, miros in studiis progressus facit.*
493	14	*Ab Vrbe, & mundo se abripit Sanctus puer, duobus spectabili forma Angelis ducentibus.*
494	15	*In eremum & specum Sublacensem se abdit augustissimus juvenis, & veluti vivum sepulchro se infert, exemplar condendi à se instituti Inclusorum, & solitariorum.*
497	18	*Circumjacentem populum à bestiali mente, & damnatis ritibus ad saniora revocat, & memorabili triumpho de carne triumphat.*
498	19	*Multis ad ipsum confluentibus, certam vitæ ineundam rationem præstituit, & jam tunc Regulã meditatur quã deinceps Divino dictante Spiritu scribit.*
505	26	*A monachis S. Casinatis postulatus Abbas, nunc Cœnobitis, mox suis in Eremo discipulis consulit.*
506	27	*Primi Cœnobiorum suorum Sublaci fundamenta jacit, & Gymnasium primum sanctioris vitæ aperit, donec deinceps plenam & Romæ & Casini erigeret Vniversitatem.*
512	33	*Plura passim per Valeriam, & diversis deinceps locis condit Cœnobia, & Apostolico labore populo ad se confluenti consulit.*
520	41	*Romæ se magnis meritis commendat, & cum antiqua reformat Monasteria, tum virorum illustrium collatis symbolis, nova exstruit.*
523	44	*Sublacum reversum plures è Romanæ Vrbis proceribus, sæpius conveniunt, alij liberos suos educandos, alii amplissimas possessiones offerunt. Ipso anno SS. Maurus Placidus & ipsi commendantur.*
524	45	*Iustinus Imperator fama sanctitatis, tanti viri accensus studio, factas ab aliis donationes confirmat, longè ampliora donat, & colonias Monachorum pro Oriente efflagitat, quibus possessiones amplissimas tribuit, & assignat.*
525	46	*Mirificè Ordo propagatur. Ideam Terracinensis Cœnobii mirabiliter præsens, cum abesset, S.P.N. designat.*
526	47	*In Galliis per S. Remigium, & S. Romanum Metuniacensem latè novum Institutum promovetur.*
52[illegible]	48	*In Germaniis usque exporrigitur, proferente, qui recens didicerat S. Fridolino, qui juxta fidem Christi, Apostolico merito, latè disseminat.*
528	49	*A Scotis atque Hybernis, magno numero Romam, & sacra per Italiam loca invisentibus, novum Institutum expetitur. Quod certatim viri sanctissimi amplectuntur.*

Divinitus

549 [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] ,[illegible]

55[illegible] [illegible] Italia, [illegible] [illegible] inter [illegible] [illegible] decus

552 [illegible] [illegible] x R[illegible]bus, ne[illegible] Re[illegible] S. [illegible] [illegible]

[illegible] 2 [illegible] in [illegible] no[illegible]rorum [illegible] copia.

[illegible] 3 Orb[illegible] [illegible] [illegible] mer[illegible] [illegible] Monachus n[illegible]ster

554 [illegible]4 Mer[illegible] Hispaniarum [illegible] no S. [illegible]incent[illegible] [illegible] no [illegible] [illegible]cumbit. [illegible]anctorum [illegible]ens [illegible] S. [illegible] S. Carth[illegible]phus, [illegible] all.

[illegible] [illegible]5 [illegible]rmania n[illegible] [illegible] ordine nostro [illegible] [illegible] barbaric[illegible] [illegible] [illegible]gatur.

556 [illegible]6 S. Broioci in Britannia minore [illegible]piscopatu[illegible] a Brioco nostr[illegible] primo [illegible] [illegible]ope nomen, & honorem ha[illegible]t. C[illegible]rent p[illegible]rimi.

557 [illegible] Hi[illegible]erniam [illegible] nost[illegible]rum [illegible]ercitu[illegible] [illegible]plent duo, [illegible] Monac[illegible]orum mil[illegible] unum sæpe cœnobium al[illegible]t.

558 [illegible]8 Theoba[illegible]us A[illegible] [illegible] Ast[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] q[illegible] R[illegible]ns[illegible]. Maurum nostrum vocat. A. S. M[illegible]eulpho nostro perpet[illegible] illa R[illegible]ibus Galliæ [illegible] [illegible]trum[illegible] [illegible] A[illegible] [illegible] monaste[illegible] [illegible]ordis [illegible] totos cœl[illegible] [illegible]ercitus educant.

559 [illegible]9 [illegible]nicum, & æternum afflictorum, & capti[illegible]orum in hodiernam diem [illegible]latium claret S. Leonardus noster.

560 8[illegible] Præter c[illegible] sanctitate viros, salutem R[illegible]n[illegible] potiorem in cœnobi[illegible] quæsierunt Sanct[illegible] [illegible]infredus Scotiæ Re[illegible]is filius. In[illegible]ertrud[illegible]s, & Cordilla Galliæ Regum fi[illegible].

561 81 [illegible] Maini in minore Britannia cœnobium plures [illegible] Regibus è fluctibus [illegible]culi [illegible] [illegible]endore all[illegible]os[illegible] [illegible]abit.
[illegible] [illegible]rsa fer[illegible] [illegible]bernia Sanct. P. [illegible]ost. Benedi[illegible]to se emancipat, & san[illegible]tate proficit.

562 [illegible]2 S. Sam[illegible]on noster Abbas [illegible]en[illegible]s, mutato honore Dolensi Epi[illegible]opus jubetur. [illegible] plerique [illegible] pat[illegible] no[illegible]rit[illegible] [illegible]ius debent.
Felicit item suam hoc tempore debet [illegible] S. [illegible]e mano nostro[illegible] Re[illegible] [illegible]rio ab ipso prorsus dependente.

563 8[illegible] Pulcherrimo ad æternitatem omnem exemplo M. Aur. Cassiodorus ex [illegible] C[illegible] Monachus [illegible] pro[illegible]etur.

564 8[illegible] Floret S. Paulu[illegible] [illegible] Leonen[illegible] Pontif[illegible]x, prince[illegible] ejus [illegible]iscopatu[illegible] [illegible]uodam [illegible]eps, [illegible] [illegible] urbi nomen [illegible]

565 85 A[illegible]lo[illegible] con[illegible]antia Idololatriam denique uni[illegible]er[illegible] [illegible]allia proscribit [illegible] Radegun[illegible] n[illegible] ra[illegible] [illegible]arum Re[illegible]ina.

566 86 [illegible]cor[illegible] E[illegible]opatus multa S. Tudwalo nostro debentur; ipsa insuper [illegible] [illegible]ceps a mort[illegible] Patronus [illegible]r.
Merentur de F[illegible]ia [illegible] [illegible]ar[illegible] [illegible]mis mer[illegible] [illegible] sanctissimæ exem[illegible] S. [illegible] Winn[illegible]aleci[illegible] [illegible], [illegible]

567 87 [illegible] nostrorum copia redu[illegible] [illegible]us orbis uni[illegible] [illegible]rovincias [illegible] [illegible]or[illegible] manipulo d[illegible]nat.
P[illegible]os [illegible] [illegible]sia a[illegible] [illegible] S[illegible] [illegible] [illegible]e modi [illegible]er[illegible]tur.

56[illegible] [illegible] Ar[illegible]hiepiscopalem digni[illegible]at[illegible]m Do[illegible] n[illegible] E[illegible] [illegible] no[illegible] [illegible] [illegible]m. C[illegible] ret[illegible] S. M[illegible]
[illegible] rum [illegible] [illegible] [illegible]at [illegible], honorem, & patronum n[illegible], [illegible] quo[illegible] [illegible] me[illegible]o de[illegible]t.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]um p[illegible]troni[illegible] ordinem nostrum p[illegible]ur [illegible] [illegible] [illegible]o [illegible], quod [illegible]ctorum & [illegible] [illegible] promp[illegible]uarium [illegible]t.

57[illegible] [illegible] D[illegible] [illegible]to orbe [illegible] [illegible] nostrorum mirac[illegible] [illegible] Iust[illegible] cre[illegible] S. Leander [illegible]nia [illegible].

572 91 Rursum Cathedralis E[illegible] ia originem, nom n, honorem nostris debet, A[illegible] sis, ipsa etiam urbe nomen à S. Maclov io nostro usur[illegible] ante.

572 92 Sed, & hoc anno Dumiensis Pontificat[illegible] s init[illegible] ex cœnobio nostro surrexere[illegible] Abbas illius S. Martinus pri[illegible] Ponti[illegible] renunciatur. Idem Sancti[illegible] Episcopus Hispanias ab Arianorum Hæ[illegible] liberat: merito Apostolus, & Patronus Hispaniæ dictus.

573 93 Iterum summum honorem in [illegible] fam iam nostram infert meritissimus de Ecclesia unice erga S. Benedictus Pa[illegible].
Eodem anno [illegible] mus ille Galliæ Tutel[illegible] Gregorius ex Monacho S. Martini fit Turonensium Episcopus.

574 94 Meritissimus de Hi[illegible]aniarum Regnis, eorundem defensor æternus S. Æmilianus moritur; sæpius ex iis host[illegible] Hispaniæ profligare [illegible].
S. Andovera Chilp[illegible] Galliæ Reg. uxor, & S. Basina eiusdem filia cucullum amplectuntur.

575 95 Clotharius Rex Gall. Salutem debet S. Germano, Regnum felicitatem plurimam S. Mauro. Primus nostris Gallias sanguine suo excolit S. Arnulphus Abbas Novaliciensis.

576 96 Omnia Campaniæ, Samniæ, Valeriæ, Tusciæ, Li uriæ, &c. cœnobia ordinem nostrum amplexantur Sancti plurimi florent.

577 97 Moritur Sanctissimus Benedictus PP. I. cui suc[illegible] dit S. Pelagius II. item noster, uterque cathedram S. Petri sanctissima Sanctitate condecorans.
Turbinibus sæculi ereptas coho tes integras cœlo asserit Sanct. Ebrulphus noster.

578 98 Meretur æternum de innumeris captivis, damnatis, mortuis Sanct. Eparchius Abbas.

579 99 Meritissimus de universo S. Germanus noster moritur, iure a Chilperico Rege, Ecclesiæ speculum, patriæ [illegible]igor appellatus.

580 100 Reip. Christianæ & Ecclesiæ universæ præclarissimè consulit S. Pela[illegible]ius nost[illegible]r plurimis Conciliis celebr[illegible]tis.

581 101 Gloriosi[illegible]mè, & constanti[illegible]me catholi[illegible]am fi[illegible]em tuetur, & contra Arian os SS. Trinitatis Mysterium propu[illegible] Gregorius noster Turonensis.

582 102 Nostris promov[illegible]ntibus duo hoc anno concilia celebrantur, Cabilonense, & Matisconense.

583 103 Plura Monachorum perfectorum millia passim numerantur. Meretur insignis le[illegible]atione de Ecclesia S. Gregorius Magnus, S. Salvius noster Chilpericum Regem, adeoque Galliam à Sabellianismo [illegible]. Moritur S. Martinus Hispan. Apostolus, S. Leander noster de Hispani[illegible] perinsigniter meretur, Rege Hermenegildo converso.

584 104 Idem S. Leander meritis Hispanias implet, educans Patriæ [illegible] Isidorum, Fulgentium & Florentiam germanos suos omnes ordinem nostrum profess[illegible]s. Moritur meritissimus ille prodigiis innumeri[illegible] S. Eparchius.

585 105 Leovigildum Arianum Regem mira patie[illegible] ita vincit [illegible] Leander, ut ipsi Recaredum filium commendaret summo univer[illegible] [illegible]aniæ bono.

586 106 Orientem, & urbem imprimis [illegible]onstantinop. gravi errore liberat, convicto Eutichio Patriarcha S. Gregorius Magnus.

587 107 Meritis amplissimis celebrantur S[illegible] Sulpitius Severus, S. Radegunda, Regina &c. Moritur magnus ille S. Salvius.

588 108 Consulit egregiè Ecclesiæ universæ S. Pelagius Papa indicto Matisconensi Concilio, in quo Episcopos re ormat.

589 109 Altero iam Rege ad Ecclesiæ unitatem traducto, Arianam Hæresim ex Hispaniis profli[illegible]t S. Leander noster. Auctoritate S. Pelagii nostri PP. Concilium Generale Toletanum, item Narbone[illegible], & Valentin. cogitur.

590 110 Pelagio mortuo Gregorius noster Magnus sufficitur plurimo nomine vix inito Pontificatu meritissimus.

591 111 Bajoaria cum Duce suo per S. Rupertum conversa, & ab eodem Salisbur[illegible] Cathedra instituta.

592 112 *Africa, & Hibernia, illa à Donatistis, hæc a schismate per S. Gregorium vindicata. Florent Sancti plurimi.*

593 113 *S. Gregorii Magni merita maxima, & ab eo scriptis, ac factis hoc anno Ecclesiæ egregiè consultum.*

594 114 *Manichæos in Sicilia, Donatistas in Africa, sed & gentiles Barbaricinos, & Iudæos eodem tempore idem expugnat.*

595 115 *Plurimi egregii ex ordine Pontifices diversis Ecclesiis præstant: Error, & arrogantia Patriarchæ Constantinop. corrigitur.*

596 116 *Gregorius nostros ad conversionem Angliæ ablegat. Civium Romanorum salus debetur sanctimonialium precibus.*

597 117 *Edilbertus Angliæ Rex per nostros conversus. Initia Pontificatus Cantuariensis, &c. per nostros.*

598 118 *Probus Abbas ab Agilulpho Rege, Italiæ, & urbi pacem impetrat. Hæreticos Thessalonicæ, & Iudæos in Sicilia opprimit S. Gregorius.*

599 119 *S. Goar apud Treverim prædicationi intentus, cum populum Christo aggregat. & miris exsplendescit. Si unquam, hoc inprimis anno Sanct. Gregorius noster meretur; inter alia Istriam Ecclesiæ iungit.*

600 120 *Arianis fortissimè in Hispania debellatis meritisque amplissimis dives moritur S. Fulgentius Episcopus.*

601 121 *Gregorius & S. Columbanus Gallias Simoniaca Hæresi purgant. In Anglia nostri strenuè laborant.*

602 122 *Diversis Regnis Hæretici, & Schismatici opera M. Gregorij Ecclesiæ uniuntur. Africa imprimis iuvatur. Plures mira sanctitate orbi prosunt, è Regibus multi salutem cucullo debent.*

603 123 *De Palmaria Insula, & Ecclesia universa meritissimus S. Venerius. Moritur S. Leander Gotthis ad fidem conversis, &c.*

604 124 *Moritur Magnus noster Gregorius, hoc ipso etiam anno inexplicabilibus meritis laudandus, verè immensus ipse thesaurus, Alfredo Rege testante: quia generis humani maximam partem cælo lucrifecerit.*

605 125 *Etiam mortuus Gregorius laboranti fame urbi adest. Sanctitate eximia ornat honorem Cardinalitium S. Petrus Diaconus.*

606 126 *Meretur immortaliter de Belgio S. Vincentius noster. Superant centies millium numerum SS. Virgines unius sæculi ex ordine nostro effulgentes. Machomet à S. Isidoro ex Hispaniis profligatur.*

607 127 *Fit Pontifex Rom. S. Bonifacius noster IV. de universo statim, & cælo meritissimus consecrato honori Admir. Matris templo Pantheon.*

608 128 *Exornat, iuvatque mira sanctitatis exemplo, & fructu Hispanias, & Ecclesiam universam S. Helladius Toletanus Archiepiscopus.*

609 129 *Moritur S. Augustinus noster Anglorum Apostolus, cui succedit S. Laurentius, mox de Scotia etiam, & Hibernia meritissimus.*

610 130 *Pluribus celebratis conciliis æternũ meretur de Ecclesia S. Bonifacius IV. Eidem debet Metropolitanum honorem Toletum.*

611 131 *S. Austregisili nostri miranda de universo, & Galliæ imprimis Regno merita edomita maximè Regis avaritia memorantur.*

612 132 *Theodericum Regem, necnon Clotharium summo Regnorum bono, imperterritus corripit S. Columbanus, & Moguntiæ accolas ad fidem Christi adducit.*

613 133 *In Germania S. Gallus Idololatriam diversis locis profligat. Columbanus Mediolano Arianismum exterminat.*

614 134 *Haud impari, quo primus è nostris etiam Apostolus Angliæ, gloria, revocant hoc anno, & Adelvaldum Regem nostri Christo adducunt.*

615 135 *Galliæ Reges, & Regnum benè institutum, omnisque inde gloria S. Arnulpho nostro debetur, Metensi Pontifici.*

616 136 *Acephalitarum Hæresim triumphat, & eximiis meritis claret S. Isidorus noster Hispal. Archiepiscop.*

617 167 *Ad Photini, & Bonosii Hæreses debellandas aptissimi Luxovienses nostri a Concilii Gallici Patribus designantur.*

Agrestini errores, non Monachi solum nostri, sed & Sacræ Virgines, interque eas S. Burgundofora expugnant.

Ingenti

618 138 *Ingenti fructu in Anglia laborat, & de Rege imprimis meretur S. Iustus Roffensis Episcopus. Plurimi Reges, & Principes salutem cucullo debent Oceano saculi erepti.*

619 139 *Sanctorum copia ingenti Orbi consulit, & Ecclesiam excolit hoc anno Ordo noster.*

620 140 *Meritissimus de Rege Clothario claret S. Faro noster Meldensis Episcopus. Sanct. VValbertus S. Columbinus. S. Clarus.*

621 141 *Rursum Idololatria ex Germania exterminanda sedulo instat Sanct. Gallus, & socij.*

622 142 *Cathedris diversis immortaliter prosunt plurimi hoc anno ex Ordine Episcopi. Terror Regum S. Columbanus moritur.*

623 143 *De innumeris captivis, afflictis prodigiosissimè meritus effulget S. VVinebaldus Trecassinensis Abbas.*

624 144 *Moritur S. Gallus vir verè Apostolicus. S. Mellito plurimum Anglia Dorovernenses urbem suam debent.*

625 145 *In conversione Regis ac Regni Northumbria strenuè laborat S. Paulinus noster, Claret S. Anstregisilus.*

Regnis Gallia mirificè prodest consilio, & auctoritate S. Arnulphus noster, cui Dagobertus Rex juvenis commendatus.

626 146 *Belgio summoperè prosunt SS. Bertinus, Mumblinus, Bertrandus, &c. Gallia verò Magnus ille meritis S. Claudius.*

627 147 *Provincia Berniciorum, & Deirorum, Regnumque Northumbria universum per nostros Christo adductum.*

Orientales etiam Angli cum Rege Carpualdo, pluresque alij populi per Sanct. Paulinum conversi. Sanct. Arnulphus gravissimam dissensionem componit inter Reges Gallia.

628 148 *Lindissira provincia consulitur per nostros, & Episcopatus Lindisfarnensis, scà & paulo ante Eboracensis instituitur.*

629 149 *Compositis in Hispania rebus, & triumphatis Haresibus scriptis sanè admirandis Ecclesia prodest S. Isidorus.*

Relictis Regnis, & amplissimis opibus felicitatem veram in cucullo plurimi amplectuntur.

630 150 *Conversioni infidelium accingitur S. Amandus noster Tungrorum, Eburonum Brabantia, Flandria, Alsatia Apostolus:*

631 151 *Potentissimus Galliarum Patronus S. Licinius noster Andegavensis Episcopus, de Ecclesia meritissimus moritur.*

632 152 *Magnus ille S. Claudius, & S. Arnulphus secundus à Rege, Gallia moderator divino jussu Cœnobia repetunt.*

633 153 *S. Eligius noster ad consulendum Regno Gallia pro S. Arnulpho, Cœnobio extrahitur. Obiit Sanctissimus Bavo.*

634 154 *S. Amandus Gall. Regem intrepidè corripit, & in exilium mittitur. Idem Vasconibus, Gandavensibus. Tornac. & Solanis verbum Dei annunciat.*

635 155 *SS. Florbertus. & Livinus innumeros Christo adducunt, & Martyrio etiam coronatus Livinus Tutelaris Gandensium eligitur.*

636 156 *Opera nostrorum, & maximè S. Isidori celebratur Concilium IV. Toletanum prasidente eodem.*

637 157 *S. Aidanus in conversione Gentilium indefessè, ingenti fructu laborat. Isidorus Concilium cogit.*

638 158 *S. Birinus noster Occidentales Saxones cum Rege Cynigildo convertit, & Dorcestrensem Episcopatum instituit. Moritur S. Ioannes Gerundensis Episcopus, Ariana Hareseos debellator egregius. Succedit S. Nonnitus.*

639 159 *Moritur Magnus Ecclesia Doctor, Hareseon, & Mahometis triumphator, & Hispania Patronus S. Isidorus. Ad conversionem gentium missus S. Gisalaricus noster, de Austria ejusque metropoli Vienna meretur.*

Exemplo Sanctitatis mirando plurimas cælo cohortes adducunt SS. Claudius ejusque discipuli. Claret S. Magnus, &c.

Plurimis Regna pra cucullo vilent, ex iis eminet S. Ebba, Ethelfridi Regis filia Illustrissimo Martyrij genere cum plurimis patriam nobilitans.

639 | 159 *S. Amandus noster revocatus Regno Galliæ mirificè prodest, nec minori fructu præest Biturigibus S. Sulpitius.*

640 | 160 *Barbarie absolvitur per nostros Germania, & juxta Cœnobia pleraq; Germaniæ urbes exstrui cœptæ.*

641 | 161 *Moritur unicum Regni Gallici præsidium S. Arnulphus noster S. Rictrudis nostra de Rege mire triumphat.*

642 | 162 *Prædicatione sua æternum meretur de Pontina provincia, & ultramarinis Britannis S. Richarius Abbas.*

643 | 163 *S. Amando nostro debetur institutus Episcopatus Argentoratensis, mox etiam Vrbs propter nostros condita.*

Plurima turba cucullo cœlis asserta. Clarent eximia Sanctitate plures Regii generis, & dignitatis.

644 | 164 *S. Furseus fidem insigniter propagat apud Orientales Anglos. Moritur Apostolicis meritis vir S. Paulinus Episcopus.*

645 | 165 *Multi è Regibus portu Religionis excepti, in cucullo Sanctitatis exemplo, universo prosunt.*

646 | 166 *Cantabrigiensis universitas instituta per S. Sigebertum Regem, Monachum nostrum. Alsatia illustrata.*

647 | 167 *Belgium, ut Paradysus Domini efflorescit, Sanctorum ex Ordine nostro copia, & fructibus.*

648 | 168 *SS. Furseus, Foillanus, Vltanus, fratres Germani, ex Regibus Monachi exemplo totas cohortes cœlo lucrantur.*

649 | 169 *Immensi æs penè sæculi fluctibus toto orbe ereptorum, ex constructione tot Cœnobiorum.*

650 | 170 *Conversioni gentium diversis locis intendunt, SS. Amandus, Landelinus, Landoaldus, & Amantius.*

651 | 171 *S. Aidanus vir Apostolicus clarissimus habetur, S. Eligius conversioni Antuerpiensium, & Flandriæ insistit.*

Plurimi ex nostris Apostoli strenuè laborant. SS. Etho, Bertvvinus, Eloquius Mombolus, Adalgisus, &c.

652 | 172 *S. Emmerammus aliquamdiu virgaris Deum annuncians, Bojariæ prodest, tandem Martyrio coronatur.*

653 | 173 *Opera nostrorum Concilium Toletanum VIII. Mediterranei Angli Christo per nostros aggregati. Nostri plures eosque inter S. Honorius, & S. Deusdedit Columnæ Ecclesiæ celebrantur. Reges plures Monachi.*

654 | 174 *Prædicationem suam laurea Martyrii coronat S. Foillanus, S. Vincentii Comitis Hannoniæ merita commendantur.*

655 | 175 *Mira victoria contra Merciorum Regem parta: & fides per nostros amplissimè propagata.*

656 | 176 *Fructuosissimus ille Fructuosus Archiepiscopus Bracarensis instituitur. Principes multi salutem cucullo referunt.*

657 | 177 *Orientalium de SS. Trinitate errorem expugnat S. Eugenius Toletanus, & moritur; succedente Magno Ildephonsò nostrò, Hæresum triumphatore invictissimo.*

658 | 178 *Pro libertate Ecclesiastica fortiter pugnans S. Theodardus Leodiensis Episc. glorioso Martyrio coronatur.*

659 | 179 *S. Vrsmarus multos in Galliæ partibus ad fidem convertit, in Fania, Theoracia, sed & Menapum finibus.*

660 | 180 *Claret immortalibus meritis S. VVandregisilus, inter alia apud Caletenses fidem penè abolitam restituit.*

661 | 181 *S. Audomarus noster Idololatriis apud Tarvanenses, & Marinenses triumphatis felicissimè moritur.*

662 | 182 *Innumeris ad Christi Ecclesiam aggregatis, Magnus diversarum gentium Apostolus S. Amandus cœlo excipitur.*

663 | 183 *De Alsatia, & Dagoberto Rege meritissimus, innumeris prodigiis claret S. Florentius Argentinensis Episcopus.*

664 | 184 *S. Aigulphus noster cum sociis Martyribus insigni numero triumphos cœli auget, & terram purpura ornat.*

Mori-

665 | 185 *Moritur Flandrensium, Antuerpiensium, Frisonum, &c. magnus Apostolus S. Eligius Noviom. Episc. Eodem anno cælis recipitur S. VVandregisilus Caletensium Apostolus; Et Deusdedit vir Apostolicus.*

666 | 186 *S. Cutbertus prædicatione sua strenuè laborat, & Idololatriæ reliquias longè latèque feliciter eradicat.*

667 | 187 *Moritur Hæreticorum triumphator S. Ildephonsus, jure os aureum, & Fidei anchora appellatus. Claret S. Humbertus prædicatione de Antuerpiensibus, & Brabantinis optimè meritus.*

668 | 188 *In Angliæ conversioni gentium toti incumbunt Sacro-Sanct. Theodorus, & Adrianus. Nostri dum Ecclesiæ, & Galliæ Regno consulunt exulare coguntur.*

669 | 189 *Nostris hoc anno summam felicitatem debet Anglia. In Sicilia tota Martyrum cohortes in cælum missa.*

670 | 190 *Galliæ Ecclesiam purpura sua ornant SS. Præjectus, & Amarinus. Tutelaris Montensium S. VValdetrudis moritur.*

671 | 191 *Innumeri hoc ipso tempore ex Ordine, sancti Ecclesiæ thesaurum meritis accumulant.*

672 | 192 *S. Ceadda S. Edilburgis, & innumeri in Anglia clarent, eosque inter præcipuè S. Sebbi Orient. Sax. Rex. De Anglia meritissimus Sanct. Theodorus concilium convocat.*

S. Audoeno nostrò debetur tranquillatum Galliæ Regnum, &c.

673 | 193 *Ingentes ovium greges Christo adducit S. Begga, & Belgium illatione immensi Reliquiarum Thesauri beat.*

674 | 194 *Admiranda Constantia Ebroino resistit S. Philibertus, & innumero fructu Christi horreum implet.*

675 | 195 *S. Leodegarius Constantissimus Martyr coronatur, pro meritis plurimarum Ecclesiarum Tutelaris electus.*

676 | 196 *Obiit gravissimorum meritorum cumulis dives S. Adeodatus Papa. Anglia per nostros ut Paradysus Domini.*

677 | 197 *Inter Austrasios, & Francos pacem conciliat; & præclarissimè meretur Sanct. Audoenus.*

678 | 198 *Vindicata Auctoritas Pontificia debetur S. Agathoni nostro, ob sublatam summã pecuniariam pro confirmatione Imperatori debitam. Eodem anno ab eodem Ecclesia Ravennas Romanæ unita, & Frisii à S. VVilfrido Christo adducti.*

679 | 199 *Monothelitarum Hæresis per S. Agathonem expugnata. Per S. Honorium Anglia compositis litibus servata.*

680 | 200 *Romanum Concilium celebratum à S. Agathone nostro VVamba Rex Hispaniæ salutem in cucullo quærit.*

681 | 201 *Immortaliter meretur S. Agatho noster celebrato concilio generali VI. Constantinop. Monothelitis prorsus profligatis, & sacris imaginibus defensis.*

682 | 202 *S. Ansbertus de Ecclesia meritissimus celebrat Concilium Rothomagi, cui ipse præsedit.*

683 | 203 *Admirando vitæ exemplo innumeras Christo oviculas adducit Sanct. Etheldreda Regina.*

684 | 204 *Benedictus II. fit Pont. Max. cui debetur Pontificia libertas restituta, & plurimum aucta dignitas.*

685 | 205 *Restaurata urbs Romana, atque exornata debetur S. Benedicto II. nostri Ordinis Papæ.*

686 | 206 *Franconia cum Duce suo Gosberto per Sanct. Kilianum nostrum ad fidem conversa.*

987 | 207 *Moritur S. Rictrudis Marcianensis Abbatissa. Gallias meritis implet S. Amatus Senon.*

688 | 208 *Concilium Toletanum celebratur summo Ecclesiæ bono, præsidente S. Iuliano nostro; De schismaticis triumphum agit S. Sergius ex Ordine N. Pont. Maxim.*

689 | 209 *Franconia Christi Ecclesiæ aggregata, & instituto Herbipolensi Episcopatu, merita tanta Martyrio coronat S. Chilianus noster.*

690 210 *SS.Egbertus, VVitpertus, & Theodorus ingenti per Ecclesiam universam fructu prædicant.*

691 211 *Ceduالla Orientalium Saxonum Rex opera nostrorum convertitur. Magnus ille Mommolenus claret.*

692 212 *Pseudo Concilio Constantinopolitano, & ipsi Imperatori constantia insigni obnititur S.Sergius noster.*

693 213 *Pulcherrimo in labore, conversione nimium antiquorum Saxonum, sanguinem cum vita profundunt SS.Eunaldi.*

694 214 *Campaniam, Brabantiam, sive Taxandriam Christo adducit Sanct. Lambertus noster.*

695 215 *Teisterbandiæ, VVestphaliæ, Boroctuariorum, Frisonum, Batuorum, &c. Apostolus S.VVigbertus occumbit. Sanctissimus Audomarus Theoranensium Apostolus cælum plausu implet.*

696 216 *Idololatriam diversis in provinciis profligat felicissimè S. VVillibrordus noster Trajectens. Pont.*

697 217 *SS.Suibertus, & VVilibrordus insigni fructu in Germania, Frisia, Tracia, &c. laborant.*

698 218 *Martyrio coronatur insignis ille Taxandriæ Apostolus S. Lambertus Tungrensis Episcopus.*

699 419 *SS. Anthelmus & Adamannus Ecclesiam constantissimè propugnant, & schismate diversas provincias liberant. Pictavorum gens Ecclesiæ Romanæ se conformat, opera S.Ceolfridi Abbatis nostri.*

700 220 *Apostoli nomen apud Frisios indefesso labore meretur S. VVulfrannus Archiepiscopus Senonens.*

701 221 *Venerabilis Beda noster à Pont. Max. consulitur. Hasbaniorum Apostolus Sanct. Trudo in cælum abit.*

702 222 *Ad prædicandum Gallis Belgicis Evangelium ad Pipinum se confert S. VViro, de eodem meritissimus.*

703 223 *Anglia Paradysus Dei effecta, opera S. Benedicti Angli, & Monachorum nostrorum felici copia.*

704 224 *Victoriam insignem hoc anno debet Aripertus Longobard. Rex, & Ecclesia Romana, patrimonium suum S.Bonito nostro Arvernorum Episcopo.*

705 225 *Brunsvvicenses, & Boructuarij conversi per S. Suibertum. Mirificus ille noster S.VVilfridus claret.*

706 226 *Apostolico labore fructum ingentem Ecclesiæ accumulat S. VVillibrordus, claret S.Guthlacus.*

707 227 *Transisclanos Christo lucratur, Idololatria exterminata Sanct. Marcellinus noster.*

708 228 *Coloniensibus mirificè prodest vir Apostolicus Sanct. Suibertus, sed & VVerdensibus.*

709 229 *Leodiensis Pontificatus initia nostris debentur, ejusdem præcipuus item ex ordine nostro Patronus.*

710 230 *Ad salutis tutissimum portum, cænobium confugiunt Ethelredus, Choenredus, Offa, & Chinesvvitha Reges.*

711 231 *Potentissimi Episcopatus Cæsaris VVerdæ initia debentur S. Suiberto nostro. Claret S. Ioannes Eboracensis Episcopus.*

712 232 *Innumeras oviculas Christi caulis aggregant SS. VVerenfridus, & Achatius Apostoli nostri.*

713 233 *Plures iterum Reges salutem cucullo debent, quos inter Alfredus Northumbriæ, & VVinocus atque Atrocus Britanniæ.*

714 234 *S. Adalbertus Edilvvardi Deirorum Regis filius Holkandiæ, & Lenemariæ conversioni intendit.*

715 235 *S. Gregorius noster II. Pont. Max. Vrbem restaurat, jura Ecclesiæ, etiam armis vindicat.*

716 236 *Frisingensis Cathedralis Ecclesia, nostris initia sua, & Patronum debet. Ordinatur gentium Apostolus S. Corbinianus noster.*

717 237 *Mirificus Saxonum, Frisiorum, VVestphalorum, Boructuariorum, &c. Apostolus S.Suibertus moritur.*

718 238 *Magnus ille Germanorum Apostolus S. Bonifacius noster, ad prædicationem German. à Gregorio II. destinatur.*

719 239 *S. Bonifacius S. VVillibrordo in conversione Frisiorum coadjutor, strenuè collaborat.*

720 240 *Moritur S. VVulfrannus Senonensis Episcopus, Frisiorum item Apostolus. Claret S. Ioannes noster Damascenus.*

721 241 *Consulit Ecclesiæ universæ convocato concilio Romæ, & præclarè Sancitis S. Gregorius PP. II.*

722 242 *Occidentalis Ecclesia conversione gentium opera Sanct. Bonifacij mirificè propagatur.*

723 243 *Idem S. Bonifacius, Tonitrui filius à Baronio meritò appellatus etiam Hæreses profligat.*

724 244 *Insigni Constantia Grimoaldi Ducis scelus corripit, & ad saniora eum convertit S. Corbinianus. Vtilissimum Germaniæ universæ Asylum aperitur Augia Dives, innumeram multitudinem procerum cælo deinceps asserens.*

725 245 *Hassia Christo nomen dat, & magna pars Thuringiæ opera Sanct. Bonifacij nostri.*

726 246 *Admiranda animi magnanimitate S. Gregorius noster II. sacras imagines tuetur, & Leoni Imperat. se opponit.*

727 247 *S. Ioannes Damascenus Iconomachos fortiter debellat. Mirificè prodest, S. Pirminius Episc.*

728 248 *Apostolorum colonia ex ord. nostro, & Regno Angliæ Germaniæ immittitur. Beda de universo meretur.*

729 249 *Gregorius noster II. Vrbem ab interitu vindicat, & mirè de Luitpardo Longobard. Rege triumphat.*

730 250 *Idem S. Pontifex invicto animi robore Leoni Imp. Italiæ Imperio exuit, & Hæreticum pronunciat.*

731 251 *Immortalibus meritis cumulatissimus obiit S. Gregorius II. eligitur Gregorius III. qui illico ad extirpationem Hæreticorum convertitur.*

732 252 *Magno orbis Christiani bono Concilium Romæ indicit S. Gregorius noster ejus nominis III.*

733 253 *Magna peste, Hæresi nimirum Erconvvolvi, Bavariam liberat S. Bonifacius. Leonem Imperatorem reducere parat Gregorius III.*

734 254 *Mirum in modum prodest Angliæ, & consilium flagitanti S. Bonifacio Nothelmus noster Dorovernensis Archiepiscopus.*

735 255 *Multi è nostris Orientem glorioso occasu pro SS. Imaginibus occisi exornant. S. Theodulphus conversioni gentium incumbit.*

736 256 *Ingens per hæc tempora toto orbe sanctorum ex ord. copia. Ecclesiæ Cathedrales per Germaniam Monachis datæ.*

737 257 *Ceolulphus Northumb. Rex salutem in cucullo quærit, & sanctitate eminet. Rursum Hæreticos expugnat S. Bonifacius.*

738 258 *Bojariorum exercitum cælo conscribit S. Bonifacius, & illatis Romà Sanctorum plurimis exuviis Germaniam beat.*

739 259 *Borealium omnium Regnorum Pipino Reg. parentium, sed & Frisiæ, atque Daniæ Apostolus moritur S. VVilibrordus.*

740 260 *S. Ina Rex Saxonum occidental. Vectigale Regnum Ecclesiæ facit, eandem mirè ornat, & Monachum professus sanctitate vitæ eminet.*

741 261 *S. Bonifacii, Concilio in Germania celebrato, & Episcop. institutis meritum ingens. Debent nostris Titulum Christianissimi Reges Galliæ.*

742 262 *Moritur S. Gregorius III. præliis pro fide Cathol. gestis gloriosissimus, succedit S. Zacharias noster, illicò mirè meritus.*

743 263 *Sabinense, Narniense, Auximanum, Anconitanum patrimonium Sanct. Petro per Zachariam PP. partum. Concilium celebratur à S. Bonifacio Grandi peste Hæresum Adalberti, & Clementis per S. Bonifacium Germania liberatur. Iterum idem Concilium celebrat.*

744 264 *Concilio Romæ celebrato Ecclesiasticam disciplinam restituit S. Zacharias PP. Fuldense cænobium de universo meritissimum.*

745 265 *Metropolitanæ sedis Moguntinæ initia S. Bonifacio nostro debentur. Idem mire Germaniæ, & Angliæ consulit.*

746 266 *Iterum duo potentissimi Episcopatus instituti, Aistettensis, & Herbipolensis S. Bonifacio debentur.*

747 267 *Salutem in cucullo quærit Carolomannus potentissimus Austrasiæ Rex, in quo sanctitate eximia claret.*

748 268 *Restituta rursum per Germanias Monachica disciplina mirificè consulit ordini, & orbi S. Bonifacius.*

749 269 *Saxones VVestphalosque Ecclesiæ imminentes è cælo triumphat S. Svvitpertus. Heresim pessimam Gnaphai jugulat S. Ioannes Damascenus.*

750 270 *Cucullo sanctitatem, sive profectus tanti opem debent Rachisius, Thesia, & Tatruda Longobard. Reges.*

751 271 *S. Bonifacii ingentia de Germanis, & Moguntina inprimis Archiepiscopali cathedra merita.*

752 272 *In inclytum Regem Pipinum ejusque dignissimam familiam Regnum Galliarum transfert S. Zacharias Papa.*

753 273 *Multa millia Christo, ejusque Ecclesiæ aggregat in Frisia Sanct. Bonifacius noster.*

754 274 *Universale quasi studium Germaniæ primum apud Fuldam per nostros inducitur atque propagatur.*

755 275 *S. Bonifacius Germanorum, & Frisonum meritissimus Apostolus, merita immensa sanguine condecorat.*

756 276 *Iterum alius è nostris Saxoniæ Apostolus, S. Sturmio in ejus gentis conversione strenuè desudat.*

757 277 *Dissolutam Cleri disciplinam summo Ecclesiæ bono coercet S. Stephanus noster Pont. Max.*

758 278 *Potentissimi Reges, & Principes fluctibus sæculi emergentes portu Religionis excipiuntur.*

759 279 *Germaniam fama sanctitatis implet S. Othmarus à quo æternus redundat Sangallensi cœnobio per ipsum restituto, & præcipuè exculto honor.*

760 280 *Perpetuis ferè in hodiernam usque diem S. Othmarus Hæreticos confundit miraculis.*

761 281 *Publico sacrarum litterarum Gymnasio Eboraci instituto, & Bibliotheca comparata insigniter de Regno Angliæ meretur S. Egbertus noster.*

762 282 *Scriptis suis mirificè prodest Ecclesiæ egregius Doctor Venerabilis Beda noster, cujus superstitis lectiones in Ecclesia publicè recitantur.*

763 283 *Archimagister universi, & summus litterarum Dictator Alcuinus diversas per provincias immortaliter meretur.*

764 284 *Ex multis cœnobiorum millibus tota sanctorum legiones, mundo Numen conciliant.*

765 285 *Æternum orbis, & Ecclesia debet S. Gregorio nostro Trajectensium Episcopo Dorstradi Trajecti, &c. Apostolo.*

766 286 *Moritur S. & Venerabilis Beda noster innumeris de Ecclesia universa meritis locupletissimus.*

767 287 *Orientem nostri rursum sanguine suo purpurant, & pro SS. Imaginibus gloriosissimè decertant. S. Abel noster Archiepiscopus ad conversionem gentium destinatus strenuè desudat.*

768 288 *Eligitur Stephanus IV. illico juvandæ Ecclesiæ intensissimus. Simoniacam Hæresim profligat Etho Episcopus Argentoratensis.*

769 289 *S. Stephanus egregiè consulit Ecclesiæ graviter laboranti indicto Romæ concilio. Idem fortissimus Iconomachorum debellator.*

770 290 *Litterarum studia toto orbe propagata, sed & res à Carolo Magno præclarè gestæ, etiam nostris debentur.*

771 291 *Velut in civitatem Refugii ad cœnobia confluunt potentissimi rursum Reges, & Principes.*

772 292 *Mercede æternitatis felicissima donatur S. Stephanus PP. plurimis erroribus profligatis meritissimus.*

Præ-

773 293 *Præclarè de universo, & Salisburgensibus maximè meretur S. Virgilius noster eorundem denique Patronus à Divo Ruperto nostro præcipuus.*

774 294 *Implet universum meritorum fama SS: Saxonum Apost. Lullus Archiepiscopus Moguntinus.*

775 295 *Moritur Thuringiæ Dorstad, &c. Apostolus S. Gregorius Episcopus. In Frisia convertenda sedulo operatur S. Ludgerus noster.*

776 296 *Inter præcipuos Germaniæ Apostolos, discipulus quondam, & cooperator S. Bonifacii claret S. VVilibaldus. Æterno prodigio in hodiernam diem sanctitatem S. VValpurgis nostræ tuetur contra Hæreticos Deus Opt. Max.*

777 297 *Rursum alius è nostris Apostolus, S. Sturmiò claret, & interiores Saxones, quibus Evangelii fax nondum illuxerat Christo adducit.*

778 298 *Ingentia merita Alcuini nostri ab operè maximè illo ingenti, quo tota Biblia ipse emendavit. Nec minus ejusdem meritum dum libros de divinis officiis elaboravit. Laus Vsuardi item à compositione Martyrologii.*

779 299 *Multa manipulorum millia Christi horreo illata debentur S. Ludgero, ejusque ex Ordine nostro coapostolis.*

780 300 *VVederovia Christo Domino adducta moritur felicissimus Thuring: & Saxon. Apostolus S. Sturmio.*

781 301 *Aistettensis Vrbis initia S. VVilibaldo nostro debentur. Initia item oppidi S. Die; S. Deodato nostrò.*

782 302 *Apud DoKumenses, HuchmarKot, & Dretenses Idololatriam expugnat S. VVillehadus Apostolus.*

783 303 *S. Suuibersus à Saxonibus VVestphalisque pro eximiis meritis specialis Patronus adoptatur. Circa hæc tempora plurima templa, & Cœnobia per nostros extructa.*

784 304 *Elipandi gravissimam Hæresim profligant SS. Beatus, & Ethereus nostri. Moritur Sanctissimus Salisburg. Episc. & Patron. S. Virgilius Carenthanorum Apostolatu meritissimus.*

785 305 *Rejecta Pontificatus Treverensis oblata sibi dignitate, Convertendorum Frisiorum laborem præfert S. Lugderus noster.*

786 306 *Augusta vindelicorum amplificata atque illustrata S. Simperto debetur. Varii è nostris Episcopi ornant Ecclesias.*

787 307 *Paulus Diaconus summis honoribus defunctus ad Religionis portum se recipit: Carolo Imperatori familiarissimus.*

788 308 *Initia ac felicitatem debet Bremensis Ecclesia S. VVillehado nostro primo suo Episcopo, & Patrono.*

789 309 *SS. Lugderus, & VVillehadus in Apostolatu suo strenuè desudant. Plures è Regibus cucullum ambiunt.*

790 310 *Meritis locupletissimus ad triumphos æternos evolat Frisiæ, & Saxoniæ Apostolus S. VVillehadus.*

791 311 *Moritur S. Burcardus primus Herbipolensis Episcopus, Franconiæ Patronus, & Apostolus, à quo præsulatus illi initia. Initia celeberrimæ toto orbe Vniversitatis Parisiensis per nostros, & maximè per Alcuinum.*

792 312 *Pari beneficio mox Italiam demerentur, instituta etiam Vniversitate Papiensi, agente inprimis Ioanne Scoto.*

793 313 *Honori SS. Trinitatis, festo ipsius propagato; & Officio composito consulit noster Alcuinus.*

794 314 *Æterno merito se Ecclesiæ commendat B. Paulus Diaconus Officium Ecclesiasticum componens, & scriptis plurimis Ecclesiam illustrans.*

795 315 *Initia nostris debet, sed & felices successus Paderbornensis Episcopatus hoc anno.*

796 316 *Restitutis atq; ornatis per Vrbem Basilicis, sed & Clero atq; populo ope & opibus consulens egregiè meretur de omnibus S. Leo noster Pont. Max.*

797 317 *Alcuini rursum ingentia merita, à compositione inprimis Missarum Votivarum, & relictis ingenii monimentis.*

798 318 *Merita sua universo commendat quadriga scientiæ omnis, Clemens, Rhabanus, Claudius, & Ioannes Scotus nostri.*

799 319 *Speculum admirandæ prorsus, patientiæ S. Leo III. pro justitia indignè exoculatur, & miraculo incolumis à Numine Ecclesiæ redditur.*

800 320 *Immortali merito longè meritissimus de Occidente universo S. Leo noster, illuc Imperio Occidentali translato.*

801 321 *Debet Leoni nostro PP. Ecclesia universa, Rogationes, sive tridui antè Ascensionem ritum solemnem. Moravi ad fidem conversi per S. Godvvinum.*

802 322 *S. Lugderus è Frisia ad usque confinia Daniæ excurrens Foseteslandiam Ecclesiæ adjungit.*

803 323 *Haytho, & VValda Episcopi orbi universo auctoritate, & consilio prosunt. In Haythonis gratiam urbis Basileensis Dominium Præsulatui adjectum; ipse alter fundator habitus, &c.*

804 324 *Nostris originem, famam, gratias debet celeberrima rursum cathedralis Ecclesia Valpuesta in Hispania.*

805 325 *Plurima per Gallias atque Germaniam erecta Xenodochia æterno debito nostris obligantur. Omnes longe lateque provinciæ Scotis Monachis implentur, indè summo Ecclesiæ bono diversis Cathedris, viri sanctissimi præficiuntur.*

806 326 *Relictis Episcopatibus plurimi passim ad cœnobia confluunt, hoc ipso tempore in sola Augia plures Episcopi Regulam amplectuntur.*

807 327 *Galliæ atque Italiæ ingens felicitas administrante pro Pipino juniore provincias S. Adelardo nostro. Spoletum & Beneventum æternum obligantur S. Adelardo per eum inter se reconciliata.*

808 328 *Arnulphus Nortumbriæ Rex per nostros Regno restitutus. Infinita ex ordine lumina exsplendescunt.*

809 329 *Moritur S. Ludgerus Protoepiscopus Monasteriensis, Apostolus Saxonum, &c. Ulmæ urbis splendor, & incrementa nostris debita.*

810 330 *S. VVilhelmo nostro Gellonensi Monacho debetur Gallia à Saracenis liberata. Schola Augiensis Germaniæ utilissima.*

811 331 *Incredibilis numerus orbis Principum hoc ipso tempore Mundi fluctibus exemptorum.*

812 332 *Scholis plurimis per Europam institutis æternum nostri merentur: adeo ut sola Gallia antiquis Romanis, & Atheniensibus æquaretur.*

813 333 *Gravissimo Reip. Christianæ in negotio tractandæ pacis cum Imp. Constantinop. strenuè laborat Hamularius noster.*

814 334 *Germania exuta barbarie, ita bonis artibus floret, ut non illata, sed inter nostros nata viderentur. Sub Carolo Magno, felicitatem suam universus mundus nostris debet, vel ipso quidem Carolo teste.*

815 335 *Initia, incrementa, jura, immunitatemque nostris debet præclara urbs Lucernensis in Helvetia. Theologiæ, & Humaniorum litterarum studium primus Lugduni instituit Leidradus, noster Episc.*

816 336 *Septentrioni novum sydus illucescit Magnus ille Apostolus noster S. Anscharius. Compostellana Ecclesia, Episcopalem, Ovetensis Archiepiscopalem honorem S. Leoni tertio debent.*

817 337 *Sanctitatem Ecclesiæ commendant vitæ SS. exemplo post mortem S. Leonis III. Sanct. Stephanus V. & hoc anno electus post ipsum Sanct. Paschalis I. ordinis nostri Monachi.*

818 338 *De Oriente universo multis modis hoc anno meritissimus Sanct. Paschalis noster Primus.*

819 339 *Civitas Refugii, & Asylum Christianæ libertatis Casinum à Baronio sub hæc tempora deprædicatur. Floret Magnus æque venerabilis Italiæ Beda vir meritissimus.*

820 340 *Per Saxoniam Apostolica prædicatione plurimum desudat Sanct. Kortilla Abbas Amarbaricanus.*

821 341 *Fons Consilii, & Iustitiæ Regula appellatus S. Adelardus, ut prodesset ab universo Galliæ Regno revocatus. Immensitate scientiarum prodest Rhabanus noster. Titulus Card. S. Cæciliæ nostris debetur.*

822 342 *Imperatori, ut publicè pœnitentiam susciperet, auctor est S. Adelardus, idem columen Regni Galliæ prædicatur.*

Insti-

823 343 *Inæstimabilia S. Paschalis nostri PP. merita ob auctum Patrimonium S. Petri, & liberam Romanorum Pontificum, & Episcoporum electionem, &c.*

824 344 *Rursum miranda merita S. Paschalis I. stipendia Clerici ducta æternum debeni, sed & captivi transmarini libertatem.*

825 345 *Gothia cum suo Rege Olao ad Christum conversa. Mox & Suecia cum suo Rege, sed & Regiones finitimæ Christo adductæ per S. Ansgarium nostrum.*

826 346 *Daniæ Rex Haraldus Christo dat nomen, laborat strenuè in ejus Regno S. Ansgarius.*

827 347 *Potentissimus Episcopatus Vpsalensis in Suecia, ut & alij plures ibidem nostris initia debent. Meretur de Ecclesia universa B. Hamularius.*

828 348 *Egregium Ecclesiæ ornamentum Pontificum Romanorum sanctitas, quam dum præessent nostri insigniter conservavere, hocque anno S. Valentino nostro successit S. Gregorius IV. meritis gravissimus.*

829 349 *Ostia Tiberina à Gregorio nostrò munita, & Italia contrà Saracenos strenuè defensa.*

830 350 *S. Theodulphus noster Ecclesiæ prodest. Hirsaugiæ cœnobium conditum, ex quò meritorum dein immensitas.*

831 351 *Scholas per Daniam instituit S. Ansgarius, & ad eruditionem etiam pueros coëmit. Plures è nostris Martyres.*

832 352 *Immortaliter ipsi etiam mortui debent Hamulario nostro vere Fortunato instituto & composito officio mortuorum. Amaburg. Transalbinorum Metropolis Primatus sui dignitatem Ansgario nostro debet.*

833 353 *Ad gravissimas dissensiones Ludovicum inter Imperatorem ejusque filios componendas S. Gregorius noster Summus Pontifex ipse in Gallias proficiscitur.*

834 354 *Drogo noster Metensis Pontifex ex Monacho Luxoviensi Imperium, & Gallias ab interitu vindicat.*

835 355 *De cœlo ipso, & cœlitibus omnibus præclarissimè meretur S. Gregorius IV. instituto Omnium Sanctorum festo.*

836 356 *Moritur Academiarum orbis præcipuarum institutor, Rector atque animilis Magnus ille noster Alcuinus.*

837 357 *Græcarum litterarum studium invehit Germania Rhabanus noster. Nostri passim publicè docent.*

838 358 *Corsica Insula salutem suorum, ac vitam debet Sanct. Gregorio nostro à Saracenis erepta.*

839 359 *Rursum dissensiones gravissimas in Regnò Galliarum componit S. Gregorius noster, & Ecclesiæ consulit.*

840 360 *Ingens Sanctorum, & Doctorum ex ord. copia Ecclesiam ornat. Corpus S. Bartholomæi inventum nostrorum precibus.*

841 361 *Præcipuus Homiliarum declamator, singulare ordinis atque Sydus Haymo Halberstadensis claret.*

842 362 *Primus, & præcipuus Helsingorum Apostolus S. Stephanus Corbeiensi Monachus strenuè meretur.*

843 363 *Immortale atque dignissimum tanto viro meritum Strabonis nostri, cui primum debetur Glossa ordinaria comportata.*

844 364 *Bremensem Cathedram ex Episcopali Metropolitanam effectam Saxones Sanct. Ansgario nostro debent. Felicitas Hispaniæ jure sanctitati Alphonsi Regis nostri adscribenda.*

845 365 *Magni illius Hinckmari Rhemensis Archiepiscopi, & Hilduini Abbatis ingentia de Gallis merita.*

846 366 *Freculphus Luxoviensis totius sæculi decus, immortalibus ingenii monimentis æternum orbi prodest.*

847 367 *Libertatem eligendi Pont. Roman. rursum periclitantem æterno merito redimit S. Leo noster IV. idem illibata Imperio jura Cæsaribus promittit: grandi peste, sed & incendio urbem liberat, &c.*

848 368 *Concilio Moguntiæ celebrato insigniter de Germania Rhabanus meretur. Idem à pestilentissima Godscalci Hæresiarchæ lue eandem vindicat.*

849 369 *Insigni victoria Divinis Mysteriis armatis legionibus nostris Saracenos debellat S. Leo noster.*

850 370 *Leo Pontifex Ecclesias urbis restituit. Hispanias illustri certamine animat, & sanguine suo ornat S. Perfectus M.*

851 371 *Anglia universa Tributaria fit Romanæ Ecclesiæ, ita permoto sanctitate S. Leonis PP. Rege ejusdem Addulpho. Rursum plures è nostris pro fide in Hispania occumbunt.*

852 372 *Rursum nostri Hispanias suo sanguine excolunt. E Gallia Godscalci Hæresim Hincmarus eliminat.*

853 373 *Roma Concilio celebrato insigniter Ecclesiæ consulit S. Leo. In Galliis atque Hispaniis plures è nostris Martyres.*

854 374 *Centumcellense oppidum eversum à Saracenis, restitutũ, & plura alia loca munita debentur S. Leoni nostro. Debet eodem tempore initia sua, & omnem exin felicitatem, nostris Tigurinorum Metropolis.*

855 375 *Lotharius Imp. porta Religionis excipitur, S. Leo moritur cui vitam atque opes Italia debet S. Petrus noster conversioni gentium intentus Martyrio pro laboribus coronatur.*

856 376 *Rursum apud Frisones alius è nostris Apostolicos labores glorioso fine Martyrii consumat S. Hieron. Plures item in Hispania Martyres. Bassacio Abbati Casinensi debetur Campania à Saracenis liberata. Rhabano Universus orbis debet Isogrammatica expositionis S. Scripturæ inventionem, & alia plurima Gallia, & Germania.*

857 377 *Indicta Moguntia Synodo præclarè meretur Carolus noster ibidem Archiepiscopus. Cella, & Episcopicella oppida condita nostris originem referunt.*

858 378 *Bremensem & Hamburgensem Cathedras copulatas, & successores vicarios Sed. Apost. in omnibus gentibus Danorum, Suecorum, Sclavorum, &c. constitutos S. Ansgario nostro debetur. Iterum relapsos sub uno Rege ad gentilismum Danos revocat, & Regem ipsum convertit S. Ansgarius.*

859 379 *Rursum in Hispania purpura sanguinis nostrorum Ecclesiæ decorem commendat. Occumbit gloriosus ille S. Eulogius noster.*

860 380 *S. Remberti Apostolatu in Dania gloriosus hic annus. Collegia, Xenodochia, &c. per septentrionem plurima extruit S. Angarius.*

861 381 *S. Bertharius Abbas Casinensis plurimos labores suscipit ad Italiam à Saracenis liberandam.*

862 382 *Viri sanctitate atque doctrina præstantissimi ex ordine nostro Ecclesiæ mirum in modum consulunt.*

863 383 *Germaniam suo sanguine tingit S. Meinardus noster à quo initia dignissimi Einsidlensis cœnobii, ex quo infinita in orbem merita redundarunt.*

864 384 *Regum ac Principum plurimi salutem in cucullo quærunt, in S. Galli unico cœnobio 200. seu 300. sanctitatis nomine eodem tempore celebrantur.*

865 385 *Moritur Maximus Sueciæ, Gotthiæ, Daniæ omniumque Aquilonarium Apostolus SS. Ansgarius.*

866 386 *Ex Scholis nostrorum virorum doctissimorum agmina prodeunt. Cantum Musicum varia modulatione primus in Germania componit Ioannes noster Monachus, discipulus Rhabani.*

867 387 *Immensi penè labores, & merita innumera Sanct. Remberti nostri in conversione gentium, & liberatione captivorum.*

868 388 *Hinckmarus noster causam Ecclesiæ apud Reges summo ejusdem bono agit, & æternum meretur. Diligentia nostrorum omnis Historia, unica lux temporum, in orbe subsistit, & conservatur.*

869 389 *Convertendis Bulgaris nostri egregiam operam navant, quorum Rex Trebellius Monachum induit.*

870 390 *Anglia, & Scotia Regna nostrorum sanguine fœcundantur. Ingens Heroissarum SS. Virginum constantia.*

871 391 *Ansegisi Senonensis Archiepiscopi æternum ab insigni exemplo meritum, inter alia legibus Francorum in volumen collectis. Gallia florentissima, & felicissima sanctorum, & Doctorum ex ordine nostro copia.*

872 392 *Neque minor Germaniæ felicitas ex tantorum virorum multitudine.*

873 393 *S. Adalgarius incredibili labore in Dania, Suecia, Gothia desudat. Burgundia multum debet Ysoni nostro.*

S. Salo-

874 | 394 *S. Salomon ex Rege Britanniæ minoris Monachus, hoc anno Ecclesiam suo etiam sanguine honorat.*

875 | 395 *Corbeienses Monachi multas Slavorum provincias, & Rugianos inprimis ad fidem Christi vocant.*

876 | 396 *Nostri ex Hibernia catervatim in Gallias, & Germaniam effunduntur, & cathedras scholasque beant.*

877 | 397 *Hinckmarus Regno Galliarum utilior quam Reges ipsi, instruendo eosdem æternùm meretur, relictis maximè eis sua opera monimentis.*

878 | 398 *Regnum Angliæ vastum incultumque à nostris denuo restituitur, excoliturque, & Rex veniam à Deo obtinet.*

879 | 399 *Gitro Danorum Rex, precibus S. Neoti merentibus, insigni clade profligatur, atque exin Christo dat nomen.*

880 | 400 *Oxoniensem celeberrimam Academiam institutam Angli Sanct. Neoti nostro debet, sive potius ejus splendorem, ac restitutionem pridem per nostros instituta.*

881 | 401 *Ingens Martyrum ex ordine numerus per Hispan. Gallias, Belgiumque. Fraudem Græcorum nequissimum detegit Ioannes Diaconus.*

882 | 402 *Hæresim prædestinatorum convincit Hinckmarus noster. Rursum tota Martyrum legiones ex Ordine cælo adscriptæ.*

883 | 403 *Scholas ipsas purpura Sanguinis sui ornat S. Ioannes Scotus noster à discipulis lente confossus.*

884 | 404 *Ingens Monachorum, ex universa Italia, confluentium, Casini cum Berthario Martyrio afficitur multitudo.*

885 | 405 *Immensa in orbem utilitas per nostros redundavit: instituta Confraternitate fratrum vulgo Conscriptorum, in quam Impp. & Reges potentissimi adscripti, & pietas longè latèque propagata.*

886 | 406 *Rhemensium Scholarum auctor Fulco noster Archiepisc. idem multis nominibus de Gallis meretur.*

887 | 407 *Iterum toti Martyrum exercitus ex Ord. nostro: Salum Gemeticum Monaster. nongentos una die victimas consecrat.*

888 | 408 *Moritur Magnus ille Danorum Apostolus S. Rembertus. Conditum in Monte Serrato Cœnobium ex quo immensa meritorum copia in orbem dimanavit.*

889 | 409 *Apostolatum suum Martyrio consummat gloriosissimus Sueciæ, Gotthiæ, & Helsingæ Apostolus S. Stephanus. In iisdem Regionibus haud impari fructu labores prosequuntur SS. Otgerus & Adaluvardus nostri.*

890 | 410 *S. Samson Abbas S. Zoili, strenuè pro Ecclesia contra Saracenos pugnat, & Mahometi sectam debellat.*

891 | 411 *B. Sunderoldus Archiep. Moguntinus pro patria occumbit. Succedit totius Germaniæ bono maximo Hattho.*

892 | 412 *Rursum de Ecclesia merentur strenuè, eamque excolunt plurimi nostri Martyres.*

893 | 413 *Imminenti Ecclesiæ ruinæ ut subveniat Fulconem nostrum hortatur Summus Pontifex. Idem suæ etiam Ecclesiæ æterno merito prospicit.*

894 | 414 *B. Fulco Galliæ regno insigniter consulit, & pro eo indigna patitur, plures è regibus cucullo beantur.*

895 | 415 *Concilium Triburiense opera nostrorum utilissimum. De Germania atque Ratisbona meritissimus B. Tuto noster.*

896 | 416 *Salomon Constantiensis, & Hattho Moguntiæ Præsules universum cum Cæsare administrant.*

897 | 417 *Friderico nostro Patriarchæ Aquileiensi Magna Virginum Virgo, & Ecclesia debet festum Conceptionis B. Mariæ Virg.*

898 | 418 *Adalgarius, & VViggarius Apostoli nostri, ille in Suecia ac Dania, iste in Helvetia præclarè merentur. Debet se totam rursum Gallia Fulconi nostro, & Odonis Tyranni, & Nortmannorum illuvie liberata.*

899 | 419 *Agrum Frisiæ Apostolico labore percolit S. Radbodus noster Trajectensis Episcopus.*

900 | 420 *Illustrissimo Martyrio innumera merita coronat S. Fulco noster pro defensione libertatis Ecclesiasticæ occisus.*

901 421 *Incredibili Martyrum copia ex Ordine nostro Ecclesia exornatur, & Sicilia maximè fecundatur.*

902 422 *Pro defensione Religionis, & libertatis Ecclesiasticæ S. Grimbaldus fortiter certans in exilium actus moritur.*

903 423 *Iterum plurimo nostrorum sanguine ager Dominicus impinguatur.*

904 424 *Doctoratu suo, & Hymnorum ab Ecclesia receptorum compositione insigniter meretur B. Ratpertus Monachus.*

905 425 *Ioannes IX. Pont. Max. Ecclesiam afflictissimam recreat, & tribus conciliis celebratis plurimum juvat.*

906 426 *Copiosissimus triumphis Martyrum nostrorum denuo hic annus. Immortale nostrorum meritum ob innumeram librorum copiam posteritati transmissam.*

907 427 *Ex ore Tutelonis nostri varios Ecclesia cantus excepit, hodieque cum ejusdem merito usurpat.*

908 428 *Constantia Vrbs ad Rhenum atque lacum Bodamicum auctam se atque exornatam debet Salomoni Episcopo.*

909 429 *Moritur insignis Sueciæ, Gothiæ, Frisiæ, &c. Apostolus S. Adalgarius, cui succedit in Apostolatu S. Hogerus.*

910 430 *Conditur Sanctissimum Cluniacense Cœnobium, quod toto spaulo post Sanctorum exercitus cœlo transcripsit.*

911 431 *De Principibus ac Magnatibus Germaniæ meritissimum Augiæ Cœnobium, totas cohortes cano sæculi eductos recipit.*

912 432 *Germaniam insigniter demeretur S. Notkerus Balbulus, quem Impp. in rebus gravissimis consulebant.*

913 433 *Moritur gravissimis de Imperio meritis locupletissimus Hattho Archiep. vulgo secundus Imperator dictus.*

914 434 *Salomoni nostro, Pontifici suo, Ecclesia Constantiensis, jura sua, & bona servata debet, & insidiantibus prærepta.*

915 435 *Magnus Saxonum, Suecorum, Danorum, &c. Apostolus S. Hogerus, post longos labores præmia æterna recipit.*

916 436 *Sanctissimus VVimo noster Bremensis Archiepiscopus efferatissimos Gothiæ populos Ecclesiæ reducit.*

917 437 *Post innumeros apud Frisios labores ad quietem vocatur Sanctissimus Frisiæ Apostolus Radbodus.*

918 438 *Debet amplissima Diœcesis Constantiensis Salomoni nostro Episcopo S. Pelagii Patroni sui exuvias, &c.*

919 439 *Moritur de Imperio universo atque inprimis Germania, & Constantia sua meritissimus idem S. Salomon.*

920 440 *Albanense in Hispan. & S. Flori in Arvernia Cœnobia conduntur, quibus originē suam referunt cognomines duo potentissimi Episcopatus.*

921 441 *De Germania æternum meretur Otfridus Monachus noster, qui patriam linguam ab interitu revocavit.*

922 442 *Diversi passim Episcopatus felicitatem nostris debent. Ruthgerus Archiep. Trever. Decretorum librum utilissimum collegit.*

923 443 *Regino noster Prumiensis opus de Ecclesiastica disciplina absolvens, eam mirè adjuvat, & propagat.*

924 444 *Misnensis Saxoniæ Cathedra Originem suam, & splendorem nostris debet.*

925 445 *Germaniam iterum Martyres nostri suo sanguine ornant atque impinguant.*

926 446 *Quod nec Imperator hoc tempore præsumeret solus S. Guibertus noster Vngarorum exercitui occurrens eosdem redarguens plurimos Christo adduxit.*

927 447 *Consilia B. Hildeberti nostri Ottho Imper. & Imperium universum nititur, & juvatur.*

928 448 *Contra Anthropomorphitarum Hæresim Ecclesiam constantissimè propugnat B. Rathertus noster.*

929 449 *Quedlinburgense illud sanctissimum Cœnobium conditum, cui tota Principum Germanorum cohortes salutem suam referre constat.*

930 450 *Relapsos ad Gentilismum Danos cum Insulis omnibus adjacentibus ad Christum reducit S. VVimo noster.*

Sacra-

931 451 *Sacramentariorum Haresi insigniter occurrit B. Ratherius. Reges & Reginæ plurimæ salutem in cucullo quærunt.*

932 452 *Devictis Saracenis, liberata atque pacata Italia, saluti suæ in Cœnobio consulit B. Vrsus Participatius.*

933 453 *Nordmannos ac Suecones Christi Ecclesiæ immortali merito aggregat S. VVimo Apostolus noster.*

934 454 *Plures egregia Sanctitate Episcopi vitæ exemplo, & grandibus meritis suæ cathedræ, & Ecclesiæ universæ plurimum prosunt.*

935 455 *Causæ, & negotia universi ad Cluniacenses Monachos deferuntur, atque iisdem commendantur.*

936 456 *Hugone Rege, & Alberico inter se conciliatis gravi internecione Italiam liberat S. Odo. Idem disciplinam Ecclesiasticam in Italia collapsam restituit. Moritur magnus ille noster Danorum, Gothorum, Sueonum, Sclavorum, Cimbrorum, & Scytharum Apostolus S. Vnni.*

Ottho Magnus Imperator primus Germanorum à Sanct. Hildeberto nostro inauguratur.

937 457 *Flandriæ Ecclesiæ plurimum debent Transmaro Tornacensi Episcopo, eas in libertatem asserente.*

938 458 *S. VVenceslaus noster Bohemiæ Dux Martyr occumbit. S. Odo miraculis ac sanctioris vitæ exemplo plures ad saniora revocat.*

939 459 *Grandi fructu universi Belgii collapsam restituit passim disciplinam S. Gerardus Broniensis.*

940 460 *Plurimum debes S. Dunstano nostro, sed & vitam eidem debet hoc anno Rex Edmundus.*

941 461 *Admirandus in Ecclesiam redundat fructus* 2000. *Cœnobiorum se Sanctissimo Odoni nostro subjicientibus, & catervatim naufragis sæculi portu Religionis in tutum receptis.*

942 462 *Rursum in componenda Italiæ pace laborat S. Odo, & plurimis aliis titulis præclarissimè meretur.*

943 463 *Salutem in cucullo quærit Constantinus III. Scotiæ Rex Sanctitate vitæ plurimi Orbi prosunt.*

944 464 *Hugo Italiæ Rex post vigesimum Imperii annum Religionis portu recipitur.*

945 465 *Bohemia, S. Ioannis Pennensis Cœnobii Monachi denuo debet lumen fidei communicatum.*

946 466 *Iterum Angliæ Regnum longè felicissimum, Edredo Rege, seque Regnumque S. Dunstano nostro subjiciente.*

947 467 *S. Ælphegus VVintoniensis in Anglia Episcopus de eodem Regno meritissimus in cælum abit. Nostri exorientes Hæreses opprimunt feliciter.*

948 468 *Christus Dominus Cœlo descendens ipse consecrat Sacellum B. M. V. Einsidlense, ab ipso cœnobio, & ejus Monachis ingentia dein in Germaniam beneficia propagata.*

949 469 *Artaldo nostro Archiepiscopo suo Rhemenses debent præter plurima Comitatum Rhemensem, &c. Eidem Gallia universa plurimum obstricta. Plures Reges cucullum amplexi.*

950 470 *VVormatiensis Cathedra in gratiam Annonis nostri liberalissimè aucta. Sic & alia plurima.*

951 471 *Reges ac Principes plures cucullo tecti de sæculo triumphant. Templa, & Xenodochia aucta in Vrbe Constantiensi S. Conrado nostro debentur.*

952 472 *Scholarum apud nostros ingens, & inexplicabilis utilitas, ex quibus hoc tempore Sanctorum ac Doctorum tota agmina prodiere.*

953 473 *Debet initia Annoni, & progressus, reliquis D. Galli Abbatibus, opulentissima hodie Vrbs Sangallensis.*

954 474 *Otthonem Regem, filiumque ejus Luitolphum paratis exercitibus inter se concursuros conciliat S. Adalricus.*

955 475 *Merseburgensis potentissimi Episcopatus initia nostris debentur: Sed & Victoria de Vngaris relata.*

S. Dunstanus dum Regem à sceleribus revocat, exilio mulctatur. Inde Regnum penè omne concidit, quoad deturbato Rege, Dunstanus revocatur.

956 476 Vniversum cumulat, & prodigiosè factis mirificè exornat Sanct. Majolus Abbas Cluniacensis.

957 477 Felicissimum rursus Regnum Angliæ, dum S. Dunstano Edgarus Rex seipsum, & Regnum subjicit.

958 478 Moritur meritissimus ille de Belgio S. Gerardus, Abbas Broniensis, qui in hodiernam usque diem grandibus prodigiis mereri nunquam desiit.

960 480 S. Adelbertus noster in causa fidei apud Russos gravissima patitur. S. Dunstanus illustri exemplo Pontificem perditissimum veneratur.

961 481 VVidichindo nostro æternum obligata posteritas omnis ob Historiam. Principes plures portum Religionis subeunt.

962 482 S. Guiberto nostro præter plurima quæ ipsi debentur, referenda initia oppidi Gemblacensis. Verè aureum suum Chronicon scribit Flodoardus.

963 483 S. Ethelvvoldus noster meritorum immensitate celebratissimus Angliæ Regno prodest.

964 484 S. Osvvaldus noster VVigorniensis Episcopus acerrimus inferi debellator Ecclesiam illustrat.

965 485 VVilla Italiæ Regina cucullo Regnum posthabet. Principes Germaniæ Sanct. Galli Monachis ad pietatem accenduntur, atque inde ingens Imperio bonum accrescit.

966 486 Meretur de Vniverso imperio præclarissimè Hattho noster Moguntinus Archiepiscopus.

967 487 Innumerum pauperum multitudinem ab interitu vindicat Sanct. Ethelvvoldus. Eckardus Sanct. Galli Monachus Otthonem juniorem Imperio educat atque informat.

968 488 Milverburgensis in Misnia Episcopatus nostris originem debet. In conversione gentium sedulus S. Adelbertus.

969 489 Primus è nostris Merseburgensium Episcopus Boso Ecclesiam ornat. In Cœnobio admirandam consequitur sanctitatem S. Mathildis Imperatrix.

970 490 Incredibili fructu opera S. Dunstani Concilium Generale adversus incontinentiam clericorum celebratur, cui ipse præsidere à Ioanne Pontif. Maxim. jubetur.

Idem Sanct. Dunstanus inaudita planè constantia Regem Edgarum corripit, & punit.

971 491 Primus Magdeburgensium Archipontifex cathedram miranda sanctitate exornat S. Adalbertus noster. Plurimam debent SS. Ethelvvoldo, & Honesto nostris Ecclesiæ Vvintoniensis, & Ravennatensis.

972 492 Moritur B. Ratherius noster insignis, extirpator Hæresis. Anthropomorphitarum, veritatis zelator, Principumque terror.

973 493 Summa enitet in Cœnobio vita sanctitate Adelheidis Otthonis Magni Imper. quondam Conjux. Gliscentibus Hæresibus Eucharistico Sacramento insidiantibus strenuè nostri occurrunt.

974 494 Splendidissimum Ecclesiæ universæ atque orbi sydus illucescit Sanctissimus Romualdus noster.

975 495 Sententia pendentis in Cruce Christi Imaginis Monachorum causa in Cathedralium Ecclesiarum possessione defenditur.

976 496 Dignissimum Apostoli VVandalorum Titulum meretur S. Adalbertus noster.

977 497 S. Ingelmundus Renemariensium Apostolus celebratus, qui etiam à morte plurimum meretur.

978 498 Summo universi bono se longè latèque extendit Congregatio Camaldulensium, cui dat nomen Petrus Vrseolus Saracenorum domitor.

979 499 Miranda S. Dunstani contra Regem constantia. Monachorum insignia de Angliæ Regno merita.

980 500 S. VVolfgangus noster celebratus. De Vngaris primus eorum Apostolus præclarissime meretur.

981 501 Scholæ Magdeburgenses opera S. Adalberti plurimum efflorescunt, & orbi prosunt.

982 | 502 Insigni opera ac labore Bohemorum Apostoli nomen lucratur Sanctissimus Adalbertus noster.

Hildesheimensis Ecclesiæ, & canonici opem ac sortem suam debent Othvvino nostro Episcopo.

983 | 503 Moritur S. Adalbertus Apostolus VVandaliæ, Ethelredo Regi pro Ecclesiæ libertate se constantissime opponit B. Dunstanus.

984 | 504 Sanctissima Editha Regina Monacha nostra moritur, cui debet se ipsum ab interitu liberatum Rex Canutus.

985 | 505 Viri ex Ordine doctissimi Hæreses rursum profligant, & de Historia æternum merentur.

986 | 506 B. Milada nostra, Bohemiæ Ducissa, primas Scholas publicas debent Boemi. Claret doctissima illa Rosvvidis.

987 | 507 Claret VVitegovius Abbas Augiensis, ob merita, vulgo Os & manus Regis. Prima, item inter catholicas columnas.

988 | 508 Insignis Germaniæ, & finitimarum Regionum Apostolus S. Lubentius Bremensis claret.

Moritur mirificus ille Dunstanus noster Cantuar. Archiepiscopus. Vir verè Apostolicus.

989 | 509 S. Adalbertus summis Boemorum votis ad Apostolatum suum revocatus, Pontificis, & Synodi jussu redire cogitur, & strenuè laborat.

990 | 510 S. Adalbertus idem Geisa Duce ad fidem converso Vngariæ etiam Apostolatum meretur.

991 | 511 Tribuno Memo Monacho nostro, quondam suo Duci Veneti Patriam debent contra Otthonem Imper. defensam. Compostellana Cathedralis Ecclesia, adeoque S. Iacobus, debet Patrimonium suum S. Petro Episcopo nostro.

992 | 512 B. Abbo noster Floriacensis Abbas Titulum Apostoli Vasconum meritus Martyr occumbit.

993 | 513 Multa operariorum millia agrum Dominicum incolunt opera S. Majoli nostri. Idem Principum oraculum fuit, & miraculum universi.

994 | 514 Incredibile pietatis argumentum per universum orbem, propagante reformationem Cluniacensem S. Odilone.

995 | 515 S. Leo noster Abbas S. Bonifacii in Vrbe, Ecclesiæ insigniter consulit, celebrato Rhemis Concilio, cui jussu Ioannis XV. ipse præsedit.

996 | 516 S. Gregorio V. debent honorem suum Electores Imperii, & Germania. Consequens inde bonum Tiburtini, nomen, vitam, atque omnia debent Romualdo nostro ab exitio vindicanti. Ottho III. Voto fit noster, quamvis morte interveniente præventus sit.

997 | 517 Martyrio coronatur S. Adalbertus noster Magnus Vngariæ, Bohemiæ, Poloniæ, Prussiæ, &c. Apostolus.

998 | 518 Immortaliter æternum debent S. Odiloni & Cluniacensibus Monachis, animæ purgatricibus flammis addictæ atque addicendæ, eorum per Ecclesias memoria instituta.

999 | 519 Moritur de Ecclesia, Imperio, Germaniaque meritissimus Gregorius V. cui succedit magnus ille Gilbertus.

1000 | 520 Hungaria Sylvestro nostro Titulum Regni, Metropolitanæ sedis dignitatem, & Regni insignia debet.

1001 | 521 Plurimum meretur sanctissimus ille Hunnorum, Sclavorum, & Ruthenorum Apostolus S. Bonifacius.

1002 | 522 Vngariam indefesso labore demerentur nostri. Nostris eadem debet Regem suum Stephanum.

1003 | 523 Primus ingenti gloria, & merito, sacræ militiæ classicum occinit Sylvester noster II. Eidem debetur Horologii, & organi aquatici inventio. Idem jurium Ecclesiæ strenuus defensor.

1004 | 524 Berengariana Hæresis pullulans, & paulatim serpens à nostris primum deprehenditur, & impugnatur. S. VVilhelmus noster Abbas Fructuariæ periculosissima bella avertit à Galliarum Regno.

1005 | 525 Argentoratensis Episcopatus auctus, & insigniter locupletatus debetur Alvvico no-

co nostro, cui ipsa etiam urbs Argentoratensis dono data. Eodem modo propter Adalberonem ditata Basiliensis Ecclesia.

1006 526 *Multas hominum myriades nostri hoc tempore eleemosynis sustentant. In Polonia ac Boemia per nostros fides propagatur.*

1007 527 *Immortali prorsus merito Ecclesiam obligat S. Fulbertus Carnotens. invictissimus ejusdem contra invasores bonorum, ac jurium Ecclesiæ belli Dux, & triumphator.*

1008 528 *Martyrio labores suos coronat insignis noster Prussiæ, Lituaniæ, & Sarmatiæ Apostolus S. Bruno Archiepisc. Summa ordinis gloria, atque universi emolumento Decretorum volumen absolvit Burcardus VVormatiens. Episcopus.*

1009 529 *Alius rursum Russorum, Hunorum, Sclavorum Apostolus S. Bonifacius Martyr occumbit, cui originem suam in acceptis refert Gnesnensis Archiepiscopatus. Sanctitate sedem S. Petri ornat S. Sergius IV.*

1010 530 *Poloniam, sanctissimi sanguinis sui purpura tingunt Benedictus, Matthæus, &c. nostri.*

1011 531 *Angliæ Regnum rivis nostrorum sanguinis irrigatur. S. Elphegus hostium exercitum ab internecione liberat. De Illirico atque Vngaria meritissimus S. Ioannes Abbas Casinensis.*

1012 532 *Austriam Sancto Sanguine suo ornat atque impinguat Illustrissimus Martyr noster S. Colomannus.*

1013 533 *Regnum Vngariæ laboribus suis Christo jam pene universum lucrantur plures nostri SS. Monachi.*

1014 534 *Summo universi bono S. Henricum Cæsarem, acriter corripit, corrigitque Sanct. Poppo Abbas Stabulens.*

1015 535 *Hildesheimensis civitas jura Vrbis, & Mœnia, sed & Germania universa plurimum debet S. Bernvvardo nostro.*

1016 536 *Erchenboldo nostro plurimum Ecclesia Moguntina, & initia, ac opes suas debent Canonici S. Crucis ibidem.*

1017 537 *Nostrorum industria atque opera repullulascens Manichæorum Hæresis in Gallia opprimitur.*

1018 538 *Moritur Ditmarus noster de re Historica meritissimus, Catholicæ fidei assertor strenuus, & Hæreticorum nostro etiam tempore, æternus malleus.*

1019 539 *Rursum immortalibus meritis Basiliensem Cathedram obstringit Adalbero noster, accedentibus ad jus ejusdem Dominiis Pfeffingensi, & Landehrensi. S. Osbertus institutis publicè scholis de Belgio meretur,*

1020 540 *Moritur S. VValboldo Episcopus Leodiensis, qui inter alia merita gravissimas simultates inter Coloniensem, & Imperatorem composuit.*

1021 541 *Egregius Hæreticorum expugnator B. Guido noster, Musices docendæ, usitatam hodie rationem, invenit.*

1022 542 *Sanctissimum Henricum Imperatorem suum ab Admirab. P. N. Benedicto sibi restitutum, debet orbis Christianus, qui mortis periculo se Casinensi cœnobio devovit.*

1023 543 *Branthoo nostro Halberstadensi Episcopo, fortunas suas, atque omnia debent duo Canonicorum Collegia. Sanctitate, & doctrina clarissimi viri clarent.*

1024 544 *Moritur S. Henricus noster Imp. Aug. quem nostris Imperium debet. Benedictus Papa à S. Odilone è purgatorii flammis eripitur.*

1025 545 *S. Chunegundis Imperat. cucullum amplectitur. Cucullum præ Italiæ Regno, eligit VVilhelmus Aquitan.*

1026 546 *Revocavit pristinam Ecclesiæ disciplinam Burchardus VVormatiensis. Eidem debet se restitutam VVormatia.*

1027 547 *AEgyptum à Barbarie absolvit, & strenuè de AEgyptis meretur S. Bononius Abbas noster, S. Romualdus Cælum triumpho implet, felicissimo transitu, congregatioque Camaldulensis ea sumit incrementa, ut totus terrarum orbis Monachismum professurus videretur.*

1028 548 *Moritur S. Fulbertus noster Carnatensis, quocum Philosophiæ in Francia studiũ, & decus præcipuum periit.*

1029 549 *Rursum de Vngaria Regno ingentia nostrorum merita, in disseminatione Evangelij.*

S. Ioan-

1030 550 *S. Ioannes Gualbertus ordinem nostrum profitetur, atque Ecclesiam universam illustrat.*

1031 551 *S. VVilhelmus noster bellum civile in Regno Galliarum sopit, & Reges inter se conciliat.*

1032 552 *Magnam Cæli Imperatricem demeretur, & Vngariæ Regnum S. Gerardus, quod vectigale B. M. Virgini facit.*

1033 553 *Robertum verè pium Galliæ Regem, Galli nostris debent: clarent multa SS. millia.*

1034 554 *S. Popponi nostro Stabulensi plurimæ provinciæ debent Sanctorum copia se locupletatas.*

1035 555 *Arabiam atque AEgyptum Monachi nostri æterno merito, gravissima in fame prodigiosissimè sustentant.*

1036 556 *Berengarinæ Hæresi; jam in apertum erumpenti, pro Ecclesia opponunt pugiles nostri plurimi.*

1037 557 *Præter Vngariæ Apostolatum Silesiæ Apostoli Titulum meretur S. Gerardus, cui primam etiam in finibus suis Cathedralem sedem Moravi, ac Silesij debent.*

1038 558 *B. Guido Aretinus noster insigni constantia, & felicitate errores Berengarii convincit, enervatque.*

1039 559 *Ex Vngaria insolens Beatiss. Virginis cultus, Dominæ nostræ Titulo, in universum orbem propagatur.*

1040 560 *S. Chunegundis Imperatrix in cucullo miram indipiscitur sanctitatem, nec minor felicitas Gisilæ Vngariæ Reginæ S. Stephani uxoris.*

1041 561 *E cænobio, formatissimus Regno extrahitur B. Casimirus Poloniæ Rex; cui præcipuam suam felicitatem Poloni debent.*

1042 562 *Miranda prorsus constantia Ovonem Regni Vngarici invasorem, redarguit; & rejicit S. Gerardus noster.*

1043 563 *Immensa hoc tempore Sanctorum in ordine copia Orbi gratiam meretur. In solo Cluniaco Sanctorum millia convixere.*

1044 564 *Ingens meritum S. Gregorii VI. Papæ, qui statum Pontificii primo juris restituit, pacem quasi postliminio reduxit.*

1045 565 *Patris Patriæ titulum in Regno Poloniæ meretur B. Casimirus noster, quod etiam Ecclesiæ Romanæ tributarium facit.*

1046 566 *Stupendo mirandæ humilitatis exemplo, ut periculum schismatis tolleret, S. Gregorius Pontificatu se abdicans ad cænobium redit.*

1047 567 *Beat Vngariam glorioso sanguine Protomartyr Vngariæ, Silesiæ insuper; & Moraviæ Apostolus S. Gerardus.*

1048 568 *Meritis locupletissimi cælum petunt SS. Odilo Cluniacensis, & Poppo Stabulensis Abbates, quibus multorum millium animi atq; corporis Salus debetur.*

1049 569 *S. Leo IX. electus à Cæsare, rejectis Pontificiis insignibus liberum eligendi jus Clero, & populo Romano restituit. Idem primo Pontificatus anno tria concilia celebrat, Hæresim Simoniacam profligat, &c. In Siciliam ad prædicandum Dei verbum missus S. Humbertus noster strenuè desudat.*

1050 570 *Insigni universi bono duo Romæ Concilia S. Leo IX. celebrat. Idem de Venetis æternum meritus Patriarchatus ibi Cathedra constituta.*

1051 571 *Vniversi bono maximo Vallumbrosana congregatio propagatur, & multos orbi apud Deum patronos alit. Libidinis turpissimum scelus ex Ecclesia undique profligat S. Leo noster.*

1052 572 *Immortali laude dignissimum studium S. Leonis nostri, quo ut Imperatorem, & Regem Vngariæ dissidentes conciliaret, difficillimum iter in Germaniam suscepit. Perniciosissimam, de reordinandis ordinatis à Simoniacis, Hæresim, unus Damianus noster profligat.*

1053 573 *S. Leo noster agit cum Imperatore de intoleranda Northmannorum immanitate opprimenda.*

1054 574 *Laborat æterna cum ordinis gloria S. Humbertus noster, in Orientali Ecclesia cũ Romana conjungenda. Moritur immortaliter de universo, & Germania meritus S. Leo, Item Hermannus contractus, ex cujus ore universa Ecclesia toties veneratur cælitum Imperatricem:* Salve Regina, &c.

1055 575 *Grandi prodigio Ecclesiam Simoniacis prælatis liberat S. Hildebrandus noster. Sed & Berengarium ipsum convincit.*

1056 576 *Inæstimabilia S. Damiani nostri merita officio B. M. V. in Ecclesiam, & usu flagellorum introductis. Idem ut Feria II. animabus defunctorum liberandis, sexta, Dominica passionis, Sabbatum B. M. Virginis memoria distinguerentur auctor fuit.*

1057 577 *Originem nostris debet Ecclesia Cathedralis Conventuensis. Meretur æternum S. Stephanus IX. noster.*

1058 578 *Moritur Sanct. Stephanus PP. insignis libertatis Ecclesiasticæ defensor. Sanctitate Regium nomen ornat, regnumque beat S. Casimirus noster Rex Poloniæ.*

1059 579 *Relapsum tertio Hæresiarcham Berengarium, Hæresim ejurare nostri cogunt. Inter alios nostros Albericus Casinensis propugnatoris SS. Sacramenti Titulum meruit. S. Damiano nostro se debent Mediolanenses, ducentorum ferè annorum Hæresi Nicolaitarum liberatos.*

1060 580 *Ex S. Lanfranci nostri Schola Theologia Scolastica enata. VVeingartensi Cœnobio salutem plurimi Germaniæ proceres debent.*

1061 581 *Contra Schismaticos, & Hæreticos constantissimè Ecclesiam propugnant SS. Hildebrandus, & Damianus.*

1062 582 *Incredibile rursum S. Damiani meritum in Concilio Osboriensi omnibus Patribus ipsi contra Antipapam acclamantibus.*

1063 583 *Florentinos à Simoniacæ Hæreseos pestilentissima lue liberat S. Petrus noster Monachus.*

1064 584 *Incredibili dicendi libertate Imperatorem aggressus Damianus, effecit denique ut Legatum pro Schismate componendo Romam mitteret, inde in Concilio Mantuano Antipapa rejectus est.*

1065 585 *S. Petrus Damianus varias rursum Hæreses, Incestuosorum, Nicolaitarum, &c. profligat. Principes plurimi Religioni se addicunt.*

1066 586 *In conversione Sclavorum desudat plurimum S. Benno noster. Berengarianam Hæresim constantissimè oppugnat S. VVolphelmus.*

1067 587 *Ecclesiæ universæ bono maximo efflorescit congregatio nostra Columbina. Marianus Scotus de re Historica æternum meritus, & totus Doctorum exercitus in ordine nostro floret.*

1068 588 *Ingens illud Ecclesiæ universæ decus, Magnus Hirsaugiæ Abbas S. VVilhelmus efflorescit.*

1069 589 *Insigni infamia malo Imperatorem atque Imperium liberat S. Petrus Damianus noster. Principes plurimi in cucullo servati.*

1070 590 *Alphonsus Hispaniarum Rex salutem suam hoc anno nostris debet. Sanct. Lanfr. Summo Angliæ bono, Ecclesiæque universæ ornamento fit Archiepiscopus Cantuariæ. Alexandri Summi Pontificis salutem debet Ecclesia universa S. Ioanni nostro Lucensi.*

1071 591 *Tribus præclarissimis voluminibus errores Berengarii profligat B. Guidmundus noster Aversanus.*

1072 592 *Ravennates S. Damiano nostro se debent à schismate vindicatos. Idem diluvii universalis exsiccator.*

1073 593 *Infinita quasi primo Pontificatus anno S. Gregorii nostri VII. de Ecclesia, & Imperio merita.*

1074 594 *Rursum de diversis aliis regnis ingentia S. Gregorii nostri VII. merita. Idem expeditionem contra Northmannos, & Saracenos parat.*

1075 595 *Concilium Romæ ab eodem celebratur & diversis per orbem Regnis egregiè consulitur.*

1076 596 *Summo Regni Galliarum bono, Ecclesiæ universæ ornamento Congregatio Grandimontensis propagatur. Croatiæ, ac Dalmatiæ Regna Coronam, & Reges Gregorio nostro VII. debent.*

1077 597 *Sigefrido Moguntino Archiepiscopo Moguntina Diœcesis debet Simoniacis se liberatam. Fornicarii Presbyteri in Flandria oppressi à Gregorio VII.*

1078 598 *Norvvegiam in dilatanda fide Christiana demeretur S. Gregorius. Idem eodem anno Concilia plura celebrat summo Ecclesiæ bono.*

Meretur

1079 | 599 *Meretur de Ecclesia universa Berengario Hæresiarcha in pleno Concilii Romani consessu convicto S. Bruno noster Signiensis dein Pontifex. Inter innumera merita pacem diversis provinciis, & Regnis conciliat, & Dalmatiam à gravi clade eripit S. Gregorius VII.*

1080 | 600 *Nunquam satis laudanda nostrorum in Ecclesia contra schismaticos defendenda magnanimitas. Insignes S. Gregorii nostri labores.*

1081 | 601 *S. Gregorius Pontificia auctoritate Occidentis, Orientisque Imperatoribus opponit, & hoc anno Alexium vincit.*

1082 | 602 *Romam ab incendio, & hoste liberat S. Gregorius. S. Norberto nostro plurimum prosunt.*

1083 | 603 *Abundante malitia nostri spiritu Domini magnis incalescunt, & potentissimi proceres sæculi inconstantiam fastidientes sese cucullo tegunt.*

1084 | 604 *De Orientis occidentisque Imperatoribus triumphat S. Gregorius VII. Sed & de schismaticis S. Anselmus Lucensis.*

1085 | 605 *Moritur Gregorius VII. verè Maximus Pont. immenso immeritorum cucullo verè immortalis, & de Cælitum etiam Imperatrice meritissimus. Obiit Robertus Guiscardus S. P. N. Benedicto addictissimus fortissimum in prælio S. P. N. Benedictum Cœlo descendentem expertus.*

1086 | 606 *Desiderii Abbatis Casinatis mirandum contemptus honorum, rejecto summo Pontificatu exemplum deprædicatur. S. Anselmus Lucensis etiam mortuus Schismaticos Ecclesiæ conciliat.*

1087 | 607 *S. Victor II. Pont. Max. Saracenos in Africa profligat, & Romam schismate liberat.*

1088 | 608 *Eligitur S. Vrbanus noster II. qui vix adito Pontificatu ad S. P. N. Casinum invisens, morti proximus prodigiosè per S. P. N. curatus, Ecclesiæ restituitur. De Toletano Archiepiscopatu ejusque Ecclesiis immortaliter merentur S. Bernardus noster, & alii nostri.*

1089 | 609 *Fluctuanti Ecclesiæ insigniter adest S. Vrbanus II. Meretur de Ecclesia universa S. Gebhardus Dux Zaring. Episcopus Constantiensis.*

1090 | 610 *Duo Concilia uno anno celebrat S. Vrbanus II: S. Thiemo Archiep. Salisburgensis velut alter S. Athanasius pro Ecclesia exagitatur.*

1091 | 611 *Sæculares homines, instituto Sanct. VVilhelmi Hirsaugiensis, vitam quasi Religiosam sub Magisterio Monachorum vivunt. Iterum concilium celebrat B. Vrbanus.*

1092 | 612 *Nostrorum egregia contra Schismaticos Ecclesiæ navata opera. Catanensis in Sicilia Cathedra nostris originem debet.*

1093 | 613 *Rursum generali celebrato Concilio perinsigniter meretur S. Vrbanus. Moritur S. Lanfrancus, cui felicitatem suam omnem debet Regnum Angliæ. Succedit Magnus ille S. Anselmus noster.*

1094 | 614 *Profligat repullulascentem Sabellianorum Hæresim S. Anselmus. Idem defensor Ecclesiasticæ libertatis.*

1095 | 615 *Duo iterum Concilia celebrat S. Vrbanus PP. Zamorensis Episcopatus nostris originem debet. S. Bernardus Florentinus Schismaticos Ecclesiæ conciliat.*

1096 | 616 *B. Vrbanus PP. auctor Cruciatæ contra infideles. Eodem anno, haud impari merito, Officium B. M. V. etiam ad Clericos transfert, & rursum Concilium celebrat, Turonense.*

1097 | 617 *Immensa S. Anselmi merita, profligatis in pleno Concilio Græcis, & Mahometanis plurimis conversis.*

1098 | 618 *Rursum Concilium Romæ celebrat S. Vrbanus, in quo S. Anselmus Schismaticos profligat. Summa universi utilitate Ecclesiam nova Congregatione Cisterciensi beat S. Robertus noster.*

1099 | 619 *De Saracenis triumphat, & Hierosolymam recipit S. Vrbanus: idem moritur immensis meritis locuples.*

1100 | 620 *Immortalibus meritis demeretur Ecclesiam S. Paschalis II. qui inter alia mox Pictavis Concilium celebrat: & in Oriente innumeros infideles profligat. B. Gebhardus noster Constantiensis, vir verè Apostolicus, Murus pro Domo Dei appellatur.*

Alte-

1101 | 621 *Alteram in Palæstinam expeditionem expedit S. Paschalis II. Innumera Sanctorum ex ordine copia.*

1102 | 622 *Iterum concilium celebrat B.Paschalis, in cujus & Gregarii VII, gratiam auctum insigniter S.Petri Patrimonium.*

1103 | 623 *S.Ioannis Equestris Ordo nostris initia debet. S. Anselmus pro libertate Ecclesiastica exulet.*

1104 | 624 *Compostellanæ Sedis Archiepiscopalis dignitas à nostris profecta. Concilium Trecense celebratur. In Persia, Armenia, Palæstina, atque ipsa AEthiopia, nostri pro Christo strenuè desudant.*

1105 | 625 *Paschalis PP. rursum Concilio celebrato Ecclesiæ consulit. Eidem se denique Henricus Imp. submittit.*

1106 | 626 *Ecclesiam diu cancussam restituit Paschalis. Innumera hominum multitudo in portum Religionis evadit.*

1107 | 627 *Iterum inexplicabili merito Ecclesiam juvat S. Paschalis Concilio II. Trecensi celebrato. S.Bruno Abbas Casinensis pro Ecclesia strenuè laborat, & de Berengaria Hæresi triumphat.*

1108 | 628 *S.Paschalis Tyrannos varios opprimit, Romanorum insolentiam compescit, & Concilium Beneventi celebrat. S. Anselmus ingenti merito, pro Ecclesiastica libertate decertans, Regem denique convincit, flectitque.*

1109 | 629 *Inæstimabili merito Deiparentem V. ejusque amatores, devincit Sanct. Anselmus Festo Conceptionis introducto.*

1110 | 630 *Immensum meritum Opera Paschalis PP. Investiturarum juri diu vindicato Imperatorem renunciasse. Eidem Paschali debentur initia Episcopatus Bethlemitici.*

1111 | 631 *Egregius pro domo Dei zelator S.Bruno Casinensis, ipsi etiam summo Pontifici erranti, occurrit.*

1112 | 632 *Concilium Generale Romæ celebrat S. Paschalis in quo scandalo Fidelium medetur.*

1113 | 633 *Palæsthinam & Ecclesiam universam felicissima sanguinis sui purpura nostri exornant.*

1114 | 634 *Admiranda constantia Henricianam Hæresim oppugnat Chuno noster Cardinal. Comes Vracensis. Duo rursum Concilia celebrantur.*

1115 | 635 *B.Guido Archiepiscopus Viennensis Galliam beat. Trajano Concilio Ecclesiam mire juvat S.Paschalis.*

1116 | 636 *Rursum Concilium Romæ celebrat Paschalis. Lugdunensem Ecclesiam egregiè ditat Rainaldus Archiepiscopus.*

1117 | 637 *Origo Congregationis Fontis Ebraldi ingenti fructu & Ornamento Ecclesiæ. S. Benno noster Misnensis Episcopus etiam mortuus Cæsarem & Schismaticos impugnat. Concilium in Apulia per Paschalem nostrum.*

1118 | 638 *Moritur Paschalis II. innumeris de Ecclesia meritis ditissimus: Ecclesiasticæ libertatis restitutor. Succedit Gelasius II. ex Mon. Casinate, qui plurimam diem Pontificatus suo sanguine consecrat. Nostri Orienti plurimum prosunt.*

1119 | 639 *Celebrato ingentis fructus Viennensi concilio moritur B.Gelasius II. PP. Succedit Calistus II. ex Monasterio Cluniacensi, qui mox bellum ob investituras felicissimè comprimit. Idem mox indicit Concilium Rhemense.*

1120 | 640 *Debet Viennensis Ecclesia Calisto nostro PP. primatus dignitatem. Idem Calistus ad purgandam Ecclesiam totus incumbit.*

112: | 641 *Calistus PP. rebelles Ecclesiæ edomat. Cæsarem ad officium revocat, permovetque.*

1122 | 442 *Eidem Calixto debetur Concilium Generale Romanum quo Ecclesiæ disciplina restaurata. Debetur eodem anno VVormatiense, quo denique sic Cæsarem flexit, ut Electionibus Episcoporum sponte renunciaret.*

1123 | 643 *Hispania Calixto nostro debet S.Iacobi Apostoli sui honorem mirè propagatum, & Compostellanæ Sedis Metropolitanam eminentiam. Eidem debetur ingens victoria de Saracenis reportata.*

1124 | 644 *Pomerani à S.Othone nostro ad fidem conversi. Hibernia desolata restituitur, resurgit-*

surgitque per S. Malachiam nostrum. *Memorabili exemplo, potentissimus Noricorum Dux Henricus, in Vineis Monachum profitetur.*

1125 645 *Moritur Magnus ille Bruno noster Signiensis Pontifex, gestis pro Ecclesia legationibus immortalis.*

1126 646 *Petrobussianorum Hæresim obterit B. Petrus Venerabilis Abbas Cluniac. Obiit S. Stephanus Grandimontensis Ordinis institutor, ex quo ingentia in Orbem merita.*

1127 647 *Insigni merito Concilio Drecensi præsidet B. Matthæus noster S. R. E. Card. ibidemque strenuè laborat pro Ecclesia S. Bernardus Claravall. Tyri Archiepiscopatus initia nostris debita.*

1128 648 *Beatus Stephanus noster electus Patriarcha Hierosolymitanus pro juribus Ecclesiæ sese Regi opponens, eadem suo sanguine defendit.*

1129 649 *SS. Ecclesiam juvat & ornat mirificè, Mirabilis ille Abbas noster Rupertus Tuitiensis; Episcopos corrigit, inutiles dejicit S. Matthæus noster Cluniacensis.*

1130 650 *Ecclesiæ gravissimis procellis agitatæ contra Schismaticos adest S. Bernardus Abbas Claravallensis.*

1131 651 *S. Innocentius II. noster Concilium Rhemense indicit, in quo repetente Lotharia Regi investituras. S. Bernardus ipsum mira auctoritate absterruit. Baldwinus Hierusalem & Stephanus Vngariæ Rex salutem in cucullo quærunt.*

1132 652 *S. Innocentius noster PP. Galliam reformat, Synodũ Placentiæ indicit. Pisanorum cum Genuensibus bellum componit.*

1133 653 *Hæreses in Armorica confutat D. Hugo noster Rothomagensis Archiep. Hildebertus idem Turonensis Archiepisc. merito à S. Bernardo magna Ecclesiæ columna appellatur.*

1134 654 *Celeberrimo Concilio Pisano Schismaticos profligat Innocentius II. S. Bernardus Mediolanenses à Schismate liberat.*

1135 655 *Aquitaniæ amplissima provincia cum suo Duce Guilhelmo insigni Sanct. Bernardi constantia Ecclesiæ reconciliatur.*

1136 656 *Inæstimabilia Sugerii Sanct. Dionysii Abbatis de Regno Galliarum merita, qui sui temporis Salomon appellatur, & pulcherrimis legibus Regnum reformat. Ludovicus Galliæ, & Ericus Daniæ Reges salutem in cucullo quærunt.*

1137 657 *B. Innocentius Papa gravi Romam atq; Italiam metu & tyrannide liberat. Apostoli titulum apud Hybernos meretur S. Malachias Metropolita.*

1138 658 *Ingenti merito Ecclesiam Schismate liberat S. Bernardus, persuadetque ut Victor pseudopontifex se Innocentio subjiceret.*

1139 659 *Summo Ecclesiæ bono Concilium Romæ Generale cogit B. Innocentius, & Arnaldistarum Hæresim profligat. Eodem anno Rogerium Siculum mirabiliter lucratur, & pænitentem Regni insignibus ornat.*

1140 660 *Petrus Venerabilis execrandum illum Hæresiarcham Abailardum errores non solum abjurare persuadet, sed & Monachum profiteri: ut in sanctitate deinde proficeret.*

1141 661 *S. Vicelinus Aldeburgi Episcopus, Slavos, ac VVandalos convertit. Innocentius Papa totus in componendis intestinis tumultibus.*

1142 662 *Insignibus meritis Innocentium Papam, & Ludovicum Galliarum Regem gravissime dissidentes conciliat SS. Petrus Cluniac. & Bernardus Claræuall. Abbates.*

1143 663 *Reddita Ecclesiæ pace moritur B. Innocentius II. Papa, Galliæ Regem ferocius sævientem compescit S. Bernardus.*

1144 664 *Politicorum Hæresim & Romanorum obstinationem gravissimè impugnat Sanctus Bernardus. Ad Cluniacenses Monachos in gravissimis causis ex universo orbe concurritur.*

1145 665 *Pontificatus Eugenii III. initia Armeniorum per nostros conversione illustrantur. Idem Romanos rebelles compescit.*

1146 666 *Bellum sacrum indicit Eugenius Papa ad illud Maximos Reges & Principes permovet S. Bernardus. Eodem anno jussu Eugenii alia item expeditio suscepta adversus Boreales populos paganos.*

1147 667 *Expeditio in terram sanctam auspiciis Eugenii Papæ procedit, & absente Rege. Regni cura Sugerio Abbati committitur. Exortas eodem tempore Apostolicorum,*

corum, & Porretanorum, Hæreses profligat S. Bernardus. Idem de maximè Petrus Cluniacensis Abbas Henricianam Hæresim expugnant.

1148 668 *Summo Ecclesiæ bono Eugenius PP. Concilium Rhemense indicit, Eudonis Hæresim evertit. Bellorum gravissimorum incendia sopita. Moritur S. Malachias magnus ille Hyberniæ restitutor. Scalabim expugnatam S. Bernardi meritis debent Portugallenses.*

1149 669 *Inæstimabilibus meritis Germaniam demeretur universam S. Bernardus innumeros ad meliora revocando, sanando, ædificando, &c.*

1150 670 *Rarissimo merito S. Petrus Abbas Cluniac. Rogerium Siciliæ Regem cum Cæsare conciliat, Græcorum item Augustum ad saniora adducit.*

1151 671 *Immortali Ordinis splendore, Orbis commodo Gratianus noster Decretorum volumen absolvit.*

1152 672 *S. Bernardus Summo Pontifici ejusque successoribus plurimum prodest scriptis quinque de consideratione libris S. Elisabeth Schonaugiensis innumeram multitudinem ad pænitentiam pellicit.*

1153 673 *Compositis intestinis tumultibus moritur B. Eugenius Papa. Eodemque anno in cælos abit ditissimus inæstimabilibus meritis Sanctus Bernardus.*

1154 674 *Moritur Anastasius Papa, Europam universam fame exedente prodigalissimo liberalitate commendatissimus. Succedit Adrianus IV. ex Suecia & Nortvvegiæ Apostolo Apostolicus creatus.*

1155 675 *Ingenti peste Orbem liberas Adrianus Papa Arnoldo Hæresiarcha profligato & cremato. Idem Schismaticos compescit. Adrianus Papa in conciliandis Romana Ecclesia multum laborat, & Legatos Constantinopolim mittit.*

1156 676 *Ingenti Ecclesiæ fructu, ejusque hostium detrimento ac terrore instituitur Ordo de Alcantara sub Regula nostra. Incredibili SS. copia Ordo efflorescit, paucissima Cœnobia multo sanctorum millia hoc ipso tempore alunt.*

1157 677 *Moritur S. Petrus Venerabilis, dictus invictissimum Ecclesiæ propugnaculum. Alius rursum sub Regula nostra Ordo è nostris instituitur, militum de Calatrava, Maximo Maurorum ac Saracenorum malo.*

1158 678 *Rudolphus Abbas S. Trudonis felicissimè Simoniacos impugnat. Scriptorum in Ordine miro copia, qui orbem universum, & sæcula æterno suis lucubrationibus demerentur.*

1159 679 *Moritur Adrianus IV. postquam Apostolicæ sedis dignitatem magnopere amplificasset, & S. Petri patrimonium contra Siculum strenuè defendisset.*

1160 680 *S. Eberhardus noster Salisburgensis Archiepisc. admirando constantia contra Cæsarem & Schismaticos pro Ecclesia Dei murum se opponit.*

1161 681 *Immortale meritum B. Petri Torentasiensis Archiepisc. funestissimum bellum inter Galliæ & Angliæ Reges componentis, eosdemque à Schismate revocantis.*

1162 682 *Eligitur Cantuariensis Archiepiscopus S. Thomas noster, professus ante electionem Regi se adversarium fore propter Ecclesiasticam libertatem, pro qua mox fortiter decertat. B. Hildegardis miro exemplo Catharorum Hæresim debellat. Egbertus Abbas repullulascentem Berengarii Hæresim scriptis & disputatione publica felicissimè profligat.*

1163 683 *Moritur B. Iossio ingenti merito, cultus B. V. M. in universum propagator. Sanct. Thomas Cantuariensis indignè ferens Regis ad suam electionem auctoritatem intercessisse, Romam profectus Papæ pontificatum resignat, & recipit.*

1164 684 *Moritur meritissimus ille de universo Decretorum Compilator Gratianus. Sanct. Thomas incredibili labore pro libertate Ecclesiæ desudat.*

1165 685 *S. Elisabeth Schonaugiensis Abbatissa moritur innumeris meritis meritissima, prophetiæ spiritu Orbi futuro incredibili fructu prænuncians. Sibylla Fulconis Regis Hierosol. filia in cucullo miram sanctitatem indipiscitur.*

1166 686 *Potentissimi Germaniæ Dynastæ velut ad portum salutis invalescente Schismate confugiunt, & Monachos in Sanctissimis Cœnobiis Sangallensi, Augiensi, Schaffhusano, VVeingartensi, S. Blasii, &c. profitentur. Iterum S. Thomas Cantuar. pro Ecclesia, Regios Legatos, & plures Angliæ Episcopos nihil veritus, quod Cæsari Schismatico faverent excommunicat.*

1167 787 *Ingens Episcoporum ex Ordine numerus diversissimis provinciis optimè consulit.*

fulit. De Oriente optimè nostri item merentur. Sanctus Thomas Cantuariensis etiam exul legatus ad Regem missus mira constantia ipsum aggreditur.

1168 688 *Moritur Conradus Salisburg. Archiepisc. Cæsarum germanus, patruus, sororius; eorundem tamen pro Ecclesia impugnator fortissimus, merito a Baronio immobilis veritatis columna appellatus. Pari constantia Cæsari & Henrico Duci se opponit Conradus alter Lubecensis Episcopus. S. Thomas Cantuariensis etiam alteri Regi, nimirum Galliæ fortissimè resistit, eumque denique ad sancti ima revocat.*

1169 689 *Ingenti rursum Sanctorum numero Cluniacum Ecclesiam ornat, Orbi prodest. Iterum novus prælus S. Thomas, & Prodigiosa planè constantia pro libertate Ecclesiæ dimicat.*

1170 690 *Fulgidissimum illud Ecclesiæ Sydus S. Thomas hoc denique anno pro Ecclesiæ libertate felicissimè occumbit.*

1171 691 *Moritur Magnus ille Schismaticorum obtritor S. Petrus Tarentasiensis; de Ecclesia non solum sua, sed universa meritissimus.*

1172 692 *Ordo Humiliatorum sub Regula S.P.N. institutus, ingentibus meritis, Ecclesiam ornat, adjuvatque.*

1173 693 *Henricus Episcopus Lubecensis, insigni constantia contra Græcorum errores, in Oriente præliatur. S. Thomas Cantuar. etiam mortuus insignibus prodigiis Ecclesiasticæ libertati consulit, & in Sanctorum numerum refertur.*

1174 694 *S. Thomas precibus ingenti victoria Rex Angliæ potitur, eidemque debet Cismarina & transmarina in potestatem redacta.*

1175 695 *Inaudito exemplo Orbi universo prodest una sanctissima Virago Ord. nostri Beatissima Hildegardis, quam, consilium opemque efflagitantes Romani Pontifi-*

696 *ces, Cæsares, Principes, Episcopi & sanctissimi conveniunt.*

1176 *Oritur pestilentissima Albigensium Hæresis, contra quam illico nostri e Cœnobiis velut fortissimis Ecclesiæ propugnaculis tela stringunt & contor[illegible].*

1177 697 *B. Eskilus Lundensis Archiepisc. plurimis à Gentilismo conversis insigniter de Ecclesia meretur. Viri ex Ordine doctissimi scriptis universam implent, Ecclesiam ornant, Hæreses diversas profligant.*

1178 698 *Moritur Sebastianus noster Zianus, Magnus ille Venetorum Dux, cui Veneti debent Ducalia ornamenta, immunitates Imperiales &c. Orbis verò universus Papam & Cæsarem reconciliatos, &c. Schisma sublatum.*

1179 699 *Constantissimè contra Albigenses decertat Henricus Abbas Clarævall. Gallia S. Thomæ Cantuar. debet Philippum Ludovici filium, Regem suum è mortis faucibus ereptum, regnum servatum.*

1180 700 *S. Bertoldus Apostolatum suum Livoniæ, Martyrio consecrat: idem insigni Ecclesiæ fructu Ordinis Militum Cruciferorum Generalis instituitur. Moritur & alter Livoniæ Apostolus S. Mainardus Episcopus, qui plurimos Ecclesiæ lucratus est.*

1181 701 *Moritur inæstimabilibus meritis opulentissima S. Hildegardis, relinquens æternis sæculis Scriptorum insignem thesaurum, meritorum maximum cumulum.*

1182 702 *Hæresim gravissimam, primo initio opprimit S. Bertoldus Abbas Mont. Angelorum & auctorem Hæresis revocat.*

1183 703 *Celeberrimis Archiepiscopatus Montis Regalis initia nostris debentur, Guilhelmo ex Abbate ibidem creato Episcopo.*

1184 704 *Decus universæ Galliæ ex Regum ejusdem sanguine excellit B. Petrus Igniacensis Abbas contra Albigenses. Nostri fortissimè Ecclesiam propugnant.*

1185 705 *Immortali merito Ecclesiam universam demeretur Petrus de Insula Abbas Casinensis in re gravissima ab Alexandro Papa ut Ecclesiæ adesset advocatus: Innumeri hoc tempore in portum Religionis emergunt.*

1186 706 *Mirando exemplo B. Henricus Altacumbæ Abbas ac S.R.E. Cardinalis Pontificatum Summum Orbis atque Urbis rejicit, præferens Crucis contra Hæreticos & Mahometanos prædicationem. Idem de Germania meretur.*

1187 707 *Gregorius VIII. pacem inter Christianos omnes Principes sancit, eosdem ad expeditionem Palæsthinensem excitat.*

1188 708 *Fridericum Barbarossam Imper. Reges Galliæ, Angliæ &c. D. Henricus noster ad crucem suscipiendam efficacissimè permovet.*

1189 709 *Idem contumacissimum Ecclesiæ adversarium Cæsarem obedientiorem formas, actionem itemq[illegible] Flandrenses & Atrebatenses componit.*

1190 710 *Insigni Ecclesiæ ornamento & fructu Congregatio Florensis instituitur per S. Ioachimum Abbatem.*

1191 711 *Incredibili studio rursum nostri in Albigensis Hæreseos lue expurganda desudant. Cardinales & Episcopi e nostris plurimi Romanam & alias Ecclesias mirè juvant.*

1192 712 *Aureus Malipetra Venetorum Dux in portum Religionis se recipit. Cui Veneti debent Iaderam receptam, & Insulas Urbi circumjectas, ditioni Venetæ adjectas.*

1193 713 *Glasconiensis Episcopatus initia, hoc anno, Monachis nostris debentur. S. Amatus Nuscensis Episcopus & mortuus miris prodigiis contra Hæreses decertat.*

1194 714 *Iterum Ecclesia summopere ornatur & juvatur à Congregatione nostra Cavensi, quæ totas Sanctorum cohortes cælo alit, & eo viam innumeris mortalibus monstrat & prait.*

1195 715 *Eventura Orientis Imperio, si sapere voluissent, insigni merito prædicit B. Ioachim Abbas, & de Venetis egregiè meretur.*

1196 716 *Montispessulana universitas erecta nostris plurimum debet. S. Homoboni exemplo & miraculis Hæretici quivis obstinatiores Ecclesiæ reconciliantur.*

1197 717 *Maximis merito, & consolatione Afflictorum instituitur Ordo SS. Trinitatis de redemptione captivorum, dein S. Mariæ dictus.*

1198 718 *Dominicani Sacro-Sanct. Ordinis initia quodammodo nostris referenda, cujus institutor à nostris [illegible] agnitus, apud [illegible] educatus, rudimenta sanctitatis posuit, nomen etiam [illegible] a Sanct. Dominico nostro Silos mutuatus.*

1199 719 *Moritur meritissimus de posteritate omni Dodechinus noster, scriptor celeberrimus: quo eodem tempore plurimi è nostris lucubrationibus suis Orbi mirificè consulunt.*

1200 720 *S. VVilhelmus Bituric. Archiepisc. Regi Galliæ pro Ecclesiæ libertate, & Hæreticis pro fide Catholica fortissimè r[illegible].*

1201 721 *Helinandus Frigidi Montis Monachus 48. libris Historic. à mundi principio insigniter de universo meretur. Moritur B. Ioachim Abbas præter supradicta libris [illegible] quinque de concordia veteris & novi Testamenti meritissimus.*

1202 722 *Reges Principesque iterum plurimi salutem in cucullo quærunt, sanctitate proficiunt; unde ingens totis provinciis utilitas, Ecclesiæ splendor.*

1203 723 *Suerinensis celeberrimi Episcopatus initia nostris debentur. Clarent ibidem Berno & Brunvvardus Episcopi.*

1204 724 *Tolosates Hæreticos sacris interdicit B. Fulco Archiepiscopus: & Legatus Apostolicus contra Albigenses destinatus mirè de Ecclesia meretur, à Iacobo de Vitrisco Sanct. Rom. Eccles. Cardinale totius Ecclesiæ Christi fortis columna salutatus.*

1205 725 *B. Gulmelmus Bituricensis Archiepiscopus Aquitaniæ consulturus integrum contra Albigenses exercitum colligit.*

1206 726 *Moritur Roffredus Cassin. Abbas & Sanct. Rom. Eccles. Cardinal. Henrico Imper. charissimus, quem contra impium Tancredum concitans, traducto exercitu de Italia æternum meritus est. Romanæ ditionis oppida &c. plurima recuperans.*

1207 727 *Moritur B. Didacus Oxoniensis Episc. Hæreticorum malleus, incredibiles labores pro Ecclesia Dei, pedes conficiens longa itinera, perpessus. Idem de Ordine Sanctissimi Dominici longè meritissimus.*

1208 728 *Cistercienses nostri æterno merito laborem suum Ecclesiæ probant, in proterenda Albigensium Hæresi.*

1209 729 *Moritur B. Guilhelmus Archiepisco. Bituricensis, pro gravissimis meritis Patronus Nationis Franciæ in celeberrima universitate Parisiensi adoptatus. Eodem anno B. Conradus Sanct. Rom. Eccles. Cardinalis de Ordine SS. Patrum Domini-*

Dominicanorum præclarissimè meretur, cui pro tanto merito apparens B. V. M. gratulatur.

1210 730 *Moritur S. Martinus Episcopus Segunt. contra Saracenos potentissimus, ad quem Rex Alphonsus, & omnes militiæ Duces, ante prælium pro ope imploranda confluebant.*

1211 731 *Ioannes Abbas Fordensis claret, de Ioanne Rege ejusque Regno, ac re litteraria longe meritissimus.*

1212 732 *B. Arnaldus Abbas Generalis Inquisitor Hæreticorum, & Narbonensis Episcopus, mira felicitate Hæreticos longè lateque obterit, captos bello, ne ad perfidiam redirent, obtruncari jubet.*

1213 733 *Beat. Petrus de Castro novo primus ante B. Arnaldum Hæreticorum Inquisitor, præclarissimum munus martyrio insuper coronat.*

1214 734 *Ingentem hostium exercitum S. Fulco noster Archiepiscopus Tolosanus precibus profligat.*

1215 735 *Debet Sanctissimus Patrum Dominicanorum Ordo B. Arnoldo nostro dignissimo Sanctæ inquisitionis munus in se derivatum, à quo ingens Ecclesiæ fructus.*

1216 736 *Idem Sanct. Ordo debet D. Fulconi nostro primam S. Romani Ecclesiam, & Monasterium, ac sui confirmationem, ejusdem opera à S. Romana sede impetratam.*

1217 737 *Præclarissimè de Germania meretur B. Conradus Card. Apostolicæ Sedis Legatus. Idem Pontificatus Maximi honorem à se amolitur.*

1218 738 *Stupendus omnino tot diversissimarum Sanctissimi Ordinis nostri Congregationum fructus, ex quibus singulis integræ SS. Cælo phalanges hoc tempore transmittuntur.*

1219 739 *Crucesignatis summo cum imperio præesse jubetur B. Conradus Cardinal. qui & in Hispaniis & Germania pro Ecclesiis multum desudat.*

1220 740 *Merentur scriptis & sanctissimis vitæ exemplis de universo Beati Ethelredus & Gualterus Morgan. Abbates & Cæsarius Eistarbacensis.*

1221 741 *Moritur insigne Ordinis decus B. VValtherus Abbas Vitlar. Monialium reformatione, & plurimorum Cænobiorum fundatione deprecatores pro mundo plurimos constituens de eodem meritissimus.*

1222 742 *Miraculum sui sæculi Episcoporum Sanct. Ranaldus Episcop. Nucerinus moritur, pro summis meritis & vitæ sanctitate perpetuus Nuceriæ protector delectus.*

1223 743 *Memorabili caleatis honoris exemplo, ex Archiepiscopo Casselensi in Hibernia fit humilis Cisterc. Monachus Ven. Donatus, cui succedit ex eadem familia Marianus, in cujus gratiam dotatur ab Henr. III. Rege cathedra.*

1224 744 *Moritur B. Christina, vulgo mirabilis, admirando vitæ genere universum ad pœnitentiam provocans, & alumnos Christo adducens.*

1225 745 *A Beato Arnaldo Episcopo exorata B. V. M. visa Cælo descendere, & hostilem exercitum cædere. B. Conradus præest Conciliis Moguntino, & Leodiensi, Ecclesiam reformat, & concubinarios Clericos corrigit.*

1226 746 *Moritur B. Beatrix Atestina Principum æternum speculum, de Atestinis æternum merita, quos deinceps mortis imminentis semper admonuerat: Franciscani primam Ecclesiam, & multa alia nostris debent.*

1227 747 *Mortuo Honorio III. sufficitur Gregorius IX. qui illico grandibus meritis se Ecclesiæ probat. Moritur B. Conradus Cardinalis Hæreticorum malleus.*

1228 748 *Hoc denique anno S. Fulconis nostri indefesso studio Hæresis Albigensium exturbatur, & Comes Tolosanus eandem ejurat.*

1229 749 *R. Patres Dominicani & universus orbis debent Casinatibus nostris Maximi Doctoris Thomæ Aquinatis sanctissimam educationem. Petrus Zianus Venetorum Dux fit Monachus in S. Georgii Majoris, cui Veneti celeberrimum Cretæ Imperium debent.*

1230 750 *Orientem meritis implet Gerardus noster ex Abbate Cluniacensi Patriarcha Hierosolymitanus. Scotiam martyrio suo exornat B. Adamus Episcopus Cathanesii.*

1231	751	*Immensis meritis dives S. Fulco pace apud Tolosales, & finitimos stabilita in Cælum emigrat.*
1232	752	*Ingenti Ecclesiæ Universæ fructu Congregatio Sylvestrinorum instituitur, & late propagatur. Floret viris sanctissimis Congregatio Cavensis.*
1233	753	*Rursum insigni merito sub Regula nostra Ordo Montesiæ originem sumit, & diversis provinciis mirè consulitur.*
1234	754	*Insigni Ecclesiæ & Pontificatus ornamento & fructu Geruntinus in Calabria Pontifex eligitur Ven. Matthæus, monachus & Abbas Florensis, Beati & illuminatissimi Ioachimi Abbatis discipulus.*
1235	755	*S.R.E. Cardinalium, Archiep. & Episcoporum ingens ex Ordine numerus Ecclesias diversas juvans & ornant.*
1236	756	*Doctrina & sanctitate Admirabilis Benignus Abbas celebratur. Rursus potentissimi Cordubensis Episcopatus initia à nostris.*
1237	757	*Iterum novum novi Pontificatus à nostris initium recepta ejectis Mauris Corduba, Venerabili Lupo Abbate Fiteriensi ad id muneris evecto. Claret Ven. Caducanus ex Episcopo Monachus.*
1238	758	*Mortalib. valedicit B. Iordanus Ord. Præd. Generalis sanctissimus, & S. Lutgardi nostræ apparens, uti vivens fecerat, denuo ipsam orat Ordinis Dominicani Matrem esse, & apud Deum advocatam.*
1239	759	*Reges & principes plurimi ad portum Religionis se recipiunt, & mira sanctitate Regnis, & Orbi prælucent.*
1240	760	*Iterum pulcherrimo exemplo Isabella Ludovici VIII. Regis Galliæ filia; & Berengaria filia Ferdinandi Castell. & Legion Regis. Aliique Principes salutem in cucullo quærunt.*
1241	761	*Moritur B. Gregorius IX. ingentibus me[illegible] dives, Hannibalinæ Hæresis oppressor. Salutationis Angelicæ propag[illegible] 'dem Vrbē ad obsequiū reduxit. Genuenses & Venetos comp[illegible] sint. Peri[illegible] sinos item dis[illegible]dentes pacavit, &c.*
1242	762	*SS. Orlandus & Verdiana stupendis prodigiis in Dei laudes universum concitant & provocant.*
1243	763	*Moritur S. Bernardus Episcopus Vicensis, qui insolenti prodigio Mahometanos è Regno Valentino profligat. Fit Summus Pontifex Innocentius IV. qui illico Ecclesiam maximis meritis sibi obligat.*
1244	764	*Concilium Generale Lugdunense debetur B. Innocentio nostro. Eidem Reges Galliæ debent Titulum Regis Christianissimi. Debent eidem S. Romanæ Eccl. Cardinales galerum purpureum.*
1245	765	*Claret illustrissimum Ord. Sidus Ven. Odoardus Calmensis in Italia Episcopus mirabili Zelo Friderico Imperatori obniti ausus. Clarent Ven. Henr. ex Archiepiscopo Bituric. mon. & B. Theobaldus Abbas.*
1246	766	*Moritur magnus ille Edmundus noster Cantuar. Archiep. Ecclesiasticæ libertatis propugnator acerrimus. Idem crucis prædicatione de Ecclesia meritissimus.*
1247	767	*Egregiè floret & fragrantia Hispanias replet, verè Hortus B.M.V. Monasterium Hortense, cui hoc anno Beatæ mem. Rodericus Ximonius Archiepisc. Tolet. Bibliothecam & seipsum legat. Clarent plures ex Ord. Sanct.*
1248	768	*Camaldulenses nostri eximiis meritis diversissimas provincias obligant; & Ecclesiam exornant. Clarent in Ordine plurimi vitæ sanctitate.*
1249	769	*Gallias fulgoribus sanctitatis percellit, & multum populum Christo lucratur Beatus Bonifacius Lausanensis Episcopus. Moritur Marianus Thuamensis in Hibernia Archiepiscopus, magnum Regni illius Sydus.*
1250	770	*B. Bonifacius Lausanensis Episcopus constantissime ipsi Imperatori pro Ecclesia opponit, & ab eodem captus prodigiose liberatur.*
1251	771	*Casinates insigni constantia Cæsaris aversati gratiam, gravissima damna pro Romana Ecclesia patiuntur.*
1252	772	*Innocentius noster IV. Tartaros ad Christi Ecclesiam vocat; & Regnum Neapolitanum ditioni pontificiæ adjicit.*
1253	773	*Miraculum patientiæ orbi diu repræsentans S. Fina Reclusorum nostrorum institutum*

stitutum complexa cælis invehitur. Claret & meretur egregiè Ven. Andreas Abbas Populeti, Rege Iacobo ad meliorem frugem revocato.

1254 | 774 *Moritur meritissimus de Anglia S. Hugo Eliensis Episc. Abbas Abbatum dictus, & Episcopus Episcoporum. Moritur S. Innocentius IV. de SS. Ordinibus Dominicanorum & Franciscanorum singulariter meritus.*

1255 | 775 *De Ezelino tyranno triumphans, è carceribus ad cælos evehitur B. Arnaldus Abbas S. Iustinæ de Padua. Fit Abbas Cist. B. Guido, qui B. Arnulphi Villar. canonizationem impedit: ne multitudine Sancti vilescerent.*

1256 | 776 *Excellentissimum Ordinis Decus S. Bonifac. Episcopus Lausanensis, universam Ecclesiam ornat, quem Angeli ipsi honorant.*

1257 | 777 *Mirifica vitæ sanctitate Belgium irradiat B. Beatrix, priorissa B. M. V. de Nazareth, ab usu psalterii Mariani & Deiparæ cultu commendatissima. Apud Russos præclare meretur Ven. Gerardus, primus Abbas Oppatoviensis, designatus ejus gentis Episcopus.*

1258 | 778 *B. Thesaurus Abbas & S.R.E. Card. Legatus Apost. dum vitam suam pro Ecclesia in omne discrimen abjicit, & in componenda factione Guelph. & Gibell. laborat, martyrio coronatur.*

1259 | 779 *Sylvestrinorum Ordo ab Alexandro nostro IV. confirmatus Ecclesiam mirificè juvat; similiter Camaldulenses.*

1260 | 780 *Rursus nostri vestem Ecclesiæ purpura sua ornant Cuprunicenses in Polonia Monachi à barbaris cæsi.*

1261 | 781 *Moritur Alexander IV. Ecclesiasticum jus contra Manfredum pro virili defendens, & bellum Asiaticum maximo animo, & impensis parans.*

1262 | 782 *Cucullum rejecto diademate amplectitur Blanca Alphonsi III. Portugalliæ Regis filia. Beatrix item Alestina exemplum sanctitatis Orbi facta. Ita semper plurimi Principes plurimum nostris debent.*

1263 | 783 *Cultum Deiparæ summo studio, fructuque promovent Patres nostri Camaldulenses. Egregia sanctitate Ecclesiæ consulunt BB. Sperandeus, Martinus Generalis Camald. Stanislaus Abbas, &c.*

1264 | 784 *Camaldulensis familia mirè exsplendescit, & totas deprecatorum pro mundo Legiones in Cælum destinat.*

1265 | 785 *Admiranda vitæ sanctitate mirè exsplendescit B. Haleka reclusa prope Monasterium Sichemense, à morte non minus quam in vita singularis patriæ Tutelaris à Numine designata.*

1266 | 786 *Insignis Ecclesiæ columna Ioannes de Toleto S. R. E. Card. & pari dignitate Bernardus Casinas clarent.*

1267 | 787 *Ingentia Militantium Ordinum nostrorum hoc tempore merita, qui diversissima Regna hostium metu liberant.*

1268 | 788 *Mundo universo maximus accrescit fructus ex laboribus & sanctitate Congregationis Cavensis.*

1269 | 789 *Clarent multi præstanti eruditione & magnis meritis ex ordine nostro Episcopi. Memorabilis solemni SS. atque BB. Monasterii Claravallis Monachorum translatione hic, annus, quorum supra nongenta corpora, solemniter, ut vocant, elevata sunt.*

1270 | 790 *Plurimus perfectissimorum Episcoporum numerus diversis provinciis de perfectione sua communicat.*

1271 | 791 *Incredibile quantum numerum sanctitate & eruditione illustrium sola familia Cisterciensis hoc tempore Ecclesiæ subministraverit.*

1272 | 792 *Moritur Bernardus Casinensis S.R.E. Card. duabus grauissimi negotij Legationibus in Galliam atque Orientem felicissimè confectis longe meritissimus.*

1273 | 793 *Moritur immortalis fama & meritis Ottho ex monacho Vrsicampensi S. R. E. Card. vir Apostolicus, qui S. Ludovicum Regem ad expeditionem sacram concitavit, & multo nomine de Ecclesia meruit.*

1274 | 794 *Inexplicabile rursus de Ecclesia meritum B. Petri de Morono Congregationem nostram Cælestinam instituentis admirando cum Ecclesiæ fructu.*

1275 | 795 *Priore anno magnis duobus Orbis & Vrbis syderibus ex ordine nostro Ioanne de Toledo, & Ioanne de Franciogia S.R.E. Cardinal. extinctis substituitur Theobaldus*

baldus de Cecano Abbas Fossa Nova, in cujus sinu, ut sic loquar, Sol ille Dominicani ordo S.Tho. apud Fossam Novam felicem animā exhalavit.

1276 796 *Iacobus Aragonum Rex abjecto diademate cucullum amplectitur; eodemque tempore ingens procerum & maximè Germanorum copia è fluctibus mundi in portum Religionis se recipit.*

1277 797 *Magna sanctitatis opinione non tam populis, quam Galliæ Episcopis mire prælucet Robertus ex monacho Chalisiensi Silvanectensis Episcop.*

1278 798 *Nec minore Orbis utilitate in parem securitatem Ordo noster Principes faminas innumeras recipit.*

1279 799 *Illustre Mariani nominis, & amoris sui monimentum condit Beata Margarita è Regibus Cypri oriunda, Comitissa Flandr. monasteriū Flinense, in quo seipsam consecrat. Sanctitatem eruditioni jungit Ioannes Abbas Burtensis in Anglia, regnum demeritus dignissima Annalium scriptione.*

1280 800 *Claret admiranda sanctitate æternis sæculis Divinissima Gertrudis nostra, & iratum mundo Deum potentissimis precibus reconciliat*

1281 801 *Siculi hoc anno Casinatibus, & Sanctissimo Patriarchæ nostro debent Carolum Neapolis Regem mirè profligatum.*

1282 802 *Moritur Sanctus Torellus Monachus noster, incredibili prodigiorum copia Ecclesiam summopere exornans.*

1283 803 *Egregia sanctitate facem Vrbi præfert B. Ioannes cogn. Rainutius, patria Tudertinus, S. Pauli in Vrbe Monachus. Biturigibus consulit ex monacho charitatis, Archiepiscopus Simon de Belloloco, verè Primas Galliarum.*

1284 804 *Trophimus noster Hamariensis Episcopus acerrimus Ecclesiasticæ libertatis propugnator, pro eadem Episcopatum, & patriam relinquere cogitur.*

1285 805 *Archiepræsulatu Eboracensi sponte se abdicans Gulielm. VVichvvane Pontiniaci monachum induit, miraculum factus sui temporis Pontificum, magnis à numine miraculis illustratus. Augustissima illa Styriæ atque Cella Mariana conditur, unde tot in eas provincias beneficia.*

1286 806 *Heleonora Henrici III. Angliæ Regis uxor cucullum diademati præfert, & Angliæ sancto exemplo consulit.*

1287 807 *Insignis Translatio B. Ioannæ nostræ Camaldulensis, & erectum eidem immortalis meriti monimentum hoc anno à Balnensibus: ob Patriam à peste vindicatam. Clarent multi viri illustres.*

1288 808 *Divinissima nostra Gertrudis decus Ordini atque Orbi ingens addit, de qua Christus ipse testatus ejus anima se in universo cariorem non habere.*

1289 809 *Iubente Deo eadem BB. Gertrudis libros Insinuationum scribit, in quibus Deꝰ universo gratiarum ingentem cumulum pollicetur.*

1290 810 *Inter præcipuos Orbis, & Ordinis Apostolus B. Petrus Cælestinus innumeras animas Christo lucratur.*

1291 811 *S. Petrus noster de Morono, magno merito Ordinem suum sub auspiciis Benedictæ Matris Virg. & Benedicti Patris strenuè dilatat.*

1292 812 *B. Mechtildis soror B. Gertrudis, scripto mirabili libro revelationum, sequuturis æternum sæculis prophetico spiritu consulit.*

1293 813 *Demeretur insigniter Seraphici Patris restitutum B. Sancia nostra, Sancii Regis Portugalliæ filia, soror Alphonsi Regis, Monialis Cellensis, quæ prima illud Regno introduxit, amantissimè fovit, & promovit.*

1294 814 *Inaudito ad eam diem exemplo B. Petrus Cælestinus summo Orbis gratulatione Pontifex Maxim. electus post quinque menses summum honorem denuo rejicit, postquam utilissimum orbi suum ordinem confirmasset.*

1295 815 *S.R.E. Cardinales & Episcopi sanctitate & doctrina illustrissimi facem universo præferunt.*

1296 816 *S. Petrus Cælestinus felicissime in carcere moritur, quem universi ad resumendum Pontificatum deposcentes persuadere nunquam potuerunt.*

1297 817 *Magnum rursus sydus ex Ordine, & Admontensi Styriæ Cœnobio exsplendescit Beata mem. Engelbertus Abbas maximis revera Scriptoribus, & Marianis maxime Cultoribus adnumerandus.*

1298 818 *Apostolica virtute & prædicatione BB. Gertrudis plurimos Christo adducit.*

Doctissi-

1299 819 Doctissimorum virorum ex ordine insignis thesaurus universo promittitur. Maria Eduardi IV. Angliæ Regis filia in cucullo salutem quærit.

1300 820 Hæresum diversarum in Gallia gliscentium semina nostri opprimunt & plurimi suo sanguine ac morte Ecclesiæ gloriam augent.

1301 821 Dum Hæreticis nostri pro Ecclesia viriliter se apponant, non pauci martyrii purpura exornantur.

1302 822 Guilhelmus de Naugiaco, & Guido de castris pulcherrimis ingenii monimentis de universa merentur.

1303 823 Moritur Bonifacius VIII. Papa eruditione & vita integritate, ac magnis meritis conspicuus, cujus corpus trecentis ab obitu annis repertum est incorruptum. Fuit à puero nostris addictissimus, & pro suis erga eosdem meritis, Benedictinis accensendus.

1304 924 Tirolensem provinciam, illustri martyrio nobilitat B. Hermannus de Schoenstein Abbas Mariamantanus, mire pro Monasterio suo à morte excubans.

1305 825 Cælestinæ Congregationis nostræ incredibilis in Ecclesia fructus, ad quam ingens hominum concursus.

1306 826 Miram Christi passi in seipso imaginem orbi repræsentat B. Elisabetha de Spaelbeck monialis Herchenradensis, sacris stigmatibus in manibus pedibus & latere insignita.

1307 827 Magna illa magna Gertrudis soror Mechtildis, illuminatissima Divino Spiritu, non ætatem solum suam vitæ exemplis, sed sequuturas omnes scriptis illuminat accenditque.

1308 828 Longe lateque & æternis etiam sæculis prodest S. Methildis nostra, divinæ gratiæ fluenta, mirabili libro orbi communicat.

1309 829 Turbato diversis factionibus Imperio nobilissimi quivis cucullum amplectuntur, & saluti consulunt.

1310 830 S. Humilitas, inæstimabili merito instituit Ordinem Virginum Vallumbrosanarum, unde ingens in Ecclesiam redundat fructus.

1311 831 Moritur divinissima illa Gertrudis nostra, in cujus gratiam Christus Dominus orbi inæstimabilia pollicetur, & per eam rogantibus elargitur.

1312 832 Moritur illuminatissima à S. Spiritu Mechtild, quam matris titulo, quod in cordibus multorum memoriam sui genuisset, Christus ipse honorat & commendat.

1313 833 S. Petrus Cælestinus à morte plurimos demeretur prodigiosissima ope, etiam mortuorum suscitatione, ab quæ sanctos inter solemni ritu refertur. Viri ordinis Illustres celebrantur.

1314 834 Plurimi è Cænobiis nostris ad S. R. E. Cardinalatum, & Cathedras Episcopales extracti, immortalia relinquunt suæ industriæ monimenta.

1315 835 Insignis Pontificii honoris contra Regem Galliarum assertor Henricus Cisterciensium nostrorum Generalis extinguitur.

1316 836 S. Deocarus Abbas Hasenriedanus oppidi, & provinciæ Tutelaris consalutatur. Nostri in Arnoldi Villanovani erroribus opprimendis strenuè laborant.

1317 837 Infidelium Maurorum exercitus felicissimè ab Europa & Hispaniis maxime avertit ordo noster Montesiæ Equitum.

1318 838 Sancti Adelbertus & VVenceslaus invocati, prodigiose Bohemis suis in prælio assistunt, memorabili victoria obtenta. VVilhelmus Generalis Cisterc. Commemorationem B. M. V. omnibus horis, æternæ, de cæli Regina, merito, adjicit.

1319 839 Insigni fructu Ecclesiæ & Regnorum Hispaniæ Ordo Militum Iesu Christi in Portugallia sub Regula nostra instituitur.

1320 840 Orbem illustrant universum Martinus Polonus Archiepiscopus Cosentinus, & Petrus Boertus Episcopus Vrbevetanus.

1321 841 Magnum superioris Stiriæ Sydus occumbit, Beatæ memoriæ Engelbertus Abbas Admontensis. Moritur item Iacobus Abbas Pontigniaci, alter S. Edmundus.

1322 842 S. Flori in Arvernia Episcopatus nostris sua initia & splendorem debet. Clarent plures Episcopi nostri.

1323 843 *Eximia Ordinis merita rependens Ioannes 22. Papa Casinatem Ecclesiam in Cathedralem Regularium erigit.*

1324 844 *Mortuos aquè ac vivos demeretur Beatus Angelus de Gualdo Conversus Benedictinus, magnus dein patriæ Tutelaris, quam sæpe à peste, incendiis, bello, prodigiosè eripit.*

1325 845 *B. Maria Regis Portugalliæ Dionysii filia, Monialis B.M.V. de Odivelas, exemplo miræ virtutis Regnum universum percellit. De re litteraria praclarè nostri merentur.*

1326 846 *Matthias Comes à Buckeck elector Moguntinus ex Monacho nostro, insigniter de Imperio, & Moguntia meretur.*

1327 847 *Artesiam plurimum illustrat & demeretur B. Sagalus Abbas. Patronum afflictorum miris beneficiis se clarè demonstrat B. Thomasius Camaldulensis, maximè in juvandis prodigiosè Herniosis.*

1328 848 *Petrus Episcopus Vrbevetanus insignibus ingenii monimentis posteritati prodest.*

1329 849 *Orbem plurimum illustrant scriptis suis Thomas Pontius, aliique plures, ille sectã novam ejusque gravissimum errorem profligat.*

1330 850 *Petrus Rogerii Archiepiscopus Rotomagensis Iuri canonico facem profert, idem insigni exemplo, incredibili fructu, mirabili successu, verbi divini prædicatione plurimos Christo lucratur. Plurimi Principes ad portum Religionis confugiunt, eosque inter elucescit Isabella Caroli Valesii filia.*

1331 851 *Mirabile Orbis & Virginum inprimis omnium speculum B. Paula nostra Florentina, meretur osculum pueri Iesu, & inde lactis Virginei reliquiis inescari. Clarent egregii ex Ordine Episcopi.*

1332 852 *Floripolitani nostris debent urbem suam insigniter auctam, atque ornatam. Clarent meritissimi S.R.E. Card.*

1333 853 *Miro Ecclesiæ universæ commodo sacri Ordines nostri Grandimontensis, & Montis Oliveti, novo fervore & fructu efflorescunt.*

1334 854 *Eligitur Benedictus noster XII. qui illico ingentibus meritis Pontificatum exorsus, Cardinalium avaritiam corrigit, pacem conciliare adgreditur & Ecclesias Vrbis reparat, Curiam Apostolicam immundissimam purgat.*

1335 855 *Admiranda rerum mutatione Benedicto Pontifice efficiente Episcopi Galliæ, Italiæ, Germaniæ, &c. reformantur.*

1336 856 *Stupenda magnanimitate Commendatarios profligat Benedictus XII. eisq. commendas à prædecessoribus concessas eripit. Idem consanguineos non agnoscit, nepotismum excommunicat.*

1337 857 *Velut Aquila juventute reflorescit Vniversus SS. Ordo noster à SS. Benedicto XII. reformatus.*

1338 858 *Idem meritissimus Pontifex Ludovicum Imperatorem ad saniora revocare, & pacem inter Reges Galliæ, atque Angliæ conciliare satagit. Idem incredibili magnanimitate populo Romano persuadet ut Senatoriam dignitatem, quam diu Regio nomine gesserat, Ecclesiæ auspiciis administraret.*

1339 859 *Benedictus noster contra Reges Marochiorum, & Granatæ exercitum cruce signat, miraculosiss. victoria ad 400000. hostium cadit & capit.*

1340 860 *Idem Magnus Pontifex Fratricellorum Hæresim opprimit, Simoniacos compescit, & incredibili constantia contra Reges Bohemiæ, & Angliæ pro libertate Ecclesiæ consurgens eos excommunicat.*

1341 861 *Idem Armeniam ad communionem Ecclesiæ vocat, in Tartariam Apostolos destinat; libertati Ecclesiasticæ insigniter consulit.*

1342 862 *Moritur meritissimus noster Benedictus XII. Restitutoris Ecclesiarum titulum merito indeptus; paulo ante mortem multo cum bono Ecclesiæ Pænitentiariæ Officium reformans. Succedit noster Clemens VI.*

1343 863 *Frigidissimas Septentrionis regiones, novo calore accendit B. Gerekinus Asceta, pro quo Cæli Regina, quandoque ministrare dignatur.*

1344 864 *Apud Tartaros, & Armenios nostri Apostolico Zelo strenuè desudant. Iterum alia nostra in Septentrione Sydera illucescunt.*

1345 865 *Clementi nostro VI. Pontifices debent splendidissimum Palatium Avenionense; Idem insigni merito Rothomagensem Ecclesiam mirificè exornat, ditatque.*

Mira

1346 866 *Mira constantia Clemens noster Ludovico Imperatori se opponit, obstinatum Imperio dejicit, & alium eligi jubet, quo facto insigniter de Imperio meretur. Congregatio Vallumbrosana viris præstantissimis Ecclesiam exornat sub Generali ejusdem Ord. B. Michaele Aretino.*

1347 867 *Clementi nostro VI. debent hoc anno Reges Galliæ titulum Christianissimi.*

1348 868 *B. Bernardus Tolomæus Fundator Olivetanorum sanctissimè moritur cum multas Cælo cohortes peperisset. Eodem anno immani totũ per Orbem lue grassante, incredibili sollicitudine ægris subvenit Clemens VI. noster Papa.*

1349 869 *Æternum debet Clementi nostro Orbis Pontifici Academia Florentina, hoc anno instituta, ab ipso egregie ornata.*

1350 870 *Immortali merito universum demeretur Clemens noster VI. qui Iubilæum centesimi anni ad quinquagesimum reduxit.*

1351 871 *Ingentia plurimorum Episcoporum nostrorum de Ecclesia merita, Guilhelmi inprimis de S. R. E. Cardinalis ob insignem, multique fructus ad Longobardos legationem.*

1352 872 *Moritur Clemens noster Pontifex Max. cui debet Ecclesia insignem illum eligendi Rom. Pontificis ordinem.*

1353 873 *Contempti Episcopalis honoris egregium exemplar Novitius etiamnum Ordinis Lubertus à VVenden Veteranis facem præfert, confundit omnem omnium ambitionem. Clarent plures nostri Episcopi.*

1354 874 *Ioannes V. Catacuzenus Imp. Orientis, coactus quidem, Imperio se abdicat, & Monachus noster factus, contra Saracenos egregie decertat.*

1355 875 *S. Brigittam in condendo novo ordine, & Regula, præcipue juvat B. Petrus noster Monachus, & Prior B. M. V. de Alvastra, & immortaliter omnes ejus sequaces demeretur.*

1356 876 *Helias de S. Aredio ex Abbate S. Florentiæ Episcopus Vceticensis, atque inde S. R. E. Cardinalis claret.*

1357 877 *Richardus Cicestrius, Ioan Petroburgius, Galfredus VVatertonus pluresque alii è nostris Angliam, magnis ingenii monimentis sibi devinciunt.*

1358 878 *B. Vlpho Neriæ Princeps Sueciam admiratione implet, & vita exemplo illustrat. Claret apud Colonienses Ioannes e veteri Monte, Generalis Vicarius Electoris.*

1359 879 *Magno merito etsi modico fructu sacrilegis obnititur, & pro Ecclesiastica libertate decertat Beatæ mem. Ioannes de Chaumenaio Generalis Cisterciensis.*

1360 880 *Mirabile dictu, quanto Ecclesiæ cum fructu denuo, primo fervore, diversæ nostræ Congregationes efflorescant, Camaldulensis nimirum Vallumbrosana, Olivetana, Grandimontensis, &c.*

1361 881 *Androinus noster de Roca S. R. E. Cardinalis claret, plurimis Legationibus in componenda pace felicissimus.*

1362 882 *Vniversa Ecclesia plurimum debet Ordini nostro ob electionem Sanctissimi Pontificis Vrbani V. qui ope S. P. N. Pontifex renunciatur.*

1363 883 *Servorum B. M. V. novum Ordinem multis modis demerentur nostri, præcipuè Androinus Abbas Cluniacensis, dein S. R. E. Cardin. & magnus Ordinis delectus Protector.*

1364 884 *Gravissimis Legationibus pro Ecclesia, & Imperio defungitur Lambertus Abbas, idem Cœnobio ad summas Cathedras extractus, eas mirè exornat.*

1365 885 *Insigni merito B. Vrbanus V. exulem diu apud Gallos Sedem Pontificiam denuo transfert. Incredibili tanti Pontificis, & Ecclesiæ jubilo Ioannes Paleologus Orientis Imperator Romã veniens Vrbano se & Ecclesiæ submittit.*

1366 886 *Sylvestinorum Ordinis nostri Congregatio insigniter effloresceit, & Ecclesiam viris præstantissimis ornat.*

1367 887 *Anglicus noster Sanct. R. E. Cardinalis gravissima legatione de Ecclesia benè meretur.*

1368 888 *Stupendum prorsus, unum hominem S. R. E. Cardinalem Simonem de Langham tam diversis pro Ecclesia laboribus suffecisse. Idem Carthusianos insigniter demeretur:*

Collapsam

1369 889 *Collapsam Ecclesiæ disciplinam felicissimè restituit S. Urbanus V. Idem Bononiensem Academiam bellis stratam erexit.*

1370 890 *Beat. Urbanus Papa indicto jejunio capita SS. Petri, & Pauli reperit. Idem usum Agni Dei rei reintroduxit.*

1371 891 *Egregium pœnitentiæ exemplum ambitiosi damnati à se ad honorem Pontificium aditus Iaroslaus Gnesnensis Archiepiscopus, seipsum exauctorat, & inter nostros se recipit. Clarent multi scriptores.*

1372 892 *Claret Gulielmus Brihamus Norfolciensis Monachus, qui insigni merito, primus VVicleffum adoriri ausus, magno animo eidem se pro Ecclesia opposuit.*

1373 893 *Ob insignia merita ad summos, & diversissimos honores Cœnobiis extracti Ioannes de Grangia, & Petrus de Stammo.*

1374 894 *Celeberrimus ille vir Arnoldus Abbas veteris montis, inter sydera eruditorum mirè explendescit, qui ab universis Germaniæ Academiis dicitur Nominales relegasse.*

1375 895 *Egregia sanctitate, & insigni constantia VVicleffi Hæresiarchæ scelus, primus deprahendit, & convincit Simon de Langham noster Sanct. Rom. Eccles. Cardinalis.*

1376 896 *Majorum suorum more, nostri, in ejusdem VVicleffi Hæresiarchæ perniciosissimam Hæresim felicissimè consurgunt, eosque inter præcipuè Gulielmus Bingham Nordomensis Monachus.*

1377 897 *Rursum alius in VVicleffum, fortissimus Antagonista consurgit Vitecius Bolton Monachus Dunelmensis.*

1378 898 *Olivetana nostra familia, ubertate pinguescens oleæ, dum cum annis aliorum deflorescunt studia, sacrum vitæ rigorem ipsa adauget, & mirè proficit. Meritissimus de Regno Sueciæ, & omni posteritate B. Petrus Prior de Alvastra moritur.*

1379 899 *Steph. Brickingtonus VVilhelm. Thornæus, Castertonus Norvic. aliique scriptores nostri bono publico magnis ingenii monimentis consulunt.*

1380 900 *Omni qua potest ratione VVicleffo obsistit Simon noster Sonthraius, & alius è nostris Oxoniensis Doctor.*

1381 901 *Miro exemplo Cœnobio S. Benigni ad Regnum Poloniæ extrahitur Vladislaus Dux, ægrotans autem ad Cœnobium rursus petit, in eoque moritur.*

1382 902 *Ioannes VVellius Ramesiensis Monachus [illegible] VVicleffi felicissimè, & constantissimè convincit,*

1383 903 *Memorabili zelo, dum una se mulier insanæ militum libidini opponit B. Ioanna Monialis de Castro, & scelera reprahendit ab iisdem inmaniter trucidata est, mirè servatis cæteris Virginibus.*

1384 904 *VVicleffum impiissimum Hæresiarcham Præfecturam Collegii Cantuariensis nequiter exambientem, ingenti merito duo è nostris ejusdem Collegii rectores, deturbant.*

1385 905 *Mellifluus Doctor noster Bernardus, tanto post à morte, benè mereri de Lusitanis non desinens, imploratá ope sua, Regem, & Regnum servat, & memorabilem de hostibus victoriam impetrat.*

1386 906 *Anglicus B. Urbani V. ex fratre nepos, summis auctus honoribus præclarissimè de Ecclesia meretur, gravissimis maximè Legationibus.*

1387 907 *Pro libertate Ecclesiæ strenuè laborat Gerardus Sacræ familiæ Cisterciensis Generalis, aliaque inter præclarè facta, præclarissimum volumen contra Commendas, Summo Pont. dedicat.*

1388 908 *Ingens Pontificum è nostris diversorum gloria, eosque inter Petrus Aiscelini S. R. E. Cardinalis, de re inprimis litteraria felicissime meretur.*

1389 909 *Benè meritus de Rege Angliæ Richardo, extinguitur Thomas Brintonus ex Monacho Norvvicensi Roffensis Episcopus. Claret VVichboldus Kulmensis in Prussia Episcopus pro libertate Ecclesiæ pugil strenuus.*

1390 910 *Nicolaus Radclissus Monachus S. Albani mirum, quantum in exterpatione Hæreseos in Angliа desudat.*

1391 911 *Hippolytus Mediolanensis Sacræ familiæ nostræ Olivetanæ Generalis, optimis constitutionibus fervorem Sacrum fovet, & promovet, magno publici bono.*

Sanct.

.. ..hardo nostro sanitatem ment.. , & corpori .. .. .. R.. ..libr.um.

1392 912 *Adamus .. on S. R. E. Cardinalis, prater al.. .. ..xim.. .. .. .. Testamentum ab Habreo in Latinum transf.. .. , & pro Eccl..ia strenu.. ..rat.*

1393 913 *Bernardus de Turre Episcopus Lingonensis ..signi me ..to.. G..ha, at..ue An.. commendat.. , ob prac.. ..e susumptam in c..mponendis .. .. bus .. ..ram.*

1394 914 *Moritur Guilhelmus de Chanaco S.R.E. Card. celebratt..imus, & plurimi E.. ..siæ Magnipræc.. ..s præstitit.*

1395 915 *Simon Southrayus noster nunquam quie.. ens, diversis libris editis Romanam Ec.. c.. ..um d..end.., Hæreticos obt.. ..t.*

1396 916 *Claret .. .. ..ni vitæ exemplo Ven. Vincentius Ferrerius Abbas Populetanus S. V.. centu Ferreru carn.., & spiritu propinquus & ei .. ..m plurimum charus, ...militar.. .*

1397 917 *Adamus E.. ..opus Londoniensis moritur Reg.. ..ti.. ..tannici Z.. ..ator m.. ..us dictus, cui debet Eccl.. ..festum, sive officium Festi V.. ..tationis B. Mariæ V.. ..ginis.*

1398 918 *In Hibernia pro vitæ meritis, plures e nostris ad diversas cat.. ..dr.. ..s Pontif.. e.. ..ti nomen, & honorem primævum Ordinis tuentur.*

1399 919 *In..ens Archiep..co..orum, Episcoporum, &c. in Eccle.. .. ex Ordin.. nu.. ..ru.. ..eam præclarif.. ..e ..emereetur.*

1400 920 *Plurimi ex Or..dine nostro Martyres, Eccl..siam sangui.. e suo de.. ..n..unt, ab .. .. Illis maxime in Bohemia.*

1401 921 *Nostris plurimum promoventibus, quod Urbanus VI. iam .. ..robaverat .. ..nificius IX. Solemnitatem Visitationis B. at. Mar. Virg. c.. .. ..ropagat, cujus Officium paulo ante mortem Adamus .. .. E.. ..o..us .. .. compo.. ..at.*

14.. 922 *Inter .. ..cel.. ..e præcipui decora, effulgent .. .. ..dus Atrebat..nsi.., Raim.. .. ..nonien..s, Ioannes Lincolniensis Episcopi.*

1403 923 *.. .. .. Ordin.. .. .. ..s m.. .. .. .. di.. ..f.. pr.. ..nci.. ..profi.. .. quibus Robertus .. ..onata Sco.. ..en.. ..in Orcadum ..nsulis Conradus Sod..rensis in Man .. .. ..s I.. ..nfi.. .. ..bi ..ta, &c.*

1404 924 *.. .. ..a .. .. ..x..r..tenti cum pro viri ..nostri ..e opponunt, tota per Bo.. ..miam C.. ..obia Mar.. ..rio exhauriuntur.*

1405 925 *.. .. ..ce.. ..m vita sanctioris, Galliæ eripitur Iacobus G..neralis Cisterci..ns..s: R.. ..os f.. .. ..onis exemplar appellatus. Idem Spl..didior S.. .. ..r clo.. .. Ab.. ..ce.. br..tur.*

1406 926 *A.. .. noster Corar.. S. R. E. Cardinalis mira Sanctitate Ecclesiam orn..t. I..em hoc .. ..o.. ..Ius Romanus Pont.. ..x.*

1407 927 *.. ..fundo in præ.. ..srapto, cum Sicrapsi.. .. canibus proj..cerentur, summa magnanimitat.. ..se opponunt, C..sterci..n.. maxime n.. ..rt, & Ecc..si.. ..am l.. ..bertatem, tueri conantur.*

14.8 928 *DEIpara multis argumentis suam erga P.. .. ..n.. ..os Olivetanos b.. ..o..lentiam demonstrat. Florent ..erum m..g..ni ex Ordine Præsu.. .., & Scriptores.*

14..9 929 *Claret magnus, & merit.. ..imus ille Ludovicus Bar.. .. noster, à cujus mox Congregatione Ecclesiæ ingens .. ..is, atque ornam.. ..ntum acc.. ..t.*

1410 93.. *Calatravensi..m, & A.. ..cantare.. ..m I.. ..nstr.. ..imos .. ..nun Ordi.. .. .. ..rs di..sciplina male dilapsos r.. ..ormat Ioannes Abbas Mortmundensis, ...gesus dem promulgat.*

1411 931 *Lucas Mazolus à B. Gre..rio XII. S.R.E. Cardinalis a..loptatus, sub .. Ordo .. ..ster Humiliatorum renovatur ut Aqu..la.*

1412 932 *Plurima Cœnobia per Italiam, ...nt omnino f.. .. ..la.. .. ..junguntur ad .. ..stitut.. ..m noviter reformationem S. Iustinæ.*

1413 933 *Orbem univ..ersum illuminat Abbas noster Panormitanus, jure merito Lucer.. ..a juris appellatus.*

1414 934 *Pontificales Cathedras meritis implent Robertus Asaphensis in An.. .. ..*

thaus Anconensem in Italia, Robertus Laonensem in Hibernia, Ioannes Engolismensem in Gallia, aliique magno numero.

1415 935 *Cum ipso Hæresiarcha Hussio, ejusque sectatoribus publicè congressus Matthaus Aulæ Regiæ Monachus triumphat.*

1416 936 *Fidem, & fidelitatem Sedis Apostolicæ debitam gloriosissima morte Deo consecrat Henricus Abbas Casinensis.*

1417 937 *B. Gregorius XII. immortaliter de Ecclesia meretur, in gravissimo Schismate, Pontificatu se abdicans, inaudito exemplo, ut de electo deinceps Ecclesia certior fieret.*

1418 938 *Mirè effulgent plures ex nostris, finito hoc anno Constantiensi Concilio, à Martino Papa ob strenuam Ecclesiæ navatam operam laudati, è quibus Matthæus de Pillard, Claræ vallis Abbas, Ecclesiæ Gallicanæ, ut vocant, Ambasciator, Ioannes de Martiniaco, & plures alii.*

1419 939 *In Concilio Constantiensi, æterno merito præclaram Ecclesiæ operam, nostri navan*.

1420 940 *Ingentia rursus. Orbem Universum redundant merita Cælestinorum nostrorum, & Vallumbrosanorum Sanctitate.*

1421 941 *Ecclesiam Gallicanam perditissimis temporibus mirè illuminat, veri exemplar Pontificis B. Ludovicus, ex Abbate Tornusii creatus Archiepiscopus Arelatensis. Claret insigni etiam Sanctitatis opinione Ludovicus alter, Abbas Savigniaci. Sed & plures ex Ordine Martyrio illustrantur.*

1422 942 *Libros Decretalium Senensi in Vrbe publicè interpretatur Panormitanus, ingens Ordinis nostri decus.*

1423 943 *Odo de Pereria Vir Sanctus eligitur Abbas Cluniacensis. Inter Pontifices eminent Guilelmus de Nanton Archiepiscopus Senonensis, David Cluanensis, Iacob Miletensis, Ioannes Basileensis, Epiphanius Neritonensis.*

1424 944 *Magno prorsus merito, Hispanias, & Sacram familiam nostram Cisterciensem demeretur Beatæ memoriæ Martinus de Vargas, qui auctoritate Martini V. Papæ, & Ioannis Castellæ Regis, felicissimo successu ordinem reformat. Ei strenuè cooperatur B. Mem. Martinus alter cognomento de Longono.*

1425 945 *Insigni Hispaniarum fructu, & gloria Sanctissima Congregatio Montis Sion instituitur.*

1426 946 *Inter densissimas Orbis tenebras admirandæ Sanctitatis radiis exsplendescit, S. Francisca Romana, novæ familiæ Institutrix, quam familiariter ipse S. P. N. cælo descendens in dirigendis suis instituit, ut & Magnus Ecclesiæ Doctor Gregorius.*

1427 947 *In Silesia Sanctæ Matris Ecclesiæ vestem sanguinis sui purpura multi ex Ordine tingunt, & ornant, Novæ cellæ inprimis Monachi ab Hussitis interempti.*

1428 648 *Moritur Ioannes Sacræ nostræ Cisterciensis familiæ Generalis, præclarè non semel de Ecclesia meritus, in Hussitis maximè, atque Wiclefistis opprimendis.*

1429 949 *Æterna Fidei Catholicæ gloria, Hæresim Hussiticam confundunt nostri in Bohemia, & suo sanguine copiosissimo Ecclesiæ agrum irrigant.*

1430 950 *Claret Magnus ille Laurentius Iustinianus, primus Patriarcha Venetus, de patria sua longè meritissimus.*

1431 951 *Claret mirabile peccatoris conversi exemplar, B. Petrus Marginet, ex Apostata adultero, prædone, scandalo populorum, pænitentiæ speculum, Monachus Populeti, miraculorum gloria celeberrimus.*

1432 952 *Memorabili exemplo Divinæ dignationis, missus ad Sanct. Franciscam Roman. Sanct. Thomas Apostolus, Eugenium Papam commonere jubetur, pro tollendo gravi Schismate, turbulentæ Synodi Basileensis decreta, quantum fieri posset, rata haberet. Quod maximo Ecclesiæ universæ bono, ab [illegible] agente est præstitum.*

1433 953 *Congregatio nostra Camaldulensis miro Ecclesiæ ornamento efflorescit sub B. Ambrosio è Portieu Generali.*

1434 954 *Fontis Everardi, lympidissimus splendor, magno Galliæ, & Ecclesiæ ornamento, cujus Sacra familia luminaria exsplendescunt hoc anno Margarita de Mom-*

de Mommorancus, & Maria de Harcour, extincta illi modo suffecta, ornamenta æternæ Gallicæ Nobilitatis.

1435 955 *Clarent Ioannes Ioannis Borbonii Ducis filius Cluniacensis Monachus, & Eleonora Regina Aragonum Monialis contemptu Mundi, & præclarè gestis facem Orbi præferunt.*

1436 956 *Approbatur hoc anno solemniter ab Eugenio IV. Regula S. Franciscæ Romanæ, defixis omnium Romanorum obtutibus, magno Vrbis fructu, in recentissima, & præsentissima sanctitatis exempla.*

1437 957 *Rursus stupente Italia nova ex Ordine nostro Congregatio S. Iustinæ Sanctitatis, & meriti primævi exemplo universo illucescit. Ludovicus Barbus Tarvisinus Episcopus Episcopatum Sanctitate ornat.*

1438 958 *Nec Hispanis desunt raræ miracula Sanctitatis, è quibus Venerabilis Bartholomæus Populeti ex Regio Medico Monachus, & Abbas, supra omnem medicorum scientiam, prodigiosè medetur, quin & mortuum reddit vitæ. Plures sub hac tempora Martyres.*

1439 959 *Magnis meritis clarus celebratur Ioannes eo nomine VII. Abbas, & Generalis Cisterciensis, quem magno sanè Elogio Monimenta Cist. honorant.*

Lux Prælatorum, vox & tuba Conciliorum.

1440 960 *S. Hieronymus noster Camald. Cong. Lituanorum Apostolus, Schismaticorum, & Hæreticorum fulmen corruscat. Moritur admirabilis illa S. Francisca Romana, cui summum ornamentum Ecclesia debet, Institutionem nempe Congregationis Virginum Montis Oliveti.*

1441 961 *Nicolaus noster Panormitanus Abbas, dein Archiepiscopus, insigni omnium applausu, S.R.E. Cardinalis renunciatur.*

1442 962 *Patientiæ in magno Principe rarissimæ illustrissimum exemplar orbis habet in B. Ferdinando nostro, Sacræ Militiæ de Avis Magistro, qui post res præclarè gestas pro fide, captus ab hostibus, Deiparam, & cælites ad se invisendos pertrahit. Sequenti anno in carcere extinctus.*

1443 963 *Decus æternum Ecclesiæ, Regno, Ordini addit B. Ferdinandus Ioannis Portugalliæ Regis filius Magister General. Ordin. Equit. de Avis vitæ Sanctitatis, & Martyrio illustris.*

1444 964 *B. Ioannes Bassandus Cælestinæ familiæ nostræ, cæleste planè ornamentum, cælesti vitæ rationi ordinem reddit, orbem exemplis accendit.*

1445 965 *Moritur Magnus ille noster Nicolaus de Tedeschis, de Universo immortaliter meritissimus.*

1446 966 *Bernardus Aquensis, Philippus Lingonensis, Ioan. Borbonius Podiensis, Augustinus Famagustanus, Nicolaus Calipolitanus, aliique ex Ordine Episcopi florent.*

1447 967 *Sanctitate, & eruditione purpuram, & Ecclesiam ornat Ioannes noster Messanensis S.R.E. Cardinalis. Guilielmus de Estontevilla ex Priore S. Martini de Campis S.R.E. Card. Legationibus gravissimis, multisque aliis titulis de Ecclesia meritissimus.*

1448 968 *Magna Sanctitate Abbas, B. Eustachius Iardinettensis, Ordinem passim reformat, & attonitos exemplis vitæ religiosæ populos rapit, & accendit, clarus Prophetiæ Spiritu.*

1449 969 *Ludovicus de Palude Doctor Parisiensis S. R. E. Cardin. eximiis meritis se Orbi commendat.*

1450 970 *Rursus alia nostri Ordinis Congregatio Bursfeldensis, longè latèque exemplo, & meritis proficit.*

1451 971 *Ne regia quoque deesse pergerent in Ordine exempla Sanctitatis, decus verè Regium effulget B. Philippa Ferdinandi Cypri, & Petri Aragonum Regis soror, Monialis S. Dionysii de Odivelis, præter Sanctimoniam, relictis etiam ingenii monimentis, immortalis.*

1452 972 *Pontificia, & Regia authoritate Parisiensem Academiam reformat Guilielmus noster de Estontevilla.*

1453 973 *Magnis vitæ meritis Belgio prodest, rarum sæculi hujus ornamentum B. Petrus cognomento Siit, Dunensis Cœnobii Prior, strenuus disciplinæ Monachicæ reformator.*

1454 974 Doctrina, genere, & maximè Sanctitate Neapolim, Siciliam, Italiam universam illustrant nostri Congregationis S. Iustina Monachi.

1455 975 Infulis Pontificiis decus addunt, varias provincias demerentur, Guilielmus Rothomagensis, & Iacobus Messanensis Archiepiscopi: Michael Insulanus, Iacob Arborensis, & multi alii Episcopi.

1456 976 B. Nicolaus Genuensis, & B. Odo de Pereria Abbas Cluniacensis, & Carolus Archiepiscopus Mediolanensis mirè merentur.

1457 977 Etiam à morte mereri non desinit B. Nicolaus noster Genuensis, innumeris agris solo etiam vestis ejus contactu sanatis, salutem cucullo debentibus. Claret Mariana.

1458 978 Ad cælos, terris subtrahitur B. Bartholomæus Populeti Abbas, magna miraculorum gratia illustris, cujus exemplo, ipsi etiam Reges utiliter accensi sunt.

1459 979 Non minus Bartholomæo Reges, ac Regnum demeretur Michael del Gado, ejus in Abbatia successor, Romanis Pontificibus charissimus. Clarent Artus noster Burdegalensis Archiepiscopus, Bartholomæus Derensis, aliique Pontifices ex ordine illustres.

1460 980 Immortali merito Biblior. & Canonum Concordantiam primus molitur Ioannes Abbas Nivicellensis.

1461 981 Moritur Sanctitatis opera, & fama longè celebratissimus ille Sardineti Abbas B. Ioan. Eustachius. Primæva Sanctitatis exemplo illustres celebrantur Monachi nostri Sublacenses.

1462 982 Nobilitatis humanæ cæleste decus, mortali etiamnum in corpore exsplendescit B. Margarita Montferratensis Princeps, B. Magdalena Albensis Monialis, cujus exemplo tota rapitur Sabaudia.

1463 983 Inter præcipua Ordinis Sydera novam Orbi facem præfert Himbertus de Lana, Sacræ familiæ Cisterciensis Generalis, cujus exemplo, antiphona, Salve Regina Vesperis solum, seu Completorio subjungi consueta, omnibus Horis Canonicis subjuncta est.

1464 984 B. Margarita Ludovici Sabaudi filia Theodori Paleologi Vxor, à morte mariti nostra, Sanctitate insigne ornamentum Ecclesiæ, familiæ & suis provinciis attulit.

1465 985 Amatoribus Marianis præludens suaviter Cygnus, moritur B. Petrus Dunensis, de transitu edoctus, inter cantandum: O intemerata, &c. felicissimè extinctus, quo ipso tempore claret alter in superiori Germania Petrus, Abbas S. Petri Salisburg. Capellanus Deiparæ dictus.

1466 986 Meritissimus de Galliarum Regno, & posteritate omni Ioannes chariter Monachus S. Dionysii Parisiis frater Guilielmi Parisiensis Archiepiscopi. Insigni exemplo egregiæ demissionis purpuram oblatam respuit Vdalricus Abbas Sanct. Galli.

1467 987 Celebri sanctitatis opinione Episcopos resuscitat, exemplo animat Beatæ mem. idē truditionis laude celebratus Ioannes Zerdan ex Monacho Populeti Episcopus Barchinonensis.

1468 988 Nicolaus noster de Gonis Cosmographiam restituit, & præclarissimè de posteritate meretur.

1469 989 Etiam Sacræ Virgines nostræ, velut fax mundi, universo illucescunt quas inter enitet B. Eustochia nostra Sanct. Prosdocimi Monialis meritis prægnatissima.

1470 990 Ordinem Equestrem Velleris Aurei insigniter extollit, & demeretur Ioannes noster Abbas Bertiniensis.

1471 991 Ne nullum non ordinem nostri demererentur, Ioannes Abbas Divi Bertini, Aureum illum B. M. V. & S. Andreæ Velleris Aurei Equestrem Ord. scripto perinsigni de religiosis Constitutionibus volumine, Institutum Orbi, simulque Ordinis alumnis commendat.

1472 992 Inter Camaldulenses nostros emicat splendoribus Sanctitatis B. Petrus cognomento Teutonicus, inter Cistercienses anonymus conversus, quorum ille Pium II. iste S. Antoninum, inter cælites assumptos, ipsa hora obitus illorum mirè oculati intuiti sunt.

1473 993 *Illustre Ordinis nostri decus Ioannes Ioffredi ex Monacho Cluniacensi Atrabatensis Episcopus, & S.R.E. Cardinalis Ecclesiam ornat.*

1474 994 *B.Beatrix a Sylva Portalegræ Comitissa, formæ miraculum, amorib[illegible] Virginum Virgine præripitur, magna deinceps novæ conditrix famil[illegible]a futura; Monialis Toletana. Theobaldus ex Illustrissimo Comite S. Pauli & Fiennes, & Duce clarissimo humilis Monachus, Cardinalis designatus.*

1475 995 *Vas electionis plenũ gratiæ, & Veritatis deprædicatur Ioannes de Villiers ex Abbate S. Dionysij S.R.E. Cardinalis.*

1476 996 *Moritur Magnus ille Cisterciensium nostrorum Abbas, & [illegible]eralis Humbertus de Lana, adeo potens coram Rom. Pont. & PP. Purpuratis pro libertate Ecclesiæ contra Commendas Orator, ut lachrymas iisdem eliceret. Succedit Ioannes de Circio, quem Massans omnibus virtutibus elimatam, Bon[illegible] scius Simoneta appellat.*

1477 997 *Magna Gloria Sacræ familiæ nostræ Virginum Fontis Ebraldi; seu Evrardi, in qua Cælorum Augustæ, Illustrissimæ Galliarum Principes, magno omnium exemplo ancillas se devovent, quibus mortua hoc anno Maria Britanniæ Ducissa præest Anna de Orleans Lud. XII. Regis soror.*

1478 998 *Universos sui admiratione percellit Guilhelmus de Estonteville Sanctæ R, E. Cardinalis de Romanis, & diversissimis Cathedris mer[illegible]imus.*

1479 999 *Mag[illegible]ione sanctimoni[illegible] honorem Ordinis tuetur [illegible] purpuram ornat, [illegible] C[illegible]sta ex Monacho & Abbate Alcobatiæ Card[illegible] [illegible]opus A[illegible]us, a[illegible] [illegible]usculanus & Portuensis, cum Dei prius Regem ac Regnum Lusitaniæ plurimum demeruisset.*

1480 1000 *Clarent ex Ordine nostro viri Illustrissimi Godefridus Balnesius Vi[illegible]donensis Monachus Sanct. R.E. Cardinalis, & Cosmas de Melioratis Cardinalis, viri maximi.*

1481 1001 *Apud Andomaropolim magno merito cultum Beatissimæ Virginis promovet, Ioannes de Lannoy Abbas ibidem Sodalitio perinsigni sub nomine Virg. Præsentatæ instituta.*

1482 1002 *Post innumera in Romanam, Andegavensem, Biterrensem, Rothomagensem, merita moritur Guilhelmus Totavillanus S.R.E. Cardinal.*

1483 1003 *Insigniter Regium genus & Ordinem nostrum in G[illegible]lliis illustrat Ioannes Borbonius Abbas Cluniacensis, sub quo sanctissimum illud Cænobium, ad primævam enititur sanctitatem.*

1484 1004 *Novo Ecclesiæ ornamento multarum millium bono instituitur Ordo sive Congregatio nostra Conceptionis à B.Beatrice.*

1405 1005 *Hoc & superiore anno, immortali sanè merito, novam sub Regula S. P. N. condit familiam, Titulo longè gratiosissimo Conceptionis B. M. V. B.Beatrix nostra, monialis S.Dominici de Silos in Urbe Toletana.*

1486 1006 *Infanda auri Sacri, Commendis & Simoniæ invalescentibus, cum res eo devenisset, ut à multis Regibus Innocentius Papa de ext[illegible]nguenda penitus SS. Cisterciensi familia sollicitaretur, verbo potens & exemplo Ioannes Cisterc. Generalis tantis fluctibus verè solus obviat itur, simulque Ordini & libertati Ecclesiasticæ consulit.*

1487 1007 *Congregationes S.Iustinæ, & Bursfeldensis novis radiis Orbem replent. Claret Gaspar Papiensis eximiè sanctus.*

1488 1008 *Plures potius institui Sacras familias, quam extingui ex Numinis voluntate esse illustri miraculo sub hoc tempus patuit, cum Diploma Confirmationis Roma B. Beatrici nostræ missum, navi & omnibus naufragio pereuntibus, illud tamen, fusis precibus integrum illæsumque ab aquis, felicissima Fundatrix, in scrinio suo reperiret. Clarent multi viri illustres ex Ordine.*

1489 1009 *Arelatensem, Lugdunensem, Burdegalensem, Episcopatus & Romanam Ecclesiam insigniter demeretur Andreas de Espinays.*

1490 1010 *Miraculum Orbis Carolus noster Ferdinandus claret, alter sæculi hujus Homerus, idem licet cæcus Parisiis publicè docens. Inter innumeros ex Ordine sæculi contemptu illustres eminet Caroli Valesij filia Ludovici XII. Galliæ Regis Soror Anna.*

1491 | 1011 *B. Maphæus Gerardus Camald. S. R. E. Card. Venetiarum Patriarcha purpuram, & Ecclesiam meritis vita condecorat.*

1492 | 1012 *Ex Insulis Pontificalibus exsplendescunt, & variis consulunt Ecclesiis & provinciis, Robertus Briconet ex Abbate S. Vedasti Archiepiscopus Rhemensis, Godefridus Catalaunensis Antonius Petrus Vabrensis, Henricus Archiepiscopus S. Severinensis in Calabria, &c.*

1493 | 1013 *Benedictinorum Primitiæ Antipodes, primum hoc ævo è nostris Apostolum Indiarum & Americæ Patriarcham Buellium merentur.*

1494 | 1014 *Hispanias & Regem Catholicum strenuè demeretur Ioannes Payus Abbas Populeti, cujus magnis meritis plurimum tribuit idem Rex, & magna eidem Regni negotia committit.*

1495 | 1015 *Æternis magni ingenii monimentis, Angliæ honori, & rei litterariæ consulunt Thomas Radburnus, Guilhelmus Cellingus, Thomas VVestmonasteriensis, & alii Scriptores nostri.*

1496 | 1016 *B. Bernardinus Gandolsus singulare Ord. nostri lumen emicat, & doctrina & sanctitate Camaldulenses ornat.*

1497 | 1017 *Iterum illustris Ordinis Reformatio, præcipitante quotidie in deterius mundo, suscepta primum in Monasterio Casalis Benedicti: inde cognominata, & multo cum fructu & fidelium ædificatione latius propagata.*

1498 | 1018 *Plurimi per Italiam ex Ordine nostro viri sanctissimi Ecclesiæ sanctitatem, & felicitatem commendant.*

1499 | 1019 *Ingens in Ecclesiam universam consequitur fructus ex Sanctissima Congregationis nova in Hispania institutione. Sed & eodem tempore Sagiensi Congregatione instituta mirifice sanctitas nostrorum accenditur.*

1500 | 1020 *Nostri in novo Orbe felicissimè laborant, in una Hispaniola supra 17000. Idola comminuunt, & ad cumulum, suo sanguine novum Orbem irrigant.*

1501 | 1021 *Montisferrati toto terrarum orbe celebritas spargitur, & à Sanctis Monachis nostris cultus Deiparæ mire propagatur. Camaldulenses nostri sanctorum copia fertiles Ecclesiam ornant. Claret præcipuè B. Eusebius Hispanus Monachus.*

1502 | 1022 *Trithemius noster, ut mundi miraculum deprædicatur: eximia vitæ sanctitate enitet Franciscus de Castro.*

1503 | 1023 *Insigne Episcoporum speculum mundo subtrahitur Godefridus noster ex Monacho S. Germani Catalaunensis Episcopus: Nec minore laude celebratur Theophilus Camald. Drivastensis Episcopus. Claret Lucas Bernardus Patavinus.*

1504 | 1024 *Insigni prodigio S.P.N. Benedictus profligatis Gallis Hispaniarum Regi Neapolitanum Regnum tradit.*

1505 | 1025 *Casinum & ab hoc dicta Congregatio insigniter exsplendescit, & Campania à nostris excolitur.*

1506 | 1026 *Auctoritate Pontificia alii nostri in Persidem, & ad finitimos Persis Indos profecti conversioni gentium feliciter intendunt.*

1507 | 1027 *Immortali merito velut præscius futurorum exorituras hæreses scriptis profligat Trithemius Abbas. Idem invalescentem passim Magiam opprimere, & eliminare satagit.*

1508 | 1028 *Primos in America Ordinatos Episcopos & pastores, fundatas Ecclesias, instituta seminaria Antipodes nostris debent.*

1509 | 1029 *Summo Ecclesiæ ornamento novo fervore exardescit Congregatio Vallumbrosana. Clarent BB. Simeon & Angelus viri sanctissimi.*

1510 | 1030 *Moritur maximorum meritorum vir B. Garsias de Cisneros Congregat. Hispanicæ Rector, Sydus Hispaniæ clarissimum.*

1511 | 1031 *Trithemius solus sæculum hoc laudibus implet, solus Bibliothecam universo mirandam ingenio, & manu propriis instituit.*

1512 | 1032 *Sanctitate & doctrina Ecclesiæ honori mirè consulunt Paulus Orlandinus & Ioannes Cianones.*

1513 | 1033 *B. Paulus Iustinianus rarissima vitæ sanctitate, ut genere illustrissimus, primæ sanctitati celeberrimam Camaldulensium Congregationem restituit.*

1514 | 1034 *Galliam perinsigniter demeretur F. Antonius Bohier ex Monacho Fiscanensi*

Bitu-

Bituricensis [illegible] [illegible]copus & Galliæ Primas. Claret & in Hispania insignis Or[illegible]nis [illegible] [illegible]or F. Luzovic. Mendez ex Monacho Episcopus Sidoniæ.

1515 1035 *Iacobus de [illegible] Monachus Gemeticensis Claromontanus Pontifex meritis gravissimis [illegible]hedræ suæ prodest.*

1516 1036 *Moritur magnus ille Trithemius, totius area sapientiæ appellatus. Sed & maximi meriti vir Petrus Goffier, Frater Arturi Magni Franciæ Magistri Abbas S. Dionysij.*

1517 1037 *Ob egregiam vitæ sanctitatem Cœnobio extrahitur, & galera purpurea ornatur Petrus Quirinus Patricius Venetus. Eodem anno ob merita gravissima eodem honore excolitur Antonius Boerius Monachus Gemmetricensis.*

1518 1038 *Ingens sanctissimorum doctissimorumque virorum in Hispania numerus. Benatus de Brescbia fit Constantiensis Episcopus.*

1519 1039 *Nullo unquam sæculo, tot eodem tempore Sanctissimæ Ordinis nostri Congregationes efflornere, ex quibus Sanctorum mira copia. B. Homodeus sæculi hujus miraculum rutilat. Honoratus Casinas Monachus fit Episcopus Insulanus. Obiit Bohertus Cardinalis.*

1520 1040 *Rursus nova Ordinis Congregatio Grotanorum, sive Montis Coronæ Sanctorum usque hodie fertilissima, instituta à B. Paulo Iustiniano.*

1521 1041 *Ad novam inauditi rigoris Congregationem, veluti in portum ingens naufragorum numerus emergit. B. Hieron. Suessanus mirè celebratur.*

1522 1042 *Sanctissimo Viro Ignatio Lojolæ Monserratenses nostri maximè merentur, eoque merito RR. Societ. Iesu Patres, uti & mundum universum amantissimè sibi obstringunt. B. Michael Florentinus Coronam Domini adinvenit.*

1523 1043 *Inter præclarissima Ordinis merita, referenda propagatio Rosarii Coronæ Domini, à nostris toti Orbi commendatæ.*

1524 1044 *Innumeros à blanditiis sæculi abstractos Christo adducit B. Paulus Iustinianus. Clarent Galeatius Gabrielius, & Iustin. Bergomensis.*

1525 1045 *Præclarissima sanctitatis fama Ecclesiam lætificant, & augent ex Ordine plurimi quos inter ex solo Monserratensi Cœnobio exsplendescunt præ aliis F. Christophorus de Zamora, F. Maurus de Alfaro, F. Franciscus de Bejar.*

1526 1046 *Ingenti merito novo exorientis RR. PP. Capucinorum Ordini Camaldulenses nostri mirificè prosunt, eumque fovent.*

1527 1047 *B. Hieronymi Suessani ineffabiles virtutes celebrantur, adeoque meritum ingens mundo cætero in interitum ruente.*

1528 1048 *Aymandus Gouffier ultimus Abbatum Regularium S. Dionysij, idemque Episcopus Albiensis, vir longè meritissimus moritur, Obiit eodem anno immensorum de Ecclesia meritorum vir B. Paulus Iustinianus Institutor Congregationis Montis Coronæ.*

1529 1049 *Incredibilis nostrorum in Germania Hæreticos, inter eorumque conatus constantia, multis millibus ab exitio servatis.*

1530 1050 *Inter præstantissimos ex Ordine Pontifices eminent Philippus de Cosse Constantiensis, & Eusebius Priolus Vegiensis Episcopi.*

1531 1051 *Monachorum studia æterno merito Ecclesiæ & Imperio commendat Guerricus Abbas VVeingartensis gravissimis perfunctus Legationibus.*

1532 1052 *Insigni conatu Hæreticis se objicit Dicthelmus Abbas S. Galli, quos etiam armis atterit, & nutantes in fide restituit.*

1533 1053 *Philippus Albanii Ducis frater Corbeiensis Monachꝰ ob merita gravia summis honoribus augetur, & Cardinalis Episcopus Tusculanus renunciatur.*

1534 1054 *Inter plurimos Ordinis Sanctos celebratur B. Petrus Faventis. Nostri per Germaniam ob fidei constantiam extrema patiuntur.*

1535 1055 *Inæstimabili merito Hispanias sibi obligat B. Ludovicus de Strada Complutensis Collegii rector: qui idem Societ. Iesu Patres contra adversarios tuetur, operaq; sua ut ad Complutensem universitatem admitterentur efficit.*

1536 1456 *Nostri Angliam, quam olim Christo lucrati sunt, hoc etiam postremo sæculo sanguine suo ornant, & fœcundat. Vitingus noster Glasconiæ Abbas murum pro domo Dei se opponit contra Regem Angliæ. Moritur meritissimus de Hispania B. Petrus de Burgos.*

1537 1057 *Gernicus Abbas VVeingartensis, cum gravissimo rerum suarum, & vitæ periculo, & incommodo, Imperii commodis prospicit.*

1538 | 1058 *Rursum Gervici laudes memorandæ, cujus inter præcipuas censeri debet Collegii Sueviæ Abbatum institutio.*

1539 | 1059 *Nostri defensores libertatis Ecclesiasticæ, omnibus per Angliam Cœnobiis, bonisque excluduntur, multi mactantur.*

1540 | 1060 *In Hispaniis & Italia viri sanctissimi & eruditissimi Orbi illucescunt. Veneratur ante omnes Hispania Alphonsum de Burgos, inter familiares Caroli V. Imperatoris olim Principem.*

1541 | 1061 *S. Ignatio non satis apud Monserratum prima Conversionis subsidia quæsisse, apud nostros S. Pauli, sua Religionis vota nuncupat.*

1542 | 1062 *Eminentissimum honorem Cardinalitium mirificè ornant vitæ meritis Gregorius Cortesius, & Philippus de Camera.*

1543 | 1063 *Celebratur inter clarissima sæculi hujus lumina F. Benedictus de Toco ex Regum Epiri ultimorum Orientis Imperatorum sanguine Monserratensis Monachus.*

1544 | 1064 *Insigni rursus de Ecclesia meritum sanctissimum SS. Societ. Iesu Ordinem, primis initiis, insigniter fovent nostri, & universa commendant.*

1545 | 1065 *Iacobus Regius Bituricensis Archiepiscopus, & Antonius de Monte Pontifex Civitatensis, insigne decus Ecclesiæ addunt.*

1546 | 1066 *In summa tenebrarum densitate, fulgentissima ex Ordine nostro, maximè Coronæ Montis, sydera exsplendescunt. Gervvicus VVeingartensis Abbas à fide & integritate Carolo Imperatori probatissimus rursus gravissimis Imperii negotiis adhibetur.*

1547 | 1067 *Idem plurimas passim Vrbes, & amplissimas ditiones in fide Ecclesiæ, & Cæsaris continet, frementes inter Hæreticos velut adamantinus sibi constat.*

1548 | 1068 *Gregorius Cortesius noster summo in honore studiorum suorum minimè immemor, præclarissimis scriptis purpuram & Ecclesiam ornat.*

1549 | 1069 *Ioannes Feckenanus noster stupenda constantia, etiam ex carceribus Hæreticos Angliæ universos provocat.*

1550 | 1070 *Benedictus Canophilus, & Miniatus Pittus, inter eruditissimos, inter Religiosissimos meritissimosque Filibertus de Rie, & Petrus de Balma, Genuenses successivè Episcopi, nec non F. Carolus de Croy Tornacensis Episcopus emineat.*

1551 | 1071 *F. Georgius Martinusius Cardinalatum ornat. Velut stella in medio nebulæ Hæreticarum oculos perstringit Henricus Clausius Abbas VVibtingensis, scriptis doctissimus meritissimus.*

1552 | 1072 *Ioannes Feckenanus noster sub Maria Regina è carcere eductus, ita Hæreses profligat, ut nemo cangredi sit ausus.*

1553 | 1073 *Ludovici Blosij Abbatis Latiensis insignia merita universo commendantur. Moritur B. Iodocus Palmerius.*

1554 | 1074 *Ex Ordine nostro egregii pugiles pro Ecclesia Catholica se Hæreticis opponunt, Itali, &c.*

1555 | 1075 *Miraculum Episcoporum postremi ævi Isidorus Clarius claret, de Fulginati Cathedra sua longè meritissimus. Hieronymus Suessanus noster, egregio ad immortalitatem exemplo purpuram à Paulo IV. oblatam cucullo posthabet.*

1556 | 1076 *Insigni merito B. Maurontus Abbas noster celeberrimam illam Vrbem, Duacenam grandi prodigio ab haste liberat.*

1557 | 1077 *Antonius Simonis Sanctissimæ Congregationis Montis Angel. de diversis Ecclesiæ Cathedris, Minoritana, Sutriensi, Nepiensi, meritissimus effulget. Nec minori gloria effulgent Ioannes Olivetarius ex Abbate Suessano Episcopus Andegavensis, & Tristanus Sanctonensis Episcopus.*

1558 | 1078 *Feckenanus noster de Anglia, Regina Elisabetha, & proceribus multis meritissimus. Carolus V. lectione opusculorum Blosij nostri mirè accensus S. Iusti Cœnobium ingreditur.*

1559 | 1079 *Innumerabiles ferè homines à morte liberat grandi miraculo B. Ludovicus de Strada Abbas Hortensis.*

1560 | 1080 *Egregia vitæ sanctitate Ecclesiæ suæ consulit Chrysostomus noster de S. Gemiliano Casinas, Archiepiscopus Ragusinus; idem de Insula Melitensi meritissimus.*

simus. Exsplendescunt hoc ipso tempore Simon de Maille Archiepiscopus Turonensis, & Ioannes Doceus Episcopus Laudunensis. Feckenanus denuo noster in Regni comitiis mutationem Religionis convellit, Archiepiscopatum Cantuariensem respuit. Clarent plurimi illustres sanctitate & meritis, quos inter Didacus de Lerna, Michael Fornerius, &c.

1561 1081 *Clarẽt egregia vitæ sanctitate ex innumeris aliis Franciscus Levoretus Monserratensis: & Angelus de Faggis Abbas Casinensis.*

1562 1082 *Rursum à nostris initium celeberrimus Audomarensium Episcopatus, ordinato illic primo Episcopo Gerardo Americurio. Moritur exiguæ sanctitatis fama celeberrimus Alphonsus de Burgos Monserratensis.*

1563 1083 *Ioachimus Abbas Einsidlensis Ordinis Ecclesiastici nomine Helvetiorum ad Concilium Tridentinum Legatus insigniter meretur. Clarent Ludovicus Blasius, & Rogerius Montmorentius Abbates. Moritur Beatus Iustinianus Bergomensis meritissimus.*

1564 1084 *Gonsalvus de Illescas & Hieronymus Lauretus celebrantur. Moritur Carolus Princeps Cimacensis ex Abbate Episcopus Tornacensis.*

1565 1085 *Obstupescenda rursus constantia Feckenanus noster juramentum suprematus Regii ut illicitum ridet & expugnat.*

1566 1086 *Blosius repudiato Ducatu & Archiepiscopatu illustrior, quam quisquam administrato plenus grandium meritorum moritur.*

1567 1087 *Insignis de Audomarensibus merito, Collegium PP. Societ. Iesu illic condit Gerardus noster primus ibi Episcopus. Moritur lectissimus ille & de Imperio meritissimus VVeingartensis Abbas Gervvicus.*

1568 1088 *Nostrorum plurimi etiam postremo hoc sæculo Ecclesiam sui sanguinis purpura ornant, in Comitatu Namurcensi.*

1569 1089 *B. Ludovicus de Strada Castellanum Regnum demeretur. Idem victorias ingentes Ioanni de Austria impetrat.*

1570 1090 *Rursum decus Ecclesiæ addit sanguinea laurea B. Nicolaus Macgeraldus. Viri doctissimi plures recensentur.*

1571 1091 *Insignis sanctitatis fama purpuram Cardinal. meretur & ornat Hieronymus Sochertus Abbas Claravallis, idem de diversis Regibus meritissimus. Claret item Martinus Cupperus Episcopus Calcedonensis.*

1572 1092 *Cornelius Boldersmannus, & plurimi e nostris Angliam, Hollandiamque sanguine suo irrigant, nobilitantque.*

1573 1093 *Benedictus de Toco Monserratensis ob virtutis famam Cœnobio extractus insigniter Episcopatibus Biquensi, mox Gerundensi, demũ Ilerdensi meretur.*

1574 1094 *Virtutis doctrinæ atque zeli incomparabilis speculum, insignis cum merito Belgis proponitur Matthæus Moullartius Atrebatensis Episcopus ex Abbate S. Gislent.*

1575 1095 *In Anglia & alibi rursus plurimi nostri Martyres: in sola Scotia ducenti eodem tempore sanguine matrem Ecclesiam exornant.*

1576 1096 *Inventuti, veterum nostrorum more egregie consulit, magnifico Gymnasio Duaci exstructo Arnoldus Abbas Marchianensis.*

1577 1097 *Moritur Gerardus noster Andomarensis Episcopus, cujus de recenti Diœcesi æterna merita & exemplum celebrantur.*

1578 1098 *Hybernia felicissima irrigatione quadraginta è nostris Martyres sanguine suo colunt & impinguant.*

1579 1099 *B. Romualdus Fabrianensis. Paulo simplici, Magni Antonii discipulo comparandus moritur. Item Thomas de Parentis.*

1580 1100 *B. Gelasius Abbas Boylensis sæculi nostri splendor Martyr occumbit, ipso supplicii loco 500. homines convertens.*

1581 1101 *Cælestis candidorum Monachorum exercitus Camberonæ fidei hostibus congressus eos in effusissimam fugam conjicit. Moritur admirabilis, & meritissimus ille Abbas Ludovicus de Strada.*

1582 1102 *Celeberrimo Collegio constructo Duaci de re litteraria, studiosisque meritissimus Arnoldus Ganthois Abbas Marcian. moritur. Florent Eutitius Cordes, & Carolus Blendecque viri doctissimi.*

1583 1103 *Novo fervore efferveſcit Congregatio Montis Coronæ, & Mons iſte ob ſanctitatis famam, ex orbe terrarum univerſo multitudinem pellicit & mire perficit.*

1584 1104 *Cathedrales Eccleſias noſtri mirè exornant Baſilius Geradi Epiſcopus Stagenſis, & Marcus Fedocca Epiſcopus Laquedonenſis. Scrinium virtutum, & Regularis vitæ exemplar, poſtremæ ætati ſanctitatis exemplo conſulit B. Rudolphus Veronenſis.*

1585 1105 *Merito maximis Eccleſiæ martyribus accenſendus moritur in carcere Feckenamus noſter conſtantiæ exemplum ſtupendum BB. Patricius & Malachias Bulbenſes crudeliſſimè mactati Hiberniam ſuo ſanguine conſecrant.*

1586 1106 *Italia, Gallia, Hiſpania, Belgium, Sicilia præſtantiſſimos hoc ipſo tempore Epiſcopos è Cœnobiis noſtris extrahunt. Hos inter eminent Annas de Eſcars ex Monacho Epiſcopus Luxovienſis, mox S.R.E. Cardinalis, Conſtantinus de Lannoy Archiepiſcopus Rhegitanus, C.*

1187 1107 *Rurſus exemplar Conſtantiæ admirandæ è carceribus Angliam illuſtrat Segebertus Buclæus Monachus VVeſtmonaſterii.*

1588 1108 *Orbem radiis ſuis implet Eccleſiæ & univerſi ornamentum Gilbertus Genebrardus noſter Prior Semurienſis. Claret item Iacobus de Graffiis Sanſevérinas.*

1589 1109 *Congregatio Hiſpana Montis Syon ad univerſi utilitatem Sanctitate, atque eruditione præſtantiſſimos viros producit.*

1590 1110 *Innumerabiles homines ad gremium Eccleſiæ congregant, viri ex Ordine Apoſtolici ad converſionem Hiberniæ &c. ex Hiſpania miſſi. Ioannes Baptiſta Bertutulus Fanenſium Epiſcopus, & Matthæus noſter Atrebatenus Pontifex præclarè merentur.*

1591 1111 *Salutaribus noſtrorum in Hiſpania monitis, ſtupenda rerum mutatio. Moritur B. M. Laurentius Conzalez Abbas verè Angelus.*

1592 1112 *Rurſum Cathedrales Eccleſias mira vitæ integritate ornant Pius ex monte Caſinenſi, Fundanus & Anaſtaſius Immolenſis Epiſcopi.*

1593 1113 *Mirè de Eccleſia meretur Laurentius de Zamora Tullius, Homerus, Ariſtoteles, Paulus ab eruditione, & pietate dictus.*

1594 1114 *Congregatio noſtrorum Anglicana ad ejus converſionem Regni, Apoſtolico exemplo inſtituta, mirificè efflorescit. Inſigne Abbatis & Principis ſpeculum Ioachimus S. Gallenſis, contemptu honorum, zelo Religionis celebratur.*

1595 1115 *Genebrardus noſter eligitur Archiepiſcopus Aquenſis, & Hæreticos feliciſſimè expugnat. Idem de Archiepiſcopatu meritiſſimus.*

1596 1116 *Ingenti felicitate Cameracenſium Dux & Archiepiſcopus creatur Ioannes Saracenus. Claret Ioannes Dorotheus Epiſcopus Arlienſis.*

1597 1117 *Ævi decus, præclarum Eccleſiæ, litterarumque Sydus Genebrardus Archiepiſcopus moritur relictis immortalibus univerſo monimentis.*

1598 1118 *De Cameracenſibus meritiſſimus moritur Ioannes Archiepiſcopus. Clarent Victorinus Epiſcopus Stabienſis, & B. M. Ioannes Fremiotus S. Benigni Monachus.*

1599 1119 *Moritur egregia ſanctitatis fama F. Ioannes de Caſtaniza. Atrebatenſes, & Societ. Ieſu Patres demeretur Caverellius noſter.*

1600 1120 *Ingens eruditiſſimorum numerus Hiſpanias beat. F. Ioannes de Caſtro ob eximia merita creatur Archiepiſcopus Taratinus.*

1601 1121 *Sæculum hoc feliciſſimè inchoat, & S. Matrem Eccleſiam purpura ſanguinis ſui honorat F. Marcus Barckvvortus.*

1602 1122 *Galletiæ & Caſtellæ Regna, ſtupore, admiratione & fructu implent Raphael Sarmientus & alii noſtri.*

1603 1123 *Inſigni longè latèque fructu ju[illegible]entute Aquila juveneſcit Congregatio noſtrorum Suevica, & ſtrenuè in Eccleſia laborat.*

1604 1124 *Ingenti periculo noſtri Angliæ ſe inſinuant, & ſtrenuè deſudantes converſioni Hæreticorum intendunt.*

1605 1125 *Rurſus alia Ordinis noſtri reformatio, & ab hac fructus ingens Gottlandia authore Venerabili & ſancto viro Laurentio de Zamora.*

Gallia,

1606 1126 *Gallia, Anglia, Hibernia, Belgium postrema etiam ætate Martyrum nostrorum sanguine irrigantur. Clarent item sanctitate vitæ plurimi, eosque inter Bernardus de Escabar, & Iustus Mantiencus.*

1607 1127 *Tudensis, Pampilonensis, Stabiensis, Ariauensis Episcopatus à nostris mirè ornantur. Victorinus noster Casinas Abbas inter Assistentes Pontificis Max. Episcopos à Paulo V. adsciscitur.*

1608 1128 *Rursus decorem ex sanguine Martyrum nostris Anglia debet. Beata Francisca Romana inter Sanctos relata; cujus Congregatio insigniter floret.*

1609 1129 *Æterna ad posteritatem omnem exemplo nostri sanguinem, ac vitam pro conversione Hæreticorum devovent.*

1610 1130 *Ioannes Robertus de Mervinia, vir sane Apostalicus, post innumeros labores, plenus meritorum sanguine sua Angliam beat.*

1611 1131 *Hispani certatim missionem Anglicanam exambiunt. Clarent Anselmus de Mancestria, Thomas Prestonus, &c.*

1612 1132 *Moritur de Romana, multisque Ecclesiis meritissimus Victorinus Abbas Casinensis, & Episcopus. Guilielmus Scotus purpura gloriosi sanguinis Matris Ecclesiæ vestem tingit.*

1613 1133 *Apostolicus revera vir F. Candidus Monachus Nucalensis admirandus prodigiis claret, Conversioni Hiberniæ intendit.*

1614 1134 *Miraculis illustrissimus F. Nicolaus Fagan ex Monacho Ferrariensi, VVaterford. Episcopus, ab Hæreticis pessime mulctatur, in Hibernia item insigni cum fructu desudans. B. Thomas Cunstallus decorem domui Domini addit gloriosissimo suo sanguine passus Londini.*

1615 1135 *Memorabilis fructu Britannicis insulis se commendat Ven. P. F. Candidus noster Nucalensis, mirificus mortuorum in oculis Hæreticorum resuscitator, verbo, vitaque vere Apostolicus.*

1616 11:6 *Generalissimo propagandæ fidei zelo, viri ex Ordine egregii, Congregationi Anglicanæ suum adscribunt nomen, vitam & sanguinem pro conversione animarum offerunt, ac devovent.*

1617 1137 *Duorum maxime illustrium pro fide Christi pugilum, imo Heroum, ad triumphos æternos transitu memorabilis annus, Nicolai Fagan electi VVaterfordiensis, & Guilielmi VValachæi Midensis, Episcoporum, postquam multa & gravia pro Christo exantlarunt. Clarēt multi egregia vitæ sanctitate.*

1618 1138 *Inter moniales etiam mirifice propagatur perfectionis ad amussim Regulæ studium opera Venerandæ memoriæ Margaritæ de Vennii & Villamont, Abbatissa Vallis Gratiæ, miraculorum gloria illustrissima. Ipso anno moritur Ven. Antonia de Orleans Institutrix Congr. de Calvario.*

1619 1139 *Celebris sanctitatis opinione ipsorum etiam Infidelium oculos, & mentes perstringit Ven. Paulus Abbas Ordinis nostri, orthodoxæ fidei cultor & promotor, prope Campam Majoris Armeniæ Vrbem, miraculis illuster.*

1620 1140 *Alterum etiam Orbem virtutis atque eruditionis fulgoribus illustrat Petrus de Oviedo Hortensis Monachus electus hoc anno & consecratus Archiepiscopus Dominicapolitanus & Totius Novi orbis Primas. Excolitur plurimū & ornatur à Cæs. Maj. confirmante Rom. Pont. Vniversitas nostra Salisburgensis.*

1621 1141 *Virorum eruditionis laude, sanctitatis opinione illustrium plures celebrantur, è quibus hoc anno Gabriel à S. Maria, ex monacho & Priore Delavariensi Archiepiscopus Rhemensis & Galliarum Primas, verbo & exemplo potentissimus, plurimos, eosque inter magnos etiam Principes Rom. Ecclesiæ lucratur.*

1622 1142 *In procuranda Anglorum salute plurimum nostri desudant. Primævam Cluniaco reddere disciplinam illustri exemplo vitæ, & magnis conatibus allaborat Iacobus de Arbous, Beatæ mem. Margaritæ dignissimus patruus.*

1623 1143 *Memorabilis felicissimo ad superos transitu annus, Ven. viri Desiderii à Curia, Congregationum SS. VVitoni & Hydulphi, ac S. Mauri Parentis & zelantissimi institutoris, item V. Ven. VVilhelmi à S. Alexio Fuliensis & Adriani Dunensis, non sine opinione sanctitatis, ex hac vita migrantium.*

Plurimos

1624 1144 *Plurimos infideles pro conversione eorundem missi Ecclesiæ lucrantur, Congregationis Montis Sion in Hispania Monachi. Vita emigrat Ven. Dionysij de Argentier Abb. Clarævallis, miraculorũ deinceps gloria usq; hodie illustrissimus.*

1625 1145 *Maximo Orbis in declive ruentis exemplo & fructu in Gallia, Germania, atque Hispania, Monachorum Congregationes ad primævum Ordinis fervorem revocantur, prodeunt multi viri illustres.*

1626 1146 *Mirifica illa Ordinis Virginum nostrarum Reformatrix Ven. Margarita de Arbous Villemont. &c. in vita & post mortem stupendis illustrissima miraculis, sancta morte defungitur. In procuranda populi salute strenuam passim Romanæ Ecclesiæ navant operam cum Fuliensis, tum SS. Mauri & Vitoni Congregationes.*

1627 1147 *Alius rursum Ordinis Reformator immortalibus jungitur Ven. Bernardus de Montgayllard. Aureæ-Vallis Abbas, miraculorum gloria Illustrissimus, quo ipso anno, haud impari Reformationis studio successuque felix, religiosissimè defungitur Georgius Abbas VVeingartensis. Ingentibus prodigiis Casinum illustratur.*

1628 1148 *Celeber annus festivissima SS. nostrorum Ruperti & Virgilii, Bavariæ quondam & Carinthiæ Apostolorum solemnissima translatione. In Indiis nostri præclar[illegible] merca[illegible]tur; Petrus inprimis de Oviedo Indiarum Primas, sub hunc ferè ann[illegible]m, celeberrimæ in Regno Peruensi Urbis Quitensis Pontifex designatus.*

1629 1149 *Iterum [illegible]estiva admodum Translatione SS. Othmari & Notkeri in Monasterio S. Gal[illegible] solemnis annus. Serenissimus VVilhelmus Bavariæ Dux mirè commendat ferventissimum per Germanias Studium Reformationis. Pulcherrimo incremento augetur Sanctissimæ Congregatio nostra Fuliensis, accessione Societatis Britannicæ, haud ita pridem à Ven. & Sanctæ mem. Patre Natale Marsio, Monacho majoris monasterii instituta.*

1630 1150 *Iterum nova gliscit per Hispanias adamussim SS. Regulæ Reformatio ad Sacra Mœnia, è qua dein illustria Regnis illis sydera illuxere. E maximis Theologis elucescit sub hoc tempus Venerandæ memoriæ vir Antonius de Perez noster, Urgellitanus postea pro meritis Pontifex, demum Archiepis. Tarraconens.*

1631 1151 *Reflorescunt passim cum apud nostros in Monasteriis, veteri instituto, Studia litterarum tum apud alios promoventur. In conversione Hæreticorum nostri plurimum desudant.*

1632 1152 *Multorum per Germanias sanguinis purpura & agonibus Heroicis illuster annus, quorum aliqui præclarè inter tantos patriæ fluctus meruere. Mirati hostes ipsi Monachorum studia, & collectas posteritati Bibliothecas deprædicant.*

1633 1153 *Etsi ingens virorum illustrium, & de multis provinciis nec non re litteraria meritorum copia affluat, & ad hunc ipsum, quo hæc edimus annum Iubilæum produci queant, quia tamen plerique superstites in oculis omnium sunt, maluimus suomet virtutum splendore innotescere, & alieno indigitari digito quam nostro; quanto etiam dignius est, seipso quemque exsplendescere, quam lumine, seu caloribus illustrari alienis, & ne contra Divini Spiritus dictata, quemquam in vita sua, concursu nimirum vitæ necdum exacto laudare videamur. Qui tamen in omni gratia sua, magnificum in mortalibus atque immortalibus, Deum in Benedictis suis Benedictum, magnificamus, benedicimus, & adoramus in sæculis æternis, Amen.*

Ad majorem Dei, Benedictæ Virginis Matrisq; &
Benedicti Patris gloriam.